

HELSINGIN KAUPUNGIN

**KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA**

HELSINGIN KAUPUNGIN

KUNNALLINEN

ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN KAUPUNGIN
TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

52

1974

HELSINGIN KAUPUNGIN
HANKINTAKESKUS
1975

ISBN 951-771-020-8

A L K U L A U S E

Helsingin kaupungin kunnallinen asetuskokoelma julkaistaan vuosittain kahdella kielellä kaupunginvaltuuston joulukuun 30 päivänä 1907 ja kesäkuun 14 päivänä 1922 tekemien päätösten mukaisesti. Kokoelma sisältää tärkeimmät vuoden aikana annetut lait, asetukset sekä valtion ja Helsingin kaupungin elinten pysyväispäätökset, joilla katsotaan olevan merkitystä Helsingin kaupungin kunnallishallinnolle. Kun kokoelmaan sisältyvä päätös muuttuu, otetaan kokoelmaan vain muutettu osa päätöksestä.

Kokoelma sisältää lisäksi luettelon vuoden aikana tapahtuneista kaupungin asemakaavan ja tonttijaon muutoksista sekä vakinaisten virkojen luokitteluun tehdyistä muutoksista.

Toimitustyötä on johtanut vt. aktuaari Antti Simola.

Helsingin kaupungin tilastotoimistossa kesäkuun 18 päivänä 1975.

Karl-Erik Forsberg.

AJANLUVUNMUKAINEN HAKEMISTO HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN VUODELTA 1974.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuk- sen numero
1973			
Elokuu	27	Desinfioimislaitoksen maksut.....	1
Marraskuu	5	Helsingin kaupungin yleiset han- kintamääräykset.....	2
1974			
Tammikuu	3	Lasten päivähoidosta annetun lain 15 §:n 2 momentissa tarkoitettu- jen valtionosuuteen oikeuttavien vuokra-arvojen perusteista annet- tu sosiaali- ja terveysministeri- ön päätös.....	3
"	3	Erityislapsilisien korottaminen; sosiaali- ja terveysministeriön pätös.....	4
"	4	Laki lapsilisälain 1 §:n muutta- misesta.....	5
"	4	Laki merimiesverolain 15 ja 16 §:n muuttamisesta.....	6
"	4	Laki verotuslain 75 §:n muuttami- sesta.....	7
"	4	Laki perhelisälain kumoamisesta...	8
"	4	Laki erityislapsilisälain kumoa- misesta.....	9
"	4	Laki elatusavun ennakosta annetun lain muuttamisesta.....	10
"	4	Laki kansaneläkelain muuttamisesta	11
"	4	Laki lapsen hoitotuesta annetun lain muuttamisesta.....	12
"	4	Laki työntekijäin eläkelain 8 §:n muuttamisesta.....	13
"	4	Laki valtion eläkelain 12 ja 13 §:n muuttamisesta.....	14
"	4	Laki kansaneläkelain 30 §:n 2 mom. muuttamisesta.....	15
"	4	Laki kaavoitusalueiden jakolain muuttamisesta.....	16
"	4	Laki tulo- ja omaisuusverolain muuttamisesta.....	17
"	7	Palolaitoksen avunannosta, turva- vartioinnista, kaluston lainauk- sesta ja ilkivaltaisesta hälyttä- misestä perittävät maksut.....	18
"	10	Liikennelaitoksen tariffimääräyk- set ja lippujen hinnat; kaupun- ginvaltuuston päätös.....	19

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuk- sen numero
Tammikuu	10	Invalideille ja koululaisille myytävät alennusliput sekä invalideille myönnettävät vapaaliput.....	20
"	10	Kuntien ryhmitys kansaneläkelain mukaisen tukiosan maksamista varten; valtioneuvoston päätös.....	21
"	11	Helsingin kaupungin nuohoustaksa; maistraatin vahvistama....	22
"	14	Kaasunmyyntitariffit.....	23
"	21	Helsingin kaupungin vesilaitoksen taksan muutos.....	24
"	21	Taksa palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä....	25
"	25	Laki huoneenvuokralain muuttamisesta.....	26
"	25	Laki kansalais- ja työväenopistojen valtionavusta annetun lain muuttamisesta.....	27
"	25	Laki opintotukilain muuttamisesta.....	28
"	31	Yleisohje asuinhuoneistojen vuokrien korotuksesta; valtioneuvoston päätös.....	29
"	31	Huoneenvuokrien valvonnasta ja säännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen muuttaminen; valtioneuvoston päätös...	30
"	31	Kunnan osuuden enimmäismäärän vahvistaminen kansaneläkelain mukaisten tukiosien kustannuksista vuodelta 1974; valtioneuvoston päätös.....	31
Helmikuu	1	Asetus lapsen hoitotuesta annetun asetuksen muuttamisesta...	32
"	4	Autovaakojen käytöstä kannettavat punnitusmaksut; satamalakuntakunnan päätös.....	33
"	6	Kaupunkisuunnittelulautakunnan johtosäännön muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	34
"	7	Valtioneuvoston päätös huoltoloiden hoitopäivämaksun vahvistamisesta.....	35
"	7	Valtioneuvoston päätös äitiysavustuksen suuruuden vahvistamisesta.....	36
"	11	Tuntipalkkiot lääkäriopettajan käyttämisestä tuntiopettajana ammattioppilaitosten ammattikursseilla.....	37

VII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Helmikuu	15	Asetus pääkaupunkiseudun henkilöliikenteessä valtionrautateilla noudatettavasta vyöhyketariffista.....	38
"	20	Helsingin kaupunkiin työsuhteessa olevien, omaa autoaan kuljetavien kuorma-autonkuljettajien ajotaksat ja sopimusmääräykset (ns. lista-autot).....	39
"	20	Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön muutos..	40
"	25	Erikoisluentopalkkiot ammattioppilaitoksen ulkopuolisille opettajille.....	41
"	26	Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastoimisalueiden paikankvuokrataksa.....	42
"	26	Valtioneuvoston päätös yleisohjeeksi asuinhuoneistojen vuokrien korotuksesta.....	43
"	19	Kuorma- ja pakettiautojen liikennetaksat Helsingin kaupungissa	44
Maaliskuu	1	Asetus poliisiasetuksen muuttamisesta.....	45
"	6	Kadun ja viemärin keskimääräisten rakennuskustannusten vahvistaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	46
"	8	Laki vähittäiskaupan ja eräiden työliikkeiden liikeajasta annetun lain muuttamisesta.....	47
"	9	Hyödykkeiden hintasäännöstely; valtioneuvoston päätös.....	48
"	11	Helsingin kaupungille rakennustyön valvonnasta suoritettavat maksut; lääninhallituksen vahvistamat.....	49
"	14	Eräiden asuntolainojen koron alentaminen; valtioneuvoston päätös.....	50
"	14	Kansakoulurakennusten ja peruskoulurakennusten piirustusten, työselitysten ja normaalihintojen perusteet; valtioneuvoston päätös.....	51
"	15	Laki kansaneläkelain 30 §:n muuttamisesta.....	52
"	15	Asetus kaavoitusalueiden jakoasetuksen muuttamisesta.....	53
"	18	Helsingin kaupungin sähkölaitoksen sähkönmyyntitariffit ja -hinnat; kaupunginhallituksen päätös, elinkeinohallituksen vahvistama.....	54

VIII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Maaliskuu	20	Helsingin kaupungissa myytävästä tarkastusmaidosta annettujen sääntöjen, tarkastusmaitotalon lääkärin ohjeiden sekä tarkastusmaitotalon eläinlääkärin ohjeiden kumoaminen.....	55
"	20	Yleisten töiden lautakunnan johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös.....	56
"	20	Rakennusviraston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös.....	57
"	21	Kunnille ja kuntainliitoille suoritettava työllistämistuki; valtioneuvoston päätös.....	58
"	21	Huoneenvuokrien valvonnasta ja säännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen kumoaminen; valtioneuvoston päätös.....	59
"	22	Asetus moottoriajoneuvoasetuksen muuttamisesta.....	60
"	27	Ajokorttiasetuksen soveltamisesta annetun liikenneministeriön päätöksen muuttaminen; liikenneministeriön päätös.....	61
"	28	Kunnalliseläinlääkärin matkakustannusten korvausten valtionavun perusteet; valtioneuvoston päätös.....	62
"	29	Asetus toimituskirjain lunastuksesta ja toimituspalkkiosta annetun asetuksen muuttamisesta..	63
"	29	Laki leimaverolain 12 §:n muuttamisesta.....	64
Huhtikuu	4	Helsingin kaupungin henkilövuokra-autotaksan muutos; maistraatin vahvistama.....	65
"	8	Helsingin kaupungin kansakoulun ohjesäännön muutos; kouluhallituksen vahvistama.....	66
"	11	Asetus verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin; muutos.	67
"	16	Työväenopistojen luennoitsijoille maksettavat palkkiot; kaupunginhallituksen päätös.....	68
"	18	Kunnallinen yleinen virkaehtosopimus.....	69
"	18	Kaupunkien ja kauppalaan kuukausipalkkaisia päätoimisia työntekijöitä (toimihenkilöitä) koskeva työehtosopimus.....	70
"	18	Helsingin kaupungin tuntipalkkaisia työntekijöitä koskeva työehtosopimus.....	71

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Huhtikuu	18	Helsingin kaupungin tuntipalkkaisia työntekijöitä koskeva palkkahinnoittelu.....	72
"	22	Helsingin kaupungin sisäisen tiedotustoimikunnan toiminta-ohjeet; kaupunginhallituksen vahvistamat.....	73
"	29	Laiturihuollon taksa; satamalautekunnan vahvistama.....	74
"	30	Perusteet, joiden mukaan kunnan on suoritettava korvausta toiselle kunnalle tämän kunnan koulua käyvästä oppilaasta; opetusministeriön päätös.	75
"	24	Helsingin kaupungin satamalaitoksen johtosäännön muuttaminen.....	76
Toukokuu	2	Kirjastorakennusten ja -huoneistojen piirustusten, työselitysten ja normaalihintojen perusteet; valtioneuvoston päätös.....	77
"	3	Laki kansakoululain 62 §:n muuttamisesta.....	78
"	13	Helsingin kaupungin vapaavaraston työmaksujen muutos; satamalautekunnan päätös.....	79
"	13	Helsingin kaupungin yleisen talletusmakasiinin työmaksujen muutos; satamalautekunnan päätös.....	80
"	17	Asetus terveystieteiden keskuksessa perittävistä maksuista ja korvauksista annetun asetuksen muuttamisesta.....	81
"	17	Asetus työsuojelun valvonnasta annetun asetuksen muuttamisesta.....	82
"	20	Kaasunmyyntitariffit; kaupunginhallituksen päätös.....	83
"	20	Liikennelaitoksen eräiden kuljetusmaksujen muutos.....	84
"	20	Helsingin kaupungin satamamaksutaksan muuttaminen; sisäasiainministeriön vahvistama.	85
"	21	Helsingin kaupungin jätevesimaksutaksa; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama.....	86
"	23	Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannusten määrän vahvistaminen; valtioneuvoston päätös.....	87

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuk- sen numero
Toukokuu	24	Asetus peruskouluasetuksen muuttamisesta.....	88
"	24	Laki koulujärjestelmän perusteista annetun lain 23 §:n muuttamisesta.....	89
"	24	Laki maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta..	90
"	27	Rakennusten palonkestävyydestä annetun sisäasiainministeriön päätöksen muuttaminen.....	91
"	28	Moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta annetun kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätöksen muuttaminen; liikenneministeriön päätös.....	92
"	30	Helsingin kaupungin kansakoulun ohjesäännön 1 §:n muutos; kouluhallituksen vahvistama..	93
"	31	Vahingonkorvauslaki.....	94
"	31	Laki työsopimuslain 51 §:n muuttamisesta.....	95
"	31	Laki leimaverolain 12 §:n muuttamisesta.....	96
"	31	Eräiden opintotukilaissa tarkoitettujen määrien vahvistaminen; valtioneuvoston päätös..	97
"	31	Laki opintotukilain 7 §:n muuttamisesta.....	98
Kesäkuu	5	Erinäisten kunnallisiin arkistoihin kuuluvien asiakirjojen hävittämisestä annetun sisäasiainministeriön päätöksen muuttaminen.....	99
"	6	Laki huoneenvuokralain muuttamisesta.....	100
"	6	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verola-keihin annetun lain muuttami- sesta.....	101
"	6	Laki lapsilisälain 1 §:n muuttamisesta.....	102
"	6	Laki kansaneläkelain muuttami- sesta.....	103
"	6	Laki sairausvakuutuslain muuttamisesta.....	104
"	6	Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta.....	105
"	6	Asetus tieliikenneasetuksen muuttamisesta.....	106
"	6	Kirjastohuoneistojen lämmitys-, valaistus- ja siivouskustannusten perusteet; valtioneuvoston päätös.....	107

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuk- sen numero
Kesäkuu	6	Kirjastorakennusten ja -huoneis- tojen kunnossapitokustannusten perusteet; valtioneuvoston pää- tös.....	108
"	12	Elintarvikkeiden kaupan pitämi- nen ulkosalla toreilla ja aluk- sissa; terveyslautakunnan val- vontaosaston pysyväismääräys...	109
"	14	Laki rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta an- netun lain muuttamisesta.....	110
"	14	Laki työnvälityslain muuttami- sesta.....	111
"	17	Virasto- ja laitospöytäkirjojen toimikuntien toimintaohjeet, kaupunginhallituksen vahvistamat	112
"	19	Lasten päivähoitolaissa annetun lain 15 §:n 2 momentissa tarkoitettui- den valtionosuuteen oikeuttavien vuokra-arvojen perusteet; sosi- aali- ja terveysministeriön pää- tös.....	113
"	19	Helsingin kaupungin luottamus- miesten palkkiosäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös.....	114
"	19	Helsingin kaupungin viranhalti- jain luontoissuorituksäännön eräiden määräysten muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	115
"	19	Teurastuspalkkiot Helsingin kau- pungin teurastamolaitoksessa; palkkalautakunnan vahvistamat..	116
"	20	Asetus rajoitetusti verovelvol- lisen valtion- ja kunnalliseve- rosta.....	117
"	20	Laki verotuslain muuttamisesta..	118
"	20	Laki ennakoperintälain muutta- misesta.....	119
"	20	Laki merimiesverolain muuttami- sesta.....	120
"	20	Laki työnantajan sosiaaliturva- maksusta annetun lain muuttami- sesta.....	121
"	20	Laki leimaverolain muuttamisesta	122
"	20	Laki vaarallisten aineiden kul- jettamisesta tiellä.....	123
"	20	Laki rakennuslain muuttamisesta.	124
"	20	Asetus kansalais- ja työväen- opistojen valtionavusta anne- tun asetuksen muuttamisesta....	125
"	20	Laki sairausvakuutuslain muutta- misesta.....	126

XII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuk- sen numero
Kesäkuu	20	Laki elatusavun ennakosta ja elatustuesta annetun lain 1 a ja 4 §:n muuttamisesta...	127
"	20	Asetus lapsiperheiden asumis- tuesta annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta.....	128
"	22	Tontinmittaustaksan muutos; maa- ja metsätalousministeri- ön vahvistama.....	129
"	24	Helsingin kaupungin perimän viivästyskoron suuruus; kau- punginhallituksen päätös.....	130
"	27	Rajoitetusti verovelvollisen opiskelijan tai harjoitteliji- än lähdeverosta vapaan pal- kan määrä; verohallituksen pätös.....	131
Heinäkuu	3	Asetus työntekijäin eläkease- tuksen muuttamisesta.....	132
"	3	Asetus lyhytaikaisessa työsuh- teessa olevien työntekijäin eläkeasetuksen muuttamisesta.	133
"	3	Asetus sairausvakuutusasetuk- sen muuttamisesta.....	134
"	3	Asetus koulujärjestyksen 110 §:n muuttamisesta.....	135
"	12	Laki koulujärjestyksen perus- teista annetun lain 14 §:n muuttamisesta.....	136
"	12	Laki kansakoululain muuttami- sesta.....	137
"	18	Lasten leikin ja toiminnan oh- jaukseen ja valvontaan annet- tavan valtionavustuksen pe- rusteet; valtioneuvoston pää- tös.....	138
"	19	Laki kunnallislain 20 §:n muut- tamisesta.....	139
"	19	Laki valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta anne- tun lain 12 §:n muuttamisesta	140
"	19	Laki kansakoululaitoksen vi- ranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun lain 14 §:n muuttamisesta.....	141
"	19	Laki peruskoulun viranhaltijain palkkauksesta, eläkkeistä ja perhe-eläkkeistä annetun lain 13 §:n muuttamisesta.....	142
"	19	Laki lapsen elatusavun turvaa- misesta eräissä tapauksissa annetun lain 11 §:n muuttami- sesta.....	143

XIII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Heinäkuu	30	Helsingin kaupungin kasvatus-neuvolaohjesääntö; sosiaali- ja terveysministeriön vahvistama.....	144
"	31	Asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta.....	145
Elokuu	5	Helsingin kaupungin perimien maksujen viivästyskoron korottamista koskevan päätöksen tarkistaminen; kaupunginhallituksen päätös.....	146
"	13	Tullipakkahuoneen ulkopuolella toimivan vaakamestarin palkkiotaksa; maistraatin päätös.	147
"	22	Suositus muiden kuin asuinhuoneistojen vuokrien tarkistamisesta; valtioneuvoston päätös.	148
"	29	Kunnallisten lasten päiväkotien perustamiskustannuksiin annettavan valtionavustuksen perusteet; valtioneuvoston päätös..	149
Syyskuu	6	Helsingin kaupungin sosiaali-ohjesäännön muutos; sosiaalihallituksen vahvistama.....	150
"	13	Asetus pääkaupunkiseudun henkilölähiliikenteessä valtionrautateilla noudatettavasta vyöhyketariffista annetun asetuksen muuttamisesta.....	151
"	13	Työssä vallitsevan melun torjunnasta annettu valtioneuvoston päätös.....	152
"	18	Helsingin kaupungin vesilautakunnan johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama.....	153
"	19	Teurastuspalkkiot Helsingin kaupungin teurastamolaitoksessa; palkkalautakunnan vahvistamat.....	154
"	20	Asetus väestökirja-asetuksen muuttamisesta.....	155
"	20	Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta.....	156
"	20	Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta.....	157
"	20	Laki kansaneläkelain muuttamisesta.....	158
"	20	Laki kansaneläkelain 30 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä.....	159

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuk- sen numero
Syyskuu	20	Laki eläkeoikeuden valintaa koskevan ilmoituksen tekemisestä eräissä tapauksissa annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä.....	160
"	26	Mustalaisväestöön kuuluvalla henkilölle annetun huoltoavun ja lastensuojelun korvaaminen kunnille; valtioneuvoston päätös.....	161
"	30	Laki eräistä talonrakennustöistä eräissä kunnissa vuodelta 1974 suoritettavasta investointiverosta.....	162
"	30	Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastosuojien paikanvuokrataksa; satamalautakunnan vahvistama.....	163
"	30	Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastoimisalueiden paikanvuokrataksa; satamalautakunnan vahvistama.....	164
"	30	Laiturihuolto, taksan muutos; satamalautakunnan vahvistama..	165
Lokakuu	2	Nikkilän sairaalan perhehoitopotilaista maksettavat korvaukset; kaupunginvaltuuston päätös.....	166
"	11	Laki lapsilisälain 1 a §:n muuttamisesta.....	167
"	14	Helsingin sataman koneellisten tavaransiirtolaitteiden käyttötaksa; satamalautakunnan vahvistama.....	168
"	17	Invalidihuoltolain täytäntöönpanosta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta annettu valtioneuvoston päätös	169
"	21	Helsingin kaupungin satamamaksutaksan muutos; sisäasiainministeriön vahvistama.....	170
"	25	Asetus elintarvikeasetuksen 12a ja 20 §:n muuttamisesta.....	171
"	28	Maksut laivojen luotsauksesta sekä kiinnittämisestä, irrottamisesta ym.; satamalautakunnan vahvistama.....	172
"	28	Kompassintarkastuslaitteiden käyttötaksa; satamalautakunnan vahvistama.....	173
"	28	Satamalaitoksen vedenmyyntitaksa; satamalautakunnan vahvistama.....	174

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen numero
Lokakuu	30	Helsingin kaupungin viranhaltijoille suoritettavat kokouspalkkiot; kaupunginvaltuuston vahvistama.....	175
"	30	Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön muutos; kaupunginvaltuuston hyväksymä.	176
"	30	Helsingin kaupungin alueen jakaminen äänestysalueisiin; kaupunginvaltuuston päätös.....	177
"	30	Helsingin kaupungin viranhaltijain kokouspalkkiosääntö, kumoaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	178
"	30	Helsingin kaupungin viranhaltijoille suoritettavat kokouspalkkiot; kaupunginvaltuuston vahvistama.....	179
"	30	Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös....	180
Marraskuu	8	Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta.....	181
"	8	Asetus kasvatustalouden asetuksen muuttamisesta.....	182
"	13	Työntekijäin eläkeasetuksessa ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksessa tarkoitetun palkkaindeksiluvun vahvistaminen; sosiaali- ja terveysministeriön päätös.....	183
"	13	Tulo- ja omaisuusverotuksessa elantokustannusten kalleuden tähden tehtävä tulon vähennys; valtiovarainministeriön päätös	184
"	21	Liikennemerkeistä annetun kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätöksen muuttaminen; liikenneministeriön päätös.....	185
"	21	Rajoitetusti verovelvollisen opiskelijan tai harjoittelijan lähdeverosta vapaan palkan määrä; verohallituksen päätös.	186
"	22	Laki huoneenvuokralain muuttamisesta.....	187
"	25	Eräiden elatusapujen korottaminen elinkustannusindeksin nousun johdosta; sosiaali- ja terveysministeriön päätös.....	188

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuk- sen numero
Marraskuu	29	Asetus peruskouluasetuksen muuttamisesta.....	189
"	29	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verola-keihin annetun lain muuttami- sesta.....	190
"	29	Asetus kansakouluasetuksen 175 §:n muuttamisesta.....	191
"	29	Asetus kirjastoasetuksen 26 §:n muuttamisesta.....	192
"	29	Laki terveydenhoitolain muutta- misesta.....	193
"	29	Laki sairausvakuutuslain muut- tamisesta.....	194
Joulukuu	5	Laki lapsilisälain 1 ja 1 a §:n muuttamisesta.....	195
"	5	Laki elatusavun ennakosta ja elatustuesta annetun lain 1 a ja 4 §:n muuttamisesta.....	196
"	9	Helsingin kaupungin vapaavaras- ton työmaksujen muutos.....	197
"	9	Helsingin kaupungin yleisen tal- letusmakasiinin työmaksujen muutos.....	198
"	11	Helsingin kaupungin maatalous- lautakunnan johtosääntö sekä Helsingin kaupungin asutuslau- takunnan ja asutusneuvojan oh- jesäännön kumoaminen; kaupun- ginvaltuuston päätös.....	199
"	12	Muutos kuorma- ja pakettiauto- jen liikennetaksaan Helsingin kaupungissa.....	200
"	12	Valtioneuvoston päätös ylimää- räisen lapsiavustuksen suorit- tamisesta eräistä viime ja tä- män vuoden aikana syntyneistä lapsista.....	201
"	13	Laki kuntien yhdistymiskorvauk- sista ja -avustuksista annetun lain muuttamisesta.....	202
"	13	Asetus kansaneläkeasetuksen muuttamisesta.....	203
"	13	Asetus sairausvakuutusasetuksen 5-8 luvun osittaisesta kumoa- misesta.....	204
"	13	Asetus kansaneläkkeeseen suori- tettavasta tukilisästä ja asu- mistuesta annetun asetuksen 1 §:n 1 momentin kumoamisesta.	205
"	13	Asetus lapsen hoitotuesta anne- tun asetuksen 1 §:n 1 momentin kumoamisesta.....	206

XVII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuk- sen numero
Joulukuu	13	Asetus perhe-eläkeasetuksen 1 §:n 1 momentin kumoamisesta...	207
"	13	Laki kuntien kantokykyluokituksesta annetun lain muuttamisesta.....	208
"	16	Katumaa- ja katualuekorvausten perimishojeet; kaupunginhallituksen päätös.....	209
"	17	Helsingin kaupungin vesilaitoksen taksan muutos; elinkeinohallituksen vahvistama.....	210
"	18	Kunnallisverotuksessa tehtävät lapsi- ja perusvähennykset; kaupunginvaltuuston päätös....	211
"	18	Helsingin kaupungin leskieläke- ja kasvatustapussäännön muuttaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	212
"	18	Helsingin kaupunkiin työsuhteessa olevien, omaa autoaan kuljettavien kuorma-autonkuljettajien ajotaksat ja sopimusmääräykset (ns. lista-autot).....	213
"	20	Asetus kuntien kantokykyluokitukselta annetun asetuksen muuttamisesta.....	214
"	20	Asetus ammattioppilaitoksista annetun asetuksen muuttamisesta	215
"	20	Laki velkojen korkojen vähennys-oikeuden rajoittamisesta verotuksessa.....	216
"	20	Laki työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruudesta vuonna 1975.....	217
"	20	Laki työaikalain 3 ja 19 a §:n muuttamisesta.....	218
"	20	Laki vuosilomalain 16 §:n muuttamisesta.....	219
"	20	Laki talonmiesten työaikalain 19 §:n muuttamisesta.....	220
"	20	Asetus maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta...	221
"	20	Asetus kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä annetun asetuksen muuttamisesta.....	222
"	31	Laki leimaverolain muuttamisesta.....	223
"	31	Laki kunnallislain muuttamisesta.....	224
"	31	Laki ennakoperintälain muuttamisesta.....	225

XVIII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuk- sen numero
Joulukuu	31	Laki verotuslain muuttamisesta..	226
"	31	Laki verotuslain muuttamisesta..	227
"	31	Laki verotuslain muuttamisesta..	228
"	31	Laki työnantajan sosiaaliturva- maksusta annetun lain muuttami- sesta.....	229
"	31	Helsingin kaupungin henkilövuok- ra-autotaksan muutos; maistraa- tin vahvistama.....	230
"	31	Laki leimaverolain muuttamisesta	231
"	31	Laki palolain muuttamisesta.....	232
"	31	Laki lapsen elatusavun turvaa- misesta eräissä tapauksissa an- netun lain muuttamisesta.....	233
"	31	Laki elatusavun ennakosta ja elatusuudesta annetun lain muut- tamisesta.....	234
"	31	Laki huoltoapulain muuttamisesta	235
"	31	Laki sosiaalihuollon hallinnosta annetun lain muuttamisesta.....	236
"	31	Laki lastensuojelulain muuttami- sesta.....	237
"	31	Laki vajaamielislain muuttami- sesta.....	238
"	31	Laki lapsilisälain muuttamisesta	239
"	31	Laki invaliidihuoltolain muutta- misesta.....	240
"	31	Laki päihdyttävien aineiden vää- rinkäyttäjien huollosta annetun lain muuttamisesta.....	241
"	31	Laki irtolaislain muuttamisesta.	242
"	31	Laki terveydenhoitolain muutta- misesta.....	243
"	31	Asetus verotusasetuksen muutta- misesta.....	244
"	31	Laki ennakoperintälain muutta- misesta.....	245
"	31	Asetus moottoriajoneuvoverosta annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun ase- tuksen muuttamisesta.....	246
"	31	Laki perhe-eläkelain 15 ja 18 §:n muuttamisesta.....	247
"	31	Laki kansaneläkelain muuttamises- ta.....	248
"	31	Laki kansaneläkkeeseen suoritet- tavasta tukilisästä ja asumis- tuesta annetun lain muuttamises- ta.....	249
"	31	Laki vuodelta 1975 suoritettavan vakuutetun ja työnantajan kan- saneläkemaksun korottamisesta...	250

XIX

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuk- sen numero
Joulukuu	31	Laki vakuutetun kansaneläkeva- kuutusmaksun ja sairausvakuu- tusmaksun huomioon ottamisesta merimiesverotuksessa vuonna 1975.....	251
"	31	Laki työnantajan sosiaaliturva- maksusta annetun lain 1 §:n muuttamisesta.....	252
"	31	Laki vuodelta 1975 suoritetta- van vakuutetun sairausvakuutus- maksun ja työnantajan sairaus- vakuutusmaksun määrästä.....	253
"	31	Asetus työnantajan sosiaalitur- vamaksusta annetun asetuksen 1 §:n muuttamisesta.....	254
"	31	Laki kuntien ja kuntainliitto- jen valtionosuuksista ja -avus- tuksista annetun lain muutta- misesta.....	255
"	31	Laki päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta an- netun lain muuttamisesta.....	256
"	31	Laki tuulaakimaksun perusteesta vuosina 1975 ja 1976.....	257
"	31	Asetus tuulaakimaksun laskemi- sen perusteesta vuosina 1975 ja 1976.....	258
"	31	Asetus kunnille asuntoalueiden hankkimiseksi myönnettävästä korkotuesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	259
"	31	Laki merimiesverolain muuttami- sesta.....	260
"	31	Laki rajoitetusti verovelvolli- sen valtion- ja kunnallisveros- ta annetun lain muuttamisesta.	261
"	31	Laki ennakkoperintälain muutta- misesta.....	262
"	31	Laki leimaverolain väliaikai- sesta muuttamisesta.....	263
"	31	Laki kansaneläkelain muuttami- sesta.....	264
"	31	Laki sairausvakuutuslain muut- tamisesta.....	265
		Asemakaavan muutokset vuonna 1974.....	266
		Tonttijaon muutokset vuonna 1974	267
		Muutokset vakinaisten virkojen luokitteluun vuonna 1974.....	268

AAKKOSELLINEN HAKEMISTO
HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLISEEN ASETUSKOKOELMAAN
VUODELTA 1974

	Asetuksen numero	sivu
Ajokorttiasetus, soveltaminen.....	61	110
Ajotaksat, lista-autojen taksanmuutos.....	39,128	59,228
Alennusliput, invalideille ja koululaisille	20	34
Ammattioppilaitokset, asetuksen muutos.....	215	386
erikoisluentopalkkiot.....	41	62
Asemakaava, muutokset vuonna 1974.....	266	480
Asuinhuoneistojen vuokrien korotus, yleis- ohje.....	29,43	50,65
Asumistuki, kansaneläkkeeseen suoritettava.	249	454
lapsiperheiden, asetuksen muutos.....	205,128	377,228
Asuntoalueet, kunnille myönnettävä korko- tuki.....	259	471
Asuntolainat, eräiden koron alentaminen....	50	83
Asutuslautakunta, ohjesäännön kumoaminen...	199	364
Asutusneuvoja, ohjesäännön kumoaminen.....	199	364
Autovaa'at, punnitusmaksut.....	33	54
Desinfioimislaitoksen maksut.....	1	1
Elantokustannus, kalleusvähennys.....	184	339
Elatusapu, elatusavun ennakosta annetun lain muutos.....	10	17
elatusavun ennakosta ja elatustuesta an- netun lain muutos.....	127,196,234	227,361,423
korottaminen elinkustannusindeksiin joh- dosta.....	188	353
lapsen elatusavun turvaamisesta annetun lain muutos.....	143,233	244,420
Elintarvikeasetus, muutos.....	171	304
Elintarvikkeet, kaupan pitäminen ulkosalla toreilla ja aluksissa.....	109	188
Eläinlääkäri, kunnalliseläinlääkäriin matka- kustannusten korvausten valtionavun perusteet.....	62	111
Eläkeasetus, kansakoululaitoksen viranhalti- jain, muutos.....	222	395
lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen muutos...	133	234
palkkaindeksiluvun vahvistaminen.....	183	338
perhe-eläkeasetuksen muutos.....	147	448
työntekijäin eläkeasetuksen muutos.....	132	232
Eläkeoikeus, laki eläkeoikeuden valintaa koskevan ilmoituksen tekemisestä eräissä tapauksissa annetun lain voi- massaoloajan pidentämisestä.....	160	280
Eläkelaki, kansakoululaitoksen viranhalti- jain, muutos.....	141	242
peruskoulun viranhaltijain, muutos.....	142	243
työntekijäin eläkelain muuttaminen.....	105,156	181,269

	numero	sivu
Eläkesääntö, Helsingin kaupungin leskielä- ke- ja kasvatustalouden muuttaminen	212	382
Ennakkoperintälaki, muutos.....	119,225, 245,260	211,400, 447,476
Erikoisluentopalkkiot, ammattioppilaitosten ulkopuolisille opettajille.....	41	62
Erityislapsilisät, korottaminen.....	4	11
Erityislapsilisälaki, kumoaminen.....	9	16
Hankintamääräykset, yleiset.....	2	3
Harjoittelija, lähdeverosta vapaan palkan määrä.....	131,186	231,351
Henkilölähiliikenne valtionrautateillä, asetus pääkaupunkiseudulla noudatet- tavasta vyöhyketariffista.....	38,151	58,262
Henkilövuokra-autotaksa; muutoksia.....	65,230	115,417
Hintasäännöstely, hyödykkeiden hintasään- nöstely.....	48	78
Hoitopäivämaksu, huoltoloiden hoitopäivä- maksun vahvistaminen.....	35	55
Hoitotuki, lapsen hoitotuesta annetun ase- tuksen muutos.....	32,206	53,378
lapsen hoitotuesta annetun lain muutos..	12	20
Huoltoapu, mustalaisväestöön kuuluvalle henkilölle annetun huoltoavun ja lastensuojelun korvaaminen kunnille..	161	281
Huoltoloiden hoitopäivämaksu, vahvistaminen	35	55
Huoneenvuokralaki, muutoksia.....	26,100, 187	42,174, 352
Huoneenvuokrien valvonta ja säännöstely....	30,59	51,108
Hyödykkeiden hintasäännöstely, valtioneu- voston päätös.....	48	78
Ilkivaltainen hälyttäminen, ks. palolaitos	18	30
Invalideille ja koululaisille myytävät alen- nusliput sekä invalideille myönnettä- vät vapaaliput.....	20	34
Invalidihuoltolaki, muutoksia.....	240	429
täytäntöönpanopäätöksen muuttaminen....	169	302
Investointivero.....	162	284
Irtolaiset, työlaitoshoidon päiväkuulus- ten määrän vahvistaminen.....	87	148
Irtolaislaki, muutos.....	242	434
Jätevesimaksutaksa.....	86	147
Kaasunmyyntitariffit.....	23,83	39,143
Kaavoitusalueet, jakoasetuksen muutos.....	53	98
jakolain muutos.....	16	24
Kadun ja viemärin keskimääräiset rakennus- kustannukset.....	46	76
Kansakoulu, asetuksen muutos.....	191	356
ohjesäännön muutos.....	66,93	116,159
lain muutos.....	78,137	138,238
Kansakoululaitos, viranhaltijain palkkauk- sesta ja eläkkeistä annetun lain muutos.....	141,222	242,395
Kansakoulurakennukset, piirustusten, työ- selitysten ja normaalihintojen pe- rusteet.....	51	84

	numero	sivu
Kansalais- ja työväenopistot, valtionavus- ta annetun asetuksen muutos.....	125	220
lain muutos.....	27	46
Kansaneläke, asetuksen muutos.....	145,203	253,375
lain muutos.....	11,15, 52,103, 158,159, 248,264	18,23, 97,177, 478,450, 278,280
kansaneläkkeeseen suoritettavasta tuki- lisästä ja asumistuesta annetun ase- tuksen muutos.....	205	377
kansaneläkkeeseen suoritettavasta tuki- lisästä ja asumistuesta annetun lain muutos.....	249	454
kunnan osuuden enimmäismäärän vahvis- taminen tukiosien kustannuksista...	31	52
kuntien ryhmitys tukiosan maksamista varten.....	21	35
maksun korottaminen (vuodelta 1975 va- kuutetun ja työnantajan)	250	458
Kasvatusapusääntö, muuttaminen.....	212	382
Kasvatusneuvola, asetuksen muutos.....	182	338
ohjesäännön muutos.....	144	245
Katuma- ja katualuekorvausten perimisohe- jeet.....	209	380
Kauppa, liikeajasta annetun lain muutos...	47	77
Kaupunkien ja kauppalaan kuukausipalkkai- sia työntekijöitä (toimihenkilöitä) koskeva työehtosopimus.....	70	122
Kaupunkisuunnittelulautakunta, johtosään- nön muuttaminen.....	34	54
Kirjasto, asetuksen muutos.....	192	357
rakennusten ja huoneistojen piirustus- ten, työselitysten ja normaalihintoi- den perusteet.....	77	130
huoneistojen lämmitys-, valaistus- ja siivoukustannusten perusteet.....	107	186
rakennusten ja -huoneistojen kunnossa- pitokustannusten perusteet.....	108	187
Kompassintarkastuslaitteet, käyttöaksa...	173	307
Koneelliset tavaransiirtolaitteet, käyt- töaksa.....	168	298
Kokouspalkkiot, viranhaltijoille suoritet- tavat kokouspalkkiot.....	175,179	309,334
Kokouspalkkiosääntö, kaupungin viranhalti- jain kokouspalkkiosäännön kumoaminen	178	333
Korkotuki, kunnille asuntoalueiden hankki- miseksi myönnettävästä korkotuesta annetun asetuksen muuttaminen.....	259	471
Koulu, perusteet, joiden mukaan kunnan on suoritettava korvausta toiselle kun- nalle tämän kunnan koulua käyvistä oppilaista.....	75	128
Koulujärjestelmä, perusteista annetun lain muutos.....	89,136	151,237

	numero	sivu
Koulujärjestys, muutos.....	135	236
Kunnallinen yleinen virkaehtosopimus.....	69	122
Kunnalliseläinlääkäri, matkakustannusten korvausten valtionavun perusteet.....	62	111
Kunnallishallitus kaupungissa, laki asetuk- sen muuttamisesta.....	181	336
Kunnallislaki, muutoksia.....	139,224	240,397
Kunnallisvero, asetus rajoitetusti verovel- vollisen valtion- ja kunnallisverosta	117	204
laki rajoitetusti verovelvollisen val- tion- ja kunnallisverosta, muutos....	261	475
lapsi- ja perusvähennykset.....	211	382
Kunnat, kantokykyluokituksesta annetun ase- tuksen muutos.....	214	385
lain muutos.....	208	379
kunnan osuuden enimmäismäärän vahvistami- nen kansaneläkelain mukaisten tuki- osien kustannuksista vuodelta 1974...	31	52
kunnallisten lasten päiväkotien perusta- miskustannuksiin annettavan valtion- avustuksen perusteet.....	149	257
kuntien ryhmitys kansaneläkelain mukai- sen tukiosan maksamista varten.....	21	35
kunnille asuntoalueiden hankkimiseksi myönnettävästä korkotuesta annetun asetuksen muutos.....	259	471
kunnille ja kuntainliitoille suoritetta- va työllistämistuki.....	58	106
kuntien ja kuntainliittojen valtion- osuuksista ja avustuksista annetun lain muutos.....	255	463
perusteet, joiden mukaan kunnan on suo- ritettava korvausta toiselle kunnalle tämän kunnan koulua käyvistä oppilaas- ta.....	75	128
yhdistymiskorvauksista ja -avustuksista annetun lain muutos.....	202	373
Kuorma-autonkuljettajat, ajotaksat ja sopi- musmääräykset (ns. lista-autot).....	39,213	59,383
Kuorma- ja pakettiautot, liikennetaksa....	44,200	76,366
Lainat, eräiden asuntolainojen koron alen- taminen.....	50	83
Laiturihuolto, taksan muutoksia.....	74,165	126,293
Laivat, luotsauksesta, irroittamisesta ym. perittävät maksut.....	172	305
Lapsi, asetus lapsiperheiden asumistuesta annetun asetuksen muuttamisesta.....	128	228
elatusavun turvaamisesta eräissä tapauk- sissa annetun lain muutos.....	143,233	244,420
hoitotuesta annetun asetuksen muutos....	32,206	53,378
hoitotuesta annetun lain muutos.....	12	20
kunnallisten lasten päiväkotien perus- tamiskustannuksiin annettavan valtion- avustuksen perusteet.....	149	257

	numero	sivu
Lapsi,		
kunnallisverotuksessa tehtävät lapsi- ja perusvähennykset.....	211	382
lapsen päivähoidosta annetun lain 15 §:n 2 momentissa tarkoitettujen valtionosuuteen oikeuttavien vuokra-arvojen perusteet.....	113	197
leikin ja toiminnan ohjaukseen ja valvontaan annettavan valtionavustuksen perusteet.....	138	239
ylimääräisen lapsiavustuksen suorittamisen eräistä viime ja tämän vuoden aikana syntyneistä lapsista.....	201	372
Lapsilisälaki, muutoksia.....	5,102,167, 195,239	12,176, 297,360, 429
Lastensuojelulaki, muutos.....	237	427
Leimaverolaki, muutoksia.....	64,96, 122,223, 231,263	114,168, 215,396, 418,477
Leskieläke, leskieläke- ja kasvatustapuu- säännön muuttaminen.....	212	382
Liikeaika, vähittäiskaupan ja eräiden työ- liikkeiden liikeajasta annetun lain muutos.....	47	77
Liikennelaitos, tariffimääräykset ja lippu- jen hinnat.....	19,84	32,145
Liikennemerkkit, päätöksen muuttaminen.....	185	341
Liikennetaksa, kuorma- ja pakettiautojen liikennetaksan muutos.....	44,200	66, 366
Lista-autot, ajotaksat.....	39,213	59,383
Luontoissuoritus sääntö, viranhaltijain luontoissuoritus säännön eräiden mää- räysten muuttaminen.....	115	199
Luotsaus, ks. laivat.....	172	305
Luottamusmiehet, kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön muutoksia.....	40,114, 176,180	60,198, 310,335
Lähdevero, rajoitetusti verovelvollisen opiskelijan tai harjoittelijan lähde- verosta vapaan palkan määrä.....	131,186	231,351
Lääkäriopettaja, tuntipalkkiot käyttämises- tä tuntiopettajana ammattioppilaitos- ten ammattikursseilla.....	37	57
Maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjuminen, asetus.....	221	392
laki.....	90	152
Maatalouslautakunta, johtosääntö.....	199	364
Maito, ks. tarkastusmaito.....	55	104
Melu, työssä vallitsevan melun torjunnasta annettu valtioneuvoston päätös.....	152	263
Merimiesverolaki, muutoksia.....	6,120,260	13,213, 472
Merimiesverotus, vakuutetun kansaneläkeva- kuutusmaksun ja sairausvakuutusmak- sun huomioon ottaminen merimiesvero- tuksessa vuonna 1975.....	251	459

	numero	sivu
Moottoriajoneuvoasetus, muutos.....	60	109
täytäntöönpanopäätöksen muutos.....	92	156
Moottoriajoneuvovero, lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen muutos.....	246	447
Mustalaisväestö, mustalaisväestöön kuulu- valle henkilölle annetun huoltoavun ja lastensuojelun korvaaminen kunnille...	161	281
Nikkilän sairaalan perhehoitopotilaista mak- settavat korvaukset.....	166	296
Nuohoustaksa, muutos.....	22	37
Opintotukilaki, muutos.....	28,98	48,172
eräiden opintotukilaissa tarkoitettujen määrien vahvistaminen.....	97	169
Opiskelija, lähdeverosta vapaan palkan määrä	131, 186	231, 351
Palkkaindeksiluku, työntekijäin eläkease- tuksessa ja lyhytaikaisissa työsuh- teissa olevien työntekijäin eläkease- tuksessa tarkoitettujen palkkaindeksi- luvun vahvistaminen.....	183	338
Palkkiosääntö, kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön muutos.....	40,114, 176,180	60,198, 310,335
Palolaitos, avunannosta, turvavartioinnista, kaluston lainauksesta ja ilkivalta- sesta hälyttämisestä perittävät mak- sut.....	18	30
taksa sairaankuljetusautojen käyttämi- sistä.....	25	41
Palolaki, muutos.....	232	419
Perhe-eläke, asetuksen muutos.....	207	378
lain muutos.....	247	448
Perhehoitopotilaat, maksut Nikkilän saira- lassa.....	166	296
Peruskoulu, asetuksen muutoksia.....	88,189	149,354
viranhaltijain palkkauksesta, eläkkeistä ja perhe-eläkkeistä annetun lain muu- tos.....	142	243
Perusvähennykset kunnallisverotuksessa.....	211	382
Poliisiasetus, muutos.....	45	72
Päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjät, huol- lostaan annetun lain muutoksia.....	241,256	430,467
Perhelisälaki, kumoaminen.....	8	15
Päivähoito, lasten päivähoidosta annetun lain 15 §:n 2 momentissa tarkoitettu- jen valtionosuuteen oikeuttavien vuokra-arvojen perusteet.....	113	197
Päiväkotien, kunnallisten lasten päiväkotien perustamiskustannuksiin annettavan valtionavustuksen perusteet.....	149	257
Pääkaupunkiseutu, asetus henkilölähiliiken- teessä valtionrautateilla noudatetta- vasta vyöhyketariffista.....	38,151	58,262

	numero	sivu
Rakennuskustannukset, kadun ja viemärin keskimääräisten rakennuskustannusten vahvistaminen.....	46	76
Rakennuslaki, muutos.....	124	219
Rakennusten palonkestävyys, sisäasiainministeriön päätöksen muutos.....	91	155
Rakennustyön valvonta, kaupungille rakennustyön valvonnasta suoritettavat maksut.	49	80
Rakennusvirasto, johtosäännön muutos.....	57	105
Rakentaminen, eräistä talonrakennustoista eräissä kunnissa vuodelta 1974 suoritettava investointivero.....	162	284
Rautatiet, asetus pääkaupunkiseudun henkilöliikenteessä valtionrautateilla noudatettavasta vyöhyketariffista.....	38,151	58,262
Rajoitetusti verovelvollinen, valtion- ja kunnallisverosta annetun asetuksen muutos.....	117	204
lain muutos.....	110,261	189,475
opiskelijan tai harjoittelijan lähdeverosta vapaan palkan määrä.....	131,186	231,351
Satama, Helsingin sataman koneellisten tavaransiirtolaitteiden käyttötaksa..	168	298
Satamamaksutaksa, muutos.....	85,170	146,303
Satamalaitos, johtosäännön muutos.....	76	129
varastoimisalueiden paikanvuokrataksa...	42,164	63,291
varastosuojien paikanvuokrataksa.....	163	289
vedenmyyntitaksa.....	174	308
Sairaala, Nikkilän sairaalan perhehoitopöytätilausta maksettavat korvaukset.....	166	296
Sairausvakuutus, asetuksen muutoksia.....	134,204	235,377
lain muutoksia.....	104,126, 194,265	179,225, 359,479
Sairausvakuutusmaksu, vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun määrä vuodelta 1975.....	253	461
vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksun ja sairausvakuutusmaksun huomioon ottaminen merimiesverotuksessa vuonna 1975.....	251	459
Sisäinen tiedotustoimikunta, kaupungin sisäisen tiedotustoimikunnan toimintaohjeet.....	73	124
Sosiaalihuolto, sosiaalihuollon hallinnosta annetun lain muutos.....	236	426
Sosiaaliohjesääntö, kaupungin sosiaaliohjesäännön muutos.....	150	260
Sosiaaliturvamaksu, työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muutos.....	254	462
lain muutoksia.....	229,252	416,460
Sähkölaitos, sähkönmyyntitariffit ja -hinnat.....	54	100

	numero	sivu
Talonmiehet, työaikalain muutos.....	220	391
Talonrakennustyöt, eräistä talonrakennus- töistä eräissä kunnissa vuodelta 1974 suoritettava investointivero.....	162	284
Talletusmakasiini, Helsingin kaupungin yleis- sen talletusmakasiinin työmaksujen muutos.....	80,198	140,363
Tariffimääräykset, liikennelaitoksen ta- riffimääräykset ja lippujen hinnat...	19	32
Tarkastusmaito, kaupungissa myytävästä tar- kastusmaidosta annettujen sääntöjen kumoaminen.....	55	104
Tarkastusmaitotalo, eläinlääkäriin ohjeiden kumoaminen.....	55	104
lääkäriin ohjeiden kumoaminen.....	55	104
Terveystoimikunta, muutoksia.....	193,243	358,437
Terveyskeskus, maksuista ja korvauksista annetun asetuksen muutos.....	81	141
Teurastuspalkkiot, kaupungin teurastamo- laitoksessa.....	116,154	203,267
Tie, laki vaarallisten aineiden kuljettami- sesta tiellä.....	123	216
Tiedotustoimikunta, Helsingin kaupungin sisäisen tiedotustoimikunnan toimin- taohjeet.....	73	124
virasto- ja laitosten toimintatiedotus- toimikuntien toimintaohjeet.....	112	195
Tieliikenneasetus, muutos.....	106	183
Toimituskirjat, lunastuksesta ja toimitus- palkkiosta annetun asetuksen muutos..	63	112
Tontinmittaustaksa, muutos.....	129	229
Tonttijako, muutokset Helsingin kaupungissa vuonna 1974.....	267	489
Tukiosa, kunnan osuuden enimmäismäärän vah- vistaminen kansaneläkelain mukaisten tukiosien kustannuksista vuodelta 1974	31	52
Tulo- ja omaisuusverolaki, muutos.....	17	28
Tulo- ja omaisuusverotus, elantokustannus- ten kalleuden tähden tehtävä tulon vähennys.....	184	339
Tuntiopettaja, tuntipalkkiot lääkäriopetta- jan käyttämisestä tuntiopettajana am- mattioppilaitosten ammattikursseilla.	37	57
Tuulaakimaksu, asetus tuulaakimaksun laske- misen perusteesta vuosina 1975 ja 1976	258	470
laki tuulaakimaksun perusteesta vuosina 1975 ja 1976.....	257	469
Työaikalaki, muutoksia.....	218	389
talonmiesten työaikalain muutos.....	220	391
Työehtosopimus, kaupunkien ja kauppala- kuukausipalkkaisia päätoimisia työn- tekijöitä (toimihenkilöitä) koskeva työehtosopimus.....	70	122

	numero	sivu
Työehtosopimus,		
Helsingin kaupungin tuntipalkkaisia työntekijöitä koskeva työehtosopimus.....	71	123
Työlaitoshoidon, irtolaisten päiväkustannusten määrän vahvistaminen.....	87	148
Työliike, vähittäiskaupan ja eräiden työliikkeiden liikeajasta annetun lain muutos.....	47	77
Työllistämistuki, kunnille ja kuntainliitoille suoritettava työllistämistuki.....	58	106
Työnantaja, vuodelta 1975 suoritettavan vakuutetun ja työnantajan kansaneläkemaksun korottaminen.....	250	458
vuodelta 1975 suoritettavan vakuutetun sairausvakuutusmaksun ja työnantajan sairausvakuutusmaksun määrä.....	253	461
sosiaaliturvamaksusta annetun asetuksen muutos.....	254	462
sosiaaliturvamaksusta annetun lain muutos	121,229, 252	214,416, 460
työttömyysvakuutusmaksun suuruus vuonna 1975.....	217	388
Työntekijät, eläkeasetuksen muutos.....	132	232
työntekijäin eläkeasetuksessa ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksessa tarkoitetun palkkaindeksiluvun vahvistaminen.....	183	338
kaupunkien ja kauppalaan kuukausipalkkaisia päätoimisia työntekijöitä (toimihenkilöitä) koskeva työehtosopimus....	70	122
eläkelain muutos.....	13,105, 156	21,181, 269
tuntipalkkaisia työntekijöitä koskeva työehtosopimus.....	71	123
lyhytaikaisessa työsuhteessa olevien työntekijäin eläkeasetuksen muutos....	133	234
lyhytaikaisessa työsuhteessa olevien työntekijäin eläkelain muutos.....	157	274
Helsingin kaupungin tuntipalkkaisia työntekijöitä koskeva palkkahinnottelu.....	72	123
Työsuojelu, työsuojelun valvonnasta annetun asetuksen muutos.....	82	142
Työttömyysvakuutusmaksu, työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruus vuonna 1975	217	388
Työväenopistot, kansalais- ja työväenopistojen valtionavusta annetun asetuksen muutos.....	125	220
luennoitsijoille maksettavat palkkiot...	68	121
Työnvälityslaki, muutos.....	111	194

	numero	sivu
Vaakamestari, tullipakkahuoneen ulkopuolella toimivan vaakamestarin palkkio-taksa.....	147	255
Vaaralliset aineet, kuljettaminen tiellä...	123	216
Vahingonkorvauslaki.....	94	162
Vajaamielislaki, muutos.....	238	428
Valtio, valtion eläkelain muutos.....	14	22
kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta, eläkkeistä ja perhe-eläkkeistä annetun lain muutos.....	141	242
peruskoulun viranhaltijain palkkauksesta, eläkkeistä ja perhe-eläkkeistä annetun lain muutos.....	142	243
viran- tai toimenhaltijain palkkauksesta annetun lain muutos.....	140	241
Valtionapu, kansalais- ja työväenopistojen valtionavusta annetun asetuksen muutos	125	220
lain muutos.....	27	46
kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain muutos.....	255	463
kunnallisten lasten päiväkotien perustamiskustannuksiin annettavan valtionavustuksen perusteet.....	149	257
Valtionosuus, lasten päivähoidosta annetun lain 15 §:n 2 momentissa tarkoitettujen valtionosuuteen oikeuttavien vuokra-arvojen perusteet.....	3	10
Valtionrautatiet, pääkaupunkiseudun henkilöliikenteessä valtionrautateillä noudatettava vyöhyketariffi.....	38,151	58,262
Vapaavarasto, kaupungin vapaavaraston työmaksujen muutos.....	79,197	139,362
Varastoimisalueet, satamalaitoksen paikanvuokrataksa.....	42,164	63,291
Vedenmyyntitaksa, ks. satamalaitos.....	174	308
Varastosuojat, satamalaitoksen varastosuojien paikanvuokrataksa.....	163	289
Verolait, eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin annetun lain muutos.....	101,190	175,355
Verotus, kunnallisverotuksessa tehtävät lapsi- ja perusvähennykset.....	211	382
velkojen korkojen vähennysoikeuden rajoittaminen verotuksessa.....	216	387
Verotusasetus, muutos.....	244	438
Verotuslaki, muutos.....	7,113, 118,226, 227,228	14,197, 209,402, 406,411
Verovelvollinen, rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta annetun asetuksen muutos.....	117	204
lain muutos.....	110,261	189,475
Vesilaitos, taksan muutos.....	24,210	40,381

	numero	sivu
Vesilautakunta, johtosäännön muutos.....	153	265
Viemäri, kadun ja viemärin keskimääräiset rakennuskustannukset.....	46	76
Viivästyskorko, kaupungin perimän viiväs- tyskoron suuruus.....	130,146	230,254
Viranhaltijat, kansakoululaitoksen viran- haltijain palkkauksesta ja eläkkeis- tä annetun asetuksen muutos.....	222	395
kaupungin viranhaltijoille suoritettavat kokouspalkkiot.....	175,179	309,334
kokouspalkkiosäännön kumoaminen.....	178	333
kaupungin viranhaltijain luontoissuori- tussäännön eräiden määräysten muutta- minen.....	115	199
Virka, muutokset vakinaisten virkojen luo- kitteluun vuonna 1974.....	268	492
Virkaehtosopimus, kunnallinen, yleinen.....	69	122
Vuokra-auto, henkilövuokra-autotaksan muutos	65,230	115,417
Vuokrat, huoneenvuokralain muutos.....	100,187	174,352
huoneenvuokrien valvonnasta ja säännös- telystä annetun valtioneuvoston pää- töksen muuttaminen.....	30	51
huoneenvuokrien valvonnasta ja säännös- telystä annetun valtioneuvoston pää- töksen kumoaminen.....	59	108
suositus muiden kuin asuinhuoneistojen vuokrien tarkistamisesta.....	148	256
yleisohje asuinhuoneistojen vuokrien korotuksesta.....	29,43	50,65
Vuosilomalaki, muutos.....	219	390
Väestökirja-asetus, muutos.....	155	268
Vähittäiskauppa, liikeyästä annetun lain muutos.....	47	77
Yhdistymiskorvaukset, kuntien yhdistymis- korvauksista ja -avustuksista annetun lain muutos.....	202	373
Yleinen talletusmakasiini, työmaksujen muu- tos.....	198	363
Yleisten töiden lautakunta, johtosäännön muutos.....	56	105
Äitiysavustus, päätös suuruuden vahvistami- sesta.....	36	56
Äänestysalueet, Helsingin kaupungin alueen jakaminen äänestysalueisiin.....	177	311
Öljyvahingot, maa-alueilla tapahtuvien va- hinkojen torjuminen, asetus.....	221	392
laki.....	90	152

1. DESINFIOIMISLAITOKSEN MAKSUT.

Kaupunginhallituksen päätös 27.8.1973.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:28)

Kaupunginhallitus päätti

I) vahvistaa kaupungin desinfioimislaitoksen suorittamista tehtävistä ja toimenpiteistä perittävät maksut seuraaviksi:

	Nykyinen maksu	Ehdotettu maksu
1. Syöpäläisten hävittäminen:		
1 huoneen desinsektio	20-25 mk	35 mk
2 " "	25-30 "	40 "
3 " "	30-35 "	45 "
Laajemmista desinsektioista peritään maksu käytetyn työajan ja ainemäärän perusteella huomioon ottaen yleiskustannuslisä, kuitenkin siten, että alin maksu on 45 mk.		
2. Rottien hävittäminen:		
a) Vuosisopimusten perusteella		
Perusmaksu kiinteistöä kohti	60 mk/vuosi	100 mk/vuosi
Suurissa kiinteistöissä suoritetaan maksu arvioitujen työ- ja ainekustannusten perusteella huomioon ottaen yleiskustannuslisä, kuitenkin siten, että alin maksu on 100 mk.		
b) Pistemyrkytys (kerta-hävitys)	30 mk	50 mk
3. Desinfioimislaitoksessa suoritettavat desinfioinnit:		
Vaattetavarat	3 mk/kg:lta tai sen osalta	5 mk/kg:lta tai sen osalta
Kappalemaksu	6 mk/kpl	10 mk/kpl
Syyhyhoitomaksu	6 mk/hengeltä	10 mk/hengeltä
Täisaunamaksu	2 mk/hengeltä	(-)

II) määrätä, ettei syöpäläisten hävittämis-, syyhyhoito- ja täisaunamaksuja peritä varattomilta eikä täisaunamaksua yhteismajoituksessa olevilta henkilöiltä, mikäli he käyvät saunassa sinä aikana, jolloin heidät on saunaan määrätty, sekä

III) määrätä, että uudet maksut tulevat voimaan 1.9.1973 lukien, kuitenkin siten, että rottien hävittämistä koskevilla nykyisillä vuosisopimuksilla määrättyt maksut ovat voimassa sopimuskauden loppuun.

2. HELSINGIN KAUPUNGIN YLEISET HANKINTAMÄÄRÄYKSET.

Hankintaneuvottelukunnan hyväksymät
marraskuun 5 p:nä 1973.

Määräysten soveltaminen

1. Näitä yleisiä hankintamääräyksiä sovelletaan Helsingin kaupungin tilaajana tekemiin hankintoihin, mikäli tarjouspyynnössä tai sen liitteissä ei ole toisin sanottu taikka asianomaiset eivät ole nimenomaan kirjallisesti toisin sopineet.

2. Ellei tarjous ole saapunut jäljempänä 3. kohdassa edellytetyn määräajan kuluessa, sitä ei käsitellä. Samoin voidaan jättää käsittelemättä tarjous, joka ei muutoin täytä 3., 4. tai 7. kohdassa mainittuja vaatimuksia.

Mikäli hankkija muissa kohdin haluaa poiketa näistä yleisistä hankintamääräyksistä, on poikkeaminen osoitettava tarjouksessa viittaamalla määräysten asianomaiseen kohtaan.

Tarjous

3. Tarjous on annettava kirjallisesti kahtena kappaleena suljetussa kuoressa tarjouspyynnössä mainitulla tavalla sekä siinä määrätyn ajan kuluessa.

4. Kuoressa tulee olla tarjouspyynnössä mainittu tunnus. Tarjouksesta tulee ilmetä tarjouspyynnön viite, hinta ja maksuehdot, toimitusaika, -paikka ja -tapa sekä tavarán laatu ja määrä.

5. Ulkomaisessa hankinnassa on edellä mainitun lisäksi ilmoitettava tullinimike, mahdollisesti saatava tullietu sekä, ellei hankkija ole tavarán valmistaja, sen alkuperämaa ja valmistajan nimi.

6. Tarjouksen katsotaan olevan voimassa kolme kuukautta tarjouspyynnössä mainitun jättöajan päättymisestä lukien, ellei tarjooja ole toisin ilmoittanut.

7. Tarjouksen tulee olla tarjouspyynnön mukainen ja mahdollisine siitä poikkeavine vaihtoehtoineen yksikäsitteinen sekä hinnoitellaan ja muilta ehdoiltaan tarjoojaa sitova.

Ellei tarjoushinta ole kiinteä, on tarjouksessa yksikäsitteisesti osoitettava sen muuttumisen perusteet.

8. Kaupunki pidättää itselleen oikeuden vapaasti hyväksyä tai hylätä tehdyn tarjouksen.

Hankintasopimus

9. Hankintasopimuksen katsotaan syntyneen kaupungin ja hankkijan välillä, kun molemmat sopijapuolet ovat allekir-

joittaneet kirjallisen sopimuksen tai milloin sellaista ei tehdä, kun hankkija on vastannut kaupungin tekemään kirjalliseen tilaukseen sellaisenaan, tai kun mahdolliset muutokset on molemmin puolin kirjallisesti hyväksytty.

Ellei hankkija ole yhden kuukauden kuluessa tilauksen postituspäivästä lukien kirjallisesti vastannut kaupungin tilauskirjeeseen, katsotaan hänen vahvistaneen tilauksen sellaisenaan.

10. Hankintasopimukseen liittyvät välipuheet, lisäykset ja muutokset ovat sitovia vain, jos sopijapuolet ne ovat kirjallisesti vahvistaneet.

11. Kaupungin kirjallisesta vaatimuksesta hankkija on velvollinen tekemään hankinnan aikana vaaditut muutokset ja lisäykset, mikäli ne eivät vaadi lisäkustannuksia tai lisätöitä. Muussa tapauksessa on muutoksista ja lisäyksistä sovittava erikseen.

Tavarän laatu ja sen toteaminen

12. Hankintasopimuksessa ja sen liitteissä nimenomaan sovittu lisäksi tavarän tulee olla sopimusasiakirjoista ilmevään tai hankkijan tiedossa muutoin olevaan käyttötarkoitukseen kaikin puolin sopivaa ja laadultaan moitteetonta sekä täyttää ne vaatimukset, jotka Suomessa voimassa olevat oikeussäännökset määräävät tai Suomen viranomaiset asettavat.

13. Hankkija vastaa siitä, ettei sopimuksen täyttäminen tai hankittujen tavaröiden käyttäminen loukkaa kolmannen henkilön patentti- tai muita vastaavia oikeuksia.

14. Kaupungilla on oikeus työaikana valvoa ja tarkastaa hankkijan ja tämän alihankkijöiden tehtaissa ja työpaikoissa hankinnan sopimuksenmukaista täyttämistä, siinä käytettäviä aineita, rakenteita ja työtapaa sekä saada tarvitsemiaan selityksiä ja näytteitä. Tästä tarkastustoiminnasta kaupungille aiheutuvista kustannuksista vastaa kaupunki.

15. Hankintasopimuksessa edellytetyt, ennen tavarän lopullista vastaanottotarkastusta suoritettavat tarkastukset niihin sisältyvine kokeineen suoritetaan, ellei toisin ole sovittu, hankkijan tehtaassa tai työpaikassa normaalina työaikana. Ellei näitä tarkastuksia koskevista teknillisistä ohjeista ole sovittu, suoritetaan tarkastukset niiden määräysten mukaisesti, joita yleisesti sovelletaan asianomaisella teollisuusalalla tavarän valmistusmaassa, ottaen kuitenkin huomioon 12. kohdan määräykset. Tarkastuksista on hankkijan ilmoitettava kaupungille niin hyvissä ajoin, että kaupungin edustaja voi olla niissä läsnä.

Lopullinen vastaanottotarkastus suoritetaan kaupungin määräämässä paikassa kohtuullisen ajan kuluessa tavarän saapumisesta luettuna.

Tässä kohdassa tarkoitetuista tarkastuksista aiheutuvista kustannuksista vastaa se sopijapuoli, jonka tehtaalla tai muussa vastaavassa paikassa tarkastukset suoritetaan, ei kuitenkaan toisen sopijapuolen edustajien henkilökohtaisista kuluista. Tarvittavista uusintatarkastuksista aiheutuvista kustannuksista vastaa hankkija, elleivät ne johdu kaupungille syyksiluettavasta teosta tai laiminlyönnistä.

16. Kaupungin tai sen edustajan kirjallisesta vaatimuksesta hankkija on velvollinen korjaamaan ennen tavarantoimitusta edellä 14. ja 15. kohdassa tarkoitetuissa tarkastuksissa havaitut virheet, poistamaan niissä todetut puutteellisuudet sekä huolehtimaan kaikin puolin sopimuksen asianmukaisesti täyttämisestä. Mikäli tavara on jo kaupungin hallussa, on korjaus suoritettava kaupungille sopivana ajankohtana.

Tarvittaessa on kaupungin vaatimuksesta suoritettava uusi tarkastus.

17. Edellä mainitut tarkastukset eivät vapauta hankkijaa jäljempänä tarkoitettusta takuuvastuusta.

Toimitusehdot

18. Toimitusaika luetaan alkavaksi siitä päivästä, jolloin hankintasopimus on molemmiin puolin allekirjoitettu tai kirjallinen tilaus saapunut hankkijalle tai tämän edustajalle.

19. Jos sopimukseen perustuvan velvoituksen täyttäminen viivästyy jäljempänä 23. kohdassa tarkoitettua ylivoimaisen esteen tai toisen sopijapuolen vastuulla olevan syyn vuoksi, velvoituksen täyttämisaika pitenee sillä ajalla, minkä sanottu este pitkittää velvoituksen täyttämistä, mikäli viivästyksen syy sattuu ennen sovittua tai tässä kohdassa tarkoitettulla tavalla pidentyneen suoritusajan päättymistä.

20. Ellei hankkija toimita tavaraa sovittua toimitusajan tai edellä 19. kohdassa tarkoitettua jatkoajan kuluessa, kaupungilla on oikeus saada hankkijalta sovittu hankintahinnan vähennyksenä viivästyssakkoa 0,5 % kultakin alkaneelta viikolta siitä sovittu hankintahinnan osasta, mikä vastaa sitä tavarantoimituksen osaa, jota hankkijan syystä tapahtuneen viivästyksen vuoksi ei ole toimitettu ja hyväksytty vastaanotettu. Sakon enimmäismäärä on 7,5 % sen laskemisen pohjana olevasta hankintahinnan osasta.

21. Milloin hankinnan täyttäminen kokonaan tai osittain on mistä syystä tahansa vaarassa viivästyä sovittua toimitusajan yli, hankkijan on viipymättä kirjallisesti ilmoitettava kaupungille viivästyksen syy ja todennäköinen kesto-aika.

22. Tavara on toimitettava kotimaisessa hankinnassa vapaasti kaupungin osoittamassa määräpaikassa. Ulkomaisessa hankinnassa toimitusehto on määriteltävä käyttäen kansainvälisiä toimitustapalausekkeitä (Incoterms 1953).

23. Ylivoimaiseksi esteeksi (force majeure) katsotaan sellainen sopimuksen solmimisen jälkeen sattunut sopijapuolta johtumaton ennakoitua arvaamaton seikka, kuten lakko, työsulku, saarto, sota, liikekannallepano, kapina tai meteli, tulipalo, lisenssin epäminen tai muu viranomaisten määräys, mikäli sanottu seikka estää sopimukseen perustuvien velvoitusten täyttämisen sopijapuolen voimatta kohtuullisin kustannuksin estää tai poistaa sitä.

Alihankkijan toimituksen viivästyminen katsotaan ylivoimaiseksi esteeksi vain, mikäli se on aiheutunut edellä 1. kappaleessa tarkoitettua syystä.

24. Sopijapuoli, joka tahtoo vedota ylivoimaiseen esteeseen, on velvollinen viipymättä kirjallisesti ilmoittamaan toiselle sopijapuolelle esteen, sen alkamisajankohdan

sekä todennäköisen kestämisajan. Samoin on ilmoitettava esteen lakkaamishetki.

Esteeseen vedonnut sopijapuoli on velvollinen tarvittaessa näyttämään toteen esteen vaikutuksen sopimuksen mukaisen velvoituksen täyttämiseen.

Hinta ja maksuehdot

25. Hankintahinta katsotaan kokonaan kiinteäksi, ellei sen muuttumisen perusteista ole sovittu.

26. Hankintahinnan katsotaan tarkoittavan valmiiksi pakattua tavaraa. Tähän hintaan sisältyvät kyseisessä tapauksessa edellytetyissä kuljetusolosuhteissa tarpeelliset pakkaus- ja kuljetuskustannukset tavarankuljetukseksi tarkoitukseensa täysin käyttökelpoisena kaupungin osoittamaan määräpaikkaan.

Jos pakkaus on tarkoitettu palautettavaksi, hankkijan on hyvitetävä kaupunkia sovitun palautushinnan, tai ellei siitä ole sovittu, pakkauksen käyvän hinnan mukaan. Palautuskustannuksista vastaa hankkija.

27. Kotimaisissa hankinnoissa katsotaan liikevaihtoveron tai muun sitä vastaavan, tavarankuljetukseen liittyvän veron tai maksun sisältyvän hankintahintaan, ellei toisin ole sovittu.

28. Ennako- ja osamaksuja suoritetaan vain, jos siitä erikseen on sovittu. Suoritetut ennakot ja osamaksut katsotaan tällöin lopullisiksi osasuorituksiksi, joita mahdolliset suorituksen jälkeiset hinnan muutokset eivät koske.

29. Mikäli hinnannuotosehdon soveltaminen viivästysaikana johtaa hinnan alenemiseen, se otetaan huomioon, ei kuitenkaan, jos viivästyminen on johtunut kaupungin vastuulla olevasta syystä. Mikäli se aiheuttaa hinnan nousun, otetaan nousu huomioon vain, jos viivästyminen on aiheutunut 23. kohdassa tarkoitettusta ylivoimaisesta esteestä tai kaupungin vastuulla olevasta syystä.

30. Hankinnasta aiheutuvien laskujen maksuaika on, ellei toisin ole sovittu, kotimaisissa hankinnoissa 14 päivää ja ulkomaisissa hankinnoissa 30 päivää, luettuna laskun maksamisen edellytyksenä olevan suoritusvaiheen toteutumisesta ja laskun saapumisesta tilaajalle.

31. Viivästys- ja muu sopimussakko selvitetään maksun yhteydessä siten, että vähennys suoritetaan ko. toimitus- tai myöhempää toimituserää vastaavasta laskusta, mikäli sopimuksessa ei ole toisin sovittu. Ellei viivästys- ja muu sopimussakon selvittäminen näin ole mahdollista, erääntyy sakko maksettavaksi 30 päivän kuluttua siitä, kun kaupungin lähettämä perusteltu kirjallinen vaatimus on saapunut hankkijalle tai tämän edustajalle.

32. Sovituille ennakkomaksuille hankkija on velvollinen asettamaan kaupungin hyväksymän vakuuden, jonka tulee olla voimassa vielä yksi kuukausi sen jälkeen, kun tavara on toimitettu tilaajalle ja tämä on sen asianmukaisesti hyväksynyt suoritetuksi. Vakuuden tulee olla 10 % ennakkomaksua suurempi; jos toimitusaika on yli vuoden, kasvaa sanottu %-luku 5:llä kutakin alkanutta puolta vuotta kohden.

Takuuajaksi hankkijan on asetettava kaupungin hyväksymä

vakuus, jonka tulee olla voimassa yksi kuukausi yli takuuaajan päättymisen. Vakuuden tulee olla 10 % hankintahinnasta.

33. Jos vakuutena on arvopapereita tai kiinnitettyjä haltijavelkakirjoja, kaupunki on oikeutettu laissa säädettyä menettelyä noudattamatta muuttamaan ne rahaksi, mikäli hankkija ei vakuuden edellyttämältä osalta täytä sopimuksen mukaisia velvoituksiaan.

34. Kaikki vakuudesta johtuvat kustannukset on hankkijan suoritettava.

35. Hankkija vastaa hankintasopimuksen kohteena olevista tavaroista toimitusehdon edellyttämään luovutushetkeen saakka, johon saakka hankkijan on huolehdittava myös tavaroiden riittävästä vakuuttamisesta.

Takuu

36. Hankkija on velvollinen korjaamaan omalla kustannuksellaan kaupungille sopivana ajankohtana kaikki rakenteesta, aineesta tai työstä tahi käyttö- tai huolto-ohjeista johtuvat virheet ja puutteellisuudet, jotka ilmenevät takuuaikana. Takuuaika on, ellei toisin ole sovittu, 2 vuotta siitä päivästä luettuna, jolloin tavara on saapunut tilaajalle ja tämä on sen kokonaisuudessaan asianmukaisesti hyväksynyt suoritukseksi.

Hankkijan vastuu ei ulotu kuitenkaan virheisiin, jotka johtuvat kaupungin asettamasta aineesta tai vastoin hankkijan kirjallista huomautusta määräämästä rakenteesta, kaupungin tuottamuksesta tahi tavaratavan mukaisesta kulumisesta tai huononemisesta.

37. Siitä alkaen, kun tavarassa takuuaikana ilmennyt virhe tai puutteellisuus on korjattu, luetaan korjatulle tai vaihdetulle tavaralle tai sen osalle uusi yhtä pitkä takuuaika. Muiden osien takuuaika pitenee sillä aikamäärällä, jolla niitä ei sanotun virheen tai puutteellisuuden vuoksi ole voitu käyttää tarkoitetulla tavalla.

Edellä tämän kohdan 1. kappaleessa tarkoitetut jatkotakuuajat päättyvät viimeistään sovitun takuuaajan pituisen ajanjakson kuluttua 36. kohdassa tarkoitetun kokonaistakuuajan päättymisestä lukien. Niille takuun piiriin kuuluville virheille, joita hankkija ei ole viimeistään 4 kuukautta ennen sanotun ajan päättymistä korjannut, luetaan kuitenkin edellisen lauseen määräysten estämättä 4 kuukauden pituinen jatkotakuuaika korjauksen päättymisestä lukien.

38. Edellä tarkoitettu virhe tai puutteellisuus on hankkijan poistettava viipymättä, kun kaupunki on sitä kirjallisesti hankkijalta vaatinut, uhalla, että kaupunki muuten on oikeutettu suorittamaan korjaukset hankkijan vastuulla ja kustannuksella.

39. Hankkija vastaa kustannuksista, jotka aiheutuvat viallisten tai puutteellisten osien poistamisesta, korjattujen tai tilalle toimitettujen osien asennuksesta sekä kaikista kuljetuksista.

Sopimuksen purkaminen ja vahingonkorvausvelvollisuus

40. Ellei vienti- tai tuontilisenssiä tai muuta vastavaa lupaa saada viimeistään 4 kuukauden kuluttua siitä, kun

se sopimuksen edellyttämien velvoitusten määräaikaiseksi täyttämiseksi tarvitaan, kummallakin sopijapuolella on oikeus purkaa sopimus.

41. Jos tavara tai sen osa on viivästynyt tahi ilmeisesti tulee viivästymään hankkijan vastuulla olevasta syystä sovitun tai edellä 19. kohdassa edellytetyin tavoin pitkityneen toimitusajan päättymisestä lukien enemmän kuin 1/3 sovitusta toimitusajasta tai, milloin toimitusaika on yli vuoden, enemmän kuin 4 kuukautta, kaupungilla on oikeus purkaa sopimus siltä osalta, kuin se koskee tavaraa, jota ei ole voitu ottaa tarkoitettuun käyttöön.

Mikäli viivästys muussa kuin 40. kohdassa mainituissa tapauksessa johtuu ylivoimaisesta esteestä, kummallakin sopijapuolella on sanottu purkuoikeus sovitun toimitusajan pituisen ajanjakson tai, milloin toimitusaika on yli vuoden, yhden vuoden kuluttua sovitun toimitusajan päättymisestä.

42. Milloin toimitetussa tavarassa ennen sovitun takuun ajan päättymistä todetaan olennainen vika tai puutteellisuus, jonka korjaamisesta tai poistamisesta hankkija on vastuussa, kaupungilla on oikeus purkaa sopimus siltä osalta, kuin se koskee tavaraa, jota ei ole voitu ottaa tarkoitettuun käyttöön, ellei hankkija kohtuullisessa ajassa saata tavaraa sopimuksenmukaiseen kuntoon.

43. Jos hankkija on asetettu konkurssiin tai muutoin joutunut sellaiseen taloudelliseen tilaan, ettei hänen voida odottaa täyttävän asianmukaisesti sopimuksesta johtuvia velvoituksiaan, kaupungilla on oikeus purkaa sopimus, ellei hankkija tai hänen oikeudenomistajansa 2 viikon kuluessa tehdyn vaatimuksen jälkeen aseta sopimukseen perustuvien velvoitustensa asianmukaisesta täyttämisestä kaupungin hyväksymää vakuutta.

44. Jos sopimus puretaan, hankkijan on palautettava saamansa ennakko- ja osamaksut.

Jos purkaminen on tapahtunut muusta kuin kaupungin vastuulla olevasta syystä, hankkijan on omalla kustannuksellaan poistettava mahdollisesti jo toimitetut tavarat. Ulkomaisen hankkijan on lisäksi vietävä tavarat maasta tai korvattava kaupungille hankinnasta aiheutuneet tulli-, liikevaihtovero- yms. kustannukset.

Jos sopimus puretaan 41. kohdan 1. kappaleessa, 42. tai 43. kohdassa tarkoitettua syystä, hankkijan on samalla suoritettava kaupungille edellä 20. kohdassa mainittu korkein sopimussakko sekä maksettava korkoa palautetuille ennakko- ja osamaksuille kunkin maksun suorittamisen ja palauttamisen väliseltä ajalta sinä aikana voimassa olleen Suomen liikepankkien ylimmän antolainauskoron mukaan.

45. Viivästyssakkoa ja muuta sopimussakkoa koskevat ehdot eivät rajoita kaupungin oikeutta vahingonkorvaukseen siitä hankkijan vastuulla olevasta syystä aiheutuneesta suoranaisesta vahingosta, joka ylittää sanotun sakon määrän.

Ellei toisin ole sovittu, rajoittuu sopimukseen perustuva korvausvelvollisuus tavarän sopimuksen hinnan mukaiseen arvoon.

Asiakirjat

46. Kaikki tavaran tai sen osan valmistamista varten tarvittavat piirustukset ja muut teknilliset asiakirjat, jotka sopijapuoli on ennen sopimuksen tekoa tai sen jälkeen luovuttanut toiselle sopijapuolelle, jäävät luovuttajan omaisuudeksi. Sanottujen asiakirjojen vastaanottaja ei saa ilman omistajan suostumusta käyttää, jäljentää tai monistaa niitä muihin kuin sopimuksessa edellytettyihin tarkoituksiin, luovuttaa niitä tai antaa niistä tietoja kolmannelle henkilölle.

47. Hankkijan on hyvissä ajoin ennen takuuajan alkamista maksutta luovutettava kaupungille riittävän perusteelliset suomenkieliset tiedot ja piirustukset, ei kuitenkaan sellaisia, jotka on tarkoitettu tavaran valmistamista varten, jotta kaupunki voi huolehtia tavaran kaikkien osien asentamisesta, käytöstä ja kunnossapidosta. Nämä tiedot ja piirustukset tulevat kaupungin omaisuudeksi.

48. Hankintaa koskevassa kirjeenvaihdossa, laskuissa, rahtikirjoissa, lähetyslipuissa ja muissa sellaisissa asiakirjoissa on käytettävä tilaajan ilmoittamaa hankintanumeroa.

Sopimuksen siirtäminen

49. Hankkija ei saa ilman kaupungin kirjallista suostumusta siirtää sopimusta kolmannelle henkilölle.

Erimielisyydet

50. Sopimuksesta mahdollisesti johtuvat erimielisyydet ratkaisee Helsingissä Suomen lain mukaan 3-miehininen välimies-oikeus tai, mikäli jompi kumpi sopijapuoli sitä vaatii Helsingin raastuvanoikeus. Välimiesoikeuteen kumpikin sopijapuoli valitsee yhden jäsenen ja nämä puheenjohtajan. Ellei sopijapuoli ole nimittänyt jäsentä 14 päivän kuluessa siitä, kun toinen on kirjallisesti vaatinut välimiesmenettelyä, nimittää jäsenen Keskuskauppakamari. Elleivät jäsenet pääse puheenjohtajasta yksimielisyyteen 30 päivän kuluessa, valitsee puheenjohtajan samoin Keskuskauppakamari.

3. SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN PÄÄTÖS
LASTEN PÄIVÄHOIDOSTA ANNETUN LAIN 15 §:N 2
MOMENTISSA TARKOITETTujen VALTIONOSUUTEEN
OIKEUTTAVIEN VUOKRA-ARVOJEN PERUSTEISTA.

Annettu tammikuun 3 p:nä 1974.
(Suomen AsK 14/74)

Sosiaali- ja terveysministeriö on, valtioneuvoston raha-asiaivallo-
kunnan annettua tänään asiasta puoltavan lausuntonsa, käsitellyt tämän
asian ja päättänyt lasten päivähoidosta annetun lain (36/73) 16 §:n 2 mo-
mentin nojalla vahvistaa mainitun lain 15 §:n 2 momentissa tarkoitettujen
valtionosuuteen oikeuttavien vuokra-arvojen perusteet seuraavasti:

1 §. Vuokra-arvon määrittämisessä noudatetaan, mitä valtionavustukseen
oikeutettujen kunnallisten ja yksityisten laitosten omien rakennusten
vuokra-arvojen määrittämisperusteista annetussa valtioneuvoston päätök-
sessä (482/61) on määrätty, kuitenkin niin että mainitun valtioneuvoston
päätöksen tarkoittaman omien rakennusten ja osakehuoneistojen kunnossa-
pitokorvauksen määrä rakennushallitus yhdenmukaiseksi koko maassa.
Kunnossapitokorvauksen määrä tarkistetaan enintään kerran vuodessa.

2 §. Mikäli rakennukselle tai huoneistolle ei ole määrätty vuokra-arvoa,
sosiaalihallitus myöntää valtionosuuden arvioitavan vuokra-arvon perus-
teella. Päivähoitolaitoksen ylläpitäjän tulee, sen jälkeen kun vuokra-arvo
määrätään, palauttaa valtiolle mahdollisesti liikaa saamansa valtionosuus-
den määrä ja valtion tulee vastaavasti suorittaa päivähoitolaitoksen yllä-
pitäjälle liian vähän maksettu valtionosuuden määrä.

3 §. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974 lukien.

4. SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN PÄÄTÖS ERITYISLAPSILISIEN KOROTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 3 p:nä 1974.

(Suomen AsK 15/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:200)

Sosiaali- ja terveysministeriö on 30 päivänä joulukuuta 1960 annetun erityislapsilisälain (538/60) 7 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1971 annetussa laissa (1000/71), päättänyt:

Erityislapsilisälain (538/60) 7 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1971 annetussa laissa (1000/71), tarkoitettuja erityislapsilisiä korotetaan 1 päivästä tammikuuta 1974 lukien 15 prosentilla.

5. LAKI LAPSIILISÄLAIN 1 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1962:70)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain 1 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 1 päivänä kesäkuuta 1962 annetussa laissa (337/62), näin kuuluvaksi:

1 §. -----

Lapsilisän määrä on 380 markkaa vuodessa. Jäljempänä 3 §:ssä mainitun, lapsilisän nostamiseen oikeutetun henkilön toisesta lapsesta on lapsilisän määrä kuitenkin 444 markkaa vuodessa, kolmannesta lapsesta 516 markkaa vuodessa sekä neljännestä ja kustakin seuraavasta lapsesta 656 markkaa vuodessa, paitsi milloin lapsi on 6 §:ssä tarkoitetulla tavalla hoidettavana laitoksessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1974, kuitenkin niin että lapsilisän määrä on 1 päivästä tammikuuta 1974 saman vuoden kesäkuun loppuun lapsilisän nostamiseen oikeutetun henkilön ensimmäisestä lapsesta 328 markkaa vuodessa, toisesta lapsesta 380 markkaa vuodessa, kolmannesta lapsesta 440 markkaa vuodessa sekä neljännestä ja kustakin seuraavasta lapsesta 580 markkaa vuodessa.

6. LAKI MERIMIESVEROLAIN 15 JA 16 §:N
MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.
(Suomen AsK 3/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:81)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain (208/58) 15 ja 16 § näin kuuluviksi:

15 §. Määrättäessä tulo- ja omaisuusveroa merimiehen maissa saamasta tulosta lisätään tämän tulon ja siitä tehtävien vähennysten erotukseen seitsemänkymmentäviisi prosenttia hänen verovuonna saamastaan merimiestulosta. Verosta, mikä menisi näin saadusta verotettavasta tulosta, katsotaan maissa saadusta tulosta meneväksi veroksi tähän erotukseen kohdistuva suhteellinen osa. Jos merimies on koko verovuoden ollut merimiestoimessa, ei hänen maissa saamastaan tulosta tehdä multa 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä kuin maissa saadusta palkkatulosta tehtävä vähennys. Jos merimies on ollut vain osan verovuodesta merimiestoimessa, hänellä on oikeus saada hyväkseen elantokustannusten kalleuden johdosta myönnettävästä vähennyksestä sekä omasta ja lastensa puolesta suoritetuista vakuutusmaksuista, merimieseläkekassalle suoritettua maksua lukuun ottamatta, samoin kuin sairaudesta johtuneista kustannuksista niin suuri osa kuin se alka, jolloin hän ei ole ollut merimiestoimessa, on vuodesta.

16 §. Jos puolisoilla, jotka tulo- ja omaisuusverotusta koskevien säännösten mukaan olisivat verovelvollisia yhteenlasketun tulonsa ja omaisuutensa perusteella, tai vain toisella heistä on verovuonna ollut merimiestuloa, verotetaan heitä tulo- ja omaisuusveroa tulosta määrättäessä erikseen niin kuin eri verovelvollisia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1974.

7. LAKI VEROTUSLAIN 75 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.

(Suomen AsK 4/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:158)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 75 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

75 §. Sen jälkeen kun verolautakunta on kunkin tulolähteen ja omaisuusryhmän osalta vahvistanut tulon ja omaisuuden sekä määrännyt verovelvollisen tulojen ja omaisuuden kokonaismäärästä tehtävät vähennykset, verolautakunnan on vahvistettava valtionverotuksessa verotettava tulo ja omaisuus sekä verovelvollisen veroluokka ynnä hänen verostaan säädettyjen perusteiden nojalla tehtävät vähennykset, samoin kuin kunnallisverotuksessa verotettava tulo ja siltä pantavien veroäyrien määrä.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1974 toimitettavassa verotuksessa.

8. LAKI PERHELISÄLAIN KUMOAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.

(Suomen AsK 5/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:13)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Täten kumotaan 30 päivänä huhtikuuta 1943 annettu perhellsälaki (375/43) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974. Perhellsälakia siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä sovelletaan kuitenkin tammikuun 1 päivän ja kesäkuun 30 päivän 1974 välisenä aikana vain siltä osin, kuin on kysymys perhellsälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettusta perheestä, jonka toiselle tai molemmille vanhemmista suoritetaan kansaneläkelain (347/56) mukaista kansaneläkettä, ja siten että perhellsää suoritetaan vain vuoden 1974 ensimmäiseltä vuosipuoliskolta. Täten aiheutuvat kustannukset etuuksista korvataan kunnille perhellsälain säännöksistä poiketen hakemuksesta kansaneläkelaitoksen varoista. Hakemukseen on soveltuvin osin noudatettava, mitä perhellsälaissa on sosiaalihuallitukselle tehtävästä hakemuksesta säädetty.

9. LAKI ERITYISLAPSILISÄLAIN KUMOAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.

(Suomen AsK 6/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:18 ja 200)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Täten kumotaan 30 päivänä joulukuuta 1960 annettu erityislapsilisälaki (538/60) siihen myöhemmin tehtyne muutoksineen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974. Erityislapsilisälakia siihen myöhemmin tehtyne muutoksineen sekä sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä sovelletaan tammikuun 1 päivän ja kesäkuun 30 päivän 1974 välisenä aikana vain siltä osin, kuin on kysymys erityislapsillisän suorittamisesta lapsesta, jonka vanhemmat tai toinen heistä saa kansaneläkelain (347/56) mukaista kansaneläkettä. Täten aiheutuvat kustannukset etuuksista suoritetaan erityislapsilisälain säännöksistä polketen kansaneläkelaitoksen varoista.

10. LAKI ELATUSAVUN ENNAKOSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.
(Suomen AsK 7/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:70)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan elatusavun ennakosta 7 päivänä kesäkuuta 1963 annetun lain (281/63) nimi- ja lisä-
tään lakiin uusi 1 a § seuraavasti:

LAKI ELATUSAVUN ENNAKOSTA JA ELATUSTUESTA.

1 a §. Lapsen elatukseen käytettäväksi suoritetaan yleisistä varoista elatustukea sellaisesta Suomessa asuvasta kuuttatoista vuotta nuoremasta avioliiton ulkopuolella syntyneestä lapsesta, jonka äiti ei ole solminut avioliittoa tai jonka äidin avioliitto on purkautunut, jos elatusapua maksamaan sitoutunut tai siihen velvoitettu on kuollut jättämättä jälkeensä elatusvelvollisuuden täyttämiseksi tarvittavia varoja tai jos lapselle ei ole elatusapua sopimuksella tai tuomiolla vahvistettu eikä äiti elä lapsen tunnustajan tai muun miehen kanssa avioliittomaisissa olosuhteissa.

Elatustuen suuruus on 60 markkaa kuukaudessa.

Elatustuen kustannukset suoritetaan kokonaan valtion varoista. Muutoin on elatustukeen soveltuvin osin voimassa, mitä elatusavun ennakosta on tässä laissa säädetty. Elatustukea ei voida kuitenkaan periä lapsen elatusvelvolliselta muussa kuin 23 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1974.

11. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.

(Suomen AsK 8/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:95)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 21 §:n 2 momentti, 28 § ja 41 §:n 1 momentti, näistä 21 §:n 2 momentti ja 41 §:n 1 momentti sellaisina kuin ne ovat 28 päivänä kesäkuuta 1963 annetussa laissa (349/63), sekä lisätään lakiin uusi 30 b § seuraavasti:

21 §. -----

Vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkkeeseen sekä vanhuudentukeen kuuluu 30 b §:ssä säädetyissä tapauksissa lapsikorotus. Lisäksi työkyvyttömyys- ja vanhuuseläkkeeseen kuuluu 22 b §:ssä säädetyissä tapauksissa apulisia tai hoitollisia.

28 §. Milloin puolisoista vain mies saa eläkettä ja valmoko on täyttänyt 60 vuotta tai hänellä perheen pienten lasten vaatiman hoidon takia tai muun erittäin pakottavan jatkuvan syyn vuoksi ei voida katsoa olevan mahdollisuutta hankkia tuloa tekemällä työtä omaan tai toisen lukuun, lasketaan eläkkeen tukiosa siten, että 27 §:n 1 momentin mukaisen täysimääräisen tukiosan ja saman pykälän 3 momentin mukaisen rajatulon määrää korotetaan 30 prosentilla.

Jos vakuutetun 16 vuotta nuorempi lapsi elää samassa taloudessa vakuutetun kanssa tai jos vakuutettu tai hänen samassa taloudessa asuva puolisonsa muulla tavoin huolehtii lapsen toimeentulosta, lasketaan eläkkeen tukiosa siten, että 27 §:n 3 momentin mukaisen rajatulon määrää korotetaan 10 prosentilla kutakin tässä momentissa tarkoitettua lasta kohti.

30 b §. Jos eläkkeensaajalla on 28 §:n 2 momentissa tarkoitettu lapsi, maksetaan eläkkeeseen lapsikorotus, jonka määrä on kutakin edellä sanottua lasta kohti 20 prosenttia perusosan sekä 2 ja 3 momentin mukaan määrätyn kuntaryhmän mukaisena yksinäiselle henkilölle maksettavan täysimääräisen tukiosan yhteismäärästä.

Jos eläkkeeseen kuuluu tukiosa, maksetaan lapsikorotukset sen

kuntaryhmän mukaisena, jonka mukainen tukiosa on.

Milloin eläkkeeseen ei kuulu tukiosaa, myönnetään lapsikorotus sen kuntaryhmän mukaisena, johon se kunta kuuluu, jossa vakuutettu asuu lapsikorotusta myönnettäessä. Kun eläkkeensaaja on vuoden ajan yhdenjaksoisesti asunut kalliimpaan kuntaryhmään kuuluvassa yhdessä tai useammassa kunnassa kuin se kunta, jonka kalleusryhmän mukainen hänen eläkkeensä lapsikorotus on, korotetaan lapsikorotus seuraavan, 38 §:n 2 momentissa mainitun eläkejakson alusta lukien sen kuntaryhmän lapsikorotuksen mukaiseksi, johon kuuluvassa kunnassa hän silloin asuu. Vastaavasti alennetaan lapsikorotus eläkkeensaajan asuttua vuoden ajan halvempaan kuntaryhmään kuuluvassa kunnassa tai kunnissa. Jos eläkkeeseen myönnetään edellä mainitun vuoden aikana uusi lapsikorotus, maksetaan se kuitenkin saman kuntaryhmän mukaisena kuin aikaisemmat lapsikorotukset ja muutetaan kalliimman tai halvemman kuntaryhmän mukaiseksi samanaikaisesti kuin aikaisemmat lapsikorotukset.

Milloin molemmille puolisolille on myönnetty kansaneläke, maksetaan lapsikorotus erikseen kummallekin puolisolle.

41 §. Eläkkeen maksaminen ulkomailla oleskelevalle eläkkeensaajalle keskeytetään, kun sitä on suoritettu vuoden ajalta sen eläkejakson päättymisestä lukien, jonka aikana eläkkeensaaja on poistunut maasta. Jos eläkkeensaajan oleskeluun ulkomailla on hyväksyttävä syy, voidaan eläkkeen perusosa ja, jos erityiset syyt sitä puoltavat, myös eläkkeen tukiosa sekä eläkkeeseen kuuluva lapsikorotus ja apulisa tai hoitollisa senkin jälkeen määrätä maksettavaksi määrääjäksi kerrallaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974 kuitenkin siten, että kansaneläkelaitoksen varoista suoritetaan tammikuun 1 päivän ja kesäkuun 30 päivän 1974 väliseltä ajalta ne kustannukset, jotka aiheutuvat perhelisälain (375/43) ja erityislapsilisälain (538/60) mukaisten etuuksien suorittamisesta sanotulta ajalta.

Kansaneläkkeen tukiosaan sisältyvät lapsikorotukset muunnetaan tämän lain mukaisiksi lapsikorotuksiksi lain voimaantulosta lukien. Jos vanhuudentuki olisi tämän johdosta lakkautettava, maksetaan kuitenkin vanhuudentukena 21 §:n 1 momentin säännösten estämättä 30 b §:ssä tarkoitettu lapsikorotus.

12. LAKI LAPSEN HOITOTUESTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.

(Suomen AsK 10/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:96 ja 174)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan lapsen hoitotuesta 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetun lain (444/69) 2, 3 ja 6 §, näistä 3 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 5 päivänä joulukuuta 1969 annetulla lailla (735/69), sekä lisätään lakiin uusi 8 a § seuraavasti:

2 §. Hoitotukea suoritetaan lapselle, joka sairauden, vian tai vamman johdosta on vähintään kuuden kuukauden ajan siinä määrin erityisen hoidon ja kuntoutuksen tarpeessa, että siitä aiheutuu huomattavaa taloudellista tai muuta erityistä rasitusta.

Hoitotuki on kansaneläkelain mukaisen hoitolisän suuruinen.

3 §. Hoitotukea maksetaan enintään sen kuukauden loppuun, jonka aikana lapsi täyttää 16 vuotta.

Hoitotuki voidaan myöntää joko määrääjäksi tai toistaiseksi.

Hoitotuki lakkautetaan, kun lapsi ei ole enää siihen oikeutettu.

6 §. Hoitotuesta aiheutuvat kustannukset suoritetaan kansaneläkelaitoksen varoista.

8 a §. Lapsi, josta tämän lain voimaantuloa edeltäneeltä vuosineljännekseltä on suoritettu erityislapsilisälain (538/60) 3 §:n 2 momentin nojalla erityislapsilisää ja joka ei ole täyttänyt 16 vuotta, on oikeutettu lapsen hoitotukeen tämän lain voimaantulosta lukien.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1974 kuitenkin siten, että tarpeellisiin toimenpiteisiin lain täytäntöönpanemiseksi voidaan ryhtyä ennen lain voimaantuloa. Kuntien tulee toimittaa kansaneläkelaitokselle tämän tarpeelliseksi katsomat tiedot ja asiakirjat ennen lain voimaantuloa.

13. LAKI TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN 8 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.

(Suomen AsK 11/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:177)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 8 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (934/72), näin kuuluvaksi:

8 §.

Yhteensovitusraja lasketaan ottamalla yhteensovitusperusteesta, joka 3 momentissa säädetyn poikkeuksin on korkein peruseläkkeen perusteena oleva palkka, 60 prosenttia ja vähentämällä tästä määrä, joka on yhtä suuri kuin yksinäisen lapsettoman henkilön kansaneläkkeen perusosan ja täysimääräisen tukiosan yhteenlaskettu määrä kansaneläkelain 27 §:ssä tarkoitettussa kolmannessa kuntaryhmässä. Jos eläkkeeseen sisältyy 7 c §:n mukainen lapsikorotus, käytetään edellä tarkoitettuna vähennyksenä yksinomaan kansaneläkkeen perusosan määrää. Yhteensovitusrajaa laskettaessa otetaan kansaneläkettä vastaavana vähennyksenä kuitenkin huomioon enintään 30 prosenttia tai, jos eläkkeeseen sisältyy 7 c §:n mukainen lapsikorotus, enintään 6 prosenttia yhteensovitusperusteesta. Osa-eläkkeenä myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä yhteensovitettaessa lasketaan yhteensovitusraja ottamalla yhteensovitusperusteesta 30 prosenttia tai, jos eläkkeeseen sisältyy 7 c §:n mukainen lapsikorotus, 33 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974.

14. LAKI VALTION ELÄKELAIN 12 JA 13 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.

(Suomen AsK 12/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:208)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun valtion eläkelain (280/66) 12 §:n 1 momentti ja 13 §, viimeksi mainittu sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (793/68), näin kuuluviksi:

12 §. Myönnettäessä eläke tämän lain 10 §:n 2 tai 3 momenttia soveltaen eläkkeen enimmäismäärän laskemiseksi eläkkeeseen lisätään

kansaneläkkeen perusosa ja kutakin 10 a §:ssä tarkoitettua 16 vuotta nuorempaa lasta kohden kansaneläkelain 30 b §:ssä säädetty kansaneläkkeen lapsikorotus sanotun lain 27 §:ssä tarkoitetun kolmannen kuntaryhmän mukaisena;

työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa mainittu peruseläke, ottaen huomioon vähennys, joka eläkkeestä on tehtävä edunsaajalle tulevien muiden eläkkeiden ja suoritusten vuoksi, tämän lain mukainen eläke kuitenkin, jos se on myönnetty 10 §:n 2 tai 3 momenttia soveltaen, sellaisenaan; ja

työntekijäin eläkelain 8 §:n 1 momentissa mainittu eläke, elinkorko tai korvaus.

13 §. Eläkkeen määrä lasketaan uudelleen,

jos edunsaajalla sen jälkeen, kun eläke edellä säädetyn tavoin on laskettu, todetaan olevan oikeus eläkkeen määrää laskettaessa huomioon otettavaan eläkkeeseen, elinkorkoon tai korvaukseen; tai

jos tällaisen eläkkeen, elinkoron tai korvauksen määrä valituksen johdosta muuttuu; tahi

kun 10 a §:ssä tarkoitettu lapsi täyttää 16 vuotta; taikka edunsaajan hakemuksesta, jos eläkkeen, elinkoron tai korvauksen määrä on olennaisesti muuttunut.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974.

15. LAKI KANSANELÄKELAIN 30 §:N 2
MOMENTIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.
(Suomen AsK 20/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:165)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 8 päivänä
kesäkuuta 1956 annettuun kansaneläkelain (347/56) 30 §:n
2 momenttiin, sellaisena kuin se on 3 päivänä joulukuuta
1971 annetussa laissa (832/71), uusi 13 kohta seuraavasti:

30 §. - - - - -
Vuosituloksi ei lueta:

- - - - -
13) luopumiskorvauksesta annetussa laissa tarkoitettua
luopumiskorvausta ja luopumiseläkelaisissa tarkoitettua luopu-
miseläkettä.
- - - - -

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974 lu-
kien.

16. LAKI KAAVOITUSALUEIDEN JAKOLAIN
MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.

(Suomen AsK 31/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:17 ja 1971:65)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 20 päivänä helmikuuta 1960 annetun kaavoitusalueiden jakolain (101/60) 8 §, 24 §:n 1 momentti, 30 §:n 1 momentti, 45 §:n 1 momentti ja 137 a §, sellaisina kuin 8 § ja 137 a § ovat 19 päivänä tammikuuta 1968 annetussa laissa (40/68) ja 30 §:n 1 momentti ja 45 §:n 1 momentti 23 päivänä huhtikuuta 1971 annetussa laissa (292/71), sekä 1 i s ä t ä ä n 17 §:ään, sellaisena kuin se on 23 päivänä huhtikuuta 1971 annetussa laissa (292/71), uusi 2 momentti ja 25 §:ään, sellaisena kuin se on 19 päivänä tammikuuta 1968 ja 23 päivänä huhtikuuta 1971 annetuilla edellä mainituilla laeilla muutettuna, uusi 4 momentti sekä lakiin uusi 8 a luku seuraavasti:

8 §. Jos toimitusmiehet suorittaessaan tilusvaihtoa tai uusjakoa taikka 45 §:ssä tarkoitettua rakennuspaikan osan lunastamistoimitusta katsovat, että alueella voimassaolevaa asemakaavaa tai rakennuskaavaa taikka tonttijakoa olisi muutettava, toimitusinsinöörin on siitä ilmoitettava kunnallishallitukselle sekä samalla mahdollisuuden mukaan tehtävä muutosehdotus. Kunnallishallituksen on kolmen kuukauden kuluessa tiedon tai ehdotuksen saamisesta ilmoitettava toimitusinsinöörille, onko asia antanut aiheutta toimenpiteisiin.

17 §. - - - - -

Rakennuskaava- tai rantakaava-alueella ei rakennuspaikkaa saa muodostaa tilaksi, jos sitä ei voida pitää kaavan tarkoitus, rakennusjärjestys ja muut olosuhteet huomioon ottaen kaavan toteuttamisen kannalta tarkoituksenmukaisena. Tilaksi muodostamista ei myöskään saa suorittaa siten, että se vaikeuttaa korttelialueen muun osan muodostamista yhdeksi tai useammaksi tarkoituksenmukaiseksi rakennuspaikaksi.

24 §. Alueella, jolle on vahvistettu seutukaava, mutta ei muuta rakennuslaissa mainittua kaavaa, suoritettavassa halkomis- tai lohkomistoimituksessa taikka erillisen alueen tilaksi muodostamistoimituksessa ei rakennuspaikkana käytettäväksi tarkoitettua aluetta saa muodostaa tilaksi, jos sen johdosta alueen käyttäminen seutukaavassa varattuun tarkoitukseen vaikeutuu. Toimitus voidaan kuitenkin suorittaa, jos toimituksen suorittamatta jättämisestä aiheutuisi alueen

omistajalle huomattavaa haittaa eikä kunta tai, milloin alue on katsottava varatuksi muun julkisoikeudellisen yhteisön tarkoituksiin, tämä lunasta aluetta tai suorita haitasta kohtuullista korvausta.

- - - - -

25 §. - - - - -
 Alueella, jolla on voimassa rakennuslain 27 §:n 3 momentissa tarkoitettu rakentamisrajoitus, saa 1 momentissa mainitun toimituksen suorittaa vain maa- ja metsätaloutta tai seutukaavaehdotuksen taikka seutukaavan mukaista rakentamista varten. Kuitenkin voidaan toimitus suorittaa, jos sisäasiainministeriö kaupungin osalta tai lääninhallitus maalaiskunnan osalta on antanut toimituksen suorittamiseen suostumuksensa tai myöntänyt rakennuslain 132 §:n 1 momentin nojalla poikkeuksen rakentamisrajoituksesta.

30 §. Milloin tilasta, tämän lain tultua voimaan, luovutetun alueen lohkominen jätetään 17, 18 tai 22-25 §:n nojalla sikseen, on luovutuksen saajalla tai sillä, jolle hänen oikeutensa on siirtynyt, oikeus saada luovutus sopimus puretuksi.

- - - - -

45 §. Milloin rakennuskaava- tai rantakaava-alueella rakennusmaalla sijaitsevaan tilaan tai tällaisella alueella olevaan, tilaksi muodostettavaan määräalaan on 17 §:n 2 momentissa tarkoitettun ja kaavaansopeutuvan rakennuspaikan muodostamiseksi välttämätöntä liittää toiselle kuuluvaa maata eikä muutosta rajoihin saada aikaan tilusvaihdolla eikä myöskään ole sovittu 15 §:ssä tarkoitettun toimituksen suorittamisesta, sellainen alue voidaan sanotun tilan omistajan tai määräalan haltijan hakemuksesta suoritettavassa maanmittaustoimituksessa (rakennuspaikan osan lunastamistoimitus) lunastaa rahalla ja siirtää lunastajan tilaan.

- - - - -

8 a luku.

T i l a n t a i a l u e e n m e r k i t s e -
 m i n e n t o n t i k s i t o n t t i r e k i s -
 t e r i i n t o n t i n m i t t a u s t a s u o -
 r i t t a m a t t a .

124 a §. Milloin tilan alue on sama kuin tammikuun 1 päivän 1932 jälkeen voimaan tullessa tonttijaossa osoitetun tontin alue, se voidaan jäljempänä tässä luvussa säädettyä menettelyä noudattaen merkitä tontiksi tonttirekisteriin tontinmittausta suorittamatta.

Mitä 1 momentissa on sanottu tilasta, koskee myös sellaista aluetta, joka on jäänyt jäljelle tonttirekisteriin merkitystä tontista, kun siitä on erotettu alue tontinmittauksessa, yleisen alueen mittauksessa tai pakkolunastustoimenpitein.

Jos 1 momentissa tarkoitettulla tilalla on osuus yhteisiin alueisiin tai etuuksiin, pysytetään tila maarekisterissä

tätä osuutta koskevien merkintöjen osalta. Muussa tapauksessa on tilaa koskevat merkinnät poistettava maarekisteristä.

124 b §. Jos edellytykset tilan tai alueen merkitsemiselle tontiksi tonttirekisteriin tontinmittausta suorittamatta ovat olemassa ja kiinteistöinsinööri pitää toimenpidettä tarkoituksenmukaisena, on hänen tehtävä siitä esitys maistraatille. Aloitteen esityksen tekemisestä voi tilan tai alueen omistaja tehdä kiinteistöinsinöörille.

124 c §. Mikäli maistraatti katsoo edellytysten esityksen hyväksymiseen olevan olemassa, sen on määrättävä tila tai alue merkittäväksi uudeksi tontiksi tonttirekisteriin. Maistraatin päätökseen ei saa hakea muutosta.

124 d §. Tämän luvun säännösten nojalla tapahtuneesta tontin merkitsemisestä tonttirekisteriin on tonttikirjan pitäjän ilmoitettava kirjallisesti tontin tiedossa olevalle omistajalle. Jos omistajia on useita, katsotaan ilmoittaminen yhdelle heistä riittäväksi. Ilmoituksen tiedoksianto on toimitettava siten, kuin tiedoksiannosta hallintoasioissa annetussa laissa (232/66) on erityistiedoksiannosta säädetty.

124 e §. Tässä luvussa tarkoitetut toimenpiteet eivät aiheuta muutosta voimassa oleviin rasitteisiin.

124 f §. Tämän luvun säännösten mukaan suoritetusta toimenpiteestä aiheutuneet kustannukset maksaa tontin omistaja. Jos tontista kuuluu osuuksia eri omistajille, he maksavat kustannukset osuuksiensa mukaisessa suhteessa.

124 g §. Haettaessa lainhuutoa tässä luvussa mainitulla tavalla muodostettuun tonttiin on hakemukseen liitettävä lainhuudatuksesta ja kiinteistönsaannonmoittimisajasta annetun lain (86/30) 10 §:n 1 momentissa mainitun mittauskirjan otteen asemesta jäljennös tai ote 124 b §:ssä tarkoitettua kiinteistöinsinöörin esityksestä, johon on merkitty 124 c §:ssä mainittu maistraatin määräys.

9 luku.

E r i n ä i s i ä s ä ä n n ö k s i ä .

137 a §. Tontinmittauksesta, 84 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimituksesta, rasitetimituksesta, tonttikartan täydentämisestä ja 8 a luvussa tarkoitettua toimenpiteestä suoritetaan korvaus taksan mukaan, jonka kaupunginvaltuusto hyväksyy. Päätös taksan hyväksymisestä on alistettava maa- ja metsätalousministeriön vahvistettavaksi.

Kiinteistöinsinöörin ja tonttikirjan pitäjän toimesta laadituista kartoista ja muista asiakirjoista annettavista otteista sekä jäljennöksistä perittävät lunastusmaksut vahvistaa maa- ja metsätalousministeriö.

Edellä 1 momentissa mainituista korvauksista on panttina se kiinteistö, jonka omistajan maksettavaksi korvaus kuuluu, ja sen ottamisesta kiinteistöstä on voimassa, mitä 99

§:n 1 momentissa on säädetty korvauksen osalta.

Jollei 1 momentissa mainittua korvausta suosiolla suoriteta, peritään se siltä tai niiltä, jotka perimisen aikana ovat kysymyksessä olevan alueen omistajia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1974 ja sitä on sovellettava myös niihin silloin jo aloitetuissa toimituksissa ilmaantuihin kysymyksiin, jotka lain voimaan tultua otetaan käsiteltäviksi.

17. LAKI TULO- JA OMAISUUSVEROLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 4 p:nä 1974.

(Suomen AsK 2/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:68)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan väliaikaisesti 29 §:n 1 momentin 5 kohta, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1967 annetussa laissa (612/67), 29 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on 29 päivänä kesäkuuta 1961 annetussa laissa (340/61), sekä 46 § seuraavasti:

29 §. Verovelvollinen henkilö, joka verovuonna on asunut Suomessa, niinkuin 7 §:n 2, 3, 4 ja 5 momentissa sanotaan, saakoon sen lisäksi, mitä 25, 26 ja 28 §:ssä on säädetty, vähentää:

5) sellaisella palkkakunnalla, jolla elinkustannukset ovat tuntuvasti suuremmat kuin yleensä maassa, valtiovarainministeriön vuosittain vahvistaman määrän, enintään 100 markkaa, milloin kysymyksessä on naimaton henkilö, eronnut tai leski taiikka puoliso, joita 11 §:n 1 momentin mukaan on verotettava erikseen niinkuin eri verovelvollisia, sekä enintään 170 markkaa, milloin kysymyksessä ovat puolisot, joita on verotettava heidän yhteenlasketun tulonsa perusteella;

Milloin Suomessa olevan jakamattoman kuolinpesän osakkaana on vainajan lapsi, joka on verovuonna saanut elatuksensa pesän varoista, pesälle myönnetään vainajan kuolinvuotta seuraavilta vuosilta lapsen osalta 1 momentin 3, 4, 6 ja 9 kohdassa tarkoitetut vähennykset, 6 kohdassa tarkoitetusta vähennyksestä kuitenkin enintään niin paljon kuin sitä on lapsen elättämisen takia korotettava. Milloin leski on kuolinpesän osakas, pesälle myönnetään mainitut sekä 1 momentin 7, 8 ja 12 kohdassa tarkoitetut vähennykset myös lesken osalta. Jos leskellä on verovuonna ollut sellaista tuloa, josta häntä on erikseen verotettava, tehdään mainitut lapsen ja kuolinpesän osakkaana olevan lesken osalta tehtävät vähennykset pesän tulosta vain siltä osin, kuin niitä ei saada lesken tulosta vähentää tai se ei riitä näiden vähennysten tekemiseen.

46 §. Verovelvolliset luonnolliset henkilöt luetaan ikänsä, aviosuhteensa

sekä elatusvelvollisuutensa perusteella seuraaviin kolmeen veroluokkaan:

I veroluokkaan kuuluu sellainen kaksikymmentäneljä vuotta täyttänyt naimaton henkilö, eronnut tai leski taikka välien rikkoutumisen vuoksi jatkuvasti erillään asuva puoliso, joka ei ole elättänyt verovuonna alaikäistä tahi sitä ennen vähintään kymmenenä vuotena seitsemäätoista vuotta nuorempaa lastaan;

II veroluokkaan kuuluu naimisissa oleva henkilö, joka verovuoden päättyessä on ollut avioliitossa vähintään kolme vuotta ja joka ei ole elättänyt verovuonna alaikäistä tahi sitä ennen vähintään kymmenenä vuotena seitsemäätoista vuotta nuorempaa lastaan, niin myös kahtakymmentäneljää vuotta nuorempi naimaton henkilö, eronnut tai leski tahi välien rikkoutumisen vuoksi jatkuvasti erillään asuva puoliso, joka ei ole täyttänyt edellä tarkoitettua elatusvelvollisuutta;

III veroluokkaan kuuluvat muut kuin I tai II veroluokkaan luettavat luonnolliset henkilöt.

Avolmet, kommandiitti- ja laivaisännistöyhtiöt sekä niihin verrattavat yhtymät kuuluvat III veroluokkaan.

Kuolinpesä luetaan III veroluokkaan.

Tätä lakia sovelletaan vuodelta 1974 toimitettavassa verotuksessa.

18. PALOLAITOKSEN AVUNANNOSTA, TURVAVARTIOIN-
NISTA, KALUSTON LAINAUKSESTA JA ILKIVALTAISESTA
HÄLYTTÄMISESTÄ PERITTÄVÄT MAKSUT.

Kaupunginhallituksen vahvistamat tammikuun 7 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1967:113)

Pelastustoimintaan liittyvä avunanto: mk

Työtunnilta miestä kohden	30
Konetikas- tai nostolava-auton käytöstä kuljettajlleen tunnilta (vähintään 1 tunti)	80
Sammutus- tai pelastusyksikön, auto- tai moottoriruiskun, tuulettimen tai sähköpumpun käytöstä tunnilta (vähintään 1 tunti)	50
ja lisäksi miestyötunnilta 4	30
Avunantotoimintaan liittyvien kuljetusten osalta kuorma-, paketti- tai henkilöauton käytöstä, tunnilta	30
Öljypuomien käytöstä 100 metriltä vuorokaudelta (vähintään 1 vuorokausi)	30

Turvavartiointi:

Turvavartiointinista miestä kohden tunnilta	30
Sammutus- tai pelastusajoneuvon, veneen tai vastaavan käytöstä turvavartiointinissa tunnilta	50
ja lisäksi vartiotunnilta henkilöä kohden matkoineen	30

Kaluston lainaus:

Paineilmapullojen täytöstä 4 litralta	5
Veto- tai jatkotikkaiden lainauksesta kerralta (enintään 8 tuntia)	20
Vesiposti- tai muun vastaavan kaluston käytöstä kerralta (enintään 8 tuntia)	20
Paloletkun lainauksesta metriltä ja kerralta (vähintään vuorokausi)	0,50
Suojapeitteen lainauksesta vuorokaudelta (vähintään vuorokausi)	10
Paarlen lainauksesta vuorokaudelta (vähintään vuorokausi)	10

mk

Käsisammuttimen lainauksesta vuorokaudelta (vähintään 8 tuntia)	5
Käsisammuttimen käytöstä kerralta täyttökustannukset päivän hinnan mukaan	
Hengitys- ja happikojeen lainaus vuorokaudelta (vähintään vuorokausi)	10
Lisäksi kuljetus ja hapen kulutus päivän hinnan mukaan	10

Ilkivaltainen hälyttäminen:

Palokunnan sammutus- tai pelastusyksiköiden ilkivaltainen hälyttäminen	400
(Palopääliköllä on oikeus vapauttaa alaikäinen harkintansa mukaan korvauksen suorittamisesta)	

Automaattisten paloilmoituslaitosten aiheuttama hälytys:

Milloin palolaitoksen valvontaan liitetty automaattinen paloilmoituslaitos aiheuttaa hälytyksen huolimattomuuden tai laiminlyönnin vuoksi kerralta	100
--	-----

Nämä maksut ovat voimassa 1.3.1974 alkaen.

19. HELSINGIN KAUPUNGIN LIIKENNELAITOKSEN TARIFFIMÄÄRÄYKSET JA LIPPUJEN HINNAT.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 31 p:nä 1973,
elinkeinohallituksen 7.1.1974 ja maistraatin
10.1.1974 vahvistus eräin muutoksin.

Helsingin kaupungin alueella yhteistariffilinjoilla suoritetuista matkoista kannetaan maksut seuraavien määräysten mukaisesti:

1) Helsingin kaupungin alue on yhtenäinen maksualue. Matkan hinta ei riipu suoritetun matkan pituudesta.

2) Matkustajien kokonaismatka muodostuu ensiksi ajettavasta perusmatkasta ja siihen yhden tunnin aikana liittyvistä vaihtomatkoista lipussa olevan leiman kellonajasta laskettuna. Vaihtomatkat voivat tapahtua myös paluusuuntaan.

3) Alle 4-vuotiaat lapset saavat matkustaa maksutta, jos he ovat maksavan matkustajan mukana. Lastenlipulla saavat matkustaa vain 4-11 vuotiaat lapset.

4) Kertalippuihin sekä 10 matkan sarjalipun ja lasten 10 matkan sarjalipun jokaiseen maksuosaan sisältyy vaihto-oikeus.

5) 30 päivän lippu on henkilökohtainen yleislippu, joka oikeuttaa matkustamaan rajoituksetta kaikilla yhteistariffilinjoilla lipun voimassaoloaikana, joka on 30 päivää lipun myyntipäivää seuraavasta päivästä tai matkustajan edellisen lipun voimassaoloajan päättymispäivää seuraavasta päivästä laskettuna. 30 päivän lippuja myydään vain Helsingin kaupungissa vakinaisesti asuville henkilöille sekä lisäksi Helsingissä sijaitsevien oppilaitosten oppilaille kaupunginhallituksen päätöksen mukaisesti.

6) Vuosilippu on henkilökohtainen yleislippu, joka oikeuttaa matkustamaan rajoituksetta kaikilla yhteistariffilinjoilla lipun voimassaoloaikana, joka on kalenterivuosi. Vuosilippu voidaan maksaa neljässä erässä. Vuosilippuja myydään vain Helsingin kaupungissa vakinaisesti asuville henkilöille sekä lisäksi Helsingissä sijaitsevien oppilaitosten oppilaille kaupunginhallituksen päätöksen mukaisesti.

7) Matkailijalippu on henkilökohtainen ja oikeuttaa matkustamaan rajoituksetta kaikilla yhteistariffilinjoilla yhden vuorokauden aikana ensimmäisen matkan alkaessa tehtävän leimauksen alkamäärästä lukien.

8) Kongressilippu on henkilökohtainen ja oikeuttaa matkustamaan rajoituksetta kaikilla yhteistariffilinjoilla lippuun merkittynä aikana. Kongressilippuja myydään urheilukisojen, konferenssien ja kokousten kestoajaksi niiden osanottajille liikennelaitoksen lautakunnan päätöksen perusteella.

9) Helsingin kaupungin liikennelaitos antaa tarkemmat määräykset lippujen kelpoisuudesta, myynnistä ja voimassaoloajolista.

10) Liput ja niiden hinnat

Yleisliput

aikuisten kertalippu	1,20 mk (Elinkeinohallitus 9.5.1974) (1.6.1974 lukien) (Kaupungin- hallitus 20.5.1974)
lasten kertalippu	0,60 "
10 matkan sarjalippu	9,00 "
lasten 10 matkan sarjalippu	3,00 " (Elinkeinohallitus 9.5.1974) (1.6.1974 lukien) (Kaupungin- hallitus 20.5.1974)
30 päivän lippu	35,00 "
vuosilippu	300,00 "

Erikoisliput

matkailijalippu	5,00 mk
kongressilippu	3,50 " /vrk

Tariffimääräykset ja lippujen hinnat tulevat voimaan vuosilipun osalta 1.1.1974 ja muiden lippujen osalta 1.2.1974.

20. INVALIDEILLE JA KOULULAISILLE MYYTÄVÄT
ALENNUSLIPUT SEKÄ INVALIDEILLE MYÖNNETTÄVÄT
VAPAAALIPUT.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 31 p:ltä 1973
elinkeinohallituksen 7.1.1974 ja maistraatin 10.1.1974
tekemin muutoksin.

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 29.11.1972 tekemänsä invalideille ja koululaisille myytäviä alennuslippuja sekä invalidille myönnettäviä vapaalippuja koskevan päätöksen seuraavaksi:

1) Invalidien vuosivapaalippu on henkilökohtainen yleislippu ja oikeuttaa rajoittamattomaan määrään matkoja kalenterivuoden aikana kaikilla yhteistariffilinjoilla.

2) Invalidien, koululaisten ja kansaneläkkeen saajien alennusliput ovat 10 matkan sarjalippuja, joiden jokainen maksuosa oikeuttaa matkustamaan rajoituksetta kaikilla yhteistariffilinjoilla tunnin aikana lipussa olevasta aikaleimasta lukien. Lipun jokaiseen matkaosaan sisältyy vaihto-oikeus. Vaihdot voidaan tehdä myös paluusuuntaan.

3) Vuosivapaaliput ja 10 matkan alennussarjaliput myöntää ja myy liikennelaitos henkilökohtaiseen käyttöön invalidille, koululaisille ja kansaneläkkeen saajille kaupunginhallituksen vahvistamia perusteita noudattaen.

4) Invalidille, koululaisille ja kansaneläkkeen saajille myytävien 10 matkan alennussarjalipun hinta on 3 mk. (Elinkeinohallitus 9.5.1974) (1.6.1974 lukien) (Kaupunginhallitus 20.5.1974)

Tämä päätös tulee voimaan 1.2.1974.

21. KUNTIEN RYHMITYS KANSANELÄKELAIN MUKAISEN TUKIOSAN MAKSAMISTA VARTEN.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 10 p:ltä 1974.
(Suomen AsK 43/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:141, 1972:144 ja
1973:179)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 27 §:n 7 momentin nojalla päättänyt:

1 §. Kunnat jaetaan kansaneläkelain 27 §:ssä tarkoitettuihin ryhmiin seuraavasti:

e n s i m m ä i s e e n k u n t a r y h m ä ä n

kaupungit: Espoo, Helsinki, Joensuu, Jyväskylä, Kainiainen, Kemi, Kemijärvi, Oulu, Rovaniemi, Tampere, Tornio, Vantaa;

maalaiskunnat: Enontekiö, Inari, Kemin mlk, Kittilä, Kolari, Kuusamo, Muonio, Pelkosenniemi, Pello, Posio, Ranua, Rovaniemen mlk, Salla, Savukoski, Simo, Sodankylä, Tervola, Utsjoki, Ylitornio;

t o i s e e n k u n t a r y h m ä ä n

kaupungit: Forssa, Hamina, Hanko, Heinola, Hyvinkää, Hämeenlinna, Iisalmi, Imatra, Järvenpää, Kajaani, Kankaanpää, Kerava, Kokkola, Kotka, Kouvola, Kuopio, Kuusankoski, Lahti, Lappeenranta, Lieksa, Lohja, Loimaa, Loviisa, Maarianhamina, Mikkeli, Mänttä, Naantali, Nurmee, Pieksämäki, Pietarsaari, Pori, Porvoo, Raah, Raisio, Rauma, Riihimäki, Salo, Savonlinna, Seinäjoki, Tammisaari, Turku, Uusikaupunki, Vaasa, Valkeakoski, Vammala, Varkaus, Ylivieska, Äänekoski;

kauppalat: Jämsä, Karhula, Karjaa, Lapua, Nokia, Oulainen, Outokumpu, Suolahti, Suonenjoki, Toijala;

maalaiskunnat: Anttola, Artjärvi, Eno, Enonkoski, Haiku, Haukipudas, Heinolan mlk, Hirvensalmi, Hollola, Hyrynsalmi, Ii, Ilomantsi, Joutsa, Joutseno, Juankoski, Juuka, Juva, Jyväskylän mlk, Jämsänkoski, Kaarina, Kaarlela, Kaavi, Kajaanin mlk, Kalanti, Kangasala, Kannonkoski, Karstula, Karttula, Keitele, Kempele, Kerimäki, Kestilä, Kesälahti, Keuruu, Kiihtelysvaara, Kiiminki, Kinnula, Kirkkonummi, Kiite, Kiuruvesi, Kivijärvi, Konginkangas, Kontiolahti, Kuhmo, Kuivaniemi, Kymi, Kyyjärvi, Kälviä, Kärkölä, Laitila, Lapinlahti, Laukaa, Lempäälä, Leppävirta, Lestijärvi, Liminka, Liperi, Lohjan mlk, Lumijoki, Luopioinen, Maaninka, Mikkelin

mlk, Muhos, Mustasaari, Muurame, Mäntsälä, Nastola, Nilsinä, Nuijamaa, Nummi, Nurmijärvi, Närpiö, Orimattila, Oulunsalo, Padasjoki, Paltamo, Parikkala, Pielavesi, Piippola, Pihtipudas, Pirkkala, Polvijärvi, Pornainen, Pudasjärvi, Pukkila, Punkaharju, Puolanka, Pyhäjärvi, Pyhäntä, Pyhäselkä, Pylkönmäki, Pälkäne, Rautalampi, Rautavaara, Rautjärvi, Ristiina, Ristijärvi, Ruokolahti, Rääkkylä, Saari, Saarijärvi, Sahalahti, Siilinjärvi, Sipoo, Sippola, Siuntio, Sonkajärvi, Sotkamo, Sumiainen, Suomenniemi, Suomussalmi, Säynätsalo, Taivalkoski, Tammisaaren mlk, Temmes, Tervo, Tohmajärvi, Toivakka, Tuupovaara, Tuusniemi, Tuusula, Tyrnävä, Utajärvi, Uukuniemi, Uurainen, Vaala, Valtimo, Varpaisjärvi, Vehmersalmi, Vesanto, Vieremä, Vihti, Viiala, Viitasaaari, Viljakkala, Vuolijoki, Värtsilä, Yli-Ii, Ylikiiminki, Ylöjärvi; sekä

k o l m a n t e e n k u n t a r y h m ä ä n kaikki muut kunnat.

2 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1974 ja se on voimassa vuoden 1975 loppuun saakka, jollei valtioneuvosto sitä ennen toisin päättä. Tällä päätöksellä kumotaan 27 päivänä joulukuuta 1973 annettu valtioneuvoston päätös kuntien ryhmityksestä kansaneläkelain mukaisen tukiosan maksamista varten (961/73).

22. HELSINGIN KAUPUNGIN NUOHOUSTAKSA.

Maistraatin vahvistama tammikuun 11 p:nä 1974.

Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 19

p:nä 1973

(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:117)

Maistraatti päätti kumota heinäkuun 2 päivänä 1971 vahvistamansa Helsingin kaupungin nuohoustaksan ja vahvistaa seuraavan uuden nuohoustaksan:

I Kiinteä maksu

Kiinteistöistä peritään nuohoustaksan lisäksi neljännesvuosittain kiinteä maksu seuraavasti:

Kiinteistö, jossa on	1-2 tulisijaa	2,40 mk
" " "	3-5 "	3,72 "
" " " enemmän kuin	5 "	5,28 "

II Talouskäyttöiset tulisijat

1. Taksaluokka 2,16 mk

huoneuuni hormoneen

avotakka "

kylpykamina "

2. Taksaluokka 3,48 mk

tehdasvalmistainen lämmitysuni hormoneen

kelttiölliesi "

leivinuuni "

muuripata (yksityinen) "

saunan (yksityinen) kiuas "

öljykamminan savuhormi

3. Taksaluokka 4,50 mk

nostettava muuripata hormoneen

pleni kahvilan tai ravintolan liesi hormoneen

roskanpolttouuni yhdistettynä toisen tulisijan savuhormiin

4. Taksaluokka 9,00 mk

kerrostalon kiuasuuni hormoneen

" muuripata "

roskanpolttouuni

5. Taksaluokka savuhormin juoksumetriltä 0,72 mk

liikesaunan kiuasuuni

pesulan muuripata

leipomon uuni hormoneen

ravintolaliesi hormoneen

savustamon uuni hormelneen

6. Taksaluokka savuhormin juoksumetriltä

Keskuslämmityslaitokset ja vastaavat

kattilan tulipinta 0- 2,5 m², juoksumetriltä 0,96 mk

" 2,6- 5,0 " " 1,20 "

" 5,1-15,0 " " 1,38 "

" yli 15,0 " " 1,50 "

Keskuslämmityskattiloiden savusolien puhdistus tarkastuksen yhteydessä lämmityskauden päättyessä sisältyy edellä mainittuun taksaan.

7. Taksaluokka

Ammattileipomoiden, teollisuuslaitosten, kasvihuoneiden ja lämpökeskusten suurten erikolsrakenteisten laitteiden, keskusilmanvaihtojärjestelmien sekä höyryn- ja kaasunpoistohormien puhdistuksesta saadaan perä maksu sopimuksen mukaan tunti- tai urakka-palkkiona.

III 1. Mikäli kiinteistönomistaja haluaa suoritettavaksi öljykaminan tai keskuslämmityskattiloiden tulipintojen puhdistuksen, suositellaan öljykaminan puhdistuksesta maksettavaksi 6,72 mk kerralta ja kattiloiden tulipintojen puhdistuksesta niiden koon mukaan seuraa-vasti:

tulipinta	0- 1,9 m ²	7,92 mk
"	2,0- 3,9 "	9,60 "
"	4,0- 7,9 "	13,50 "
"	8,0-11,9 "	15,60 "
"	12,0-15,9 "	16,80 "
"	16,0-20,9 "	19,20 "
"	21,0-25,9 "	20,40 "
"	26,0-30,9 "	22,50 "
"	31,0-35,9 "	25,20 "

2. Ellei kiinteistöön tai huoneistoon ole järjestetty pääsyä silloin, kun säännöllinen nuohous on ilmoitettu tapahtuvaksi, saadaan nuohouksesta ja puhdistuksesta perä lisämaksuna 3,00 mk kiinteistöä kohden. Ilmoituksessa on mainittava täsmällinen kellonaika.

3. Mantereella sijaitsevien kesähuviloiden tulisijojen ja hormien nuohouksesta saadaan perä 50 %:n vastaavasti saaristossa 100 %:n korotus nuohoustaksassa oleviin maksuihin.

4. Sellaisessa tapauksessa, jossa nuohousmaksu taksan mukaan tulee suorittaa kiinteistönomistajan ja nuohoojamestarin välisen sopimuksen perusteella, mutta jossa tällaista sopimusta ei ole saatu aikaan, ratkaisee palolautakunta, minkä mukaan korvaus tulee suorittaa.

IV 1. Tätä taksaa ensimmäisen kerran sovellettaessa tulee nuohoojamestarin jättää kiinteistönomistajalle nuohouskohdeluettelo, josta ilmenee, mihin laskutus perustuu.

Tätä taksaa on noudatettava 1 päivästä tammikuuta 1974 alkaen.

23. KAASUNMYyntITARIFFIT.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 14 p:ltä 1974 ja teollisuuslaitosten lautakunnan päätös joulukuun 18 p:ltä 1973.
Elinkeinohallituksen hyväksymä helmikuun 19 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:3 ja 76)

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa kaasun yleiset ja erikois-tariffit seuraaviksi:

YLEISET TARIFFIT

Pienkulutustariffi I (ent. kotitaloustariffi I,
suurkulutustariffi I)

kulutus 0...5 000 m ³ /vuosi	
perusmaksu	50 mk/vuosi
kulutusmaksu	24 p/m ³
Kaasurahake=1 2/3 m ³ kaasua	40 p/kpl

Pienkulutustariffi II (ent. kotitaloustariffi II)

perusmaksu huoneistoa kohti	50 mk/vuosi
kulutusmaksu	22 p/m ³

Pienkulutustariffia II sovelletaan kiinteistöön, jonka kaasun kulutus on pääasiallisesti kotitalouskulutusta ja jossa se mitataan kiinteistökohtaisella yhteismittarilla. Kiinteistössä on oltava vähintään kuusi huoneistoa.

Suurkulutustariffi I (ent. suurkulutustariffi II)

kulutus 5 000...100 000 m ³ /vuosi	
perusmaksu	150 mk/vuosi
kulutusmaksu	22 p/m ³

Suurkulutustariffi II (ent. erikoistariffi)

kulutus yli 100 000 m ³ /vuosi	
perusmaksu	3 150 mk/vuosi
kulutusmaksu	19 p/m ³

ERIKOISHINTA

(ent. erikoishinta)

perusmaksu	50 mk/vuosi
kulutusmaksu	22 p/m ³

Erikoishintaa sovelletaan kuluttajaan, joka käyttää kaasua pääasiassa huoneiden lämmitykseen ja jonka kaasun kulutus on vähintään 1 000 m³ vuodessa.

Uusia maksuja sovelletaan pienkulutustariffi II:ssa, suurkanalutustariffi I:ssä ja II:ssa sekä erikoishinnassa 22.2.1974 jälkeen suoritettavasta mittarinluennasta alkaen ja pienkulutustariffi I:ssä kulutusarvion perusteella 23.2.1974 lukien.

Kaasurahakkeen hinta nousee 23.2.1974.

24. HELSINGIN KAUPUNGIN VESILAITOKSEN TAKSAN MUUTOS.

Elinkeinohallituksen vahvistama tammikuun
21 p:nä 1974.

4 §. Kuluttajan tulee neljännesvuosittain kohta laskun saatuaan suorittaa vesilaitokselle maksu kuluttamastaan vedestä. Veden hinta on 70 penniä kuutiometriltä ja myyntihintaa sovelletaan siihen vedenkulutukseen, joka alkaa 1974 maaliskuun alusta ensiksi tapahtuvan mittarinluennan jälkeen.

25. TAKSA PALOLAITOKSEN SAIRAAN- KULJETUSAUTOJEN KÄYTTÄMISESTÄ.

Kaupunginhallituksen vahvistama tammikuun
21 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:8)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa maksut palolaitoksen sairaankuljetusautojen käyttämisestä seuraaviksi:

1) Jokaisesta sairaankuljetuksesta kaupunkialueella oleviin sairaaloihin ja sairaaloista koteihin, kuljetuksesta rautatie-, lento- ja linja-autoasemille tai laivarantaan tai näistä sairaaloihin peritään kuljetusmaksuna 50 mk.

2) Sairaankuljetuksesta kaupunkialueen ulkopuolelle tai sieltä peritään perusmaksuna 50 mk ja jokaiselta juoksukilometriltä kaupungin rajan ulkopuolelle 1,- mk.

3) Tapaturmakuljetukset suoritetaan ilman korvausta, mutta mikäli tapaturma on sen luonteinen, että kuljetettavalla on oikeus saada korvaus matkakustannuksista sairausvakuutuslain, tapaturmavakuutuslain tai liikennevakuutuslain perusteella tai että asiassa on joku toinen korvausvelvollinen, kuljetusmaksu on 50 mk.

Uusia maksuja sovelletaan siitä päivästä lukien, jolloin yksityisten sairaankuljetusautojen korotetut maksut tulevat voimaan.

Maistraatti vahvisti tammikuun 29 p:nä 1974 yksityisten sairaankuljetusautojen taksan tulevaksi voimaan helmikuun 10 p:nä 1974.

26. LAKI HUONEENVUOKRALAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 25 p:nä 1974.

(Suomen AsK 72/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:139 ja 189
sekä 1973:120)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun huoneenvuokralain (82/61) 37 a §:n 1 momentti, 43 §:n 2 momentti, 48 §:n 3 momentti, 49 §:n 1, 2 ja 3 momentti ja 51 a §, näistä 37 a §:n 1 momentti, 43 §:n 2 momentti sekä 49 §:n 1 ja 3 momentti sellaisina kuin ne ovat 13 päivänä marraskuuta 1970 annetussa laissa (697/70) sekä 48 §:n 3 momentti ja 49 §:n 2 momentti sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (870/70) ja 51 a § sellaisena kuin se on 10 päivänä elokuuta 1973 annetussa laissa (648/73), sekä lisäksi tällä lakiin uusi 8 a, 47 a, 47 b ja 48 a § ja 49 §:ään uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, sekä uusi 49 a ja 49 b § seuraavasti:

8 a §. Vuokraneuvosto toimii, sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään, sisäasiainministeriön yhteydessä neuvovastavana toimielimenä huoneenvuokrien tasoa ja muuttamista koskeissa sekä muissakin huoneenvuokrasuhteisiin liittyvissä asioissa.

37 a §. Milloin irtisanominen on tapahtunut 37 §:n 2 kohdassa mainitulla perusteella, vuokralaisen tulee neljäntoista päivän kuluessa vuokrasopimuksessa sovitusta tai 5 §:n mukaan määräytyvästä irtisanomispäivästä kirjallisesti ilmoittaa vuokranantajalle, hyväksyykö hän irtisanomisen perusteen. Jollei ilmoitusta ole sanotussa ajassa tehty, katsotaan vuokralaisen hyväksyneen perusteen. Jos vuokralainen on ilmoittanut, että hän ei hyväksy irtisanomisen perustetta, tulee vuokranantajan, joka haluaa edelleen vedota irtisanomiseen, kolmen kuukauden kuluessa edellä mainitusta irtisanomisapäivästä saattaa kysymys vuokrasuhteen lakkaamisen toteuttamisesta ja vuokralaisen velvoittamisesta muuttamaan huoneistosta tuomioistuimen ratkaistavaksi. Jollei asiaa panna vireille sanotussa ajassa, on irtisanominen tehoton.

43 §. - - - - -

Tämän lain säännökset koskevat soveltuvin osin kesä-

asunnon tai muun lomanviettoaasunnon vuokraamista, mikäli 1 momentista ei muuta johdu. Sellaisen asunnon vuokraukseen ei ole kuitenkaan sovellettava tämän lain 4 §:n toisen luvun, 6 §:n 1-3 momentin, 10 luvun, 47 a, 47 b, 48 a eikä 49 §:n säännöksiä.

47 a §. Valtioneuvoston tulee vuokraneuvostoa kuultuaan ainakin kerran kalenterivuodessa päätöksellään todeta, onko kiinteistökustannusten muutokset huomioon ottaen perusteltua aiheetta asuinhuoneistojen vuokrien korottamiseen sekä antaa yleisohje korotusten enimmäismäärästä ja ajankohdasta.

Valtioneuvosto voi kuultuaan vuokraneuvostoa antaa yleisohjeita myös siitä, minkä suuruisia asuinhuoneistojen vuokria eri paikkakunnilla on pidettävä kohtuullisena, sekä suosituksia asuinhuoneistojen vuokrasuhteiden muistakin kuin vuokraa koskevista ehdoista.

47 b §. Vuokrasopimusta tehtäessä ei asuinhuoneiston vuokraa saa, ellei tuomioistuimen vuokranantajan vaatimuksesta toisin päättä, sopia perittäväksi uudelta vuokralaiselta enempää kuin edelliseltä vuokralaiselta olisi saatu sopia perittäväksi, jos vuokrasuhde olisi jatkunut.

Tässä pykälässä tarkoitettu vuokranantajan vaatimus on pantava tuomioistuimessa vireille viimeistään kuukauden kuluessa vuokrasuhteen alkamisesta.

Tuomioistuimen tulee 48 §:ssä säädettyjä perusteita soveltaen ja 47 a §:n nojalla annetut yleisohjeet huomioon ottaen vahvistaa vuokran määrä. Siihen asti kunnes tuomioistuimen päätös on saanut lainvoiman, voidaan vuokra maksaa entisen suuruisena. Jos tuomioistuimen osaksi tai kokonaan hyväksyy korotuksen, se tulee voimaan vuokrasuhteen alkamisesta lukien.

Tässä pykälässä tarkoitetun vuokrankorotusvaatimuksen määrästä ja perusteesta on vuokrasopimusta tehtäessä ilmoitettava vuokralaiselle. Jos näin ei ole menetelty, on vuokrankorotusvaatimus katsottava tehdyksi vuokrasuhteen aikana ja siihen sovellettava 49 §:n säännöksiä.

48 §. - - - - -

Mikäli vuokraa tämän pykälän nojalla alennetaan, tuomioistuimen on samalla määrättävä kussakin yksittäisessä tapauksessa ilmenevät asianhaarat huomioon ottaen, onko vuokranantajan palautettava vuokralaiselle liikaa maksettu vuokra ja miltä ajalta se on suoritettava. Vuokraa ei kuitenkaan saa määrätä palautettavaksi pitemmältä ajalta kuin kahdelta vuodelta.

48 a §. Jos vuokraa on korotettu ilman tuomioistuimen vahvistusta, vaikka vahvistus 47 b tai 49 §:n mukaan olisi ollut tarpeen, voidaan liikaa maksettu vuokra määrätä palauttavaksi 48 §:n 3 momentissa tarkoitettua aikaa pitemmältäkin ajalta, mikäli sen ei katsota yksittäisessä tapauksessa ilmenevät asianhaarat huomioon ottaen olevan kohtuutonta.

49 §. Vuokranantajan, joka tahtoo vuokrasuhteen aikana korottaa asuinhuoneiston vuokraa, tulee kirjallisesti ilmoittaa vuokralaiselle uusi vuokra ja korotuksen syy. Korotus tulee voimaan, mikäli 4 momentista tai 49 a §:stä ei muuta johdu, sen vuokramaksukauden alusta, joka lähinnä alkaa kahden kuukauden kuluttua ilmoituksen tekemisestä.

Jos vuokranantaja on ilmoittanut tahtovansa korottaa asuinhuoneiston vuokraa enintään 47 a §:n 1 momentissa tarkoitettun yleisohjeen mukaisesti ja aikaisintaan siinä mainitusta ajankohdasta lukien, vuokralaisen tulee, jos hän ei hyväksy vaatimusta eikä vähäisemmästä korotuksesta tai muusta ajankohdasta voida sopia, saattaa asia tuomioistuimen tutkittavaksi kuukauden kuluessa vuokranantajan ilmoituksen tiedoksi saamisesta.

Jos vuokranantaja tahtoo korottaa asuinhuoneiston vuokraa enemmän tai aikaisemmasta ajankohdasta lukien kuin 47 a §:n 1 momentissa tarkoitettu yleisohje edellyttää tai jos hän tahtoo korottaa vuokraa muutoin kuin yleisohjeen perusteella, hänen tulee saattaa kuukauden kuluessa vuokrankorotusilmoituksen tekemisestä korotusvaatimuksensa tuomioistuimen tutkittavaksi. Milloin korotusvaatimus aiheutuu asunnon suoritetusta sellaisesta peruskorjauksesta tai siihen verrattavasta parannustyöstä, jota vuokralainen on pyytänyt, tuomioistuimen vahvistus ei kuitenkaan ole tarpeen, jos vuokralainen kirjallisesti hyväksyy korotuksen.

Tuomioistuimen, jonka tutkittavaksi asuinhuoneiston vuokran korotusta koskeva asia on saatettu, tulee 48 §:ssä säädettyjä perusteita soveltaen ja 47 a §:n nojalla annettut yleisohjeet huomioon ottaen vahvistaa vuokran määrän. Siihen asti kunnes tuomioistuimen päätös on saanut lainvoiman, voidaan vuokra maksaa entisen suuruisena. Jos tuomioistuin osaksi tai kokonaan hyväksyy korotuksen, se tulee voimaan 1 momentissa tarkoitettua ajankohdasta.

- - - - -

49 a §. Sen estämättä mitä vuokrasopimuksessa on irtisanomispäivästä tai vuokrasuhteen lakkaamisesta sovittu, vuokralainen voi kuukauden kuluessa vuokrasuhteen aikana tehdystä vuokran korotusvaatimuksesta tiedon saatuaan irtisanoa vuokrasopimuksen päättymään irtisanomista lähinnä seuraavan kalenterikuukauden lopussa. Jos asia on saatettu tuomioistuimen tutkittavaksi, vuokralaisella on sama oikeus irtisanoa vuokrasuhde kuukauden kuluessa siitä, kun vuokran suuruutta koskeva ratkaisu on tullut lainvoimaiseksi. Mikäli vuokralainen on käyttänyt tässä momentissa tarkoitettua irtisanomisoikeutta, vuokra pysyy entisen suuruisena vuokrasuhteen loppuun.

49 b §. Tämän lain 47 a §:n 1 momentin, 47 b ja 48 a §:n sekä 49 §:n 2, 3 ja 4 momentin säännöksiä ei sovelleta, milloin huoneisto sijaitsee sellaisessa vuokratalossa tai asunto-osuuskuntatalossa, jonka rakentamista, laajentamista tai peruskorjausta varten on myönnetty valtion varoista asuntolainaa ja jonka keskimääräisen enimmäisvuokran tai enimmäisvuokran määräytymisperusteet vahvistaa asuntohallitus tai Ahvenanmaan maakuntahallitus.

Edellä 1 momentissa mainittujen lainkohtien lisäksi ei 48 §:n 2 eikä 3 momenttia eikä 49 §:n 1 ja 5 momenttia sovelleta niihin valtion, kunnan tai muun julkisoikeudellisen yhdyskunnan tai laitoksen viranhaltija- ja työsuhdeasuntoihin, joihin sovelletaan valtion virkamiesasuntojen vuokrien määräämismenettelyä tai sitä vastaavaa järjestelmää.

Virka-asunnoista on voimassa, mitä niistä on erikseen määrätty.

51 a §. Sisäasiainministeriön asiana on vahvistaa asuinhuoneistoa koskevan vuokrasopimuksen yleiskaava ja pitää huolta siitä, että painettuja sopimuslomakkeita on kohtuullisesta maksusta yleisön saatavana. Lomakkeista tulee käydä ilmi, että ne ovat sanotun yleiskaavan mukaisia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1974.

Tätä lakia sovelletaan, mikäli jäljempänä ei toisin säädetä, myös sanottuna päivänä voimassa oleviin huoneenvuokrasopimuksiin. Jos vuokranantaja on tehnyt aikaisemmin voimassa olleen lain 49 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen eikä vuokralaiselle saman 49 §:n 2 momentin mukaan asetettu määräaika ole päättynyt ennen tämän lain voimaantuloa, asiassa on sovellettava tätä lakia, kuitenkin niin että tämän lain 49 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetut määräajat luetaan lain voimaantulosta.

Tätä lakia sovelletaan lain voimaantullessa vireillä olevaan asiaan.

Tämän lain 48 §:n 3 momentissa tarkoitettua palautusta ei voida määrätä suoritettavaksi vuotta aikaisemmalta ajalta lain voimaantulosta.

Hintaneuvoston vuokrajaoston huoneenvuokrasta niiden valvonnasta ja säännöstelystä annettujen päätösten ja määräysten nojalla aikaisemmin antamat päätökset sekä vuokra-toimikuntien ja vuokrantarkastustoimikunnan Espoon, Helsingin, Kauniaisten ja Vantaan kaupungeissa sijaitsevien asuinhuoneistojen huoneenvuokrasta aikaisemmin antamat päätökset jäävät voimaan, kunnes näistä huoneenvuokrasta tämän lain mukaisesti toisin sovitaan tai päätetään.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä valmisteleihin toimenpiteisiin sen täytäntöönpanemiseksi.

27. LAKI KANSALAIK- JA TYÖVÄENOPISTOJEN
VALTIONAVUSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 25 p:nä 1974.

(Suomen AsK 87/74)

(Vrt. kunn. as-kok. 1962:116)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti m u u t e t a a n kansalais- ja työväenopistojen valtionavusta 21 päivänä syyskuuta 1962 annetun lain (521/62) 3 §:n 1 momentin 1 ja 5 kohta ja 4 §:n 8 ja 9 kohta sekä l i s ä t ä ä n 2 §:ään uusi 3 momentti, 3 §:ään uusi 3 momentti ja 4 §:ään uusi 10 kohta, jolloin nykyinen 10, 11 ja 12 kohta siirtyvät 11, 12 ja 13 kohdaksi, seuraavasti:

2 §. - - - - -

Kansalais- ja työväenopistolle, joka kouluhallituksen suostumuksin ja sen ohjaamana suorittaa valtakunnallisesti merkittävää kokeilua, voidaan myöntää tulo- ja menoarvion rajoissa erityistä kokeiluvaltionapua kouluhallituksen harjoituksen mukaan.

3 §. Kansalais- ja työväenopistojen valtionapuun oikeuttaviin todellisiin menoihin luetaan:

1) opiston rehtorin ja opettajien sekä muun opistotyöhön tarvittavan henkilökunnan rahana maksettavat palkat, tuntiopettajien ja luennoitsijoiden palkkiot sekä edellä tarkoitettujen palkkausten perusteella kunnalliselle eläkelaitokselle suoritettavat maksusuudet, opiston työnantajana suorittamat sosiaaliturvamaksut, rehtorin matkakustannukset opiston toiminta-alueella, opettajien ja luennoitsijoiden matkakustannukset ja päivärahat sekä opiskelijoiden matkakustannukset opiston toiminta-alueella harvaan asutussa kunnassa ja harvaan asuttuun kuntaan rinnastettavassa saaristokunnassa kouluhallituksen vahvistamien perusteiden mukaan.

5) lämmitys-, vedenhankkimis-, valo- ja voimavirtamenot sekä opetusvälineiden ja tarpeellisen opistokaluston hankkimisesta, vuokraamisesta ja kunnossapidosta, kirjastosta ja yleisestä terveydenhoidosta ynnä opiston toimintaa koskevista ilmoituksista ja painatustöistä aiheutuvat menot.

Valtioneuvosto päättää niistä saaristokunnista, jotka ovat harvaan asuttuun kuntaan rinnastettavia.

4 §. Valtionavun saamisen edellytyksenä on: - - - - -

8) että opiston varsinainen työkausi kestää vähintään 26 työviikkoa ja työtuntien määrä viikossa on vähintään 10, sekä, jos opistossa järjestetään jatkotyökausi, se käsittää yhden tai useamman vähintään kuuden työtunnin pituisen opetusjakson;

9) että opiston opiskelijat ovat suorittaneet oppivelvollisuutensa tai muussa tapauksessa täyttäneet kuusitoista vuotta, jollei kouluhallitus, siten kuin asetuksella säädetään, ole antanut lupaa musiikin opetuksen antamiseen kuuttoista vuotta nuoremmille;

10) että opiston kahden perättäisen vuoden opiskelijamäärän keskiarvo on vähintään 50 ja että opintoryhmissä, joiden opettajien palkkaamiseen suoritetaan valtionapua, on vähintään seitsemän tai, asetuksen määräämissä tapauksissa vähintään viisi osanottajaa;

- - - - -

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1974.

28. LAKI OPINTOTUKILAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu tammikuun 25 p:nä 1974.

(Suomen AsK 88/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:8)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä tammikuuta 1972 annetun opintotukilain (28/72) 6 §:n 2 momentti, 10 §, sellaisena kuin se on 12 päivänä tammikuuta 1973 annetussa laissa (33/73), ja 16 §:n 5 momentti sekä 1 i s ä t ä ä n 6 §:ään uusi 3 ja 4 momentti seuraavasti:

6 §. - - - - -
Tämän lain nojalla annettuihin takauksiin ei sovelleta, mitä määräajasta velkomisasioissa sekä julkisesta haasteesta velkojille 9 päivänä marraskuuta 1868 annetussa asetuksessa on säädetty takauksen vanhentumisesta. Myöskään takausmiehen edesvastausvelvollisuuden tarkemmasta määrittämisestä 24 päivänä helmikuuta 1873 annetun asetuksen 4 §:n säännöstä, sellaisena kuin se on 18 päivänä toukokuuta 1973 annetussa laissa (391/73), ei sovelleta tämän lain mukaisiin lainoihin niiden lyhennysmaksujen osalta.

Valtion varoista luottolaitokselle suoritettu opintolaina voidaan jättää perimättä siltä, joka pysyvän työkyvyttömyyden tai muun siihen rinnastettavan syyn takia on varaton. Päätöksen opintolainan perimättä jättämisestä tekee opetusministeriö valtion opintotukikeskuksen esityksestä.

Valtion varoista luottolaitokselle suoritettu opintolaina saadaan ilman tuomiota tai päätöstä ulosottaa lainan saajalta siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin 29 päivänä kesäkuuta 1961 annetussa laissa (367/61) on säädetty.

10 §. Opintorahana myönnetään kerrallaan enintään yhdeksi opintovuodeksi:

1) oppikoulun lukioasteella tulo- ja menoarvion rajoissa enintään 500 markkaa;

2) alemman keskiasteen ammatillisessa koulutuksessa 700 markkaa ja muussa ammatillisessa koulutuksessa, ellei jäljempänä 3 kohdasta muuta johdu, 600 markkaa; ja

3) yliopistoissa ja muissa korkeakouluissa sekä asetuksella erikseen määrättyissä oppilaitoksissa 700 markkaa.

Vuosittain on tulo- ja menoarviossa 1 momentin 3 kohdassa mainittuun tarkoitukseen varattava määräraha vähintään

13 500:n enimmäismääräisen opintorahan jakamiseksi.

Mikäli opintorahan hakija asuu opiskeluaikana omien tai ottovanhempiensa luona tahi opintokustannuksiltaan edullisessa sisäoppilaitoksessa, on opintorahan määrää edellä 1 momentin 2 kohdassa mainituissa tapauksissa alennettava samojen perusteiden mukaan kuin opintotuen määrää valtion takaa-
man opintolainan osalta alennetaan.

16 §. - - - - -
Sen estämättä, mitä 2 momentissa on säädetty, sovelletaan korkeakouluissa ja eräissä muissa oppilaitoksissa opiskelevien henkilöiden opintolainojen valtioneuvoston päätöksestä ja korkotuesta sekä ammattiin valmistavissa oppilaitoksissa sekä ammattikursseilla opiskelevien henkilöiden opintolainojen valtioneuvoston päätöksestä ja korkotuesta annettujen lakien nojalla myönnettyjen opintolainojen korkoon, hoitokorvaukseen ja takausten vanhentumiseen sekä valtion varoista maksettujen opintolainojen takaisinperimiseen nähden tämän lain säännöksiä.
- - - - -

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

29. YLEISOHJE ASUINHUONEISTOJEN VUOKRIEN KOROTUKSESTA.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 31 p:ltä 1974.
(Suomen AsK 82/74)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun huoneenvuokralain 47 a §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 25 päivänä tammikuuta 1974 annetussa laissa (72/74), nojalla päättänyt:

1 §. Valtioneuvosto on, ottaen huomioon kiinteistökustannusten muutokset, päättänyt antaa asuinhuoneistojen vuokrien korottamisen enimmäismääristä ja ajankohdasta tämän päätöksen mukaisen yleisohjeen.

2 §. Kiinteistökustannusten nousu huomioon ottaen on perusteltua aihetta vuokrien korottamiseen enintään 40 pennillä, jos vuokranantaja vastaa huoneiston lämmityskustannuksista, ja muussa tapauksessa enintään 10 pennillä huoneistoalan neliömetriltä kuukaudessa.

3 §. Milloin päävuokralainen tai muu henkilö, jonka välittömässä hallinnassa asuinhuoneisto on, on vuokrannut siitä osan toiselle, on korotus enintään 50 penniä, jos vuokranantaja vastaa luovutetun osan lämmityskustannuksista, ja muussa tapauksessa enintään 15 penniä huoneistoalan neliömetriltä kuukaudessa.

4 §. Kiinteistökustannusten nousu huomioon ottaen ei ole perusteltua aihetta korottaa vuokraa, jota suoritetaan helmikuun 29 päivän 1968 jälkeen valmistuneessa tai sanotun päivän jälkeen perusteellisesti uudenaikaistetussa talossa sijaitsevasta huoneistosta. Aihetta korotukseen on kuitenkin, milloin kysymyksessä on vuokra, jota suoritetaan ennen 1 päivää tammikuuta 1969 valmistuneesta asuinhuoneistosta ja joka on soviteltu huoneenvuokrien sovittelusta Helsingin kaupungissa ja eräissä muissa kunnissa annetun lain (748/68) nojalla.

5 §. Huoneistoalalla tarkoitetaan 2 §:ssä vuokrasopimuksessa ilmoitettua huoneiston neliömetrimäärää tai jollei sopimuksessa ole sitä mainittu, sitä vuokralaisen käytössä olevaa huoneiston vaakatasossa olevaa pinta-alaa, jota rajoittavat huoneistoa ympäröivien seinien sisäpinnat, ottamatta kuitenkaan lukuun hormiryhmien, putkikanavien, pilarien ja kantavien seinien käsittämää alaa.

Edellä 3 §:ssä tarkoitettu korotus lasketaan sen huoneistoalan mukaan, joka on alivuokralaisen käytössä.

6 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1974.

30. HUONEENVUOKRIEN VALVONNASTA JA SÄÄNNÖSTELYSTÄ ANNETUN VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖKSEN MUUTTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 31 p:ltä 1974.

(Suomen ASK 81/74)

(Vrt. Suomen ASK 878/70)

Kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä muutetaan huoneenvuokrien valvonnasta ja säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1970 annetun valtioneuvoston päätöksen (878/70) 2 § seuraavaksi:

2 §. Tätä päätöstä ei sovelleta vuokraan, jota suoritetaan

1) helmikuun 29 päivän 1968 jälkeen valmistuneessa tai sanotun päivän jälkeen perusteellisesti uudenaikaistussa talossa sijaitsevasta huoneistosta,

2) kesä- tai muun lomanviettoasunnon käytöstä,

3) sellaisesta autotallista tai autopaikasta, joka on erillisellä sopimuksella vuokrattu vuokralaisen hallinnassa olevan ajoneuvon säilytystilaksi, eikä

4) asuinhuoneistosta tai muusta asuntona käytetystä huonetilasta.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1974.

Huoneenvuokrien valvonnasta ja säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1970 annetun valtioneuvoston päätöksen (878/70) 3 §:n 3 momentissa ja 4 §:n 2 momentissa tarkoitettut asiat, jotka koskevat 2 §:n 4 kohdassa mainittuja asuntoja, samoin kuin tällaisen asunnon vuokran korotusta koskevista hakemuksista ne, joiden johdosta vuokranantaja mainitun päätöksen mukaan voidaan oikeuttaa perimään korotettua vuokraa ennen tämän päätöksen voimaan tuloa kuluneelta ajalta, käsitellään ja ratkaistaan 1 päivään helmikuuta 1974 asti voimassa olleita säännöksiä noudattaen, ja on vuokrajaoston ratkaistava ne ennen 1 päivää huhtikuuta 1974. Muut hintaneuvoston vuokrajaostossa vireillä olevat, 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettujen asuntojen vuokrien korottamista koskevat hakemukset raukeavat tämän päätöksen voimaan tullessa.

31. KUNNAN OSUUDEN ENIMMÄISMÄÄRÄN VAHVISTA-
MISESTA KANSANELÄKELAIN MUKAISTEN TUKIOSIEN
KUSTANNUKSISTA VUODELTA 1974.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 31 p:ltä 1974.
(Suomen AsK 95/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:16)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 62 §:n 1 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 4 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (741/70), päättänyt:

Kunnan osuus kansaneläkelain mukaisten tukiosien kustannuksista vuodelta 1974 jaettuna kunnassa vuonna 1973 toimitetussa kunnallisverotuksessa määrättyjen veroäyrien luvulla ei saa nousta 1,25 penniä suuremmaksi veroäyrieltä.

32. ASETUS LAPSEN HOITOTUESTA ANNETUN ASETUksen MUUTTAMISESTA.

Annettu helmikuun 1 p:nä 1974.
(Suomen AsK 114/74)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä kumotaan lapsen hoitotuesta 10 päivänä lokakuuta 1969 annetun asetuksen (632/69) 5 § sekä muutetaan 2 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

2 §. -----

Hakija on velvollinen lisäksi antamaan kansaneläkelaitoksen tarpeelliseksi katsoman muunkin selvityksen. Niin ikään lapsen huoltajan ja hoitotuen nostajan on ilmoitettava hoitotukea saavan lapsen terveydentilan olennaisesta parantumisesta tahi erityisen hoidon ja kuntoutuksen tarpeen merkittävästä vähenemisestä sekä lapsen siirtymisestä lapsen hoitotuesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettuun hoitoon. Samoin on tehtävä ilmoitus hoitotukea saavan lapsen huoltajan vaihtumisesta.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974.

33. AUTOVAAKOJEN KÄYTÖSTÄ KANNETTAVAT
PUNNITUSMAKSUT.

Satamalautakunnan päätös helmikuun 4
p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:130)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa satamalaitoksen autovaakojen käytöstä kannettavat maksut 1.3.1974 alkaen vaakoja säännöllisesti käyttävien liikkeiden punnituksista 1,75 markaksi ja yksittäisistä punnituksista 3 markaksi punnitukselta.

34. KAUPUNKISUUNNITTELULAUTAKUNNAN
JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun
6 p:ltä 1974.

Kaupunginvaltuusto päätti lisätä Helsingin kaupungin kaupunkisuunnittelulautakunnan johtosäännön 6 §:ään seuraavan uuden kohdan 4 a:

4 a) antaa maistraatille lausuntoja rakennusasetuksen 5 §:n 2 ja 3 momentissa tarkoitetuista asioista.

35. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS HUOLTOLOIDEN HOITOPÄIVÄMAKSUN VAHVISTAMISESTA.

Annettu helmikuun 7 p:nä 1974.
(Suomen AsK 134/74)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun lain (96/61) 35 §:n 4 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 25 päivänä elokuuta 1962 annetussa laissa (460/62), ja ottaen huomioon päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 15 päivänä joulukuuta 1961 annetun asetuksen (554/61) 31 §:n säännökset, sellaisina kuin ne ovat 31 päivänä tammikuuta 1964 annetussa asetuksessa (44/64), päättänyt, että mainitussa laissa tarkoitettujen huoltoloiden hoitopäivämaksu on 1 päivästä maaliskuuta 1974 lukien yhdeksäntoista markkaa yhdeksänkymmentäviisi penniä. Huollettavan säilytyksestä sellaisessa muussa väliaikaisessa hoitopaikassa kuin huoltolassa tai sairaalassa, jolle viranomainen ei ole vahvistanut hoitopäivämaksua, suoritetaan valtion osuus sosiaali- ja terveysministeriön kohtuulliseksi harkitseman hoitopäivämaksun perusteella.

36. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS ÄITIYSVASTUKSEN
SUURUUDEN VAHVISTAMISESTA.

Annettu helmikuun 7 p:nä 1974.
(Suomen AsK 135/74)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä vahvistanut 13 päivänä kesäkuuta 1941 annetun äitiysavustuslain 4 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1945 annetussa laissa (1206/45), valtion varoista suoritettavan äitiysavustuksen suuruuden kutakin syntynyttä lasta kohden 100 markaksi, minkä lisäksi valtion varoista suoritetaan luontolsuodossa myönnettävästä äitiysavustuksesta määräerästä menevä liikevaihtovero ja rahtikustannukset.

Tätä päätöstä, jolla kumotaan äitiysavustuksen suuruuden vahvistamisesta 8 päivänä helmikuuta 1973 annettu valtioneuvoston päätös (111/73), sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974.

37. TUNTIPALKKIOT LÄÄKÄRIOPETTAJAN KÄYTTÄMISESTÄ TUNTIOPETTAJANA AMMATTIOPPILAITOKSISSA.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 11 p:ltä 1974.

Kaupunginhallitus päätti helmikuun 11 p:nä 1974 oikeuttaa ammattioppilaitosten johtokunnan niissä tapauksissa, jolloin johtokunta kulloinkin erikseen harkitsee välttämättömäksi lääkäriopettajan käyttämisen tuntiopettajana, maksaan 1.1.1974 lukien tällaisesta opetuksesta tuntipalkkiona seuraavasti:

erikoislääkärille ja sairaalakemistille	59 mk,
lääketieteen lisensiaatille	49 mk ja
lääketieteen kandidaatille	40 mk.

Näihin palkkioihin sisältyy myös mahdollinen koti-työkorvaus.

38. ASETUS PÄÄKAUPUNKISEUDUN HENKILÖLÄHI-
 LIIKENTEESSÄ VALTIONRAUTATEILLA NOUDATETTA-
 VASTA VYÖHYKETARIFFISTA.

Annettu helmikuun 15 p:nä 1974.

Liikenneministerin esittelystä säädetään valtionrautateiden talou-
 den hoidon yleisistä perustelista 19 päivänä toukokuuta 1950 annetun
 lain (242/50) 3 §:n nojalla:

1 §. Tämän asetuksen mukaista vyöhyketariffia on noudatettava valtion-
 rautateillä pääkaupunkiseudun henkilöliikenteessä.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettu vyöhyketariffi käsittää kolme vyöhykettä
 siten, että ensimmäiseen vyöhykkeeseen kuuluvat rataosat Helsinki-
 Malmi ja Helsinki-Leppävaara, toiseen vyöhykkeeseen rataosat Tapanila-
 Korso ja Kilo-Mankki sekä kolmanteen vyöhykkeeseen rataosat Savio-
 Kerava ja Luoma-Kirkkonummi.

Helsingin-Martinlaakson radan valmistuttua kuuluu ensimmäiseen
 vyöhykkeeseen lisäksi rataosa Helsinki-Malminkartano ja toiseen vyö-
 hykkeeseen rataosa Myyrmäki-Martinlaakso.

Liikenteen hoidon niin vaatiessa on rautatiehallituksella oikeus
 muuttaa 1 ja 2 momentissa mainittuja vyöhykerajoja.

3 §. Vyöhyketariffin mukaisina lippuina myydään menolippu-
 ja, kymmenen matkan sarjalippuja ja kuukausilippuja. Tolsen luokan lip-
 pujen hinnat ovat:

Kelpoisuus	Menolippu	10 matkan sarjalippu	Kuukausilippu
	mk	mk	mk
yhdellä vyöhykkeellä	1,20	10,00	35,00
kahdella "	2,40	20,00	60,00
kolmella "	3,60	30,00	82,00

Rautatiehallituksella on oikeus määrätä ne siirtymäraajat, joiden
 välisiltä matkoilta peritään vain yhden vyöhykkeen maksu, vaikka koko-
 naismatkaan sisältyykin useamman vyöhykkeen osuutta.

Muuten sovelletaan näihin lippuihin valtionrautateiden tariffisään-
 nön sisältävän asetuksen määräyksiä.

4 §. Tämä asetus tulee volmaan 1 päivänä huhtikuuta 1974.

39. HELSINGIN KAUPUNKIIN TYÖSUHTEESSA
OLEVIEN, OMAA AUTOAAN KULJETTAVIEN KUORMA-
AUTONKULJETTAJIEN AJOTAKSAT JA SOPIMUS-
MÄÄRÄYKSET (NS. LISTA-AUTOT).

Palkkalautakunnan hyväksymät helmikuun 20 p:nä 1974.

1) Kuorma-autojen tuntiajotaksa

Lista-auton <u>kokonaispaino</u> kg	Ilman kuorma- nosturia	Ajotaksa mk/tunti	
		Kuormaustnosturin nostoteho enintään 3500 kpm	3501 - 6500 kpm
- 5 999	21,- mk/t	27,50 mk/t	29,70 mk/t
6 000 - 7 999	23,30	29,80	32,-
8 000 - 9 999	24,80	31,30	33,50
10 000 - 11 999	26,40	32,90	35,10
12 000 - 13 999	27,90	34,40	36,60
14 000 - 15 999	29,50	36,-	38,20
16 000 - 18 999	31,90	38,40	40,60
19 000 - 21 999	35,20	41,70	43,90

Kolmikaatolaitteella varustettuihin autoihin
nähdn sovelletaan lähinnä korkeamman maksu-
luokan tuntiajotaksaa.

Vaihtolavakuljetuksista suoritetaan lisämaksu:
vetolaite 8000 kp.

yksi vaihtolava	mk	3,90/tunti
kaksi vaihtolavaa		7,50 "
kolme vaihtolavaa		10,10 "

- 2) Urakkatyössä vähennetään urakkahinnoittelun mukaisesta ansiosta
ns. sosiaalkustannusten korvauksena mk 1,80/työtunti.
- 3) Lista-autonkuljettajille lasketaan kuljettajan osuudeksi palkkaus-
muodosta riippumatta mk 8,65/työtunti.
- 4) Kaupungin palveluksessa aikaisemmin olleiden lista-autonkuljetta-
jien leskien ja invalideiksi tulleiden lista-autonkuljettajien omista-
miin kaupungin ajoja suoritettaviin kuorma-autoihin nähden noudate-
taan Helsingin kaupungin ja Kuorma-autojen tilauskeskusyhdistyksen
kesken sovittua taksa.

- 5) Lista-autoille järjestetään työtä myös kuljettajien vuosi- ja sairauslomien aikana sikäli kuin työmailla on ajoja ja tällöin noudatetaan Kuorma-autojen tilauskeskustöiden taksaa.
- 6) Edellä 5) kohdassa tarkoitettujen työjärjestelyt edellytetään toteutettavan rakennusviraston katurakennusosastolla insinööripiireittäin, muilla rakennusviraston osastoilla osastoittain, satamalaitoksen satamarakennusosastolla käsittäen koko osaston, sähkölaitoksella koko laitoksen jne.
- 7) Edellä olevaa uutta taksaa noudatetaan siihen saakka, kunnes maistraatin 19.2.1974 tekemää päätöstä muutetaan ja muutosten aiheuttamista tarkistuksista lista-autotaksaan sovitetaan.

Tämä päätös tulee voimaan 25.2.1974.

Lisäksi palkkalautakunta päätti maaliskuun 13 p:nä 1974, että kaupunkiin työsuhteessa oleviin, omaa autoaan kuljettaviin kuorma-autonkuljettajiin (ns. lista-autot) nähden noudatetaan 11.3.74 alkaen vintturillisää koskevaa ajotaksaa seuraavasti:

Kuormausnosturilla ja siihen asennetulla käyttökuntoisella vintturilla varustettuun lista-autoon nähden noudatetaan ajotaksan lisäksi vintturillisää, jonka suuruus on mk 1,25 kaikilta ko. lista-auton työtunneilta.

40. HELSINGIN KAUPUNGIN LUOTTAMUSMIESTEN PALKKIOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 20
p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:147)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 13.12.1972 vahvis-
tetun Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosäännön
2 §:n ja 6 §:n 4 momentin seuraavan sisältöisiksi:

2 §. Kaupungin hallintoelinten kokouksista suoritetaan luot-
tamusmiehille seuraavat palkkiot:

1. kaupunginvaltuusto:

puheenjohtaja	150 mk (135 mk)
varapuheenjohtaja	110 mk (90 mk)
jäsen	90 mk (70 mk)

2. kaupunginhallitus ja sen jaostot:

kaupunginhallituksen jäsen	100 mk (80 mk)
jaoston jäsen	80 mk (80 mk)

3. kaupungin muut hallintoelimet sekä kaupunginhalli-
tuksen toimesta pysyväisluonteista tehtävää varten asetet-
tavat toimikunnat ja niihin verrattavat, hallinnollista rat-
kaisuvaltaa käyttävät elimet:

puheenjohtaja	65 mk (54 mk)
jäsen	50 mk (40 mk)

Osallistumisesta kaupunginhallituksen kokoukseen kau-
punginvaltuuston puheenjohtajalle ja varapuheenjohtajalle
suoritetaan palkkiona 100 mk (80 mk).

Kaupunginhallituksen vuosijäsenelle, joka kaupungin-
hallituksen määräämänä edustajana osallistuu muiden hallin-
toelinten kokouksiin, suoritetaan kokouspalkkio samojen
perusteiden mukaan kuin jäsenenä olevalle luottamusmiehelle.

Yli 3 tuntia kestävältä kokoukselta kokouspalkkio mak-
setaan 50 %:lla korotettuna.

6 §. Ammattioppilaitosten johtokunta, elintarvikekeskuksen
lautakunta, huoltolaitosten johtokunta, kirjastolautakunta,
kotitalouslautakunta, lasten päivähoitolautakunta, musiikki-
lautakunta, nuorisolautakunta, palolautakunta, raittiuslauta-
kunta, ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunta, Tervalam-
men työlaitoksen johtokunta, teurastamolaitoksen lautakunta,
työtupien johtokunta, urheilu- ja ulkoilulautakunta ja väes-
tönsuojelulautakunta 960 mk.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että kaupungin luot-
tamusmiesten palkkiosäännön muutokset tulevat voimaan 1.2.
1974 lukien.

41. ERIKOISLUENTOPALKKIOT AMMATTIOPPILAITOKSEN ULKOPUOLISILLE OPETTAJILLE.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 25 p:ltä 1974.

Kaupunginhallitus päätti helmikuun 25 p:nä 1974, että ammattioppilaitoksessa saadaan 1.3.1974 lukien suorittaa muille kuin koulun omille opettajille erikoisluennoista palkkiot seuraavasti:

1.	Lisensiaattitutkinnon suorittaneelle tai teknillisen tahi kauppaoppilaitoksen yliopettajan taikka muun vastaavan pätevyyden omaavalle luennoitsijalle enintään 10 luentoa käsittävästä luentosarjasta, kultakin luennolta	59 mk
2.	Korkeakoulututkinnon suorittaneelle tai vastaavan pätevyyden omaavalle luennoitsijalle enintään 10 luentoa käsittävästä luentosarjasta, kultakin luennolta	49 "
3.	Korkeakoulututkinnon suorittaneelle yli 10 luentoa käsittävästä luentosarjasta, kultakin luennolta	40 "
4.	Muun pätevyyden omaavalle luennoitsijalle enintään 10 luentoa käsittävästä luentosarjasta, kultakin luennolta	40 "
5.	Viimeksi mainitulle yli 10 luentoa käsittävästä luentosarjasta, kultakin luennolta	30 "

42. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAITOKSEN
VARASTOIMISALUEIDEN PAIKANVUOKRATAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama helmikuun
26 p:nä 1973.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:45)

1 §. Satama-alueille sijoitetuista tavaroista kannetaan
paikanvuokrina seuraavat maksut:

A Tuontitavarat

varastomisaikaluokka	taksa		
1) 1 - 3 vuorokautta	0 p	neliömetriltä vuorokaudessa	
2) 4 - 6 "	3 p	"	"
3) 7 - 9 "	6 p	"	"
4) 10 - 15 "	10 p	"	"
5) 16 - 20 "	13 p	"	"
6) 21 - "	20 p	"	"

Aika lasketaan aluksen purkamisen päättymisestä.

B Vienti- ja jälleenvientitavarat

Laiturialueella:

varastomisaikaluokka	taksa		
1) 1 - 3 vuorokautta	0 p	neliömetriltä vuorokaudessa	
2) 4 - 6 "	3 p	"	"
3) 7 - 10 "	4 p	"	"
4) 11 - 30 "	6 p	"	"
5) 31 - "	9 p	"	"

Muu satama-alue: 10 p neliömetriltä viikossa.

C Kotimaan liikenteen tavarat

- 14 p neliömetriltä viikossa, joka aika lasketaan päivästä
joksi alue on varattu.
21 p neliömetriltä viikossa hiilinostureiden toimintapiiris-
sä sijaitsevista alueista.
6 p neliömetriltä vuorokaudessa katualueille ja ilman lupaa
varastoidusta tavarasta.

D Tulenarat ja muut vaarallisina pidettävät tavarat

Jos tavara on laatunsa vuoksi sijoitettu erityiseen paikkaan
satama-alueella, kannetaan kohdassa A tai B mainitut maksut
kaksinkertaisina.

E Aitauksessa säilytettävät tavarat
5 penniä neliömetriltä vuorokaudessa.

2 §. Tavara aluksesta tai rautatievaunusta purettaessa lasketaan varastoimisaika purkamispäivästä, jota ei oteta lukuun siihen päivään, jolloin tavara viedään pois; muissa tapauksissa tavarán säilytettäväksiottopäivästä sen poisvientipäivään. Vuokran määrä lasketaan kaavalla: varastointiaika x kyseisen luokan taksa x neliömäärä.

Sunnuntai- ja juhlapäiviä ei oteta lukuun kohtien A1 ja B1 mukaista maksutonta säilytysaikaa laskettaessa.

Alin maksu on 3 mk.

Tämä taksa tulee voimaan 1.4.1973.

43. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS YLEISOHJEEKSI ASUINHUONEISTOJEN VUOKRIEN KOROTUKSESTA.

Annettu helmikuun 26 p:nä 1974.
(Suomen AsK 192/74)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun huoneenvuokralain 47 a §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 25 päivänä tammikuuta 1974 annetussa laissa (72/74), nojalla päättänyt:

1 §. Valtioneuvosto on, ottaen huomioon kintelistökustannusten muutokset, päättänyt antaa asuinhuoneistojen vuokrien korottamisen enimmäismääristä ja ajankohdasta tämän päätöksen mukaisen yleisohjeen.

2 §. Vuoden 1974 aikana polttoainelaiden hinnan kohoamisesta aiheutunut lämmityskustannusten nousu huomioon ottaen on perusteltua alhetta vuokrien korottamiseen sen lisäksi, mitä 31 päivänä tammikuuta 1974 annetussa valtioneuvoston päätöksessä yleisohjeksi asuinhuoneistojen vuokrien korotuksesta (82/74) on sanottu, enintään 43 pennillä huoneistoalan neliömetriltä kuukaudessa, jos vuokranantaja vastaa huoneiston lämmityskustannuksista.

3 §. Huoneistoalalla tarkoitetaan 2 §:ssä vuokrasopimuksessa ilmoitettua huoneiston neliömetrimäärää tai jollei sopimuksessa ole sitä mainittu, sitä vuokralaisen käytössä olevaa huoneiston vaakatasossa olevaa pinta-alaa, jota rajoittavat huoneistoa ympäröivien seinien sisäpinnat, ottamatta kuitenkaan lukuun hormiryhmien, putkikanavien, pilarien ja kantavien seinien käsittämää alaa.

4 §. Milloin päävuokralainen tai muu henkilö, jonka välittömässä hallinnassa asuinhuoneisto on, on vuokrannut siitä osan toiselle, 2 §:ssä tarkoitettu korotus lasketaan sen huoneistoalan mukaan, joka on alivuokralaisen yksinomaisessa käytössä. Mikäli asuinhuoneisto tällaisessa tapauksessa käsittää enintään yhden huoneen ja keittiön, korotusta laskettaessa saadaan ottaa huomioon enintään puolet koko huoneistoalasta.

5 §. Tämä päätös tulee voimaan 27 päivänä helmikuuta 1974.

44. KUORMA- JA PAKETTIAUTOJEN LIIKENNE- TAKSA HELSINGIN KAUPUNGISSA.

Maistraatin päätös helmikuun 19 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:138)

1 §. KULJETUSMAKSUN MÄÄRÄYTYMISPERUSTEET

Maksu tavarankuljetuksesta lasketaan joko tuntimaksuna, yhdistetyn maksuna tai erikseen sovittuja yksikkömaksuja käyttäen.

Ennen kuljetustehtävän suorittamista on tilaajan kanssa sovittava, mitä edellä mainituista maksuperusteista käytetään. Mikäli maksuperusteista ei ole voitu sopia etukäteen, käytettäväksi maksua määrättäessä jäljempänä mainittuja tunti- tai yhdistetyn maksun määräytymisperusteita.

Jos sovittu kuljetustehtävän luonne oleellisesti muuttuu, eikä kuljettaja katso voivansa sovittuun maksuperusteeseen nojalla jatkaa kuljetusta, on hänen tästä viipymättä ilmoitettava tilaajalle ja saatava tilaajan varmennus uudelle maksuperusteelle, tai muutoin on alkuperäinen kuljetustehtävä katsottava päättyneeksi.

1) Tuntimaksun laskutusperustana on perusmaksu ja se kokonaisaika, jonka auto ja yksi kuljettaja on tilaajan käytettävissä, kuitenkin huomioon ottaen, mitä 2 §:n 10 kohdassa on sanottu. Tuntimaksua käytetään sellaisissa aikavyöhykkeissä suoritettavissa kuljetustehtävissä, joissa ajomatka laskutustuntia kohti on enintään 12 kilometriä.

2) Yhdistetyn maksun laskutusperustana on perusmaksu ja kilometreissä määrätty yhteenlaskettu ajomatka sekä kuljetustehtävään käytetty kokonaisaika siten kuin lähemmin 4 §:ssä mainitaan. Yhdistettyä maksua käytetään sellaisissa aikavyöhykkeissä suoritettavissa kuljetustehtävissä, joissa ajomatka laskutustuntia kohti on yli 12 kilometriä.

3) Yksikkömaksut (urakkamaksut) perustuvat kuljetettuun tavaramäärään ja/tai kuljetusmatkaan. Yksikkömaksuja käytetään sopimus- ja urakaluonteisissa kuljetustehtävissä. Yksikkömaksut määrätään osapuolten välisellä sopimuksella riippumatta siitä, mitä tässä päätöksessä on mainittu.

2 §. YLEISIÄ MÄÄRÄYKSIÄ

1) Kuljetustehtävä

Kuljetustehtävällä tarkoitetaan keskeytymätöntä toimintaa tilaajan osoittaman kuljetustyön suorittamiseksi. Kuljetustehtävän katsotaan jatkuvan yli ruokatunti-, vuorokausi- ja viikkolepokeskeytysten, mikäli auto on päivittäin tilaajan käytettävissä vähintään kahdeksan (8) tuntia.

2) Kuljetuksen suorittaja

Kuljetuksen suorittajalla tarkoitetaan sitä henkilöä tai yhteisöä, jonka määräysvallassa kuljettaja ja auto toimivat.

3) Kuljetuskalusto ja autohenkilöstön määrä

Kuljetuskalustoa tilattaessa on kuljetuksen suorittajan sovittava tilaajan kanssa kuljetustehtävän luonteeseen mahdollisimman tarkoituksenmukaisesti soveltuvasta kalustosta ja autohenkilöstön määrästä. Kaikki jäljempänä esitetyt maksut edellyttävät, että autoa seuraa yksi kuljettaja.

4) Kuljettaja

Kuljettajalla tarkoitetaan liikenneluvan haltijaa hänen itsensä toimiessa kuljettajana tai hänen palkkaamaansa henkilöä tämän toimies-sa kuljettajana.

5) Kuljettajan velvollisuudet ja asema

Kuljettajan velvollisuutena on tarvittaessa osallistua kuormaukseen ja purkamiseen, mikäli esim. liikenneolosuhteet tai kuljettajan vastuu kuormasta eivät sitä estä, kuitenkin niin, että kuljettajan osuus pääasiassa rajoittuu tavarankuormatilaan, ottamiseen ja sieltä antamiseen. Kuljettajalla on oikeus periä jäljempänä mainitut maksut tilatun kuljetustehtävän tultua suoritetuksi, ellei ennen kuljetusta ole tilaajan kanssa sovittu maksun perimisestä myöhemmin. Suoritetusta kuljetustehtävästä sekä sen perusteella tapahtuneesta maksusuorituksesta on kuljettaja kuljetuksen suorittajan edustajan ominaisuudessa velvollinen antamaan kultin. Siinä tapauksessa, että on sovittu maksun perimisestä myöhemmin, tilaajan on kuittauksellaan vahvistettava suoritettujen kuljetustehtävien laskutusperusteet.

6) Apumiehet

Milloin kuljetustehtävän suorittamiseksi on ollut tarpeen useampi henkilö kuin kuljettaja ja tällaiset apumiehet on palkannut kuljetuksen suorittaja, saadaan heistä veloittaa maksetut työpalkat lisättyinä 40 %.

7) Korvaus ylityöstä

Jos auto henkilöstöineen, joko tilaajan pyynnöstä tai milloin se muuten kuljetustehtävän suorittamiseksi on ollut tarpeen on tilaajan käytettävissä ylityöaikana, on tilaaja velvollinen suorittamaan ylityökorvauksen. Korvauksen suuruus määrätään noudattamalla työaikalain ja kuljettajien työehtosopimuksen mukaisia ylityökorvauksen laskentaperusteita lisäämällä tuntipalkkaan 40 %. Ylityökorvauksen laskentatapa on riippumaton siitä, mitä maksuperustetta käytetään. Normaalityöaikana pidetään klo 7.00 ja 16.00 välistä aikaa, ja sen ulkopuolella oleva aika lasketaan ylityöajaksi. Ennalta sovituissa, yhtämittaisesti vähintään yhden (1) työviikon kestävässä kuljetustehtävässä pidetään normaalityöaikana sitä säännöllistä työaikaa, mitä tilaaja toiminnassaan noudattaa, ja sen ulkopuolella oleva aika lasketaan ylityöajaksi. Kummassakin tapauksessa katsotaan kahdeksan (8) tuntia ylittävä aika tavallisena arkipäivänä, sunnuntai- ja pyhäpäivät ynnä vapaalauantait sekä työaika ennen klo 6.00 ylityöksi.

8) Vuorotyö

Ennalta sovituissa, säännöllisiin vuoroihin järjestetyissä vähintään yhden (1) työviikon kestävässä kuljetustehtävässä on tilaaja velvollinen suorittamaan vuorotyölisän, joka määräytyy kuljettajien työehtosopimuksen perusteella, lisättynä 40 %.

9) Päiväraha

Milloin autohenkilöstöllä on työehtosopimuksen mukaan oikeus ruoka-, päivä- tai majoitusrahaan, on kuljetuksen suorittaja oikeutettu veloittamaan nämä maksut tilaajalta.

10) Keskeytykset

Tilaaja ei ole velvollinen suorittamaan maksua sellaisista kuljetustehtävien keskeytyksistä, jotka kuljetuksen suorittaja tai hänen työväkinsä on aiheuttanut taikka jotka ovat aiheutuneet ajoneuvossa sattuvista vioista, eikä 2 §:n 1 kohdassa mainituista keskeytyksistä. Muut ennalta arvaamattomat keskeytykset, joita ei ole voitu ottaa huomioon maksuperustetta sovittaessa ja joiden aikana sidonnaisuus työhön jatkuu, on tilaaja velvollinen korvaamaan. Maksun periminen suoritettulta osakuljetustehtävältä ei keskeytä alkuperäistä kuljetustehtävää.

11) Maksun jakaminen useamman tilaajan kesken

Useamman tilaajan tavaraa voidaan ottaa samanlaisesti kuljetettavaksi, mikäli tästä on sovittu kuljetuksen suorittajan ja kaikkien tilaajien kesken. Tällaisessa tapauksessa jaetaan maksu työmäärän, tavaroiden painon, koon tai muun sopivan perusteen mukaan tilaajien kesken.

12) Maksun periminen ennakko- tai osasuorituksena

Kuljetuksen suorittajalla on oikeus, milloin varmuutta kuljetusmaksun suorittamisesta ei ole, kulloinkin kysymyksessä olevan kuljetustehtävän osalta saada tilaajalta vakuus sanotun maksun saamisesta. Mikäli ennakko- tai osasuoritusta käytetään, on kuljettaja velvollinen antamaan siltä kultin heti maksun saatuaan.

3 §. TUNTIMAKSU

1) Tuntiajossa saadaan veloittaa kustakin kuljetustehtävästä jäljempänä mainitut auton kokonaispainoluokan mukaiset perusmaksut sekä siltä ajasta, minkä auto on tilaajan käytettävissä, seuraavat tuntimaksut.

Autotyyppi	Kokonaispainoluokka kg	Perusmaksu mk	Tuntimaksu mk/h
Pakettiautot	enintään 3500	10,20	20,40
Kevyt kuorma-auto	enintään 5999	11,40	22,80
" "	6000 - 7999	12,60	25,10
" "	8000 - 9999	13,30	26,80
Keskiraskas kuorma-auto	10000 - 11999	14,10	28,20
" "	12000 - 13999	14,90	29,70
" "	14000 - 15999	15,70	31,30
Raskas kuorma-auto	16000 - 18999	16,90	33,70
" "	19000 - 21999	18,50	37,00

Raskas kuorma-auto tai ajoneuvoyhdistelmä	22000 - 26999	20,10	40,20
"	27000 - 31999	22,10	44,10
"	32000 ja yli	24,00	47,90

2) Ajan merkitseminen

Kuljetustehtävän alkamis- ja päättymisaika on merkittävä ajomääräykseen, joka on esitettävä tilaajalle tai hänen edustajalleen kuitattavaksi. Kuljetustehtävän alkaessa ja päättyessä auton asemapaikkakunnalla pidetään alkamishetkenä sitä kelloaikaa, jolloin auto saapuu tilaajan määräämään paikkaan ja päättymishetkenä sitä kelloaikaa, jolloin tilattu kuljetustehtävä on suoritettu. Kuljetustehtävän alkaessa ja/tai päättyessä auton asemapaikkakunnan ulkopuolella aika alkaa ja/tai päättyy ennalta sovitussa paikassa auton asemapaikkakunnalla.

3) Tuntimaksun määrääminen

Tuntimaksu määrätään kultakin alkaneelta puolelta (1/2) tunnilta ja vähimpänä maksuna saadaan periä yhtä (1) täyttä tuntia vastaava maksu.

4) Perävaunullinen kuorma-auto

Perävaunullisen kuorma-auton maksu määräytyy ajoneuvoyhdistelmän kokonaispainon mukaan. Tämä koskee sekä tunti- että yhdistettyä maksua.

4 §. YHDISTETTY MAKSU

1) Yhdistettynä maksuna saadaan veloittaa kustakin kuljetustehtävästä jäljempänä mainitut auton kokonaispainoluokan mukaiset perusmaksut, alkakorvaukset siitä ajasta, jonka auto on tilaajan käytettävissä sekä kilometrimaksut yhteenlasketusta ajomatkasta.

Autotyyppi	Kokonais- painoluokka kg	Perus- maksu mk	Aika- korvaus mk/h	Kilometri- maksu mk/km
Pakettiautot	enintään 3500	10,20	13,40	0,63
Kevyt kuorma-auto	enintään 5999	11,40	15,30	0,71
"	6000 - 7999	12,60	17,10	0,81
"	8000 - 9999	13,30	18,30	0,87
Keskiraskas kuorma-auto	10000 - 11999	14,10	19,50	0,93
"	12000 - 13999	14,90	20,70	1,00
"	14000 - 15999	15,70	21,90	1,06
Raskas kuorma-auto	16000 - 18999	16,90	23,90	1,14
"	19000 - 21999	18,50	26,40	1,27
Raskas kuorma-auto tai ajoneuvoyhdistelmä	22000 - 26999	20,10	29,00	1,39
"	27000 - 31999	22,10	32,10	1,54
"	32000 ja yli	24,00	35,20	1,69

2) Ajan ja matkan merkitseminen

Ajan ja matkan merkitsemisessä sekä aikakorvauksen määrittämisessä menetellään kuten 3 §:n 2 ja 3 kohdassa on sanottu.

3) Milloin yhdistetyn maksun mukainen kuljetusmaksu jää alle auton kokonaispainoluokan edellyttämän tuntimaksun, peritään korvaus tuntimaksun mukaan.

5 §. KUORMAUSNOSTURILLA VARUSTETUT AUTOT

1) Mikäli kuljetustehtävää varten on tilattu kuormausturilla varustettu auto tai kuormauksessa ja purkamisessa joudutaan kuormausturilla käyttämään, saadaan auto kokonaispainoluokan edellyttämän kuljetusmaksun lisäksi veloittaa alla mainitut tuntimaksut siltä ajalta, jonka auto on tilaajan käytettävissä.

<u>Kuormausturin nostokyky (kpm)</u>		<u>Tuntimaksu mk/h</u>
enintään	3500	6,50
3501 -	6500	8,70
6501 -	10000	15,50

2) Kuljetustehtävästä, jossa tarvitaan vintturiä, saadaan nosturi-auton veloituksen lisäksi periä vintturillisänä 3,90 mk/h siltä ajalta, jonka auto on tilaajan käytettävissä.

6 §. VAIHTOLAVA-AUTOT

Kuljetustehtävästä, jossa tarvitaan vaihtolavalla varustettua autoa, saadaan kokonaispainoluokan edellyttämän kuljetusmaksun lisäksi veloittaa alla mainitut tuntimaksut siltä ajalta, jonka auto on tilaajan käytettävissä.

<u>Vaihtolava-auto</u>	<u>vetolaite kp</u>		
	8000	12000	16000
1 vaihtolavalla	3,90 mk/h	5,00 mk/h	7,10 mk/h
1 lisälavalla	7,50 "	8,60 "	10,70 "
2 lisälavalla	10,10 "	11,20 "	13,30 "

Tilaajan käyttöön luovutetun lavan maksuna saadaan veloittaa 2,10 mk/h.

7 §. POIKKEUKSIA MAKSULUOKKIIN

1) Korvaus takakaatolaitteen (klpin) ja suojaiteen käytöstä sisältyy taksoihin. Mikäli kuljetustehtävä edellyttää erikoiskaatolaitteita kuten sivu- tai kolmikaatokipplä taikka multa lisälaitteita, on lisäkorvauksesta sovittava erikseen.

2) Katettu kuorma-auto, teräsrakenteisella maansiirtolavalla varustettu kuorma-auto, hinaustehtävää suorittava tavallinen kuorma-auto ja nelipyörävetoinen auto luetaan kukin erikseen lähinnä korkeampaan painoluokkaan, mihin se kokonaispainonsa perusteella kuuluisi.

8 §. TÄSSÄ PÄÄTÖKSESSÄ MAINITUT KULJETUSMAKSUT EIVÄT KOSKE SEURAAVIA AJONEUVOJA

- 1) Erikoisrakenteisia hinausautoja
- 2) Erikoisrakenteisia nosturiautoja
- 3) Koritilan jäähdytys- tai lämmityslaitteilla varustettuja autoja
- 4) Autoja, joita käytetään auraukseen, lanaukseen, kasteluun ja hiekoitukseen
- 5) Autoja, jotka ovat erikoisesti rakennetut raskaiden koneiden, jätteiden, konttien, betonimassan, irtosementin, nestemäisten aineiden tai elävien eläinten kuljetuksia varten taikka, jotka ovat varustetut klin-teillä erikoislaitteilla, tämän tapaisten tavaroiden kuljettamiseksi.

9 §. Tämä taksan muutos tulee voimaan 20. päivänä helmikuuta 1974 ja samalla lakkaavat olemasta voimassa taksan 1-9 §:t sellaisina kuin ne olivat ennen nyt vahvistettua taksapäätöstä.

45. ASETUS POLIISIASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 1 p:nä 1974.

(Suomen AsK 209/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:25)

Sisäasiainministerin esittelystä kumotaan 14 päivänä helmikuuta 1969 annetun poliisiasetuksen (119/69) 49 §:n 2 momentti, muutetaan asetuksen 3 §:n 2 momentti, 72 §:n 1 momentin johdantolause ja 1 kohta, 73 §:n 1 momentin johdantolause ja 1 kohta, 74 §:n 1 momentin johdantolause ja 1 kohta, 80 §:n 1, 2 ja 6 momentti, 82 §:n 2 momentti, 86 §:n 1 momentti, 87 §:n 2 momentti, 89 §, 90 §:n 2 momentti sekä 92 §:n 1 momentti, näistä 3 §:n 2 momentti, 82 §:n 2 momentti, 89 § ja 90 §:n 2 momentti sellaisina kuin ne ovat 16 päivänä helmikuuta 1973 annetussa asetuksessa (163/73), 72 §:n 1 momentti ja 74 §:n 1 momentti sellaisina kuin ne ovat osittain muutettulna mainitulla 16 päivänä helmikuuta 1973 annetulla asetuksella ja 73 §:n 1 momentin 1 kohta sellaisena kuin se on 28 päivänä tammikuuta 1972 annetussa asetuksessa (88/72), sekä lisätään asetukseen uusi 49 a §, 71 §:n 1 momenttiin uusi 3 a kohta ja 74 §:n 1 momenttiin uusi 1 a kohta, näistä 71 §:n 1 momentti ja 74 §:n 1 momentti sellaisina kuin ne ovat osittain muutettulna mainitulla 16 päivänä helmikuuta 1973 annetulla asetuksella, seuraavasti:

3 §.

Poliisimiehiä ovat:

ylijohdossa: poliisipäällystöön kuuluvat poliisiylijohtaja, poliisiylitarkastaja ja poliisitoimistoon kuuluva tarkastaja;

lääninjohdossa: poliisipäällystöön kuuluvat poliisitarkastaja, apulaispoliisitarkastaja ja lääninkomisario;

palkallispoliisissa: poliisipäällystöön kuuluvat poliisimestari, apulaispoliisimestari, nimismies, apulaisnimismies, sihteeri, rikososaston osastonjohtaja, rikososaston apulaisosastonjohtaja, liikennetoimiston toimistonjohtaja, liikennetoimiston apulais-toimistonjohtaja, ylimääräinen rikostarkastaja, toimituspäällikö, huolto-osaston osastonjohtaja, ylikomisario, komisario, tuntomerkkitoimiston toimistonjohtaja ja tutkintatoimiston toimistonjohtaja, poliisialipäällystöön kuuluva ylikonstaapeli ja poliisimiehistöön kuuluvat vanhempi konstaapeli, nuorempi konstaapeli ja naiskonstaapeli;

keskusrikospoliisissa: poliisipäällystöön kuuluvat keskusrikospoliisin päällikkö ja apulaispäällikkö, rikostarkastaja, tutkintatoimiston toimistopäällikkö, tiedotustoimiston toimistopäällikkö, tunto-merkkitoimiston toimistopäällikkö ja apulaistoimistopäällikkö sekä komissario,

poliisialipäällystöön kuuluva yllkonstaapeli ja poliisimiehistöön kuuluva vanhempi konstaapeli;

suojelupoliisissa: poliisipäällystöön kuuluvat suojelupoliisin päällikkö ja apulaispäällikkö, toimistopäällikkö ja tarkastaja; poliisialipäällystöön kuuluva ylletsivä ja poliisimiehistöön kuuluva etsivä;

liikkuvasa poliisissa: poliisipäällystöön kuuluvat liikkuvan poliisin päällikkö ja ylimääräinen apulaispäällikkö, toimilupseeri ja komissario,

poliisialipäällystöön kuuluva yllkonstaapeli ja poliisimiehistöön kuuluvat vanhempi konstaapeli ja nuorempi konstaapeli;

poliisilopistossa: poliisipäällystöön kuuluva poliisiohjaaja; sekä

poliisikolralaitoksessa: poliisipäällystöön kuuluva johtaja ja poliisimiehistöön kuuluva kouluttaja.

49 a §. Ylimääräisen apulaispäällikön tehtävänä on:

1) toimia liikkuvan poliisin päällikön apuna ja tämän ollessa estyneenä hoitaa hänen tehtäviään;

2) toimia pääosaston päällikkönä;

3) valmistella ja esitellä henkilöstön virka- ja työsuhdetta koskevat henkilöhallintoasiat;

4) valvoa lääninosastojen ja erillisten muodostelmien toimintaa; sekä

5) käsitellä ne muut asiat, mitkä hänelle ohjesäännössä on määrätty.

Muiden toimenhaltijain tehtävistä määrätään ohjesäännössä.

71 §. Kelpoisuusehtona paikallispoliisin toimiin vaaditaan:

3 a) ylimääräisen rikostarkastajan toimeen tehtävien laadun mukaan joko oikeustieteen kandidaatin tutkinto ja perehtyneisyys rikospoliisitoimeen tai toimeen soveltuva korkeakoulututkinto ja perehtyneisyys kirjanpitoon;

72 §. Kelpoisuusehtona keskusrikospoliisin virkaan ja toimiin vaaditaan:

1) keskusrikospoliisin päällikön virkaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto sekä perehtyneisyys poliisitoimeen ja hallintotehtäviin;

73 §. Kelpoisuusehtona suojelupoliisin virkaan ja toimiin vaaditaan:

1) suojelupoliisin päällikön virkaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto tai muu virkaan soveltuva korkeakoulun loppututkinto taikka upseerin virkatutkinto sekä perehtyneisyys hallintotehtäviin;

74 §. Kelpoisuusehtona liikkuvan poliisin virkaan ja toimiin vaaditaan:

1) liikkuvan poliisin päällikön virkaan oikeustieteen kandidaatin tutkinto sekä perehtyneisyys poliisitoimeen ja hallintotehtäviin;

1 a) ylimääräisen apulaispäällikön toimeen alempi oikeustutkinto ja perehtyneisyys poliisitoimeen tai poliisipäällystön virkatutkinto;

80 §. Keskusrikospoliisin päällikön ja suojelupoliisin päällikön nimittää tasavallan presidentti valtioneuvoston esityksestä, joka tehdään virkaa haettavaksi julistamatta.

Keskusrikospoliisin apulaispäällikön, suojelupoliisin apulaispäällikön, liikkuvan poliisin päällikön ja poliisiojaston johtajan nimittää valtioneuvosto viran tai toimen oltua haettavaksi julistettuna.

Keskusrikospoliisin ylimääräisen palolainneuvon ja ylimääräisen toimistosihteerin, liikkuvan poliisin ylimääräisen apulaispäällikön, poliisiojaston ylimääräisen psykologin, ylimääräisen opettajan, ylimääräisen teknikko-opettajan ja ylimääräisen poliisiohjaajan sekä poliisikoululaitoksen ja poliisivarikon ylimääräisen toimenhaltijan ottaa sisäasiainministeriö.

82 §.

Apulaisnimismiehen, sihteerin, toimiupseerin, ylikomisarion, muun kuin 80 §:n 4 momentissa tarkoitettujen osastonjohtajan, apulaisosastonjohtajan, toimistonjohtajan, apulaistoimistonjohtajan, työntutkijan, apulaissihteerin, taloudenhoitajan ja komisarion sekä lisäksi nimismiespiirien määrättävän ylikonstaapelin, vanhemman konstaapelin, nuoremman konstaapelin ja naiskonstaapelin, jollei toisin ole säädetty, nimittää lääninhallitus poliisipiirin päällikön esityksestä toimen oltua haettavaksi julistettuna ja ottaa vastaavan ylimääräisen toimenhaltijan. Paikallispoliisin ylimääräisen rikostarkastajan ottaa lääninhallitus.

86 §. Valtioneuvosto myöntää virkavapautta keskusrikospoliisin ja suojelupoliisin päällikölle sekä nimittämilleen viran ja toimen haltijoille. Sisäasiainministeriö on kuitenkin oikeutettu myöntämään sanotuille viran ja toimen haltijoille virkavapautta enintään kolmeksi kuukaudeksi.

87 §.

Toimen tullessa avoimeksi määrää toimen hoitajan nimittävä

viranomainen. Niihin virkoihin ja toimiin, joihin tasavallan presidentti tai valtioneuvosto nimittää, määrää viran tai toimen hoitajan kuitenkin sisäasiainministeriö.

89 §. Eron virasta tai toimesta myöntää sekä niistä vapauttaa nimittävä viranomainen. Läämänhallitus vapauttaa kuitenkin poliisipiirin päällikön nimittämän toimenhaltijan.

90 §. -----
 Paikallispoliisin, lukuun ottamatta nimismiestä ja apulaisnimismiestä, keskusrikospoliisin, suojelupoliisin, liikkuvan poliisin, poliisiopiston ja poliisikoiralaitoksen poliisipäällystöön kuuluva poliisin viran tai toimen haltija on velvollinen eroamaan virastaan tai toimestaan täytettyessään 63 vuotta.

 92 §. Virassa tai toimessa tehdystä virheestä ja laiminlyönnistä, joka ei ole sen laatuinen, että siitä on tuomioistuimessa syytettävä, sekä käytöksestä, joka on 26 §:n vastainen, voi nimittävä viranomainen, asianomaista kuultuaan, kurinpitotoimin rangaista viran tai toimen haltijaa varoituksella tai sakolla. Keskusrikospoliisin ja suojelupoliisin päällikölle määrää mainitut rangaistukset valtioneuvosto.

46. KADUN JA VIEMÄRIN KESKIMÄÄRÄISTEN
RAKENNUSKUSTANNUSTEN VAHVISTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun
6 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:54)

Kaupunginvaltuusto päätti todeta kadun ja viemärin
keskimääräisten rakentamiskustannusten nousseen niin, että
ne vahvistetaan vuodeksi 1974 seuraaviksi:

sorapääallysteisen kadun keskimääräiset raken-	
tamiskustannukset neliömetriä kohden.....	54,44 mk
kestopääallysteisen kadun keskimääräiset ra-	
kentamiskustannukset neliömetriä kohden.....	66,56 "
300 mm:n läpimittaisen viemärin keskimääräi-	
set rakentamiskustannukset metriä kohden.....	275,24 "

Edellä vahvistetut hinnat ovat voimassa sellaisin va-
rauksin, että niitä sovelletaan, elleivät hintasäännöstely-
määräykset aseta sille estettä.

47. LAKI VÄHITTÄISKAUPAN JA ERÄIDEN TYÖ-
 LIIKKEIDEN LIIKEAJASTA ANNETUN LAIN
 MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 8 p:nä 1974.

(Suomen AsK 214/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:179 ja 1969:90)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan vähittäiskaupan ja eräiden työliikkeiden liikeajasta 24 päivänä kesäkuuta 1969 annetun lain (435/69) 2 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 17 päivänä joulukuuta 1971 annetussa laissa (919/71), ja 3 §:n 2 momentti näin kuuluviksi:

2 §. -----

Joulun, uudenvuoden, pääsiäisen ja juhannuksen aattona ei vähittäiskauppaa eikä parturin- ja kähertäjänliikettä saa harjoittaa kello viidentoista jälkeen.

3 §. -----

Elintarvikehuoneistossa saa siellä myytäväksi sallittujen tarvikkeiden vähittäiskauppaa harjoittaa jälkimmäisenä kahdesta tai toisena kolmesta peräkkäin sattuvasta 2 §:n 1 momentissa mainituista päivistä kello kahdeksan ja kello kahdentoista välisenä aikana.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1974.

48. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS HYÖDYKKEIDEN HINTASÄÄNNÖSTELYSTÄ.

Annettu maaliskuun 9 p:nä 1974.
(Suomen AsK 218/74)

Valtioneuvosto on taloudellisen kasvun turvaamisesta 30 päivänä joulukuuta 1970 annetun lain (868/70), sellaisena kuin se on muutettuna 29 päivänä maaliskuuta 1972 ja 30 päivänä maaliskuuta 1973 annetuissa laeissa (246/72 ja 270/73), 8 §:n nojalla kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Hyödykkeen hinnalla tarkoitetaan tässä päätöksessä niitä maksuja ja tarvikkeiden hintoja, joita valtioneuvostolla on valta taloudellisen kasvun turvaamisesta 30 päivänä joulukuuta 1970 annetun lain (868/70) 8 §:n nojalla, sellaisena kuin tämä pykälä on 29 päivänä maaliskuuta 1972 annetuissa laeissa (246/72), valvoa, säännöstellä ja määrätä säännösteltäviksi. Hyödykkeellä tarkoitetaan tarviketta, palvelusta ja muuta lain 10 §:ssä tarkoitettua etua, jota elinkeinonharjoittaja tällaista hintaa vastaan myy, pitää kaupan talkka muutoin luovuttaa. Kotimaisella tarvikkeella tarkoitetaan täällä myyntiä varten valmistettua, tuotettua, käsiteltyä tai kerättyä tarviketta tahi täällä pakattua maahan tuotua tarviketta.

Elinkeinonharjoittajalla tarkoitetaan luonnollista tai oikeushenkilöä, joka jatkuvasti tai toistuvasti pitää kaupan, myy tai muutoin vastiketta vastaan luovuttaa hyödykkeitä.

Kotimaisen hyödykkeen sulkuhinnalla tarkoitetaan muuta säännöstelymääräysten mukaista kuin hintaviranomaisen vahvistamaa hintaa, jolla elinkeinonharjoittaja on hyödykettä viimeksi ennen 9 päivää maaliskuuta 1974 pitänyt kaupan, myynyt tai muutoin vastiketta vastaan luovuttanut, tai, sikäli kuin silloin oli noudatettavana valtion viranomaisen muun kuin hintavalvontaa koskevan säännöksen nojalla vahvistama hinta, näin vahvistettua hintaa.

2 §. Elinkeinonharjoittajan on haettava vahvistus kotimaisen hyödykkeen hinnalle, ja on hyödyke tällöin ilmoitettava hintojen sekä maksujen valvonnasta ja säännöstelystä 14 päivänä elokuuta 1958 annetun valtioneuvoston päätöksen (363/58) perusteiden mukaisesti. Hinnanvahvistus ei kuitenkaan ole tarpeen, jos hän ei pidä kaupan, myy tai muutoin

vastiketta vastaan luovuttaa hyödykettä sulkuhintaa taikka hintaviranomaisen vahvistamaa hintaa korkeampaan hintaan.

Sellaiset kotimaiset hyödykkeet, joita elinkeinonharjoittaja ei ole myynyt, pitänyt kaupan tai muutoin vastiketta vastaan luovuttanut ennen 9 päivää maaliskuuta 1974, on hinnoiteltava hintojen sekä maksujen valvonnasta ja säännöstelystä 14 päivänä elokuuta 1958 annetun valtioneuvoston päätöksen (363/58) perusteiden mukaisesti.

Elinkeinonharjoittajan on haettava elinkeinohallituksen vahvistus maahantuotavien tarvikkeiden hinnoille ja tehtävä niistä ilmoitus siinä laajuudessa ja siten kuin valtioneuvoston hyödykkeiden hintavalvonnasta 3 päivänä toukokuuta 1973 annetussa päätöksessä (371/73) on määrätty. Muiden tuontitavaroiden hinnoittelun saa maahantuojat ja jälleenmyyjät suorittaa käyttäen samoja hinnoitteluperusteita, joita hän on noudattanut saman tai vastaavanlaisen tarvikkeen hinnoittelussa viimeksi ennen 9 päivää maaliskuuta 1974.

3 §. Milloin jälleenmyyjän myyntihintaa tai sen laskentaperusteita ei ole vahvistettu, jälleenmyyjänä toimiva elinkeinonharjoittaja saa suorittaa hyödykkeen hinnoittelun käyttäen enintään saman tai vastaavanlaisen hyödykkeen hinnoittelussa viimeksi ennen 9 päivää maaliskuuta 1974 noudattamia hinnoitteluperusteita.

4 §. Siinä tapauksessa, että sulkuhinnasta tai sen määräämisperusteista ilmenee epäselvyyttä, ratkaisee asian elinkeinohallitus.

5 §. Tätä päätöstä täytäntöönpannassa on soveltuvien osin noudatettava valtioneuvoston 14 päivänä elokuuta 1958 hintojen sekä maksujen valvonnasta ja säännöstelystä antamaa päätöstä (363/58) ja valtioneuvoston 3 päivänä toukokuuta 1973 antamaa päätöstä hyödykkeiden hintavalvonnasta (371/73). Siinä tapauksessa, että edellisessä lauseessa tarkoitettujen päätösten määräykset ovat ristiriidassa tämän päätöksen määräysten kanssa, noudatetaan tämän päätöksen määräyksiä.

Tarkemmat määräykset tämän päätöksen täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa elinkeinohallitus, jolla on myös valta velvoittaa elinkeinonharjoittaja tekemään ilmoituksia hyödykkeen hinnoista sekä määrätä ja myöntää tarvittaessa poikkeuksia ja helpotuksia tämän päätöksen määräyksistä.

Elinkeinohallitus voi myös vapauttaa hyödykkeen kokonaan tai osittain tässä päätöksessä tarkoitettua säännöstelystä.

6 §. Siksi kunnes asianmukaisessa järjestyksessä toisin määrätään, pysyvät 3 päivänä toukokuuta 1973 hyödykkeiden hintavalvonnasta annetun valtioneuvoston päätöksen (371/73) nojalla voimassa olevat hintaviranomaisen päätökset kuitenkin edelleen voimassa, sikäli kuin ne eivät merkitse tässä päätöksessä tarkoitettujen hyödykkeiden vapauttamista hintavalvonnasta.

Tämä päätös tulee voimaan 9 päivänä maaliskuuta 1974 ja on voimassa 31 päivään maaliskuuta 1974.

49. HELSINGIN KAUPUNGILLE RAKENNUS-
TYÖN VALVONNASTA SUORITETTAVAT MAKSUT.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamat
maaliskuun 11 p:nä 1974.
(Kaupunginvaltuuston hyväksymät joulukuun
19 p:nä 1973)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:178)

1 §. Rakennuttajan on suoritettava kaupungille rakennuspiirustusten tarkastamisesta ja muusta rakennustyön valvonnasta, kiinteistöinsinööriille kuuluvia tehtäviä lukuun ottamatta, seuraavat maksut:

1. Uuden rakennuksen ja tilapäisen uudisrakennuksen rakentaminen, rakennuksen korottaminen tai muu lisärakennus ja rakennuksen uudestaan rakentaminen 0,50 mk/m³
kuitenkin vähintään 100 mk
Yksinkertaisen hallimaisen teollisuusrakennuksen, kallioon sijotetun suojan, säiliön tai vastaavan rakentamista koskeva maksu on 100 000 m³ ylittävältä osalta kuitenkin vain 0,25 mk/m³
2. Rakennuksen sisä rakenteiden olennainen muuttaminen ja muu sellainen muutos, joka on uudestaan rakentamiseen verrattava:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan 1,25 mk/m²
kuitenkin vähintään 100 mk
3. Rakennuksen tai sen osan käyttäminen olennaisesti toiseen tarkoitukseen kuin mihin sitä on käytetty tai mitä rakennuslupa osoittaa:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan 0,70 mk/m²
kuitenkin vähintään 100 mk
4. Rakennuksen sisä rakenteiden muuttaminen ja muu sellainen muutos, johon ei ole sovellettava 2 tai 3 kohtaa:
muutettavan tilan lattiapinta-alan mukaan 1,00 mk/m²
kuitenkin vähintään 100 mk

5. Julkisivun muuttaminen:
muutettavan julkisivun osan pinta-alan mukaan 1,00 mk/m²
kuitenkin vähintään 100 mk
6. Sellaisen myyntikojun, kioskin tai ryhmäpuutarha-
majan, joka ei ole uudisrakennus, soitto- ja tanssi-
lavan sekä muun vastaavanlaisen laitoksen rakenta-
minen 100 mk
7. Tontin altaaminen ja ajoportin rakentaminen 100 mk
8. Autopaikan käyttäminen muuhun tarkoitukseen:
autopaikkojen pinta-alan mukaan 0,70 mk/m²
kuitenkin vähintään 100 mk
9. Rakennusluvan voimassaoloajan jatkaminen:
a) 1 kohdassa tarkoitettu lupa 0,20 mk/m³
b) 2 kohdassa tarkoitettu lupa 0,55 mk/m²
kuitenkin vähintään 100 mk
10. Rakennusasetuksen 50 §:n 4 momentissa tarkoitettut
ja muut tässä pykälässä mainitsemattomat tolmen-
piteet, joihin vaaditaan maistraatin tai rakennus-
tarkastajan lupa, tolmenpidettä kohti 100 mk

Rakennuksen tilavuus lasketaan Rakennustietosäätiön julkaiseman rakennustietokortiston (RT-kortiston) määritelmien mukaan.

2 §. Rakennuttajan on suoritettava 1 §:ssä tarkoitettu maksu ennen maistraatin päätöksen antamista tai, milloin on kysymys rakennustarkastajan luvasta, päätöksen saadessaan. Jos hakemus hylätään, palautetaan hakijalle pyynnöstä 50 prosenttia suoritetusta maksusta.

3 §. Jos rakennuttaja luopuu rakennusluvasta sen ollessa voimassa ja hakee lupaa rakennustyön suorittamiseen uusien rakennuspiirustusten mukaisesti, palautetaan hakijalle pyynnöstä 50 prosenttia aikaisemmin suoritetusta maksusta, kun uusien piirustusten edellyttämä maksu on suoritettu.

4 §. Jos uuden rakennuksen rakentamista varten myönnetty rakennuslupa on rauennut, palautetaan luvansaajalle pyynnöstä osa hänen suorittamastaan maksusta seuraavasti:

- a) jos työ on aloittamatta 40 %
- b) jos työ on aloitettu, mutta perustuksia koskeva
rakennekatselmus on toimittamatta 30 %
- c) jos perustuksia koskeva rakennekatselmus on
toimitettu 20 %
- d) jos rakennekatselmus on toimitettu 10 %

Edellä tarkoitettuna katselmuksena pidetään myös osakatselmusta.

Jos rakennus on sallittu otettavaksi osittainkin käyttöön, vaikka loppukatselmusta ei kaikilta osin ole toimitettu, maksua ei palauteta.

5 §. Milloin rakennuslupa, joka ei koske uutta rakennusta, tai muu lupa kuin rakennuslupa on rauennut, noudatetaan maksua palautettaessa soveltuvin osin 4 §:n määräyksiä.

6 §. Jos edellä olevien määräysten mukaan palautettava maksu on pienempi kuin 30 mk, palautusta ei suoriteta.

7 §. Rakennustyön valvontaan kuuluvista kiinteistöinsinöörin toimenpiteistä rakennuttajan on suoritettava kaupungille seuraavat maksut:

1. Rakennuksen palkan ja korkeusaseman maalle merkitsemisestä sekä sijaintikatselmuksen toimittamisesta
 - a) kultakin pisteeltä, jolla rakennuksen paikka merkitään 50 mk
 kuitenkin vähintään 200 "
 - b) rakennuksen palkan tai korkeusaseman uusintamerkinnästä kultakin pisteeltä 20 "
 kuitenkin vähintään 80 "

Milloin tontille tai rakennuspaikalle saadaan rakentaa kolmi- tai useampikerroksinen rakennus tahi tehdasrakennus, suoritetaan a ja b kohdan mukaiset maksut 50 prosentilla korotettuina.

2. Pihamaan korkeuksien tarkastamisesta ennen loppukatselmusta 100 mk
3. Aidan palkan maalle merkitsemisestä tai aidan sijaintikatselmuksen toimittamisesta kutakin aidan pituuden alkavaa 200 m:ä kohti 100 mk

Tässä pykälässä tarkoitettut maksut on suoritettava toimenpidettä kiinteistöinsinööriltä pyydettyäessä.

Mikäli kiinteistöinsinöörin toimenpide jää suorittamatta, maksu palautetaan pyynnöstä.

8 §. Tällä päätöksellä kumotaan Helsingin kaupungille rakennustyön valvonnasta suoritettavia maksuja koskeva, kaupunginvaltuuston 17.9.1969 hyväksymä ja Uudenmaan lääninhallituksen 9.12.1969 vahvistama päätös.

Tämä päätös tulee voimaan 2.4.1974. (Kaupunginhallitus 1.4.1974)

50. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS ERÄIDEN
ASUNTOLAINOJEN KORON ALENTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 14 p:nä 1974.
(Suomen AsK 226/74)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä päättänyt asuntotuotantolain väliaikaisesta muuttamisesta 9 päivänä marraskuuta 1973 annetulla lailla (809/73) asuntotuotantolakiin lisätyn 11 a §:n nojalla alentaa 1 päivänä heinäkuuta 1968 ja sen jälkeen vuokra- ja asunto-osuuskuntatalojen rakentamista varten myönnettyistä ja myönnettävistä asuntolainoista 1 päivästä huhtikuuta 1974 lukien veloitettavaa asuntotuotantolain 11 §:n 1 momentin mukaista korkoa yhdellä prosenttiyksiköllä toistaiseksi enintään kuitenkin 31 päivään joulukuuta 1974.

51. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS KANSAKOULURAKENNUSTEN
JA PERUSKOULURAKENNUSTEN PIIRUSTUSTEN, TYÖSELITYS-
TEN JA NORMAALIHINTOJEN PERUSTEISTA.

Annettu maaliskuun 14 p:nä 1974.
(Suomen AsK 233/74)

Valtioneuvosto on 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoulu-
lain (247/57) 76 §:n 1 momentin ja 26 päivänä heinäkuuta 1968 koulujär-
jestelmän perusteista annetun lain (467/68) 7 §:n 1 momentin nojalla
opetusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kansakoulurakennusten ja peruskoulurakennusten, joita jäljempänä
sanotaan koulurakennuksiksi, tulee olla tarkoituksenmukaisesti, talou-
dellisesti ja laajuudeltaan kohtuullisiksi suunniteltuja. Suunnittelussa
on otettava huomioon ensisijassa koulun omat tarpeet, mutta mahdolli-
suuksien mukaan rakennuksen soveltuvuus myös tilojen yhteistä käyttöä
palvelleviin tarkoituksiin.

Koulurakennusten piirustusten ja työselitysten on oltava riittävän
asiantuntemuksen omaavan henkilön laatimat ja allekirjoittamat. Niitä
laadittaessa on noudatettava tämän päätöksen määräyksiä sekä 7 §:n
nojalla vahvistettua rakennusohjelmaa.

Tässä päätöksessä tarkoitettujen huonetilojen pinta-alat saadaan
kunnan hakemuksesta hyväksyä rakennusohjelmaan suurempinakin kuin
3 ja 5 §:ssä on määrätty. Samoin saadaan useampia huonetiloja hyväksyä
kunnan hakemuksesta muulloinkin kuin 3 §:n 3 momentissa tarkoitetuissa
tapauksissa.

Muita kuin tässä päätöksessä lueteltuja huonetiloja saadaan kun-
nan hakemuksesta hyväksyä rakennusohjelmaan, mikäli ne ovat koulun
tai siihen läheisesti liittyvän toiminnan kannalta tarpeellisia ja tarkoi-
tustenmukaisia. Sosiaalitoimintaan tai terveydenhuoltoon liittyviä huo-
netiloja saadaan hyväksyä rakennusohjelmaan, mikäli niiden sijoittamista
koulurakennuksen yhteyteen on pidettävä tarkoituksenmukaisena.

Koulun tontille saadaan kunnan hakemuksesta sijoittaa muitakin
sellaisia rakennuksia, joiden käyttötarkoitus kuuluu kunnan toimialaan,
mikäli rakennusten käytöstä ei aiheudu haittaa koulutyölle.

Sen estämättä, mitä 4 momentissa on määrätty, koulurakennukseen
saadaan sijoittaa 3 päivänä lokakuuta 1961 annetun kirjastolain (235/61)
7 §:ssä tarkoitettu kirjastohuoneisto.

Väestönsuojien rakentamisesta on erikseen säädetty. Suojelukoh-
teessa olevaan koulurakennukseen, johon väestönsuoja on lain mukaan
tehtävä, saadaan sanottu suoja rakentaa väestönsuojeluasetuksen 7 §:ssä
säädettyä suurempanakin, mikäli sisäasiainministeriö on kunnan hakemus-
ta puoltanut.

Vahvistettua rakennusohjelmaa on noudatettava. Milloin kuitenkin
modulimitoitus tai muut suunnittelun aikana esille tulleet erityiset syyt
niin vaativat on kouluhallituksella oikeus hyväksyä piirustukset, vaikka
rakennusohjelmasta olisikin joissakin yksityiskohdissa vähäisessä mää-
rin poiketettu.

2 §. Kouluhallitus voi myöntää kunnalle luvan yhdistää rakennettavan
koulurakennuksen lämpökeskukseen muun rakennuksen, jonka ylläpidossa
kunnalla yksin tai yhdessä muiden kuntien kanssa on pääasiallinen mää-
rätalva, niin myös sellaisen yksityisoppikoulun, joka saa valtionapua
yksityisoppikoulujen valtionavusta 6 päivänä lokakuuta 1950 annetun lain
(493/50) tai kunnallisten ja yksityisoppikoulujen valtionavusta 26 päivänä
heinäkuuta 1968 annetun lain (468/68) mukaan, samoin kuin edellä 1 §:n
5 momentissa tarkoitetun rakennuksen, lämmittämisen, mikäli kunta si-
toutuu omin varoin suorittamaan yhteisen lämpökeskuksen tarvitsemien
huonetilojen, rakenteiden ja laitteiden kustannuksista sellaisen osan,
mikä vastaa muun kuin koulurakennuksen vaatiman lämpöenergiämäärän
osuutta koko kehitetystä energiämäärästä. Edellä mainitun luvan voi
kouluhallitus myöntää koskemaan myös aikaisemmin valmistunutta lämpö-
keskusta, mikäli kunta sitoutuu valtiolle suorittamaan ennen yhdistämi-
soimenpiteeseen ryhtymistä siltä yhteisen lämpökeskuksen tarvitsemilla
huoneistoilla, rakenteilla ja laitteilla toimenpiteeseen ryhtymisen aikana
olleesta arvosta, joka vastaa muun kuin koulurakennuksen vaatiman läm-
pöenergiämäärän osuutta koko kehitetystä energiämäärästä, suhteellises-
ti niin suuren osuuden, jolla valtio on rakennuksen hankkimista avusta-
nut sekä maksamaan takaisin mainittujen energiämäärien suhteen mukaan
lasketun osuuden lämpökeskukseen kohdistuvan, valtion varoista annetun
kuoletuslainan maksamatta olevasta pääomasta. Valtiolle takaisin makset-
tavat avustus- ja lainaosuudet vahvistaa kouluhallitus.

Kouluhallitus voi niin ikään myöntää kunnalle luvan yhdistää ra-
kennettaviin koulurakennuksen vesihuoltolaitteisiin ja -rakenteisiin muun
rakennuksen, jonka ylläpidossa kunnalla yksin tai yhdessä muiden kuntien
kanssa on pääasiallinen määrätalva, niin myös sellaisen yksityisoppi-
koulun, joka saa valtionapua yksityisoppikoulujen valtionavusta annetun
lain tai kunnallisten ja yksityisten oppikoulujen valtionavusta annetun
lain mukaan, samoin kuin edellä 1 §:n 5 momentissa tarkoitetun raken-
nuksen vesihuoltolaitteet ja -rakenteet, mikäli kunta sitoutuu omin varoin
suorittamaan sellaisen osan yhteisessä käytössä olevien koulurakennuk-
sen vesihuoltolaitteiden ja -rakenteiden kustannuksista, mikä vastaa
muussa kuin koulurakennuksessa käytettäväksi arvioitun keskimääräisen
vuorokautisen vesimäärän osuutta yhteisin laittein huolletusta vuorokau-
tisesta vesimäärästä. Edellisessä lauseessa tarkoitetun luvan voi

kouluhallitus myöntää koskemaan myös aikaisemmin valmistunutta koulurakennusta, mikäli kunta sitoutuu valtiolle suorittamaan ennen yhdistämistolmenpiteeseen ryhtymistä siltä yhteisillä vesihuoltolaitteilla ja -rakenteilla toimenpiteeseen ryhtymisen aikana olleesta arvosta, joka vastaa muussa kuin koulurakennuksessa käytettäväksi arvioidun vesimäärän osuutta koko käytettäväksi arvioidusta vesimäärästä, suhteellisesti niin suuren osuuden, jolla valtio on puheena olevien rakenteiden ja laitteiden hankkimista avustanut, sekä maksamaan takaisin mainittujen vesimäärien suhteen mukaan lasketun osuuden vesihuoltolaitteisiin ja -rakenteisiin kohdistuvan, valtion varolista annetun kuoletuslainan maksamatta olevasta pääomasta. Valtiolle takaisin maksettavat avustukset ja lainaosuudet vahvistaa kouluhallitus.

Opetusministeriön luvalla ja kunnan suostumuksella saadaan koulurakennuksen lämpö- ja vesihuoltolaitteisiin sekä -rakenteisiin yhdistää myös valtion omistaman rakennuksen vastaavat laitteet ja rakenteet, jolloin yhteisessä käytössä olevien huonetilojen, rakenteiden ja laitteiden kustannusten jakaminen suoritetaan edellä tässä pykälässä mainittuja perusteita noudattaen valtion vastatessa oman osuutensa kustannuksista.

3 §. Kansakoulun ja peruskoulun hallintotilat, opetustilat ja muut tilat sekä henkilökunnan asunnot määräytyvät seuraavasti:

1. Hallintotilat

	pinta-ala m ²	vaadittavien perusopetusryhmien vähimmäismäärä tai muu peruste
Toimistotilat		
- koulun johtajan huone ...	12-20	6; porrastettuna koulun suuruuden mukaan
- kuulovammaisten koulun johtajan huone	10-16	
- varajohtajan huone	10-16	18
- kansliahuone	10-16	6 yläasteen koulussa; 18 ala-asteen koulussa
- opetusta ohjaavien opettajien toimistohuone ...	16-20	yksi huone suunniteltua yläasteen piiriä kohti
- arkistotilaa	2-4	
- monistamo- ja materiaali-huone	10-40	porrastettuna koulun suuruuden mukaan
- vahtimestarin huone	8-10	12
Opettajien tilat		
- opettajien huone ja työskentelytilat	10-16	2; lisäksi 2-4 m ² kutakin seuraavaa perusopetusryhmää kohti
	25-50	5. perusopetusryhmään saakka, 6; lisäksi 5 m ² kutakin seuraavaa perusopetusryhmää kohti 17. perusopetusryhmään asti, ja

	pinta-ala m ²	vaadittavien perusopetusryhmien vähimmäismäärä tai muu peruste
	85-110	18; lisäksi 3 m ² kutakin seuraavaa perusopetusryhmää kohti. Yläasteen koulussa näin lasket- tuihin pinta-aloihin saadaan li- sättä 10 m ² .
- tv- ja keskusradiotila ...	8-10	6
- toalettitilat	2-5	2-6; lisäksi 0,2 m ² kutakin seu- raavaa perusopetusryhmää kohti
Oppilashuollon tilat		
- opinto-ohjaajan huone ..	12-16	
- terveydenhoitotila odo- tustiloihin.....	20-40	porrastettuna koulun suuruuden mukaan
2. Opetustilat		
Yleiset opetustilat säilytystiloihin		
- opetustila 1 = pienryhmäope- tusta varten	18-20	
- opetustila 2 = ryhmäope- tusta ja erityisopetusta varten	36-40	
- opetustila 3 = perusryhmän opetusta varten.....	54-60	
- erillinen opetusväline-tila edellä lueteltuja tiloja varten.....	10-14	3; lisäksi 3 m ² kutakin seuraavaa perusopetusryhmää kohti
Ainekohtaiset opetustilat		
säilytystiloihin		
- musiikki	90-110	
- maantieto ja biologia.....	72-80	
- fysiikka ja kemia	72-80	
- kaupalliset aineet	54-60	
- tekstiilityö	72-80	
- tekniset aineet		
puu- ja metallityö	36-130	porrastettuna koulun suuruuden mukaan
kone- ja sähkötyö	72-80	
- maatilatalous	54-60	
- kuvaamataito	90-100	
- kotitalous		
ensimmäinen opetustila..	120-140	
seuraavat opetustilat		
kukin.....	70-90	
- tekniset aineet ja kuvaa- mataito	100-120	

	pinta-ala m ²	vaadittavien perusopetusryhmien vähimmäismäärä tai muu peruste
- musiikki ja kuvaamataito	100-120	
- musiikki ja tekstiilityö..	100-120	
- kuvaamataito ja tekstiilityö	100-120	
- kuvaamataito, tekstiilityö ja musiikki	100-130	
- kuulovammaisten koulun liikunta- ja terapiatila .	40-50	4
- liikunta	72-80	alle 120 oppilasta
- liikunta	95-100	tilojen lukumäärä:
		ala -aste
		120- 270 oppilasta = 1
		271- 570 " = 2
		571- 870 " = 3
		jne.
		yläaste
		99- 192 oppilasta = 2
		193- 576 " = 4
		577- 960 " = 5
		961-1 344 " = 6
		jne.
		kuitenkin niin, että yläasteen piirissä saa olla vähintään yksi 400 m ² liikuntatila
- näyttämötilat	40-80	porrastettuna koulun suuruuden mukaan
- tuollivarasto	20-40	ellei tuoleja sijoiteta näyttämön alle
- voimisteluvälineitä.....	18-20	
- pukeutumis- ja peseytymistila	20-24	enintään 120 oppilasta
	30-45	ylli 120 oppilasta
- opettajan pukeutumis- ja peseytymistila	3-5	
3. Kirjastotilat		
- kirjastohuone ja kirjastonhoitajan huone	60-110	7; porrastettuna koulun suuruuden mukaan
4. Ruokailutilat		
- ruokailusali	54-60	120-135 oppilasta; suuremmissa kouluissa ruokailusalin pinta-ala on 0,35-0,45 m ² oppilasta kohti 250 m ² :iin asti. Mikäli oppilas-

pinta-ala m ²	vaadittavien perusopetusryhmien vähimmäismäärä tai muu peruste
- keittiötilat apu- ja henkilö- kunnan tilolleen 30-140	määrä ylittää 840 saadaan ruo- kailusall tehdä suurempanakin siten, että pinta-ala on enintään 0,30 m ² oppilasta kohti porrastettuna koulun suuruuden mukaan
5. Muut tilat - oppilaskunnan huone 20-40	porrastettuna koulun suuruuden mukaan
- silvoushenkilökunnan pu- keutumis- ja peseytymis- tila 5-15	porrastettuna koulun suuruuden mukaan
- WC-tilat 6-14	enintään 50 oppilasta varten, lisäksi 0,7-1,0 m ² kutakin al- kavaa 10 oppilasta kohden; tilat erikseen tytöille ja pojille porrastettuna koulun suuruuden mukaan
- oppilastöiden varastotilat 10-120	
- mahdollisen oppilaiden henkilökohtaisen omal- suuden säilytystilat	yläasteella 1 m ² kutakin kahdek- saa oppilasta kohti
6. Asunn ot - talonmies-lämmittäjän asunto 40-70	
7. Hyötypinta-alan ulko- puolelle jäävät tilat - käytävätilat	enintään 25 % rakennuksen hyö- typinta-alasta laskien
- koulun lämpö-, vesi-, il- manvaihto-, sähkö- ja muu- ta huoltoa sekä varustelta ja välineitä samoin kuin op- pilaiden urheiluvälineitä var- ten on oltava tarpeelliset tilat	
- asuntojen lisätilat säilytystila 2-4	mikäli sitä ei sisällytetä asun- toon
kylmä säilytystila 1-2	

Rakennusohjelmaan saadaan hyväksyä vain tarpeelliset tilat. Milloin yhdessä opetettavien oppilaiden lukumäärä pysyvästi tulee olemaan sallittua enimmäismäärää pienempi tai jos on muita erityisiä syytä, saadaan pinta-alat vahvistaa rakennusohjelmassa edellä mainittuja pienemmiksi.

Kouluun saadaan hyväksyä saman aineen opetusta varten kahdet tai useammat opetustilat tai niiden osa, mikäli asianomaisen aineen opetus viikkotuntimääränsä takia sitä pysyvästi vaatii.

4 §. Opetustilojen korkeus on 2.9-3.1 m paitsi liikuntatilojen osalta enintään 7 m. Viimeksi mainittujen tilojen korkeudella tarkoitetaan vaapaata korkeutta. Mikäli rakennustyö toteutetaan elementtirakenteisia väli- tai yläpohjia käyttämällä, saa muun opetustilan kuin liikuntatilan korkeus olla kouluhallituksen luvalla enintään 3.40 m.

Opetustilan ikkuna-ala saa olla enintään 15 % lattian pinta-alasta.

5 §. Oppilasasuntolan huonetilat ja niiden pinta-alat ovat:

oppilashuoneet, erikseen tytöille ja pojille siten, että pinta-ala oppilasta kohden on 5.0-6.0 m² ja että huoneeseen sijoitetaan enintään 4 oppilasta; mikäli huone suunnitellaan vain kahta oppilasta varten, on sen pinta-ala 12-13 m².

sairashuone eteis- ja WC-tiloineen,

erikseen tytöille ja pojille, kumpikin 12-14 m²

peseytymistilaa, erikseen tytöille ja pojille,

kahteenkymmeneen oppilaaseen asti, yhteensä 10-12 m²

lisättyä sen jälkeen 1.5 m²:llä kutakin

alkavaa 10 oppilaan määrää kohden;

WC-tilaa, erikseen tytöille ja pojille,

kahteenkymmeneen oppilaaseen asti, yhteensä 8-10 m²

lisättyä sen jälkeen 1.5 m²:llä kutakin

alkavaa 10 oppilaan määrää kohden;

kuivaustilaa (jalkineille ja vaattelle), erikseen

tytöille ja pojille, kahteenkymmeneen oppilaaseen asti, yhteensä 10-12 m²

lisättyä sen jälkeen 1 m²:llä kutakin alkaa

vaa 10 oppilaan määrää kohden;

linnavaatevarasto, kymmeneen oppilaaseen asti.

lisättyä sen jälkeen 2 m²:llä kutakin alkaa vaa 10 oppilaan määrää kohden;

sauna-, peseytymis- ja pukuhuoneta, viiteen-

kymmeneen oppilaaseen asti 20-28 m²

lisättyä sen jälkeen 2 m²:llä kutakin alkaa

vaa 10 oppilaan määrää kohden, kuitenkin

enintään 12 m²:llä;

pesula, mikäli se on tarpeen, ja johon voi kuulua

pesutupa, kuivaushuone, mankeli- ja silityshuone, viiteenkymmeneen oppilaaseen asti . 20-40 m²

lämmintä säilytystilaa (oppilaiden henkilökohtaisen tavaroiden säilyttämiseen) kymmeneen oppilaaseen asti	6-8 m ²
lisättyä sen jälkeen 2 m ² :llä kutakin alkavaa 10 oppilaan määrää kohden;	
oleskelutilaa 0.7-0.9 m ² kutakin oppilasta kohden, kuitenkin vähintään 14 m ² ;	
ruokailuhuone 0.35-0.45 m ² oppilasta kohden, kuitenkin vähintään 14 m ² ja enintään 150 m ² ;	
keittiö apu-, kylmähuone- ja muine säilytystiloinen kahteenkymmeneen oppilaaseen saakka .	20-30 m ²
lisättyä sen jälkeen 1 m ² :llä kutakin alkavaa 10 oppilaan määrää kohden;	
milloin oppilasasuntolan keittiöitä käytetään myös koulukeittolana, mitoitetaan tila koulun koko oppilasmäärän mukaan siten, kuin edellä tässä momentissa on määrätty;	
keittiön henkilökunnan vaate- ja toalettitilat, keittiön suuruudesta riippuen	4-10 m ²
asuntolanhoitajan asunto	25-70 m ²
asuntojen lisätilat	
säilytystila	2-4 m ²
kylmä säilytystila	1-2 m ²
mikäli sitä ei sisällytetä asuntoon	
asuntolanhoitajan apulaisen asunto	20-25 m ²

Oppilas- ja sairashuoneiden, oleskelutilojen ja ruokailuhuoneen korkeuden tulee olla 2.9-3.1 m.

6 §. Koulun tontille on tehtävä leikkikenttä, jonka pinta-ala on 2 400 m², mikäli koulun välittömässä läheisyydessä ei ole muuta tarkoitukseen soveltuvaa kenttää. Jos koulussa on useampi kuin yksi edellä 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu liikuntatila, tulee kutakin seuraavaa kahta liikuntatilaa kohti lisätä leikkikentän pinta-alaa 2 400 m².

7 §. Kunnan on päätettyään koulurakennusta koskevasta uudisrakennus- tai muutostyöstä, tähän luettuna huonetilojen käyttötarkoituksen muuttaminen tai koulun käytöstä poistaminen talkka luovuttaminen 1 §:n 4 tai 6 momentissa mainittuun tarkoitukseen, ennen pilrustusten ja rakennustapaselostusten tarkistamista tarkoittavan hakemuksen viireillepanoa hankittava kouluhallituksen vahvistus edellä tarkoitettujen toimenpiteet käsittävälle rakennusohjelmalle. Rakennusohjelmaa ei kuitenkaan vaadita seläisten polttoainevarastolissa suoritettavien koulun lämmitysjärjestelmän muuttamisesta johtuvien muutostöiden osalta, joissa tilat pysytetään edelleen varastotiloina.

Rakennusohjelman vahvistusta haklessaan kunnan on annettava seuraavat, kulloinkin tarpeelliset tiedot:

1) selvitys koulupiirin ja sen välittömässä läheisyydessä sijaitsevien kunnan koululaitokseen sisältyvien sekä muiden koulujen oppilasmääristä koulumuodoittain ja kouluasteittain sekä siltä, miten oppilaiden lukumäärän on arvioitu lähimmän 10 vuoden aikana muuttuvan;

2) kartta, josta käy ilmi koulun ja siltä 15 km:n säteellä sijaitsevien koulujen (myös lakkautettujen) paikat; kunnissa, joissa on yli 30 000 asukasta, esitetään vain kohdassa 1) mainittujen koulujen sijain-
ti;

3) selvitys edellä kohdassa 2) karttaan merkittyjen koulurakennusten valmistusvuodesta, kunnosta ja mahdollisesta lakkauttamisajan-
kohdasta;

4) luettelo olemassa olevista ja rakennusohjelmaan ehdotettavista huonetiloista sekä muutostöistä;

5) koulupiirin ja kohdassa 1 mainittujen koulujen olemassa olevista rakennuksista sellaiset pohjapiirustukset, joista ilmenevät nykyiset huonetilat, niiden nykyinen ja tuleva käyttö sekä näiden tilojen ja niiden käyttötarkoituksen suhteen alottamat muutokset ynnä koulun käytöstä poistettavat huonetilat ja selvitys poistamisen syistä;

6) selvitys siltä, milloin on vahvistettu kunnan kansakouluohjesääntö tai kouluohjesääntö, jossa tämän koulun paikka on määrätty, sekä siltä, että koulun tontti sijaitsee piirijaossa määrättyllä koulupaikalla;

7) selvitys koulun opettajanvirkojen, päätoimisten tuntiopettajien ja työohjaajien samoin kuin oppilaiden lukumäärästä, eriteltyinä varsinaisen kansakoulun, kansalaiskoulun, keskikoulun, peruskoulun ala-asteen ja yläasteen, apukoulun ja muun erityiskoulun ja -luokkien opettajat ja oppilaat sekä luokitellaan että koulumuodoittain;

8) selvitys tilojen käyttötarpeesta ja sen tulevasta kehityksestä sekä selvitys opetuksen viikkotuntimäärästä, milloin saman aineen opetusta varten tarvitaan kahdet tai useammat opetustilat, tai niiden osa;

9) perusteltu selvitys siltä, ettei huoneistotarve ole tyydytettävissä koulupiiriä muuttamalla tai kohdassa 1 mainittujen muiden koulu-
muotojen opetustiloja käyttämällä;

10) perusteltu selvitys 1 §:n 4 momentissa tarkoitettusta huonetilojen yhteiskäytöstä; sekä

11) oppilajasuntolan osalta selvitys, kuinka paljon koulussa on sellaisia varsinaisen kansakoulun, kansalaiskoulun, keskikoulun, peruskoulun ala-asteen ja yläasteen, apukoulun tai muun erityiskoulun oppilaita, joiden matka kouluun on pitempi kuin viisi kilometriä, ja joiden päivittäistä kyyditystä ei pystytä tarkoituksenmukaisesti järjestämään, sekä näiden oppilaiden lukumäärän tulevasta kehityksestä.

8 §. Vahvistetun rakennusohjelman perusteella on mittakaavassa 1:100 tai 1:200 laaditut luonnospiirustukset, joihin on merkitty kunkin huonetilan käyttötarkoitus, sekä rakennustapaselostus, johon sisältyy selvitys lämpö-, vesi-, ilmanvaihto- (LVI) ja sähkötöiden osalta, ja tämän pykälän 2 momentissa mainitut selvitykset kaksin kappalein lähetettävä kouluhallituksen tarkastettaviksi, mikäli rakennustyön normaalihintaa

saattaa ylittää 350 000 markkaa. Tarkastus koskee suunnitelman tarkoituksenmukaisuutta, teknillistä laatua, rakennuskustannuksia ja muita sellaisia seikkoja, ja on tällöin erityisesti otettava huomioon, että olosuhteisiin katsoen epätaloudellisten ja kalliiden rakennusten rakentaminen vältetään. Tarkastetut luonnospirustukset ja rakennustapaselostus on palautettava kunnalle ja tarkastuslausunnossa esitettävä tarpeelliset muutokset ja korjaukset suunnitelmaan, jollei kouluhallitus katso olevan aiheutta vaatia uusia luonnospirustuksia rakennustapaselostuksineen.

Luonnospirustusten tarkastamista koskevaan hakemukseen on kunnan liitettävä seuraavat selvitykset:

1) asemapiirros, joka on laadittu mittakaavassa 1:500 tai suurelta alueelta 1:1 000 ja josta ilmenevät koulutontin rajat, maaston korkeus-suhteet, liikennealueet, leikkikenttä, tontilla ja rajan välittömässä läheisyydessä naapuritonteilla ennestään olevat rakennukset sekä uusien rakennusten sijoitus ja purettavat rakennukset;

2) selvitys vedensaannista ja vlemäroinnista, rakennuspaikan perusmaan laadusta ja kantavuudesta sekä uusien rakennusten perustamistavasta;

3) rakennustyötä koskeva kustannusarvio.

9 §. Pääpiirustuksille sekä rakennus- ja erikoistöiden työselityksille kunnan on hankittava kouluhallituksen vahvistus. Pääpiirustuksiin kuuluva asemapiirros on laadittava 8 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisesti ja niihin kuuluvat rakennusten pohja-, leikkaus- ja julkisivupiirustukset mittakaavaan 1:100 ja on sanotut piirustukset samoin kuin työselitykset sekä edellä mainittujen piirustusten ja työselitysten perusteella laadittu kustannusarvio toimitettava kouluhallitukselle kolmin kappalein. Mikäli rakennuskustannukset saattavat ylittää 1 miljoona markkaa, pitää pääpiirustuksiin liitettävän kustannusarvion perustua kouluhallituksen niin vaatiessa, kilpailuviin urakkatarjouksiin, joiden tulee sisältää ainakin rakennusteknilliset työt. Mikäli luonnospirustuksia 8 §:n 1 momentin perusteella ei ole ollut tarpeen lähettää tarkastettaviksi, on pääpiirustusten oheen liitettävä sanotun pykälän 2 momentin 2 kohdassa mainitut selvitykset. Vahvistaessaan pääpiirustukset ja työselitykset kouluhallitus määrää tässä sekä 10 §:ssä mainitun perustein normaalihinnan. Tällöin on erityisesti kiinnitettävä huomiota myös siihen, että olosuhteisiin katsoen epätaloudellisten ja kalliiden rakennusten rakentaminen vältetään.

Rakennusten normaalihinta lasketaan hyötypinta-alan mukaan.

Hyötypinta-alaksi lasketaan kyseessä olevaa tilaa tai asuntoa rajoittavien seinien sisäpintojen rajoittaman alan täydet neliömetrit. Hyötypinta-alaksi ei lasketa ikkuna-, ovi- ja kantavien pilarien välisen seinäsyvennyksen, hormiryhmien eikä kantavien rakenteiden vaatimaa alaa.

Hyötypinta-alaan luetaan vahvistettuun rakennusohjelmaan sisältyvät edellä 3 §:n 1-6 kohdassa mainitut tilat, 1 §:n 7 momentissa tarkoitettu väestönsuoja suojelukohteessa väestönsuojeluasetuksessa säädetyn

vähimmäismäärän suuruisena, 5 §:ssä mainitut tilat, lukuun ottamatta asuntolanhoitajan asunnon lisätiloja sekä käytävä- ja porrastiloja, sekä koulun lämpöhuoltoa varten tarvittava puusuoja, milloin se talousrakennuksen uusimisen yhteydessä rakennetaan käytöstä poistetun sijaan.

Tämän päätöksen 1 §:n 3, 4, 7 ja 8 momentissa tarkoitettuja lisätiloja ja 3 §:n 7. kohdassa mainittuja tiloja ei lueta hyötypinta-alaan, eikä niiden aiheuttamia rakennuskustannuksia oteta huomioon valtionavun tai koeletuslainan suuruutta määrättäessä. Normaalihintaan ja vastaavasti valtion avustamiin sekä lainoitamiin rakennuskustannuksiin ei myöskään lueta tonttikustannuksia, lukuun ottamatta leikkikentän kulutuskerroksen rakennuskustannuksia, ei liiloin korvauksia eikä tontin ulkopuolisten vesi-, sähkö- ja lämpöhuoltolaitteiden kustannuksia, lukuun ottamatta kohtuullista liittymismaksua koulurakennusten yhdistämisestä veden, sähköön tai lämpöenergian hankintaa varten perustetun laitoksen verkostoon.

10 §. Normaali hinnat hyötypinta-alan neliömetriä kohti ovat seuraavat:

Koulu- ja oppilasasuntolarakennukset:	mk
koulutilat	1 560,-
asunnot	1 330,-
oppilasasuntola	1 560,-
Taloustilat erillisinä tai muun rakennuksen yhteydessä:	
puiset käymälät	570,-
puusuoja	220,-
Väestönsuoja	1 210,-
Kaivon rakentamisen, milloin se perusparannustyönä on välttämätön, kokonaisnormaali hinta on:	mk
kaivo	1 200,-
porakaivo laitteineen	9 000,-

Milloin uutta koulurakennusta ei varusteta vesihuoltolaitteilla ja -rakenteilla tai sitä ei sähköistetty talkka on multa rakennuksen arvoa alentavia syitä, tulee kouluhallituksen määrätä valtionavun perusteena olevat normaali hinnat vastaavasti 1 momentissa mainittuja hintoja alemmiksi. Normaali hintaa ei kuitenkaan alenneta, vaikka koulurakennusta ei varusteta omalla lämpökeskuksella, jos rakennus liitetään lämpöenergian hankintaa varten perustetun laitoksen verkostoon.

Milloin kunta muussa kuin kansakouluasetuksen 171 §:ssä tai peruskouluasetuksen 169 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa poistaa koulun käytöstä sellaisen rakennuksen, jonka hankkimista tai perusparannuksia varten on 31 päivän heinäkuuta 1921 jälkeen annettu valtion rakennusavustusta, vähennetään rakennettavan rakennuksen normaali hinnasta vahvistetussa rakennusohjelmassa poistettavaksi määrätyn rakennuksen arvo, joka määrätään, niin kuin poistettava rakennus rakennettaisiin poistamisen ajankohtana vallitsevan hintatason mukaan siltä rakennus-

aineesta ja sillä tavalla kuin se on rakennettu, ottaen huomioon rakennuksen iästä johtunut arvonalennus, joka on kivirakennuksessa 1 1/2 %, puisessa rakennuksessa 2 % ja talousrakennuksessa 2 1/2 % jokaista ikävuotta kohden, kuitenkin yhteensä enintään 98 %. Jos rakennuksessa on suoritettu perusparannuksia, on sen ikäalennusta parannusten laadusta riippuen harkinnan mukaan pienennettävä.

11 §. Niiden kuntien osalta, joissa rakennustöiden kustannustaso on pysyvästi yleistä rakennustöiden kustannustasoa korkeampi, saadaan edellä 10 §:ssä mainittuja normaalihintoja korottaa sen mukaan kuin valtioneuvosto vuosittain tekemällään päätöksellä määrää.

12 §. Perusparannustyötä koskeville työpiirustuksille ja työselityksille on hankittava kouluhallituksen vahvistus. Työpiirustukset ja työselitykset on toimitettava kouluhallitukseen kolmin kappalein ja on hakemukseen liitettävä selvitys koulupiirin oppilasmäärästä sekä siitä, miten oppilaiden lukumäärän on arvioitu lähimmän seitsemän vuoden aikana muuttuvan kyseessä olevassa koulupiirissä. Kouluhallitus määrää työlle normaalihintaa niiden kohtuullisten kustannusten mukaisesti, jotka piirustusten, työselitysten ja yksityiskohtaisen kustannusarvion perusteella arvioidaan sanotusta työstä johtuvan. Kustannuksista on kuitenkin vähennettävä sellaisen perusparannuksen poistettavan osan arvioitu kustannus, joka osa joko poistetaan tai korvataan uudella samaa tarkoitusta palvelevalla rakenteella tai laitteella. Poistettavan osan kustannus arvioidaan niin kuin mainittu osa rakennettaisiin poistamisen ajankohtana vallitsevan hintatason mukaan siltä rakennusaineesta ja sillä tavalla kuin se on rakennettu ja tästä arvosta vähennetään perusparannustyön kohteena olevan rakennuksen iän perusteella 10 §:n 3 momentin säännöksiä soveltuvin kohdin noudattaen määrätty ikäalennus. Normaalihintaan ja valtion avustamiin sekä lainoittamiin rakennuskustannuksiin ei lueta mitakaan sellaisia kustannuksia, joihin ei myönnetä valtionapua eikä kuoletuslainaa uutta koulua rakennettaessa.

13 §. Kun kysymyksessä ovat valmiissa koulurakennuksessa tai muuhun tarkoitukseen rakennetussa kansakoulun tai peruskoulun käyttöön hankittuissa rakennuksessa toimeenpantavat muutokset, kouluhallitus saa, mikäli muutokset ovat tarkoituksenmukaiset, vahvistaa rakennusohjelman sekä piirustukset ja työselitykset, vaikka huonetilat eivät vastaa tämän päätöksen 1-5 §:ssä määrättyjä vaatimuksia.

14 §. Milloin rakennus hankitaan käyttämällä elementtirakentelsia siirtokelpoisia rakennuksia, saadaan pääpiirustukset ja työselitykset toimittaa vahvistettaviksi samanaikaisesti rakennusohjelman vahvistamista tarkoitettavan hakemuksen kanssa, kuitenkin eri hakemuksena.

Edellä tarkoitetun rakennuksen rakennusohjelmaa vahvistettaessa saadaan muiden kuin opetustilojen pinta-alojen osalta poiketa tämän päätöksen määräyksistä, mikäli suunnitelma on tarkoituksenmukainen.

Hyötypinta-alaan ja siihen luettaviin tiloihin nähden noudatetaan soveltuvien osin 10 §:n määräyksiä.

Tässä tarkoitettujen rakennuksen normaalihintaa määrätään 10 §:n mukaisesti. Jos rakennus siirretään toiseen paikkaan, määrätään uusi normaalihintaa siten, että aikaisemman, normaalihintaan rajoitettujen rakennuskustannusten kuolettamattomaan osaan lisätään ne kohtuulliset kustannukset, jotka piirustusten, työselitysten ja yksityiskohtaisen kustannusarvion perusteella arvioidaan siirrosta johtuvan.

Kansakoululain 74 §:n 4 momentissa tarkoitettu vuotulnen arvovähennys on 5 % normaalihintaan rajoitettujen rakennuskustannusten määrästä tai, milloin rakennus on siirretty uuteen paikkaan, 5 % siitä normaalihintaan rajoitettujen hankintakustannusten määrästä, joka saadaan, kun aikaisemman normaalihintaan rajoitettujen rakennuskustannusten kuolettamattomaan osaan lisätään edellä mainitut siirrosta aiheutuvat kohtuulliset kustannukset.

15 §. Mikäli rakennusohjelma on vahvistettu ennen 1 päivää tammikuuta 1972, eikä kunta ole saanut opetusministeriöltä rakennustyön aloittamisesta koskevaa lupaa 1 päivään elokuuta 1972 mennessä, tulee kunnan hankkia kouluhallituksen vahvistus uudelle, tämän päätöksen mukaiselle rakennusohjelmalle.

Jos koulurakennuksen piirustukset ja työselitykset on vahvistettu ennen tämän päätöksen voimaantuloa, on normaalihintaan laskemisessa ja korottamisessa noudatettava, mikäli tämän pykälän 3 momentin määräysistä ei muuta johdu, tähän asti voimassa olleita säännöksiä.

Mikäli rakennusohjelma on vahvistettu ennen tämän päätöksen voimaantuloa, ei kuitenkaan ennen 1 päivää tammikuuta 1972 saada nyt hyötypinta-alaan luettavien mutta aikaisemmin rakennusohjelmaa vahvistettaessa hyötypinta-alan ulkopuolelle jääneiden tilojen ja niiden pinta-alojen suhteen noudattaa normaalihintaa määrättäessä tämän päätöksen määräyksiä.

Rakennuksen normaalihintaa, joka on määrätty hyötypinta-alan mukaan ennen 1 päivää tammikuuta 1974, on kunnan hakemuksesta korotettava enintään 30 %:lla niiden rakennuskustannusten osalta, jotka on maksettu joulukuun 31 päivän 1973 jälkeen.

16 §. Sen estämättä, mitä 7 ja 8 §:ssä on määrätty, voi kaupunki, joka sitoutuu olemaan hakematta kysymyksessä olevaa koulua varten valtiolta rakennusavustusta ja kuoletuslainaa, toimittaa luonnospiirustukset asianmukaisine selvityksineen kouluhallituksen tarkastettavaksi samanaikaisesti rakennusohjelman vahvistamista koskevan hakemuksen kanssa.

17 §. Kouluhallitus antaa myös peruskoulu-uudistuksen mahdolliset vaikutukset huomioon ottaen tarkemmat määräykset rakennusten suunnittelusta ja rakennustyön suorituksessa sekä valvonnassa huomioon otettavista seikoista.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974 ja on se voimassa vuoden 1974 loppuun.

52. LAKI KANSANELÄKELAIN 30 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 15 p:nä 1974.

(Suomen AsK 220/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:95)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 30 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa laissa (499/71), näin kuuluvaksi:

30 §. -----

Mitä 2 momentin 3 ja 10 kohdassa on sanottu vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeistä, sovelletaan vastaavasti myös työttömyys- ja sukupolvenvaihdoseläkkeeseen.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974 lukien.

53. ASETUS KAAVOITUSALUEIDEN JAKO- ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 15 p:nä 1974.
(Suomen AsK 225/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:17)

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä muutetaan 11 päivänä heinäkuuta 1960 annetun kaavoitusalueiden jakoasetuksen (353/60) 111 §, sellaisena kuin se on 10 päivänä toukokuuta 1968 annetussa asetuksessa (268/68), sekä lisätään 71 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 10 päivänä toukokuuta 1968 annetulla asetuksella uusi 2 ja 3 momentti, 82 §:ään uusi 2 ja 3 momentti, asetukseen siitä mainitulla 10 päivänä toukokuuta 1968 annetulla asetuksella kumotun 105 §:n tilalle uusi 105 § sekä 106 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

3 luku.

Tonttikirja ja tonttikirjakartta.

71 §. -----

Mitä 1 momentissa on säädetty tonttirekisteriin tehtävistä merkinnöistä, on soveltuvin osin noudatettava myös silloin, kun tila merkitään tontiksi tonttirekisteriin kaavoitusalueiden jakolain 124 a §:n 1 momentin nojalla.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista merkinnöistä on tonttikirjan piittäjän ilmoitettava kiinteistötuomarille.

82 §. -----

Mitä 1 momentissa on säädetty tonttirekisteriin tehtävistä merkinnöistä, on soveltuvin osin noudatettava myös silloin, kun alue merkitään tontiksi tonttirekisteriin kaavoitusalueiden jakolain 124 a §:n 2 momentin nojalla.

Edellä 2 momentissa tarkoitetuista merkinnöistä on tonttikirjan piittäjän ilmoitettava kiinteistötuomarille.

5 luku.

Erityisiä säännöksiä.

105 §. Kaavoitusalueiden jakolain 124 b §:ssä tarkoitettu esitys

kiinteistöinsinöörin on laadittava pöytäkirjan muotoon noudattaen soveltuvin osin, mitä 29 ja 86 §:ssä on säädetty. Esityksestä tulee ilmetä myös, että kaavoitusalueiden jakolain 124 a ja 124 b §:ssä säädettyt edellytykset ovat olemassa.

Kaavoitusalueiden jakolain 124 b §:ssä tarkoitettu aloite on tehtävä kirjallisena ja siihen on liitettävä selvitys omistusolkeudesta. Jollei aloite johda tilan tai alueen merkitsemiseen tonttirekisteriin, on kiinteistöinsinöörin ilmoitettava siitä omistajalle kirjallisesti.

106 §. -----

Kun kaavoitusalueiden jakolain 8 a luvussa tarkoitettu tila tai alue on merkitty tontiksi tonttirekisteriin, pidetään 1 momentissa tarkoitettuun hakemukseen liitettävänä tonttikarttana jäljennöstä tarpeellisin osin täydennetystä tonttijakokartasta tai tonttijaon perusteella tehdyn toimituksen kartasta.

111 §. Jäljennökset ja otteet tontin- ja yleisen alueen mittauksen sekä rasitetoimituksen kartasta ja pöytäkirjasta, 86 §:ssä tarkoitettusta pöytäkirjasta, 105 §:ssä tarkoitettusta esityksestä, 106 §:ssä tarkoitettusta täydennetystä tonttikartasta tai täydennetystä tonttijakokartasta sekä tonttikirjasta ja tonttikirjakartasta antaa tonttikirjan pitäjä, jollei maistraatti ole toisin määrännyt.

54. HELSINGIN KAUPUNGIN SÄHKÖLAITOKSEN SÄHKÖNMYNTITARIFFIT JA -HINNAT.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 18 p:nä 1974 ja teollisuuslaitosten lautakunnan päätös helmikuun 27 p:nä 1974. Elinkeinohallituksen päätös toukokuun 9 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:146)

1. ASUMISTARIFFI

Kuluttajamaksu	25,2 mk/vkul
Energiamaksu	16,0 p/kWh

2. ENERGIATARIFFI

Kuluttajamaksu	25,2 mk/vkul
Energiamaksu	21,0 p/kWh

3. KAKSIAIKATARIFFI

Kuluttajamaksu	114,0 mk/vkul
Kesäajan energiamaksu	16,0 p/kWh
Talvilajan energiamaksu	22,0 p/kWh

4. PIENJÄNNITETEHOTARIFFI

Kuluttajamaksu	660,0 mk/vkul
Päätötehomaksu	114,0 mk/vkW
Loistehomaksu määrästä, joka ylittää puolet vastaavasta päätötehosta	31,2 mk/vkVar
Energiamaksu	11,5 p/kWh

5. SUURJÄNNITETEHOTARIFFI

Kuluttajamaksu	3 780,0 mk/vkul
Päätötehomaksu	66,0 mk/vkW
Loistehomaksu määrästä, joka ylittää puolet vastaavasta päätötehosta	31,2 mk/vkVar
Energiamaksu	11,0 p/kWh

Elinkeinohallituksen 9.5.1974 tekemän päätöksen mukaisesti pienjännitekuluttajien uusia maksuja sovelletaan 1.5.1974 tai mainitun päivän jälkeen suoritetusta mittarinluvusta alkavaan kulutukseen sekä suurjännitetetehotariffin maksuja 1.4.1974 alkaen.

ERIKOISHINTOJEN MAKSUT HELSINGISSÄ

Helsingin kaupungin teollisuuslaitosten lautakunnan päätös helmikuun 27 p:nä 1974.

Elinkeinohallituksen päätös toukokuun 9 p:nä 1974.

1. VUOSIHINTA 42,0 mk/v 40 W

2. VARAAVAN SÄHKÖLÄMMITYKSEN
ERIKOISHINTA

Kuluttajamaksu	114,0 mk/vkul
Tehomaksu	18,0 mk/vkW
Energiamaksu	2,7 p/kWh

3. VAKIOAIKAISEN YÖSÄHKÖN ERIKOISHINTA

Kuluttajamaksu	114,0 mk/vkul
Päiväenergiamaksu	42,0 p/kWh
Yöenergiamaksu	5,1 p/kWh

4. RAKENNUSTYÖMAIDEN YMS. YÖ-
SÄHKÖN ERIKOISHINTA

Kuluttajamaksu	171,0 mk/vkul
Yöenergiamaksu	5,1 p/kWh
Päiväenergiamaksu	
- avoalka	16,0 p/kWh
- sulkuaika	22,0 p/kWh

5. SUORA SÄHKÖLÄMMITYS,
PIENJÄNNITEKULUTTAJAT

Kuluttajamaksu	162,0 mk/vkul
Päiväenergiamaksu	14,0 p/kWh
Yöenergiamaksu	7,0 p/kWh

6. SUORA SÄHKÖLÄMMITYS,
SUURJÄNNITEKULUTTAJAT

Kuluttajamaksu	
- suurjännitetetehotariffi-	
kuluttajilta	200,0 mk/vkul
- muilta kuluttajilta	2 000,0 mk/vkul
Tehomaksu	66,0 mk/vkW
Energiamaksu	7,0 p/kWh

7. VARASÄHKÖN ERIKOISHINTA

Kuluttajamaksu	144,0 mk/vkul
Tehomaksu	18,0 mk/vkW
Energiamaksu	15,0 p/kWh

Elinkeinohallituksen 9.5.1974 tekemän päätöksen mukaisesti uusia maksuja sovelletaan pienjännitekuluttajilla 1.5.1974 alkaen ja suurjännitekuluttajilla 1.4.1974 alkaen.

Sähkönmyyntitariffien maksuista päättää kaupunginhallitus. Kaupunginvaltuusto 1.11.1972.

Kaupunginvaltuuston päätöksen 11.3.1959 mukaan voidaan soveltaa erikseen vahvistettavia erikoishintoja sähkön myynnissä sellaisille kuluttajille, joiden kulutus suuruutensa tai säännösteltävyytensä tahi muun poikkeuksellisen ominaisuuden vuoksi edellyttää erikoissopimuksia. Erikoishintoja sovelletaan mm. sähkölämmityskuluttajiin, katuvalaistukseen ja liikennelaitoksen 600 V:n tasasähkön laskutukseen. Erikoishintojen maksuista päättää teollisuuslaitosten lautakunta johtosäätönsä 7 § 24 momentin perusteella.

Jokainen tariffi ja erikoishinta muodostuu yhdestä tai useammasta maksusta. Tietyn tariffin valinta merkitsee aina ko. tariffin sisältyvien kaikkien maksujen valintaa. Tariffissa on sitä useampia erilaisia maksuja, mitä suuremmille kulutuksille se on suunniteltu. Tariffien erilaisella rakenteella päästään siihen, että kuluttajan sähköstöön maksama hinta vastaa ko. kuluttajan aiheuttamia kustannuksia sitä tarkemmin, mitä suurempi on sähkön kulutus. Erikoishintojen rakenteelliset eroavuudet johtuvat siitä, että kukin niistä on suunniteltu nimenomaan vain yhtä tietyn tyyppistä, muista poikkeavaa kulutusta varten.

Sähkönmyyntitariffit ja -hinnat jaetaan valintaperiaatteiden suhteen kolmeen ryhmään:

- 1 Yleiset tariffit
- 2 Asumistariffit
- 3 Erikoishinnat

Seuraavia valintaperiaatteita sovelletaan kuluttajaan, jonka kulutus on luonteeltaan pysyvää. Tilapäiskuluttajalle määrää sähkölaitos tariffin.

Yleisiksi tariffeiksi luetaan

- energiatariffi
- kaksiaikatariffi
- pienjännitetehotariffi
- suurjännitetehotariffi.

Kuluttajalla on oikeus valita yleisistä tariffeista se, joka on edullisin ko. kuluttajalle. Sähkölaitos antaa korvauksetta valinnassa tarvittavaa asiantuntija-apua. Sähkölaitos ottaa laskutuksessaan huomioon kuluttajan haluaman tariffin muutoksen yleensä ko. kuluttajan seuraavan mittarinlukujakson alusta lukien tai niin pian kuin se on käytännössä mahdollista.

Asumistariffin soveltamisala on rajoitettu kulutuspaikkoihin, joita käytetään asuntoina tai jotka välittömästi liittyvät asumiseen. Tulkintatapauksissa päättää sähkölaitos asumistariffin soveltamisesta.

Erikoishinnat on suunniteltu sellaisia kuluttajia silmällä pitäen, joiden kulutuksen ajallinen vaihtelu tunnetaan ja joka poikkeaa normaalin kulutuksen ajallisesta vaihtelusta. Sähkölaitos päättää kannattavuus- yms. seikkojen perusteella kunkin kuluttajan kohdalla erikseen voidaanko ko. kuluttajalle myöntää erikoishinta.

55. HELSINGIN KAUPUNGISSA MYYTÄVÄSTÄ
TARKASTUSMAIDOSTA ANNETTUIEN SÄÄNTÖJEN,
TARKASTUSMAITOTALON LÄÄKÄRIN OHJEIDEN
SEKÄ TARKASTUSMAITOTALON ELÄINLÄÄKÄRIN
OHJEIDEN KUMOAMINEN.

Terveyslautakunnan valvontaosaston päätös
maaliskuun 20 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1932:15, 17 ja 18)

Terveyslautakunnan valvontaosasto päätti kumota
1.4.1974 alkaen Helsingin kaupungin terveydenhoitolautakunnan
14.4.1932 vahvistamat

säännöt Helsingin kaupungissa myytävästä tarkastus-
maidosta, sekä siihen liittyvät

tarkastuslaitoksen lääkärin ohjeet,

tarkastuslaitoksen eläinlääkärin ohjeet.

56. YLEISTEN TÖIDEN LAUTAKUNNAN
JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun
20 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:31)

Kaupunginvaltuusto päätti, että yleisten töiden lautakunnan johtosäännön 6 §:n 4 kohta muutetaan seuraavaksi:

4) valvoa kaupungin katu-, tie-, silta- ja viemäritöiden suorittamista sekä kaupungin hoidossa olevien katujen, teiden, siltojen ja viemärilaitteiden kunnossapitoa sekä lietteen käsittelyä, mikäli se ei kuulu muulle viranomaiselle, sekä määrätä jätevesimaksusta annetun lain 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun jäteveden käyttömaksun laskentaperusteet.

57. RAKENNUSVIRASTON JOHTOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 20
p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:30)

Kaupunginvaltuusto päätti, että rakennusviraston johtosäännön 12 §:n 5 kohta muutetaan seuraavaksi:

5) määrätä, milloin viemäri saadaan ottaa käyttöön, sekä määrätä kunkin kuluttajan osalta ja yhteistoiminnassa vesilaitoksen kanssa maksuunpanna jäteveden käyttömaksu.

58. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS KUNNILLE JA
KUNTAINLIITOILLE SUORITETTAVASTA TYÖLLIS-
TÄMISTUESTA.

Annettu maaliskuun 21 p:nä 1974.
(Suomen AsK 246/74)

Valtioneuvosto on työvoimaministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Työttömien henkilöiden työhönsijoittumismahdollisuuksien lisäämiseksi voidaan työvoimaviranomaisten toimesta valtion tulo- ja menoarvioon sisältyvän määrärahan puitteissa kunnille, kuntainliitoille ja yhdistyksille, joiden jäseninä on vain kuntia tai kuntainliittoja, maksaa työllistämistukea sen mukaan kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §. Työllistämistuen saamisen edellytyksenä on, että kunta, kuntainliitto tai 1 §:ssä tarkoitettu yhdistys sijoittaa työhön työllisyyslain (946/71) 16 §:n perusteella työttömyyskorvausta saavia henkilöitä tai työnvälityksessä työttöminä työnhakijoina olevia henkilöitä, joille todennäköisesti jouduttaisiin maksamaan työttömyyskorvausta. Töiden tulee olla tilapäisiä ja määräaikaista sekä järjestettyjä vartavasten tässä pykälässä tarkoitettujen henkilöiden töihin sijoittamista varten.

3 §. Työntekijöitä, joista suoritetaan työllistämistukea, ei lueta työllisyyslain 11 §:n mukaiseen työmäärärahoon palkattuun työvoimaan.

4 §. Työllistämistukea ei makseta sellaisten töiden osalta, joihin kunta, kuntainliitto tai 1 §:ssä tarkoitettu yhdistys muutoin saa valtionapua tai -lainaa.

5 §. Työllistämistuen määrä on 25 markkaa tehtyä työpäivää ja henkilöä kohti. Työllistämistukea maksetaan niiltä päiviltä, joilta kunta, kuntainliitto tai 1 §:ssä tarkoitettu yhdistys on ollut velvollinen maksamaan työntekijälle palkkaa.

Valtioneuvosto voi, milloin yleinen palkkataso olennaisesti muuttuu, muuttaa 1 momentissa määrättyä työllistämistuen määrää.

6 §. Työllistämistuen myöntää hakemuksesta työvoimapiiri työvoimaministeriön sen käytettäväksi tarkoitusta varten myöntämän määrärahan puitteissa.

Työllistämistukea voidaan myöntää enintään kuudeksi kuukaudeksi kerrallaan. Sen maksamista voidaan jatkaa, mikäli tuen maksamisen edellytykset edelleen ovat olemassa. Työllistämistuen maksaminen lakkaa ennen kuuden kuukauden määräajan loppumista, mikäli sen saamisen edellytykset työllistettävän henkilön osalta lakkaavat olemasta.

7 §. Työllistämistuen maksaa sen saajalle työvoimapiiri neljännesvuosittain jälkikäteen kunnan, kuntaliiton tai 1 §:ssä tarkoitetun yhdistyksen laatiman ja paikallisten työvoimaviranomaisten hyväksymän tilityksen perusteella. Tilitys jätetään paikalliselle työvoimatoimistolle.

8 §. Työvoimaviranomaisella on oikeus tarkastaa työpaikalla, että työllistämistuen maksamisen edellytykset ovat olemassa.

9 §. Työnantaja on velvollinen noudattamaan alan työehtosopimuksen määräyksiä ja maksamaan asianomaisille työntekijöille sen mukaisen palkan tai, jos työehtosopimusta ei ole, kyseessä olevista työtehtävistä työpaikkakunnalla sellaisessa työssä maksettavan käyvän palkan. Työllistämistukeen perustuva työntekijän työhönosoittaminen ei saa aiheuttaa muiden työntekijöiden irtisanomista eikä työsuhteessa jo olevien työntekijöiden työolosuhteiden ja etuuksien huonontumista.

10 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta antaa tarvittaessa työvoimaministeriö.

11 §. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974 lukien.

59. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS HUONEENVUOKRIEN
VALVONNASTA JA SÄÄNNÖSTELYSTÄ ANNETUN VALTIO-
NEUVOSTON PÄÄTÖKSEN KUMOAMISESTA.

Annettu maaliskuun 21 p:nä 1974.

(Suomen AsK 237/74)

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä kumonnut huoneenvuokrien valvonnasta ja säännöstelystä 30 päivänä joulukuuta 1970 antamansa päätöksen (878/70) sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä huhtikuuta 1972 ja 31 päivänä tammikuuta 1974 annetuilla valtioneuvoston päätöksillä (317/72 ja 81/74).

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1974.

60. ASETUS MOOTTORIAJONEUVO-
ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 22 p:nä 1974.
(Suomen AsK 234/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:128)

Liikenneministerin esittelystä muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun moottoriajoneuvoasetuksen 17 §:n 5 a momentti, sellaisena kuin se on 3 päivänä syyskuuta 1971 annetussa asetuksessa (673/71) ja 24 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä heinäkuuta 1966 annetussa asetuksessa (405/66), näin kuuluviksi:

17 §. -----

5 a. Ennen kuin auton omistajan tai haltijan vaihdosta koskeva ilmoitus merkitään rekisteriin on auto uusintakatsastettava, paitsi milloin se on ilmoituksen tekemistä edeltäneiden 12 kuukauden aikana 1 momentin tai tämän momentin mukaisesti uusintakatsastettu tai 16 §:n mukaisesti ilmoitettu rekisteriin merkittäväksi. Katsastusta ei kuitenkaan voida rekisteriin merkityn haltijan vaihtuessa omistajaksi. Tässä momentissa mainittu katsastus vastaa 6 a momentin mukaisesti liikennevakuutuksesta annettavien selvityksien määräaikaista uusintakatsastusta.

24 §. 1. Milloin rekisteröity auto siirtyy uudelle omistajalle, on entisen omistajan luovutettava tälle auton tunnusmerkit ja rekisterilote. Uuden omistajan on kuukauden kuluessa omistusoikeuden siirtymisestä tehtävä siitä auton kotipaikan poliisiviranomaisen välityksellä autorekisterikeskukselle ilmoitus, johon on liitettävä rekisterilote, selvitys omistusoikeudesta ja todistus liikennevakuutuksesta. Vakuutustodistusta ei kuitenkaan tarvita, milloin ajoneuvon rekisteriin merkitty haltija vaihtuu omistajaksi vakuutuksen jatkuessa samassa yhtiössä. Jos omistusoikeus on siirtynyt perintönä tai testamentilla, luetaan ilmoitus aika perinnönjaon päättymisestä tai, jollei perinnönjakoa toimiteta, perunkirjoituspäivästä ja testamentin osalta siitä päivästä, jona se on saanut lainvoiman. Milloin auton uutena omistajana on kaupparekisteriin merkityllä toiminimellä autokauppaa harjoittava liike, jolla on liikennevakuutuksena voimassa oleva, kaikkia liikkeen varustossa olevia autoja koskeva yleisvakuutus, ilmoitus on tehtävä kahden kuukauden kuluessa omistusoikeuden siirtymisestä. Omistajan tai haltijan vaihdosta koskevan rekisterimerkinnän edellytyksenä olevasta katsastuksesta on säädetty 17 §:n 5 a momentissa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1974.

61. LIIKENNEMINISTERIÖN PÄÄTÖS AJOKORTTI-
ASETUksen SOVELTAMISESTA ANNETUN LIIKENNE-
MINISTERIÖN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 27 p:nä 1974.

(Suomen AsK 251/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:81)

Liikenneministeriö on muuttanut ajokorttiasetuksen soveltamisesta
15 päivänä kesäkuuta 1972 annetun liikenneministeriön päätöksen (471/
72) 16 §:n 1 momentin näin kuuluvaksi:

16 §. Ajokoe.

1. Hyväksyttävän ajokokeen vähimmäiskesto aika on 25 minuuttia
tai, milloin koe suoritetaan ABCD-, ABCE- tai ABCDE-luokan ajokortin
saamiseksi, 40 minuuttia.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1974.

62. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS KUNNALLIS-
ELÄINLÄÄKÄRIN MATKAKUSTANNUSTEN KOR-
VAUSTEN VALTIONAVUN PERUSTEISTA.

Annettu maaliskuun 28 p:nä 1974.
(Suomen AsK 274/74)

Valtioneuvosto on 23 päivänä heinäkuuta 1965 annetun eläinlääkintähuoltolain (431/65) 18 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1973 annetussa laissa (1010/73), maa- ja metsätalousministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Mikäli valtion tulo- ja menoarviossa on myönnetty määräraha valtionavun maksamiseen kunnille kunnalliseläinlääkärin matkakustannusten korvauksiin, on määrärahan käytössä noudatettava tämän päätöksen määräyksiä.

Kunnalliseläinlääkärillä tarkoitetaan tässä päätöksessä kunnan-, kauppalan- ja kaupungineläinlääkäriä tai hänen tehtäviään hoitavaa henkilöä.

2 §. Valtionapua voidaan antaa kunnalle, mikäli kunta osallistuu eläinlääkintähuoltolain 14 a §:n, sellaisena kuin mainittu lainkohta on 29 päivänä joulukuuta 1973 annetussa laissa (1010/73), mukaisesti kunnalliseläinlääkärin matkasta eläimen haltijalle aiheutuvien matkakustannusten suorittamiseen.

3 §. Valtionapua voidaan antaa sellaisen matkan osalta, josta eläimen haltijan tulisi eläinlääkintähuoltolain 14 §:ssä tarkoitettujen perusteiden mukaan suorittaa vähintään 10 markan suuruinen matkakustannusten korvaus. Valtionapua voidaan antaa mainitun summan ylittävään matkakustannusten osaan.

4 §. Kunnalliseläinlääkärin tulee suorittaa matkansa siten, että matkakustannukset eläimen haltijaa kohden tulevat mahdollisimman alhaisiksi, mikäli tapausten klireellisyys ei muuta vaadi.

5 §. Kunnan suorittamiin kunnalliseläinlääkärin matkakustannusten korvauksiin myönnetään valtionapua tulo- ja menoarvion rajoissa.

6 §. Tarkempia ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta antaa tarvittaessa maa- ja metsätalousministeriön eläinlääkintöosasto.

63. ASETUS TOIMITUSKIRJAIN LUNASTUKSESTA JA TOIMITUSPALKKIESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 29 p:nä 1974.
(Suomen AsK 260/74)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan toimituskirjain lunastuksesta ja toimituspalkkiosta 17 päivänä lokakuuta 1942 annetun asetuksen (807/42) 2 §:n ulosottoa koskevaa kohtaa sellaisena kuin se on 23 päivänä helmikuuta 1973 annetussa asetuksessa (199/73), sekä lisätään 2 §:ään uusi palkan ulosmittausta koskeva nimike seuraavasti:

2 §. -----

Palkan ulosmittaus:

- 1) ulosmittauksesta, jonka ulosottomies toimittaa tuomion tai päätöksen nojalla, palkkiota siihen sisältyvine lunastuksineen:
 - a) kaupungissa ja kauppalassa 7,80
 - b) maalla 9,00
- 2) ulosmittauksesta, joka toimitetaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa tarkoitetun saamisen suorittamiseksi, perimismaksun lisäksi, palkkiota siihen sisältyvine lunastuksineen:
 - a) kaupungissa ja kauppalassa 5,30
 - b) maalla 6,00
- 3) maksukiellosta, jonka ulosottomies antaa palkan ulosmittausta koskevassa asiassa, palkkiota siihen sisältyvine lunastuksineen 5,00
- 4) maksukielion tiedoksiantamisesta palkkiota 3,60

Kun samalla kertaa samalta velalliselta ulosmitataan useampia saatavia tai veroja ja maksuja, on edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimia pidettävä yhtenä toimituksena. Sama on voimassa saman saamisen suorittamiseksi ulosmitatun palkan eri aikoina erääntyvien erien perimiseen nähden, kuitenkin siten, että kertyneitä varoja nostettaessa saadaan palkkiona periä 1,85 markkaa kultakin kerralta, jolle perimismaksua suoritetaan.

Muutoin on voimassa, mitä tässä asetuksessa on säädetty.

Ulosotto:

Kun samalla kertaa samalta velalliselta ulosmitataan useampia saatavia tai veroja ja maksuja, on edellä 1 ja 2 kohdassa mainittuja toimia pidettävä yhtenä toimituksena.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivästä huhtikuuta 1974.

64. LAKI LEIMAVEROLAIN 12 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu maaliskuun 29 p:nä 1974.

(Suomen AsK 270/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:171)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 12 §:n 1 momenttiin uusi 52 kohta seuraavasti:

12 §. Leimaverosta ovat vapaat toimituskirjat:

asiolissa, jotka koskevat:

niin myös

52) päätös, joka annetaan eräistä oikeudenkäynneistä valtion palveluksessa oleville aiheutuvien kustannusten korvaamisesta valtion varoista annetun lain (269/74) nojalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1974.

65. HELSINGIN KAUPUNGIN HENKILÖ-
VUOKRA-AUTOTAKSAN MUUTOS.

Maistraatin vahvistama huhtikuun 4 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:134, 1972:131 ja
1973:139)

3 §. "Taksaa I" sovellettaessa peritään perusmaksuna 3,30 mk, jolloin ajetaan 180 metriä ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta samanpituiselta matkalta 20 penniä.

"Taksaa II" sovellettaessa peritään perusmaksuna 3,30 mk, jolloin ajetaan 150 metriä, ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta samanpituiselta matkalta 20 penniä.

"Taksaa III" sovellettaessa peritään perusmaksuna 3,30 mk, jolloin ajetaan 136,36 metriä, ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta samanpituiselta matkalta 20 penniä.

6 §. Odotusajalta saadaan periä 14 markkaa tunnilta, eli 51,4 sekunnin pituiselta odotusajalta 20 penniä.

Tämä päätös tulee voimaan 6 päivänä huhtikuuta 1974.

Taksamittarit on muutettava tämän päätöksen edellyttämällä tavalla 31 päivään elokuuta 1974 mennessä. Ennen kuin taksamittarit on ehditty muuttaa, saadaan kuljetusmaksujen määrittämiseksi käyttää poliisilaitoksen ja katsastusmiesten antamien ohjeiden mukaan vahvistettua tämän päätöksen mukaista taksataulukkoa.

66. HELSINGIN KAUPUNGIN KANSAKOULUN
OHJESAÄNNÖN MUUTOS.

Kouluhallituksen vahvistus huhtikuun
8 p:ltä 1974.
Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun
3 p:ltä 1973.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:167)

Kouluhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupungin-
valtuuston 3.10.1973 tekemän päätöksen, jonka mukaan valtio-
neuvoston 3.9.1964 vahvistaman Helsingin kaupungin kansakou-
lun ohjesäännön 1 § muutettiin seuraavasti:

1 luku

K o u l u j e n n i m e t j a s i j o i t u s -
p a i k a t .

1 §. Kaupungin kansakoululaitokseen kuuluvat seuraavat kan-
sakoulut:

Koulun nimi

Sijointuspaikka

A. Varsinaiset kansakoulut

I. Suomenkieliset

1. Ala-Malmin kansakoulu	Latokartanontie 16
2. Aleksis Kiven "	Porvoonkatu 2
3. Eläintarhan "	Savonkatu 2
4. Haagan "	Stenluksentie 14
5. Herttoniemen "	Ahmatie 1
6. Isosaaren "	Suomenlinna, Isosaari
7. Jakomäen "	Huokotie 3
8. Kalsanleimen "	Puutarhakatu 1
9. Kaillon "	Neljäs linja 11-15
10. Kannelmäen "	Kanneltie 1
11. Katajanokan "	Kruunuvuorenkatu 11-13
12. Konalan "	Riihipellonkuja 2
13. Kontulan "	Rintinpolku 4
14. Kulosaaren "	Kyösti Kaillon tie 1
15. Kylänevan "	Isonnevantie 16
16. Käpylän "	Väinöläncatu 7

17. Lapinlahden kansakoulu		Lapinlahdenkatu 10
18. Malmi	"	Kirkonkyläntie 25
19. Maunulan	"	Haavikkopolku 5
20. Meilahden	"	Jalavatie 6
21. Mellunmäen	"	Rukatunturintie 8
22. Metsolan	"	Yhdyskunnantie 47
23. Munkkiniemen	"	Laajalahdentie 32
24. Munkkivuoren	"	Raumantie 2
25. Myllykallion	"	Myllykalliontie 3
26. Myllypuron	"	Yläkivenrinne 6
27. Mäkelän	"	Hattulantie 2
28. Olkokadun	"	Olkokatu 7
29. Oulunkylän	"	Telnintie 12
30. Pajalahden	"	Tallbergin puistotie 12
31. Pakilan	"	Halkosuontie 88
32. Pihlajamäen	"	Rapakiventie 8
33. Pitäjänmäen	"	Nuolentie 9
34. Porolahden	"	Rohuvuorentie 2
35. Puistolän	"	Läksyrinne 4-6
36. Pukinmäen	"	Karhusuonkuja
37. Puotilan	"	Klaavuntie 15
38. Puotinharjun	"	Olavinlinnantie 9
39. Rohuvuoren	"	Vuorenpelikontie 7
40. Santahaminan	"	Santahamina
41. Siilitien	"	Hillerikuja 4
42. Snellmanin	"	Punavuorenkatu 8-10
43. Suomenlinnan	"	Suomenlinna C 9
44. Tahvonlahden	"	Gunillantie 12
45. Taivallahden	"	Eteläinen Hesperiankatu 38
46. Tapanilan	"	Veljestentie 22-24
47. Tehtaankadun	"	Tehtaankatu 15-17
48. Tolarin	"	Tolarintie 6
49. Toukolan	"	Jyrängöntie 2
50. Töölön	"	Töölönkatu 41-45
51. Vallilan	"	Hämeentie 80
52. Vallisaaren	"	Suomenlinna, Vallisaari
53. Vartiokylän	"	Kiviportintie 10
54. Vesalan	"	Sakara 3
55. Vuosaaren	"	Punakiventie 4
56. Yliskylän	"	Holmanmolsiontie 1

II. Ruotsinkieliset

1. Botby	folkskola	Kukkanlityntie 2
2. Botby gårds	"	Klaavuntie 15
3. Brändö	"	Kyösti Kallion tie 1
4. Cygnaeusskolan		Ratakatu 8

5. Drumsö	folkskola	Tallbergin puistotie 12
6. Haga	"	Kylätie 3
7. Illergrändens	"	Hillerikuja 4
8. Kasbergets	"	Vuorenpelkontie 7
9. Kottby	"	Pohjolankatu 45
10. Kronohagens	"	Snellmaninkatu 18
11. Kvambäckens	"	Neulapadontie 6
12. Kårböle	"	Kalannintie 64
13. Malms	"	Latokartanontie 17
14. Munksnäs	"	Lokkalantie 9
15. Månsas	"	Haavikkopolku 5
16. Nordsjö	"	Rantakiventie
17. Sockenbacka	"	Konalantie 13 b
18. Staffansby	"	Kivitasuntie 7
19. Topellusskolan		Topelliuksenkatu 22
20. Vallgårds	"	Nilsilänkatu 3
21. Ärvings	"	Sakara 3

B. Kansalaiskoulut

I. Suomenkieliset

1. Ala-Malmin	kansalaiskoulu	Latokartanontie 16
2. Aleksis Kiven	"	Porvoonkatu 2
3. Mäkelän	"	Hattulantie 2
4. Pakilan	"	Pakillantie 67
5. Porolahden	"	Roihuvuorentie 2
6. Puotinharjun	"	Olavinlinnantie 9
7. Taivallahden	"	Eteläinen Hesperiankatu 38

II. Ruotsinkielinen

Medborgarskolan

Nilsilänkatu 3

C. Apukoulut

I. Suomenkieliset

1. Karviaistien	kansakoulu	Karviaistie 3
2. Lapinlahden	"	Lapinlahdenkatu 10
3. Maunulan	"	Haavikkopolku 5
4. Mellahden	"	Jalavatie 6
5. Myllykallion	"	Myllykalliontie 3
6. Myllypuron	"	Yläkivenrinne 6
7. Mäkelän	"	Hattulantie 2
8. Oulunkylän	"	Telnintie 12
9. Pitäjänmäen	"	Nuolentie 9
10. Siilitien	"	Hillerikuja 2

- 11. Tolvolan kansakoulu
- 12. Vesalan "
- 13. Vuosaaren "

Mikkolankuja 2
Sakara 3
Punakiventie 3

II. Ruotsinkielinen

Kronohagens folkskola

Snellmaninkatu 18

D. Tarkkallukoulut

I. Suomenkielliset

- 1. Lemmilän kansakoulu
- 2. Naulakallion "
- 3. Outamon "

Hyvinkää, Ridasjärvi,
Linnamäki RN:o 522
Helsinki, Naulakallion-
tie
Lohja, Outamo, Tolvo-
niemi RN:o 150

Muutos tulee voimaan Tolvolan, Lemmilän, Naulakallion ja Outamon kansakoulun osalta 1.8.1974.

67. ASETUS VEROJEN JA MAKSUJEN PERIMISESTÄ
ULOSOTTOTOIMIN ANNETUN ASETUKSEN MUUTTA-
MISESTA.

Annettu huhtikuun 11 p:nä 1974.
(Suomen AsK 304/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:57)

Oikeusministerin esittelystä muutetaan verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin 29 päivänä kesäkuuta 1961 annetun asetuksen (368/61) 2 § seuraavasti:

2 §. Tässä asetuksessa tarkoitetun saamisen perimistä ulosottotoimin on haettava kirjallisesti. Jos hakemus koskee 1 §:n 3 momentissa tarkoitettua saamista, hakemuksessa on ilmoitettava, mihin säännökseen hakijan oikeus saada ulosotto ilman tuomiota tai päätöstä perustuu.

Hakemus on laadittava kolmena kappaleena oikeusministeriön vahvistaman kaavan mukaiselle lomakkeelle, jota on saatavissa maksua vastaan valtion painatuskeskuksesta ja ulosottomieheltä. Oikeusministeriö voi kuitenkin antaa hakijalle luvan käyttää muuta lomaketta.

Hakemukseen on liitettävä jäämäluettelo tai ote siltä taikka vero- tai maksulippu, pöytäkirjan ote, toimituskirja, lasku tai muu sellainen täytäntöönpanokirja, jossa ilmoitetaan saamisen laatu, määrä ja erääntymispäivä sekä ulosmittauksen toimittamista varten tarpeelliset tiedot maksuvelvollisuuden perusteesta, velallisen ja muun maksuvelvollisen nimi, ammatti tai toimi sekä asuinpaikka ja, mikäli mahdollista, syntymävuosi ja postiosoite.

Hakijan on, mikäli mahdollista, ilmoitettava se omaisuus, josta saaminen voidaan periä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan kuitenkin ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

68. TYÖVÄENOPISTOJEN LUENNOITSIJOIDEN PALKKIOT.

Kaupunginhallituksen päätös huhtikuun 16 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:46)

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa 1.1.1974 lukien suomenkielisessä ja ruotsinkielisessä työväenopistossa maksettavat palkkiot seuraaviksi:

LUENNOITSIJAT

Luentopiirit

mk/tunti

1. Professori, apulaisprofessori, dosentti	
a) tavoitteellinenluentopiiri	50
b) tavallinenluentopiiri	50
2. Tohtorin arvoon oikeuttavien opinnäyt-	
teiden tai lisensiaatin tutkinnon suo-	
rittanut	
a) tavoitteellinenluentopiiri	43
b) tavallinenluentopiiri	43
3. Filosofian kandidaatin tai muun vastaa-	
van yliopistollisen tahi korkeakoulun	
loppututkinnon suorittanut	
a) tavoitteellinenluentopiiri	37
b) tavallinenluentopiiri	37
4. Humanististen tieteiden kandidaatti tai	
vastaavan alemman korkeakoulututkinnon	
suorittanut; kansakoulunopettaja, harjoi-	
tusaineiden opettajan kelpoisuuden omaa-	
va, teknillisen opiston, sosionomin,	
teatterikoulun, kauppaopiston tutkinnon	
suorittanut; omalta alaltaan luennoiva	
taiteilija, ulkomaalainen vieraan kie-	
len opettaja	28
5. Muu kuin 1-4 kohdissa tarkoitettu luen-	
noitsija	24
Asiantuntijaluennot	
a) erikoisluennot	40-80
b) alustusesitelmät	40-80

69. KUNNALLINEN YLEINEN VIRKAEHTOSOPIMUS.

Kunnallinen yleinen virkaehtosopimus on allekirjoitettu Kunnallisen sopimusvaltuuskunnan sekä Akava r.y:n, TVK:n virkamiesjärjestöt TVK-V r.y:n ja Suomen kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain liitto r.y:n (KTV) kesken huhtikuun 18 p:nä 1974.

Työmarkkinoilla tapahtuvan sopimusten jatkuvan laajenemisen vuoksi ei ko. virkaehtosopimuksen ottamista vuoden 1974 kunnalliseen asetuskokoelmaan ole katsottu tarkoituksenmukaiseksi. Kyseinen sopimus on julkaistu kunnallisessa säädöskokoelmassa (Helsingin kaupungin kunnallinen säädöskokoelma: IV:56) ja talletettu Helsingin kaupungin tilastotoimiston kirjastoon.

70. KAUPUNKIEN JA KAUPPALAIN KUUKAUSIPALKKAISIA PÄÄTOIMISIA TYÖNTEKIJÖITÄ (TOIMIHENKILÖITÄ) KOSKEVA TYÖEHTOSOPIMUS.

Kaupunkien ja kauppalain kuukausipalkkaisia päätoimisia työntekijöitä (toimihenkilöitä) koskeva työehtosopimus on allekirjoitettu Kunnallisen sopimusvaltuuskunnan sekä Akava r.y:n, TVK:n virkamiesjärjestöt TVK-V r.y:n ja Suomen kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain liitto r.y:n (KTV) kesken huhtikuun 18 p:nä 1974.

Työmarkkinoilla tapahtuvan sopimusten jatkuvan laajenemisen vuoksi ei ko. sopimuksen ottamista vuoden 1974 kunnalliseen asetuskokoelmaan ole katsottu taroituksenmukaiseksi. Kyseinen sopimus on julkaistu kunnallisessa säädöskokoelmassa (Helsingin kaupungin kunnallinen säädöskokoelma: IV:52) ja talletettu Helsingin kaupungin tilastotoimiston kirjastoon.

71. HELSINGIN KAUPUNGIN TUNTIPALKKAISIA
TYÖNTEKIJÖITÄ KOSKEVA TYÖEHTOSOPIMUS.

Helsingin kaupungin tuntipalkkaisia työntekijöitä koskeva työehtosopimus on allekirjoitettu Kunnallisen sopimusvaltuuskunnan ja Suomen kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain liitto r.y:n (KTV) kesken huhtikuun 18 p:nä 1974.

Työmarkkinoilla tapahtuvan sopimusten jatkuvan laajenemisen vuoksi ei ko. työehtosopimuksen ottamista vuoden 1974 kunnalliseen asetuskokoelmaan ole katsottu tarkoituksenmukaiseksi. Kyseinen sopimus on julkaistu kunnallisessa säädöskokoelmassa (Helsingin kaupungin kunnallinen säädöskokoelma IV:31) ja talletettu Helsingin kaupungin tilastotoimiston kirjastoon.

72. HELSINGIN KAUPUNGIN TUNTIPALKKAISIA
TYÖNTEKIJÖITÄ KOSKEVA PALKKAHINNOITTELU.

Helsingin kaupungin tuntipalkkaisia työntekijöitä koskeva palkkahinnoittelu on allekirjoitettu Kunnallisen sopimusvaltuuskunnan ja Suomen kunnallisten työntekijäin ja viranhaltijain liitto r.y:n (KTV) kesken huhtikuun 18 p:nä 1974.

Työmarkkinoilla tapahtuvan sopimusten jatkuvan laajenemisen vuoksi ei ko. palkkahinnoittelun ottamista vuoden 1974 kunnalliseen asetuskokoelmaan ole katsottu tarkoituksenmukaiseksi. Kyseinen palkkahinnoittelu on julkaistu kunnallisessa säädöskokoelmassa (Helsingin kaupungin kunnallinen säädöskokoelma IV:33) ja talletettu Helsingin kaupungin tilastotoimiston kirjastoon.

73. HELSINGIN KAUPUNGIN SISÄISEN TIEDOTUSTOIMIKUNNAN TOIMINTAOHJEET.

Kaupunginhallituksen vahvistamat huhtikuun 22
p:nä 1974.

1 §. Helsingin kaupungin sisäinen tiedotustoimikunta on kaupunginhallituksen alaisena toimiva, kaupungin sisäisen tiedotustoiminnan suunnittelu- ja ohjausta ja koordinoivia sekä tiedonvälityksen valvontaa ja tietojen perillemenon tarkkailua hoitava elin.

2 §. Toimikuntaan kuuluu kymmenen jäsentä, jotka kaupunginhallitus nimeää. Jäsenistä viiden tulee edustaa kaupunkia ja viiden työmarkkinajärjestöjä siten, että kaksi jäsentä nimitetään KTV ry:n, kaksi TVK-V ry:n ja yksi Akava ry:n asettamista ehdokkaista. Kaupunginhallitus määrää yhden työnantajaa edustavan jäsenen toimikunnan puheenjohtajaksi. Toimikunta valitsee itselleen varapuheenjohtajan.

3 §. Toimikunnan jäsenet nimitään kahdeksi vuodeksi kerrallaan.

4 §. Toimikunnalle nimeää esittelijän ja sihteerin kaupunginhallituksen henkilöasiainjaosto.

5 §. Kaupungin tiedotustoimikunnan tehtävänä on:

- seurata sisäisen tiedotustoiminnan yleistä kehitystä
- seurata kaupungin virastojen ja laitosten sisäisen tiedotustoiminnan kehitystä sekä tarvittaessa tehdä sitä koskevia aloitteita
- seurata tiedontarvetta, tiedonvälitystä ja tietojen perillemenoa sisäisen tiedotustoiminnan kehittämistä silmälläpitäen
- laatia kaupungin sisäistä tiedotustoimintaa koskevia yleisiä suunnitelmia
- antaa yleisiä ohjeita ja suosituksia virastojen ja laitosten sisäisen tiedotustoiminnan hoitamisesta
- määritellä ja hyväksyä sisäistä tiedotustoimintaa koskevan kaupungin järjestämän koulutus- ja valistustoiminnan suuntaviivat
- antaa kaupunginhallitukselle lausuntoja ja tehdä esityksiä sisäisestä tiedotustoiminnasta
- käsitellä virastojen ja laitosten tiedotustoimikuntien tai jos sellaisia ei ole, muiden tiedotustoiminnasta vastaavien henkilöiden sille tekemät esitykset

- tarkistaa ja tarpeen mukaan uudistaa sisäisestä tiedotustoiminnasta annettuja suuntaviivoja
- huolehtia toimikunnan vuosikertomuksen ja mahdollisen toimintasuunnitelman laatimisesta ja toimittamisesta kaupunginhallitukselle
- suorittaa muut kaupunginhallituksen sille antamat tehtävät

6 §. Puheenjohtajan on kutsuttava toimikunta kokoon, jos vähintään puolet toimikunnan jäsenistä ilmoittamansa asian käsittelyä varten sitä pyytää. Kokouksista ilmoitetaan vähintään 3 päivää aikaisemmin. Kokouksen kutsuu koolle toimikunnan puheenjohtaja tai tämän estyneenä ollessa varapuheenjohtaja. Toimikunta on päätösvaltainen, kun puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja ja vähintään puolet jäsenistä on läsnä kokouksessa.

Jos käsiteltävästä asiasta äänestettäessä äänet menevät tasan, se kanta voittaa, jonka puolesta puheenjohtaja on äänestänyt. Toimikunta käsittelee kokouksessaan vain esityslistan sisältämät asiat. Kokouksen yksimielisellä päätöksellä voidaan kuitenkin käsitellä asioita myös listan ulkopuolelta. Jos kokouksessa ei listan ulkopuolella esitetystä asiasta tehdä tällaista päätöstä, asia otetaan seuraavan kokouksen esityslistalle.

7 §. Toimikunnan jäsenillä on oikeus saada kokouspalkkio Helsingin kaupungin viranhaltijain kokouspalkkiosäännön mukaisesti.

74. LAITURIHUOLLON TAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama huhtikuun 29 p:nä 1974.

Korvaus laiturihuollon Helsingin satamassa vastaanottamien tavaroiden maihinotosta ja sijoittamisesta varastosuojaan tai kentälle sekä haltuunottamisesta ja hoidosta veloitetaan taulukossa esitettyjen taksojen A ja B maksujen mukaan, kuitenkin siten, että vähin veloitus on alle 21 kg painavalta lähetykseltä 3 mk ja muuten 4 mk.

Taksan A mukaisia hintoja käytetään, kun kyseessä on säännönmukainen lautta-alus. Taksan B mukaisia hintoja sovelletaan tavaraan, joka puretaan konventionaalisista aluksista ja niistä lautta-aluksista, joissa rahtisopimuksen mukaan tavaran siirto aluksesta sijoituspaikkaan ei sisälly merirahtiin sekä autoilla ja rautateitse saapuvaan tavaraan.

Taksat koskevat 1 000 kiloa, ellei muuta ole mainittu.

	Taksa A	Taksa B
1. Säckitavara, eräpaino vähintään 10 000 kg	20,34	25,34
2. Astlatavara, yli 150 kg:n astioissa, eräpaino vähintään 10 000 kg	19,35	25,35
3. Metallit, eräpaino vähintään 10 000 kg	15,18	18,18
4. Paletoitettu tavara, yksikköpaino vähintään 500 kg	15,49	20,49
5. Tuoreet hedelmät ja vihannekset	29,77	32,77
6. Autot, traktorit ja niihin verrattavat, yksikköpaino alle 3 000 kg	24,23	33,23
7. Muu erikseen mainitsematon tavara	34,03	42,03
8. Kevyt tavara, irrallinen	50,76	60,76
9. Vapaa purkaus	42,53	49,53

Metalleista (nimike 3), eräpainon ollessa 10 000 kg, jotka on manifestoitu paletteina tai jalaksin varustettuna, veloitetaan maksut alennettuina eli taksa A 13,66 ja taksa B 16,66 tuhannelta kilolta.

Paletoidun tavaran (nimike 4) taksaa noudatetaan, kun tavara on manifestoitu paletteina niiden sisältämää yksikkömäärää ensisijaisesti ilmoittamatta ja palettipainon ollessa vähintään 500 kg.

Nimikkeisiin 1, 2, 3, 4, 5 kuuluvista tavaraeristä, joiden manifestoitu paino on alle 10 000 kg, veloitetaan nimikkeen 7 mukaisen muun tavaran maksu.

Vapaa purkaus (nimike 9) koskee tapauksia, joissa alus yli 3 tonnia painavien tavarayksikköjen osalta on konossementtiehdon nojalla vapautunut purkausten aiheuttamista kustannuksista, jolloin tavaran vastaanottaja on velvollinen maihinnotkustannusten lisäksi korvaamaan myöskin tällaista tavaraa siirrosta aluksen kannelta tai lastiruumasta aluksen partaalle aiheutuvat kustannukset. Purettaessa tavarolta satama-

laitoksen nostureilla nosturiosasto veloittaa yli 3 tonnia painavista kolleista edellä ilmoitettujen hintojen lisäksi voimassa olevan nosturivuokran.

Muu kuin ahtausliikkeen suorittama purkaus

Millöin rahdinottaja tekemänsä sopimuksen perusteella suorittaa itse yksikön purkauksen ja veloittaa vastaanottajalta malhinottokustannukset, peritään rahdinottajalta yksiköstä puretun tavarän yhteenlasketusta painosta 18,04 mk tonnilta.

Miköli vastaanottaja kustannuksellaan purkaa suuryksiköitä laiturihuollon varastosuojissa ja -kentillä, veloitetaan näissä tapauksissa ahtaustaksan perushinnan ja taksan A mukaisen maksun erotus.

Terminaallen kautta saapuva tuontitavara

Laiturihuollon hallinnassa oleviin vaarallisten alneiden varastoihin voidaan ottaa säilytettäväksi terminaalinpitäjän vastuulla terminaallen kautta saapuvaa malnitunlaista tuontitavaraa silloin, kun terminaalinpitäjät, joille säilytys ensisijaisesti kuuluu, eivät voi sitä säilyttää. Laiturihuolto ei ole velvollinen vastaanottamaan tällaista tavaraa, jos niille tarkoitetuissa varastoissa ei ole tilaa. Kustakin tapauksesta on erikseen sovittava laiturihuollon paikallisen esimiehen kanssa.

Vastaanotosta, säilytyksestä ja luovutuksesta laiturihuolto kantaa korvauksena terminaalinpitäjältä taksan A mukaisen maksun ja terminaali-tariffin välisen erotuksen. Vuokrat ja kenttätavarän vartiointikustannukset peritään terminaalinpitäjältä.

Kuljetukset purkauksen yhteydessä

Tavara, jonka käsittely ja varastossapito ovat poikkeusmääräysten alaiset, kuljetetaan säilytyspaikkaan, jonka viranomaiset tätä tarkoitusta varten osoittavat ja veloitetaan, jos kuljetusmatkan pituus on yli 250 metriä, siltä aiheutuvat kuljetuskulut ja mahdolliset muut kustannukset 20 %:n lisäyksellä erikseen.

Korvaukset erikolstehtävistä

Tavaranomistajan määräyksestä tai hänen etujensa vuoksi suorite-tuista töistä, kuten lajittelusta, punnituksesta, uudelleen tapuloimisesta, tavarain päällyksen korjaamisesta, rautatievaunujen purkamisesta tai kuormaamisesta, vartioinnista yms. veloitetaan työkuustannukset 20 %:n lisäyksellä, kuitenkin siten, että vähin maksu on 4 mk.

Ylitöistä veloitetaan niistä annettujen perustelien mukaan.

Odotusajalta, jota satamalaitos tai sen väki eivät ole aiheuttaneet, veloitetaan erikseen.

Purkausvaiheessa suoritettusta lavoituksesta veloitetaan 40 penniä tonnilta.

Tavarapeitteiden vuokra

Jos tavara suojataan tavarapeitteellä, veloitetaan siltä korvauksena 1,40 mk peitteeltä vuorokaudessa ja peittämisestä 4,73 mk peitteeltä. Vähin veloitettava maksu peittämis-kustannusten lisäksi on 1,40 mk peitteeltä.

Laskemisesta ns. oman vastaanoton yhteydessä veloitetaan 2 mk tonnilta.

Tavaranomistajan pyynnöstä annettavista laskentatodistuksista ve-loitetaan 4 mk todistukselta.

Tämä taksa tulee voimaan 1.5.1974 lukien.

75. OPETUSMINISTERIÖN PÄÄTÖS NIISTÄ PERUSTEISTA, JOIDEN MUKAAN KUNNAN ON SUORITETTAVA KORVAUSTA TOISELLE KUNNALLE TÄMÄN KUNNAN KOULUA KÄYVÄSTÄ OPPILAASTA.

Annettu huhtikuun 30 p:nä 1974.
(Suomen AsK 358/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:164)

Opetusministeriö on 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain (247/57) 47 §:n 3 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä tammikuuta 1971 annetussa laissa (70/71), päättänyt seuraavaa:

Se kunta, jonka asiansanomaiseen koulupiiriin lapsi kuuluu, on velvollinen suorittamaan maalaiskunnalle, jonka koulua lapsi käy, kultakin lukuvuodelta korvausta varsinaista kansakoulua käyvistä oppilaista 266 markkaa, apukoulua tai muuta erikoiskoulua käyvistä oppilaista 285 markkaa, kansalaiskoulua käyvistä oppilaista 355 markkaa ja kansakouluun kuuluvaa keskikoulua, peruskoulun yläastetta tai kokeelluuseruskoulun yläastetta käyvistä oppilaista 301 markkaa. Jos lapsi käy kauppala- tai kaupunkikunnan koulua, on korvaus vastaavasti 402 markkaa, 440 markkaa, 577 markkaa ja 469 markkaa. Mikäli lapsi ei käy toisen kunnan koulua koko lukuvuotta, on korvausta suoritettava niin monta yhdeksättä osaa vuosikorvauksen kokonaismäärästä kuin lapsi on käynyt täysiä kuukausia toisen kunnan koulua.

Koulussa tai koulumatkalla sattuneesta tapaturmasta aiheutuneista koulun maksamista menosta, oppilaan kyydityksestä, majoituksesta ja oppilasasuntolaan sijoittamisesta lapsen kotikunta suorittaa lisäkorvauksen todellisten lisämenojen mukaan.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974 lukien ja on se voimassa vuoden 1974 loppuun.

76. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAITOKSEN
JOHTOSÄÄNNÖN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 24
p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:59)

Satamakapteenilta ja apulaissatamakapteenilta vaaditaan Suomessa suoritettu merikapteenin tutkinto, merikapteeninkirja sekä kokemusta joko laivan päällikkönä tai satamahallinnossa. Tämän ohella on kiinnitettävä huomiota valittavan vieraiden kielten taitoon. Satamaylitarkastajalta, satamatarkastajilta ja satamaluotseilta vaaditaan kauppa-alusten päällystöstä 29.10.1964 annetun asetuksen 522/64 säätämä perämiehenkirja tai vastaava pätevyys, päällystökokemusta kauppa-laivastossa ja satamakapteenin antama luotsaustodistus, minkä ohella on kiinnitettävä huomiota valittavan vieraiden kielten taitoon. Satamavalvojan virkaa täytettäessä on kiinnitettävä huomiota valittavan toimintaan merimiesammatissa ja hänen vieraiden kielten taitoonsa, minkä lisäksi merenkulkuopistossa tai -koulussa suoritettu voimassa oleva tutkinto ja sen perusteella saavutettu pätevyyskirja luetaan valittavalle eduksi. Satamajärjestäjän virkaa täytettäessä on kiinnitettävä huomiota valittavan toimintaan merimiesammatissa ja hänen vieraiden kielten taitoonsa. Jos satamaluotsiksi valittavalla ei ole aikaisempaa luotsauskokemusta eikä satamakapteenin aikaisemmin antamaa luotsaustodistusta, on hänet valittava virkaan ensin yhden vuoden koeajaksi.

77. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS KIRJASTORAKENNUSTEN
JA -HUONEISTOJEN PIIRUSTUSTEN, TYÖSELITYSTEN JA
NORMAALIHINTOJEN PERUSTEISTA.

Annettu toukokuun 2 p:nä 1974.
(Suomen AsK 345/74)

Valtioneuvosto on 3 päivänä toukokuuta 1961 annetun kirjastolain (235/61) 7 §:n 5 momentin nojalla, sellaisena kuin mainittu lainkohta on 28 päivänä joulukuuta 1962 annetussa laissa (679/62), opetusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kirjastorakennusten ja -huoneistojen tulee olla tarkoituksenmukaisesti, taloudellisesti ja laajuudeltaan kohtuullisiksi suunniteltuja sekä vastata kauneudeltaan kohtuullisia vaatimuksia.

Piirustusten ja työselitysten on oltava riittävän asiantuntemuksen omaavan henkilön laatimat ja allekirjoittamat, ja niiltä laadittaessa on noudatettava tämän päätöksen määräyksiä sekä 4 §:n nojalla vahvistettua rakennusohjelmaa.

Muita kuin tässä päätöksessä mainittuja tiloja kouluhallitus saa kunnan hakemuksesta rakennusohjelmaan hyväksyä, mikäli nämä lisätilat ovat kirjaston toiminnan kannalta tarpeellisia ja tarkoituksenmukaisia. Samoin edellytyksin saadaan tilat hyväksyä rakennusohjelmaan suurempinakin kuin se olisi sallittua kunnan asukasluvun ja muiden 3 §:ssä mainittujen perusteiden mukaan laskettuna. Kirjastorakennuksen yhteyteen saadaan sijoittaa kansalais- ja työväenopistoa, musiikkiopistoa sekä kunnallista audiovisuaalisen oppimateriaalin keskusta varten tarvittavat tilat.

Väestönsuojien rakentamisesta on erikseen säädetty. Suojelukohteessa olevaan kirjastorakennukseen, johon väestönsuoja on lain mukaan tehtävä, saadaan sanottu suoja rakentaa väestönsuojeluasetuksen 7 §:ssä säädettyä suurempinakin, mikäli sisäasiainministeriö on kunnan hakemusta puoltanut.

2 §. Kouluhallitus voi myöntää kunnalle luvan yhdistää rakennettavaan kirjastorakennuksen lämpökeskukseen muun kunnallisen rakennuksen tai sellaisen koulun, jonka ylläpidossa kunnalla yksin tai yhdessä muiden kuntien kanssa on pääasiallinen määräysvalta, niin myös sellaisen yksityisoppikoulun, joka saa valtionapua yksityisoppikoulujen valtion-

avusta 6 päivänä lokakuuta 1950 annetun lain (493/50) tai kunnallisten ja yksityisten oppikoulujen valtionavusta annetun lain (468/68) mukaan, lämmittämisen, mikäli kunta sitoutuu omiin varoihin suorittamaan yhteisen lämpökeskuksen tarvitsemien huoneiden, rakenteiden ja laitteiden kustannuksista sellaisen osan, mikä vastaa muun kuin kirjastorakennuksen vaatiman lämpöenergiämäärän osuutta koko kehitetystä energiämäärästä. Edellä mainitun luvan voi kouluhallitus myöntää koskemaan myös aikaisemmin valmistunutta lämpökeskusta, mikäli kunta sitoutuu valtiolle suorittamaan ennen yhdistämistoimenpiteeseen ryhtymistä siitä yhteisen lämpökeskuksen tarvitsemilla huonetiloilla, rakenteilla ja laitteilla toimenpiteeseen ryhtymisen aikana olleesta arvosta, joka vastaa muun kuin kirjastorakennuksen vaatiman lämpöenergiämäärän osuutta koko kehitetystä energiämäärästä, suhteellisesti niin suuren osuuden, jolla valtio on rakennuksen hankkimista avustanut sekä maksamaan takaisin mainittujen energiämäärien suhteen mukaan lasketun osuuden lämpökeskukseen kohdistuvan, valtion varoista annetun kuolemuslainan maksamatta olevasta pääomasta. Valtiolle takaisin maksettavat avustus- ja lainaosuudet vahvistaa kouluhallitus.

Kouluhallitus voi niin ikään myöntää kunnalle luvan yhdistää rakennettaviin kirjastorakennuksen vesihuoltolaitteisiin ja -rakenteisiin muun kunnallisen rakennuksen tai sellaisen koulun, jonka ylläpidossa kunnalla yksin tai yhdessä muiden kuntien kanssa on pääasiallinen määräysvalta, niin myös sellaisen yksityisoppikoulun, joka saa valtionapua yksityisoppikoulujen valtionavusta annetun lain (493/50) tai kunnallisten ja yksityisten oppikoulujen valtionavusta annetun lain (468/68) mukaan, vesihuoltolaitteet ja -rakenteet, mikäli kunta sitoutuu omiin varoihin suorittamaan sellaisen osan yhteisessä käytössä olevien kirjastorakennuksen vesihuoltolaitteiden ja -rakenteiden kustannuksista, mikä vastaa muussa kuin kirjastorakennuksessa käytettäväksi arvioidun keskimääräisen vuorokautisen vesimäärän osuutta yhteisin laittein huolletusta vuorokautisesta vesimäärästä. Edellisessä lauseessa tarkoitetun luvan voi kouluhallitus myöntää koskemaan myös aikaisemmin valmistunutta kirjastorakennusta, mikäli kunta sitoutuu valtiolle suorittamaan ennen yhdistämistoimenpiteeseen ryhtymistä siitä yhteisillä vesihuoltolaitteilla ja -rakenteilla toimenpiteeseen ryhtymisen aikana olleesta arvosta, joka vastaa muussa kuin kirjastorakennuksessa käytettäväksi arvioidun vesimäärän osuutta koko käytettäväksi arvioidusta vesimäärästä, suhteellisesti niin suuren osuuden, jolla valtio on puheena olevien rakenteiden ja laitteiden hankkimista avustanut, sekä maksamaan takaisin mainittujen vesimäärien suhteen mukaan lasketun osuuden vesihuoltolaitteisiin ja -rakenteisiin kohdistuvan, valtion varoista annetun kuolemuslainan maksamatta olevasta pääomasta. Valtiolle takaisin maksettavat avustus- ja lainaosuudet vahvistaa kouluhallitus.

Opetusministeriön luvalla ja kunnan suostumuksella saadaan kirjastorakennuksen lämpö- ja vesihuoltolaitteisiin sekä -rakenteisiin yhdistää myös valtion omistaman rakennuksen vastaavat laitteet ja rakenteet, jolloin yhteisessä käytössä olevien huonetilojen, rakenteiden

ja laitteiden kustannusten jakaminen suoritetaan edellä tässä pykälässä mainittuja perusteita noudattaen valtion vastatessa oman osuutensa kustannuksista.

3 §. Kunnan pääkirjaston ja sivukirjastojen yhteenlaskettu hyötypinta-ala määräytyy kunnan asukasluvun perusteella. Mikäli kunnassa on enintään 2 000 asukasta, kirjastojen yhteenlaskettu hyötypinta-ala saa olla enintään 240 m². Asukasluvun ollessa sitä suurempi hyötypinta-alaan saadaan lisätä enintään 60 m² jokaista seuraavaa alkavaa 1 000 asukkaan määrää kohti. Asukasluvun noustessa suuremmaksi kuin 50 000 lisäys on kuitenkin enintään 50 m² kutakin seuraavaa alkavaa 1 000 asukkaan määrää kohti.

Kaksikielisessä kunnassa saadaan asukasluvun perusteella laskettuun hyötypinta-alaan lisätä 15 m² jokaista alkavaa vähemmistökielistä 1 000 asukkaan määrää kohti.

Maakuntakirjastoa ylläpitävässä kunnassa hyötypinta-ala saa olla 10 % edellä 1 ja 2 momentissa määrätyllä tavalla laskettua pinta-alaa suurempi.

Asutuksen rakenteen ja sijainnin, väestöennusteen osoitaman asukasluvun huomattavan kasvun tai muun erityisen syyn vuoksi kouluhallitus voi sallia, että kunnan kirjastojen yhteenlaskettu hyötypinta-ala voi olla enintään 15 % edellä 1 ja 2 momentissa määrätyllä tavalla laskettua pinta-alaa suurempi.

Kirjaston sisäisen parvekkeen pinta-alasta otetaan huomioon 50 % kirjaston hyötypinta-alaa määrättäessä.

Edellä mainittujen pinta-alojen lisäksi kirjastorakennukseen voidaan sijoittaa talonmies-lämmittäjän asunto 40-70 m² ja kirjastorakennukseen tai kirjastohuoneiston välittömään yhteyteen yksinomaan kirjastotoimintaa varten hankitun kirjastoauton säilytystila 40-55 m² autoa kohti.

Kirjastorakennuksessa tulee olla lämpö-, vesi- ja sähköhuoltoa sekä rakennuksen hoitoa varten tarpeellisille varustelle ja välineille kulloinkin tarvittavat tilat.

Eteis- ja käytävätilaa saa olla lisäksi enintään 10 % hyötypinta-alasta laskettuna.

4 §. Kunnan on, päätettyään kirjastorakennusta tai kansakoulurakennuksen taikka peruskoulurakennuksen yhteyteen sijoitettavaa kirjastohuoneistoa koskevasta uudisrakennus- tai muutostyöstä, tähän luettuna uudisrakennus- tai muutostyön yhteydessä tapahtuva kirjaston käytöstä poistaminen, ennen luonnospiirustusten ja rakennustapaselostusten tarkistamista tarkoittavan hakemuksen viereille panoa, hankittava kouluhallituksen vahvistus rakennusohjelmalle. Kunnan omistamaan muuhun kuin kansakoulurakennukseen tai peruskoulurakennukseen sijoitettavan kirjastohuoneiston rakennusohjelmalle on hankittava kouluhallituksen vahvistus ennen kuin haetaan kouluhallituksen hyväksyminen mainitun huoneiston käyttämiseen kirjastona.

Rakennusohjelman vahvistusta hakiessaan kunnan on liitettävä hakemukseen:

1) selvitys kunnan asukasluvusta ja siitä, miten asukasluvun on arvioitu lähimmän 10 vuoden aikana muuttuvan. Kaksikielisissä kunnissa tiedot on annettava kiellryhmittäin;

2) selvitys siitä, milloin on vahvistettu kunnan kirjasto-ohjesääntö, jolla on määrätty kirjaston paikka;

3) kokonaissuunnitelma siitä, millä tavoin kunta on suunnitellut järjestää kirjastonsa kunnan alueella, ja selvitys niiden hyötypinta-aloista sekä kartta tai piirros, johon on merkitty kysymyksessä olevan kirjaston paikka ja muiden kirjastojen sijainti;

4) selvitys siitä, kuinka paljon kunta on jo käyttänyt 3 §:ssä määrätyllä tavalla lasketusta hyötypinta-alasta pääkirjaston ja sivukirjastojen tarpeisiin;

5) milloin on kysymyksessä kirjastohuoneiston hankkiminen, selvitys siitä, minkä rakennuksen yhteyteen mainittu huoneisto alotaan sijoittaa;

6) mikäli kirjaston huonetiloihin halutaan muutoksia, sellainen pohjapiirros, josta käyvät ilmi kirjaston hallussa olevat huonetilat, niiden tähänastinen käyttö sekä näihin tiloihin ja niiden käyttötarkoitukseen aiottu muutokset;

7) mikäli kirjasto tai sen osa halutaan poistaa kirjaston käytössä olevista huonetiloista, edellä 6 kohdassa tarkoitettu pohjapiirros sekä selvitys poistamisen syistä; ja

8) mikäli kirjaston rakennusohjelmaan sisältyy kirjastoauton säilytystä, selvitys siitä, milloin kouluhallitus on antanut kirjastoauton hankkimisluvan.

Vahvistetusta rakennusohjelmasta tulee käydä ilmi:

1) huonetilat pinta-aloineen, jolloin erikseen on mainittava 1 §:n 3 ja 4 momentissa tarkoitettu mahdolliset lisätilat sekä eteis- ja käytävätilojen suuruus;

2) kirjaston käytössä jo olevissa huonetiloissa suoritettavat muutostyöt; ja

3) kirjaston käytöstä poistettavat tilat.

5 §. Vahvistetun rakennusohjelman perusteella mittakaavassa 1:100 tai 1:200 laaditut kirjastorakennuksen tai -huoneiston luonnospiirustukset, joihin on merkitty kunkin huonetilan käyttötarkoitus, sekä rakennustapaselostus, ja jos kysymyksessä on erillisen kirjastorakennuksen rakentaminen, myös 2 momentissa mainittu selvitykset, on kaksin kappalein lähetettävä kouluhallituksen tarkistettavaksi, mikäli kirjastorakennuksen tai sen koulurakennuksen, johon kirjastohuoneisto on tarkoitettu sijoittaa, rakennustyön normaalihinnan arvioltaan ylittävän 350 000 markkaa. Tarkastus koskee suunnitelman tarkoituksenmukaisuutta, teknillistä laatua, rakennuskustannuksia ja muita sellaisia seikkoja, ja on tällöin erityisesti otettava huomioon, että olosuhteisiin katsoen epätaloudellisten ja kalliiden rakennusten rakentamista vältetään. Tarkastetut luonnospiirustukset ja rakennustapaselostus on palautettava kunnalle ja tarkastuslausunnossa on esitettävä tarpeelliset muutokset ja korjaukset suunnitelmaan,

jollei kouluhallitus katso olevan aiheita vaatia uusia luonnospiirustuksia rakennustapaselostuksineen.

Jos kysymyksessä on erillinen kirjastorakennus, on hakemukseen liitettävä:

1) asemapiirros mittakaavassa 1:500, suurista alueista kuitenkin mittakaavassa 1:1 000; asemapiirrokselta tulee käydä ilmi kirjastotontin rajat, maaston korkeussuhteet, liikennealueet, tontilla ja naapuritontilla rajan välittömässä läheisyydessä ennestään olevat rakennukset sekä kirjastorakennuksen suunniteltu sijointus;

2) selvitys vedensaannista ja viemäroinnista, rakennuspalkan perusmaan laadusta ja kantavuudesta sekä suunnitellun kirjastorakennuksen perustamistavasta; ja

3) rakennustyötä koskeva kustannusarvio.

6 §. Pääpiirustuksille sekä rakennus- ja erikoistöiden työselityksille kunnan on hankittava kouluhallituksen vahvistus. Pääpiirustuksiin kuuluva asemapiirros on laadittava 5 §:n 2 momentin 1 kohdan mukaisesti ja niihin kuuluvat rakennusten pohja-, leikkaus- ja julkisivupiirustukset mittakaavaan 1:100, ja on sanotut pääpiirustukset samoin kuin työselitykset sekä edellä mainittujen piirustusten ja työselitysten perusteella laadittu kustannusarvio toimitettava kouluhallitukselle kolmin kappalein. Mikäli rakennuskustannukset saattavat ylittää 1 miljoona markkaa, pitää pääpiirustuksiin liitettävän kustannusarvion perustua, kouluhallituksen niin vaatiessa, kilpailuviin urakkatarjouksiin, joiden tulee sisältää ainakin rakennusteknilliset työt. Mikäli luonnospiirustuksia 5 §:n 1 momentin perusteella ei ole ollut tarpeen lähettää tarkastettaviksi, on pääpiirustusten oheen liitettävä sanotun pykälän 2 momentin 2 kohdassa mainitut selvitykset. Vahvistaessaan pääpiirustukset ja työselitykset kouluhallitus määrää tässä sekä 7 §:ssä mainituin perustein normaalihinnan. Tällöin on erityisesti kiinnitettävä huomiota myös siihen, että olosuhteisiin katsoen epätaloudellisten ja kalliiden rakennusten rakentamista vältetään.

Haettaessa kouluhallituksen hyväksymistä kunnan omistamaan muuhun kuin kansakoulurakennukseen sijoitettavan huoneiston käyttämiseen kirjastona, on hakemukseen liitettävä tämän huoneiston pääpiirustukset mittakaavassa 1:100 tai 1:50. Hyväksyessään huoneiston käytettäväksi kouluhallitus määrää tässä sekä 7 §:ssä mainituin perustein normaalihinnan.

Kirjastorakennuksen ja -huoneiston normaalihintaa lasketaan hyöty-pinta-alan mukaan.

Kirjastohuoneiston hyötypinta-ala lasketaan huoneiston ääriseläinten sisäpintojen rajoittamana alana, johon ei lueta tuulikaapin, porrashuoneiden, etelsten, käytävien, ikkuna- ja ovisyvennysten, hormiryhmien eikä kantavien rakentelien vaatimaa alaa.

Kirjastorakennuksen hyötypinta-alaan luetaan kirjastohuoneiston hyötypinta-ala, 1 §:n 4 momentissa tarkoitettu väestönsuoja suojelukoh-teessa väestönsuojeluasetuksessa säädetyn vähimmäismäärän suuruisena, sekä 3 §:n 6 momentin mukaiset talonmies-lämmittäjän asunto ja kirjastoauton säilytystila.

Kirjastohuoneiston hyötypinta-alaan luetaan myös sen välittömässä yhteydessä oleva kirjastoauton säilytystila.

Tämän päätöksen 1 §:n 3 ja 4 momentin nojalla rakennusohjelmaan hyväksyttyjä lisätiloja ei lueta hyötypinta-alaan eikä niiden aiheuttamia rakennuskustannuksia oteta huomioon valtionrahoituksen suuruutta määrittäessä. Normaalihintaan ja vastaavasti valtion avustamlin sekä laioitettuihin rakennuskustannuksiin ei myöskään lueta tonttikustannuksia, ei liioin korvauksia eikä tontin ulkopuolisten vesi-, sähkö- ja lämpöhuoltolaitteiden kustannuksia, lukuun ottamatta kohtuullista liittymismaksua kirjastorakennuksen yhdistämisestä veden, sähkön tai lämpöenergian hankintaa varten perustetun laitoksen verkostoon.

7 §. Kirjastorakennusten ja -huoneistojen normaali hinnat hyötypinta-alaan nelimetriä kohti ovat seuraavat:

Kirjastorakennukset:

kirjastotilat	1 560 mk
talonmies-lämmittäjän asunto	1 330 mk
kirjastoauton säilytystila	870 mk

Kirjastohuoneistot muissa kuin kansakoulu- ja peruskoulurakennuksissa:

kirjastotilat	1 400 mk
kirjastoauton säilytystila	785 mk

Väestönsuoja

1 210 mk

Kaivon rakentaminen, milloin se perusparannustyönä on välttämätön, kokonaisnormaali hinta on:

kaivo	1 200 mk
porakaivo laitteineen	9 000 mk

Kansakoulu- tai peruskoulurakennuksen yhteydessä olevan kirjastohuoneiston normaali hinta määrätään kysymyksessä olevan koulurakennuksen mukaan.

Milloin uutta kirjastorakennusta ei varusteta vesihuoltolaitteilla ja -rakenteilla tai sitä ei sähköistetä taikka on multa rakennuksen arvoa alentavia syitä, tulee kouluhallituksen määrätä valtionavun perusteena olevat normaali hinnat vastaavasti 1 momentissa mainittuja hintoja alemmiksi. Normaali hintaa ei kuitenkaan alenneta, vaikka kirjastorakennusta ei varusteta omalla lämpökeskuksella, jos kirjasto liittyy lämpöenergian hankintaa varten perustetun laitoksen verkostoon.

Milloin kirjastorakennus tai -huoneisto muuten kuin palamisen tai toiseen tarkoitukseen luovuttamisen johdosta on poistettu kirjaston käytöstä, on sen sijaan hankittavan rakennuksen normaali hinnasta vähennettävä vahvistetussa rakennusohjelmassa poistettavaksi määrätyn rakennuksen arvo. Tämä arvo määrätään, niin kuin poistettava rakennus rakennettaisiin poistamisen ajankohtana vallitsevan hintatason mukaan siitä rakennusaineesta ja sillä tavalla kuin se on rakennettu, ottaen huomioon rakennuksen iästä johtunut arvon alennus, joka on kivirakennuksen osalta 1 1/2 % ja puisen rakennuksen osalta 2 % jokaista ikävuotta kohden,

kuitenkin yhteensä enintään 98 %. Jos rakennuksessa on suoritettu perusparannuksia, on sen ikälennuksen suuruutta parannusten laadusta riippuen harkinnan mukaan pienennettävä.

8 §. Niiden kuntien osalta, joissa rakennustöiden kustannustaso on pysyvästi yleistä rakennustöiden kustannustasoa korkeampi, saadaan edellä 7 §:ssä mainittuja normaalihintoja korottaa sen mukaan kuin valtioneuvosto vuosittain tekemällään päätöksellä määrää.

9 §. Perusparannustyötä koskeville työpiirustuksille ja työselityksille on ennen kysymyksessä olevaan työhön ryhtymistä hankittava kouluhallituksen vahvistus. Työpiirustukset ja työselitykset on toimitettava kouluhallitukseen kolmin kappalein. Kouluhallitus määrää työlle normaalihintaan niiden kohtuullisten kustannusten mukaisesti, jotka piirustusten, työselitysten ja yksityiskohtaisen kustannusarvion perusteella arvioidaan sanotusta työstä johtuvan. Kustannuksista on kuitenkin vähennettävä sellaisen perusparannuksessa poistettavan osan arvioitu kustannus, joka osa korvataan uudella samaa tarkoitusta palvelevalla rakenteella ja laitteella. Poistettavan osan kustannus arvioidaan niinkuin mainittu osa rakennettaisiin poistamisen ajankohtana vallitsevan hintatason mukaan siltä rakennusaineesta ja sillä tavalla kuin se on rakennettu ja tästä arvosta vähennetään perusparannustyön kohteena olevan rakennuksen iän perusteella 7 §:n 5 momentin säännöksiä soveltuvin kohdin noudattaen määrätty ikälennus. Normaalihintaan ja valtion avustamisin sekä lainoittamisin rakennuskustannuksiin ei lueta mitakaan sellaisia kustannuksia, joihin ei myönnetä valtionapua eikä kuoletuslainaa uutta kirjastoa rakennettaessa.

10 §. Kun kysymyksessä ovat kirjastorakennuksessa tai -huoneistossa tai muuhun tarkoitukseen rakennetussa kirjaston käyttöön hankitussa rakennuksessa tai -huoneistossa toimeenpantavat muutokset, kouluhallitus saa, mikäli muutokset ovat tarkoituksenmukaiset, vahvistaa rakennusohjelman sekä piirustukset ja työselitykset, vaikka kirjastohuoneisto ei täysin vastaa tämän päätöksen vaatimuksia.

11 §. Mikäli kansakoulu- tai peruskoulurakennukseen sijoitetun kirjastohuoneiston rakennusohjelma on vahvistettu ennen tämän päätöksen voimaantuloa, saadaan sen perusteella laaditut pääpiirustukset ja työselitykset vahvistaa noudattaen niitä säännöksiä, joiden nojalla rakennusohjelma on vahvistettu. Myös hyötypinta-ala määrätään tähän asti voimassa olleiden säännösten mukaan, mutta normaalihintaa määrätään tällöinkin tämän päätöksen 6 ja 7 §:n mukaisesti.

Jos kirjastorakennuksen tai -huoneiston rakennusohjelma on vahvistettu ennen tämän päätöksen voimaantuloa, saadaan sen perusteella laaditut pääpiirustukset ja työselitykset vahvistaa sekä hyötypinta-ala määrätä noudattaen niitä säännöksiä, joiden nojalla rakennusohjelma on vahvistettu. Normaalihintaa määrätään tällöinkin tämän päätöksen 6 ja 7 §:n mukaisesti.

Jos kirjastorakennuksen tai -huoneiston rakennusohjelma on vahvistettu ennen tammikuun 1 päivää 1973, eikä kunta ole saanut opetusministeriöltä rakennuslupaa tai lupaa huoneiston hankkimiseen vuoden 1973 loppuun mennessä, kunnan tulee hankkia kouluhallituksen vahvistus uudelle tämän päätöksen mukaiselle rakennusohjelmalle.

Jos kirjastorakennuksen piirustukset ja työselitykset on vahvistettu ennen tämän päätöksen voimaantuloa, on normaalihinnan laskemisessa noudatettava, mikäli tämän pykälän 5 momentin määräyksistä ei muuta johdu, tähän asti voimassa olleita säännöksiä.

Rakennuksen normaalihinta, joka hyötyplinta-alan mukaan on määrätty ennen tammikuun 1 päivää 1974, on kunnan hakemuksesta korotettava 30 prosentilla niiden rakennuskustannusten osalta, jotka on maksettu joulukuun 31 päivän 1973 jälkeen.

12 §. Kouluhallitus antaa tarkemmat määräykset ja ohjeet kirjastorakennusten ja huoneistojen suunnittelussa ja rakennustyön suorituksessa sekä valvonnassa huomioon otettavista seikoista.

13 §. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974 ja se on voimassa vuoden 1974 loppuun.

78. LAKI KANSAKOULULAIN 62 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 3 p:nä 1974.

(Suomen AsK 339/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:66)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain 62 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 12 päivänä toukokuuta 1972 annetussa laissa (377/72), näin kuuluvaksi:

62 §. -----

Kunnan perustaessa koulujärjestelmän perusteista annetussa laissa (467/68) tarkoitetun kunnan koululaitoksen siirretään kansakoululaitoksen palveluksessa oleva päätoiminen työnohjaaja ja tuntiopettaja, joka sitä haluaa, mikäli mahdollista peruskoulun palvelukseen.

79. HELSINGIN KAUPUNGIN VAPAAVARASTON
TYÖMAKSUJEN MUUTOS.

Satamalautakunnan päätös toukokuun 13
p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:90)

Lautakunta päätti kumoten 18.6.1973 vahvistamansa va-
paavaraston ja yleisen talletusmakasiinin työmaksuja koskevat
taksat, vahvistaa uudet työmaksut tulevaksi voimaan 1.6.1974
lukien seuraavasti:

Uudet tonniperusteiset maksut ovat seuraavat:

säkki tavara	10,70
astiatavara	11,80
ajoneuvon renkaat	13,70
metallit	11,20
raakatupakka	11,50
säilykkeet ja kuivatut	
hedelmät	10,50
muu tavara	16,40

Tuntiperusteisena tehdyn työn uusi maksu on 14,60 mk
tunnilta. Vähin maksu on 5 markkaa.

80. HELSINGIN KAUPUNGIN YLEISEN TALLETUS-
MAKASIININ TYÖMAKSUJEN MUUTOS.

Satamalautakunnan päätös toukokuun 13
p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:91)

Lautakunta päätti kumoten 18.6.1973 vahvistamansa va-
paavaraston ja yleisen talletusmakasiinin työmaksuja koskevat
taksat, vahvistaa uudet työmaksut tulevaksi voimaan 1.6.1974
lukien seuraavasti:

Uudet tonniperusteiset maksut ovat seuraavat:

säkkitavara	10,70
astiatavara	11,80
ajoneuvon renkaat	13,70
metallit	11,20
raakatupakka	11,50
säilykkeet ja kuivatut	
hedelmät	10,50
muu tavara	16,40

Tuntiperusteisena tehdyn työn uusi maksu on 14,60 mk
tunnilta. Vähin maksu on 5 markkaa.

81. ASETUS TERVEYSKESKUKSESSA PERITTÄVISTÄ
MAKSUISTA JA KORVAUKSISTA ANNETUN ASETUK-
SEN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 17 p:nä 1974.
(Suomen AsK 372/74)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä lisätään terveyskeskuksessa perittävistä maksuista ja korvauksista 10 päivänä maaliskuuta 1972 annetun asetuksen (206/72) 6 §:ään, sellaisena kuin se on 12 päivänä toukokuuta 1972 annetussa asetuksessa (383/72), uusi näin kuuluva 2 momentti:

6 §. -----
Maksua ei peritä terveydenhoitolain (469/65) 50 §:ssä tarkoitettua lääkärintodistuksesta, sen antamiseen liittyvästä käynnistä lääkärin luona ja suoritetusta laboratorio- tai röntgentutkimuksesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1974.

82. ASETUS TYÖSUOJELUN VALVONNASTA ANNETUN
ASETUksen MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 17 p:nä 1974.
(Suomen AsK 382/74)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä lisätään työsuojelun valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1973 annetun asetuksen (954/73) 2 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

2 §. -----

Valvontalain 8 §:n 3 momentissa tarkoitettuna asianomaisena valtion viranomaisena pidetään valvontalakia ja tätä asetusta sovellettaessa valtiovarainministeriötä taikka sitä valtion virastoa tai laitosta, jolle valtiovarainministeriö on antanut valtuutuksen sopia valvontalain 2 luvussa tarkoitettua yhteistoiminnasta.

83. KAASUNMYYN TITARIFFIT.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 20 p:ltä 1974 ja teollisuuslaitosten lautakunnan päätös huhtikuun 30 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:23)

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa kaasun yleiset ja erikois-
tariffit seuraaviksi:

YLEISET TARIFFIT

Pienkulutustariffi I

kulutus 0...5 000 m³/vuosi

perusmaksu 50 mk/vuosi

kulutusmaksu 39 p/m³

Kaasurahake = 1 2/3 m³ kaasua 65 p/kpl

Pienkulutustariffi II

perusmaksu huoneistoa kohti 50 mk/vuosi

kulutusmaksu 37 p/m³

Pienkulutustariffia II sovelletaan kiinteistöön, jonka kaasun kulutus on pääasiallisesti kotitalouskulutusta ja jossa se mitataan kiinteistökohtaisella yhteismittarilla. Kiinteistössä on oltava vähintään kuusi huoneistoa.

Suurkulutustariffi I

kulutus 5 000...100 000 m³/vuosi

perusmaksu 450 mk/vuosi

kulutusmaksu 31 p/m³

Suurkulutustariffi II

kulutus yli 100 000 m³/vuosi

perusmaksu 3 450 mk/vuosi

kulutusmaksu 28 p/m³

ERIKOISHINTA

perusmaksu 50 mk/vuosi

kulutusmaksu 31 p/m³

Erikoishintaa sovelletaan kuluttajaan, joka käyttää kaasua pääasiallisesti huoneiden lämmitykseen ja jonka kaasun kulutus on vähintään 1 000 m³ vuodessa.

Kaasulaitos siirtää kaasunkuluttajat uusiin tariffeihin ja kuluttajien ei tarvitse tehdä uutta kaasunostosopimusta.

Uusia maksuja sovelletaan pienkulutustariffi II:ssa, suurkanalutustariffi I:ssä ja II:ssa sekä erikoishinnassa 1.9.1974 jälkeen suoritettavasta mittarinluennasta alkaen ja pienkulutustariffi I:ssä kulutusarvion perusteella 1.9.1974 lukien.

Kaasurahakkeen hinta nousee 1.9.1974.

84. LIIKENNELAITOKSEN ERÄIDEN
KULJETUSMAKSUJEN MUUTOS.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun
20 p:ltä 1974.

Kaupunginhallitus vahvisti kaupunginvaltuuston
31.10.1973 päättämät ja elinkeinohallituksen 9.5.1974
hyväksymät liikennelaitoksen kertalippujen, lasten sar-
jalipun ja alennussarjalipun uudet hinnat tuleviksi voi-
maan 1.6.1974 alkaen seuraavan suuruisina:

aikuisten kertalippu	1,20 mk
lasten kertalippu	0,60 "
lasten 10 matkan sarjalippu	3,00 "
invalidien, koululaisten ja eläkeläisten alennuslippu	3,00 "

85. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMAMAKSU-TAKSAN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 3 p:ltä 1974.
Sisäasiainministeriön vahvistama touku-
kuun 20 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:50)

Kaupunginvaltuusto päätti, että Helsingin kaupungin satamamaksutaksan 1 ja 5 § muutetaan seuraaviksi:

1 §. Aluksesta, joka saapuu kaupungin satama-alueelle, kannetaan satamamaksua kultakin aluksen nettovetoisuuden rekisteritonnilta seuraavasti:

- a) aluksesta, joka saapuu ulkomailta tai lähtee ulkomaille suoraan tai sellaisen suomalaisen sataman kautta, jossa ei kanneta sisäasiainministeriön vahvistamaan taksaan perustuvia satamamaksuja, kuusikymmentäneljä (64) penniä;
vähin maksu tässä liikenteessä kulkevasta aluksesta, joka saapuu satama-alueelle purkamaan tai lastaamaan, on satakaksikymmentä (120) markkaa,
- b) ulkomaan liikenteessä kulkevasta aluksesta, joka saapuu Suomen satamasta ja lähtee toiseen Suomen satamaan, joissa kummassakin kannetaan sisäasiainministeriön vahvistamaan taksaan perustuvia satamamaksuja, kolmekymmentäkahdeksan ja puoli (38,5) penniä;
- c) kotimaan liikenteessä kulkevasta aluksesta kaksikymmentäviisi ja puoli (25,5) penniä;
vähin maksu tässä liikenteessä kulkevasta aluksesta on kolme markkaa viisikymmentä penniä (3,50).

Samalta satamassa käynniltä kannetaan satamamaksua ainoastaan kerran. Aluksesta, joka on satamassa joulukuun 1 ja huhtikuun 30 päivän välisenä aikana, kannetaan satamamaksut viidentoista ja puolen (15,5) pennin korotuksin aluksen nettovetoisuuden rekisteritonnilta.

5 §. Aluksesta, jota käytetään tavarankuljetukseen satama-alueella, kannetaan satamamaksua vuosittain ennen liikennöimisen alkamista

- a) viisikymmentäkolme (53) markkaa, jos aluksen nettovetoisuus on 200 rekisteritonnia tai enemmän;
- b) neljäkymmentä (40) markkaa, jos aluksen nettovetoisuus on alle 200, mutta vähintään 100 rekisteritonnia;
- c) kaksikymmentäseitsemän (27) markkaa, jos aluksen nettovetoisuus on alle 100, mutta vähintään 30 rekisteri-

tonnia; sekä

d) neljätoista (14) markkaa, jos aluksen nettovetoisuus on alle 30 rekisteritonnia.

Sisäasiainministeriö vahvisti satamamaksutaksan muutokset tuleviksi voimaan 1.5.1974 lukien.

86. HELSINGIN KAUPUNGIN JÄTEVESIMAKSUTAKSA.

Kaupunginvaltuusto päätti maaliskuun 20 p:nä 1974 hyväksyä Helsingin kaupungin jätevesimaksutaksan (Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama toukokuun 21 p:nä 1974) seuraavassa muodossa:

J ä t e v e s i m a k s u t a k s a

Kaupunginvaltuuston 20.3.1974 hyväksymä ja Uudenmaan lääninhallituksen 21.5.1974 vahvistama.

1 §. Jätevesien ja sadevesien viemäröinnistä sekä niiden puhdistamisesta kaupunki peri jätevesimaksusta annetun lain (610/73) nojalla jätevesimaksua tämän taksan mukaisesti.

2 §. Jätevesimaksu käsittää käyttömaksun.

3 §. Käyttömaksu on 80 penniä jokaista kiinteistön kuluttamaa, vesilaitoksen mittaamaa vesikuutiometriä kohti, kuitenkin niin, että jätevesimaksusta annetun lain 5 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa otetaan jäteveden poikkeuksellisesta laadusta tai määrästä aiheutuvat kustannukset huomioon todellisten kustannusten mukaisina.

Jätevesimaksun laskenta aloitetaan Uudenmaan lääninhallituksen vahvistamispäätöksen jälkeen kiinteistössä suoritettavasta mittarin lukemisesta.

87. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS IRTOLAISTEN
TYÖLAITOSHOIDON PÄIVÄKUSTANNUSTEN
MÄÄRÄN VAHVISTAMISESTA.

Annettu toukokuun 23 p:nä 1974.

(Suomen AsK 397/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:54)

Valtioneuvosto on, sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä, 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun irtolaislain (57/36) 41 §:n 5 momentin nojalla sekä ottaen huomioon irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa aiheutuvien kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä niiden korvauksen maksamisesta 17 päivänä joulukuuta 1936 annetun valtioneuvoston päätöksen (407/36) 1 §:ssä, sellaisena kuin se on muutettuna 25 päivänä toukokuuta 1972 annetulla valtioneuvoston päätöksellä (411/72), määrätty perusteet, päättänyt, että se päiväkustannus, jonka perusteella kunta on velvollinen suorittamaan valtiolle tai valtio kunnalle edellä mainitussa lainkohdassa säädetyn korvauksen irtolaisen huollosta työlaitoksessa aiheutuvista kustannuksista, on 1 päivästä heinäkuuta 1974 alkaen 18 markkaa.

88. ASETUS PERUSKOULUASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 24 p:nä 1974.

(Suomen AsK 390/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:68, 1972:11, 68, 84 ja 172, 1973:70 ja 168)

Opetusministerin esittelystä

muutetaan 26 päivänä kesäkuuta 1970 annetun peruskouluasetuksen (443/70) 28 §:n 1 momentti, 29 §:n 1 momentti, 53 §:n 1 momentin 8 kohta, 107 §:n 1 ja 2 momentti ja 204 §:n 3 momentti,

sellaisten kuin niistä ovat 53 §:n 1 momentin 8 kohta 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa asetuksessa (928/72) ja 204 §:n 3 momentti 21 päivänä tammikuuta 1972 annetussa asetuksessa (61/72), sekä

lisätään 110 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

28 §. Lapsella on oikeus päästä omakieliseen peruskouluun siinä piirissä, jossa hän asuu. Muutoinkin lapsella on pätevistä syistä oikeus päästä muun kuin oman koulupiirinsä omakieliseen peruskouluun, jolle sen johdosta oman piirin opettajanvirka tulee tarpeettomaksi tai toisessa piirissä ole kustannettava muuten tarpeetonta virkaa taikka hankittava lisähuoneisto. Jos lapsen omassa piirissä ei ole hänen omakielistä peruskoulua, on hänellä oikeus päästä muun piirin omakieliseen peruskouluun taikka oman piirin toisenkieliseen peruskouluun.

29 §. Jos muu henkilö kuin peruskoulun oppilas haluaa suorittaa erityisessä tutkinnossa peruskoulun oppimäärän tai osan siitä ja sen perusteella saada todistuksen, tulee hänen ilmoittautua peruskoulun yläasteen johtajalle. Kuulustelun toimittavat johtajan määräämät opettajat tai tuntiopettajat ja, jos kuulustellun tiedot ja taidot vastaavat peruskoulun oppimäärää, johtaja antaa hänelle siitä kouluhallituksen vahvistaman kaavan mukaisen todistuksen. Jos tutkinto suoritetaan peruskoulun päästötodistuksen saamista varten, on piirihallintoviranomaisen määrättävä tutkivat opettajat tai tuntiopettajat. Päästötodistuksen allekirjoittaa koulun johtaja ja piirihallintoviranomaisen määräämä henkilö. Milloin kuulusteltava on saanut kansakoulun päästökirjan tai suorittanut siihen rinnastetun oppimäärän, tulee hänen saada kesken todistuksen peruskoulun oppimäärän suorittamisesta kuulustelussa osoittaa omaavansa peruskoulun yläasteella

vaadittavat tiedot äidinkielessä, vieraassa kielessä, toisessa kotimaisessa kielessä, historiassa, yhteiskuntaopissa, matematiikassa, fysiikassa, kemiassa, luonnonhistoriassa ja maantiedossa.

53 §. Koululautakunnan tulee:

8) myöntää enintään kahdeksan kuukautta kestävä virkavapaus ja ottaa samaksi ajaksi sijainen peruskoulun viranhaltijalle tai -hoitajalle ja ilmoittaa siitä piirihallintoviranomaiselle sekä, jos viranhaltija tai -hoitaja hakee pitempää virkavapautta, lähettää hakemus lausuntoineen piirihallintoviranomaisen ratkaistavaksi;

107 §. Oppilasasuntolassa tulee olla asuntolanhoitaja. Oppilasasuntolassa voi olla:

1) kaksi asuntolanhoitajaa, jos asuntolaan sijoitettuja oppilaita on vähintään 40;

2) kolme asuntolanhoitajaa, jos asuntolaan sijoitettuja oppilaita on vähintään 120; sekä

3) neljä asuntolanhoitajaa, jos asuntolaan sijoitettuja oppilaita on vähintään 180.

Oppilasasuntolassa, jossa on vähintään viisi erityisopetukseen osallistuvaa oppilasta, voi olla yksi asuntolanhoitaja enemmän kuin 1 momentissa on säädetty.

110 § .

Jos oppilasasuntolassa on kaksi tai useampi asuntolanhoitaja, voidaan tarvittaessa asuntolanhoitajalle kuuluvat tehtävät jakaa heidän kesken sen mukaan kuin kouluohjesäännössä määrätään.

204 §.

Sen estämättä, mitä 21, 22 ja 26 §:ssä on säädetty, voi piirihallintoviranomainen, milloin koulutyön tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä edellyttää, kouluhallituksen antamien ohjeiden mukaan myöntää luvan poiketa opetusryhmien muodostamista ja opetustyön jakamista eri opettajien kesken koskevista säännöksistä 31 päivään heinäkuuta 1978 saakka ja sen jälkeenkin siihen saakka, kunnes kunnan peruskoulun kaikkien vuosiluokkien opetus tapahtuu peruskoulun opetussuunnitelman mukaan.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1974.

Sen estämättä, mitä 107 §:n 1 ja 2 momentissa on säädetty, pysyy oppilasasuntolassa tämän asetuksen voimaan tullessa olevan apulaisasuntolanhoitajan palvelussuhde voimassa. Tällöin asuntolassa on asuntolanhoitajia oltava vastaavasti vähemmän.

89. LAKI KOULUJÄRJESTELMÄN PERUSTEISTA
ANNETUN LAIN 23 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 24 p:nä 1974.

(Suomen AsK 376/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:119, 1969:185, 1971:150,
1972:4 ja 75 sekä 1973:74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään koulujärjestelmän perusteista 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetun lain (467/68) 23 §:ään uusi 2 ja 3 momentti seuraavasti:

23 §. -----

Milloin opetuksen tarkoituksenmukainen järjestäminen sitä vaatii, voidaan kunnan peruskouluun kouluhallituksen luvalla ja sen mukaan kuin kunnat keskenään sopivat perustaa sellainen opettajanvirka, jonka haltija on velvollinen opettamaan osan opetusvelvollisuudestaan muun tai muiden sopijakuntien yhdessä tai useammassa peruskoulussa.

Kunnan peruskoulun opettajanvirkaan taikka tuntiopettajan virkaan tai tehtävään voidaan kouluhallituksen luvalla ja sen mukaan kuin kunnat keskenään sopivat liittää velvollisuus asetuksessa säädetyllä tavalla ohjata opetusta tai valvoa ja ohjata kelttolatointia muun tai muiden sopijakuntien yhdessä tai useammassa peruskoulussa.

90. LAKI MAA-ALUEILLA TAPAHTUVIEN ÖLJY- VAHINGOJEN TORJUMISESTA.

Annettu toukokuun 24 p:nä 1974.
(Suomen AsK 378/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Öljyä ei saa päästää maahan tai veteen eikä niin varastoida, säilyttää tai käsitellä, että siitä aiheutuu ilmeinen öljyvahingon vaara.

2 §. Öljyllä tarkoitetaan tässä laissa raakaöljyä ja siitä saatuja öljytuotteita, kuten nestemäisiä polttoainetta ja volteluöljyjä, sekä öljypitoista seosta, jäteöljyä ja öljyistä jätettä.

Öljyvahingolla tarkoitetaan tässä laissa sellaista vahinkoa tai haittaa, jonka maahan tai veteen joutunut öljy aiheuttaa ihmiselle ja luonnolle likaamalla, turmelemalla tai pilaamalla maaperää, vesiä, kasvillisuutta, eläimistöä, laitteita tai rakenteita.

Aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen torjumisesta säädetään erikseen.

3 §. Joka huomaa tai saa tietää öljyvahingon tapahtuneen, on velvollinen viipymättä ilmoittamaan siitä poliisille tai palokunnalle sekä mahdollisuuksien mukaan sille, jonka hallussa tai holdossa öljy on.

4 §. Se, jonka hallussa tai holdossa vahingon tai vahingon vaaran aiheuttanut öljy on, on velvollinen ryhtymään sellaisiin torjuntatoimenpiteisiin, joita häneltä olosuhteisiin nähden voidaan kohtuudella vaatia, sekä viipymättä ilmoittamaan vahingosta tai sen uhasta poliisille tai palokunnalle.

Joka säilyttää tai varastoi öljyä samalla varastoalueella 100 000 litraa tai sitä enemmän, on velvollinen sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään hankkimaan öljyvahingon torjuntalaitteita ja -tarvikkeita sekä huolehtimaan siitä, että on saatavissa niiden käyttöön perehtynyttä henkilöstöä.

5 §. Tässä laissa tarkoitettujen öljyvahinkojen torjunnan yleinen johto, kehittäminen ja valvonta kuuluu vesihallitukselle. Sen alaisen piirihallinnon on toimialueellaan valvottava ja ohjattava öljyvahinkojen torjunnan järjestämistä sekä tarvittaessa osallistuttava öljyvahinkojen torjuntaan.

Kunnan on huolehdittava alueellaan öljyvahinkojen torjunnasta. Kunnalla on oltava kunnallisvaltuuston hyväksymä öljyvahinkojen torjuntasuunnitelma sekä nimetty viranomainen, joka on vastuussa tässä laissa tarkoitettujen öljyvahinkojen torjunnan järjestämisestä ja johtamisesta kunnan alueella. Valtuuston hyväksymä torjuntasuunnitelma on allistettava vesipiirin vesitoimiston vahvistettavaksi. Vesipiirin vesitoimiston on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, onko kalusto tarpeellinen ja tarkoituksenmukainen samoin kuin onko torjuntavalmiuden ylläpito sekä torjuntahenkilöstön koulutus järjestetty olosuhtelden vaatimalla tavalla välttämättä tarpeettomia kustannuksia.

Kunta voi, saatuaan siihen vesipiirin vesitoimiston suostumuksen, sopia edellä 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa täyttämiseksi yhteistoiminnassa naapurikuntien tai 4 §:n 2 momentissa tarkoitettujen öljyn varastojen kanssa.

Kunnalla on oikeus saada valtion varoista korvaus vahvistetun öljyvahinkojen torjuntasuunnitelman mukaisen kaluston hankkimisesta ja sen mukaisen torjuntavalmiuden ylläpidosta sekä torjuntahenkilöstön koulutuksesta aiheutuvista kustannuksista.

6 §. Tässä laissa tarkoitettuja öljyvahinkojen torjuntaviranomaisia ovat edellä 5 §:ssä tarkoitetut valtion ja kunnan viranomaiset sekä kunnallista torjuntahenkilöstöä torjuntatehtävässä johtava henkilö ja vesipiirin vesitoimiston määräämä torjuntatyön johtaja.

Muut viranomaiset ovat velvollisia antamaan öljyvahinkojen torjuntaviranomaisille virka-apua tässä laissa tarkoitetuissa asioissa. Virkaavun pyytämisessä ja antamisessa noudatettavasta menettelystä voi valtioneuvosto antaa lähempiä määräyksiä.

7 §. Milloin öljyvahinko on tapahtunut tai se uhkaa, on öljyvahinkojen torjuntaviranomaisten kiireellisesti ryhdyttävä tarpeellisiin torjuntatoimenpiteisiin, mikäli niistä aiheutuvat kustannukset tai vahingot eivät ole ilmeisessä epäsuhteessa uhattuna oleviin taloudellisiin ja muihin arvoihin.

Torjuntatoimenpiteet on suoritettava niin, ettei luonnon ja ympäristön saattamista samaan tilaan, jossa se oli ennen öljyvahingon tapahtumista, tarpeettomasti vaikeuteta.

Kunnalla on oikeus saada valtion varoista korvaus edellä 1 momentin mukaisesti suorittamistaan torjuntatoimenpiteistä aiheutuneista kustannuksista.

8 §. Milloin öljyvahinko tai sen leviämisen vaara on niin suuri, että öljyvahinkojen torjuntaviranomaisten käytössä oleva henkilöstö tai kalusto ei riitä sen tehokkaaseen torjumiseen tai ehkäisyyn, on kunnan torjuntaviranomaisilla tai, mikäli on kysymys toisen kunnan torjuntakaluston tai -henkilöstön käytöstä, asianomaisen vesipiirin vesitoimistolla oikeus määrätä sen, jolla on torjuntakalustoa tai tarvikkeita taikka niiden käyttöön perehtynyttä henkilöstöä, asettamaan nämä torjuntaviranomaisten käyttöön. Vesipiirin vesitoimisto voi tarvittaessa ottaa tehtäväkseen

myös torjuntatoimenpiteiden johtamisen ja määrätä torjuntatyön johtajan.

Öljyvahingon torjumiseksi on torjuntaviranomaisella oikeus ottaa käyttöön tarpeellisia viestitys- ja kuljetusvälineitä sekä työkoneita ja -välineitä. Torjuntaviranomainen saa määrätä kaivamaan maata, ottamaan soraa, hiekkaa tai maata ja tukkimaan ojia sekä ryhtymään muihin tarkoituksen saavuttamiseksi tarpeellisiin toimenpiteisiin.

Annetusta torjunta-avusta sekä vahingosta, joka on aiheutunut 2 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, asianomaisella on oikeus saada täysi korvaus valtion varoista. Korvausta ei kuitenkaan suoriteta sille, joka on vahingon aiheuttanut tai jonka hallussa vahingon tai vahingon vaaran aiheuttanut öljy on ollut tai jonka toimeksiannosta öljyä on kuljetettu.

9 §. Joka tahallaan tai törkeällä tuottamuksellaan aiheuttaa öljyvahingon, on tuomittava, jollei teosta ole muualla säädetty ankarampaa rangaistusta, sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Joka muutoin rikkoo tätä lakia ja sen nojalla annettuja määräyksiä tai laiminlyö hänelle tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten mukaan kuuluvia velvollisuuksia, on tuomittava, jollei rikkomus tai laiminlyönti ole vähäinen, sakkoon.

10 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

11 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

91. SISÄASIAINMINISTERIÖN PÄÄTÖS RAKENNUSTEN
PALONKESTÄVYYDESTÄ ANNETUN SISÄASIAINMINIS-
TERIÖN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 27 p:nä 1974.
(Suomen AsK 408/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1962:62)

Sisäasiainministeriö on kumonnut rakennusten palonkestävyydestä 22 päivänä toukokuuta 1962 antamansa päätöksen (327/62) 18 §:n 3 momentin 7 kohdan sekä muuttanut sanotun pykälän 3 momentin 2, 5 ja 6 kohdan seuraavasti:

18 §. -----
2. Erillisen ilmahormin tai ilmahormien muodostaman ryhmän ulko-seinämien tulee sellaisessa osastossa, jota ne eivät palvele, olla a 1-luokkaa. Jos osasto kuuluu pieneen palokuormaryhmään, saavat ne olla a 1/2-luokkaa. Milloin ne kulkevat erityistä palonvaaraa aiheuttavan osaston kautta, tulee niiden kuitenkin olla a 2-luokkaa.

5. Ilmahormien seinämien pintakerroksineen, 1 kohdassa mainittuja hormoneja lukuun ottamatta, tulee olla a 1-luokkaa.

6. Paloluokitustiedotuksissa määrätään, milloin ilmahormien seinämät pintakerroksineen saavat, poiketen 1 ja 3-5 kohdan määräyksistä, olla b-, c- tai d-luokkaa.

92. LIIKENNEMINISTERIÖN PÄÄTÖS MOOTTORIAJONEUVO-
ASETUksen TÄYTÄNTÖÖN PANOSTA ANNETUN KULKULAITOS-
TEN JA YLEISTEN TÖIDEN MINISTERIÖN PÄÄTÖKSEN MUUT-
TAMISESTA.

Annettu toukokuun 28 p:nä 1974.

(Suomen AsK 411/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:114, 128 ja 192, 1969:27,
1970:65, 1971:129, 1972:90)

Liikenneministeriö on kumonnut moottoriajoneuvoasetuksen täytäntöönpanosta 29 päivänä marraskuuta 1957 annetun kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätöksen (392/57) 10 §:n 6 momentin, sellaisena kuin se on muutettuna 26 päivänä toukokuuta 1967 (233/67) annetulla päätöksellä, muuttanut 18 §:n, sellaisena kuin se on muutettuna 27 päivänä helmikuuta 1963, 23 päivänä joulukuuta 1966, 26 päivänä toukokuuta 1967 ja 24 päivänä kesäkuuta 1970 annetuilla päätöksillä (113/63, 702/66, 233/67 ja 438/70) sekä lisännyt päätökseen uuden 18 a §:n seuraavasti:

Jousitus ja pyörät.

18 §. 1. Autossa on oltava tarkoituksenmukainen, tarvittaessa erityisin laittein valmennettu jousitus. Ilman jousitusta saadaan liikenteeseen kuitenkin hyväksyä sellainen ajoneuvo, jonka rakenteellinen tai erikseen määrätty suurin sallittu nopeus ei ylitä 50 km/h.

2. Auto on varustettava sen rekisteröidyn kokonaispainon ja akselipainojen edellyttämien renkain ja vantein, jotka vastaavat rengasvalmistajien järjestöjen STRO (The Scandinavian Tire and Rim Organization) tai ETRTO (The European Tyre and Rim Technical Organisation) julkaisemia normeja tai, milloin tällaista ei ole jostakin renkaasta julkaistu, sen valmistajan antamaa suositusta. Pinnoitetuissa renkaassa on oltava normin edellyttämien merkintöjen lisäksi pinnoitusta osoittava merkintä.

3. Kaukoliikenteeseen tarkoitettujen linja-auton kaikkien pyörien on oltava keskenään samankokoisia ja vaihtokelpoisia. Renkaiden koon määrä on suurin yhteen renkaaseen rekisteröidystä kokonaispainosta kohdistuva kuormitus.

4. Autossa on oltava riittävä tila siinä 2 ja 3 momentin mukaan vaadittaville normaaliirakenteisille pyörille.

5. Autossa ei saa käyttää renkaita, joissa kudos on näkyvässä tai jotka muuten ilmeisesti ovat vaarassa räjähtää, eikä nimenomaan etupyörissä renkaita, joiden puutteellinen tasapaino voi häiritä ohjausta. Ajoneuvossa, jonka suurin sallittu nopeus on suurempi kuin 30 km/h, on renkaan kulutuspinnoissa koko sen leveydellä oltava tarkoituksenmukainen kuviointi, jonka urien syvyys on vähintään 1,0 mm. Tämä vaatimus ei koske paripyörien ulompia renkaita, mutta niissäkään kulumisen ei saa ulottua niin syvälle, että renkaan kudos on näkyvässä. Henkilöauton rengas on varustettava 2 momentissa tarkoitettujen normien edellyttämällä, kulutuspinnojen kulumisen astetta osoittavilla ja kulutuspinnoista nähdessä poikittaisilla kohoumilla, joiden korkeus uran pohjasta on 1,6 mm.

6. Autossa, jonka kokonaispaino on enintään 3 500 kg, käytettävän renkaan kulutuspinnoista ei saa lisätä eikä syventää. Muun auton renkaaseen saa tartuntakyvyn parantamiseksi tehdä lisäuria alkupeirien urien suurimpaan syvyyteen asti tai, milloin renkaassa on teräslankarunko, 2 momentissa tarkoitettujen ETRTO-normin ohjelta noudattaen normin sallimaan syvyyteen asti.

7. Henkilöauton ja sellaisen paketti- ja erikoisauton, jonka kokonaispaino on enintään 2 600 kg, samalle akselille asennettavien renkaiden on oltava mitoiltaan, rakenteeltaan ja ominaisuuksiltaan samanlaiset. Jos tällaisessa autossa käytetään vyörenkaita, ne on asennettava kaikkiin pyöriin. Muussakaan autossa samalla akselilla ei saa käyttää siinä määrin erilaisia renkaita, että siitä voi aiheutua haittaa tai vaaraa. Milloin autossa rengasvaurion johdosta joudutaan tilapäisesti käyttämään vararengasta, ei siihen sovelleta tämän momentin määräyksiä. Autoa on tällöin kuljetettava erityistä varovaisuutta noudattaen.

8. Kumipäällysteisen telaketjun on oltava siten mitoitettu, että rekisteröidystä kokonaispainosta johtuva paine kosketuspinnan koko alalle ei ylitä 2 kp/cm².

Liukuesteet.

18 a §. 1. Renkaat ja telaketjut saa varustaa nastoin, lumiketjuin tai vastaavin liukuestein, jotka eivät oleellisesti vahingoita tien pintaa. Liukuesteitä saa kuitenkin käyttää vain lokakuun 16 päivän ja huhtikuun 15 päivän sekä Kuopion, Pohjois-Karjalan, Oulun ja Lapin läänissä tai matkalla jonka tulo- tai lähtöpalkka on näissä läänissä, lokakuun 1 päivän ja huhtikuun 30 päivän välisenä aikana, mainitut päivät mukaan luettuina. Muuna aikana liukuesteitä saa käyttää vain, milloin keli sitä edellyttää. Tässä momentissa määrättyt aikarajoitukset eivät koske hälytysajoneuvoa, hinausautoa eivätkä tienpitoon käytettävää autoa.

2. Autossa, jonka kokonaispaino on enintään 3 500 kg, saa nastan kärjen ulkonema renkaan kulutuspinnoista olla enintään 1,5 mm ja muussa autossa enintään 2,0 mm. Rengasta, jossa kulumisesta johtuen nastan ulkonema on suurempi, saa kuitenkin käyttää edellyttäen, että ulkonema ei ylitä edellä mainittujen mittojen kaksinkertaista arvoa.

3. Auton renkaaseen, jonka vanteen halkaisija on pienempi kuin

20", ja moottoripyörän renkaaseen kiinnitetyn nastan pistovoima saa olla enintään 15 kp, ja muuhun renkaaseen kiinnitetyn nastan enintään 40 kp. Ministeriö antaa erikseen ohjeet pistovoiman mittaamisesta.

4. Auton renkaassa saa olla enintään 150 nastaa. Renkaassa, jonka vanteen halkaisija on vähintään 20", saa kuitenkin olla enintään 250 nastaa, jos nastan pistovoima ei ylitä 15 kp. Nastassa saa olla vain yksi kärki, joka ei saa olla terävä eikä putkimainen.

5. Nastat on kiinnitettävä renkaaseen siten, että kulutuspinnan keskelle jää vähintään kolmasosa pinnan leveydestä nastattomaksi.

6. Henkilöautossa sekä sellaisessa paketti- ja erikoisautossa, jonka kokonaispaino on enintään 2 600 kg, on nastarenkaat, milloin niitä käytetään, asennettava kaikkiin pyöriin. Eri renkaissa saavat nastamäärät poiketa enintään 25 prosenttia suurimmasta nastamäärästä. Milloin edellä mainittuihin ajoneuvoihin on kytketty jarruin varustettu perävaunu, se on niin ikään varustettava nastarenkain, jos vetoautossa on sellaiset.

7. Milloin autossa rengasvaurion johdosta joudutaan tilapäisesti käyttämään vararengasta, ei siihen sovelleta 1 eikä 6 momentin määräyksiä. Autoa on tällöin kuljetettava erityistä varovaisuutta noudattaen.

8. Tämän pykälän säännökset eivät koske traktoria, moottorityökonetta, moottorikäyttöistä laitetta eivätkä näihin kytkettyä hinattavaa ajoneuvoa.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1974, kuitenkin siten, että:

a) 18 §:n 2 momentissa tarkoitettua pinnoltusta osoittavaa merkin­tä ei vaadita ennen tämän päätöksen voimaantuloa käyttöön otetuissa renkaissa;

b) 18 §:n 5 momentissa tarkoitettu kulumisesta varoittaja vaaditaan vain 1 päivän tammikuuta 1975 jälkeen käyttöön otettavissa uusissa sekä 1 päivän tammikuuta 1976 jälkeen käyttöön otettavissa pinnoitetuissa renkaissa; sekä

c) ennen tämän päätöksen voimaantuloa käyttöön otettuja nastarenkaista, joissa nastat eivät täytä pistovoimasta 18 a §:n 3 momentissa annettuja määräyksiä, saadaan käyttää edelleen.

93. HELSINGIN KAUPUNGIN KANSAKOULUN
OHJESÄÄNNÖN MUUTOS.

Kouluhallituksen vahvistus toukokuun 30
p:ltä 1974.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 3 p:ltä 1973.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:103, 1965:93 ja 109,
1968:59 ja 1971:167)

Kouluhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupungin-
valtuuston 3.10.1973 tekemän päätöksen, jonka mukaan valtio-
neuvoston 3.9.1964 vahvistaman Helsingin kaupungin kansakou-
lun ohjesäännön 1 § muutettiin seuraavasti:

1 §. Kaupungin kansakoululaitokseen kuuluvat seuraavat
kansakoulut:

Koulun nimi	Sijoituspaikka
A. V a r s i n a i s e t k a n s a k o u l u t	
I <u>Suomenkieliset</u>	
1. Ala-Malmin kansakoulu	Latokartanontie 16
2. Aleksis Kiven	" Porvoonkatu 2
3. Eläintarhan	" Savonkatu 2
4. Haagan	" Steniuksentie 14
5. Herttoniemen	" Ahmatie 1
6. Isosaaren	" Suomenlinna, Isosaari
7. Jakomäen	" Huokotie 3
8. Kaisaniemen	" Puutarhakatu 1
9. Kallion	" Neljäs linja 11-15
10. Kannelmäen	" Kanneltie 1
11. Katajanokan	" Kruunuvuorenkatu 11-13
12. Konalan	" Riihipellonkuja 2
13. Kontulan	" Rintinpolku 4
14. Kulosaaren	" Kyösti Kallion tie 1
15. Kylänevan	" Isonnevantie 16
16. Käpylän	" Väinöläncatu 7
17. Lapinlahden	" Lapinlahdenkatu 10
18. Malmin	" Kirkonkyläntie 25
19. Maunulan	" Haavikkopolku 5
20. Meilahden	" Jalavatie 6
21. Mellunmäen	" Rukatunturintie 8
22. Metsolan	" Yhdyskunnantie 47
23. Munkkiniemen	" Laajalahdentie 32
24. Munkkivuoren	" Raumantie 2
25. Myllykallion	" Myllykalliontie 3

26. Myllypuron kansakoulu		Yläkivenrinne 6
27. Mäkelän	"	Hattulantie 2
28. Oikokadun	"	Oikokatu 7
29. Oulunkylän	"	Teinintie 12
30. Pajalahden	"	Tallbergin puistotie 12
31. Pakilan	"	Halkosuontie 88
32. Pihlajamäen	"	Rapakiventie 8
33. Pitäjänmäen	"	Nuolitie 9
34. Porolahden	"	Roihuvuorentie 2
35. Puistolan	"	Läksyrinne 4-6
36. Pukinmäen	"	Karhusuonkuja
37. Puotilan	"	Klaavuntie 15
38. Puotinharjun	"	Olavinlinnantie 9
39. Roihuvuoren	"	Vuorenpeikontie 7
40. Santahaminan	"	Santahamina
41. Siilitien	"	Hillerikuja 4
42. Snellmanin	"	Punavuorenkatu 8-10
43. Suomenlinnan	"	Suomenlinna C 9
44. Tahvonlahden	"	Gunillantie 12
45. Taivallahden	"	Eteläinen Hesperiankatu 38
46. Tapanilan	"	Veljestentie 22-24
47. Tehtaankadun	"	Tehtaankatu 15-17
48. Tolarin	"	Tolarintie 6
49. Toukolan	"	Jyrängöntie 2
50. Töölön	"	Töölönkatu 41-45
51. Vallilan	"	Hämeentie 80
52. Vallisaaren	"	Suomenlinna, Vallisaari
53. Vartiokylän	"	Kiviportintie 10
54. Vesalan	"	Sakara 3
55. Vuosaaren	"	Punakiventie 4
56. Yliskylän	"	Holmanmoisientie 1

II Ruotsinkieliset

1. Botby	folkskola	Kukkaniityntie 2
2. Botby gårds	"	Klaavuntie 15
3. Brändö	"	Kyösti Kallion tie 1
4. Cygnaeussskolan	"	Ratakatu 8
5. Drumsö	"	Tallbergin puistotie 12
6. Haga	"	Kylätie 3
7. Illergrändens	"	Hillerikuja 4
8. Kasbergets	"	Vuorenpeikontie 7
9. Kottby	"	Pohjolankatu 45
10. Kronohagens	"	Snellmaninkatu 18
11. Kvarnbäckens	"	Neulapadontie 6
12. Kårböle	"	Kalannintie 64
13. Malms	"	Latokartanontie 17
14. Munksnäs	"	Lokkalantie 9
15. Månsas	"	Haavikkopolku 5
16. Nordsjö	"	Rantakiventie
17. Sockenbacka	"	Konalantie 13 b
18. Staffansby	"	Kivitaskuntie 7
19. Topeliusskolan	"	Topeliuksenkatu 22
20. Vallgårds	"	Nilsjätkäkatu 3
21. Ärvings	"	Sakara 3

B. Kansalaiskoulut

I Suomenkieliset

1. Ala-Malmin kansalaiskoulu	Latokartanontie 16
2. Aleksis-Kiven "	Porvoonkatu 2
3. Mäkelän "	Hattulantie 2
4. Pakilan "	Pakilantie 67
5. Porolahden "	Roihuvuorentie 2
6. Puotinharjun "	Olavinlinnantie 9
7. Taivallahden "	Eteläinen Hesperiankatu 38

II Ruotsinkielinen

Medborgarskolan	Nilsisänkatu 3
-----------------	----------------

C. Apukoulut

I Suomenkieliset

1. Karviaistien kansakoulu	Karviaistie 3
2. Lapinlahden "	Lapinlahdenkatu 10
3. Maunulan "	Haavikkopolku 5
4. Meilahden "	Jalavatie 6
5. Myllykallion "	Myllykalliontie 3
6. Myllypuron "	Yläkivenrinne 6
7. Mäkelän "	Hattulantie 2
8. Oulunkylän "	Teinintie 12
9. Pitäjänmäen "	Nuolitie 9
10. Siilitien "	Hillerikuja 2
11. Toivolan "	Mikkolankuja 2
12. Vesalan "	Sakara 3
13. Vuosaaren "	Punakiventie 3

II Ruotsinkielinen

Kronohagens	folkskola	Snellmaninkatu 18
-------------	-----------	-------------------

D. Tarkkailukoulut

I Suomenkieliset

1. Lemmilän kansakoulu	Hyvinkää, Ridasjärvi, Linna-
mäki RN:o 522
2. Naulakallion "	Helsinki, Naulakalliontie
3. Outamon "	Lohja, Outamo, Toivoniemi
RN:o 150

Muutos tulee voimaan Toivolan, Lemmilän, Naulakallion ja Outamon kansakoulun osalta 1.8.1974.

94. VAHINGONKORVAUSLAKI.

Annettu toukokuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 412/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku.

Lain soveltamisala.

1 §. Vahingon korvaamiseen on sovellettava tämän lain säännöksiä. Tämä laki ei kuitenkaan koske, ellei tässä tai muussa laissa toisin säädetä, sopimukseen perustuvaa tai muussa laissa säädettyä korvausvastuuta.

2 luku.

Vahingon aiheuttajan korvausvastuu.

1 §. Joka tahallisesti tai tuottamuksesta aiheuttaa toiselle vahingon, on velvollinen korvaamaan sen, jollei siitä, mitä tässä laissa säädetään, muuta johdu.

Vahingonkorvausta voidaan sovittella, jos korvausvelvollisuus harkitaan kohtuuttoman raskaaksi ottaen huomioon vahingon aiheuttajan ja vahingon kärsineen varallisuusolot ja muut olosuhteet. Jos vahinko on aiheutettu tahallisesti, on kuitenkin täysi korvaus tuomittava, jollei erityisistä syistä harkita kohtuulliseksi alentaa korvausta.

2 §. Jos vahingon on aiheuttanut kahdeksaatoista vuotta nuorempi, on hän velvollinen korvaamaan siitä määrän, joka hänen ikänsä ja kehitystasoonsa, teon laatuun, vahingon aiheuttajan ja vahingon kärsineen varallisuusoloihin sekä muihin olosuhteisiin katsoen harkitaan kohtuulliseksi.

3 §. Mielisairas, vajaamielinen tai sieluntalminnaltaan häiriintynyt on velvollinen korvaamaan aiheuttamastaan vahingosta määrän, joka hänen tilaansa, teon laatuun, vahingon aiheuttajan ja vahingon kärsineen varallisuusoloihin sekä muihin olosuhteisiin katsoen harkitaan kohtuulliseksi. Tilapäistä sieluntoiminnan häiriötä, johon vahingon aiheuttaja on saattanut itsensä, ei kuitenkaan yksin ole pidettävä korvausvelvollisuutta vähentävänä perusteena.

3 luku.

Työnantajan ja julkisyhteisön korvausvastuu.

1 §. Työnantaja on velvollinen korvaamaan vahingon, jonka työntekijä virheellään tai laiminlyönnillään työssä aiheuttaa. Työnantajana pidetään myös sitä, joka antaa tehtävän sellaiselle itsenäiselle yrittäjälle, joka huomioon ottaen toimeksiantosuhteen pysyvyys, työn laatu ja muut olosuhteet on rinnastettava työntekijään.

Mitä 1 momentissa on sanottu työnantajasta, koskee vastaavasti valtiota, kuntaa ja muuta julkista yhteisöä tai laitosta, kun vahinko on aiheutunut sellaisen julkisyhteisön työntekijän taikka yhteisöön virka- tai siihen verrattavassa palvelussuhteessa olevan henkilön virheestä tai laiminlyönnistä toiminnassa, jota ei ole pidettävä julkisen vallan käyttämisenä.

Jos se, joka viranomaisen määräyksestä, luottamustolmeen valittuna tai toisen pyynnöstä suorittaa laissa määrättyä tai työsuhteeseen verrattavissa olosuhteissa tiettyä tehtävää olematta itsenäinen yrittäjä, tehtävää suorittaessaan virheellään tai laiminlyönnillään aiheuttaa vahinkoa, on se, jonka lukuun tehtävä suoritetaan, velvollinen korvaamaan vahingon.

2 §. Julkisyhteisö on velvollinen korvaamaan julkista valtaa käytettäessä virheen tai laiminlyönnin johdosta aiheutuneen vahingon. Sama korvausvelvollisuus on muulla yhteisöllä, joka lain, asetuksen tai lakien sisältävän valtuutuksen perusteella hoitaa julkista tehtävää.

Edellä 1 momentissa säädetty vastuu yhteisöllä on kuitenkin vain, milloin toimen tai tehtävän suorittamiselle sen laatu ja tarkoitus huomioon ottaen kohtuudella asetettavia vaatimuksia ei ole noudatettu.

3 §. Tuomioistuimen, tuomarin, maistraatin, järjestysolkeuden, syyttäjän tai julkisen notaarin toiminnassaan aiheuttama taikka ulosotto- tai täytäntöönpanotoimessa aiheutettu vahinko on valtion korvattava silloinkin, kun muu kuin valtion viranomainen on aiheuttanut vahingon, ja valtioon sovelletaan myös tällöin, mitä tämän luvun 2 §:n 2 momentissa säädetään. Kunta on kuitenkin velvollinen korvaamaan maistraatin tai järjestysolkeuden kaavoltus- tai rakennusasioita koskevassa toiminnassa aiheutetun vahingon.

4 §. Jos valtion tai kunnan viranomaisen virheellisen ratkaisun johdosta vahinkoa kärsinyt on pätevältä syyttä jättänyt hakematta muutosta siihen, ei hänellä ole oikeutta saada valtiolta tai kunnalta korvausta vahingosta, jolta hän hakemalla muutosta olisi voinut välttyä.

5 §. Kannetta valtioneuvoston, ministeriön, valtioneuvoston kanslian, tuomioistuimen tai tuomarin päätöksestä aiheutuneen vahingon korvaamisesta ei saa nostaa, ellei päätöstä ole muutettu tai kumottu taikka ellei virheen tehnyttä ole todettu syylliseksi virkarikokseen tai velvoitettu korvaamaan vahinkoa. Milloin hallintoviranomaisen päätökseen on haettu

muutosta valtioneuvostolta, korkeimmalta hallinto-oikeudelta tai virkayli-oikeudelta, päätöksestä aiheutuneen vahingon korvaamisesta ei saa nostaa kannetta siltä osin kuin päätös on jätetty pysyväksi.

6 §. Jos tässä luvussa tarkoitettu korvausvelvollisuus harkitaan ilmeisesti kohtuuttomaksi tai jos vahingon suuruus sekä muut olosuhteet huomioon ottaen on erityistä syytä, voidaan korvausta sovitella.

7 §. Valtio ja kunta eivät vastaa luotsauksessa aiheutetusta vahingosta.

4 luku.

Työntekijän ja virkamiehen korvausvastuu.

1 §. Vahingosta, jonka työntekijä työssään virheellään tai laiminlyönnillään aiheuttaa työtoverilleen tai sivulliselle, hän on velvollinen korvaamaan määrän, joka harkitaan kohtuulliseksi ottamalla huomioon vahingon suuruus, teon laatu, vahingon aiheuttajan asema, vahingon kärsineen tarve sekä muut olosuhteet. Jos työntekijän vlaksi jää vain lievä tuottamus, ei vahingonkorvausta ole tuomittava. Laki on sama, jos vahingon aiheuttaa 3 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettu itsenäinen yrittäjä.

Jos vahinko on aiheutettu tahallisesti, on täysi korvaus tuomittava, jollei erityisistä syistä harkita kohtuulliseksi alentaa korvausta.

2 §. Virkamies vastaa virassaan virheellään tai laiminlyönnillään sivulliselle aiheuttamastaan vahingosta tämän luvun 1 §:ssä mainittujen perusteiden mukaisesti. Samoja perusteita on sovellettava virkamiehen virassaan julkisyhteisölle tuottaman vahingon korvaamiseen.

3 §. Tässä luvussa tarkoitettu korvausvelvollinen voidaan velvoittaa suorittamaan työnantajalle, mitä tämä on 3 luvun ja 6 luvun 2 §:n mukaan maksanut vahingon kärsineelle, kuitenkin vain tämän luvun 1 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaisesti.

5 luku.

Korvattava vahinko.

1 §. Vahingonkorvaus käsittää hyvityksen henkilö- ja esinevahingosta. Milloin vahinko on aiheutettu rangaistavaksi säädetyllä teolla tai julkista valtaa käytettäessä taikka milloin muissa tapauksissa on erittäin painavia syitä, käsittää vahingonkorvaus hyvityksen myös sellaisesta taloudellisesta vahingosta, joka ei ole yhteydessä henkilö- tai esinevahinkoon.

2 §. Sillä, jolle on aiheutettu ruumiinvamma tai muu henkilövahinko, on oikeus saada korvaus sairaanhoitokustannuksista ja muista vahingosta aiheutuneista kuluista, tulojen tai elatuksen vähentymisestä, kivusta ja särystä sekä viasta tai muusta pysyvästä haitasta.

3 §. Surmansa saaneen hautauskulut ja muut hautaamiseen liittyvät kustannukset on korvattava kohtuulliseen määrään.

4 §. Jos elatukseen tai elatusapuun oikeutettu jää tarpeellista elatusta vaille sen vuoksi, että elatusvelvollinen on saanut surmansa, on hänelle korvausvelvollisen varallisuus ja olosuhteet huomioon ottaen tuomittava vahingonkorvaukseksi, mitä hän tarvitsee, kunnes voi elättää itsensä. Korvaus voidaan määrätä maksettavaksi yhdellä kertaa tai toistuvina suorituksina.

5 §. Esinevahinkona on korvattava esineen korjauskustannukset ja vahingosta aiheutuneet muut kulut sekä arvonalennus taikka tuhoutuneen tai hukatun esineen arvo ja lisäksi tulojen tai elatuksen vähentyminen.

6 §. Henkilövahinkoa koskevia tämän lain säännöksiä on sovellettava myös sen kärsimyksen korvaamiseen, jonka on aiheuttanut vapauteen, kunniaan tai kotirauhaan kohdistunut taikka muu sen kaltainen rikos.

6 luku.

Korvausvastuun jakaantuminen.

1 §. Jos vahingon kärsineen puolelta on myötävaikutettu vahinkoon tai jos muu vahingon aiheuttaneeseen tekoon kuulumaton seikka on myös ollut vahingon syynä, voidaan vahingonkorvausta kohtuuden mukaan sovittella.

2 §. Milloin vahinko on kahden tai useamman aiheuttama taikka he muuten ovat velvolliset korvaamaan saman vahingon, vastaavat he yhteisvastuullisesti. Se, jota ei ole tuomittu maksamaan täyttä korvausta, vastaa kuitenkin vain tuomitusta määrästä ja se, joka on vastuussa 4 luvun 1 §:n 1 momentissa säädettyjen perusteiden mukaan, vain siitä määrästä, jota ei voida saada vahingosta 3 luvun mukaan vastuussa olevalta.

3 §. Korvausvelvollisten kesken korvausmäärä on jaettava sen mukaan kuin harkitaan kohtuulliseksi ottaen huomioon kunkin korvausvelvollisen viaksi jäävä syyllisyyden määrä, vahinkotapahtumasta ehkä saatu etu ja muut seikat.

Sillä, joka on maksanut vahingonkorvausta yli oman osuutensa, on oikeus saada kultakin muulta korvausvelvolliselta, mitä hän on tämän osalta maksanut. Jos joku korvausvelvollisista on ilmeisesti maksukyvytön tai jos hänen oleskelupaikkansa on tuntematon, on kunkin muista korvausvelvollisista maksettava osuutensa vajauksesta.

7 luku.

Erinäisiä säännöksiä.

1 §. Työsopimuksen tai muun sopimuksen ehto samoin kuin virkasäännön

määräys tai muu siihen verrattava määräys, jolla lisätään työntekijän tai virkamiehen tämän lain mukaista korvausvastuuta, on mitätön.

2 §. Vahingonkorvausta on vaadittava kymmenen vuoden kuluessa vahingon tapahtumisesta, ellei lyhyempää vanhentumisaikaa ole säädetty. Jos vahinko on aiheutettu rikoksella ja oikeus panna rikos syytteeseen kestää pitemmän ajan, saadaan vahingonkorvausta hakea samassa ajassa.

3 §. Jos vahingon kärsinyt on kuollut, ei kuolinpesän osakkaille ole oikeutta panna vireille kannetta, jolla vaaditaan korvausta kärsimyksestä, kivusta ja särystä taikka virstasta tai muusta pysyvistä haitasta.

4 §. Tässä laissa tarkoitettu korvauskanne julkisyhteisöä vastaan laissa tarkoitettun korvauksen saamisesta on pantava vireille riita-asioista säädettyssä järjestyksessä sen palkkakunnan alioikeudessa, jolla vahinkoa aiheuttanut toimi suoritettiin tai laiminlyöty toimi olisi ollut suoritettava tahi missä vahinko tapahtui. Jollei laillista tuomioistuinta edellä sanotun mukaisesti ole, on asia pantava vireille Helsingin raastuvan oikeudessa. Kanne valtiota vastaan voidaan panna vireille myös kantajan kotipaikan alioikeudessa.

5 §. Tämän lain 3 tai 4 luvussa tarkoitettua korvauskannetta käsiteltäessä on työnantajalle, työntekijälle tai virkamiehelle, jota ei ole haastettu vastaajaksi juttuun, varattava tilaisuus tulla kuulluksi asiassa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1974. Sillä kumotaan rikoslain 9 luku sekä 30 päivänä toukokuuta 1919 annetun sotaväen rikoslain 47 §:n 2 ja 5 momentti, sellaisina kuin ne ovat 10 päivänä maaliskuuta 1944 annetussa laissa (155/44), ja 49 §.

Jos laissa tai asetuksessa on viitattu säännökseen, jonka sijaan on tullut tämän lain säännös, on viimeksi mainittua sovellettava.

Ennen tämän lain voimaantuloa syntyneen vahingon korvaamiseen sovelletaan aikaisempaa lakia.

95. LAKI TYÖSOPIMUSLAIN 51 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 414/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:43)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1970 annetun työsopimuslain (320/70) 51 §:n 1-3 momentti näin kuuluviksi:

51 §. Työnantajan, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tästä laista tai työsopimuksesta hänelle johtuvien velvollisuuksien täyttämisen, tulee korvata työntekijälle siten aiheuttamansa vahinko.

Kun 43 §:ssä tarkoitettu työsopimuksen purkaminen on johtunut työnantajan tahallisuudesta tai huolimattomasta menettelystä, hänen on työntekijälle korvattava myös sopimussuhteen ennenaikaisesta lakkaamisesta aiheutunut vahinko.

Työntekijän, joka tahallaan tai huolimattomuudesta laiminlyö tästä laista tai työsopimuksesta hänelle johtuvien velvollisuuksien täyttämisen taikka aiheuttaa tahallisuudella tai huolimattomalla menettelyllään sopimuksen 43 §:ssä tarkoitetun purkamisen työnantajan toimesta, tulee korvata työnantajalle siten aiheuttamansa vahinko vahingonkorvauslain (412/74) 4 luvun 1 §:ssä säädettyjen perustelien mukaan. Samoja perusteita on sovellettava työntekijän työssään työnantajalle aiheuttaman vahingon korvaamiseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1974, mutta ei koske korvausta sitä ennen aiheutetusta vahingosta.

96. LAKI LEIMAVEROLAIN 12 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 425/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:171 ja 188)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain 12 §:n 18 kohta, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1950 annetussa laissa (597/50), näin kuuluvaksi:

12 §. Leimaverosta ovat vapaat toimituskirjat:

asloissa, jotka koskevat:

18) syyttömästi vangitulle tai tuomitulle valtion varolista maksettavaa korvausta;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1974.

97. ERÄIDEN OPINTOTUKILAISIA TARKOITETTUIJEN MÄÄRIEN VAHVISTAMINEN.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 31 p:ltä 1974.
(Suomen AsK 435/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:77)

Valtioneuvosto on 14 päivänä tammikuuta 1972 annetun opintotukilain (28/72) 3, 5, 7 ja 8 §:n nojalla opetusministeriön esittelystä päättänyt:

Opintolainuerän enimmäismäärät.

1 §. Opintovuonna 1974-1975 ovat opintolainuerän enimmäismäärät seuraavat:

- 1) oppikoulun lukioasteella 2 400 markkaa;
- 2) kansanopistojen ja kansankorkeakoulujen yleissivistävillä opintolinjoilla 1 750 markkaa;
- 3) ammatin valmistavissa oppilaitoksissa seuraavasti:
yleiset ammattikoulut 4 000 markkaa;
kauppakoulut 4 600 markkaa;
kauppaopistot 5 600 markkaa;
sairaanhoidtoalan oppilaitokset 5 600 markkaa;
taidealan oppilaitokset 5 200 markkaa;
teknilliset oppilaitokset 6 000 markkaa;
lastentarhaseminaarit 6 000 markkaa;
muissa ammatin valmistavissa oppilaitoksissa ellei 2 §:n 1 momentista muuta johdu 6 000 markkaa;
- 4) yliopistoissa ja muissa korkeakouluissa 6 400 markkaa;
- 5) ulkomailta sijaitsevilla korkeakouluissa 8 300 markkaa, ammatin valmistavissa oppilaitoksissa 7 600 markkaa ja muissa ulkomailta sijaitsevilla oppilaitoksissa 7 000 markkaa.

2 §. Milloin opiskelukustannukset opiskelijan oppilaitokseltaan saamien taloudellisten etuuksien, opiskeluun liittyvän palkan, lain nojalla saadun toimeentuloa turvaavan muun tuen, opiskeluajan lyhyiden tai muiden opintokustannuksien alentavasti vaikuttavien syiden takia voidaan arvioida 1 §:ssä säädettyjä enimmäismääriä alhaisemmiksi, on opintolainan enimmäismäärää alennettava sen mukaan kuin valtion opintotukikeskus päättää.

Edellä 1 §:ssä säädettyihin enimmäismääriin tehdään 1 000 markan suuruinen korotus, mikäli

1) vahvistetun opetussuunnitelman mukaisen opintovuoden pituus on vähintään 10 kuukautta;

2) opintolainan hakijalla on huollettavanaan alaikäinen lapsi ja hän olisi muutoin oikeutettu täysimääräiseen opintolainaan;

3) opintolainan hakija on lukion oppimäärää iltaopiskelijana suorittava henkilö.

Mikäli opiskelukustannukset voidaan edellä 1 momentissa mainittujen syiden perusteella arvioida opintovuoden osalta 600 markkaa pienemmiksi, ei opintolainaa myönnetä.

3 §. Milloin opiskelija opintovuoden aikana asuu vanhempiensa tai ottovanhempiensa luona, vähennetään opiskelijalle muutoin tulevasta opintolainaa 30 prosenttia, mikäli hän on ennen asianomaisen opintovuoden alkua täyttänyt 20 vuotta ja muussa tapauksessa 40 prosenttia.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua vähennystä ei kuitenkaan suoriteta, mikäli

1) opiskelija on naimisissa tai hänellä on huollettavanaan alaikäinen lapsi;

2) opiskelijan vanhemmista tai ottovanhemmista toinen on kuollut;

3) opiskelija on ennen asianomaisen opintovuoden alkua täyttänyt 25 vuotta; tai

4) opintolainaa enimmäismäärä asianomaisessa oppilaitoksessa on vahvistettu 2 300 markaksi tai sitä pienemmäksi.

4 §. Opintolainaa enimmäismäärästä on vähennettävä opiskelijalle samana opintovuonna myönnetyn opintorahan määrä.

5 §. Opintolainan valtiontakausta ja korkotukea ei myönnetä alle 500 markan suuruiselle opintolainalle.

Opintolainaa määrä on pyöristettävä lähimpään 50 markkaan.

Opintotukilain 3 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tulojen ja omaisuuden rajat.

6 §. Jos naimattoman opiskelijan ansiotulot tai muut sitä vastaavat tulot hänen oman ilmoituksensa mukaan tulevat asianomaisen opintovuoden aikana ylittämään 7 000 markkaa, vähennetään 2/3 ylimenevästä osasta opintolainaa enimmäismäärästä. Jos opiskelija opiskelee iltaopiskoulussa tai muun oppilaitoksen iltalinjalla, vähennetään 2/3 12 000 markan ylimenevästä osasta opintolainaa enimmäismäärästä.

7 §. Jos opiskelijan ja hänen avio puolisonsa yhteenlasketut ansiotulot tai muut sitä vastaavat tulot tulevat asianomaisen opintovuoden aikana ylittämään 17 000 markkaa, vähennetään 1/3 ylimenevästä osasta opintolainaa enimmäismäärästä.

8 §. Jos opiskelijalla on huollettavanaan alaikäisiä lapsia tai hän on näihin nähden muutoin elatusvelvollinen, voidaan edellä 6 ja 7 §:ssä säädettyihin vapaan tulon määriin lisätä 3 000 markkaa lasta kohden.

9 §. Jos opiskelijan tai hänen aviopuolisonsa verotettava omaisuus on yli 35 000 markkaa, rinnastetaan ylimenevä osa opintovuoden ansiotuloon.

Mikäli omaisuus sisältää osakehuoneiston tai kiinteistön, jossa opiskelija tai hänen perheensä asuu, voidaan edellä 1 momentissa tarkoitettu rinnastus ansiotuloon jättää osittain tai kokonaan suorittamatta.

10 §. Opintorahaa ei myönnetä, mikäli opiskelijan ja hänen aviopuolison sa tulot ja omaisuus ylittävät täysimääräisen opintolainan saannin edellytyksenä olevat edellä 6, 7, 8 ja 9 §:ssä säädetty määrät.

11 §. Opintorahaa ei myönnetä, jos opiskelijan opintotukiasetuksen 5 §:n mukaan katsotaan olevan vanhempiensa huollettavana ja vanhempien tai ottovanhempien yhteenlaskettu verotettava vuotunen tulo viimeksi toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa ylittää 12 000 markkaa tai verotettava omaisuus 35 000 markkaa.

Opintolainan valtiontakausta ja korkotukea ei myönnetä lukiossa, kansanopistossa tai kansankorkeakoulussa opiskelevälle henkilölle, jos opiskelijan opintotukiasetuksen 5 §:n mukaan katsottava olevan vanhempiensa huollettavana ja vanhempien tai ottovanhempien yhteenlaskettu verotettava vuotunen tulo viimeksi toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa ylittää 12 000 markkaa tai verotettava omaisuus 35 000 markkaa.

Milloin perheessä on huollettavana enemmän kuin yksi lapsi, korotetaan edellä 1 ja 2 momentissa säädettyjä verotettavan tulon määriä 1 500 markalla kutakin seuraavaa huollettavaa lasta kohden.

Opintolainan enimmäiskorko, valtion suorittama korkohyvitys ja hoitokorvaus.

12 §. Opintolainan enimmäiskorko on 9 prosenttia.

13 §. Valtion varoista luottolaitoksille maksettavan korkohyvityksen määrä korkotuen alaisissa opintolainoissa on siten laskettava, että lainan saajan maksama korko on 4 1/4 prosenttia.

14 §. Luottolaitoksille opintolainojen hoidosta aiheutuvien lisäkustannusten korvaamiseksi tarkoitettun hoitokorvauksen määrä on 0,3 prosenttia lainan määrästä siltä ajalta, jolta korkohyvitystä maksetaan.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974. Tämän päätöksen 14 §:ssä tarkoitettua 0,3 prosentin suuruista hoitokorvausta maksetaan ensimmäisen kerran tämän päätöksen voimaantuloa lähinnä seuraavan puolivuotiskauden alusta lukien.

Tämä päätös kumoaa 31 päivänä toukokuuta 1973 annetun valtioneuvoston päätöksen eräiden opintotukilainojen tarkoitettujen määrien vahvistamisesta (480/73) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

98. LAKI OPINTOTUKILAIN 7 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu toukokuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 401/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:8)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 14 päivänä tammi-
kuuta 1972 annetun opintotukilain (28/72) 7 §:n 1 momentti näin kuulu-
vaksi:

7 §. Tämän lain mukaisista opintolainoista valtio maksaa luottolaitok-
sille korkohyvitystä valtioneuvoston vahvistaman määrän, kuitenkin
enintään viisi prosenttia vuodessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä helnäkuuta 1974.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon
edellyttämiin toimenpiteisiin.

99. SISÄASIAINMINISTERIÖN PÄÄTÖS ERINÄISTEN
KUNNALLISIIN ARKISTOIHIN KUULUVIEN ASIA-
KIRJOJEN HÄVITTÄMISESTÄ ANNETUN SISÄASIAIN-
MINISTERIÖN PÄÄTÖKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 5 p:nä 1974.
(Suomen AsK 450/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:120)

Sisäasiainministeriö on valtionarkiston esityksestä päättänyt lisätä erinäisten kunnallisiin arkistoihin kuuluvien asiakirjojen hävittämisestä 13 päivänä syyskuuta 1956 annetun sisäasiainministeriön päätöksen (487/56) 1 §:ään uudet 79-82 kohdat seuraavasti:

Asiakirjaryhmä:

Säilyttämisen vähimmäisaika ja
muuta määräystä:

79. Vaalliluettelojen pohjaluettelot, joita ei ole käytetty vaalliluetteloina	2 vuotta
Kunnan keskusvaalilautakunnan tarkistamat, vaaleissa käytetyt vaalliluettelot säilytetään jatkuvasti
80. Vaaleissa käytetyt vaalliluettelojen aakkoselliset hakemistot	4 vuotta tai kunnes uudet vaaliluettelot ja niihin liittyvät kortistot on laadittu uusia vaaleja varten
81. Vaalien yhteydessä kunnan keskusvaalilautakunnalle palautuneet ilmoituskortit	4 vuotta
82. Vaaleja varten tehdyt pohjaluetteloihin liittyvät aakkoselliset hakemistot ja ilmoituskortit, joita ei ole käytetty vaaleissa	2 vuotta

100. LAKI HUONEENVUOKRALAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1974.

(Suomen AsK 440/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:44 ja 74 sekä 1974:26)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 10 päivänä helmi-kuuta 1961 annetun huoneenvuokralain 39 §:ään, sellaisena kuin se on 13 päivänä marraskuuta 1970 annetussa laissa (697/70), uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, 40 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 13 päivänä marraskuuta 1970 annetussa laissa, uusi 4 momentti, 47 a §:ään, sellaisena kuin se on 25 päivänä tammikuuta 1974 annetussa laissa (72/74), uusi 3 momentti ja 48 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 13 päivänä marraskuuta 1970 ja 25 päivänä tammikuuta 1974 annetuilla laeilla sekä 30 päivänä joulukuuta 1970 annetulla lailla (870/70), uusi 4 momentti seuraavasti:

39 §. -----
Mitä 1 momentissa on säädetty, sovelletaan myös muuta kuin asuinhuoneistoa koskevaan vuokrasuhteeseen, jos toisen huoneiston saaminen ja huoneistossa harjoitettavan toiminnan lopettaminen muuttopäivään mennessä tuottaisi vuokralaisen toimeentulomahdollisuuksille kohtuuttoman suuria vaikeuksia.

40 §. -----
Mitä 1 ja 3 momentissa on säädetty, sovelletaan myös muuta kuin asuinhuoneistoa koskevaan vuokrasuhteeseen.

47 a §. -----
Muiden kuin asuinhuoneistojen osalta valtioneuvosto voi vuokraneuvostoa kuultuaan antaa suosituksen vuokran tarkistamisesta vuokrasopimuksia tehtäessä tai uudistettaessa.

48 §. -----
Tuomioistuimen on vuokralaisen vaatimuksesta harkintansa mukaan alennettava muun kuin asuinhuoneiston vuokraa, jos se olennaisesti ylittää vuokra-arvoltaan samanveroisista ja samaan tarkoitukseen käytettävistä huoneistoista paikkakunnalla maksetun kohtuullisen käyvän vuokran

ilman huoneenvuokrasuhteissa hyväksyttäväksi katsottavaa syytä.

Tämä laki tulee voimaan 10 päivänä kesäkuuta 1974.

Tätä lakia sovelletaan, mikäli 3 momentissa ei toisin säädetä, myös sanottuna päivänä voimassa oleviin vuokrasopimuksiin.

Tämän lain voimaan tullessa tuomioistuimessa vireillä oleva muun kuin asuinhuoneiston vuokrasuhdetta koskeva asia käsitellään ja ratkaistaan aikaisempia säännöksiä noudattaen.

101 LAKI ERÄISTÄ VÄLIAIKAISISTA POIKKEUS- SÄÄNNÖKSISTÄ VEROLAKEIHIN ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1974.

(Suomen AsK 443/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:172)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin 21 päivänä joulukuuta 1973 annetun lain (928/73) 2 §:n 1 momenttiin uusi näin kuuluva 15 kohta:

2 §. Veronalaista tuloa eivät ole:

15) palkka tai palkkio, joka maksetaan Suomessa pidetylle valtioiden väliselle kokoukselle tehdystä työstä, mikäli työn on tehnyt muualla kuin Suomessa asuva henkilö, joka ei ole Suomen kansalainen.

102. LAKI LAPSILISÄLAIN 1 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1974.

(Suomen AsK 447/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:5)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain 1 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 4 päivänä tammikuuta 1974 annetussa laissa (1/74), näin kuuluvaksi:

1 §. -----

Lapsilisän määrä on 420 markkaa vuodessa. Jäljempänä 3 §:ssä mainittu, lapsilisän nostamiseen oikeutetun henkilön toisesta lapsesta on lapsilisän määrä kuitenkin 488 markkaa vuodessa, kolmannelta lapsesta 568 markkaa vuodessa sekä neljännestä ja kustakin seuraavasta lapsesta 724 markkaa vuodessa, paitsi milloin lapsi on 6 §:ssä tarkoitetulla tavalla hoidettavana laitoksessa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974.

103. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1974.

(Suomen AsK 451/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 7 luvun otsake ja 65-68 § näin kuuluviksi:

7 luku.

Palkallis- ja aluehallinto.

65 §. Vakuutuksen hoitamista varten maa jaetaan vakuutuspiireihin, joihin kuuluu yksi tai useampia kuntia. Vakuutuspiirit määrää kansaneläkelaitos kuultuaan asianomaisia kunnallishallituksia.

Piiriäön lisäksi maa jaetaan vakuutusalueisiin, joissa on kansaneläkelaitoksen aluetoimisto. Vakuutusalueet määrää kansaneläkelaitos.

66 §. Jokaisessa vakuutuspiirissä on yksitoistajäseninen sosiaalivakuutustoimikunta. Kansaneläkelaitos voi tarvittaessa määrätä, että vakuutuspiirissä on useampia sosiaalivakuutustoimikuntia. Toimikunta voi toimia jaostoihin jaettuna sen mukaan kuin kansaneläkelaitos määrää.

Sosiaalivakuutustoimikuntaan kuuluu kansaneläkelaitoksen määräämä puheenjohtaja ja kaksi kansaneläkelaitoksen asianomaista lääninhallitusta kuultuaan neljäksi vuodeksi kerrallaan määräämää lääkärijäsentä sekä asianomaisen kunnallisvaltuuston toimikaudekseen valitsevat vakuutettujen olosuhteiden tuntemusta edustavat kahdeksan jäsentä. Jos sosiaalivakuutustoimikunnan alue käsittää useampia kuntia, kunkin kunnan kunnallisvaltuusto valitsee jäsenensä toimikuntaan, jolloin kukin jäsen osallistuu vain oman kuntansa sosiaalivakuutusasioiden käsitteilyyn. Sosiaalivakuutustoimikunnan puheenjohtajalla on henkilökohtainen varamies ja muilla jäsenillä tarpeellinen määrä henkilökohtaisia varamiehiä. Jaostojen puheenjohtajat ja näiden varamiehet toimikunta valitsee keskuudestaan, kuitenkin niin että toimikunnan puheenjohtajaa ei voida valita jaoston puheenjohtajaksi eikä jäseneksi. Toimikunta ja sen jaosto on päätösvaltainen puheenjohtajan tai hänen varamiehensä ja kahden muun jäsenen ollessa saapuvilla. Käsiteltäessä asiaa, jonka ratkaiseminen olennaisesti riippuu lääketieteellisestä kysymyksestä, tulee lääkärijäsenen olla saapuvilla.

Edellä 1 ja 2 momentissa säädetyn lisäksi sosiaalivakuutustoimikunnasta on voimassa, mitä on säädetty sairausvakuutuslain 43 §:n 3 ja 4 momentissa, 44 §:ssä ja 47 §:n 2 momentissa.

67 §. Sosiaalivakuutustoimikunnan tehtävänä on sen lisäksi mitä sen tehtävistä on muualla säädetty:

- 1) vahvistaa se vuositulo, jonka perusteella vakuutetun oikeus eläkkeen tukiosaan ratkaistaan;
- 2) antaa eläkelaitokselle lausuntoja eläkettä koskevista muista kysymyksistä;
- 3) valvoa ja tarkkailla eläkkeensaajien oloja; sekä
- 4) ratkaista ne asiat, jotka eläkelaitoksen hallitus on toimikunnalle siirtänyt siinä laajuudessa kuin asetuksella säädetään.

Sosiaalilautakunnan jäsen ja sen palveluksessa oleva henkilö ovat tarvittaessa velvollisia saapumaan sosiaalivakuutustoimikunnan kokoukseen antamaan eläkkeenhakijaa tai -saajaa koskevia tietoja ja selvityksiä.

68 §. Vakuutuspiirissä on kansaneläkelaitoksen paikallistoimisto, jonka sijaintikunnan kansaneläkelaitos määrää kuultuaan asianomaisia kunnallishallituksia, mikäli vakuutuspiiri käsittää useampia kuntia. Kansaneläkelaitoksella on oikeus erityisten syiden niin vaatiessa ja kuultuaan asianomaisia kunnallishallituksia sijoittaa toimisto piirin ulkopuolelle. Toimiston johtaja toimii, mikäli kansaneläkelaitos ei toisin määrää, sosiaalivakuutustoimikunnan puheenjohtajana. Toimiston henkilökunnan nimittää kansaneläkelaitos, mikäli se ei ole uskonut nimittämistä alue-toimiston tai paikallistoimiston johtajalle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1975.

Kansaneläkelain mukaisissa eläketoimikunnissa ennen tämän lain voimaantuloa vireillä olevat asiat siirtyvät lain voimaantultua sosiaalivakuutustoimikuntien käsiteltäviksi.

Mitä kansaneläkelaisissa tai muualla on säädetty tai määrätty vakuutuspiiristä, eläketoimikunnasta tai piiriasiamiehestä, koskee tämän lain voimaantultua vastaavasti tässä laissa tarkoitettua vakuutuspiiriä, sosiaalivakuutustoimikuntaa ja kansaneläkelaitoksen paikallistoimistoa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

104. LAKI SAIRAUSVAKUUTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1974.

(Suomen AsK 452/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:90)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 3 ja 42 §, 43 §:n 1 ja 2 momentti, 45 § sekä 49 §:n 3 momentti näin kuuluviksi:

3 §. Tämän lain mukaista vakuutusta hoitaa kansaneläkelaitos. Kansaneläkelaitoksen yhteydessä toimii sairausvakuutusasiain neuvottelukunta.

Sosiaalivakuutuslautakunnista ja tarkastuslautakunnasta säädetään 5 luvussa.

Työpaikkakassoista säädetään 7 luvussa.

42 §. Vakuutuksen hoitamista varten maa jaetaan vakuutuspiireihin, joihin kuuluu yksi tai useampia kuntia. Vakuutuspiirit määrää kansaneläkelaitos kuultuaan asianomaisia kunnallishallituksia.

Piiriin lisäksi maa jaetaan vakuutusalueisiin, joissa on kansaneläkelaitoksen aluetoimisto. Vakuutusalueet määrää kansaneläkelaitos.

43 §. Jokaisessa vakuutuspiirissä on yksitoistajäseninen sosiaalivakuutustoimikunta. Kansaneläkelaitos voi tarvittaessa määrätä, että vakuutuspiirissä on useampia sosiaalivakuutustoimikuntia. Toimikunta voi toimia jaostoihin jaettuna sen mukaan kuin kansaneläkelaitos määrää.

Sosiaalivakuutustoimikuntaan kuuluu kansaneläkelaitoksen määräämä puheenjohtaja ja kaksi kansaneläkelaitoksen asianomaista lääninhallitusta kuultuaan neljäksi vuodeksi kerrallaan määräämää lääkärijäsentä sekä asianomaisen kunnallisvaltuuston toimikaudekseen valitsevat vakuutettujen olosuhteiden tuntemusta edustavat kahdeksan jäsentä. Jos sosiaalivakuutustoimikunnan alue käsittää useampia kuntia, kunkin kunnan kunnallisvaltuusto valitsee jäsenensä toimikuntaan, jolloin kukin jäsen osallistuu vain oman kuntansa sosiaalivakuutusasioiden käsittelyyn. Sosiaalivakuutustoimikunnan puheenjohtajalla on henkilökohtainen varamies ja muilla jäsenillä tarpeellinen määrä henkilökohtaisia varamiehiä. Jaostojen puheenjohtajat ja näiden varamiehet toimikunta valitsee keskuudestaan, kuitenkin niin että toimikunnan puheenjohtajaa ei voida valita jaoston puheenjohtajaksi eikä jäseneksi. Toimikunta ja sen jaosto

on päätösvaltainen puheenjohtajan tai hänen varamiehensä ja kahden muun jäsenen ollessa saapuvilla. Käsiteltäessä asiaa, jonka ratkaiseminen olennaisesti riippuu lääketieteellisestä kysymyksestä, tulee lääkäri-jäsenen olla saapuvilla.

45 §. Vakuutuspiirissä on kansaneläkelaitoksen paikallistoimisto, jonka sijaintikunnan kansaneläkelaitos määrää kuultuaan asianomaisia kunnallishallituksia, mikäli vakuutuspiiri käsittää useampia kuntia. Kansaneläkelaitoksella on oikeus erityisten syiden niin vaatiessa ja kuultuaan asianomaisia kunnallishallituksia sijoittaa toimisto piirin ulkopuolelle. Toimiston johtaja toimii, mikäli kansaneläkelaitos ei toisin määrää, sosiaalivakuutus-toimikunnan puheenjohtajana. Toimiston henkilökunnan nimittää kansaneläkelaitos, mikäli se ei ole uskonut nimittämistä alue-toimiston tai paikallistoimiston johtajalle.

49 §. -----
 Aluetoimiston alaisena toimii tarpeellinen määrä asiantuntijalääkäreitä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1975.

Sairausvakuustoitimikunnissa ja sairausvakuutuslautakunnissa ennen tämän lain voimaantuloa vireillä olevat asiat siirtyvät lain voimaantultua vastaavasti sosiaalivakuustoitimikuntien ja sosiaalivakuutuslautakuntien käsiteltäviksi.

Mitä sairausvakuutuslaissa tai muualla on säädetty tai määrätty sairausvakuutuspiiristä, sairausvakuustoitimikunnasta, sairausvakuustoitimistosta, sairausvakuutusalueesta, sairausvakuutuksen aluetoitimistosta tai sairausvakuutuslautakunnasta, koskee tämän lain voimaan tultua vastaavasti tässä laissa tarkoitettua vakuutuspiiriä, sosiaalivakuustoitimikuntaa, kansaneläkelaitoksen paikallistoimistoa, vakuutusaluetta, kansaneläkelaitoksen aluetoitimistoa ja sosiaalivakuutuslautakuntaa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

105. LAKI TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1974.

(Suomen AsK 454/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:133 ja 1972:177)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain (395/61) 4 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (934/72), ja 19 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 22 päivänä marraskuuta 1963 annetussa laissa (525/63), sekä lisättään lakiin uusi 1 a ja 1 b § seuraavasti:

1 a §. Jos työntekijä sellaisessa työsuhteessa, johon perustuva eläketurva määräytyy eräistä valtion varoista suoritettavista eläkkeistä 13 päivänä kesäkuuta 1969 annetun lain (382/69) mukaan, tekee myös työtä, josta suoritettavaa korvausta ei oteta huomioon mainitun lain mukaista eläkettä määrättäessä, työnantajan on sen estämättä, mitä 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa on säädetty, järjestettävä ja kustannettava työntekijälle tämän lain mukainen eläketurva, mikäli työsuhde muutoin täyttää 1 §:ssä säädettyt edellytykset.

Tätä lakia sovellettaessa pidetään 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa työntekijän palkkana vain sitä palkan osaa, jota ei ole otettava huomioon eräistä valtion varoista suoritettavista eläkkeistä annetun lain mukaista eläkettä määrättäessä.

1 b §. Luottamustoimessa olevalle henkilölle voi palkkion maksaja sosiaali- ja terveysministeriön hyväksymän ehdoin järjestää ja kustantaa tämän lain vähimmäisehtojen mukaisen eläketurvan. Eläketurva järjestetään ottamalla vakuutus tämän lain mukaista toimintaa harjoittavassa eläkelaitoksessa.

Luottamustoimena pidetään tätä lakia sovellettaessa tehtävää, johon henkilö on määrääjäksi tai toistaiseksi valittu edustamaan tiettyä yhteisöä, henkilöpiiriä tai asiantuntemusta ja jossa tehtävässään hän ei ole työ- tai virkasuhteessa eikä toimi yrittäjien eläkelaisissa (468/69) tarkoitettuna yrittäjänä.

Jollei tolimikautta ole sovittu tai määrätty, luottamustoimen katsotaan alkaneen sen kalenterikuukauden alusta, jolta luottamustoimeen kuuluvasta tehtävästä ensimmäisen kerran maksetaan palkkiota, sekä päättyneen sen kalenterikuukauden lopussa, jolta viimeksi on maksettu palkkiota.

Luottamustolmessa olevasta henkilöstä, luottamustolmesta, eläkkeen perusteena olevasta palkkiosta, eläkkeeseen oikeuttavasta palvelusajasta luottamustolmessa ja luottamustolmeen perustuvasta eläkkeestä on soveltuvien osien voimassa, mitä tässä laissa on työntekijästä, työsuhteesta, eläkkeen perusteena olevasta palkasta, eläkkeeseen oikeuttavasta palvelusajasta ja työsuhteeseen perustuvasta eläkkeestä säädetty. Luottamustolmessa oleminen ei kuitenkaan ole esteenä vanhuuseläkkeen myöntämiselle eläkelän täyttäneelle henkilölle.

Tätä lakia ei sovelleta valtion, kuntien eikä kuntainliittojen luottamustolmiin.

4 §. -----
Oikeus saada vanhuuseläkettä on työntekijällä hänen täytettyään 65 vuotta, edellyttäen, ettei hän enää ole tämän lain alaisessa työsuhteessa. Eläke myönnetään seuraavan kuukauden alusta sen jälkeen, kun oikeus eläkkeen saamiseen on syntynyt, kuitenkin alkaisintaan sen kuukauden alusta, joka lähinnä seuraa eläkkeen hakemista, tai jos eläkettä on haettu kolmen kuukauden kuluessa työsuhteen päättymisestä, tätä päättymistä lähinnä seuraavan kuukauden alusta.

19 a §. -----
Sosiaalilautakunnan hakemuksesta eläkelaitos voi päättää, että eläke tai osa siitä maksetaan lautakunnalle käytettäväksi eläkkeensaajan tai sellaisen henkilön huoltoon, jonka elatukseen eläkkeensaaja huoltoapulain (116/56) 3 §:n mukaan on velvollinen osallistumaan. Eläkkeen maksamisesta sosiaalilautakunnalle voidaan päättää myös siltä osin kuin sitä on suoritettava takautuvasti, mutta sosiaalilautakunta saa käyttää eläkettä jo annetun huoltoavun korvaamiseen vain siinä tapauksessa, että kysymys on huoltoapulain 34 §:ssä tarkoitettusta ennakosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1974.

Tämän lain 1 b §:ssä tarkoitettua eläketurvaa järjestettäessä luottamustolmessa palveltu aika ja siltä maksetut palkkiot voidaan ottaa huomioon 1 päivästä tammikuuta 1974 lukien.

Tämän lain 4 §:n 2 momenttia sovelletaan sellaisissa tapauksissa, joissa eläkehakemus on tehty lain voimaan tultua.

106. ASETUS TIELIIKENNEASETUksen MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1974.

(Suomen AsK 457/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:82)

Liikenneministerin esittelystä kumotaan 4 päivänä lokakuuta 1957 annetun tieliikenneasetuksen (331/57) 18 §:n 4 momentin a ja g kohta, sellaisina kuin ne ovat 15 päivänä heinäkuuta 1970 annetussa asetuksessa (518/70), muutetaan 2 §:n 1 kohta, 14 §:n 2 ja 9 momentti, 17 §:n 6 momentti, 18 §:n 3 momentin j kohta sekä 5 ja 7 momentti, sekä 24 §:n 4 momentti, näistä 2 §:n 1 kohta sekä 18 §:n 3 momentin j kohta, 5 ja 7 momentti sellaisina kuin ne ovat mainituissa 15 päivänä heinäkuuta 1970 annetussa asetuksessa, 14 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 29 päivänä toukokuuta 1965 annetussa asetuksessa (289/65), 17 §:n 6 momentti sellaisena kuin se on 21 päivänä toukokuuta 1971 annetussa asetuksessa (405/71) ja 24 §:n 4 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä maaliskuuta 1973 annetussa asetuksessa (287/73), sekä lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 12 päivänä syyskuuta 1969 annetulla asetuksella (595/69) ja mainitulla 15 päivänä heinäkuuta 1970 annetulla asetuksella, uusi o kohta, 14 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 20 päivänä kesäkuuta 1960 annetulla asetuksella (324/60) ja mainitulla 29 päivänä toukokuuta 1965 annetulla asetuksella, uusi 2 a ja 2 b momentti ja 18 §:n 3 momenttiin, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 15 päivänä heinäkuuta 1970 ja 21 päivänä toukokuuta 1971 annetulla asetuksilla, uusi k kohta sekä 18 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna kahdella viimeksi mainitulla asetuksella, uusi 3 a ja 3 b momentti seuraavasti:

2 §. -----

1) pysäköinnillä ajoneuvon seisottamista kuljettajineen tai ilman kuljettajaa, ei kuitenkaan lyhytaikaista ajoneuvon seisottamista siihen nousemista tai siltä poistumista varten tahi ajoneuvon kuormaimista tai kuorman purkamista varten;

o) ryömisillä liikennemerkillä osoitettua, hitaasti kulkevalle liikenteelle tarkoitettua ajokajastaa.

14 §. -----

2. Milloin ajoradan puoliskolla tai yksisuuntaisella ajoradalla on

tilaa kahdelle tai useammalle rinnakkain kulkevalle ajoneuvolle, ajoneuvon on ajettava ajokaistaa tarpeettomasti vaihtamatta yleensä eniten oikealla olevaa vapaata ajokaistaa. Hitaammin kulkevien ajoneuvojen on ajettava äärimmäisenä oikealla olevaa ajokaistaa ja ne saavat käyttää multa ajokaistoja vain ohitusta ja ryhmitystä varten. Kuorma-auton sekä ajoneuvon, jota kuljetetaan muun liikenteen nopeutta huomattavasti hitaammin, on käytettävä ryömimiskaistaa, missä sellainen on. Muut ajoneuvot eivät saa ajaa ryömimiskaistalla.

2 a. Moottoritiellä on ajettava oikeanpuoleisella varsinaisella ajokaistalla. Vasenta ajokaistaa saa käyttää vain ohitukseen tai oikeanpuoleisen ajokaistan ollessa liikenne-esteen sulkema.

2 b. Ajokaistaa ei saa vaihtaa alueella, jossa on ryhmitystä osottavat liikennemerkkit eikä muutoinkaan siten, että siitä aiheutuu vaaraa muulle liikenteelle.

9. Tämän pykälän 1, 2, 2 a, 2 b, 5 ja 6 momentin estämättä saadaan tietä tai sillä olevia laitteita kunnostavaa ajoneuvoa tai työkonetta erityistä varovaisuutta noudattaen kuljettaa työn suorituksen vaatimalla tavalla.

17 §. -----

6. Ajoneuvon, joka tulee tielle pysäköintipaikalta, kiinteistöltä, huoltoasemalta tai muulta vastaavalta tien ulkopuolella olevalta alueelta taikka polulta, tilustieltä tai muulta vastaavalta ajotieltä, samoin kuin ajoneuvon, joka aikoo tieltä poistua tällaiseen paikkaan, on väistettävä jokaista muuta tiellä kulkevaa.

18 §. -----

3. Ajoneuvoa ei saa pysäyttää eikä pysäköidä:

- j) ryömimiskaistalle;
- k) jalkakäytävälle tai pyörätielle.

3 a. Ajoneuvoa ei saa pysäyttää eikä pysäköidä ajoratamerkinnoin osoitetulla matkalla linja-auton tai raitiovaunun pysäkkiä osoittavan liikennemerkkin kummallekään puolelle tai, jos merkintää ei ole, kahta-toista metriä lähemmäksi merkkiä. Tälle alueelle saa kuitenkin pysäyttää ajoneuvon siihen nousemista tai siitä poistumista varten, milloin se voi tapahtua linja-auto- tai raitiovaununliikennettä estämättä.

3 b. Edellä 3 momentin k kohdassa olevan säännöksen estämättä saa polkupyörän ja moottoripolkupyörän pysäyttää ja pysäköidä jalkakäytävälle tai pyörätielle. Muunkin ajoneuvon saa erityistä varovaisuutta noudattaen pysäyttää lyhyeksi ajaksi ajoneuvoon nousemista, siitä poistumista, sen kuormaamista tai kuorman purkamista varten jalkakäytävälle tai pyörätielle, milloin 2, 3 ja 3 a momentin muiden säännösten huomioon ottaminen ja pakottavat syyt sitä vaativat, jos se voi tapahtua jalkakäytävän tai pyörätien kestävyyttä vaarantamatta ja niiden käyttöä kohtuuttomasti häiritsemättä. Kuljettajan tulee tällöin pysyä ajoneuvonsa läheisyy-

dessä sekä tarpeen vaatiessa siirtää ajoneuvo sellaiseen paikkaan, jossa se ei häiritse muuta liikennettä.

 5. Pysähtymisen 4 momentissa mainituissa paikoissa on sallittua vain, milloin erityiset syyt siihen pakottavat.

 7. Tämän pykälän 1, 3, 3 a, 3 b ja 4 momentin säännökset eivät ole voimassa, milloin liikennemerkein tai ajoratamerkinnoin on toisin osoitettu.

24 §. -----
 4. Edellä 1 momentissa määrättyt nopeakäyttörajoitukset eivät koske hälytysajoneuvoa eivätkä 3 momentin nojalla määrättyt nopeakäyttörajoitukset tai liikennemerkein osoitetut nopeakäyttörajoitukset kiireellisessä tehtävässä ajavaa hälytysajoneuvoa eivätkä liikenteen valvontaan käytettävää ajoneuvoa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 1974, kuitenkin siten, että 24 §:n 4 momentti tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974.

107. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS KIRJASTO-
HUONEISTOJEN LÄMMITYS-, VALAISTUS-
JA SIIVOUSKUSTANNUSTEN PERUSTEISTA.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1974.
(Suomen AsK 459/74)

Valtioneuvosto on 3 päivänä toukokuuta 1961 annetun kirjastolain 6 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 28 päivänä joulukuuta 1962 annetussa laissa (679/62), opetusministeriön esittelystä päättänyt:

Myönnettäessä kunnille kirjastolain 6 §:n 9 kohdan nojalla valtion-apua kirjastohuoneistojen lämmitys-, valaistus- ja siivouskustannuksiin on kirjastohuoneistojen vuotuisiksi lämmitys-, valaistus- ja siivouskustannuksiksi katsottava hyötypinta-alan neliömetriä kohti seuraavat markkamäärät:

Kirjaston viiikottainen aukioloaika	Lämmitys- kustannus mk	Valaistus- kustannus mk	Siivous- kustannus mk
vähemmän kuin			
16 tuntia ...	6,12	1,07	5,41
16-30 tuntia	6,12	2,21	8,51
enemmän kuin			
30 tuntia ...	7,27	3,31	12,36

Milloin lämmitys-, valaistus- ja siivouskustannukset tai jokin näistä sisältyvät kirjastolain 6 §:n 6 kohdassa mainittuun vuokraan tai 7 kohdassa tarkoitetun osakehuoneiston vastikevuokraan, valtionapua ei suoriteta vastaavista kustannuksista edellä määrätyn perusteen mukaan.

Milloin kunnan pääkirjasto on kunnallisen jaoltuksen muutoksen johdosta muuttunut sivukirjastoksi, voidaan tämän päätöksen mukainen valtionapu sitä varten edelleen myöntää saman hyötypinta-alan mukaan kuin kirjasto viimeksi on pääkirjastona saanut.

Tätä päätöstä sovelletaan ensi kerran myönnettäessä valtionapua vuoden 1973 menolista.

108. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS KIRJASTORAKENNUSTEN
JA -HUONEISTOJEN KUNNOSSAPITOKUSTANNUSTEN
PERUSTEISTA.

Annettu kesäkuun 6 p:nä 1974.
(Suomen AsK 460/74)

Valtioneuvosto on 3 päivänä toukokuuta 1961 annetun kirjastolain 6 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 28 päivänä joulukuuta 1962 annettussa laissa (679/62), opetusministeriön esittelystä päättänyt:

Myönnettäessä kunnille kirjastolain 6 §:n 8 kohdan nojalla valtion-apua vuodelta 1973 niiden omissa rakennuksissa olevien kirjastohuoneistojen kunnossapitämiseen, on vuotuisiksi kunnossapitokustannuksiksi katsottava kirjastorakennusten ja -huoneistojen piirustusten, työselitysten ja normaalihintojen perusteista 10 päivänä toukokuuta 1973 annetun valtioneuvoston päätöksen (386/73) 3 §:n sekä 6 §:n 4, 5 ja 6 momentin mukaisesti laskettavan hyötypinta-alan neliömetriä kohti seuraavat markkamäärät:

Puiset kirjastorakennukset:

kirjastotilat	10,94 mk
talonmies-lämmittäjän asunto	8,98 mk
kirjastoautotalli	8,98 mk

Kiviset kirjastorakennukset:

kirjastotilat	9,18 mk
talonmies-lämmittäjän asunto	7,77 mk
kirjastoautotalli	7,77 mk

Kirjastohuoneistot:

puurakennuksessa	10,04 mk
kivirakennuksessa	8,56 mk
kirjastoautotalli	8,56 mk

Milloin kunnan pääkirjasto on kunnallisen jaoituksen muutoksen johdosta muuttunut sivukirjastoksi, voidaan tämän päätöksen mukainen valtionapu sitä varten edelleen myöntää saman hyötypinta-alan mukaan kuin kirjasto on viimeksi pääkirjastona saanut.

109. ELINTARVIKKEIDEN KAUPAN PITÄMINEN
ULKOSALLA TOREILLA JA ALUKSISSA.

Terveyslautakunnan valvontaosaston pysyvää määrää
kesäkuun 12 p:ltä 1974.

Helsingin kaupungin terveyslautakunnan valvontaosasto on antanut terveydenhoitoasetuksen 35 §:n, 38 §:n ja 103 §:n nojalla seuraavan pysyvää määräyksen:

Elintarvikkeita kaupan pidettäessä ulkosalla toreilla ja aluksissa on elintarvikkeiden kuljetus- ja säilytyslaatikot pidettävä tarkoituksenmukaisilla alustoilla riittävästi irti maasta niin, että laatikot ja niissä olevat elintarvikkeet eivät pääse likaantumaan ja kastumaan. Myyntipaikka ja sen lähin ympäristö on pidettävä puhtaana ja siistinä.

Pakkaamattomina kaupan pidettävä savu- ja hiihikala on suojattava pölyltä ja sateelta tarkoituksenmukaista suojakupua käyttäen.

Elintarvikkeita myyvän henkilön on noudatettava puhtautta sekä pukeuduttava työn laadun edellyttämällä tavalla. Myyjällä tulee olla helposti pestävästä kankaasta tai muovista valmistettu suojatakki tai esiliina sekä kalanmyyjillä lisäksi hihansuojukset.

Määräys on voimassa toistaiseksi.

110. LAKI RAJOITETUSTI VEROVELVOLLISEN VALTION-
JA KUNNALLISVEROSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 14 p:nä 1974.

(Suomen AsK 469/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:169)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta 29 päivänä joulukuuta 1972 annetun lain (917/72) 2-8 §, 10 ja 12 §, 13 §:n 1 ja 2 momentti ja 15 §:n 3 momentti sekä lisätään lakiin uusi 4 a, 6 a, 7 a ja 10 a § seuraavasti:

2 §. Rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisvero peritään lopullisena verona toimittamalla pidätys tulon lähteellä (lähdevero) tai määrätään verotuslain (482/58) mukaisessa järjestyksessä sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Mikäli tässä laissa ei toisin säädetä, noudatetaan vastaavasti, mitä rajoitetusti verovelvollisen osalta on säädetty muualla verolainsäädännössä veronalaisista tuloista ja niistä tehtävistä vähennyksistä sekä veronalaisista veroista ja niistä vähennettävistä veloista ja velvoitteista.

3 §. Lähdevero on suoritettava voimassa olevan verolainsäädännön mukaan veronalaisesta osingosta, korosta ja rojaltista sekä palkasta ja eläkkeestä. Osuuspääoman korosta on vastaavasti voimassa, mitä tässä laissa osingosta on säädetty.

Lähdevero on 25 prosenttia osingosta sekä 30 prosenttia korosta ja rojaltista samoin kuin palkasta ja eläkkeestä. Lähdeveroa perittäessä tulosta saadaan tehdä vain 4 §:ssä tarkoitetut vähennykset. Lähdevero menee kokonaisuudessaan valtiolle.

Rojaltilla tarkoitetaan korvausta kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen tekijänoikeuden, valokuvaan perustuvan oikeuden taikka patentin, tavaramerkin, mallin, muotin, plirustuksen, salaisen kaavan tai valmistustavan käyttämisestä tai käyttöoikeudesta taikka teollisia, kaupallisia tai tieteellisiä kokemuksia koskevista tiedoista.

Jos rajoitetusti verovelvollinen on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipalkasta, määrätään valtion- ja kunnallisvero 1 momentissa tarkoitetusta tulosta 5 §:n mukaan, mikäli tulo

on luettava kiinteän toimipaikan tuloksi. Valtion- ja kunnallisvero elokuvafilmin käyttämisestä tai käyttöoikeudesta saadusta korvauksesta määrätään niin ikään 5 §:n mukaan.

4 §. Palkkana pidetään sellaista palkkaa tai palkkiota, rojaltiksi katsottavaa tekijänpalkkiota lukuun ottamatta, sekä eläkkeenä sellaista eläkettä tai elinkorkoa, jota ennakkoperintälain (418/59) 4, 5 tai 6 §:ssä tarkoitetaan. Palkkaan luetaan myös päivärahana tai muun nimisenä hyvityksenä maksettu oleskelukustannusten korvaus sekä muiden työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena maksetut hyvitykset. Palkkaan kuuluvat luontolisedut arvioidaan sen mukaan kuin ennakkoperintälaissa säädetään.

Palkkaan ei lueta liikenteen harjoittajan antaman tosittien perusteella suoritettua korvausta matkalipuista, kuljetus-, palkka- ja makuupaikkalipuista eikä muista niihin verrattavista varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista. Palkkaan ei myöskään lueta majoitusliikkeen antaman tosittien perusteella suoritettua majoittumismaksun korvausta, mikäli rajoitetusti verovelvollinen oleskelee Suomessa yhtäjaksoisesti enintään kymmenen vuorokautta. Edellä mainitut matkustamiskustannusten ja majoittumismaksun korvaukset luetaan kuitenkin palkkaan siltä osin kuin niiltä ei ole pidettävä työn suorittamisesta aiheutuvien kustannusten korvauksena.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna työn suorittamisesta aiheutuvina kustannuksina saadaan vähentää 10 prosenttia palkan määrästä.

Eläkkeestä saadaan vähentää 200 markkaa kultakin täydeltä kalenterikuukaudelta, jolta lähdeveron alainen eläke maksetaan, milloin samalta maksajalta tuleva eläke on enintään 500 markkaa kuukaudessa. Milloin tällaisen eläkkeen määrä on suurempi kuin 500 markkaa, mutta enintään 1 000 markkaa, vähennetään eläkkeestä neljä kymmenesosaa 1 000 markan ja sanotun eläketulon erotuksesta.

4 a §. Rajoitetusti verovelvollisen, joka opiskelunsa tai harjoittelunsa vuoksi oleskelee täällä kalenterivuoden aikana enintään sadan päivän ajan, on suoritettava veroa valtion viranomaisen välittämässä työpaikassa tehdystä opiskeluunsa tai harjoitteluunsa välittömästi liittyvästä työstä saamastaan palkasta vain siltä osin kuin palkka ylittää määrän, jota on pidettävä välttämättömänä hänen elatustaan varten täällä. Saadakseen tässä pykälässä tarkoitetun edun verovelvollisen on esitettävä työnantajalle sellainen selvitys kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Verohallituksen asiana on vuosittain vahvistaa 1 momentissa tarkoitettun palkan määrä.

5 §. Muusta kuin 3 §:n 1 momentissa tarkoitettusta tulosta on rajoitetusti verovelvollisen suoritettava kunnallisveroa siltä voimassa olevien säännösten mukaan sekä tulon perusteella valtiolle veroa siten, että tulo- ja omalsuusverolain 50 §:ssä tarkoitettuihin yhteisöihin verrattavat yhteisöt suorittavat veroa sanotussa lainkohdassa säädetyn verokannan mukaan

ja muut verovelvolliset 30 prosenttia verotettavasta tulosta. Veroa määrättäessä ei oteta huomioon 3 §:n 1 momentissa tarkoitettua tuloa.

6 §. Omaisuuden perusteella rajoitetusti verovelvollinen suorittaa valtiolle veroa siten, että tulo- ja omaisuusverolain 50 §:ssä tarkoitettuihin yhteisöihin verrattavat yhteisöt suorittavat veroa sanotussa lainkohdassa säädetyn verokannan mukaan ja muut verovelvolliset yhden prosentin verotettavasta omaisuudesta. Veroa määrättäessä ei oteta huomioon 2 momentissa tarkoitettua omaisuutta.

Rajoitetusti verovelvollisen ei ole suoritettava omaisuuden perusteella veroa suomalaisen osakeyhtiön osakkeista, suomalaisen osuuskunnan osuuksista, koron maksamisen perusteena olevasta saamisesta eikä oikeudesta rojaltin saamiseen.

Mitä 2 momentissa on säädetty, ei koske suomalaisen asunto-osakeyhtiön eikä asunto-osakeyhtiöistä annetun lain (30/26) 25 §:ssä tarkoitettua osakeyhtiön osakkeita eikä myöskään suomalaisen asunto-osuuskunnan osuuksia.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun omaisuuteen kohdistuvaa velkaa ei saa vähentää verovelvollisen muusta omaisuudesta.

Jos rajoitetusti verovelvollinen on harjoittanut liikettä tai ammattia Suomessa olevasta kiinteästä toimipaikasta, on hänen suoritettava omaisuuden perusteella veroa myös 2 momentissa tarkoitetusta omaisuudesta, mikäli omaisuus on luettava kiinteän toimipaikan omaisuudeksi.

6 a §. Rajoitetusti verovelvollisen luonnollisen henkilön Suomessa oleva kiinteistö ja siitä saatu tulo on vapaa valtionverosta, mikäli tulon määrä on enintään 1 000 markkaa vuodessa. Milloin tulon määrä on suurempi kuin 1 000 markkaa, mutta enintään 3 000 markkaa vuodessa, rajoitetusti verovelvollisen on suoritettava tulon perusteella valtiolle veroa määrästä, joka saadaan, kun kiinteistötulosta vähennetään puolet 3 000 markan ja kiinteistötulon erotuksesta. Mikäli kiinteistöstä saadun tulon määrä on suurempi kuin 1 000 markkaa, on rajoitetusti verovelvollisen suoritettava kiinteistöstä omaisuusveroa sen mukaan kuin 6 §:ssä säädetään.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei koske vuokratuloa eikä asunto-tuloverolaissa (505/73) tarkoitettua asuntotuloa, joka määrätään verovelvollisen tai hänen perheensä vapaa-ajan viettoon käytettäväksi tarkoitetusta asunnosta.

7 §. Lähdevero on perittävä, kun lähdeveron alainen määrä maksetaan asianomaiselle tai merkitään tilille hänen hyväkseen. Lähdevero osingosta, korosta ja rojaltista on perittävä kuitenkin viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun osinko, korko tai rojalti on ollut asianomaisen nostettavana.

Lähdevero peritään täysin kymmenin penneln jättämällä ylimenevät pennit lukuun ottamatta.

Milloin tulon saajalle kalenterikuukauden aikana samalta maksajalta tulevasta lähdeveron alaisesta tulosta perittävän veron määrä on enintään 10 markkaa, veroa ei peritä muusta tulosta kuin osingosta.

7 a §. Lähdeveroa perittäessä on noudatettava 1 §:ssä tarkoitetun kansainvälisen sopimuksen määräyksiä, mikäli tulon saaja esittää maksajalle selvityksen kotipaikastaan ja muista sopimuksen soveltamisen edellytyksistä. Jos selvitys esitetään sen jälkeen, kun vero on peritty, mutta ennen liikaa perityn määrän tilittämistä valtiolle, on veron perintä oikaistava. Samoin on meneteltävä, mikäli veroa muutoin on peritty liikaa.

Milloin verovelvollinen katsoo, että lähdeveroa on peritty enemmän kuin kansainvälinen sopimus edellyttää, tai että veron periminen muutoin on ollut virheellinen eikä veron perimiseen velvollinen ole perintää oikaissut, verovelvollinen voi saattaa kysymyksen perimiseen velvollisen kotikunnan veropiirin, tai, jollei hänellä ole tällä kotikuntaa, Helsingin veropiirin verojohtajan ratkaistavaksi. Milloin verojohtaja havaitsee lähdeveroa perityn liikaa, on hänen määrättävä liiaksi peritty määrä maksettavaksi takaisin verovelvolliselle. Oikaisuvaatimus tulee tehdä viimeistään veron perimistä seuraavan kalenterivuoden aikana.

8 §. Lähdeveron perimiseen velvollisesta ja menettelystä veron perimistä koskevista asioissa sekä perimis- ja tilitysvelvollisuuden laiminlyömisestä johtuvista seuraamuksista samoin kuin lähdeveron perimisen valvonnasta on soveltuvin osin voimassa, mitä ennakoperintälaissa on ennakonpidätyksen osalta säädetty tai sen nojalla määrätty. Lähdeveron periminen toimitetaan kuitenkin aina veromerkkejä käyttämättä.

Milloin lähdevero on jäänyt perimättä, mutta tulosta on pidätetty ennakoperintälaissa tarkoitettua ennakkoa, on veron perimiseen velvollisen suoritettavaksi 1 momentin mukaan määrätystä veron määrästä vähennettävä pidätetyn ennakon määrä. Veronmaksun laiminlyömisestä johdosta suoritettavaksi säädetty veronlisäys lasketaan tällöin perimättä jääneen lähdeveron ja pidätetyn ennakon väliselle erotukselle.

10 §. Edellä 3 §:n 4 momentissa ja 5 §:ssä tarkoitetusta tulosta sekä 6 §:ssä tarkoitetusta omaisuudesta suoritettava vero on määrättävä verovelvolliselle verotuslain mukaisessa järjestyksessä ja on tällöin ennakon käyttämisestä, veronkannosta, verojen tilittämisestä sekä rangaistus-säännöksistä soveltuvin osin voimassa, mitä verotuslaissa on säädetty tai sen nojalla määrätty.

Milloin lähdevero muutoin kuin veron perimiseen velvollisen laiminlyönnin johdosta tai muussa kuin 7 §:n 3 momentissa tarkoitetussa tapauksessa on jäänyt perimättä, sovelletaan vastaavasti, mitä 1 momentissa on säädetty, kuitenkin niin, että Helsingin veropiirin verojohtaja vahvistaa viipymättä verovelvollisen verotettavan tulon sekä maksuunpanee siitä menevän veron.

Valtion- tai kunnallisveroa, jonka määrä on enintään 50 markkaa, ei määrätä verovelvolliselle, paitsi milloin ennakkoa voidaan käyttää veron maksamiseksi. Perimättä jäänyttä lähdeveroa, jonka määrä on enintään 50 markkaa, ei määrätä verovelvolliselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen verojen suorittamiseksi toimitetaan ennakonkanto, niin kuin siitä säädetään ennakoperintälaissa.

10 a §. Vastuusta veron ja ennakon suorittamisesta on vastaavasti voimassa, mitä siitä säädetään verotuslaissa ja ennakoperintälaissa. Rajoitetusti verovelvollisen henkilön palkasta 10 §:n 2 momentin mukaisesti määrätystä verosta on vastuussa hänen työnantajansa ja ulkomaisen työnantajan täällä oleva edustaja niin kuin omasta verostaan.

Millöin verovelvollinen aikoo täällä ryhtyä harjoittamaan ansiotoimintaa, josta häntä on verotettava 10 §:n 1 momentin mukaan, hänen on ennen toiminnan aloittamista tehtävä siitä ilmoitus veroviranomaiselle ja asetettava hyväksyttävä vakuus häntä ja hänen palveluksessaan olevaa rajoitetusti verovelvollista koskevien, tämän lain mukaisten verojen ja ennakoiden suorittamisesta. Niin ikään voidaan asetuksella määrätä maahan muuttamista tai huvi- ja viihdetilaisuuksien toimeenpanemista valvovien viranomaisten velvollisuudesta antaa tämän lain täytäntöönpanemista varten tarvittavia tietoja veroviranomaisille.

12 §. Edellä 3 §:n 4 momentissa ja 5 §:ssä tarkoitettua kunnallisveroa määrättäessä käytetään siinä kunnassa, jolle vero tulee, tai, jos vero on suoritettava valtiolle, Helsingin kaupungissa sovellettavaa veroäyrin hintaa. Millöin verotusta toimitettaessa lopullisen veroäyrin hintaa ei vielä ole vahvistettu, käytetään asianomaisen vuoden ennakoveroäyrin hintaa.

13 §. Muutosta verojohtajan 7 a §:n nojalla antamaan päätökseen tai 9 §:n nojalla antamaan ennakkoratkaisuun tahi 10 §:n 2 momentin nojalla antamaan maksuunpanoa koskevaan päätökseen saadaan hakea Uudenmaan lääninhallitukselta kirjallisella valituksella, joka on viimeistään kolmantenakymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona asianomainen sai tiedon ratkaisusta, toimitettava sanottuun lääninhallitukseen. Verotuslaissa tarkoitettulla valtionasiamiehellä on niin ikään oikeus hakea muutosta edellä mainittujen päätösten ja ennakkoratkaisujen johdosta ja hänen osaltaan valitusaika luetaan päätöksen teon päivästä.

Muutoksen hakemisesta 5 §:ssä ja 6 §:n 1 momentissa tarkoitettun tulon ja omaisuuden osalta toimitettuun verotukseen on voimassa, mitä verotuslaissa on säädetty. Muutoksen hakemisesta verojohtajan ratkaisuun, joka koskee perimättä jääneen lähdeveron määräämistä sen perimiseen velvollisen maksettavaksi, on voimassa mitä ennakoperintälaissa on muutoksen hakemisesta vastaavissa asioissa säädetty.

15 §. -----

Kun Ahvenanmaan maakuntalainsäädännössä on annettu tämän lain mukaisen lähdeveron kantamista tarkoittavat säännökset, voidaan asetuksella määrätä, että maakuntaan kuuluvat kunnat saavat jäljempänä tässä momentissa mainitun kunnallisvero-osuuden siitä lähdeverosta, joka on peritty maakuntaan kuuluvasta kunnasta saadusta tulosta, jolloin myös 2 momentin säännökset lakkaavat olemasta voimassa. Jollei muuta näytetä, lähdevero katsotaan perityksi Ahvenanmaan maakuntaan

kuuluvasta kunnasta saadusta tulosta, milloin vero on suoritettu Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen lääninkonttoriin. Mainitun lähdeveron tuotosta menee 40 prosenttia maakuntaan kuuluville kunnille sen mukaan kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Asetuksella annetaan tällöin myös tarpeelliset siirtymäsäännökset.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974 ja sitä sovelletaan lähdeveroa koskevien säännösten osalta tuloon, joka saadaan tämän lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, sekä muulta osalta ensimmäisen kerran vuodelta 1974 kuitenkin siten, että 6 a §:ää sovelletaan jo vuodelta 1973 toimitettavassa verotuksessa. Lain 15 §:n 3 momentissa tarkoitettu kunnallisvero-osuus lähdeverosta saadaan suorittaa 1 päivän tammikuuta 1973 jälkeen kertyneestä lähdeverosta.

111. LAKI TYÖNVÄLITYSLAIN 1 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 14 p:nä 1974.

(Suomen AsK 531/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:26)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 2 päivänä kesäkuuta 1959 annetun työnvälityslain (246/59) 1 §:ään siltä 2 päivänä helmikuuta 1973 annetulla lailla (78/73) kumotun 2 momentin tilalle uusi 2 momentti seuraavasti:

1 §. -----
 Ansiotarkoituksessa tapahtuvasta esiintyvien taiteilijoiden tai taiteilijaryhmien ja muiden esiintyjien välityksestä säädetään erikseen asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

112. VIRASTO- JA LAITOSKOHTAISTEN TIEDOTUS- TOIMIKUNTIEN TOIMINTAOHJEET.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 17 p:ltä 1974.

Kaupunginhallitus päätti vahvistaa viraston/laitoksen tiedotus-toimikunnan toimintaohjeet näin kuuluvina:

1 §. Viraston/laitoksen sisäistä tiedotustoimintaa suunnittelevana ja ohjaavana elimenä voi olla tiedotustoimikunta. Tiedotustoimikunta on välittömästi viraston/laitoksen johdon alaisena toimiva neuvoa-antava elin, jonka 4-12 jäsenestä ja näiden mahdollisista henkilökohtaisista varajäsenistä 1/4 edustaa työnantajaa, 1/4 työnjohtoa tai siihen verrattavaa ja 1/2 muuta henkilökuntaa.

Tarvittaessa muut virastot/laitokset voivat perustaa myös osasto-kohtaisia tiedotustoimikuntia, joiden toimintaohjeet määrää virasto/laitos tiedotustoimikuntaansa kuultuaan. Osastolla voidaan tarkoittaa myös muuta erillistä toimintayksikköä.

2 §. Toimikunta valitsee keskuudestaan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan. Sihteeriksi voidaan valita toimikunnan jäsen tai ulkopuolinen henkilö. Toimikunta voi kuulla ulkopuolisia asiantuntijoita.

Toimikunnan kutsuu koolle puheenjohtaja tai tämän estyneenä ollessa varapuheenjohtaja. Puheenjohtajan on kutsuttava toimikunta kokoon, jos vähintään puolet jäsenistä sitä ilmoittamansa asian käsittelemiseksi varten pyytää. Toimikunta kutsutaan koolle vähintään 3 päivää ennen kokousta.

3 §. Toimikunnan jäsenet ja mahdolliset varajäsenet nimetään kahdeksi kalenterivuodeksi kerrallaan viraston/laitoksen palveluksessa olevien henkilöiden joukosta.

Työnantajaa edustavat toimikunnan jäsenet ja näiden varamiehet nimeää viraston/laitoksen päällikkö. Muut jäsenet ja varajäsenet nimeää viraston/laitoksen päällikkö viraston/laitoksen piirissä toimivien henkilökuntaa edustavien ammatillisten järjestöjen esittämistä ehdokkaista. Elleivät tiedotussopimuksen allekirjoittajajärjestöihin kuuluvat yhdistykset halua asettaa lainkaan tai eivät esitä tarpeellista määrää ehdokkaita, on viraston/laitoksen päälliköllä oikeus nimetä muiden henkilökunnan ammatillisten järjestöjen ehdottamia tai muuten sopivia henkilöitä toimikunnan jäseniksi.

4 §. Toimikunnan tehtäviin kuuluu

- osallistua viraston/laitoksen sisäisen tiedotustoiminnan suunnitteluun ja ohjaamiseen
- käsitellä kaupungin sisäisen tiedotustoimikunnan toimeksiannot
- käsitellä oman viraston/laitoksen piiristä kaupungin sisäiselle tiedotustoimikunnalle tehtävät esitykset
- käsitellä henkilöstön sille tekemät sisäistä tiedotustoimintaa koskevat esitykset
- seurata oman viraston/laitoksen sisäisen tiedotustoiminnan kehitystä ja tiedotussopimuksen sekä siihen liittyvien ohjelden noudattamista
- tehdä esityksiä virasto/laitoskohtaisesta tiedotuskoulutuksesta
- suorittaa muut viraston/laitoksen sille antamat toimikunnan alaan kuuluvat tehtävät.

5 §. Tuntipalkkaiselle toimikunnan jäsenelle korvataan tiedotustoimikunnan kokouksiin osallistumisesta aiheutuva ansiomenetyt samalla tavalla kuin työntekijäin luottamusmiehille.

Työajan ulkopuolella pidetystä kokouksesta on toimikunnan jäsenillä oikeus saada kokouspalkkio viranhaltijain kokouspalkkiosäännön mukaisesti.

Samalla kaupunginhallitus päätti kehottaa kaupungin sisäistä tiedotustoimikuntaa antamaan virastoille ja laitoksille tarpeelliseksi katsomiaan lisäohjeita sisäisen tiedotustoiminnan järjestämisestä.

113. SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN PÄÄTÖS
LASTEN PÄIVÄHOIDOSTA ANNETUN LAIN 15 §:N
2 MOMENTISSA TARKOITETTUIJEN VALTIONOSUU-
TEEN OIKEUTTAVIEN VUOKRA-ARVOJEN PERUSTEISTA.

Annettu kesäkuun 19 p:nä 1974.
(Suomen AsK 488/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1974: 3)

Sosiaali- ja terveysministeriö on lasten päivähoidosta annetun lain (36/73) 16 §:n 2 momentin nojalla päättänyt vahvistaa mainitun lain 15 §:n 2 momentissa tarkoitettujen valtionosuuteen oikeuttavien vuokra-arvojen perusteet seuraavasti:

1 §. Lasten päivähoitolaitoksen oman huoneiston vuokra-arvon määrää sosiaalihallitus enintään sen suurukseksi kuin palkkakunnan käyvän vuokratason mukainen vuokra vastaavanlaisista vuokrahuoneistoista edellyttää.

Mikäli päivähoitolaitoksen perustamiskustannuksiin on myönnetty valtion varoista valtionavustusta tai korkotukilainaa, on tämä otettava kohtuullisessa määrin vähennyksenä huomioon vuokra-arvoa määrättäessä.

2 §. Vuokra-arvo voidaan peruskorjauksen tai muun erityisen syyn vuoksi määrätä uudelleen myös tilivuoden kestäessä.

3 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta antaa tarvittaessa sosiaalihallitus.

4 §. Tällä päätöksellä kumotaan 3 päivänä tammikuuta 1974 annettu sosiaali- ja terveysministeriön päätös lasten päivähoidosta annetun lain 15 §:n 2 momentissa tarkoitettujen valtionosuuteen oikeuttavien vuokra-arvojen perusteista (14/74).

114. LUOTTAMUSMIESTEN PALKKIOSÄÄNNÖN
MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun
19 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:147)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa luottamusmiesten
palkkiosäännön 7 §:n 2 momentin näin kuuluvaksi:

Vuositolintarkastajien puheenjohtajalla ja tilintar-
kastajalla on edellä mainitun vuosipalkkion lisäksi oikeus
saada tämän säännön 2 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisesti
suoritettava kokouspalkkio osallistumisestaan tilintarkastus-
kokoukseen ja -toimitukseen.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että tätä luottamus-
miesten palkkiosäännön muutosta sovelletaan 1.2.1974 lukien.

115. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN
LUONTOISSUORITUSSÄÄNNÖN ERÄIDEN MÄÄRÄYSTEN
MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 19 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:33)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin viranhaltijain luontoissuoritussäännön 11 §:n 1 momentin, 13 §:n, 16 §:n 1 ja 2 momentin, 17 §:n, 18 §:n, 19 §:n, 21 §:n, 22 §:n, 26 §:n, 28 §:n, 29 §:n, 32 §:n 1 momentin, 38 §:n, 44 §:n 5 ja 6 momentin, 45 §:n ja 48 §:n näin kuuluviksi:

11 §. Milloin viranhaltijan virkasuhde lakkaa muusta syystä kuin viranhaltijan kuoleman johdosta, hänen on määrättyä eroamispäiväänsä seuraavana arkipäivänä luovutettava viranhaltija-asuntonsa kaupungin vapaaseen hallintaan. Vuokra-asunnon osalta noudatetaan huoneenvuokralain 30 §:n säännöksiä.

- - - - -

13 §. Asunnon pistearvon laskemisperusteet ovat, sen mukaan kuin jäljempänä 14-23 §:ssä määrätään, asunnon

- 1) pinta-ala,
- 2) huoneyksiköt,
- 3) rakenteet,
- 4) laitteet,
- 5) varusteet,
- 6) ikä,
- 7) kunto ja käyttöarvo sekä
- 8) sijainti.

16 §. Huoneyksiköksi luetaan jokainen lämmitettävä ikkunallinen asuinhuone ja keittiö.

Keittokomero luetaan puoleksi huoneyksiköksi, samoin myös halli, mikäli se pinta-alansa ja sijaintinsa puolesta on sellainen, että se voidaan kalustaa ja sitä voidaan käyttää, kuten asuinhuoneita yleensä.

- - - - -

17 §. Asunnon rakenteilla tarkoitetaan asunnon sisäseinä-pintoja ja lattian päällysteitä. Asunnon rakenteita arvioitaessa pidetään perusteena sitä, onko asunto puu- vai kivi-rakenteinen, sekä sitä, millä tavoin asunnon lattia ja sisäseinät on päällystetty.

18 §. Laitteilla tarkoitetaan asunnon lämmityslaitteita ja vaatekomerotiloja.

19 §. Asunnon varusteiksi katsotaan keittolaitteet, ruostumattomat pesupöydät, jääkaapit, pakastekaapit, keittiön komerotilat, viemäri-, vesi- ja lämminvesilaitteet, pesualtaat ja -istuimet, suihkut, kylpyammeet ja WC-laitteet, keskusantenni, ullaikkosäiliöt, ruokakellarit ja muut vastaavat säilytystilat, parvekkeet, vilpolat ja niitä vastaavat tilat, avotakat sekä asuntoon kuuluva sauna.

7. Kunto ja käyttöarvo

21 §. Asunnon kunto ja käyttöarvo otetaan huomioon kuntokerrotoimen avulla. Kuntokerroin osoittaa asunnon rakenteiden, laitteiden ja varusteiden kunnan ja käyttöarvon.

Kuntokerroin määrätään seuraavasti:

hyvä	1,0
tydyttävä	0,75
huono	0,50

Muun kuin asunnonhaltijan toimesta hoidettavan keskuslämmityksen sekä vesi-, viemäri- ja lämminvesijohtojen sekä keskusantennin osalta käytetään aina kuntokerrointa 1,0.

Rajatapauksissa voidaan käyttää 2 momentissa mainittujen kuntokertoimien väliarvoja.

22 §. Jos asunnon rakenteiden, laitteiden ja varusteiden kunto ja käyttöarvo on olennaisesti erilainen, käytetään rakenteiden, laitteiden ja varusteiden osalta eri kuntokerrointa. Vastaavasti menetellään, jos jonkin rakenteen, laitteen tai varusteen kunto ja käyttöarvo olennaisesti poikkeaa muiden rakenteiden, laitteiden tai varusteiden kunnosta ja käyttöarvosta.

26 §. Rakenteille annetaan lisäpisteitä seuraavasti:

Lisäpisteiden määrä

1) Seinäpintojen perusteella...	4
2) Jos asunnon lattian päällyste on puuta	4
linoleumia, muovimattoa.....	10
parkettia, kokolattiamattoja.	16

Rajatapauksissa voidaan käyttää 1 momentissa mainittujen pistelukujen väliarvoja.

28 §. Laitteille annetaan peruspisteitä eri-ikäisissä asunnoissa seuraavasti:

Asunnon ikä	Peruspisteiden määrä
alle 10 vuotta.....	330
10 mutta ei 20 vuotta.....	300
20 mutta ei 30 vuotta.....	270
30 mutta ei 40 vuotta.....	240
40 mutta ei 50 vuotta.....	210
50 vuotta tai enemmän.....	150

29 §. Laitteille annetaan lisäpisteitä seuraavasti:

Lisäpisteiden määrä

1) Jos asunnossa on	
uunilämmitys.....	120
keskuslämmitys, joka on asun-	
non haltijan toimesta hoidettava	200
keskuslämmitys, joka on muun	
kuin asunnon haltijan toimesta	
hoidettava.....	350
2) Asunnon vaatekomerotilan pe-	
rusteella.....	48

32 §. Varusteille annetaan lisäpisteitä seuraavasti:

Lisäpisteiden määrä

1) Jos asunnossa on	
puuliesi.....	160
sähköliesi.....	240
kaasuliesi.....	240
keittolevy.....	40
kaasuliekki.....	40
ruostumaton pesupöytä.....	120
jääkaappi, pakastekaappi....	400
keittiön komerotilaa.....	240
2) Jos asunnossa on	
viemäri.....	400
vesijohto.....	400
lämminvestijohdot tai lämpimän	
veden varaaaja.....	48
pesuallas, jokainen niistä	
erikseen.....	240
suihku.....	240
WC-istuin, jokainen niistä	
erikseen.....	320
pesuistuin (bidet).....	320
kylpyamme.....	400
keskusantenni.....	60
3) Jos asuntoon kuuluu	
ullakkosäiliö tai sitä vas-	
taava muu säilytystila.....	160
koneellisesti jäähdytetty	
ruokakellari.....	400
muu ruokakellari tai sitä	
vastaava muu säilytystila...	160
4) Jos asuntoon kuuluu parveke,	
vilpola tai niitä vastaava	
muu tila.....	480
5) Jos asunnossa on varsinais-	
ten lämmityslaitteiden lisäk-	
si avotakka.....	240
6) Jos asuntoon kuuluu sauna...	600-1 200

38 §. Asunnon perusvuokra kuukaudelta saadaan, kun asunnon pistearvolla kerrotaan vuokrapisteen hinta.

Palkkalautakunta vahvistaa vuokrapisteen hinnan, minkä mukaan asunnon perusvuokra kuukaudelta määräytyy, sekä tarkistaa pisteen hinnan vuosittain sen mukaan kuin tilasto-

keskuksen laatima virallinen vuokratilasto osoittaa yksityisasuntojen vuokratason muuttuneen.

44 §. - - - - -

Sitten kun muistutusten mahdollisesti aiheuttamat tarkistukset on suoritettu, jokaisesta asunnosta on laadittava pistelaskelma palkkalautakunnan hyväksymälle lomakkeelle.

Asunnon haltijalle on toimitettava yksi kappale pistelaskelmaa.

45 §. Lämpökustannuksista peritään kuukaudelta kutakin 14 ja 15 §:n mukaisesti määrätyn asutuspinta-alan neliömetriä kohden laskettuna palkkalautakunnan vahvistama vastike.

48 §. Asunnossa käytetystä lämpimästä vedestä peritään vastike palkkalautakunnan vahvistaman hinnoittelun mukaisesti.

Mikäli lämpimän veden jakelu lopetetaan kokonaan kesäajaksi tai mikäli sitä kesällä annetaan harvemmin kuin talvella, lämminvesivastike jätetään kokonaan perimättä tai vastikkeeseen määrää alennetaan jakelukertoja vastaavasti, kuitenkin vain keskeytystä koskevilta täysiltä kalenterikuukausilta.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti kumota viranhaltijain luontoissuoritussäännön 59 §:n 3 momentin.

116. TEURASTUSPALKKIOT HELSINGIN
KAUPUNGIN TEURASTAMOLAITOKSESSA.

Palkkalautakunnan vahvistamat kesäkuun 19 p:nä 1974.

Palkkalautakunta päätti korottaa teurastamolaitoksen työ- ja virka-
suhteisten teurastajien palkkiot teurastuksesta 24.6.1974 lukien seuraa-
viksi:

Raavas, ruhopaino yli 350 kg	10,-
" " " 250 " enint. 350 kg	7,25
" " " 150 " " 250 "	5,58
" " " 80 " " 150 "	4,67
" " " 30 " " 80 "	3,45
Pikkuvasikka ja lammas	2,20
Sika, ruhopaino yli 180 kg	4,97
" " " 130 " enint. 180 kg	3,67
" " " 50 " " 130 "	2,92
" " alle 50 "	2,37
Hevonen	10,-

117. ASETUS RAJOITETUSTI VEROVELVOLLISEN VALTION- JA KUNNALLISVEROSTA.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 495/74)

Valtiovarainministerin esittelystä säädetään rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta 29 päivänä joulukuuta 1972 annetun lain (917/72) 4 a §:n 1 momentin ja 10 a §:n 2 momentin, sellaisina kuin ne ovat 14 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (469/74), sekä 16 §:n nojalla:

1 §. Rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta annettua lakia (917/72) kutsutaan tässä asetuksessa lähdeverolaiksi.

2 §. Milloin osingon, koron tai rojaltil saaja vaatii sovellettaviksi rajoitetusti verovelvollista koskevia, kansainvälisessä sopimuksessa olevia tulon verottamista estäviä tai rajoittavia määräyksiä, on hänen annettava lähdeveron perimiseen velvolliselle vahvistetun kaavan mukainen ilmoitus (lähdeveroilmoitus) kolmena kappaleena.

Lähdeveroilmoituksen tulee sisältää tarpeelliset tiedot tulon saajasta ja hänen kotipaikastaan sekä hänen omistamistaan osakkeista tai muusta tulon perusteesta ja muista sopimuksen soveltamisen edellytyksistä.

Tulon saajan tai hänen asiamiehensä on allekirjoituksellaan vakuutettava ilmoittamansa tiedot oikeiksi.

3 §. Osingon, koron tai rojaltil maksajan on lähdeveroilmoitukseen merkittävät seuraavat tiedot:

- 1) osingon, koron tai rojaltil kokonaismäärä;
- 2) lähdeveron määrä;
- 3) päivä, josta alkaen osinko, korko tai rojaltil on ollut asianomaisen nostettavana;
- 4) päivä, jona osinko, korko tai rojaltil on maksettu asianomaiselle tai merkitty tilille hänen hyväkseen; sekä
- 5) muut verohallituksen siihen merkittäviksi määräämät tiedot.

Osingon, koron tai rojaltil maksajan on tiedossaan olevien tosi-seikkojen perusteella allekirjoituksellaan vakuutettava lähdeveroilmoitukseen merkitsemänsä sekä siihen muutoin sisältyvät tiedot oikeiksi,

Ilmoltuksesta on vilpymättä annettava yksi kappale tulon saajalle sekä samalla toimitettava yksi kappale sen veropiirin verojohtajalle, johon maksajan kotikunta kuuluu, ja yksi kappale verohallitukselle.

4 §. Verovelvolliselle, jonka osalta saattaa tulla kysymykseen lähdeveron periminen lähdeverolain 3 §:ssä tarkoitettusta palkasta tai eläkkeestä, antaa pyynnöstä verojohtaja vahvistetun kaavan mukaisen lähdeverokortin.

Lähdeverokorttia on pyydettävä vahvistetulla lomakkeella. Hakemuksesta on käytävä ilmi verovelvollisen henkilötiedot ja lähdeveron perimistä varten tarpeelliset muut selkat. Hakijan tai hänen asiamiehenä on allekirjoituksellaan vakuutettava antamansa tiedot oikeiksi.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu hakemus on, milloin lähdeverokorttia pyydetään Helsingin veropiirin verojohtajalta, tehtävä yhtenä kappaleena ja muissa tapauksissa kahtena kappaleena. Verojohtajan on tehtävä hakemukseen merkintä asian ratkaisusta. Mikäli hakemus on tehty kahtena kappaleena, verojohtajan on vilpymättä lähetettävä hakemuksen toinen kappale merkinnöin asian ratkaisusta Helsingin verovirastoon.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, verohallitus voi määrätä, että erityisissä tapauksissa lähdeverokorttia ei ole annettava tai että usealle verovelvolliselle saadaan antaa yhteinen lähdeverokortti.

5 §. Lähdeverokorttiin on ennen sen antamista merkittävä:

- 1) verovelvollisen täydellinen nimi, ammatti tai toimi, syntymäaika, kansalaisuus, kotivaltio sekä osoite Suomessa;
 - 2) päivä, jona verovelvollinen on saapunut Suomeen;
 - 3) kansainvälinen sopimus, jonka määräyksiä verovelvolliseen sovelletaan;
 - 4) lähdeveron perinnässä käytettävä verokanta tai merkintä siitä, että veroa ei ole perittävä; sekä
 - 5) muut verohallituksen siihen merkittäviksi määräämät tiedot.
- Lähdeverokortti on varustettava verotoimiston leimalla.

6 §. Saadakseen lähdeverolain 4 a §:ssä tarkoitettun veronhuojennuksen verovelvollisen on esitettävä verojohtajalle hänelle työpaikan välittäneen viranomaisen antama todistus, josta käy ilmi työnantaja, työn kesto aika ja työn liittyminen verovelvollisen opiskeluun tai harjoitteluun. Verojohtajan on lähdeverokorttiin tehtävä merkintä veronhuojennuksesta. Tätä merkintää pidetään lähdeverolain 4 a §:n 1 momentissa tarkoitettuna selvityksenä.

7 §. Lähdeveron perimisestä osingosta, korosta tai rojaltista muissa kuin 2 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, sekä palkasta tai eläkkeestä on tulon saajalle vilpymättä annettava vahvistetun kaavan mukainen todistus (lähdeverotodistus). Todistuksen antajan on päivättävä ja allekirjoitettava todistus.

Lähdeverotodistukseen on merkittävä seuraavat tiedot:

- 1) verovelvollisen täydellinen nimi, ammatti tai toimi, syntymäaika, kansalaisuus, kotivaltio sekä osoite Suomessa;
- 2) osingon, koron tai rojaltiln talkka palkan tai eläkkeen määrä;
- 3) palkkaan lähdeverolain 4 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti ennen lähdeveron perimistä tehtyt lisäykset ja palkasta tai eläkkeestä saman pykälän 3 ja 4 momentin mukaisesti tehtyt vähennykset;
- 4) lähdeveron määrä;
- 5) aika, jolta palkka tai eläke on maksettu;
- 6) päivä, jona osinko, korko tai rojaltiln talkka palkka tai eläke on maksettu asianomaiselle tai merkitty tilille hänen hyväkseen, sekä osingon, koron tai rojaltiln osalta lisäksi päivä, josta alkaen tulo on ollut asianomaisen nostettavana; sekä
- 7) muut verohallituksen siihen merkittäviksi määräämät tiedot.

Osingon, koron tai rojaltiln maksajan 3 §:ssä säädettyllä tavalla täyttämää ja allekirjoittamaa lähdeveroilmoitusta pidetään lähdeverotodistuksena.

Milloin lähdeveron alainen tulo on niin pieni, että siltä ei ole perittävä veroa, tai milloin veron perimättä jättäminen perustuu kansainvälisen sopimuksen määräykseen, on mainitusta tulosta annettava lähdeverotodistus noudattaen soveltuvin osin, mitä 1-3 momentissa on säädetty.

8 §. Lähdeverolain 9 §:ssä tarkoitettua ratkaisua koskevassa hakemuksessa on, milloin ratkaisua pyydetään mainitun lain 1 §:n 2 momentin kansainvälistä sopimusta koskevien säännösten soveltamisesta osingosta, korosta tai rojaltilsta perittävään lähdeveroon, ilmoitettava lähdeveroilmoitusta varten vahvistetussa lomakkeessa tulon saajalta vaaditut tiedot.

9 §. Lähdeveron perimiseen velvollisen on suoritettava kalenterikuukauden aikana perimänsä määrät kunkin tulonsaajan osalta erikseen postisiirtoliikettä välittävään postitoimipaikkaan, Postipankkiin tai Suomen Pankkiin sen läänin lääninkonttorin postisiirtotilille, jossa suorituksen vastaanottava toimipaikka tai konttori sijaitsee, 20 päivän kuluessa sen kalenterikuukauden päättymisestä, jona veron perintä on toimitettu. Edellä sanotusta poiketen on Ahvenanmaan maakuntaan kuuluvasta kunnasta saadusta tulosta peritty lähdevero kuitenkin alna suoritettava Ahvenanmaan maakunnan lääninhallituksen lääninkonttorin postisiirtotilille.

Suorittaessaan perimänsä määrät postisiirtotilille veron perimiseen velvollisen on käytettävä asianmukaista tilillepano- tai tilisiirtokorttia sekä siihen liittyviä maksutodisteita A ja B. A-todiste jää suorituksen vastaanottaneen toimipaikan tai konttorin leimalla varustettuna veron perimiseen velvolliselle. B-todisteen lähetetään toimipaikka tai konttori leimallaan varustettuna veron perimiseen velvollisen kotikunnan vero-toimistolle, tai jollei hänellä ole täällä kotikuntaa, Helsingin verovirastolle.

10 §. Lähdeverolain 7 a §:ssä tarkoitettua oikaisua koskevaan hakemukseen on liitettävä tarpeellinen selvitys kansainvälisen sopimuksen soveltamisen edellytyksistä ja muista oikaisuvaatimuksen perusteena olevista seikoista sekä lähdeverotodistus. Verojohtajan on tehtävä lähdeveron oikaisusta merkintä lähdeverotodistukseen.

11 §. Lähdeverolain 10 a §:ssä tarkoitettu ansiotoiminnan aloittamisesta tehtävä ilmoitus on laadittava vahvistetulle lomakkeelle. Ilmoituksesta on käytävä ilmi verohallituksen määräämät tiedot.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus on tehtävä sen veropiirin verotoimistolle, jonka alueella ansiotoimintaa ryhdytään harjoittamaan. Ilmoitus on, milloin se tehdään Helsingin verovirastolle, annettava yhtenä kappaleena ja muissa tapauksissa kahtena kappaleena. Mikäli ilmoitus on annettu kahtena kappaleena, verotoimiston on viipymättä lähetettävä ilmoituksen kaksoiskappale ja lausuntonsa asiasta Helsingin verovirastoon.

12 §. Jos rajoitetusti verovelvollinen aikoo ryhtyä harjoittamaan täällä muuta kuin elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain (122/19) 2 §:ssä tarkoitettua ansiotoimintaa, josta veroa ei peritä lähdeverona, tai jos tällaisen verovelvollisen palveluksessa on rajoitetusti verovelvollinen henkilö, on hänen asetettava vakuus häntä tai hänen palveluksessaan olevaa rajoitetusti verovelvollista koskevien, lähdeverolain mukaisten verojen ja ennakoiden suorittamisesta. Vakuudesta ja sen asettamisesta on tällöin soveltuvin osin voimassa, mitä mainituissa lainkohdassa on säädetty.

Muussa kuin 1 momentissa mainituissa tapauksissa vakuutena pidetään vakuutta, jonka verovelvollinen, jolle on myönnetty elinkeinon harjoittamisen oikeudesta annetun lain 2 §:ssä tarkoitettu lupa elinkeinon harjoittamiseen, on asettanut hakiessaan mainittua lupaa.

13 §. Sisäasiainministeriön ulkomaalaistoimiston ja Suomen ulkomaisen edustuston on myöntäessään ulkomaalaisasetuksessa (187/58) tarkoitettua työluvan lähetettävä viipymättä luvan myöntämisestä ilmoitus Helsingin verovirastolle. Mikäli veron perimiseen velvollisen kotikunta ei ole Helsingin kaupunki, veroviraston tulee lähettää ilmoitus asianomaiselle verotoimistolle.

14 §. Sivuperinnön, satunnaisen luovutuksen tuottaman voiton tai muun kertatulon perusteella voidaan määrätä vero, verovelvollisen sitä vaatiessa, aikaisemmin kuin säännönmukainen verotus muutoin toimitetaan. Tällainen verotus voidaan toimittaa jo verovuoden aikana. Verojohtajan on kiireellisesti maksuunpantava tässä momentissa tarkoitettu vero, joka on suoritettava yhdellä kertaa viimeistään sen kalenterikuukauden ensimmäisenä päivänä, joka alkaa kuukauden kuluttua verolautakunnan päätöksen tekemisestä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua veron määräämisestä ja maksuunpanosta sekä muutoksen hakemisesta samoin kuin veronkannosta on

soveltuvin osin voimassa, mitä niistä on säännönmukaisen verotuksen osalta verotuslaissa säädetty. Tällöin on kuitenkin laadittava erillinen veroluettelo. Tähän veroluetteloon ei ole sovellettava, mitä veroluettelon julkisesti nähtäville panemisesta on verotuslaissa säädetty.

15 §. Rajoitetusti verovelvollisen on lähdeverolain 10 §:n 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa Helsingin veroplinin verojohtaja vahvistaa verovelvollisen verotettavan tulon sekä maksuunpanee siltä menevän veron, kehotuksetta annettava veroilmoitus kalenterivuotena saamastaan tulosta viimeistään ennen mainittua vuotta lähinnä seuraavan vuoden tammikuun päättymistä.

16 §. Helsingin veroplinin verojohtaja vahvistaa viipymättä 15 §:ssä tarkoitettujen tulon ja maksuunpanee siltä menevän veron noudattaen soveltuvin osin, mitä veronoinikaisusta on verotuslaissa säädetty. Veronkannossa on tällöin soveltuvin osin noudatettava, mitä siltä on veronoinikaisun johdosta maksuunpannun määrän osalta verotuslaissa säädetty tai sen nojalla määrätty.

17 §. Rajoitetusti verovelvollisen, joka vaatii sovellettaviksi 14 §:n säännöksiä, tai johon on sovellettava 16 §:n säännöksiä, on annettava veroilmoituksensa tätä tarkoitusta varten vahvistetulla lomakkeella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu veroilmoitus on annettava Helsingin verovirastolle. Veroilmoitus voidaan jättää myös sen veroplinin verotoimistoon, johon verovelvollisen oleskelukunta kuuluu tai Suomen ulkomailla olevan lähetetyn edustajan virastoon, joiden on viivytyksettä lähetettävä se Helsingin verovirastolle.

18 §. Lähdeveron alainen tulo, joka on sovittu maksettavaksi ulkomaan rahan määräisenä, muunnetaan lähdeveron määrän laskemista varten Suomen rahaksi ulkomaan rahan virallisen myyntikurssin mukaan.

19 §. Verojohtaja voi lääninverotoimiston luvalla määrätä verotoimiston muun virkamiehen suorittamaan hänelle tämän asetuksen mukaan kuuluvia tehtäviä.

20 §. Tässä asetuksessa tarkoitettujen lomakkelden kaavat vahvistaa verohallitus.

21 §. Valtiovarainministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

22 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974, ja sillä kumotaan rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta 29 päivänä joulukuuta 1972 annettu asetus (919/72).

118. LAKI VEROTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.

(Suomen AsK 499/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:175)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 125 ja 128 §, sellaisena kuin 128 § on 5 päivänä joulukuuta 1969 annetussa laissa (740/69), sekä lisätään lain 126 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

125 §. Jos verovelvollisen luonnollisen henkilön veronmaksukyky oman tai läheisen henkilön sairauden, tapaturman tai muun sellaisen syyn tähden on olennaisesti vähentynyt tai jos verovelvollinen on kuollut ja häneltä on jäänyt leski, lapsia tai muita perillisiä, joiden elatus on ollut hänen ansiionsa varassa, samoin kuin milloin veron periminen tällaiselta tai muulta verovelvolliselta olisi muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta, voi valtionveron osalta valtiovarainministeriö sekä kunnallisveron osalta kunnallisvaltuusto tahi kunnan ohjesäännössä olevan valtuutuksen nojalla kunnallishallitus harkintansa mukaan hakemuksesta myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen verosta. Samoin edellytyksin voi valtiovarainministeriö myöntää osittaisen tai täydellisen vapautuksen valtiolle tulevasta veronlisäyksestä.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetyn valtionveron tai veronlisäyksen määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asialyhyitä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Mitä tässä pykälässä on säädetty verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti myös tämän lain mukaan verosta vastuussa olevaan.

Verohallitus voi 1 momentissa mainitun edellytyksin myöntää veron suorittamisen lykkäystä.

Valtiovarainministeriö voi oikeuttaa veronkantoviranomaisen myöntämään veron suorittamisen lykkäystä ministeriön määräämissä rajoissa.

126 §. -----

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä

asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetyn veron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

128 §. Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava 125 ja 126 §:n mukaan valtionverosta ja valtiolle tulevasta veronlisäyksestä myönnetyt vapautukset, sikäli kuin ne saman verovelvollisen osalta ovat 20 000 markkaa suuremmat.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974.

119. LAKI ENNAKKOPERINTÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.

(Suomen AsK 500/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:60 ja 176)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakoperintälain (418/59) 19 §:n 3 ja 5 momentti ja 28 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 9 päivänä toukokuuta 1969 annetulla lailla (282/69), sekä 49 a §, sellaisena kuin se on 7 päivänä huhtikuuta 1967 ja 5 päivänä joulukuuta 1969 annetuissa laeissa (144/67 ja 741/69), seuraavasti:

19 §. -----
Kun työnantajana on valtio tai sen laitos tahi kunta, on ennakonpidätys toimitettava veromerkkejä käyttämättä. Niin ikään on ennakonpidätys toimitettava veromerkkejä käyttämättä, kun työnantajan kotikunnan verolautakunta on hakemuksesta myöntänyt siihen oikeuden kuntayhtymälle tahi evankelis-luterilaisen kirkon tai ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle taikka, sen mukaan kuin siitä asetuksella säädetään, muulle työnantajalle. Pidätetyt määrät on suoritettava valtion postisiirto-tillille 20 päivän kuluessa sen kalenterikuukauden päättymisestä, jona pidätys on toimitettu, ja niistä on annettava tilitys verojohtajalle sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin oikeuttaa työnantajat suorittamaan pidätetyt määrät valtion postisiirto-tillille myöhemmin kuin edellä on sanottu, milloin pidätysten suorittaminen työnantajista riippumattomien esteiden vuoksi ei ole mahdollista määräjassa. Pidennetyltä maksuajalta voidaan määrätä suoritettavaksi valtiovarainministeriön määräämä korko.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa on säädetty, verohallitus voi oikeuttaa tai velvoittaa sanotussa momentissa tarkoitetun työnantajan toimittamaan erityisissä tapauksissa ennakonpidätyksen veromerkkejä käyttäen.

28 §. Mikäli erityisen painavat syyt sitä vaativat, valtiovarainministeriö voi hakemuksesta harkinnan mukaan poistaa työnantajan maksettavaksi 24 §:n nojalla pannun pidättämättä jätetyn määrän sekä 22, 25 ja 27 §:ssä tarkoitetut veronlisäykset.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin polstettavaksi pyydetty määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun polstettavaksi pyydetty määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava 1 momentin nojalla myönnetyt vapautukset, sikäli kuin ne saman työnantajan osalta ovat 20 000 markkaa suuremmat.

Erityisistä syistä verohallitus voi hakemuksesta myöntää lykkäystä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen määrien suorittamisessa. Valtiovarainministeriö voi oikeuttaa veronkantoviranomaisen myöntämään veron suorittamisen lykkäystä ministeriön määräämissä rajoissa.

Milloin konkurssipesä on maksanut työpalkkasaatavan, voi verohallitus hakemuksesta myöntää konkurssipesälle lykkäystä konkurssipesän maksettavaksi 22 §:n nojalla pannun pidätysmäärän suorittamisessa.

49 a §. Erityisen painavista syistä valtiovarainministeriö voi hakemuksesta harkintansa mukaan poistaa maksuunpannulle ennakolle suoritettavan veronlisäyksen ja ennakolle lykkäyksen vuoksi maksettavan koron.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin polstettavaksi pyydetty määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun polstettavaksi pyydetty määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Siinä kertomuksessa, jonka hallitus valtiopäiväjärjestyksen 29 §:n mukaan antaa eduskunnalle, on lueteltava 1 momentin nojalla myönnetyt vapautukset, sikäli kuin ne saman verovelvollisen osalta ovat 20 000 markkaa suuremmat.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974.

120. LAKI MERIMIESVEROLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.

(Suomen AsK 501/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:81)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain (208/58) 22 §:ään uusi näin kuuluva 2 momentti:

22 §. -----
Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin palautettavaksi pyydetyn valtiolle tulleen veron määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asiaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun palautettavaksi pyydetty määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974.

121. LAKI TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA
ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 502/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/63) 14 § näin kuuluvaksi:

14 §. Mikäli erityisen painavat syyt vaativat, valtiovarainministeriö voi hakemuksesta harkinnan mukaan poistaa työnantajan maksettavaksi pannut, 10 §:n 1 momentissa tarkoitettut veronlisäykset.

Verohallituksella on oikeus ratkaista 1 momentissa tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi pyydetty määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä aslaryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetty määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Erityisistä syistä verohallitus voi hakemuksesta myöntää lykkäystä työnantajan maksettavaksi 11 §:n 1 momentin nojalla pantujen työnantajan sosiaaliturvamaksujen samoin kuin 1 momentissa tarkoitettujen veronlisäysmäärien suorittamisessa. Valtiovarainministeriö voi oikeuttaa veronkantoviranomaisen myöntämään lykkäystä ministeriön määräämissä rajoissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974.

122. LAKI LEIMAVEROLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 507/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 99 §:ään uusi näin kuuluva 3 momentti:

99 §. -----
Verohallituksella on oikeus ratkaista tässä pykälässä tarkoitettu hakemus, milloin poistettavaksi tai palautettavaksi pyydetyn leimaveron määrä on enintään 20 000 markkaa. Valtiovarainministeriö voi kuitenkin ratkaista periaatteellisesti tärkeitä asialryhmiä koskevat hakemukset silloinkin, kun poistettavaksi pyydetyn leimaveron määrä on 20 000 markkaa tai sitä pienempi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974.

123. LAKI VAARALLISTEN AINEIDEN KULJETTAMISESTA TIELLÄ.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 510/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Vaarallisten aineiden kuljettamisessa tiellä on sen lisäksi, mitä liikenteestä ja kuljetuksista muualla on säädetty, noudatettava tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä.

2 §. Vaarallisella aineella tarkoitetaan tässä laissa aineita tai esineitä, jotka räjähdys-, palo- tai säteilyvaarallisuutensa, myrkyllisyytensä, syövyttävyytensä taikka muun sellaisen ominaisuutensa vuoksi saattavat aiheuttaa vahinkoa ihmisille, omaisuudelle tai ympäristölle.

Tienä pidetään tässä laissa tieliikennelain (143/57) 1 §:ssä tarkoitettua tietä.

3 §. Asetuksella voidaan säätää liikenne- ja muun yleisen turvallisuuden kannalta tarpeellisia ehtoja ja rajoituksia vaarallisten aineiden kuljettamiselle.

4 §. Vaarallisten aineiden kuljettamista koskevissa asioissa on ylimpänä viranomaisena liikenneministeriö apunaan neuvottelukunta, josta säädetään asetuksella.

Tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista valvovat liikenneministeriön lisäksi lääninhallitus sekä paikalliset poliisi- ja paloviranomaiset.

Työsuojeluviranomaisille kuuluvasta valvonnasta on säädetty erikseen.

5 §. Vaarallisen aineen kuljettamiseen tarkoitettun moottorilajoneuvon rakenteesta ja katsastuksesta voidaan sen lisäksi, mitä katsastuksesta muualla on säädetty, antaa säännöksiä asetuksella.

6 §. Valvonta- ja katsastusviranomaisten toimituksista, niiden antamista toimituskirjoista, lausunnoista ja todistuksista suoritettavista maksuista on voimassa, mitä laissa eräiden viranomaisten toimituskirjoista ja virkatoimista suoritettavien maksujen perusteista (806/42) on säädetty.

Milloin valvontaviranomaisen toimesta joudutaan suorittamaan kuljetettavan aineen tai sen päällyksen laatua ja ominaisuuksia koskevia tutkimuksia, on niistä aiheutuneet kustannukset tavaran lähettäjän maksettava.

7 §. Valvontaviranomainen tai tutkimuksen toimittaja ei saa sivulliselle ilmaista eikä yksityiseksi hyödykseen käyttää, mitä hän valvonta- tai tutkimustolmessaan on elinkelnonharjoittajan liike- tai ammatissalaisuuksista saanut tietoonsa.

8 §. Lähettäjä on vastuussa kuljetuksen suorittajalle vahingosta, jonka tavara aiheuttaa vaarallisen laatunsa tai puutteellisen päällyksensä taikka pakkauksensa takia tahi lähettäjän suorittaman virheellisen kuormaimisen johdosta tai muusta siihen verrattavasta syystä, paitsi milloin kuljetuksen suorittaja on huomannut tai hänen olisi pitänyt huomata vaaraa tavaraa kuljetettavaksi otettaessa.

Jos kuljetuksen suorittaja vasta tavaran kuljetettavaksi ottamisen jälkeen on huomannut tai hänen olisi pitänyt huomata vaara, mutta hän ei ole ryhtynyt hänelle kohtuuden mukaan kuuluvaan toimenpiteeseen vaaran torjumiseksi tai vahingon rajoittamiseksi, lähettäjä ei ole vastuussa siitä vahingosta, joka tällaisella toimenpiteellä olisi voitu välttää.

9 §. Poliisilla on oikeus kieltää vaarallisen aineen kuljetus, jos se ei täytä tämän lain nojalla annettuja määräyksiä, sekä määrätä tavara ensimmälisessä sopivassa paikassa ja tilaisuudessa purettavaksi ajoneuvosta, jollei kuljetusta voida saattaa määräysten mukaiseksi. Kuorman purkamisesta on poliisin toimesta heti ilmoitettava lähettäjälle, jonka tulee viipymättä ottaa tavara huostaansa.

Jollei lähettäjä ole ottanut tavaraa huostaansa taikka poliisipiirin päällikön määräämän ajan kuluessa luovuttanut sitä vastaanottajalle tai muulle sellaiselle henkilölle, jolla on oikeus pitää sitä hallussaan, valtio voi lunastaa sen kohtuullisesta käyvästä hinnasta. Ellei valtio lunasta tavaraa, se on poliisipiirin päällikön toimesta myytävä omistajan lukuun mikäli mahdollista julkisella huutokaupalla. Jollei sitä voida myydä tai säilyttää, se on hävitettävä asianmukaisella tavalla. Myynnistä tai hävittämisestä aiheutuneista kustannuksista vastaa lähettäjä poliisipiirin päällikön laatiman tilityksen mukaisesti. Tilitys on täytöntöönpanokelpoinen ilman tuomiota tai päätöstä.

Jos kuljetuksen suorittaja on 8 §:n 2 momentin säännöksen perusteella keskeyttänyt kuljetuksen, hänen tulee viipymättä ilmoittaa siitä lähimmälle poliisiviranomaiselle.

10 §. Edellä 9 §:n 2 momentissa tarkoitettun kohtuullisen käyvän hinnan arvioi kaksi siihen määrättyä esteetöntä, asiantuntevaa henkilöä poliisipiirin päällikön läsnä ollessa. Aineen tai tuotteen omistaja taikka haltija on todisteellisesti kutsuttava sanotussa momentissa tarkoitettuun arvioimis-, myynti- tai hävittämistilaisuuteen, mutta hänen polssaolonsa ei

estä toimenpiteen suorittamista. Hätätilanteessa voidaan aine tai tuote ja sen päällisyys hävittää omistajaa tai haltijaa kuulematta.

11 §. Jos joku jättää täyttämättä hänelle tämän lain tai sen nojalla annettujen säännösten tai määräysten mukaan kuuluvan velvollisuuden, lääninhallituksella on valta pakottaa hänet siihen uhkasakolla tai sillä uhalla, että tekemättä jätetty toimitetaan laiminlyöjän kustannuksella. Kustannukset saadaan ulosottaa ilman tuomiota tai päätöstä samassa järjestyksessä kuin lainvoiman saaneen tuomion täytäntöönpanosta on säädetty.

12 §. Kuljetuksen suorittajan on huolehdittava siitä, että moottorilajoneuvoa voidaan käyttää vaarallisen aineen kuljettamiseen ja että ajoneuvo on asianmukaisesti miehitetty.

Asetuksella voidaan säätää siitä, milloin moottorilajoneuvossa tulee sitä vaarallisen aineen kuljettamiseen käytettäessä olla vastaava, asianuntuva kuljettaja.

Kuljetuksen suorittajan on kuitenkin aina huolehdittava siitä, että ajoneuvon kuljettaja riittävässä määrin tuntee kysymyksessä olevien vaarallisten aineiden kuljettamista koskevat säännökset ja määräykset.

13 §. Kuljettajan on ennen matkan alkamista varmistauduttava siitä, että ajoneuvo vastaa kysymyksessä olevaa kuljetusta sekä on asianmukaisesti miehitetty ja kuormattu, sekä huolehdittava, että kuljetus suoritetaan voimassa olevien määräysten mukaisesti.

14 §. Joka jättää noudattamatta tämän lain nojalla kuljetuksen turvallisuuden vuoksi annettuja säännöksiä tai määräyksiä siten, että hänen menettelynsä on omlaan aiheuttamaan vaaraa toisen turvallisuudelle, omaisuudelle tai ympäristölle, on tuomittava, jollei muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, vaarallisten aineiden kuljettamisrikkoksesta sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Joka muuten kuin 1 momentissa mainituin tavoin rikkoo tämän lain säännöksiä tai jättää noudattamatta sen nojalla annettuja säännöksiä tai määräyksiä, on tuomittava, ellei muualla laissa ole säädetty ankarampaa rangaistusta, vaarallisten aineiden kuljettamisrikkomuksesta sakkoon.

15 §. Asetuksella voidaan säätää, että tätä lakia sekä sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä ei ole joltakin osalta tai ollenkaan sovellettava puolustuslaitoksen kuljetuksiin.

16 §. Poliisipiirin päällikölle tämän lain mukaan kuuluva päätöksenteko tai muu toimenpide voidaan poliisipiirin johtosäännössä tai lääninhallituksen päätöksellä siirtää muun virkamiehen suoritettavaksi.

17 §. Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

18 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

124. LAKI RAKENNUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.

(Suomen AsK 530/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:123)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 16 päivänä elokuuta 1958 annetun rakennuslain (370/58) 141 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 9 päivänä elokuuta 1968 annetussa laissa (493/68), sekä lisätään lakiin uusi 133 a ja 151 a § seuraavasti:

133 a §. Sisäasiainministeriö antaa määräyksiä ja ohjeita kiinteistöjen vesi- ja viemärilaitteistoista, niiden asennustyön suorittamisesta samoin kuin asennustyön suorittamisesta vastaavan työnjohtajan pätevyysvaatimuksista.

141 §. Rakennusjärjestyksen ja kaavan vahvistamista, tonttijaon hyväksymistä, tyyppihyväksynnän peruuttamista sekä rakennuskieltoa ja rakennuslupaa koskevassa päätöksessä samoin kuin 133 §:ssä tarkoitettussa asiassa annetussa päätöksessä voidaan määrätä, että sitä on noudatettava ennen kuin se on saanut lainvoiman. Valitusviranomainen saa kuitenkin kieltää päätöksen täytäntöön panemisen.

151 a §. Sisäasiainministeriö voi, mikäli katsoo sen tarkoituksenmukaiseksi, ennakolta hyväksyä rakennuslupaviranomaisia sitovasti määrääjäksi rakennuksen, rakenteen, rakennusosan, rakennustarvikkeen tai muun rakennukseen kuuluvan kiinteän laitteen sekä kiinteistön vesi- ja viemärilaitteen tai -laitteiston (tyyppihyväksyntä). Tyyppihyväksynnästä ja siihen liittyvästä laadunvalvonnasta sekä tyyppihyväksyntäpäätöksen peruuttamisesta säädetään asetuksella.

Sisäasiainministeriöllä on tyyppihyväksynnän yhteydessä valta myöntää tämän tyyppihyväksynnän osalta yleinen poikkeus rakentamista koskevista säännöksistä ja määräyksistä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

125. ASETUS KANSALAIS- JA TYÖVÄENOPISTOJEN VALTIONAVUSTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 537/74)

Opetusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

kumotaan kansalais- ja työväenopistojen valtionavusta 15 päivänä heinäkuuta 1963 annetun asetuksen (386/63) 8 §:n 2 momentti sekä 26 ja 27 §,

muutetaan 3 §, 4 §:n 1 momentti, 6 ja 7 §, 9 §:n 1 momentti, 10-12 §, 13 §:n 1 momentti, 17 §, 20 §:n 2 momentin 4 kohta sekä 23 ja 25 § ja

lisätään 18 §:ään uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, seuraavasti:

3 §. Opiston hallintoa varten omistajan on asetettava vähintään viisi-jäseninen johtokunta, joksi voidaan määrätä myös yhdistyksen, osakeyhtiön tai säätiön hallitus ja jonka yhtenä jäsenenä on opiston rehtori. Lisäksi omistaja voi päättää, että johtokuntaan kuuluu opiskelijoiden keskuudestaan kalenterivuodeksi kerrallaan valitsema kunnan luottamus-toimeen vaalikelpoinen edustaja. Mikäli kunnan omistaman opiston toiminta-alueeseen kuuluu multa kuntia, voidaan kuntien välisin sopimuksin määrätä, että muiden kuntien valtuustot valitsevat osan opiston johtokunnan jäsenistä näissä kunnissa vaalikelpoisista henkilöistä. Tullakseen voimaan on kuntien välisen sopimuksen määräykset johtokunnan kokoonpanosta otettava opiston ohjesääntöön.

4 §. Opiston ohjesäännön tulee sisältää vahvistettuun työohjelmaan sisältyvät määräykset sekä määräykset:

- 1) opiston johtokunnan kokoonpanosta, asettamistavasta ja tehtävistä;
- 2) rehtorin ja opettajien oikeuksista ja velvollisuuksista;
- 3) rehtorin ja opettajien toimeen ottamisesta, siitä eroamisesta ja irtisanomisesta sekä virkavapaudesta;
- 4) palkkauksen ja eläkkeen perusteista;
- 5) opiston toiminta- ja opetussuunnitelman perusteista;
- 6) opiskelijain opistoon ottamisesta, todistusten antamisesta, opintomaksuista ja niiden määräämistavasta sekä opiston järjestyksestä ja työrauhan ylläpidosta;

- 7) päiväkirjan pidosta sekä arkiston ja kirjaston hoidosta;
 - 8) omaisuuden käyttämisestä sekä siitä, miten omaisuuden suhteen menetellään opiston lopettaessa tai keskeyttäessä toimintansa;
 - 9) opiston taloudenholdosta ja kirjanpidosta; sekä
 - 10) muista opistoa koskevista asioista, joista määräysten ottamis-
ta ohjesääntöön on tämän asetuksen mukaan tai muutolin pidettävä tar-
peellisena.
-

6 §. Luentotunneilla voi opiskelijoita olla saapuvilla rajoittamaton määrä, muussa ryhmäopetuksessa yleensä enintään 40. Opintoryhmän opiskelijamäärä ei kuitenkaan saa olla alle seitsemän, paitsi vammaisten opintoryhmässä, jonka pienin opiskelijamäärä saa olla viisi. Lääninhallitus voi kuitenkin opetussuunnitelmaa vahvistaessaan, milloin se on tarkoituksenmukaista, sallia että jonkin aineen jatkoryhmän, yhteiskunnallisen aineen tai musiikin opintoryhmän taikka harvaan asutussa kunnassa tai siihen rinnastettavassa saaristokunnassa toimivan opintoryhmän vähin opiskelijamäärä on viisi. Jatkoryhmällä tarkoitetaan opintoryhmää, jossa jatketaan saman aineen opiskelua vähintään varsinaisen työkauden kes-
täneen opintoryhmän työn pohjalta.

Opiskelijoiden matkakustannuksia ja opintoryhmän opiskelijoiden vähimmäismäärää koskevia säännöksiä sovelletaan työvuosittain. Tällöin katsotaan harvaan asutuksi kunta, jonka henkikirjoitettu väestö työvuoden alkamista edeltäneenä kalenterivuotena on maaneliökilometrin kohden vähemmän kuin kolme. Opistolain 3 §:n 3 momentissa tarkoitettu valtioneuvoston päätös niistä saaristokunnista, jotka ovat harvaan asuttuun kuntaan rinnastettavia, on tarkistettava ainakin joka kolmas vuosi.

7 §. Opiston työvuosi alkaa 1 päivänä elokuuta ja päättyy seuraavan heinäkuun viimeisenä päivänä.

Rehtorin esityksestä johtokunta hyväksyy kutakin työvuotta varten yksityiskohtaisen toimintasuunnitelman sekä varsinaista työkautta ja jatkotyökautta varten opetussuunnitelmat. Suunnitelmat on toimitettava lääninhallituksen vahvistettaviksi.

Toiminta- ja opetussuunnitelmaa muutettaessa menetellään 2 momentissa säädetyllä tavalla.

Hakiessaan lupaa opistolain 4 §:n 9 kohdassa tarkoitettun musiikin opetuksen järjestämiseksi opistossa johtokunnan on toimitettava siitä koskeva hakemus lääninhallitukselle, joka oman lausuntonsa ohella lähettää sen edelleen kouluhallituksen ratkaistavaksi. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että musiikin opetuksen antamista opistossa kuuttolista vuotta nuoremmille on pidettävä musiikin opetuksen järjestelyn kannalta tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena.

9 §. Opistossa on tarpeellinen määrä päätölmisen opettajan toimia. Opistoon voidaan ottaa myös tilapäisiä päätölmisiä opettajia enintään työvuodeksi kerrallaan sekä tuntiopettajia. Tuntiopettaja otetaan työkaudeksi kerrallaan, jollei opetuksen järjestelyn tai muun painavan syyn

vuoksi ole tarpeellista ottaa häntä lyhyemmäksi ajaksi.

10 §. Avoimeksi tullut rehtorin ja päätoimisen opettajan toimi on täytettävä vakinaisesti. Toimi voidaan kuitenkin täyttää väliaikaisesti enintään työvuodeksi kerrallaan, milloin se pätevien hakijoiden puuttumisen, opetustoiminnan uudelleen järjestelyn tai muun painavan syyn vuoksi on tarpeellista.

Rehtorin ja päätoimisen opettajan toimi, milloin se täytetään vakinaisesti, on julistettava haettavaksi kolmenkymmenen päivän kuluessa ilmoituksella, joka on julkaistava virallisessa lehdessä sekä joko josain muussa sanomalehdessä tai siten kuin kunnallisten ilmoitusten julkaisemisesta on säädetty. Virallisessa lehdessä ilmoitus on julkaistava ainakin viitisitoista päivää ennen hakuaajan päättymistä. Sivutoimisen rehtorin toimi voidaan kouluhallituksen luvalla täyttää sitä haettavaksi julistamatta.

Rehtorin ja päätoimisen opettajan valitsee johtokunta, rehtorin ja päätoimisen vakinaisen opettajan aluksi kahdeksi koevuodeksi. Jos valittu koeajan kuluttua havaitaan kykeneväksi ja sovelloiksi toimeen, on hänelle annettava toimeenvahvistuskirja. Hakijalle, jolle on aikaisemmin annettu toimeenvahvistuskirja kansalais- tai työväenopiston rehtorin tai päätoimisen opettajan toimeen, voidaan heti antaa toimeenvahvistuskirja vastaavaan toimeen.

Johtokunnan on alistettava vaali, toimien väliaikainen täyttäminen sekä toimeenvahvistuskirjan antaminen lääninhallituksen vahvistettavaksi.

Jos koeajaksi määrätty rehtori tai opettaja on sen kuluessa osoittanut toimeen sopimattomaksi, johtokunnan on peruutettava hänelle annettu määräys. Määräyksen peruuttaminen on alistettava kouluhallituksen vahvistettavaksi.

11 §. Enintään työvuodeksi kerrallaan otettavan tilapäisen päätoimisen opettajan ja tuntiopettajan ottaa johtokunta, jonka tulee alistaa tilapäisen päätoimisen opettajan ottamista koskeva päätös lääninhallituksen vahvistettavaksi.

12 §. Kelpoisuusehtona rehtorin toimeen vaaditaan, että hakija on suorittanut filosofian kandidaatin tutkinnon tai muun vastaavan korkeakoulututkinnon ja että hänellä on joko kandidaatin tutkinnossa tai erikseen suoritettu arvosana aikuiskasvatuksessa, kansansivistysopissa, kasvatustieteessä, kasvatus- ja opetusopissa tai kasvatusopin virkatutkinnossa. Lisäksi vaaditaan, että hän on vähintään 24 työviikon ajan menestyksellisesti harjoitellut kansalais- tai työväenopistossa kouluhallituksen vahvistaman harjoitteluohjesäännön mukaan.

Sivutoimisen rehtorin toimeen on 1 momentissa mainittujen lisäksi kelpoinen humanististen tieteiden kandidaatin tai vastaavan tutkinnon sekä peruskoulun luokanopettajan tai kansakoulunopettajan tutkinnon

suorittanut, joka on harjoitellut 1 momentissa mainitulla tavalla. Humanististen tieteiden kandidaatin tai vastaavan tutkinnon suorittaneelta vaaditaan lisäksi arvosana aikuiskasvatuksessa, kansansivistysopissa, kasvatustieteessä, kasvatusta- ja opetusopissa tai kasvatustieteen virkattutkinnossa.

13 §. Kelpoisuusehtona päätöksen opettajan toimeen vaaditaan yliopistossa tai muussa korkeakoulussa tai opettajanvalmistuslaitoksessa taikka sellaisessa kouluhallituksen hyväksymässä muussa oppilaitoksessa, jota opettajan opetusala edellyttää, suoritettu loppututkinto sekä joko loppututkinnon yhteydessä tai erikseen saatu arvosana aikuiskasvatuksessa, kansansivistysopissa, kasvatustieteessä, kasvatusta- ja opetusopissa tai kasvatustieteen virkattutkinnossa. Lisäksi vaaditaan, että hän on vähintään 14 työviikon ajan menestyksellisesti harjoitellut kansalais- ja työväenopistossa kouluhallituksen vahvistaman harjoitteluohjelman mukaan.

17 §. Kansalais- ja työväenopistojen valvonta kuuluu kouluhallitukselle ja sen alaisena lääninhallitukselle.

Opisto on velvollinen toimittamaan kouluhallitukselle ja lääninhallitukselle heti työkauden alettua kouluhallituksen vahvistaman kaavan mukaisen ilmoituksen työn aloittamisesta ja kuukauden kuluessa työkauden päättymisestä vahvistetun kaavan mukaisen kertomuksen toiminnastaan. Opisto on myös velvollinen toimittamaan kouluhallitukselle ja lääninhallitukselle niiden vaatimat muut tiedot ja selvitykset toiminnastaan ja valtionavustuksen käytöstä sekä esittämään viranomaisten valtuutetuille tarkastajille niitä koskevat asiakirjat.

18 §. Opistolain 2 §:n 3 momentissa tarkoitetun kokeiluvaltionavun myöntää hakemuksesta kouluhallitus, joka myös määrää mihin mennessä hakemukset sanotun valtionavun saamiseksi on jätettävä kouluhallitukselle ja mitä selvityksiä niihin on liitettävä. Kokeiluvaltionavun myöntämisen edellytyksenä on, että opetusministeriö on kouluhallituksen esityksestä hyväksynyt suunnitelman kokeilua varten.

20 §. Kouluhallituksen asiana on valvoa, ettei valtionapua makseta tarpeettomiksi katsottavista kustannuksista. Tämän vuoksi kouluhallituksen tulee antaa opistolle asianmukaiset ohjeet:

4) opetusvälineiden ja opistokaluston hankkimisesta, vuokraamisesta ja kunnossapidosta, kirjaston ja yleisen terveydenhoidon järjestämisestä, opiston toimintaa koskevista ilmoituksista, pöytäkirjojen suoritamisesta ja vakuutusten ottamisesta; sekä

23 §. Rehtoriin ja opettajaan sovellettavista kurinpidollisista seuraamuksista päättää johtokunta. Se voi toimessa tehdyn laiminlyönnin tai rikkomuksen takia toimeen sopimattoman käyttäytymisen perusteella antaa asianomaiselle varoituksen, erottaa hänet enintään kolmen kuukauden määräajaksi toimensa hoitamisesta ja määrätä palkkauksen sanotulta ajalta menetetyksi tai erottaa hänet toimestaan.

Johtokunnan päätöksestä, jolla rehtorille tai opettajalle on määrätty kurinpidollinen seuraamus, asianomaisella on oikeus valittaa kouluhallitukseen 30 päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan. Kouluhallituksen päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

25 §. Kansalais- ja työväenopiston rehtorin toimeen on edelleen kelpoinen se, joka ennen tämän asetuksen voimaantuloa on saavuttanut kelpoisuuden sanottuun toimeen.

Opettajan toimeen on edelleen kelpoinen päätoiminen opettaja, joka työvuonna 1973-1974 on vakinaiseksi nimitetty tai koivuosiiksi valittuna hoitanut kansalais- tai työväenopiston opettajan tointa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1974.

126. LAKI SAIRAUSVAKUUTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.

(Suomen AsK 521/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:90, 1966:2, 1969:105 ja 1970:132)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 21 ja 23 § sekä 30 §:n 4 ja 5 momentti, näistä 23 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 6 päivänä marraskuuta 1970 annetulla lailla (680/70) sekä 30 §:n 4 momentti sellaisena kuin se on muutettuna 14 päivänä tammikuuta 1966 annetulla lailla (5/66) ja 5 momentti sellaisena kuin se on muutettuna 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetulla lailla (464/69), näin kuuluviksi:

21 §. Jokaisella naispuolisella vakuutetulla, jonka raskaus on kestänyt vähintään 180 päivää ja joka on asunut Suomessa vähintään mainitun ajan välittömästi ennen laskettua synnytysaikaa, on oikeus saada äitiysrahaa.

23 §. Äitiysrahaa suoritetaan yhteensä 174 arkipäivältä siten, että 24 arkipäivää siltä kohdistuu laskettua synnytysaikaa välittömästi edeltäneeseen ja 150 arkipäivää siltä välittömästi seuraavaan aikaan. Jos raskaus on keskeytynyt aikaisemmin kuin 24 arkipäivää ennen laskettua synnytysaikaa, äitiysrahan katsotaan kohdistuvan raskauden keskeytymispäivää välittömästi seuraavaan 174 arkipäivään.

Jos synnyttäjä on sairaana 1 momentissa tarkoitettuna aikana, ei hänellä ole oikeutta saada siltä ajalta sairautensa perusteella päivärahaa.

30 §. -----

Jollei synnyttäjä ole käynyt lääkärin suorittamassa jälkitarkastuksessa aikana, joka alkaa viisi ja päättyy kaksitoista viikkoa synnytyksen jälkeen, ei hänellä ole oikeutta nostaa äitiysrahaa pitemmältä ajalta kuin 48 arkipäivältä äitiysraha-oikeuden alkamisesta, jollei sairausvakuustustoimikunta erityisestä syystä toisin päättä. Tarkemmat säännökset jälkitarkastuksesta annetaan asetuksella.

Jollei myönnettyä päivä- tai äitiysrahaa ole nostettu kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on ollut vakuutetun nostettavissa, taikka

maksettavaksi myönnettyä korvausta salrauden tai raskauden ja synnytyksen aiheuttamista kustannuksista kuuden kuukauden kuluessa sen myöntämisestä, on oikeus etuuteen menetetty, mikäli ei erityisestä syystä katsota kohtuulliseksi toisin päättää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974. Lain 21 §:n ja 23 §:n 1 momentin säännöksiä sovelletaan vakuutettuun, jonka laskettu synnytysaika on tai joka on synnyttänyt 1 päivän toukokuuta 1974 jälkeen. Laki ei koske kuitenkaan vakuutettua, jonka raskaus on keskeytynyt ennen 1 päivää huhtikuuta 1974.

127. LAKI ELATUSAVUN ENNAKOSTA JA ELATUSTUESTA
ANNETUN LAIN 1 A JA 4 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.

(Suomen AsK 522/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:180 ja 1974: 10)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 7 päivänä kesäkuuta 1963 elatusavun ennakosta ja elatustuesta annetun lain (281/62) 1 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 4 päivänä tammikuuta 1974 annetussa laissa (7/74), ja 4 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat 17 päivänä joulukuuta 1971 annetussa laissa (920/71), näin kuuluviksi:

1 a §. -----
Elatustuen suuruus on 80 markkaa kuukaudessa.

4 §. -----
Ennakon suuruus on 80 markkaa kuukaudessa elatusvelvollista ja lasta kohti. Ennakkona ei kuitenkaan suoriteta enempää kuin elatusvelvollisen on olkeuden päätöksen tai sopimuksen perusteella maksettava lapselle elatusapua.

Jos elatusapua on osittain maksettu ennakon suorituskuukautena tai niinä kuukausina, joilta ennakko 1 momentin mukaan on myönnetty taannehtivasti, suoritetaan ennakkona elatusvelvollista ja asianomaista lasta kohti enintään määrä, joka yhdessä maksetun elatusavun kanssa kuukaudelta nousee 80 markkaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1974.

**128. ASETUS LAPSIPERHEIDEN ASUMISTUESTA
ANNETUN ASETUKSEN 2 §:N MUUTTAMISESTA.**

Annettu kesäkuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 529/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:148)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan lapsiperheiden asumistuesta 12 päivänä tammikuuta 1962 annetun asetuksen 2 §, sellaisena kuin se on 23 päivänä marraskuuta 1973 annetussa asetuksessa (857/73), näin kuuluvaksi:

2 §. Perheen talouteen kuuluvien perheenjäsenten yhteinen verotettava vuotuinen tulo saa edellisenä vuotena toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa olla, jos perheessä on kaksi huollettavaa lasta, alennetun tuen osalta enintään 17 500 markkaa, tavallisen tuen osalta enintään 15 200 markkaa ja korotetun tuen osalta enintään 13 000 markkaa. Milloin perheessä on huollettavana enemmän kuin kaksi lasta, korotetaan edellä mainittuja tulorajoja alennetun tuen osalta 1 370 markalla, tavallisen tuen osalta 1 110 markalla ja korotetun tuen osalta 560 markalla kutakin seuraavaa huollettavaa lasta kohti.

Jos perheessä on vain yksi huollettava lapsi, perheen talouteen kuuluvien perheenjäsenten yhteinen verotettava vuotuinen tulo saa edellisenä vuotena toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa olla alennetun tuen osalta enintään 14 800 markkaa, tavallisen tuen osalta enintään 13 000 markkaa ja korotetun tuen osalta enintään 12 000 markkaa.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä helmäkuuta 1974 lähtien.

129. TONTINMITTAUSTAKSAN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 22 p:ltä 1974.

Maa- ja metsätalousministeriön vahvistama
kesäkuun 26 p:nä 1974.

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa 5.9.1973 hyväksymäänsä sekä maa- ja metsätalousministeriön 22.10.1973 vahvistamaa Helsingin kaupungin tontinmittaustaksaa, jonka mukaan Helsingin kaupungille suoritetaan maksu kaavoitusalueiden jakolain 137 a §:ssä tarkoitetuista toimituksista ja tehtävistä, siten, että siihen lisätään uusi 1 a ja 9 a § sekä uusi 5 §:n 2 momentti, jolloin 5 §:n nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

1 a §. Tilan tai alueen merkitsemisestä tontiksi tonttirekisteriin tontinmittausta suorittamatta on maksu yksi neljäsosa 1 §:n 1-5 kohdan mukaisesta maksusta.

Kun toimenpidettä varten tehdään tarkistusmittauksia tonttirekisteriin merkittävällä tontilla, on maksu puolet 1 §:n 1-5 kohdan mukaisesta maksusta.

5 §. - - - - -
Kun tontti on merkitty tonttirekisteriin tontinmittausta suorittamatta, suoritetaan maksu kaksinkertaisena.
- - - - -

9 a §. Mitä edellä 8 ja 9 §:ssä on määrätty, sovelletaan vastaavasti, jos maksu on määrätty 1 a §:n tai 5 §:n 2 momentin perusteella.

130. HELSINGIN KAUPUNGIN PERIMIEN
MAKSUJEN VIIVÄSTYSKORON MUUTTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös kesäkuun 24 p:ltä
1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:64 sekä 1969:19 ja
131)

Kaupunginhallitus päätti, muuttaen 1.9.1969 pöytäkirjan
2368 §:n kohdalla tekemäänsä päätöstä, että kaupungin perimä
viivästyskorko muiden maksujen kuin lainojen osalta on
1.7.1974 lukien 12 % paitsi niissä tapauksissa, joissa maksa-
miseen on pyydetty lykkäystä ennen eräpäivää ja joissa se on
myönnetty, jolloin sovelletaan 10 %:n korkokantaa.

131. VEROHALLITUKSEN PÄÄTÖS RAJOITETUSTI
VEROVELVOLLISEN OPISKELIJAN TAI HARJOITTELIJAN
LÄHDEVEROSTA VAPAAN PALKAN MÄÄRÄSTÄ.

Annettu kesäkuun 27 p:nä 1974.
(Suomen AsK 581/74)

Verohallitus on rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallliverosta annetun lain 4 a §:n, sellaisena kuin se on 14 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (469/74), nojalla määrännyt palkasta, jonka opiskelunsa tai harjoittelunsa vuoksi Suomessa kalenterivuoden aikana enintään sadan päivän ajan oleskeleva rajoitetusti verovelvollinen saa valtion viranomaisen välittämässä työpaikassa tehdystä opiskeluunsa tai harjoitteluunsa välittömästi liittyvästä työstä, seuraavaa:

Rajoitetusti verovelvollisen opiskelijan tai harjoittelijan elatusta varten välttämättömän palkan määrä, josta lähdeveroa ei ole suoritettava, on vuoden 1974 aikana maksetuista palkoista tuhatkaksisataa markkaa kuukaudelta tai palkan maksun tapahtuessa kuukautta lyhyemmältä ajanjaksolta neljäkymmentä markkaa päivältä.

132. ASETUS TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSEN
MUUTTAMISESTA.

Annettu helmäkuun 3 p:nä 1974.
(Suomen AsK 549/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:102)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen 12 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa asetuksessa (514/71), näin kuuluviksi:

12 §. Eläkehakemuksen ratkaisee se eläkelaitos, jossa työntekijälle on viimeksi työntekijäin eläkelain alaisen työsuhteen perusteella järjestetty mainitun lain mukaiset vähimmäisehdot täyttävä eläketurva tai, jos on kysymys hautausavustuksesta tai muusta sellaisesta edusta, jota ei edellytetä vähimmäisehdoissa, se eläkelaitos, jossa työntekijälle viimeksi on järjestetty sanotunlaisen edun käsittävä eläketurva. Jos kuitenkin työntekijälle hänen kuollessaan maksettiin työntekijäin eläkelain mukaisesta vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläkettä muusta eläkelaitoksesta, ratkaisee tämä eläkelaitos hänen jälkeensä maksettavaa perhe-eläkettä koskevan hakemuksen. Erikseen säädetään, missä tapauksessa eläkehakemuksen ratkaisee se eläkelaitos, jossa työntekijälle on järjestetty lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain mukainen eläketurva tai jolta työntekijä eläkettä hakiessaan saa maatalousyrittäjien eläkelain mukaista sukupolvenvaihdoseläkettä taikka luopumiseläkelain (16/74) mukaista luopumiseläkettä. Eläkelaitos ratkaisee hakemuksen myös siltä osin, kuin kysymyksessä on muussa eläkelaitoksessa järjestetty työntekijäin eläkelain, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain mukainen eläketurva, sekä huolehti koko eläkkeen maksamisesta ja eläkkeeseen liittyvistä eläkelaitoksen muista tehtävistä. Muiden eläkelaitosten kustannettavan eläkeosuuden hyvittämisestä säädetään 16 §:ssä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu eläkelaitos voi, jos työntekijä on viimeisen kysymyksessä olevaan eläkkeeseen oikeuttavan, työntekijäin eläkelain tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain

alaisen työsuhteen taikka maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain alaisen yrittäjätoimintansa perusteella kuulunut toisen eläkelaitoksen piiriin, siirtää eläkehakemuksen ratkaisemisen sekä eläkkeeseen liittyvät eläkelaitoksen muut tehtävät viimeksi mainitulle eläkelaitokselle. Samalla tavoin eläkelaitos voi menetellä, jos työntekijä kuuluu toisen eläkelaitoksen piiriin sen työsuhteen tai yrittäjätoiminnan perusteella, johon sovelletaan työntekijöiden eläkelain 6 §:n 3 momenttia tai lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijöiden eläkelain 7 §:n 1 momenttia. Samoin edellytyksin eläkelaitos voi eläkehakemuksen ratkaistuaan siirtää eläkkeeseen liittyvät eläkelaitoksen myöhemmät tehtävät toiselle eläkelaitokselle. Niin ikään eläkelaitos voi eläkehakemuksen ratkaistuaan siirtää eläkkeeseen liittyvät eläkelaitoksen myöhemmät tehtävät toiselle eläkelaitokselle, joka eri päätöksen perusteella maksaa eläkkeensaajalle työntekijöiden eläkelain, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijöiden eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain, yrittäjien eläkelain tai luopumiseläkelain mukaista eläkettä.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974 lukien.

133. ASETUS LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA
OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUksen
MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 3 p:nä 1974.

(Suomen AsK 550/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:103)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asiloita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen 13 §, sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa asetuksessa (515/71), näin kuuluvaksi:

13 §. Eläkehakemuksen ratkaisee sekä eläkkeen maksamisesta ja eläkkeeseen liittyvistä eläkelaitoksen muista tehtävistä huolehtii, jollei työntekijä ole eläkelain alaisen viimeisen työsuhteen päättyessä tai sen jälkeen ollut työntekijäin eläkelain alaisessa työsuhteessa taikka harjoittanut maatalousyrittäjien eläkelain tai yrittäjien eläkelain alaista yrittäjätoimintaa tahi jollei työntekijä eläkettä haklessaan saa maatalousyrittäjien eläkelain mukaista sukupolvenvaihdoseläkettä taikka luopumiseläkelain (16/74) mukaista luopumiseläkettä, se työeläkekassa, jonka piiriin hän on viimeksi kuulunut. Jos kuitenkin työntekijälle hänen kuollessaan maksettiin jonkin edellä sanotun lain mukaista vanhuus-, työkyvyttömyys- tai työttömyyseläkettä tahi maatalousyrittäjien eläkelain mukaista sukupolvenvaihdoseläkettä muusta eläkelaitoksesta, ratkaisee tämä eläkelaitos hänen jälkeensä maksettavaa perhe-eläkettä koskevan hakemuksen ja huolehtii edellä mainituista muista tehtävistä. Muutoin noudatetaan, mitä työntekijäin eläkeasetuksen 12 §:ssä säädetään.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1974 lukien.

134. ASETUS SAIRAUSVAKUUTUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 3 p:nä 1974.

(Suomen AsK 553/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:146)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun sairausvakuutusasetuksen (473/63) 18 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 20 päivänä marraskuuta 1970 annetulla asetuksella (715/70), näin kuuluvaksi:

18 §. Äitiysrahaa hakevan vakuutetun on lääkärin tai kunnallisen äitiysneuvolan antamalla todistuksella osoitettava raskautensa kestäneen vähintään 180 päivää.

Äitiysraha suoritetaan maksukausittain kuutena maksueränä siten, että kolmeen ensimmäiseen maksukauteen sisältyy kuhunkin 24 arkipäivää ja kolmeen viimeiseen kuhunkin 34 arkipäivää. Vakuutetulla on oikeus nostaa äitiysrahan ensimmäinen maksuerä kahdentenäkymmenentenä neljäntenä arkipäivänä ennen laskettua synnytysaikaa, toinen erä hänen toimitettuaan sairausvakuutustolmistoon todistuksen synnytyksestä ja seuraavat erät kunkin maksukauden ensimmäisenä arkipäivänä, kuitenkin siten, että kolmannen ja sitä seuraavat erät vakuutettu on oikeutettu nostamaan vasta toimitettuaan sairausvakuutustolmistoon jälkitarkastuksesta todistuksen. Jos raskaus on päättynyt aikaisemmin kuin kahdentenäkymmenentenä neljäntenä arkipäivänä ennen laskettua synnytysaikaa, vakuutetulla on oikeus nostaa äitiysrahan ensimmäinen ja toinen maksuerä toimitettuaan sairausvakuutustolmistoon todistuksen raskauden päättymisestä.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1974 lukien.

135. ASETUS KOULUJÄRJESTYKSEN 110 §:N
MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 3 p:nä 1974.
(Suomen AsK 576/74)

Opetusministerin esittelystä muutetaan 8 päivänä elokuuta 1872 annetun koulujärjestyksen 110 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 5 päivänä toukokuuta 1972 annetulla asetuksella (325/72), näin kuuluvaksi:

110 §. Jokaisessa oppilaitoksessa tulee olla kirjasto.

Kirjastoa hoitaa rehtorin valitsema opettaja tai muu henkilö. Kouluhallitus vahvistaa kirjastonhoitajan kelpoisuusehdot.

Kirjaston luetteloinnista, luokituksesta, aukiolosta ja muista järjestelyistä antaa kouluhallitus lähemmät ohjeet.

Kirjastohankinnoista päättää osoitettujen määrärahojen puitteissa rehtori hankittuaan kouluneuvoston ja opettajakunnan lausunnot.

136. LAKI KOULUJÄRJESTELMÄN PERUSTEISTA
ANNETUN LAIN 14 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 12 p:nä 1974.

(Suomen AsK 572/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:119)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan koulujärjestelmän perusteista 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetun lain (467/68) 14 § näin kuuluvaksi:

14 §. Kunnan tulee valmistaa ja viimeistään valtioneuvoston asettamaan määräaikaan mennessä toimittaa kouluhallituksen tarkastettavaksi kunnan koulusuunnitelma, joka sisältää arvioidun koulutustarpeen perusteella laaditun selvityksen niistä toimenpiteistä, joihin kunta aikoo ryhtyä tässä laissa tarkoitettun kunnan koululaitoksen järjestämiseksi ja kouluolojensa kehittämiseksi. Kunnan koululaitosta järjestettäessä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä hyväksi kunnassa toimivia oppikouluja edellyttäen, että valtio tai yksityisen oppikoulun omistaja luovuttaa koulun kunnan haltuun. Yksityisen oppikoulun omistajalle on varattava tilaisuus valita, haluaako hän luovuttaa koulunsa varolleen ja velkoilleen kunnan haltuun vai käyttää kouluaan kunnan peruskoulua korvaavana kouluna. Koulusuunnitelmasta, jonka pohjalta kunnan kouluohjesääntö laaditaan, tulee ilmetä, miten peruskouluopetus kunnassa järjestetään, mitä muita kouluja ja lastentarhoja kunnan koululaitokseen sisällytetään, mitkä koulut korvaavat kunnan peruskoulua sekä millä tavoin ja missä ajassa koulusuunnitelmaan sisältyvät järjestelyt alotaan toteuttaa.

Tämä laki tulee voimaan 20 päivänä heinäkuuta 1974.

Sitä sovelletaan, sikäli kuin on kysymys kunnan velvollisuudesta koululaitosta järjestäessään käyttää hyväksi kunnassa toimivia oppikouluja, myös silloin kun koululaitoksensa aikaisemmin perustanut kunta ja yksityisen oppikoulun ylläpitäjä eivät ole ennen tämän lain voimaantuloa tehneet 21 §:n 1 momentissa tarkoitettua sopimusta koulun käyttämisestä peruskoulua korvaavana kouluna.

Jollei kunta suostu yksityisen oppikoulun omistajan 14 §:n mukaan tekemään valintaan, yksityisen oppikoulun omistaja ei ole velvollinen 28 §:n 4 momentin mukaan antamastaan sitoumuksesta huolimatta luovuttamaan kouluaan varolleen ja velkoilleen kunnalle koulun toiminnan laka-

tessa. Yksikielissä kunnassa olevaan vähemmistönkieliseen yksityiseen oppikouluun sovelletaan lain 14 §:ää kuitenkin sellaisena kuin se on 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetussa laissa (467/68).

137. LAKI KANSAKOULULAIN 47 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 12 p:nä 1974.

(Suomen AsK 573/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:25)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain 47 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 22 päivänä tammikuuta 1971 annetussa laissa (70/71), näin kuuluvaksi:

47 §.

Lapsella on oikeus päästä omakieliseen kansakouluun siinä piirissä, jossa hän asuu. Muutoinkin lapsella on oikeus päästä muun kuin oman koulupiirinsä omakieliseen kansakouluun, jollei sen johdosta oman piirin opettajanvirka tule tarpeettomaksi tai toisessa piirissä ole kustannettava muuten tarpeetonta virkaa tai hankittava lisähuoneistoa. Opetusministeriö määrää vuosittain ne perusteet, joiden mukaan lapsen kotikunta on velvollinen suorittamaan vieraalle kunnalle korvausta lapsen koulunkäynnistä, siten että korvaus likipitään vastaa niiltä todellisista lisäkustannuksista, joita koulunkäynti on aiheuttanut vieraalle kunnalle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1974. Sillä kumotaan 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun kansakouluasetuksen 104 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 22 päivänä tammikuuta 1971 annetussa asetuksessa (71/71).

138. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS LASTEN LEIKIN JA TOIMINNAN OHJAUKSEEN JA VALVONTAAN ANNETTAVAN VALTIONAVUSTUKSEN PERUSTEISTA.

Annettu heinäkuun 18 p:nä 1974.
(Suomen AsK 609/74)

Valtioneuvosto on lasten päivähoitosta 19 päivänä tammikuuta 1973 annetun lain (36/73) 20 §:n nojalla sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kunnalle voidaan myöntää valtionavustusta lasten päivähoitolain 1 §:n 3 kohdassa tarkoitettujen lasten leikin ja toiminnan ohjauksesta ja valvonnasta aiheutuviin kustannuksiin sen mukaan kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §. Edellytyksenä valtionavustuksen saamiselle on:

- 1) että toiminta sisältyy sosiaalihuoltolain vahvistamaan kunnan päivähoitosuunnitelmaan;
- 2) että toimintaa ohjaavalla ja valvovalla henkilökunnalla on sosiaalihuoltolain hyväksymä kelpoisuus;
- 3) että toiminta tapahtuu sosiaalihuoltolain antamien ohjeiden mukaisissa tiloissa tai alueella;
- 4) että toimintaa varten on käytettävissä tarpeelliset ja riittävät toimitusvälineet;
- 5) että toiminnan terveydellisten olojen valvonta on asianmukaisesti järjestetty; sekä
- 6) että toiminnassa muutoinkin noudatetaan sosiaalihuoltolain antamia ohjeita.

3 §. Valtionavustusta suoritetaan kunnalle enintään 50 prosenttia toimintaa ohjaavan ja valvovan tarpeellisen henkilökunnan hyväksyttävistä palkkausmenoista ja niihin liittyvistä työnantajan lakisääteisistä sosiaaliturvamaksuista.

4 §. Valtionavustusta on haettava sosiaalihuoltolain vuosittain sosiaalihuoltolain määräämään ajankohtaan mennessä.

5 §. Valtionavustuksen sosiaalihuolto maksaa kunnalle kalenterivuositteittain jälkikäteen.

6 §. Tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta antaa sosiaalihuolto.

7 §. Tämä päätös tulee voimaan 18 päivänä heinäkuuta 1974.

139. LAKI KUNNALLISLAIN 20 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 19 p:nä 1974.

(Suomen AsK 627/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:198)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä elokuuta 1948 annetun kunnallislain 20 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 19 päivänä joulukuuta 1969 annetussa laissa (896/69), näin kuuluvaksi:

1 luku.

Yleisiä säännöksiä.

20 §.

Jos kunnalliseen luottamustolmeen valittu on vaalin toimittamisen jälkeen tuomittu muusta kuin 15 §:n 2 momentissa tarkoitettusta tahallista rikoksesta vankeuteen, valtuustolla on valta tutkia, onko hänen sallittava olla tolmessaan edelleen. Milloin rikoksen laatu tai teko tapa osoittaa, ettei tuomittu ansaltse toimen edellyttämää luottamusta ja kunnioitusta, valtuusto voi, jollei tuomittu itse ole pyytänyt vapautusta tolmesta, päättää hänen luottamustolmensa lakanneeksi. Päätöksen tekoon vaaditaan, että sitä kannattaa kaksi kolmannelle saapuvilla olevista valtuutetuista. Mitä tässä on säädetty, on noudatettava, vaikka tuomio ei ole saanut lainvoimaa, milloin rangaistuksen on tuominnut hovioikeus. Jäseniin ja varajäseniin, jotka valtuusto on valinnut valtion lautakuntaan tai toimikuntaan, sovelletaan niin ikään mitä edellä on säädetty. Kihlakunnanoikeuden lautakunnasta on säädetty erikseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975. Mitä edellä on vankeudesta säädetty, koskee myös ennen lain voimaan tuloa tuomitua kuritushuonerangaistusta.

140. LAKI VALTION VIRAN TAI TOIMEN HALTIJAIN
PALKKAUKSESTA ANNETUN LAIN 12 §:N MUUTTA-
MISESTA.

Annettu heinäkuun 19 p:nä 1974.
(Suomen AsK 630/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 22 päivänä joulukuuta 1942 annetun lain (1030/42) 12 § näin kuuluvaksi:

Palkkaus virantoimituksen keskeytyksen aikana.

12 §. Palkkaus pidätetään kokonaan viran tai toimen haltijalta, joka on tuomioistulmessa tai kurinpitomenettelyssä tuomittu virantoimituksesta erotettavaksi taikka joka on rangaistuslaltoksessa suorittamassa vankeusrangaltusta tai sakon muuntorangaistusta. Palkkaus voidaan kuitenkin maksaa asianomaisen ministeriön harkinnan mukaan joko osaksi tai kokonaan ajalta, jona viran tai toimen haltija rangaistusten täyttämöönpanosta annetun asetuksen 3 luvun 6 §:n 2 momentin nojalla myönnetyllä luvalla hoitaa virkaansa tai tointa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

141. LAKI KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN
PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN LAIN 14
§:N MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 19 p:nä 1974.
(Suomen AsK 631/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1957:64)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun lain (248/57) 14 § näin kuuluvaksi:

Palkkaus.

Palkkaus virantoimituksen keskeytyksen ajalta.

14 §. Palkkaus pidätetään kokonaan viranhaltijalta, joka on tuomioistuin-
messä tai kurinpitomenettelyssä tuomittu virantoimituksesta erotettavaksi
taikka joka on rangaistuslaitoksessa suorittamassa vankeusrangaistusta
tai sakon muuntorangaistusta. Palkkaus voidaan kuitenkin maksaa asian-
omaisen ministeriön harkinnan mukaan joko osaksi tai kokonaan ajalta,
jona viranhaltija rangaistusten täytäntöönpanosta annetun asetuksen 3
luvun 6 §:n 2 momentin nojalla myönnetyllä luvalla hoitaa virkaansa tai
tointaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

142. LAKI PERUSKOULUN VIRANHALTIJAIN PALKKAUKSESTA,
ELÄKKKEESTÄ JA PERHE-ELÄKKKEESTÄ ANNETUN LAIN 13 §:N
MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 19 p:nä 1974.

(Suomen AsK 632/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:7)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan peruskoulun viranhaltijain palkkauksesta, eläkkeestä ja perhe-eläkkeestä 14 päivänä tammi-kuuta 1972 annetun lain (9/72) 13 § näin kuuluvaksi:

Palkkaus virantoimituksen keskeytyksen ajalta.

13 §. Palkkaus pldätetään kokonaan viranhaltijalta, joka on tuomioistui-messa tai kurinpitomenettelyssä tuomittu virantoimituksesta erotettavaksi taikka joka on rangaistuslaitoksessa suorittamassa vankeusrangaistusta tai sikon muuntorangaistusta. Palkkaus voidaan kuitenkin maksaa asian-omaisen ministeriön harkinnan mukaan joko osaksi tai kokonaan ajalta, jona viranhaltija rangaistusten täytäntöönpanosta annetun asetuksen 3 luvun 6 §:n 2 momentin nojalla myönnetyllä luvalla hoitaa virkaansa tai tointaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

143. LAKI LAPSEN ELATUSAVUN TURVAAMISESTA ERÄISSÄ
TAPAUKSISSA ANNETUN LAIN 11 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 19 p:nä 1974.
(Suomen AsK 633/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:76)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa 23 päivänä heinäkuuta 1965 annetun lain (432/65) 11 §:ään näin kuuluva uusi 3 momentti:

2 luku.

Elatusavun suorittaminen työllä työlaitoksessa.

11 §. -----

Jos elatusvelvollinen on ollut rangaistuslaitoksessa, työlaitokseen määräämistä koskevaa päätöstä ei ole pantava täytäntöön, ennen kuin kolme kuukautta on kulunut siitä, kun elatusvelvollinen on vapautunut rangaistuslaitoksesta. Täytäntöönpanoon saadaan kuitenkin ryhtyä, mikäli siihen on erityisiä syytä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1974.

144. HELSINGIN KAUPUNGIN KASVATUSNEUVOLAOHJESÄÄNTÖ.

Sosiaali- ja terveysministeriön vahvistama 30 p:nä heinäkuuta 1974.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 13 p:nä 1972; muutoksien lokakuun 3 p:ltä 1973 sekä toukokuun 22 p:ltä 1974.

1 §. Helsingin kaupunki omistaa ja ylläpitää kasvatusneuvoloita, joista kaupunginvaltuusto määrää yhden keskus- ja koulutusneuvolaksi. Neuvoloiden toiminta-alueena on Helsingin kaupunki.

2 §. Kasvatusneuvolan tehtävänä on sen lisäksi, mitä erikseen on säädetty ja määrätty,

1) antaa lastensuojelun, opetustoimen, terveydenhuollon ja lasten päivähoiton aloilla työskenteleville asiantuntija-apua,

2) pitää yhteyttä muihin kasvatusneuvoloihin, opetustoimen ja lasten päivähoiton laitoksiin, terveyskeskukseen ja mielenterveystyötä tekeviin laitoksiin sekä

3) suorittaa kasvatusneuvoloiden johtokunnan määräämät muut tehtävät.

Keskus- ja koulutusneuvolan tehtävänä on lisäksi

4) toimia kasvatusneuvolalain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuna koulutusneuvolana,

5) pitää yhteyttä kasvatusneuvoloissa työskenteleville perus-, täydennys-, erikoistumis- ja muuta koulutusta antaviin laitoksiin,

6) tehdä uuden kasvatusneuvolan toiminnan aloittamisesta ja entisen laajentamisesta ilmoitukset sosiaalihallitukselle ja lääninhallitukselle sekä

7) huolehtia annettujen ohjeldien mukaisesti neuvoloiden käsittelemien asioiden luetteloinnista.

Kasvatusneuvoloiden johtokunnan määräämän neuvolan tehtävänä on sen lisäksi, mitä edellä on neuvolan tehtävistä määrätty,

8) tutkia kehitysvammaisia, tehdä yhteistyössä kehitysvammanhuollon viranomaisten kanssa kehitysvammaisten kuntoutussuunnitelmaa sekä muutoinkin antaa asiantuntija-apua niiden hoitoa ja huoltoa koskevissa asioissa sekä

9) huolehtia lastensuojelun avohuollon ja laitosten mielenterveyspalveluista.

3 §. Kasvatusneuvoloiden johtokuntaan valitsee kaupunginhallitus kaupunginvaltuuston toimikautta vastaavaksi ajaksi seitsemän jäsentä ja jokaiselle heistä henkilökohtaisen varajäsenen sekä määrää yhden jäsenistä puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi.

Jos jäsen tai varajäsen kuolee tai eroaa ennen toimikautensa päättymistä, kaupunginhallitus valitsee hänen tilalleen toisen henkilön toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

Lastensuojelun toimitusjohtajalla ja neuvoloiden johtajilla on oikeus olla saapuvilla johtokunnan kokouksissa ja ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksentekoon.

4 §. Johtokunta kokoontuu kokouksiinsa puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessa varapuheenjohtajan kutsusta.

Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ollessa estyneinä olemasta kokouksessa saapuvilla johtokunta valitsee jäsenistään tilapäisen puheenjohtajan kokousta varten.

Johtokunnan kokouksessa toimii esittelijänä keskus- ja koulutusneuvolan johtaja, ellei johtokunta ole yksityisen asian tai asiaryhmän osalta toisin määrännyt.

Tarvittaessa johtokunta tai sen puheenjohtaja voi kutsua kokoukseen asiantuntijoita.

5 §. Johtokunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen aika ja paikka, osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä ilmenee, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja suoritettut äänestykset.

Johtokunnan pöytäkirja tarkistetaan johtokunnan päättämällä tavalla kunnallislain säännösten mukaisesti.

Johtokunnan kirjeet allekirjoittaa puheenjohtajana toiminut henkilö ja varmentaa pöytäkirjanpitäjä, ellei johtokunta toisin päättä.

Johtokunnan päätösten perusteella tehtävät sopimukset allekirjoittaa johtokunnan puheenjohtaja ja varmentaa keskus- ja koulutusneuvolan johtaja, ellei johtokunta toisin päättä.

6 §. Johtokunnan kokouksista ja niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on ilmoitettava kaupunginhallituksen määräämällä tavalla kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle ja kaupunginhallituksen johtokuntaan valitsevalle edustajalle sekä niille henkilöille, joilla 3 §:n 3 momentin nojalla on oikeus olla saapuvilla johtokunnan kokouksissa.

Johtokunnan on noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

7 §. Johtokunnan tehtävänä on

1) valvoa, että neuvolat toimivat tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja vahvistetun talousarvion puitteissa sekä kaupungin kokonaisetua silmällä pitäen ja tehokkaassa yhteistoiminnassa

kaupungin mulden virastojen ja laitosten kanssa,

2) kehittää neuvoloiden toimintaa huomioon ottaen kotien, opetus-
toimen laitosten, lastensuojelun, lasten päivähoidon, terveydenhuollon
ja mulden kasvatusneuvoloiden apua tarvitsevien taholta tulevat esityk-
set samoin kuin ratkaista kasvatusneuvoloita koskevat periaatteelliset
kysymykset,

3) huolehtia kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen ja lasten-
suojelulautakunnan päätösten täytäntöönpanosta, jos se on annettu johto-
kunnan tehtäväksi,

4) tehdä kaupunginhallitukselle tarpeelliset esitykset luvan hake-
misesta uuden kasvatusneuvolan perustamiseen ja entisen laajentamiseen,

5) valita neuvoloiden vakinaiset ja tilapäiset viranhaltijat,

6) määrätä neuvoloiden vakinaisten ja tilapäisten viranhaltijoiden
sijoittamisesta eri toimipaikkoihin,

7) tehdä esitys kaupunginhallitukselle keskus- ja koulutusneuvolan
johtajan ja hänen sijaisensa määräämisestä toistaiseksi,

8) määrätä muihin neuvoloihin kuhunkin johtaja ja hänen sijaisensa
samoin kuin 8 §:n 2 momentissa tarkoitettut johtavat henkilöt toistaiseksi,

9) tehdä kaupunginhallitukselle tarpeelliset esitykset neuvoloiden
johtajien ja 8 §:n 2 momentissa tarkoitettujen johtavien henkilöiden palk-
kioiden määräämisestä,

10) ilmoittaa neuvolan johtajan ja hänen sijaisensa sekä 8 §:n 2
momentissa tarkoitettujen johtavien henkilöiden määräämisestä samoin
kuin lääkärin, psykologin ja sosiaalityöntekijän valitsemisesta sosiaali-
hallitukselle sekä lääkärin valitsemisesta ja johtavan lääkärin määräämi-
sestä lisäksi lääkintöhallitukselle,

11) määrätä neuvoloiden palveluksessa olevan henkilökunnan osal-
listumisesta kouluttajina keskus- ja koulutusneuvolan antamaan koulutuk-
seen,

12) hyväksyä keskus- ja koulutusneuvolan koulutussuunnitelmat,

13) määrätä se neuvola, jonka tehtävänä on edellä 2 §:n 8 ja 9
kohdassa mainitut tehtävät,

14) anoa määrääjassa neuvoloiden toimintaa varten saatavat valtion-
avustukset,

15) tehdä lastensuojelulautakunnalle määrääjassa ehdotus neuvo-
loiden seuraavan vuoden talousarvioksi ja toimintasuunnitelmaksi sekä
antaa sille neuvoloiden edellisen vuoden tilinpäätös ja kertomus neuvo-
loiden edellisen vuoden toiminnasta,

16) vahvistaa vähintään kerran vuodessa se ylin raja, mihin neuvo-
loiden johtajien toimesta omalla vastuulla tehtävien hankintojen ja sopi-
musten arvo tai määrä saa kerrallaan nousta, sekä päättää tämänlaatu-
sista, vahvistetut rajat ylittävistä hankinnoista ja sopimuksista sekä

17) tehdä esityksiä ja antaa lausuntoja neuvoloiden toimialaan
kuuluvista asioista sekä antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohta-
jalle ja apulaiskaupunginjohtajille sekä lastensuojelulautakunnalle näi-
den pyytämät tietoja ja selvityksiä.

8 §. Neuvoloissa on lääkärin, psykologin, sosiaalityöntekijän ja muita virkoja, sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto on vakinaisten ja kaupunginhallitus tilapäisten virkojen osalta päättänyt, sekä lisäksi työsopimus-suhteessa olevaa henkilökuntaa.

Yksi henkilö kunkin kasvatusneuvolan lääkärin, psykologien ja sosiaalityöntekijöiden ryhmästä voidaan määrätä toimimaan johtavana lääkärinä, johtavana psykologina tai johtavana sosiaalityöntekijänä, jos ryhmään kuuluu vähintään kolme henkilöä.

9 §. Neuvoloiden viranhaltijoiden ja työntekijöiden ottamisesta ja erosta sekä oikeuksista ja velvollisuuksista on voimassa sen lisäksi, mitä ohjesäännössä määrätään, mitä siltä on erikseen säädetty ja määrätty.

10 §. Neuvolan lääkäriltä, psykologilta ja sosiaalityöntekijältä vaaditaan sellainen pätevyys kuin kasvatusneuvola-asetuksessa on säädetty lääkäristä, psykologista ja sosiaalityöntekijästä.

Keskus- ja koulutusneuvolan antamaan koulutukseen kouluttajina osallistuvilta lääkäriltä, psykologilta ja sosiaalityöntekijältä vaaditaan sellainen pätevyys kuin kasvatusneuvola-asetuksessa on koulutusneuvolan lääkärin, psykologin ja sosiaalityöntekijän pätevyydestä säädetty.

Neuvolan muulta henkilökunnalta vaadittavan pätevyyden määrää valinnan suorittava viranomainen, kuitenkin niin, että toimistovirkoihin kuuluvia virkoja täytettäessä on otettava huomioon, mitä niiden osalta on erikseen määrätty.

11 §. Keskus- ja koulutusneuvolaan koulutettavaksi otettavalta psykologilta ja sosiaalityöntekijältä vaaditaan, koulutusneuvolassa saatua koulutusta lukuun ottamatta, kasvatusneuvola-asetuksessa säädetty pätevyys.

12 §. Neuvolan johtajaksi määrättävältä neuvolan viranhaltijalta sekä 8 §:n 2 momentissa tarkoitettulta johtavalta henkilöltä vaaditaan käytännöllistä perehtyneisyyttä kasvatusneuvolatyöhön sekä neuvolan johtajalta lisäksi käytännöllistä perehtyneisyyttä hallintotehtäviin.

13 §. Keskus- ja koulutusneuvolan johtajaksi määrätyn viranhaltijan tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa kaupungin neuvoloiden ja niiden henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia neuvoloiden tarkoituksenmukaisesta kehittämisestä,

2) johtaa, valvoa ja kehittää keskus- ja koulutusneuvolan koulutus-toimintaa sekä huolehtia neuvoloiden henkilökunnan muusta jatko- ja täydennyskoulutuksesta huomioon ottaen kaupungin koulutustoiminnasta annetut määräykset,

3) huolehtia johtokunnan käsiteltävien, neuvoloita koskevien asioiden valmistelusta ja esitellä asiat johtokunnalle,

4) huolehtia johtokunnan tekemien päätösten täytäntöönpanosta,

ellei sitä ole annettu jonkun muun tehtäväksi,

5) ottaa ja irtisanoa neuvoloiden työsopimussuhteinen henkilökunta,

6) huolehtia koulutuskausittain koulutussuunnitelmien laatimisesta yhteistyössä johtavien työntekijöitten kanssa ja esittää ne johtokunnan hyväksyttäväksi,

7) antaa määräajassa johtokunnalle ehdotus neuvoloiden valtion-avustusten ja niiden ennakoiden hakemisesta,

8) huolehtia siitä, että johtokunnalle määräaikana annetaan ehdotus neuvoloiden seuraavan vuoden talousarvioksi ja toimintasuunnitelmaksi sekä neuvoloiden edellisen vuoden tilinpäätös ja kertomus neuvoloiden edellisen vuoden toiminnasta,

9) huolehtia siitä, että neuvoloiden laskut ja muut tileihin kuuluvat asiakirjat tilisäännön ja muiden annettujen määräysten mukaisesti tarkastetaan, päättää, ketkä ovat oikeutetut hyväksymään neuvoloiden laskuja, sekä valvoa määrärahojen käyttöä neuvoloiden osalta,

10) päättää matkustusmääräysten antamisesta neuvoloiden henkilökuntaan kuuluvalla, milloin neuvolan hoidettavana oleva tehtävä edellyttää kaupungin alueen ulkopuolella kotimaassa suoritettavaa matkaa,

11) tehdä johtokunnalle esityksiä keskus- ja koulutusneuvolan toimialaan kuuluvista asioista,

12) antaa pyydettyessä sosiaalihuoltokunnalle, kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle, apulaiskaupunginjohtajille, lastensuojelulautakunnalle ja johtokunnalle lausuntoja, selvityksiä ja muita tietoja toimialaansa kuuluvista asioista,

13) suorittaa asiantuntevan apulaiskaupunginjohtajan ja johtokunnan hänelle määräämät toimialaansa kuuluvat ja muutoin hänelle erikseen määrätyt tehtävät sekä

14) suorittaa keskus- ja koulutusneuvolan osalta neuvolan johtajalle 14 §:ssä määrätty muut tehtävät.

14 §. Kasvatusneuvolan johtajan tehtävänä on

1) johtaa ja valvoa neuvolan ja sen henkilökunnan toimintaa sekä huolehtia neuvolan toiminnan tarkoituksenmukaisesta kehittämisestä ja siitä, että tehtävät suoritetaan tehokkaasti, taloudellisesti, tarkoituksenmukaisesti ja vahvistetun talousarvion puitteissa sekä kaupungin kokonaisuutena silmällä pitäen ja tehokkaassa yhteistoiminnassa kaupungin muiden virastojen ja laitosten kanssa,

2) olla läsnä johtokunnan kokouksissa, milloin johtokunnan puheenjohtaja tai keskus- ja koulutusneuvolan johtaja niin määrää,

3) huolehtia johtokunnan tekemien päätösten täytäntöönpanosta, jos se on annettu neuvolan tehtäväksi,

4) päättää neuvolan palvelujen antamisesta neuvoteltuaan johtavien työntekijöitten kanssa,

5) määrätä neuvolan henkilökunnan tehtävistä, mikäli niistä ei ole erikseen määrätty,

6) antaa määräajassa keskus- ja koulutusneuvolan johtajalle tarvittavat tiedot valtionavun ja sen ennakon hakemisesta,

7) antaa määrääjässä keskus- ja koulutusneuvolan johtajalle, neuvoteltuaan johtavien työntekijöitten kanssa, ehdotus neuvolan seuraavan vuoden talousarvioksi ja toimintasuunnitelmaksi sekä kertomus edellisen vuoden toiminnasta ja edellisen vuoden tilinpäätös,

8) päättää johtokunnan vahvistamissa rajoissa neuvolan hankinnoista ja sopimuksista noudattaen annettuja ohjeita ja määräyksiä,

9) allekirjoittaa neuvolan kirjeet, sopimukset ja muut asiakirjat sekä päättää niiden varmentamisesta,

10) tehdä esityksiä keskus- ja koulutusneuvolan johtajalle neuvolan toimialaan kuuluvista asioista,

11) antaa pyydetessä sosiaalihallitukselle, lastensuojelulautakunnalle ja johtokunnalle sekä keskus- ja koulutusneuvolan johtajalle lausuntoja, selvityksiä ja muita tietoja toimialaansa kuuluvista asioista sekä

12) suorittaa johtokunnan sekä keskus- ja koulutusneuvolan johtajan hänelle määräämät toimialaansa kuuluvat ja muutoln hänelle erikseen määrätty tehtävät.

15 §. Neuvolan lääkärin tehtävänä on

1) suorittaa kasvatusneuvolapalvelujen antamiseksi tarvittavia lääketieteellisiä tutkimuksia ja ennalta ehkäisevää mielenterveystyötä,

2) auttaa ja hoitaa lapsia ja nuoria sekä heidän huoltajiaan psykiatrisin ja psykoterapeuttisin menetelmin,

3) antaa pyydetessä lääkärintodistuksia, lausuntoja ja asiantuntija-apua toimialaansa kuuluvissa asioissa huoltajille, opettajille ja viranomaisille,

4) tehdä esityksiä neuvolan johtajalle alansa kehittämisestä sekä

5) suorittaa muut johtokunnan ja neuvolan johtajan hänelle antamat toimialaansa kuuluvat tehtävät.

Johtavan lääkärin tulee lisäksi johtaa ja ohjata kasvatusneuvolan muiden lääkärin työskentelyä sekä kehittää neuvolan käyttämiä lääketieteellisiä tutkimus-, hoito- ja työmenetelmiä samoin kuin osallistua neuvolan talousarvio- ja toimintasuunnitelmaehdotuksen sekä toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen tekoon.

16 §. Neuvolan psykologin tehtävänä on

1) suorittaa kasvatusneuvolapalvelujen antamiseksi tarvittavia psykologisia tutkimuksia ja ennalta ehkäisevää mielenterveystyötä,

2) auttaa ja hoitaa lapsia ja nuoria sekä heidän huoltajiaan psykologisin ja psykoterapeuttisin menetelmin,

3) antaa pyydetessä lausuntoja ja asiantuntija-apua toimialaansa kuuluvissa asioissa huoltajille, opettajille ja viranomaisille,

4) tehdä esityksiä neuvolan johtajalle alansa kehittämisestä sekä

5) suorittaa muut johtokunnan ja neuvolan johtajan hänelle antamat toimialaansa kuuluvat tehtävät.

Johtavan psykologin tulee lisäksi johtaa ja ohjata kasvatusneuvolan muiden psykologien työskentelyä sekä kehittää neuvolan käyttämiä

psykologisia ja kasvatuksellisia tutkimus-, hoito- ja työmenetelmiä samoin kuin osallistua neuvolan talousarvio- ja toimintasuunnitelmaehdotuksen sekä toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen tekoon.

17 §. Neuvolan sosiaalityöntekijän tehtävänä on

- 1) suorittaa kasvatusneuvolapalvelujen antamiseksi tarvittavia sosiaalisia tutkimuksia ja ennalta ehkäisevää mielenterveystyötä,
- 2) auttaa ja hoitaa lapsia ja nuoria sekä heidän huoltajiaan sosiaaliryönn menetelmin,
- 3) antaa pyydetessä lausuntoja ja asiantuntija-apua toimialaansa kuuluvissa asioissa huoltajille, opettajille ja viranomaisille,
- 4) tehdä esityksiä neuvolan johtajalle alansa kehittämistä sekä
- 5) suorittaa muut johtokunnan ja neuvolan johtajan hänelle antamat toimialaansa kuuluvat tehtävät.

Johtavan sosiaalityöntekijän tulee lisäksi johtaa ja ohjata kasvatusneuvolan muiden sosiaalityöntekijöiden työskentelyä sekä kehittää neuvolan käyttämiä sosiaalisia tutkimus-, hoito- ja työmenetelmiä samoin kuin osallistua neuvolan talousarvio- ja toimintasuunnitelmaehdotuksen sekä toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen tekoon.

18 §. Sen lisäksi, mitä kunnallislaissa on säädetty viranhaltijan päätöksistä pidettävästä pöytäkirjasta, on pöytäkirjaa tai päätösluetteloa pidettävä keskus- ja koulutusneuvolan johtajan muissakin tarpeellisiksi katsomissa tapauksissa.

Päätösluettelon allekirjoittaa keskus- ja koulutusneuvolan johtaja ja sitä pitää hänen tehtävään määräämänsä henkilö.

Pöytäkirjoihin ja päätösluetteloihin nähden on noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

19 §. Muilta kuin tämän ohjesäännön 1 §:ssä mainituilta asiakkailta peritään kaupungille neuvolan palveluksista kaupunginhallituksen todellisten kustannusten perusteella vahvistaman taksan mukainen korvaus.

20 §. Neuvolassa tutkitulsta ja hoidetuista asiakkaista on pidettävä sosiaalhallituksen ohjeiden mukaisla luetteloa.

21 §. Kasvataneuvolassa tulee henkilöunnan toimia kiinteässä yhteistyössä pitämällä tapausneuvotteluja ja osallistumalla hoito- ja kuntouttamissuunnitelmien laatimiseen. Lisäksi kasvataneuvolan henkilöunnan tulee olla yhteistyössä lähialojen ammattihenkilöiden kanssa.

Kasvataneuvolan työn tavoitteleiden ja mahdollisuuksien määrittelyä ja edelleen kehittämistä varten tulee kasvataneuvoloitten johtokunnan ja henkilöunnan pitää määräjoln yhteisiä keskustelu- ja neuvottelutilaisuuksia, joihin voidaan kutsua ulkopuolisia asiantuntijoita.

Tarkempla määröyksiä johtokunnalle esiteltävien asioiden valmistelusta sekä yhteistyöstä ja neuvoloitten henkilöunnan ryhmätyöskentelystä ja sen tehtävistä annetaan johtokunnan vahvistamissa toiminta-

ohjeissa.

22 §. Johtokunnan sihteerin- ja kansllatehtävistä huolehtii lastensuojeluviraston hallinnollinen toimisto.

23 §. Neuvoloiden kassa- ja tilitehtävistä huolehtii rahatoimisto.

145. ASETUS KANSANELÄKEASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu heinäkuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 654/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:147)

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä muutetaan 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/56) 48 §:n 1 momentin 4 kohta, 49 §, 51 §:n 2 momentti, 52, 54 ja 64 §, näistä 52 § sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1965 annetussa asetuksessa (706/65) ja 64 § sellaisena kuin se on 25 päivänä tammikuuta 1973 annetussa asetuksessa (42/73), näin kuuluviksi:

48 §. Kansaneläkehakemuksesta tulee käydä ilmi:

4) niiden 16 vuotta nuorempien lasten nimet ja syntymäajat, jotka on otettava huomioon maksettaessa eläkkeeseen lapsikorotus kansaneläkelain 30 b §:n mukaisesti.

49 §. Haettaessa eläkkeen tukiosaa on hakemuksesta käytävä ilmi hakijan ja hänen puolisonsa omaisuuden määrä ja laatu sekä tiedot heidän työansioistaan ja muista tuloistaan.

Jos tukiosan korotuksen saamisen edellytykset ovat eläkelaitoksen tiedossa, voidaan korotus myöntää hakemuksettakin.

51 §. -----

Eläkehakemukseen on liitettävä virkatodistus, josta käyvät ilmi 48 §:n 1 momentin 1 ja 4 kohdassa mainitut tiedot. Eläkelaitos voi kuitenkin päättää, ettei virkatodistusta tarvita, jos sanotut tiedot ilmenevät sairausvakuutusasetuksen 13 ja 13 a §:ssä tarkoitettulsta väestörekisterin pitäjän eläkelaitokselle antamista väestörekisteritiedoista.

52 §. Hautausavustusta koskeva hakemus on annettava vainajan asuin-kunnan piiriasiamiehelle.

Hakemukseen on liitettävä virkatodistus, josta käy ilmi vainajan ja hänen leskensä henkilötiedot. Eläkelaitos voi kuitenkin päättää, ettei virkatodistusta tarvita, jos sanotut tiedot ilmenevät sairausvakuutusasetuksen 13 ja 13 a §:ssä tarkoitettulsta väestörekisterin pitäjän eläkelai-

tokselle antamista väestörekisteritiedoista. Milloin hautausavustus suoritetaan vainajan kuolinpesälle, on hakemukseen lisäksi liitettävä eläkelaitoksen määräämä selvitys kuolinpesän osakkaista.

54 §. Eläkkeensaaja, jonka eläkkeeseen maksetaan lapsikorotus, on velvollinen ilmoittamaan asuinkuntansa piiriasiamiehelle lapsen kuolemasta tahi antamisesta otto- tai kasvattilapiseksi.

Eläkkeen tukiosan saaja on velvollinen ilmoittamaan asuinkuntansa piiriasiamiehelle:

1) avioliiton päättämisestä, aviopuolison kuolemasta ja avioliiton purkautumisesta muusta syystä; sekä

2) taloudellisen asemansa olennaisesta parantumisesta oman tai puolison työansioiden tai muiden tulojen lisääntymisen tahi omaisuuden tai sen arvon kasvamisen taikka muun syyn takia.

64 §. Kansaneläkelain 42 §:n 1 momentin ja 43 §:n mukaan eläkkeensaajalle itselleen henkilökohtaisia tarpeita varten annettava eläkkeenosa on 60 markkaa kuukaudessa.

Tämän asetuksen 64 § tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1974.

Eläkkeensaaja on velvollinen ilmoittamaan 54 §:n 1 momentissa tarkoitetut tapahtumat piiriasiamiehille myös tämän asetuksen voimaantuloa edeltäneeltä ajalta.

146. HELSINGIN KAUPUNGIN PERIMIEN MAKSUJEN VIIVÄSTYSKORON KOROTTAMISTA KOSKEVAN PÄÄ- TÖKSEN TARKISTAMINEN.

Kaupunginhallituksen päätös elokuun 5 p:ltä
1974.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:130)

Kaupunginhallitus päätti tarkistaa 24.6.1974 tekemässään päätöstä siten, että kaupungin perimä viivästyskorko muiden maksujen kuin lainojen osalta on 1.7.1974 lukien 12 % paitsi niissä tapauksissa, joissa maksamiseen on pyydetty lykkäystä ennen eräpäivää ja joissa se on myönnetty, jolloin sovelletaan 10 % korkokantaa tai joissa laissa, asetuksessa tai muussa päätöksessä on määrätty sovellettavaksi muuta korkokantaa.

147. TULLIPAKKAHUONEEN ULKOPUOLELLA
TOIMIVAN VAAKAMESTARIN PALKKIOTAKSA.

Maistraatin päätös elokuun 13 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:70)

Maistraatti vahvisti elinkeinon harjoittamisen oikeudesta syyskuun 27 päivänä 1919 annetun lain 22 §:n nojalla palkkiotaksan seuraavaksi:

Palkkiota suoritetaan neljätolsta (14) markkaa jokaiselta alkavalta tunnilta. Odotuksesta suoritetaan sama palkkio. Vaakamestari on oikeutettu veloittamaan lisäksi liikaisten tavarain osalta tavarain laadusta riippuen työntekijälle suoritettavan todellisen lisäpalkan. Lisäksi vaakamestari on oikeutettu kantamaan lainmukaiset sosiaalikulannukset sekä 4,8 % suuruisen vuosilomapalkkaa vastaavan korvauksen.

Punnitsemisesta ja odotuksesta, joka tapahtuu ylläajalla, suoritetaan työaikalain mukaiset korotukset.

Punnitustodistuksista ja niiden jäljennöksistä suoritetaan lunastusta yksi markka kappaleelta.

Tilaajan on toimitettava vaakat ja punnukset toimituspalkalle; ellei hän sitä tee, on vaakamestari oikeutettu saamaan niiden siirtämisestä kohtuullisen korvauksen.

Lasku- ja kuittijäljennökset on säilytettävä vähintään kolme (3) vuotta.

Tämä taksa tulee voimaan 1.9.1974 lukien.

148. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS SUOSITUKSEKSI MUIDEN
KUIN ASUINHUONEISTOJEN VUOKRIEN TARKISTAMISESTA.

Annettu elokuun 22 p:nä 1974.
(Suomen AsK 676/74)

Valtioneuvosto on sisäasiainministeriön esittelystä 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun huoneenvuokralain 47 a §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on 6 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (440/74), nojalla päättänyt antaa mulden kuin asuinhuoneistojen vuokrien tarkistamisesta vuokrasopimuksia tehtäessä tai uudistettaessa seuraavan suosituksen:

1 §. Laskettaessa vuokran korotusta sen nousun perusteella, mikä kiinteistökustannuksissa on tapahtunut ajalla kesäkuu 1973-toukokuu 1974, korotus on rajoitettava enintään 10 prosentiksi maaliskuulta 1974 peritystä kuukausivuokrasta ja enintään kahdeksi markaksi neliömetriltä, mikäli 2 §:stä ei muuta johdu.

2 §. Mikäli vuokranantaja vastaa lämmityskustannuksista voidaan 1 §:ssä tarkoitetun korotuksen lisäksi kuukausivuokraa korottaa huonekorkeudesta ja -lämpötilasta riippuen seuraavasti:

Huonekor- keus metriä	Huonelämpötilan ollessa			
	yli 18°	18°-16°	15°-8°	alle 8°
	korotus mk/m ² /kk	korotus mk/m ² /kk	korotus mk/m ² /kk	korotus mk/m ² /kk
alle 3 m	0,60	0,50	0,30	-
3-4 m	0,80	0,60	0,40	-
yli 4 m	1,30	1,10	0,80	-

149. KUNNALLISTEN LASTEN PÄIVÄKOTIEN PERUSTAMISKUSTANNUKSIIN ANNETTAVAN VALTIONAVUSTUKSEN PERUSTEET.

Valtioneuvoston päätös elokuun 29 p:ltä 1974.
(Suomen AsK 707/74)

Valtioneuvosto on lasten päivähoidosta 19 päivänä tammi-kuuta 1973 annetun lain (36/73) 21 §:n nojalla sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Sosiaalishallitus voi harkintansa mukaan vuosittaisen tulo- ja menoarvion rajoissa myöntää päiväkotien perustamiskustannuksiin valtionavustusta sellaiselle kunnalle, jossa uusien päiväkotipaikkojen lisäämistarve on erityisen suuri sen mukaan kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §. Perustamiskustannuksina pidetään kustannuksia, jotka aiheutuvat:

1) kiinteän omaisuuden tai määräalan taikka sellaisen rakennuksen, joka vuokraoikeuksineen maahan saadaan maanomistajaa kuulematta luovuttaa kolmannelle, hankkimisesta;

2) sellaisen yhteisön, joka omistaa 1 kohdassa mainittua omaisuutta, osakkeiden tai osuuksien hankkimisesta;

3) rakennuksen tai laitoksen rakentamisesta, perusparannuksesta, laajentamisesta tai rakenteellisesti uudelleen järjestämisestä;

4) alueen kuntoonpanosta, kunnallisteknillisistä töistä tai niiden kustannusten korvaamisesta, sähkö-, vesihuolto- tai muuhun sellaiseen laitokseen liittymisestä samoin kuin teiden sekä aitausten tai muiden alueella tarvittavien laitteiden tekemisestä;

5) kiinteiden laitteiden sekä koneiden, kojeiden, välineiden, kaluston ja muun irtaimiston hankkimisesta, kulu- tustarvikkeiden perusvarastot mukaan luettuina;

6) edellä 1-5 kohdassa mainittujen toimenpiteiden suunnittelusta ja valvonnasta; sekä

7) muista toimenpiteistä, jotka ovat edellytyksenä laitoksen toiminnan aloittamiselle tai muun kysymyksessä olevan tehtävän hoidon järjestämiselle.

Sen jälkeen, kun toiminta on aloitettu, perustamiskustannuksiksi luetaan kuitenkin vain sellaiset edellä 1 momentissa tarkoitetut kustannukset, jotka aiheutuvat laitoksen tai toiminnan laajentamisesta taikka laitoksen rakenteellisesta tai toiminnallisesta uudelleen järjestämisestä tai perusparannuksista, milloin laitos tai huomattava

osa siitä taikka muun tehtävän hoito tulee toimenpiteen johdosta aikaisemmasta olennaisesti poikkeavaksi.

3 §. Edellytyksenä valtionavustuksen saamiselle on:

- 1) että päiväkotitoi sisältyy sosiaalihallituksen vahvistamaan kunnan päivähoitosuunnitelmaan;
- 2) että päiväkodin rakennus tai huoneisto on tarkoituksenmukaisesti ja taloudellisesti suunniteltu;
- 3) että päiväkodin toimintaan on käytettävissä riittävästi ulkoilutilaa; sekä
- 4) että päiväkodin perustamisessa muutoinkin noudetaan voimassaolevia säännöksiä ja sosiaalihallituksen antamia määräyksiä.

4 §. Valtionavustuksen myöntää hakemuksesta sosiaalihallitus.

Myönnettävä valtionavustus on markkamääräinen päiväkodin vahvistettua hoitopaikkaa kohti, eikä valtionavustuksen kokonaismäärä saa ylittää päiväkodin hyväksyttävistä perustamiskustannuksista eri kantokäykyluokissa seuraavia prosentti-osuuksia:

Kantokäykyluokka	Prosenttiosuus
1	80
2	75
3	70
4	65
5	60
6	55
7	50
8	45
9	40
10	35

5 §. Valtionavustusta päiväkodin perustamiskustannuksiin on haettava sosiaalihallitukselta vuosittain sosiaalihallituksen määräämään ajankohtaan mennessä.

Hakemus, johon on kaksin kappalein liitettävä päiväkodin toimintasuunnitelma, luonnospiirustukset (1:100), rakennustapaselostus ja alustava kustannusarvio, on toimitettava lääninhallituksen sosiaali- ja terveysosaston välityksellä sosiaalihallitukselle.

6 §. Valtionavustuksen sosiaalihallitus maksaa kunnalle sen jälkeen kun päiväkotitoi on hyväksytty käyttöön ja sosiaalihallitukselle on toimitettu yksilöity tilitys päiväkodin perustamiskustannusten kokonaismäärästä.

Erityisestä syystä sosiaalihallitus voi hakemuksesta myöntää valtionavustuksen ennakkoa, joka voi olla enintään puolet myönnettävän avustuksen kokonaismäärästä.

7 §. Kunta voidaan sosiaalihallituksen päätöksellä määrätä palauttamaan saamansa valtionavustus tai osa siitä 6 prosentin vuotuisine korkoineen seuraavan kuukauden alusta lukien, minä valtionavustus on enakkona tai loppueränä maksettu,

1) jos valtionavustuksen tai sen ennakon suorittamista varten on annettu virheellisiä tai erehdyttäviä tietoja,

2) jos tilien tarkastuksen yhteydessä tai muutoin käy selville että valtionavustus on suoritettu perusteettomasti,

3) jos valtionavustuksen suorittamiseen liittyviä ehtoja ei ole noudatettu, taikka

4) jos päiväkotien omistusoikeus siirtyy tai sen toiminta lopetetaan, ellei rakennusta tai huoneistoa käytetä muuhun valtioneuvoston hyväksymään tarkoitukseen.

Mitä edellä on määrätty, ei kuitenkaan ole sovellettava, milloin valtioneuvosto katsoo, että palauttaminen tai koron periminen olisi asianhaarat huomioon ottaen kohtuutonta.

8 §. Siltä osin kuin tässä päätöksessä ei ole toisin määrätty, sovelletaan valtionavustuksen myöntämiseen, käyttämiseen, maksamiseen ja käytön valvontaan mitä 2 päivänä syyskuuta 1965 annetussa valtioneuvoston päätöksessä valtionavustuksia koskeviksi yleismääräyksiksi (490/65) on määrätty.

9 §. Tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta antaa sosiaalihallitus.

10 §. Tätä päätöstä sovelletaan vuoden 1974 aikana perustettuihin sekä tämän ajankohdan jälkeen perustettaviin päiväkoteihin.

150. HELSINGIN KAUPUNGIN SOSIAALIOHJE- SÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 13 p:ltä 1972.
Sosiaalihallituksen vahvistus syyskuun 6 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951:144)

Sosiaalihallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston päätöksellään joulukuun 13 p:nä 1972 hyväksymät sosiaalihjesäännön 3, 35, 37, 46, 47, 51 a, 52, 58 ja 59 §:n muutokset kaupunginvaltuuston 29.8.1951 hyväksymään ja sosiaaliministeriön 5.11.1951 vahvistamaan Helsingin kaupungin sosiaalihjesääntöön.

3 §:n uusi 7 kohta

- - - sosiaalilautakunnalle;

7) hoitaa kasvatusneuvolaohjesäännössä lastensuojelulautakunnalle määrätty tehtävät; ja

- - -

35 §:n 6 kohta

- - -

6) ottaa ja erottaa alaistensa viraston ja laitosten viranhaltijat, ellei tässä ohjesäännössä, lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesäännössä tai kasvatusneuvolaohjesäännössä ole toisin määrätty;

- - -

37 §:n uusi 3 momentti

- - -

Lastensuojelulautakunnan alaisten kaupungin kasvatusneuvoloiden hallinnosta määrätään kasvatusneuvolaohjesäännössä.

46 §.

Lastensuojeluvirasto jakautuu viiteen toimistoon:

- 1) hallinnollinen toimisto,
- 2) lastenhuoltotoimisto,
- 3) suojelukasvatustoimisto,
- 4) elatusaputoimisto ja
- 5) väestöasiaintoimisto.

47 §:n 2 momentin uusi 5 kohta

-- toimintaa; ja

5) avustaa kasvatusneuvoloita hallinto- ja talousasioissa sekä huolehtia kasvatusneuvoloiden johtokunnan sihteerin- ja kansliatehtävistä.

51 a §.

Kumotaan.

52 §.

Lastensuojeluviraston päällikkönä on lastensuojelun toimitusjohtaja, joka samalla on hallinnollisen toimiston päällikkönä, lastenhuoltotoimiston päällikkönä lastenhuollontarkastaja, suojelukasvatustoimiston päällikkönä nuorisohuoltaja, elatusaputoimiston päällikkönä lastenvalvoja ja väestöasiaintoimiston päällikkönä tehtävään määrätty viranhaltija.

58 §:n 2 momentti

--

Lastensuojeluviraston lastenhuollontarkastajan, nuorisohuoltajan, lastenvalvojan ja apulaislastenvalvojan valitsee kaupunginhallitus virkojen oltua lastensuojelulautakunnan toimesta siltä haettavina ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

--

59 §:n 3 momentti

--

Lääkärin tulee olla lastentautien erikoislääkäri.

--

59 §:n 4 momentti

Kumotaan.

151. ASETUS PÄÄKAUPUNKISEUDUN HENKILÖLÄHI-
 LIIKENTEESSÄ VALTIONRAUTATEILLA NOUDATETTA-
 VASTA VYÖHYKETARIFFISTA ANNETUN ASETUKSEN
 MUUTTAMISESTA.

Annettu syyskuun 13 p:nä 1974.
 (Suomen AsK 720/74)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1974:38)

Liikenneministerin esittelystä m u u t e t a a n
 pääkaupunkiseudun henkilölähiliikenteessä valtionrautateilla
 noudatettavasta vyöhyketariffista 15 päivänä helmikuuta 1974
 annetun asetuksen (167/74) 3 § seuraavasti:

3 §. Vyöhyketariffin mukaisina lippuina myydään menolippuja,
 kymmenen matkan sarjalippuja ja kuukausilippuja. Toisen luo-
 kan lipun hinnat ovat:

Kelpoisuus	Menolippu	10 matkan sarjalippu	Kuukausi- lippu
	mk	mk	mk
yhdellä vyöhykkeellä	1,20	10,00	35,00
kahdella "	2,40	20,00	60,00
kolmella "	3,60	30,00	82,00

Rautatiehallituksella on oikeus määrätä ne siirtymä-
 rajat, joiden välisiltä matkoilta peritään vain yhden vyö-
 hykkeen maksu, vaikka kokonaismatkaan sisältyykin useamman
 vyöhykkeen osuutta.

Muuten sovelletaan näihin lippuihin valtionrautateiden
 tariffisäännön sisältävän asetuksen määräyksiä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975,
 kuitenkin siten, että siinä säädettyjä maksuja sovelletaan
 myös ennen sanottua päivää myytävien, useammaksi kuukaudek-
 si kelpaavien kuukausilippujen siihen hinnan osaan, joka
 kohdistuu tammikuun 1 päivän 1975 jälkeiseen täyteen kel-
 poisuuskuukauteen.

152. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS TYÖSSÄ
VALLITSEVAN MELUN TORJUNNASTA.

Annettu syyskuun 13 p:nä 1974.
(Suomen ASK 730/74)

Valtioneuvosto on 28 päivänä kesäkuuta 1958 annetun työturvallisuuslain (299/58) 47 §:n nojalla sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Työskentelypaikassa ja työssä, jossa käytettävien koneiden, työvälineiden tai muiden teknillisten laitteiden taikka työmenetelmien melu aiheuttaa tai saattaa aiheuttaa työntekijälle tai muulle henkilölle tapaturman, sairastumisen, kuulokyvyn heikkenemisen taikka muun sellaisen ohimenevän tai pysyvän vamman tai kohtuuttoman haitan, on ryhdyttävä sellaisen vamman tai haitan varalta tässä päätöksessä määrättyihin toimenpiteisiin.

Tämä päätös koskee myös sellaista työskentelypaikkaa, jossa työntekijäin lisäksi pääasiassa oleskelee muita henkilöitä, kuten ravitsemusliikettä ja huvittelulaitosta.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitetun teknillisen laitteen valmistajan, maahantuojan, asentajan ja myyjän sekä muun työturvallisuuslain (299/58) 40 §:ssä tarkoitetun henkilön kunakin kohdaltaan on, sen mukaan kuin laitteen osalta on erikseen määrätty, huolehdittava siitä, että laite siihen kuuluvine osineen ja sen käyttöä ja valvontaa varten tarpeellisine varusteineen sekä asennus-, käyttö- ja hoito-ohjeineen täyttää mainituissa laissa ja sen nojalla asetetut teknilliset vaatimukset ja on tarkastettu voimassa olevien määräysten mukaan.

3 §. Sellaisen rakennuksen, työhuoneiston ja työalueen suunnittelussa ja rakenteessa, jossa on 1 §:ssä tarkoitettuja työskentelypaikkoja, sekä niihin asennettavien teknillisten laitteiden järjestelyssä, sijoituksessa ja asennuksessa on huolehdittava siitä, ettei melutaso työskentelypaikalla ylitä työsuojeluviranomaisen määräämää enimmäisarvoa ja että tarpeettoman melun ja sitä aiheuttavan äärinän syntymistä muutenkin pyritään mahdollisimman paljon estämään.

Voimakasta melua ja äärinää synnyttävä laite tai työvaihe on tarvittaessa sijoitettava vähemmän melua aiheuttavista työvaiheista eristettyyn työtilaan tai suljettuun rakenteeseen tai tarkoituksenmukaisesti eristettävä rakennuk-

sen rungosta ja sellaisista muista rakenteista, joissa tärinä voi muuttua ääneksi. Äänen eteneminen ja heijastuminen on li-säksi rakenteellisilla tai muilla teknillisillä keinoilla estettävä.

Työhuoneen kattojen, seinien ja lattioiden pinnan valin-nalla on tarvittaessa alennettava huoneessa vallitsevaa melu-tasoa.

4 §. Työnantajan on varattava, jollei 3 §:ssä määrättyillä toimenpiteillä ole voitu estää työskentelypaikalla vallitse-vaa melutasoa nousemasta yli 85 dB (A), kullekin siinä työ-s-kentelevälle työntekijälle sopivat, riittävän tehokkaat työ-suojeluhallituksen hyväksymän tyypin mukaiset kuulonsuojai-met. Kuulonsuojainten käyttötarve on arvioitava työsuojelu-viranomaisten antamien tai hyväksymien ohjeiden mukaisesti.

Kuulonsuojaimet on kuitenkin aina annettava käytettä-väksi sellaisissa töissä ja tapauksissa, joissa melu lau-kauksen tai muun äkillisen äänenpaineen nousun johdosta ylit-tää melutason 85 dB (A).

5 §. Työnantajan on, milloin työhuoneessa tai työalueella vallitseva melutaso ylittää 85 dB (A), asetettava sinne johtavalle ovelle tai kulkutielle helposti luettava ja pysy-vä ilmoitus, jossa on varoitus melutason vaarallisuudesta ja tarvittaessa vaatimus kuulonsuojaimien käytöstä.

Milloin työskentelypaikalla tai työalueella vallitseva melutaso toistuvasti suuresti vaihtelee siten, että siellä voi ajoittain syntyä 1 §:ssä tarkoitettu vaara, siellä tulee työsuojeluviranomaisen niin määrätessä olla sallitun melu-tason ylittymisen ilmoittava varoitusköje.

6 §. Työnantajan on työsuojeluviranomaisen määräyksestä kustannuksellaan toimituttava 1 §:ssä tarkoitettussa työ-s-kentelypaikassa siellä vallitsevan melutason mittauksia ja annettava mittausten tuloksista tieto työsuojeluviranomai-selle ja työsuojeluvaltuutetulle.

7 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitetuissa työskentelypaikoissa ja työalueilla työskentelevien lääkärintarkastuksista on nouda-tettava valtioneuvoston päätöksessä lääkärintarkastuksista työturvallisuuslain 44 §:ssä tarkoitettussa työssä (637/71) annettuja määräyksiä. Nuorten työntekijäin käyttämisestä tässä tarkoitetuissa töissä on voimassa, mitä siitä on erik-seen säädetty.

8 §. Työsuojeluhallitus antaa tarvittaessa tarkempia mää-räyksiä ja ohjeita tämän päätöksen soveltamisesta. Työsuoje-luviranomaisella on oikeus yksittäistapauksessa myöntää poikkeus jostakin tämän päätöksen määräyksestä, jos työnanta-ja ryhtyy muihin toimenpiteisiin, joilla määräyksen tarkoitus saavutetaan.

9 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1974. Työsuojeluviranomaisella on kuitenkin oikeus määrätä ennen sanottua päivää toiminna olleen työaikaan osalta kohtuul-linen ylimenoaika tarvittavien rakenteellisten muutosten tekemistä varten.

153. HELSINGIN KAUPUNGIN VESILAUTAKUNNAN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 18 p:ltä 1974.

1 §. Helsingin kaupungin vesilautakunnan osalta noudatetaan, sen lisäksi mitä muutoin on säädetty ja määrätty, tämän johtosäännön määräyksiä.

2 §. Lautakunnan kullekin jäsenelle valitaan vesilaissa säädettyssä järjestyksessä ja siinä määrättyksi ajaksi henkilökohmainen varajäsen.

Jos jäsen tai varajäsen eroaa ennen toimikauden päättymistä, valtuusto valitsee toisen henkilön eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

3 §. Lautakunnan pöytäkirjaa pitää lautakunnan sihteeri. Lautakunnan pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla kunnallislain säännösten mukaisesti. Tarvittaessa lautakunta voi kutsua kokouksiinsa asian-tuntijoita.

4 §. Lautakunnan on muiden kuin vesilain nojalla antamiensa päätösten osalta noudatettava, mitä kunnallislaisissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty päätösten alistamisesta kaupunginhallituksen tutkittaviksi.

5 §. Lautakunnan tehtävänä on sen lisäksi, mitä muutoin on säädetty ja määrätty,

1) tehdä kaupungin vesiolojen valvonnan yhteydessä havaitsemiensa seikkojen perusteella aloitteita ja esityksiä ympäristönsuojeluun liittyvien olojen järjestämiseksi ja kehittämiseksi,

2) huolehtia kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen päätösten täytäntöönpanosta, kun se on annettu lautakunnan tehtäväksi,

3) hyväksyä ja määräaikana lähettää kaupunginhallitukselle ehdotus lautakunnan vuotuiseksi talousarvioksi,

4) antaa vuosittain kertomus lautakunnan edellisen vuoden toiminnasta kaupunginhallituksen ohjeiden mukaisesti,

5) antaa kaupunginhallitukselle ja kaupungin muille hallintoelimille lausuntoja, selvityksiä ja tietoja toimialaansa kuuluvista asioista sekä

6) huolehtia toimialaansa liittyvistä sille erikseen

määrätyistä muista tehtävistä.

6 §. Lautakunnan sihteerinä toimii kaupunginkanslian lainopillisen osaston määräämä, sen palveluksessa oleva tuomarin virkaa varten säädetyn tutkinnon suorittanut henkilö, ellei lautakunta ole päättänyt antaa sanottua tehtävää mainitun tutkinnon suorittaneelle muulle henkilölle.

Sihteerin tehtävänä on sen lisäksi, mitä muutoin on säädetty ja määrätty,

1) valmistella lautakunnan kokouksissa käsiteltävät asiat, ellei lautakunta ole toisin määrännyt,

2) valvoa lautakunnan toimistotehtävien hoitoa,

3) hyväksyä laskut, maksuosoitukset ja lautakunnan tiloihin kuuluvat muut asiakirjat sekä valvoa määrärahojen käyttöä lautakunnan osalta sekä

4) suorittaa lautakunnan määräämät toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

7 §. Kaupunginkanslian, rakennusviraston, terveydenhoitoviraston ja vesilaitoksen tulee avustaa lautakuntaa sen käsiteltävien asioiden valmistelussa ja päätösten täytäntöönpanossa.

8 §. Lautakunnan kassa- ja tilitehtävistä huolehtii rahatoimisto.

154. TEURASTUSPALKKIOT HELSINGIN
KAUPUNGIN TEURASTAMOLAITOKSESSA.

Palkkalautakunnan vahvistamat syyskuun 19 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:126)

Palkkalautakunta päätti korottaa teurastamolaitoksen työ- ja virka-
suhteisten teurastajien palkkiot teurastuksesta 1.9.1974 lukien seuraaviksi:

Raavas, ruhopaino yli 350 kg	10,85 mk
" " " 250 " enint. 350 kg ..	7,50 "
" " " 150 " " 250 " ..	5,90 "
" " " 80 " " 150 " ..	5,- "
" " " 30 " " 80 " ..	3,53 "
Pikkuväsikka ja	
lammas	2,28 "
Sika, ruhopaino yli 180 kg.....	5,14 "
" " " 130 " enint. 180 kg....	3,80 "
" " " 50 " " 130 "	3,02 "
" " alle 50 "	2,45 "
Hevonen	10,85 "

155. ASETUS VÄESTÖKIRJA-ASETUKSEN
MUUTTAMISESTA.

Annettu syyskuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 728/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:24 ja 177)

Sisäasiainministerin esittelystä
k u m o t a a n 11 päivänä maaliskuuta 1970 annetun
väestökirja-asetuksen (198/70) 46 §:n 2 momentti sekä
m u u t e t a a n 22 §, sellaisena kuin se on osit-
tain muutettuna 18 päivänä joulukuuta 1970 annetulla ase-
tuksella (790/70), seuraavasti:

22 §. Henkilö, jonka on yhteispohjoismaisesta muuttokir-
jasta säädettyssä järjestyksessä todettu asettuneen asumaan
toiseen pohjoismaahan tai jonka henkikirjoittaja on toden-
nut pysyvästi asettuneen asumaan muualle ulkomaille, pois-
tetaan kotipaikkarekisteristä.

Henkilö, joka kahdessa peräkkäisessä henkikirjoituk-
sessa on todettu jatkuvasti tietymättömissä olevaksi, pois-
tetaan jälkimmäisen henkikirjoituksen yhteydessä kotipaik-
karekisteristä ja henkikirjasta.

Kotipaikkarekisteristä poistamisesta on ilmoitettava
asianomaisen seurakunnan kirkonkirjanpitäjälle.

Suomen kansalainen, joka on poistettu kotipaikkarekis-
teristä, merkitään väestörekisteriin poissaolevaksi.

Ulkomaalainen, joka on poistettu kotipaikkarekisteris-
tä, poistetaan väestörekisteristä.

156. LAKI TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu syyskuun 20 p:nä 1974.

(Suomen ASK 749/74)

(Vrt. kunn. as.kok. 1961:80, 1968:182, 1969:95, 1971:96 ja 1972:177 sekä 1974:13)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti m u u t e t a a n 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 5 §, 5 a §:n 2 momentti, 5 b ja 7 c § sekä 8 §:n 2 ja 5 momentti, näistä 5 ja 5 b § sellaisina kuin ne ovat 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (934/72), 5 a §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (690/68), 7 c sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa laissa (500/71), 8 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 4 päivänä tammikuuta 1974 annetussa laissa (11/74) ja 8 §:n 5 momentti sellaisena kuin se on 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetussa laissa (439/69), sekä l i s ä t ä ä n 7 a §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 16 päivänä joulukuuta 1966 annetulla lailla (639/66) ja mainitulla 29 päivänä joulukuuta 1972 annetulla lailla, uusi 4 momentti, 8 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 16 päivänä joulukuuta 1966, 4 päivänä heinäkuuta 1969, 18 päivänä kesäkuuta 1971, 29 päivänä joulukuuta 1972 ja 4 päivänä tammikuuta 1974 annetuilla laeilla sekä 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetulla lailla (469/69), uusi 7 momentti, jolloin nykyinen 7 momentti siirtyy 8 momentiksi, sekä 19 b §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa 16 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa, uusi 3 momentti seuraavasti:

5 §. Vanhuuseläkkeen määrä on jokaiselta täydeltä eläkkeeseen oikeuttavalta palvelusajan kuukaudelta 1/8 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta. Jos eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi on laskettava aikaa ennen 1 päivää heinäkuuta 1962, vanhuuseläkkeen määrä on kuitenkin tältä osin jokaiselta täydeltä eläkkeeseen oikeuttavan palvelusajan kuukaudelta 1/12 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta.

Jos vanhuuseläke myönnetään muusta ajankohdasta kuin eläkeiän saavuttamista seuraavan kuukauden alusta, muutetaan eläkkeen määrää alkamisajasta riippuen laskemalla määrä vakuutusmatemaattisia periaatteita noudattaen siten kuin sosiaali- ja terveysministeriö määrää.

5 a §. - - - - -
 Jos eläkkeeseen oikeuttavaksi palvelusajaksi on luettava aika 1 päivästä heinäkuuta 1962 siihen saakka, kunnes työntekijä täyttää 65 vuoden iän, eläkkeen vähimmäismäärä on 33 prosenttia eläkkeen perusteena olevasta palkasta.

5 b §. Työkyvyttömyyseläke myönnetään joko täytenä eläkkeenä tai osaeläkkeenä. Täysi työkyvyttömyyseläke myönnetään työntekijälle, jonka työkyvyn on 4 §:n 3 momentin mukaisesti arvioitu olevan ainakin vuoden ajan alentunut vähintään kolmella viidenneksellä. Muussa tapauksessa työkyvyttömyyseläke myönnetään osaeläkkeenä.

Täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruus määrätään 5 ja 5 a §:n mukaan. Osaeläke on puolet täydestä eläkkeestä. Jos kuitenkin työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1927, osaeläke on seuraavien prosenttilukujen mukainen osa täydestä eläkkeestä:

Syntymävuosi	Osaeläke prosenttia täydestä eläkkeestä
1919 tai aikaisempi	66
1920	64
1921	62
1922	60
1923	58
1924	56
1925	54
1926	52

Jos työkyvyttömyyseläkkeen saajan työkyky muuttuu siten, että muutoksella 1 momentin mukaan on vaikutusta eläkkeen suuruuteen ja jos muutoksen, kun otetaan huomioon myös jo kulunut aika, voidaan arvioida jäävän pysyväksi ainakin vuoden ajaksi, tarkistetaan eläkkeen määrä eläkkeensaajan hakemuksesta tai eläkelaitoksen aloitteesta muutosta lähinnä seuraavan kuukauden alusta. Eläkettä ei kuitenkaan alenneta ajalta, jolta sitä on jo suoritettu, eikä koroteta pitemmältä ajalta kuin eläkkeensaajan tarkistushakemusta tai eläkelaitoksen tarkistustoimenpiteisiin ryhtymistä lähinnä seuraavaa kalenterikuukautta edeltäneiltä kuudelta kuukaudelta.

Sen estämättä, mitä 3 momentissa on säädetty, voidaan työkyvyttömyyseläkettä lakkautettaessa päättää, että eläkettä maksetaan osaeläkkeenä määrätyltä vuotta lyhyemmältäkin ajalta.

7 a §. - - - - -
 Jos perhe-eläke myönnetään edunjäntäjän jälkeen, joka kuollessaan ei saanut eläkettä, eläkkeen määrä lasketaan ikään kuin edunjäntäjä olisi kuolinpäivänään tullut työkyvyttömäksi, jollei edunsaaja muuta selvitä.

7 c §. Jos vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkkeen saaja on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1939 ja jos hänellä tai hänen

puolisollaan on sellainen 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu 18 vuotta nuorempi lapsi, jolla eläkkeensaajan jälkeen olisi oikeus perhe-eläkkeeseen, lisätään eläkkeeseen lapsikorotus.

Jos eläkkeensaaja on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1920, lapsikorotus on yhdestä lapsesta 20 prosenttia eläkkeen määrästä. Jos eläkkeensaaja on syntynyt edellä sanottua myöhemmin, prosenttiluvusta 20 vähennetään yksi jokaista vuotta kohden, jolla eläkkeensaajan syntymävuosi ylittää vuoden 1919. Kahdesta tai useammasta lapsesta lapsikorotus on kaksinkertainen.

Lapsikorotukseen oikeuttavien lasten lukumäärän muuttuessa suoritetaan siitä aiheutuva eläkkeen tarkistus muutosta seuraavan maksukauden alusta.

8 §. - - - - -

Yhteensovitusraja lasketaan yhteensovitusperusteesta, jona 3 momentissa säädetyn poikkeuksin käytetään korkeinta peruseläkkeen perusteena olevaa palkkaa. Yhteensovitusraja saadaan ottamalla 60 prosenttia yhteensovitusperusteesta ja, jos yhteensovitusperuste ylittää 586 markkaa kuukaudessa, vähentämällä 6 prosenttia ylitteestä kuitenkin enintään kansaneläkkeen perusosan määrä. Osa-eläkkeenä myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä yhteensovitettaessa yhteensovitusraja on 30 prosenttia yhteensovitusperusteesta.

Jos saman edunjäätäjän kuoleman johdosta edunsaajille myönnettyt tämän lain vähimmäisehtojen mukainen perhe-eläke, 4 momentissa mainittua peruseläkettä vastaava muu perhe-eläke taikka 1 momentissa mainittua muuta eläkettä tai jatkuva korvausta vastaava perhe-eläke tai jatkuva korvaus yhteensä ylittävät yhteensovitusrajan, vähennetään tämän lain mukaisesta eläkkeestä määrä, joka on yhtä suuri osa ylitteestä, kuin tämän lain vähimmäisehtojen mukainen perhe-eläke on 4 momentissa mainittuja peruseläkkeitä vastaavista kaikista perhe-eläkkeistä. Tällöin ei kuitenkaan oteta huomioon eläkkeeseen tai jatkuvaan korvaukseen sisältyvää määrääikaista korotusta. Yhteensovitusraja on 60 prosenttia perhe-eläkkeen perusteena olevan edunjäätäjän eläkkeen 2 ja 3 momentin mukaisesti lasketusta yhteensovitusperusteesta vähennettynä kutakin edunsaajana olevaa 16 vuotta nuorempaa lasta kohden kansaneläkelain 27 §:ssä tarkoitettuun kolmanteen kuntaryhmään kuuluvassa kunnassa puoliorvolle lapselle suoritettavan perhe-eläkelain mukaisen eläkkeen määrällä sekä, jos tämän lain mukaisena edunsaajana on myös leski, perhe-eläkelain mukaisen leskeneläkkeen perusosan määrällä. Perhe-eläkelain mukaisena vähennyksenä ei kuitenkaan oteta huomioon enempää kuin 30 prosenttia yhteensovitusperusteesta. Jos perhe-eläkettä on 7 a §:n 1 momentin mukaisesti pienennetty edunsaajien lukumäärän perusteella, alennetaan edellä sanottuja prosenttimääriä samassa suhteessa.

Kansaneläkelain ja perhe-eläkelain mukaiset eläkkeet otetaan 2 ja 5 momenttia sovellettaessa huomioon sen määräisinä kuin ne ovat kunkin vuoden tammikuun 1 päivänä.

19 b §. - - - - -
 Jos selvitystä edunjäyttäjän kuolemasta ei voida esittää, mutta on todennäköistä, että edunjäyttäjä on kuollut, perhe-eläke voidaan myöntää määrääjäksi.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella määrättävänä päivänä.

Tätä lakia sovelletaan eläkkeeseen, joka perustuu lain voimassa ollessa sattuneeseen eläketapahtumaan. Kuitenkin sovelletaan 8 §:n 7 momentin säännöksiä eläkkeiden yhteensovitukseen, joka koskee tämän lain voimaantulon jälkeistä aikaa.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa sattuneeseen eläketapahtumaan perustuvan vanhuuseläkkeen, täyden työkyvyttömyyseläkkeen tai työttömyyseläkkeen saaja taikka perhe-eläkkeen edunjäyttäjä on syntynyt ennen 1 päivää heinäkuuta 1922, hänen eläkettään taikka hänen jälkeensä maksettavaa perhe-eläkettä määrättäessä sovelletaan työntekijäin eläkelain 5 a §:ää, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (690/68), siten muunnettuna, että syntymävuosirajana pidetään vuoden 1919 asemesta vuotta 1922 ja että prosenttilukujen 16-22 asemesta käytetään prosenttilukua 25. Vastaavasti ennen tämän lain voimaantuloa sattuneeseen eläketapahtumaan perustuvaa osaeläkkeenä myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sovelletaan, jos eläkkeensaaja on syntynyt ennen 1 päivää heinäkuuta 1939, työntekijäin eläkelain 5 b §:n 1 momenttia, sellaisena kuin se on 28 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (934/72), siten muunnettuna, että syntymävuosirajana pidetään vuoden 1935 asemesta vuotta 1939 ja että prosenttiluvun 38 asemesta käytetään prosenttilukua 42. Edellä tarkoitettu eläkkeen tarkistus tehdään tämän lain voimaantulosta lukien, jos eläkettä muutoinkin olisi silloin maksettava. Tarkistusta toimitettaessa eläkkeiden yhteensovitus on tehtävä uudelleen, kuitenkin siten, ettei maksettavan eläkkeen määrä alene.

Jos työnantaja ennen tämän lain voimaantuloa on järjestänyt työntekijöilleen eläketurvan, jossa eläkkeen määrä on suurempi kuin työntekijäin eläkelain vähimmäisehtojen mukainen eläke, voidaan sen estämättä, mitä muualla laissa on säädetty, tätä koskevan vakuutuksen ehtoja tai eläkekassan tai eläkesäätiön sääntöjä muuttamalla suorittaa aikaisempaan eläketurvaan tämän lain mukaisia eläkkeen korotuksia vastaava vähennys edellyttäen, ettei eläketurvan kokonaisuutena voida katsoa raha-arvoltaan alentuneen. Tällöin saa aikaisemmasta eläkejärjestelmästä vapautuvia varoja sosiaali- ja terveysministeriön antamien ohjeiden mukaisesti käyttää työntekijäin eläkelaisia tarkoitettun eläketurvan kustantamiseen. Ministeriö voi muutoinkin antaa tarkempia ohjeita tämän momentin soveltamisesta.

Sovellettaessa 2. ja 3. momenttia eläketapahtuman katsotaan sattuneen silloin, kun työntekijä on täyttänyt eläkkeen saamiseen oikeuttavan iän, kun työntekijä on tullut eläkkeeseen oikeuttavassa määrin työkyvyttömäksi, kun työntekijää koskeva työttömyyseläkkeeseen oikeuttava työvoimaviranomaisen

ensimmäinen todistus on annettu tai kun perhe-eläkkeen edunjättäjä on kuollut. Uutena eläketapahtumana ei tällöin kuitenkaan pidetä työttömyyseläkkeen muuttumista työkyvyttömyyseläkkeeksi, eläkkeen muuttumista vanhuuseläkkeeksi eikä oikeuden syntymistä perhe-eläkkeen saamiseen eläkkeensaajan jälkeen.

Tämän lain 8 §:n 2 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1966 vahvistettua palkkaindeksilukua.

157. LAKI LYHYTAIKAISISSA TYÖSUHTEISSA
OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKELAIN MUUTTA-
MISESTA.

Annettu syyskuun 20 p:nä 1974.

(Suomen AsK 750/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:157, 1971:97 ja
1972:178)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 1 §:n 1 momentti, 5 §:n 1 ja 2 momentti ja 9 §, näistä 1 §:n 1 momentti ja 5 §:n 1 ja 2 momentti sellaisina kuin ne ovat 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (935/72) ja 9 § sellaisena kuin se on muutettuna 16 päivänä joulukuuta 1966 ja 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetuilla laeilla (640/66 ja 501/71), näin kuuluviksi:

1 §. Työntekijälle, joka työskentelee metsätyössä, uittotyössä, maatila- ja puutarhatalouden eri töissä, maa-, vesi- ja talonrakennustyössä, maanparannustyössä, turveteollisuustyössä, satamatyössä tahi kotimaanliikenteen aluksessa taikka, sikäli kuin asetuksella säädetään, muulla sellaisella alalla, jolle lyhytaikaiset työsuhteet ovat luonteeltaan omaisia, on työnantajan kustannettava eläketurva vanhuuden ja työkyvyttömyyden varalta sekä tällaisen työntekijän omaisille perhe-eläketurva tämän lain mukaan. Mikäli tässä laissa ei toisin säädetä, on soveltuvin osin muutoin voimassa, mitä työntekijäin eläkelain 3 §:n 2-4 momentissa, 4 §:n 1, 3, 5 ja 6 momentissa, 4 a - 4 c §:ssä, 5 b §:n 3 ja 4 momentissa, 7 a - 10 §:ssä, 12 §:ssä, 13 §:n 3 momentissa, 14 §:ssä, 15 a - 18 §:ssä ja 19 a - 23 §:ssä on säädetty.

5 §. Vanhuuseläkkeen vuotuinen määrä on puolitoista prosenttia työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaisesti korjattujen ja työntekijän 23 ikävuoden täyttämisen jälkeen ansaitsemien niiden palkkojen yhteismäärästä, joiden perusteella on suoritettu vakuutusmaksu tämän lain mukaan. Jos työntekijä on jonakin kalenterivuotena ansainnut tässä laissa tarkoitettua töissä vähemmän kuin 200 markkaa, ei sinä vuotena ansaittua palkkaa kuitenkaan oteta huomioon eläkkeeseen oikeuttavana. Jos työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää heinäkuuta 1919, korotetaan eläkettä kertomalla se luvulla, joka saadaan, kun luku 264 jaetaan niiden kuukausien lukumäärällä,

jotka sisältyvät aikaan heinäkuun alusta 1962 sen kalenterikuukauden loppuun, jona työntekijä täyttää 65 vuotta. Sosiaali- ja terveysministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä edellä tarkoitettun korotuksen laskemisesta.

Työkyvyttömyyseläke myönnetään joko täytenä eläkkeenä tai osaeläkkeenä. Täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruus määrätään 1 momentin mukaan ja se myönnetään työntekijälle, jonka työkyvyn on 4 §:n 2 momentin mukaisesti arvioitu olevan ainakin vuoden ajan alentunut vähintään kolmella viidenneksellä. Muussa tapauksessa työkyvyttömyyseläke myönnetään osaeläkkeenä ja sen määrä on puolet täydestä eläkkeestä. Jos kuitenkin työntekijä on syntynyt ennen 1 päivää tammikuuta 1927, osaeläke on seuraavien prosenttilukujen mukainen osa täydestä eläkkeestä:

Syntymävuosi	Osaeläke prosenttia täydestä eläkkeestä
1919 tai aikaisempi	66
1920	64
1921	62
1922	60
1923	58
1924	56
1925	54
1926	52
-----	-----

9 §. Tässä laissa säädetystä eläketurvasta vastaavat 2 §:ssä tarkoitetut eläkelaitokset, sikäli kuin ne eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

1) vanhuuseläkkeestä työntekijälle, joka 1 päivänä heinäkuuta 1962 ei ollut täyttänyt 50 vuotta, siltä osin kuin se perustuu ennen sitä kalenterivuotta ansaittuihin palkkoihin, jona työntekijä täyttää 55 vuotta, on kukin eläkelaitos vastuussa määrästä, joka vastaa sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien yleisten perusteiden mukaan laskettua eläkevastuuta;

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 7 §:n 1 momenttia soveltaen, sekä myöhemmin kuin vuonna 1970 kuolleen edunjäntäjän jälkeen suoritettavasta perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjäntäjän 7 §:n 1 momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden loppua, jona edunjäntäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei sanotun lain 7 c §:n mukaista korotusta eikä 9 §:n perusteella eläkkeen alkamisen jälkeen annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjäntäjä kuului saadessaan 7 §:n 1 momentissa tarkoitetun sairauden, vian tai vamman tai, jos hän ei silloin enää ollut tämän lain piiriin kuuluvassa työsuhteessa, se eläkelaitos, jonka piiriin hän viimeksi oli kuulunut;

3) muista vanhuus-, työkyvyttömyys- ja perhe-eläkkeistä, lukuun ottamatta työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 2 kohdan mukaisesti maksettavaa määrää, samoin kuin eläkkeen

osista, jotka ylittävät 1 ja 2 kohdassa mainitut määrät, työttömyyseläkkeestä sekä työntekijäin eläkelain perusteella maksettavista vastaavista vähimmäiseläketurvan mukaisista eläkkeistä ja eläkkeen osista ja eläketurvakeskuksen kustannuksista vastaavat eläkelaitokset yhdessä työntekijäin eläkelain mukaista toimintaa harjoittavien eläkelaitosten kanssa, niin kuin on säädetty työntekijäin eläkelain 12 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohdassa; sekä

4) jos työntekijäin eläkelain 8 §:n 1 momentin mukaisesti on vähennettävä tähän lakiin perustuvaa eläkettä, josta vastaavat kaksi tai useampi eläkelaitos, jaetaan vähennys näiden kesken niiden vastuulla olevien eläkkeen osien suhteessa.

Eläketurvakeskus antaa tarvittaessa tarkemmat ohjeet vastuun jakamisesta ja, jos eläkelaitosten kesken syntyy erimielisyyttä, ratkaisee asian.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella määrättävänä päivänä.

Tätä lakia sovelletaan eläkkeeseen, joka perustuu lain voimassa ollessa sattuneeseen eläketapahtumaan.

Jos ennen tämän lain voimaantuloa sattuneeseen eläketapahtumaan perustuvan vanhuuseläkkeen, täyden työkyvyttömyyseläkkeen tai työttömyyseläkkeen saaja taikka perhe-eläkkeen edunjäittäjä on syntynyt ennen 1 päivää heinäkuuta 1922 hänen eläkettään taikka hänen jälkeensä maksettavaa perhe-eläkettä määrättäessä sovelletaan lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 5 §:n 1 momenttia, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (935/72), siten muunnettuna, että syntymävuosirajana pidetään vuoden 1919 asemesta vuotta 1922 ja että työntekijäin eläkelain 5 a §:ssä säädettyjen prosenttilukujen asemesta käytetään prosenttilukua 25. Vastaavasti ennen tämän lain voimaantuloa sattuneeseen eläketapahtumaan perustuvaa osaeläkkeenä myönnettyä työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sovelletaan, jos eläkkeensaaja on syntynyt ennen 1 päivää heinäkuuta 1939, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 5 §:n 2 momenttia, sellaisena kuin se on mainituksa 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa, siten muunnettuna, että syntymävuosirajana pidetään vuoden 1935 asemesta vuotta 1939 ja että prosenttiluvun 38 asemesta käytetään prosenttilukua 42. Edellä tarkoitettu eläkkeen tarkistus tehdään tämän lain voimaantulosta lukien, jos eläkettä muutokin olisi silloin maksettava. Sitä suoritettaessa on lisäksi otettava huomioon, mitä lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä joulukuuta 1968 annetun lain (691/68) voimaantulosäännöksen 3 ja 4 momentissa on säädetty. Tarkistusta toimitettaessa eläkkeiden yhteensovitus on tehtävä uudelleen, kuitenkin siten, ettei maksettavan eläkkeen määrä alene.

Sovellettaessa 2 ja 3 momenttia eläketapahtuman katsotaan sattuneen silloin, kun työntekijä on täyttänyt eläkkeen

saamiseen oikeuttavan iän, kun työntekijä on tullut eläkkeeseen oikeuttavassa määrin työkyvyttömäksi, kun työntekijää koskeva työttömyyseläkkeeseen oikeuttava työvoimaviranomaisen ensimmäinen todistus on annettu tai kun perhe-eläkkeen edunjähtäjä on kuollut. Uutena eläketapahtumana ei tällöin kuitenkaan pidetä työttömyyseläkkeen muuttumista työkyvyttömyyseläkkeeksi, eläkkeen muuttumista vanhuuseläkkeeksi eikä oikeuden syntymistä perhe-eläkkeen saamiseen eläkkeensaajan jälkeen.

Tämän lain 9 §:n säännöksiä sovelletaan 31 päivän joulukuuta 1975 jälkeen maksettaviin eläkkeisiin.

Tämän lain 5 §:n 1 momentissa säädetty markkamäärä vsstaa vuodelle 1962 vahvistettua palkkaindeksilukua.

158. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu syyskuun 20 p:nä 1974.

(Suomen AsK 753/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:43 ja 1974:52)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti m u u t e t a a n 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 30 §:n 2 momentin 3 ja 4 kohta sekä 4 momentti, näistä 2 momentin 3 ja 4 kohta sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä toukokuuta 1966 annetussa laissa (295/66) ja 4 momentti sellaisena kuin se on 15 päivänä maaliskuuta 1974 annetussa laissa (220/74), sekä l i s ä t ä ä n lakiin uusi 30 c § seuraavasti:

30 §. - - - - -
 Vuosituloksi ei lueta:
 - - - - -

3) jos tässä kohdassa tarkoitettu eläke perustuu ennen 1 päivää heinäkuuta 1975 sattuneeseen eläketapahtumaan, työntekijäin eläkelain, maatalousyrittäjien eläkelain ja yrittäjien eläkelain vähimmäisehtojen mukaista vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkettä, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain tai merimieseläkelain nojalla myönnettyä vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkettä sekä työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentin 3-9 kohdassa tarkoitetuista vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeistä määrää, joka on kunkin eläkkeen osalta sen perusteena olevasta palkasta 1/9 prosenttia jokaiselta eläkettä määrättäessä huomioon otetulta kuukaudelta, ei kuitenkaan useammalta kuin 360 kuukaudelta;

4) eläkkeensaajalle tai hänen puolisolleen suoritettavaa 30 päivän kesäkuuta 1975 jälkeen sattuneeseen eläketapahtumaan perustuvaa työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentissa tarkoitettua lain, eläkesäännön tai eläkeohjesäännön taikka merimieseläkelain mukaista vanhuus- tai työkyvyttömyyseläkettä siltä osin kuin tällaisten eläkkeiden yhteismäärä kummankin puolison osalta erikseen laskettuna ei ylitä 3 000 markkaa;

- - - - -
 Mitä 2 momentin 3, 4 ja 10 kohdassa on sanottu vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeistä, sovelletaan vastaavasti myös työttömyys- ja sukupolvenvaihdo seläkkeeseen.

30 c §. Edellä 30 §:n 2 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua eläketapahtuman katsotaan sattuneen silloin,

- 1) kun vakuutettu on täyttänyt eläkkeen saamiseen oikeuttavan eläkeiän;
- 2) kun vakuutettu on tullut eläkkeen saamiseen oikeuttavassa määrin työkyvyttömäksi;
- 3) kun vakuutettua koskeva työttömyyseläkkeeseen oikeuttava työvoimaviranomaisen ensimmäinen todistus on annettu; taikka
- 4) kun viljelmän luovutus sukupolvenvaihdoseläkkeen saamiseksi on tapahtunut tai maatalousyrittäjien eläkelain 6 g §:ssä tarkoitettu ehdollinen päätös sukupolvenvaihdoseläkkeen myöntämisestä on annettu.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, uutena eläketapahtumana ei pidetä työttömyyseläkkeen muuttumista työkyvyttömyyseläkkeeksi, työkyvyttömyyseläkkeen muuttumista sulkupolvenvaihdoseläkkeeksi eikä eläkkeen muuttumista vanhuuseläkkeeksi.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella määrättävänä päivänä.

Ennen lain voimaantuloa kansaneläkelaitoksen on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin lain täytäntöönpanoa varten.

Kansaneläkelaisissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin annetun lain (348/56) mukaista korotusta tai alennusta toimeenpantaessa katsotaan 30 §:n 2 momentin 4 kohdassa säädetyn markkamäärän vastaavan virallisen elinkustannusindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan 1 päivänä tammikuuta 1975 maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus on laskettu.

159. LAKI KANSANELÄKELAIN 30 §:N VÄLIAIKAISESTA MUUTTAMISESTA ANNETUN LAIN VOIMASSAOLOAJAN PITENTÄMISESTÄ.

Annettu syyskuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 754/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 184/73)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Kansaneläkelain 30 §:n väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1973 annettua lakia (1001/73) on edelleen sovellettava 30 päivään kesäkuuta 1975 saakka.

160. LAKI ELÄKEOIKEUDEN VALINTAA KOSKEVAN ILMOITUKSEN TEKEMISESTÄ ERÄISSÄ TAPAUKSISSA ANNETUN LAIN VOIMASSAOLOAJAN PITENTÄMISESTÄ.

Annettu syyskuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 755/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:185)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Eläkeoikeuden valintaa koskevan ilmoituksen tekemisestä eräissä tapauksissa 29 päivänä joulukuuta 1973 annettua lakia (1002/73) on edelleen sovellettava 30 päivään kesäkuuta 1976 saakka.

161. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS MUSTALAISVÄESTÖÖN
KUULUVALLE HENKILÖLLE ANNETUN HUOLTOAVUN JA
LASTENSUOJELUN KORVAAMISESTA KUNNILLE.

Annettu syyskuun 26 p:nä 1974.
(Suomen AsK 768/74)

Valtioneuvosto on 17 päivänä helmikuuta 1956 annetun huoltoapulain 61 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on 30 päivänä huhtikuuta 1974 annetussa laissa (331/74), sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kunnalle, joka mustalaisväestöön kuuluvalla henkilöllä huoltoapulain (116/56) 1 tai 2 §:n nojalla antaa huoltoapua tämän tarpeenmukaisen elatuksen ja hoidon turvaamiseksi, asu- mistason parantamiseksi, työelämään hakeutumisen helpottami- seksi ja koulunkäynnille, opiskelulle ja aikuiskasvatustoi- minnalle välttämättömien edellytysten luomiseksi tai milloin kunnalle aiheutuu mustalaisväestöön kuuluvan henkilön huol- losta lastensuojelukustannuksia, suoritetaan valtion varoista huoltoapulain 61 §:n 2 momentissa sellaisena kuin se on 30 päivänä huhtikuuta 1974 annetussa laissa (331/74) säädetty korvaus sen mukaan kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §. Mustalaisväestöön kuuluvaksi katsotaan tätä päätöstä sovellettaessa henkilö, joka itse pitää itseään mustalais- väestöön kuuluvana, mikäli ei selvästi käy ilmi, ettei kysy- myksessä ole mustalainen, sekä tällaisen henkilön aviopuoli- so, jollei tämä itse kiellä olevansa mustalainen.

Mustalaisena pidetään myös edellä 1 momentissa mainitui- tavoin mustalaiseksi todetun henkilön 18 vuotta nuorempaa lasta.

3 §. Suoritettaessa kunnalle korvausta mustalaisväestöön kuuluvalla henkilöllä annetun huoltoavun kustannuksista, otetaan huomioon kunnan mainitulle henkilölle edellisen ka- lenterivuoden aikana huoltoapulain nojalla antama huoltoapu edellyttäen, että se on ollut kunnassa noudatettujen huolto- apunormien mukainen tai muutoin määrältään kohtuullinen. Suoritettaessa kunnalle korvausta mustalaisväestöön kuuluvalla henkilöllä annetun lastensuojelun kustannuksista, otetaan huomioon kunnalle edellisen kalenterivuoden aikana lasten- suojelusta aiheutuneet kustannukset, edellyttäen, että ne ovat olleet määrältään kohtuulliset.

Milloin huoltoapu- tai lastensuojelukustannukset aiheutuvat laitoshuollosta, otetaan nämä kustannukset huomioon huoltoapulain 31 §:ssä mainittujen perusteiden mukaan kuitenkin niin, että sanotun pykälän 4 momentissa tarkoitettussa laitoksessa annetusta hoidosta aiheutuneista kustannuksista suoritetaan sosiaalihallituksen kohtuulliseksi harkitsema korvaus.

Asunnon peruskorjaukseen annetun ehkäisevän huoltoavun kustannukset otetaan huomioon edellyttäen, että asunto korjausten jälkeen vastaa vähintään paikkakunnalla vallitsevaa tyydyttävää asumistasoa.

Huoltoavun kustannusten vähennyksiksi luetaan korvaukset, jotka sosiaalilautakunta on huoltoapulain nojalla saanut huoltoavun saajalta, hänen elatusvelvolliseltaan tai toiselta kunnalta. Lastensuojelun kustannusten vähennykseksi luetaan korvaukset, jotka sosiaalilautakunta on lastensuojelulain nojalla saanut lastensuojelutoimenpiteiden kohteeksi joutuneen elatusvelvolliselta, valtiolta tai toiselta kunnalta. Mikäli nämä korvaukset ovat jonakin vuonna valtion kunnalle suoritettavaa avustusta suuremmat on erotus tilitettävä valtiolle.

4 §. Sosiaalilautakunnan on ennen maaliskuun loppua kirjallisesti haettava sosiaalihallitukselta korvausta niistä edellä mainituista kustannuksista, jotka kunnalla on ollut edellisen kalenterivuoden aikana uhalla, että oikeus korvaukseen voidaan katsoa menetetyksi, jollei sosiaalihallitus toisin päättä.

Hakemuksessa kustannukset on ilmoitettava jokaisen henkilön osalta erikseen ja on kustannuksista aina tehtävä edellä 3 §:n 4 momentissa mainitut vähennykset ensimmäisen mahdollisen vuotuisen hakemuksen yhteydessä.

Hakemus on tehtävä lomakkeella, jonka kaavan sosiaalihallitus vahvistaa, ja hakemukseen on liitettävä sosiaalihallituksen vaatimat selvitykset.

5 §. Tarkastettuaan hakemuksen sosiaalihallitus suorittaa kunnalle korvauksena puolet hyväksytyistä kustannuksista. Korvaus maksetaan kunnalle sosiaalihallituksen päätöksessä määrättävinä aikoina ja erinä.

6 §. Kunnalle voidaan vuosittain tulo- ja menoarvion puitteissa hakemuksesta myöntää ennakkoa valtion varoista tapahtuvaa huoltoapukustannusten ja lastensuojelusta aiheutuneiden kustannusten korvausta varten. Ennakkona myönnetty korvauserä otetaan vähennyksenä huomioon lopullista korvausta suoritettaessa.

7 §. Myönnetyn korvauksen sosiaalihallitus voi määrätä maksettavaksi takaisin, jos sitä on haettu ja nostettu vastoin tämän päätöksen määräyksiä tai ehtoja.

8 §. Tarkemmat määräykset tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa sosiaalihallitus.

9 §. Tätä päätöstä sovelletaan myös vuonna 1972 aiheutuneisiin tässä päätöksessä tarkoitettuihin huoltoapu- ja lastensuojelukustannuksiin ja sillä kumotaan valtioneuvoston 19 päivänä toukokuuta 1971 mustalaisväestöön kuuluvalla henkilölle annetun huoltoavun korvaamisesta kunnille antama päätös (409/71).

162. LAKI ERÄISTÄ TALONRAKENNUSTÖISTÄ
ERÄISSÄ KUNNISSA VUODELTA 1974 SUORI-
TETTAVASTA INVESTOINTIVEROSTA.

Annettu syyskuun 30 p:nä 1974.
(Suomen AsK 766/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Eräistä talonrakennustöistä on vuodelta 1974 suoritettava valtiolle investointiveroa sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §. Velvollinen suorittamaan investointiveroa on jokainen, jonka lukuun rakentaminen tapahtuu. Milloin verovelvollisia on useita, on kukin vastuussa veron koko määrän suorittamisesta.

Veron suorittamisesta ovat vapaat valtio ja sen laitokset.

3 §. Investointiveron määrä on 40 prosenttia rakennuskustannuksista.

Rakennuskustannuksilla tarkoitetaan sellaisia menoja, jotka elinkeinotulon verottamisesta annetun lain mukaan vähennetään veronalaisesta tulosta vuotuisin poistoin rakennuksen hankintamenoina. Investointiveroa mahdollisine korotuksineen ja lisäyksineen ei pidetä hankintamenona.

4 §. Veronalaista on rakentaminen, johon on ryhdytty tämän lain soveltamisaikana Helsingin, Espoon, Kauniaisten, Vantaan, Turun, Tampereen ja Lahden kaupungeissa ja joka rakentaminen käsittää seuraavat rakennukset tai rakennustilat:

1) myymälä, konttori, toimisto, pankkihuoneisto ja halintorakennus;

2) kirkko, museo, ooppera, teatteri, elokuvateatteri, konsertti- tai taidehalli tahi muu kokous- tai huvittelu-huoneisto, näyttely-, urheilu-, voimistelu- tai uimahalli; sekä

3) huoltoasema ja pysäköintitalo.

Jos 1 momentissa tarkoitetun rakennustilan pinta-alan osuus on vähemmän kuin neljännes rakennuksen tai rakennustilan huoneistoalasta, ei tällaisen rakennuksen rakentaminen ole veronalaista. Jos veronalaisen rakennustilan pinta-alan osuus koko rakennuksesta on neljännes tai enemmän, katsotaan veronalaiseksi vain se osa rakentamisesta, joka käsittää 1

momentissa mainittuja rakennustiloja. Milloin veronalaisen rakennustilan huoneistoala on 1 000 neliömetriä tai enemmän, katsotaan tällainen rakentaminen kuitenkin aina veronalaiseksi.

5 §. Edellä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen rakennusten rakentaminen ei kuitenkaan ole veronalaista, jos rakennuksen tai rakennustilan kokonaiskerrosala on enintään 200 neliömetriä, tai mikäli kerrosalan laskeminen rakennuksen tai rakennustilan luonteesta johtuen ei ole mahdollista, jos rakennuskustannukset ovat enintään 200 000 markkaa.

Kokonaiskerrosalalla tarkoitetaan kerrosten ja kellari-kerroksen yhteenlaskettua määrää lisättynä ullakolla olevien tilojen muodostamalla kerrosalalla.

6 §. Mikäli 4 §:ssä tarkoitettu rakennus otetaan verovelvolliselta pakkolunastuksella tai muulla siihen rinnastettavalla menettelyllä tai vapaaehtoisesti luovutetaan sellaiseen tarkoitukseen, johon vastaanottaja edellä mainitulla menettelyllä on oikeutettu lunastamaan sen, taikka jos rakennus tai rakennustila tuhoutuu, ei täten menetettyä tai tuhoutunutta rakennusta tai rakennustilaa vastaava, menetetyt tai tuhoutuneen tilalle tapahtuva rakentaminen ole veronalaista.

7 §. Sen veropiirin verotoimisto, jonka alueella rakennuspaikka sijaitsee, voi hakemuksesta antaa sitovan ennakkotiedon siitä, onko vahvistettujen rakennuspiirustusten mukainen rakentaminen veronalaista.

8 §. Rakentamisella tarkoitetaan tässä laissa sellaisten rakennustoimenpiteiden suorittamista, joihin rakennuslain mukaan on haettava uudisrakennuksen rakentamiseen oikeuttava rakennuslupa.

Rakentamiseen katsotaan ryhdytyn, elleivät erityiset seikat muuta osoita, kun mahdollisia kaivutöitä lukuun ottamatta rakennuksen tai rakennelman perustustyöt on aloitettu.

9 §. Joka tämän lain soveltamisaikana rakennuttaa tai omaan lukuunsa rakentaa sellaisia 4 §:n 1 momentissa mainittuja rakennuksia tai rakennustiloja, joiden rakentaminen on veronalaista, on velvollinen antamaan verohallituksen vahvistamaa lomaketta käyttäen veroilmoituksen sen veropiirin verotoimistolle, jonka alueella rakennuspaikka sijaitsee. Sama velvollisuus on sillä, jonka rakennuttama tai rakentama rakennus tai rakennustila on verovapaa 5 §:n 1 momentin rakennuskustannuksia koskevan säännöksen nojalla.

Veroilmoitus on annettava viimeistään kuukauden kuluessa siitä, kun rakentamiseen ryhdyttiin.

10 §. Edellä 9 §:n 1 momentissa tarkoitettun verotoimiston on viipymättä määrättävä ja maksuunpantava investointivero.

Milloin veroilmoitusta ei ole annettu tai sitä ei ole annettu säädettyssä ajassa, investointiveroa on korotettava

enintään 25 prosentilla ja on sille laskettava 20 prosentin suuruista vuotuista veronlisäystä vastaava korko rakennustyön aloittamista lähinnä seuraavan vuosineljänneksen alusta asetettavaan maksupäivään saakka.

Vero määrätään täysin kymmenin markoin jättämällä yli menevä määrä lukuun ottamatta.

11 §. Rakennustyön valmistuttua verovelvollisen on verohallituksen vahvistamalla lomakkeella kuukauden kuluessa annettava vero toimistolle selvitys rakennuskustannusten lopullisesta määrästä.

Rakennustyön on katsottava valmistuneen, kun sen käsittämät rakennukset tai rakennustilat ovat pääasiallisilta osiltaan valmistuneet käyttötarkoitukseensa.

12 §. Mikäli rakennuskustannusten lopullinen määrä ylittää veron määräämisen perusteena käytettyjen rakennuskustannusten määrän vähintään 20 prosentilla, vero toimiston on oikaistava verotusta ja määrättävä verovelvollisen suoritettavaksi kustannusten erotusta vastaava vero ja sille 20 prosentin suuruista vuotuista veronlisäystä vastaava korko rakennustyöhön ryhtymistä lähinnä seuraavan vuosineljänneksen alusta lukien asetettavaan maksupäivään saakka.

Mikäli veron määräämisen perusteena käytettyjen rakennuskustannusten määrä ylittää rakennuskustannusten lopullisen määrän vähintään 10 prosentilla, verotusta on niin ikään oikaistava ja verovelvolliselle maksettava takaisin kustannusten erotusta vastaava vero ja sille kuuden prosentin vuotuinen korko veron suorittamispäivästä lukien takaisinmaksupäivään.

13 §. Vero toimiston on arvioitava rakennuskustannusten määrä, mikäli verovelvollinen kehotuksesta huolimatta laiminlyö vero ilmoituksen tai veroselvityksen antamisen tai antaa ne niin puutteellisina, ettei niitä oikaistunakaan voida panna verotuksen perusteeksi.

Milloin vero ilmoituksessa ilmoitettua rakennuskustannusten määrää rakennustilavuuden, rakennustavan tai rakennusten laadun huomioon ottaen on pidettävä ilmeisesti liian pienenä, vero toimistolla on, sen jälkeen kun verovelvolliselle on varattu tilaisuus tulla asiassa kuulluksi, oikeus vahvistaa rakennuskustannusten määrä arvion mukaan.

14 §. Verovelvollisen tulee järjestää kirjanpito ns. sellaiseksi tai muutoin pitää sellaista kirjaa, että siitä luotettavasti saadaan selville veronalaisen rakennustoiminnan rakennuskustannukset.

15 §. Verovelvollisella ja asianomaisen lääninverotoimiston verotarkastajalla on oikeus hakea muutosta tässä laissa tarkoitettuun vero toimiston päätökseen 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta siltä lääninhallitukselta, jonka alueella investointivero on määrätty tai olisi ollut määrättävä. Lääninhallituksen on käsiteltävä valitus kiireellisesti.

Haettaessa muutosta lääninhallituksen päätökseen valtion puhevaltaa käyttää verohallitus.

16 §. Tässä laissa tarkoitettu vero, veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on suoritettava yhtenä eränä verotoimiston määräämänä maksupäivänä tarkoitusta varten avatulle verotoimiston postisiirtotilille. Milloin maksua ei määräaikana ole suoritettu, on investointiverolle, veronkorotukselle ja veronlisäystä vastaavalle korolle suoritettava veronlisäystä siten kuin siitä erikseen on säädetty. Investointiveron kannossa noudatetaan muutoin soveltuvin osin, mitä verotuslaissa ja sen nojalla on veronkannosta säädetty.

Tämän lain nojalla kertynyt investointivero, sille määrätty veronkorotus ja veronlisäystä vastaava korko on siirrettävä valtion suhdannerahastosta annetussa laissa (891/69) tarkoitettuun valtion suhdannerahastoon. Kunnien tulo- ja menoarviossa varojen siirrosta rahastoon on päätetty, varat on väliaikaisesti talletettava erityiselle tilille Suomen Pankkiin. Tällä tilillä oleville varoille Suomen Pankki maksaa saman koron kuin valtion suhdannerahastoon talletetuille varoille.

17 §. Jokaisen on verotoimiston kehotuksesta annettava sellaisia investointiveron määräämisessä tarvittavia tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan.

18 §. Rakennusluvan myöntävän viranomaisen on lähetettävä asianomaiselle verotoimistolle tiedot tämän lain soveltamisaikana 4 §:ssä mainituissa kunnissa myönnettyistä rakennusluvista.

Rakentamista valvovan viranomaisen on verotoimiston pyynnöstä suoritettava tämän lain soveltamisessa tarpeellisia katselmuksia sekä annettava asiassa selvityksiä ja lausuntoja.

19 §. Verovelvollisella ei ole oikeutta vähentää tässä laissa tarkoitettua veroa, veronkorotusta eikä veronlisäystä vastaavaa korkoa veronalaisesta tulostaan valtion- ja kunnalliserotuksessa.

20 §. Jos verovelvollinen sen johdosta, että hän on jättänyt antamatta veroilmoituksen tai veroselvityksen taikka antanut ne puutteellisina tai virheellisinä, on jäänyt kokonaan tai osaksi verottamatta, on hänen suoritettavakseen jonakin rakentamisen aloittamisvuotta lähinnä seuraavan kolmen vuoden aikana määrättävä se vero, mikä on jäänyt maksuunpanematta. Veroa voidaan tällöin korottaa enintään kaksinkertaiseksi ja on sille laskettava 10 §:n 2 momentissa tarkoitettu veronlisäystä vastaava korko.

21 §. Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen sisältö tai muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, tai jos on ryhdytty muuhun

toimenpiteeseen ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että investointiverosta vapauduttaisiin, on verotuksessa meneteltävä asian varsinaisen luonteen tai tarkoituksen mukaisesti.

22 §. Valtiovarainministeriö voi hakemuksesta erityisen painavista syistä määräämillään ehdoilla joko kokonaan tai osittain vapauttaa tietyn rakennustyön veronalaisuudesta. Milloin olosuhteet ovat sääliittävät tai veron periminen muutoin olisi kohtuutonta, valtiovarainministeriö voi hakemuksesta kokonaan tai osittain vapauttaa verovelvollisen suorittamasta veroa sekä sille määrättyä korotusta tai lisäystä tai, mikäli ne on jo suoritettu, määrätä ne verovelvolliselle palautettaviksi.

Milloin verovelvollinen on keskeyttänyt aloittamansa rakentamisen vähintään lain soveltamisajaksi, verohallitus voi määräämillään ehdoilla hakemuksesta alentaa toimitetun verotuksen enintään sellaiseen määrään, että se vastaa ennen keskeyttämistä suoritettua rakentamisen rakentamiskustannuksista menevää investointiveroa. Erityisistä syistä verohallitus voi hakemuksesta myöntää veron suorittamisen lykkäystä.

23 §. Valtioneuvosto antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

24 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1974 ja sitä sovelletaan 4 §:ssä tarkoitettuun rakentamiseen, johon on ryhdytty sanottuna päivänä tai sen jälkeen, viimeistään kuitenkin 31 päivänä joulukuuta 1974.

Valtiovarainministeriön eräistä talonrakennustöistä vuodelta 1974 suoritettavasta investointiverosta 29 päivänä joulukuuta 1973 annetun lain (990/73) 22 §:n nojalla antama päätös koskee siinä tarkoitettua rakennustyötä myös, jos rakentamiseen on ryhdytty vasta tämän lain voimassa ollessa ja rakentaminen tämän lain mukaan on veronalaista.

163. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAITOKSEN
VARASTOSUOJIEEN PAIKANVUOKRATAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama syyskuun 30 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:184 ja 1973:46)

1 §. Satamalaitoksen varastosuojiin sijoitetulsta tavarolsta kannetaan paikanvuokrlna seuraavat maksut:

A Tuontitavarat (kohdissa C ja D mainitun poikkeuksin)

Varastomisaikaluuokka	Maksu		
1) 1 - 3 vuorokautta	0 p	lattianeliömetriltä vuorokaudessa	
2) 4 - 6 "	11 p	"	"
3) 7 - 9 "	18 p	"	"
4) 10 - 15 "	35 p	"	"
5) 16 - 20 "	46 p	"	"
6) 21 - "	70 p	"	"

B Vienti- ja jälleenvientitavarat (kohdissa C ja D mainitun poikkeuksin)

Varastomisaikaluuokka	Maksu		
1) 1 - 3 vuorokautta	0 p	lattianeliömetriltä vuorokaudessa	
2) 4 - 6 "	7 p	"	"
3) 7 - 10 "	14 p	"	"
4) 11 - 30 "	17 p	"	"
5) 31 - "	21 p	"	"

C Tulenarat ja muut vaaralllsina pidettävät tavarat

Jos tavara on laatunsa takia sijoitettu erikoisvarastoon, kannetaan kohdissa A tai B mainitut maksut kolminkertaisina.

D Suuryksiköt

Varastosuojltn erikoisluvalla sijoitetuista suuryksiköistä kannetaan paikanvuokraa seuraavasti:

ylli 20 jalan yksiköt 17 mk ja 20 jalan tai sitä pienemmät 10 mk ensimmäiseltä vuorokaudelta, joka päättyy varastoonpanopäivän jälkelsenä päivänä klo 10.00. Seuraavilta alkaivilta vuorokausilta kannetaan sanotut maksut kaksinkertaisina. Varastoonpanosta on kulloinkin erikseen sovittava laiturihuollon kanssa.

2 §. Varastolmisaika lasketaan purkamispäivää seuraavasta päivästä poisvientipäivään. Vuokran suuruus lasketaan seuraavan kaavan avulla:

$\text{Vuokramäärä} = \text{varastolmisaajan päättymisajankohdan mukaan määräytyvä maksu} \times \text{varastolmisaika} \times \text{pinta-ala}.$

Arkilauantait sekä sunnuntai- ja juhlapäivät jätetään lukuunottamatta laskettaessa kohtien A1 ja B1 mukaisia maksuttomia säilytysaikoja.

Allin maksu on 4 mk.

Tämä taksa tulee voimaan joulukuun 1 päivänä 1974.

164. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMALAITOKSEN
VARASTOIMISALUEIDEN PAIKANVUOKRATAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama syyskuun 30 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:185 ja 1973:45)

1 §. Satama-alueille sijoitetuista tavaroista kannetaan paikanvuokrina seuraavat maksut:

A Tuontitavarat

Varastointisaikaluokka	Maksu
1) 1 - 3 vuorokautta	0 p neliömetriltä vuorokaudessa
2) 4 - 6 "	4 p " "
3) 7 - 9 "	8 p " "
4) 10 - 15 "	13 p " "
5) 16 - 20 "	17 p " "
6) 21 - "	26 p " "

B Vienti- ja jälleenvientitavarat

Laiturialueella:

Varastointisaikaluokka	Maksu
1) 1 - 3 vuorokautta	0 p neliömetriltä vuorokaudessa
2) 4 - 6 "	4 p " "
3) 7 - 10 "	5 p " "
4) 11 - 30 "	8 p " "
5) 31 - "	12 p " "

Muu satama-alue: 13 p neliömetriltä viikossa

C Kotimaan liikenteen tavarat

20 p neliömetriltä viikossa, mikä aika lasketaan siitä päivästä joksi alue on varattu.

27 p neliömetriltä viikossa hiihinostureiden toimintapiirissä sijaitsevista alueista.

D Tulenarat ja muut vaarallisia pidettävät tavarat

Jos tavara on laatunsa vuoksi sijoitettu erityiseen paikkaan satama-alueella, kannetaan kohdassa A tai B mainitut maksut kolminkertaisina.

E Altauksessa säilytettävät tavarat

6 p neliömetriltä vuorokaudessa

F Ilman lupaa varastoidut tavarat

16 p neliömetriltä vuorokaudessa

2 §. Varastointisaika lasketaan purkamispäivää seuraavasta päivästä poisvientipäivään. Vuokran suuruus lasketaan seuraavan kaavan avulla:

Vuokramäärä = varastointisaian päättymisajankohdan mukaan määräytyvä maksu x varastointisaika x pinta-ala.

Arkilauantait sekä sunnuntai- ja juhlapäivät jätetään lukuunottamatta laskettaessa kohtien A1 ja B1 mukaisia maksuttomia säilytysaikoja.

Alin maksu on 4 mk.

Tämä taksa tulee voimaan joulukuun 1 päivänä 1974.

165. LAITURIHUOLLON TAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama syyskuun 30 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:85 ja 1973:44)

Korvaus laiturihuollon Helsingin satamassa vastaanottamien tavaroiden malhinotosta ja sijoittamisesta varastosuojaan tai kentälle sekä haltuunottamisesta ja hoidosta veloitetaan taulukossa esitettyjen taksojen A ja B mukaan, kuitenkin siten, että vähin veloitus on alle 21 kg painavalta lähetykseltä 3 mk ja muuten 4 mk.

Taksan A mukaisia maksuja käytetään, kun kyseessä on säännönmukainen lautta-alus.

Taksan B mukaisia maksuja sovelletaan tavarahan, joka puretaan konventionaalisista aluksista ja niistä lautta-aluksista, joissa rahtisopimuksen mukaan tavarahan siirto aluksesta sijoituspaikkaan ei sisälly merirahtiin sekä autolla ja rautateitse saapuvaan tavarahan.

Taksan maksut koskevat 1 000 kiloa.

Kesätaksaa noudatetaan 1.4. - 15.11. ja talvitaksaa 16.11. - 31.3. välisinä aikoina.

	Kesätaksa		Talvitaksa	
	A	B	A	B
	mk	mk	mk	mk
1. Säkkitavara, eräpaino vähintään 5 000 kg	22,02	27,02	23,22	28,22
2. Astiatavara, yli 100 kg:n astioissa ja viinisäiliöt, eräpaino vähintään 5 000 kg	20,95	26,95	21,98	27,98
3. Metallit, eräpaino vähintään 5 000 kg	16,43	19,43	17,07	20,07
Metallit, paletoituina tai jalaksin varustettuina	14,79	17,79	15,37	18,37
4. Paletoitu tavara, yksikköpaino vähintään 500 kg, eräpaino vähintään 5 000 kg	16,77	21,77	17,61	22,61
5. Tuoreet hedelmät ja vihannekset, eräpaino vähintään 5 000 kg	32,23	35,23	33,61	36,61

	Kesätaksa		Talvitaksa	
	A	B	A	B
	mk	mk	mk	mk
6. Autot, traktorit ja niihin verrattavat, yksikköpaino alle 3 000 kg	26,23	35,23	27,22	36,22
7. Muu erikseen mainitsematon tavara	36,84	44,84	38,55	46,55
8. Kevyt tavara, irrallinen, luettelon mukaan	54,95	64,95	57,99	67,99
9. Vapaa purkaus	46,04	53,04	48,57	55,57

Paletoidun tavarän (nimeke 4) takkaa noudatetaan, kun tavara on manifestoitu palettelna niiden sisältämää yksikkömäärää ensisijaisesti ilmoittamatta ja palettipainon ollessa vähintään 500 kg.

Nimikkeisiin 1, 2, 3, 4 ja 5 kuuluvista tavaraeristä, joiden manifestoitu eräpaino on alle 5 000 kg, veloitetaan nimikkeen 7 mukaisen muun tavarän maksu.

Kevyt tavara (nimeke 8). Tähän nimikkeeseen kuuluvat seuraavat tavarät palettoimattomina: tyhjät astiat, autonrenkaat ja vastaavat, polkupyörät (irraliset tai laatikoissa), puuvilla, silla, pellava, pellavajäte ja lumpupapaalit, jätepaperi ja aaltopahvi, korkki paaleissa ja kartongelissa, paketit alle 10 kg/kpl, happo- ja mehupullot, jääkaapit ja pesukoneet, öljykaminat, televisioluvapuket, punotut korit, vaahtomuovipatjat ja muovirouheet säkelissä, muoviset karttapallot, muovipullot, -saavit ja -ammeet. (Yleensä yhden tonnin tilavuus yli 4 m³).

Vapaa purkaus (nimeke 9) koskee tapauksia, joissa alus yli 3 tonnia painavien tavarayksikköjen osalta on konossementtiehdon nojalla vapautunut purkausten aiheuttamista kustannuksista, jolloin tavarän vastaanottaja on velvollinen malhinottokustannusten lisäksi korvaamaan myöskin tällaisen tavarän siirrosta aluksen kannelta tai lastiruumasta aluksen partaalle aiheutuvat kustannukset. Purettaessa tavaraita satamalaitoksen nostureilla nosturiosasto veloittaa yli 3 tonnia painavista kolleista edellä ilmoitetujen maksujen lisäksi voimassa olevan nosturivuokran.

Muu kuin ahtausliikkeen suorittama purkaus

Milloin rahdinottaja tekemänsä sopimuksen perusteella suorittaa itse yksikön purkamisen ja veloittaa vastaanottajalta malhinottokustannukset, peritään rahdinottajalta yksiköstä puretun tavarän yhteenlasketusta painosta 20,28 mk tonnilta.

Mikäli vastaanottaja kustannuksellaan purkaa suuryksiköitä laiturihuollon varastosuojissa ja -kentillä, veloitetaan näissä tapauksissa taksan A mukaisen maksun ja ahtaustaksan perushinnan erotus.

Terminaalien kautta saapuva tuontitavara

Laiturihuollon hallinnassa oleviin vaarallisten aineiden varastoihin voidaan ottaa säilytettäväksi terminaalinpitäjän vastuulla terminaalien kautta saapuvaa mainitunlaista tuontitavaraa silloin, kun terminaalinpitäjät,

joille säilytys ensisijaisesti kuuluu, eivät voi sitä säilyttää. Laituri-huolto ei ole velvollinen vastaanottamaan tällaista tavaraa, jos niille tarkoitetuissa varastoissa ei ole tilaa. Kustakin tapauksesta on erikseen sovittava laiturihuollon paikallisen esimiehen kanssa.

Vastaanotosta, säilytyksestä ja luovutuksesta laiturihuolto kantaa korvauksena terminaalinpitäjältä 7 mk tonnilta. Vuokrat ja kenttätavaranto vartiointikustannukset peritään terminaalinpitäjältä.

Kuljetukset purkauksen yhteydessä

Milloin tavaraa joudutaan sen laadun, tilanpuutteen tai jonkin muun syyn vuoksi kuljettamaan aluksen partaalta yli 250 metrin päähän, veloitetaan erikseen siitä aiheutuvat kuljetus- ja mahdolliset muut kustannukset 20 %:n lisäyksellä.

Korvaukset erikoistehtävistä

Tapuloimisesta (korkea pinoaminen), milloin se tehdään miesvoimin sekä tavaranomistajan määräyksestä tai hänen etujensa vuoksi suoritetuista töistä, kuten lajittelusta, punnituksesta, uudelleen tapuloimisesta, tavaranto pölytyksen korjaamisesta, rautatievaunujen purkamisesta tai kuor-
maamisesta, vartiointista yms. veloitetaan työ-
kustannukset 20 %:n li-
säyksellä, kuitenkin siten, että vähin maksu on 4 mk.

Ylitöistä veloitetaan niistä annettujen perusteiden mukaan.

Odotusajalta, jota satamalaitos tai sen väki eivät ole aiheuttaneet, ve-
loitetaan erikseen.

Purkausvaiheessa suoritetusta lavoituksesta veloitetaan 40 penniä ton-
nilta.

Tavarapeitteiden vuokra

Jos tavara suojataan tavarapeitteellä, veloitetaan siitä korvauksena 1,50
mk peitteeltä vuorokaudessa ja peittämisestä 5,12 (talvitaksan mukaan
5,38) mk peitteeltä. Vähin veloitettava maksu peittämiskustannusten
lisäksi on 1,50 mk peitteeltä.

Laskemisesta ns. oman vastaanoton yhteydessä veloitetaan 2 mk tonnilta.

Tavaranomistajan pyynnöstä annettavista laskentatodistuksista veloitetaan
4 mk todistukselta.

Tämä taksa tulee voimaan 16 päivänä lokakuuta 1974.

166. NIKKILÄN SAIRAALAN PERHEHOITO-
POTILAISTA MAKSETTAVAT KORVAUKSET.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun
2 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:40 ja 145)

Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä Nikkilän sairaalan
perhehoitopotilaista maksettavat korvaukset 1.1.1975 lukien
seuraaviksi:

	mk/kk
I Ruokamenot, potilasta kohti	255,47
II Sekalaiset menot, potilasta kohti	10,00
III Vuokra huoneesta (maksetaan 1 kuukauden pituiselta jaksolta)	
A luokan huone: tilava huone, enintään 2 potilasta, mukavuudet sisällä	114,64
B luokan huone: tilava huone, potilaita voi olla 3, ei välttämättä mukavuuksia sisällä	86,37
C luokan huone: 3-5 potilasta samassa huoneessa, ei mukavuuksia, taso muu- toinkin edellä mainittua heikompi	57,29
IV Hoitoraha, jonka suuruus riippuu poti- laiden hoitotarpeesta ja emännän kun- touttamisaktiviteetista	
I luokka, helppohoitoinen potilas tai tydyttävä emäntä, potilasta kohti	21,00
II luokka, keskivaikea potilas tai hyvä emäntä, potilasta kohti	53,28
III luokka, vaikea potilas tai erit- täin aktiivinen ja tunnollinen emäntä, potilasta kohti	106,44

167. LAKI LAPSILISÄLAIN 1 A §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 11 p:nä 1974.

(Suomen AsK 782/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:83)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain (541/48) 1 a §, sellaisena kuin se on 15 päivänä kesäkuuta 1973 annetussa laissa (497/73) näin kuuluvaksi:

1 a §. Lapsilisä suoritetaan 1 §:n mukaan lapsilisään oikeutetusta, kolmea vuotta nuoremmasta lapsesta korotettuna 200 markalla vuodessa.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 1974.

168. HELSINGIN SATAMAN KONEELLISTEN
TAVARANSIIRTOLAITTEIDEN KÄYTTÖTAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama lokakuun 14 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:20 ja 149)

Maksu varsinaisena työaikana.

TAKSA A.

Laiturinosturit

1. 150 tonnin nosturi Hanasaaren laiturilla

<u>a) Tavarain paino</u>	<u>Maksu tunnilta tai sen osalta</u>
Enintään 5 tonnia.....	95 mk
Yli 5, mutta enintään 10 tonnia...	220 "
" 10, " " 15 " ...	340 "
" 15, " " 20 " ...	470 "
" 20, " " 25 " ...	600 "
" 25, " " 30 " ...	730 "

<u>b) Tavarain paino</u>	<u>Maksu yhdeltä nostolta</u>
Yli 30, mutta enintään 50 tonnia..	730 + 22 mk lisää jokaiselta 30 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta
Yli 50, mutta enintään 100 tonnia.	1170 + 29 mk lisää jokaiselta 50 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta
Yli 100, mutta enintään 150 tonnia	2620 + 45 mk lisää jokaiselta 100 tonnia ylittävältä tonnilta tai sen osalta.

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kolllin painon mukaan.

Nosturilla tilattaessa on nostettavien kollien lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

Käytettäessä nosturilla konttien käsittelyyn, noudatetaan kohdassa 2. mainittuja taksoja.

2. 40 tonnin konttinosuri Saukon laiturilla

I Konttien käsittely

a) Kontin nosto aluksesta laiturille tai kuljetusajoneuvoon tai päinvastoin

Kontin pituus enintään 20'	34 mk/kpl
" " yli 20', mutta enintään 30'	44 " "
" " " 30', " " 40'	52 " "

b) Kontin nosto laiturikentältä kuljetusajoneuvoon tai päinvastoin

Kontin pituus enintään 20'	20 mk/kpl
" " yli 20', mutta enintään 30'	25 " "
" " " 30', " " 40'	30 " "

Nosturia tilattaessa on nostettavien konttien lukumäärästä ja koosta annettava kirjallinen ilmoitus.

II Muun kappaletavaran nostot nostokoukulla

<u>Tavaran paino</u>	<u>Maksu tunnilta tai sen osalta</u>
Enintään 5 tonnia.....	75 mk
Yli 5, mutta enintään 10 tonnia....	180 "
" 10, " " 15 " ...	280 "
" 15, " " 20 " ...	390 "
" 20, " " 25 " ...	490 "
" 25, " " 30 " ...	600 "
" 30, " " 35 " ...	730 "
" 35, " " 40 " ...	860 "

Kappaletavarakäytössä tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kollin painon mukaan. Kollien lukumäärästä ja painosta on annettava kirjallinen ilmoitus.

Erityismääräys

Konttinnosturin käytössä asetetaan aina konttिलाivojen purkaus- ja lastaustyö kaiken muun käytön edelle.

3. 25 tonnin nosturi Jätkäsaaren laiturilla

<u>Tavaran paino</u>	<u>Maksu tunnilta tai sen osalta</u>
Enintään 3 tonnia.....	70 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia....	95 "
" 5, " " 10 "	220 "
" 10, " " 15 "	340 "
" 15, " " 20 "	470 "
" 20, " " 25 "	600 "

Tuntimaksu määrätään kulloinkin kysymyksessä olevan tunnin aikana nostetun raskaimman kollin painon mukaan.

Nosturia tilattaessa nostamaan yli 5 tonnin painoisia kolleja, on kollien lukumäärästä ja painosta annettava kirjallinen ilmoitus.

Käytettäessä nosturia konttien käsittelyyn, noudatetaan kohdassa 2. mainittuja taksoja.

4. Kappaletavaranostrurit

<u>Tavarain paino</u>	<u>Maksu tunnilta tai sen osalta</u>
Enintään 3 tonnia.....	70 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia	95 "
" 5, " " 6 "	130 "

Käytettäessä kahta nosturia yhdessä

Enintään 4,5 tonnia.....	150 mk
" 7,5 "	220 "
" 9 "	270 "
" 12 "	390 "

Käytettäessä nosturelta konttien käsittelyyn, noudatetaan kohdassa 2. mainittuja taksoja.

5. JoukkotavaranostruritMaksu tonnilta

	<u>Hilli</u>	<u>Koksi</u>
Lastaus aluksesta vaunuun, autoon tai suppiloon.....	3,-- mk	3,30 mk
Muu käyttö.....	3,30 "	3,60 "

Käytettäessä nosturelta muun joukkotavarain käsittelyyn, on maksu tunnilta tai sen osalta 130 mk

Käytettäessä nosturelta kappaletavarain käsittelyyn, noudatetaan yllä kohdassa 4. mainittua taksaa.

TAKSA B.Trukit1. Tavalliset haarukkatrukkit

<u>Tavarain paino</u>	<u>Maksu tunnilta tai sen osalta</u>	
	<u>Satamakäyttö</u>	<u>Muu käyttö</u>
Enintään 3 tonnia.....	40 mk	60 mk
Yli 3, mutta enintään 5 tonnia...	50 "	75 "
" 5, " " 12 " ...	80 "	120 "

2. Erikoistrukkit25 tonnin trukkiMaksu yhdeltä nostolta

a) Kontin nosto 27 mk/kpl

Maksu tunnilta tai sen osalta

b) Muu raskas tavara 130 mk

Milloin trukilla vuokrataan muuhun kuin satamallikenteen tarpeeseen, kannetaan sen käytöstä korvauksena tunnilta tai sen osalta 195 mk.

Yleisiä määräyksiä

1. Nosturit ja trukit suorittavat työt kahdessa (2) työvuorossa siten, että niiden varsinainen työaika on arkisin (paitsi lauantaisin) klo 7.00 - 11.00 ja klo 12.00 - 22.30 sekä lauantaisin klo 7.00 - 11.00 ja klo 11.30 - 15.00. Muina kuin em. aikoina suoritettu työ on ylityötä, josta veloitetaan kohdassa 2. mainittu lisämaksu.

2. Ylityöajalta, myös silloin kun laitetta vuokrataan muuhun kuin satamaliikenteen tarpeeseen, veloitetaan lisämaksuna henkilöstölle maksettava ylityökorvaus eli seuraavasti:

	<u>arkisin</u>	<u>sunnuntaisin ja pyhä-</u> <u>päivinä</u>
Taksa A (nosturit)	31,50 mk	63,- mk
Taksa B (trukit)	29,-- "	58,- "

Huom! Sunnuntaityöksi luetaan myös ne ylityötunnit, jotka on tehty klo 18.00 - 24.00 välisenä aikana lauantaina tai pyhäpäivän aattona.

3. Odotusajalta eli siltä ajalta mikä kuluu tilatun ajan alkamisesta laitteen käyttämisen alkamiseen, raukeamiseen tai peruuttamiseen maksu varsinaisena työaikana on laiturinostureista (taksa A) 35,- mk sekä trukeista (taksa B) 24,- mk tunnilta tai sen osalta. Ylityöajalta veloitetaan lisäksi kuten edellä kohdassa 2. on määrätty.

4. Milloin laitetta jostakin syystä vuokrataan käytettäväksi kaupungin rajojen ulkopuolella, veloitetaan em. maksujen lisäksi henkilöstölle maksettava Helsingin kaupungin matkustussäännön mukainen päiväraha sekä matkakustannukset.

Tämä taksa tulee voimaan 1.12.1974.

169. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS INVALIIDIHUOLTOLAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA ANNETUN VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 17 p:nä 1974.

(Suomen AsK 795/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:141 ja 1972:126)

Valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä muuttanut invaliidihuoltolain täytäntöönpanosta 30 päivänä tammikuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 26 päivänä lokakuuta 1972 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (725/72), ja 2 §:n 1 momentin, sellaisena kuin se on 24 päivänä syyskuuta 1969 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (608/69), näin kuuluviksi:

1 §. Invaliidihuoltolain (907/46) nojalla ammattikoulutusta saavan invaliidin perheelle suoritetaan huoltorahaa, milloin sen saajan toimeentulo on riippuvainen yksinomaan huoltorahasta, yleensä enintään 215 markkaa kuukaudessa perheenjäsenstä kohden. Milloin huoltorahaa saavia perheenjäseniä on enemmän kuin yksi, huoltorahan määrä on kuitenkin enintään 60 markkaa kuukaudessa toiselta ja sitä seuraavalta perheenjäseneltä.

- - - - -

2 §. Invaliidihuoltolain 18 §:ssä tarkoitetun apurahan suuruus on vähintään 50 ja enintään 160 markkaa opintokuukautta kohti ja lainan suuruus enintään 3 290 markkaa. Laina saa nousta opintovuotta kohden enintään 1 100 markkaan. Apurahan ja lainan suuruutta määrättäessä on otettava huomioon invaliidin taloudellinen asema, perhesuhteet ja ikä sekä opiskelupaikkakunnan kalleusluokka.

- - - - -

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä elokuuta 1974. Aikaisemmin myönnetty, vielä voimassa oleva huoltoraha ja apuraha suoritetaan sanotusta päivästä korotettuna, enintään kuitenkin 1 §:n 1 momentissa ja 2 §:n 1 momentissa mainitun suuruisena.

170. HELSINGIN KAUPUNGIN SATAMAMAKSUTAKSAN
MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 24 p:ltä
1974.

Sisäasiainministeriön vahvistama lokakuun 21
p:nä 1974.

Kaupunginvaltuusto päätti lisätä Helsingin kaupungin
satamamaksutaksan 1 §:ään uuden, näin kuuluvan 3 momentin:

Edellä mainittujen maksujen lisäksi tulee ulkomaan
liikenteessä olevan matkustaja-aluksen suorittaa jokaisesta
saapuvasta ja lähtevästä kansi- tai hyttipaikan lunastanees-
ta matkustajasta 2 mk henkilöltä. Sanottua maksua ei suorite-
ta lastenlipulla matkustavien eikä 2 §:n 1 momentissa tarkoi-
tettujen alusten matkustajien eikä myöskään sellaisten mat-
kustajien osalta, jotka ulkomailta saavuttuaan jatkavat mat-
kaansa samalla laivavuorolla toiseen ulkomaan satamaan.

Lisäksi kaupunginvaltuusto päätti muuttaa satamamaksu-
taksan 8 §:n 1 momentin näin kuuluvaksi:

Matkustaja-aluksesta, jonka nettovetoisuus on suurempi
kuin 19 rekisteritonnia ja joka yleisesti tiedotetun aikatau-
lun mukaan vähintään kolmen kuukauden aikana ylläpitää sään-
nöllistä liikennettä kaupungin ja sen tullipiirin ulkopuolel-
la olevaan satamaan, myönnetään liikenteen sinä vuonna pää-
tyttyä nettovetomäärän perusteella kannetuista satamamaksuis-
ta 40 prosentin palautus, jos

alus on ylläpitänyt ulkomaan satamaan vähintään yhden
vuoron kuukaudessa tai

kotimaan satamaan vähintään yhden vuoron viikossa.

Nämä päätökset astuvat voimaan 1.1.1975 lukien.

171. ASETUS ELINTARVIKEASETUKSEN 12 A
JA 20 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu lokakuun 25 p:nä 1974.
(Suomen AsK 806/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:101)

Kauppa- ja teollisuusministerin esittelystä muu-
tetaan marraskuun 21 päivänä 1952 annetun elintarvike-
asetuksen (408/52) 12 a § sellaisena kuin se on 21 päivänä
elokuuta 1970 annetussa asetuksessa (554/70), sekä lisä-
tään sanottuun 12 a §:ään uusi 4 momentti ja 20 §:ään
uusi 2 momentti seuraavasti:

12 a §. Elintarvikkeen valmistaja tai tuottaja on velvolli-
nen vaadittaessa antamaan elinkeinohallitukselle tai sen
määräämälle viranomaiselle kirjallisen selvityksen siitä,
mitä valmistus- ja lisäaineita, torjunta-ainekäsitteitä sekä
vieraita aineita, ja kuinka paljon kysymyksessä oleva elin-
tarvike sisältää.

Kysymyksen ollessa maahan tuodusta elintarvikkeesta,
on maahantuojan, elinkeinohallituksen niin vaatiessa, esi-
tettävä sille tai sen määräämälle viranomaiselle 1 momentis-
sa tarkoitettu selvitys.

Maatalous- tai puutarhatuotteiden, kuten hedelmien,
marjojen, vihanneksien ja muiden kasviksien tuottajan taikka
myyjän sekä mainituista tuotteista tehtyjen valmisteiden
valmistajan on vaadittaessa esitettävä elinkeinohallitukselle
tai sen määräämälle viranomaiselle selvitys siitä, mitä tor-
junta-aineita mainittujen tuotteiden tuottamisessa on käytet-
ty sekä miten ja minä ajankohtana torjunta-ainekäsittely on
suoritettu ja kuinka pitkän ajan kuluttua käsittelystä tuote
on toimitettu myytäväksi. Milloin kysymys on maahantuodusta
tuotteesta tai valmisteesta, maahantuojan on vaadittaessa
annettava edellä mainittu selvitys.

Edellä tässä pykälässä tarkoitettun kirjallisen selvityk-
sen tulee olla valmistajan tai tuottajan allekirjoittama taik-
ka elinkeinohallituksen niin vaatiessa, asianomaisen koti- tai
ulkomaisen viranomaisen tai virallisen laboratorion antama.
Elinkeinohallitus voi harkintansa mukaan hyväksyä selvityk-
seksi muunkinlaisen koti- tai ulkomaisen laboratorion anta-
man tutkimustodistuksen.

20 §. - - - - -

Valmistajan tai pakkaajan sekä mikäli on kysymys maa-
hantuoduista valmisteista maahantuojan tulee esittää vaadit-
taessa elinkeinohallitukselle tai sen määräämälle viranoma-
iselle 12 a § 4 momentin mukainen selvitys siitä, mitä valmis-
tus-, lisä- ynnä muita aineita yleinen käyttö- ja kulutustar-
vike sisältää.

172. MAKSUT LAIVOJEN LUOTSAUKSESTA SEKÄ KIINNITTÄMISESTÄ, IRROITTAMISESTA YM.

Satamalautakunnan vahvistamat lokakuun 28
p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:22 ja 150)

Taksa I

Aluksen, joka Helsingin kaupungin satama-alueella käyttää satamaluotsia, on maksettava seuraavat luotsausmaksut:

Aluksen vetomäärä nettorek. tonnia	Maksu mk	
0 - 1000	25,-	Tonnimäärän ylittäessä 5000
1001 - 3000	45,-	nrt on lisämaksu jokaiselta
3001 - 5000	70,-	alkavalta 100 nrt:ltä 2,-.

Luotsattaessa satama-alueella klo 18.00 - 06.00 välisenä aikana maksetaan yllä olevat taksat kaksinkertaisina.

Milloin luotsi on tilattu määrätyksi kellonajaksi, mutta luotsaus ei ala puolen tunnin kuluttua siltä, on odotusajalta suoritettava voimassa olevien työaikasäännösten mukainen ylityökorvaus.

Mikäli työvuorossa olevat satamaluotsit eivät ehdi kaikkia tilattuja ja luotsauksia suorittaa, eikä alus halua odottaa, on vapaavuorollaan luotsaavalle suoritettava voimassa olevien työaikasäännösten mukainen ylityökorvaus sekä kello 23.00 - 06.00 välisenä aikana matkakulujen korvauksena mk 12,-.

Taksa II

Aluksen kiinnittämisestä ja irroittamisesta kannetaan maksu seuraavan taksan mukaan:

Aluksen vetomäärä nettorek. tonnia	Maksu mk
0 - 1000	50,-
1001 - 3000	80,-
3001 - 5000	140,-
yll 5000	230,-

Maksut peritään erikseen laivan kiinnityksestä ja irroittamisesta.

Siirroista peritään ainoastaan yksinkertainen maksu, mikäli siirto tapahtuu samassa laiturissa. Siirrettäessä toiseen laituriin peritään irroitus- ja kiinnitysmaksu.

Mikäli mahdollisissa olevia miehiä ei ole riittävästi käytettävissä ja tästä syystä työhön joudutaan kutsumaan vapaana olevia, peritään heille voimassa olevien työaikasäännösten mukainen ylityökorvaus sekä kello 23.00 - 06.00 välisenä aikana matkakulujen korvauksena mk 12,- matkasta työhön ja kotimatkasta, kummastakin erikseen.

Satamallikenneosastolla on kuitenkin oikeus sopia laivayhtiön henkilökunnan käyttämisestä kiinnitys- ja irroitus tehtävissä, mikäli osastolla ei ole riittävästi henkilökuntaa tehtävään määrättäväksi. Jos laivayhtiön henkilökuntaa on tehtävässä vähintään puolet kokonaishenkilömäärästä, veloitetaan ainoastaan 50 % taksan mukaisesta maksusta. Edellä tarkoitettu laivayhtiön henkilökunta on yhtiön palveluksessa eikä ole satamalaitoksen työnjohdon valvonnan alaisena.

Kun satamahenkilökuntaan kuuluvat joutuvat poistamaan jäitä aluksen ja laiturin välistä kiinnityksen yhteydessä, maksetaan siitä erillisenä korvauksena mk 12,- kutakin työhön osallistujaa kohden.

Nämä taksat tulevat voimaan 1.12.1974 alkaen.

173. KOMPASSINTARKISTUSLAITTEIDEN KÄYTTÖTAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama lokakuun 28 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:21 ja 156)

Satamalaitoksen kompassintarkistuslaitteita käyttäviltä aluksilta ei kanneta erillistä maksua, mutta aluksella, joka käyttää kompassintarkistuslaitteita, tulee olla mukana satamaluotsi, jolle on suoritettava korvaus luotsaustaksan mukaan. Tästä säännöstä voi satamakaupteeni harkintansa mukaan myöntää poikkeuksen moottoriveneille tai vastaaville.

Tämä taksa tulee voimaan 1.12.1974 alkaen.

174. SATAMALAITOKSEN VEDENMYYNTITAKSA.

Satamalautakunnan vahvistama lokakuun 28 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:23 ja 151)

Sataman vesipostelista annettaessa $4,20 \text{ mk/m}^3$
Plenin maksu vedenannosta on 20,- mk.

Käytettäessä satamahinaajaa vedenotossa peritään vedestä lisämaksua kuljetuksesta ja pumppaamisesta hinaustaksan alimman taksan mukaan. Kun vesi otetaan ylityöaikana, sunnuntai- tai juhlapäivänä, on vedenottajan korvattava tästä aiheutunut ylityö- tai pyhätökorvaus voimassa olevan työaikalain ja työehtosopimuksen mukaisesti.

Tämä taksa tulee voimaan 1.12.1974 alkaen.

175. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJOILLE
SUORITETTAVAT KOKOuspALKKIOT.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat lokakuun 30 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:148)

Kaupunginvaltuusto päätti kumota 19.12.1962 vahvistamansa ja viimeksi 13.12.1972 tarkistamansa Helsingin kaupungin viranhaltijain kokouspalkkiosäännön taannehtivasti 1.4.1974 alkaen, sekä päätti vahvistaa kunnallisen yleisen virkaehtosopimuksen 47 §:n nojalla viranhaltijoille suoritettavat kokouspalkkiot 1.4.1974 lukien seuraaviksi:

	Puheenjohtaja	Jäsen	Muut saapuvilla olevat viranhaltijat
Kaupunginvaltuusto	-	-	70,00
Kaupunginhallitus	105,00	70,00	50,00
Kaupunginhallituksen jaosto	75,00	50,00	35,00
Muut ratkaisovaltaa käyttävät hallintoelimet	75,00	50,00	35,00
Tilapäiset elimet, joilla ei ole ratkaisovaltaa	52,50	35,00	35,00

176. HELSINGIN KAUPUNGIN LUOTTAMUS-
MIESTEN PALKKIOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun
30 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:147)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin
luottamusmiesten palkkiosäännön 2 §:n 1 momentin ja 3 §:n 1
momentin 1.4.1974 lukien kuulumaan seuraavasti:

2 §:n 1 momentin 3 kohta: Kaupungin muut hallintoelimet sekä
kaupunginhallituksen toimesta pysyväisluonteista tehtävää
varten asetettavat toimikunnat ja niihin verrattavat, hallin-
nollista ratkaisovaltaa käyttävät elimet:

Puheenjohtaja 75 mk (65 mk)

Jäsen 50 mk (50 mk)

- - - - -

3 §. Kaupungin hallintoelimen määrättyä asiaa selvittämään
asettaman, ilman hallinnollista ratkaisovaltaa olevan komi-
tean, toimikunnan, neuvottelukunnan ja muun tilapäisen eli-
men kokouksista suoritetaan palkkiona puheenjohtajalle 52,50
mk (50 mk) ja jäsenelle 35 mk (35 mk).

- - - - -

177. HELSINGIN KAUPUNGIN JAKAMINEN
ÄÄNESTYSALUEISIIN.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun
30 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:117)

Kaupunginvaltuusto päätti jakaa kaupungin alueen 203
äänestysalueeseen seuraavasti:

1. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 1-12, 14, 29-31,
43 ja 193 sekä Mustikkamaa,
Korkeasaari, Palosaari, Hylky-
saari, Tervasaari, Särkkä,
Harakka, Melkki, Harmaja ja
Länsisaaret.
2. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 13, 17, 18, 44a
ja 44b.
3. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 15, 16, 19 ja 20.
4. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 21, 23 ja 24-26.
5. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 22, 45, 131, 132b
ja 140.
6. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 27, 28, 32-37,
38a, 38b, 39a, 39c, 40, 41,
41a, 42, 95a, 95b, 96, 97, 99
ja 103 sekä valtionrautateiden
ratapiha- ja asema-alue, Kaisa-
niemen ravintola ja Kasvitie-
teellinen puutarha.
7. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 46-54, 57-59, 98
ja 210 sekä Ruotsalainen teat-
teri.
8. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 55, 56, 100a, 100b,
101, 102 ja 195-197 sekä tähti-
tieteellinen observatorio.
9. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 62-68, 162, 163,
192, 194, 198, 215a, 215b,
215c, 216 ja 217 sekä Kampin-
tori.

10. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 69, 69a, 70 ja 71.
11. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 72, 73, 76 ja 77.
12. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 74, 75, 153 ja 156.
13. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 154, 155 ja 179.
14. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 157, 158, 166a, 166b, 167, 167a, 168-170, 172, 173 ja 414 sekä Lapinlahden sairaala, luterilainen, ortodoksinen, Kaartin ja muhamettilainen hautausmaa, Ruoholahden ja Salmisaaren täytealueet ja niihin kuuluvat saaret samoin kuin Iso Pääsi, Morsian ja Sulhanen sekä korttelit n:o 780-782, 784-789 ja 791-794.
15. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 78-82, 174, 175a ja 175b sekä Jätkäsaari täytealueineen.
16. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 61, 86-89 ja 94.
17. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 84a, 84b, 85, 90, 117 ja 164.
18. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 83, 91-93, 113, 118 ja 165.
19. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 111, 112, 115 ja 125.
20. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 114, 116 ja 119.
21. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 120-123, 176-178, 181 ja 235-237.
22. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 124 ja 218-233.
23. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 60, 104, 106, 107, 107a ja 110 sekä Johanneksen kirkko.
24. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 105 ja 108.
25. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 109 ja 126.
26. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 127, 128, 180, 183 ja 185.
27. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 129, 130 ja 182 sekä Liuskasaari, Sirpalesaari ja Uunisaaret.

28. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 133-136, 199-204 ja 234 sekä Kaivopuiston muut osat, Luoto, Ryssänkari, Katajanokan luoto, Valkosaarenkari ja Valkosaari.
29. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 137-139, 141, 143-147, 159 ja 190.
30. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 142, 148-152, 160, 161, 184, 186-189 ja 191.
31. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 287, 297-301 ja 301a sekä Hakaniemen halli.
32. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 252, 288, 289, 291-295 ja 296a-296c sekä Sörnäisten tehdas-, varasto- ja satama-alueet ynnä Ostkap, Hanasaari, Sompasaari ja Nihti.
33. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 250, 251 ja 286.
34. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 253, 271-275, 277, 278 ja 280-285 sekä Pieni Verkosaari.
35. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 305, 312 ja 318.
36. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 306, 307, 313 ja 314.
37. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 308, 315, 316 ja 363.
38. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 302-304, 309-311, 317, 322, 330, 385, 394, 395 ja 396 sekä Eläintarhan huvilat.
39. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 320, 321, 323-325 ja 327 sekä Kallion kirkko.
40. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 326, 336, 338a ja 339.
41. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 319, 328, 329, 333 ja 335.
42. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 331, 332, 334, 334a ja 341.
43. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 337, 338b, 342 ja 344-346.
44. ä ä n e s t y s a l u e : Korttelit n:o 340 ja 343.

45. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 347, 358 ja 359.
46. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 360, 361, 366 ja 367.
47. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 348-351.
48. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 368, 374, 376 ja 390.
49. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 352, 353, 354a, 355, 356, 364, 365 ja 370.
50. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 357, 371, 372, 372a, 373, 375, 377, 378, 380-382 ja 393 sekä Alppila, Linnanmäki ja vesisäiliöt.
51. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 369, 379, 383, 384, 387-389, 391 ja 392.
52. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 401, 402, 403a, 403b ja 404-409 sekä Hakasalmen huvila.
53. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 410, 411, 412a, 412b ja 419.
54. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 413, 420, 428 ja 429.
55. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 416-418, 422, 423, 426 ja 427.
56. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 424, 425 ja 437.
57. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 435, 436, 442, 443, 446 ja 447.
58. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 421, 431, 432 ja 438.
59. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 433, 439, 451 ja 454 sekä Hietaniemi, Ourat, Hietaniemen karit, Porsas, Taivallahti, Taivalsaari sekä juutalaisen ja yksityisen kreikkalaiskatolisen seurakunnan hautausmaa, krematorio ja uurnalehto.
60. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 448 ja 449.
61. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 462, 463, 468, 469 ja 472-474 sekä Hesperia.

62. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 464, 470, 475, 480, 481, 484 ja 491 sekä Soutustadion.
63. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 477-479, 486 ja 524.
64. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 487, 488, 494, 495 ja 500.
65. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 485, 492, 498, 499, 505, 506 ja 518.
66. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 514, 515, 522, 523 ja 525 sekä Pallokenttä, Kaupunginpuutarha, Uimastadion ja Eläintarha.
67. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 512, 513 ja 521.
68. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 496, 497, 503, 508 ja 510 sekä Kesäranta (Bjälbo), Rajasaari, Humaluodot, Bråvalla ja Ulvåsa.
69. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 504, 507, 509, 511, 516 ja 517.
70. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 519, 520, 526, 529, 604, 635 ja 642 sekä Meilahden huvilat, Laakso, Laakson sairaala, Seurasaari ja Pukkisaaret.
71. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 601, 605, 607, 608, 621 ja 634.
72. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 622-625 sekä Lemberg 8 ja Stenbacka 6.
73. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 609, 613, 615 ja 620.
74. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 610-612, 614 ja 616-619 sekä muuntaja-asema.
75. ä ä n e s t y s a l u e, (Ruskeasuon itäinen äänestysalue): Se osa Ruskeasuon kaupunginosasta, joka on linjan Koroistentie-Kiskontie ja sen pohjoinen jatke itäpuolella.

76. ä ä n e s t y s a l u e, (Ruskeasuon läntinen äänestys-alue): Se osa Ruskeasuon kaupunginosasta, joka on linjan Koroistentie-Kiskontie ja sen pohjoinen jatke länsipuolella.
77. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 531, 532, 532a, 532b, 534, 536-539 ja 548-551.
78. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 690-707 sekä Kova-osaisten Ystävät r.y:n parakki.
79. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 530, 540-544, 546 ja 580.
80. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 533, 535, 545, 547, 581 ja 582.
81. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 557-559 ja 584-586.
82. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 649, 650, 654, 655 ja 658 sekä korttelin n:o 649 itäpuolella olevat, 21. kaupunginosassa sijaitsevat rakennukset ja talo Hämeentie 39.
83. ä ä n e s t y s a l u e: Koko 23. ja 27. kaupunginosa.
84. ä ä n e s t y s a l u e: Rajoina Koskelantie - 24. ja 25. kaupunginosien välinen raja-Intiankatu-korttelien n:o 931, 936, 940, 945, 946 ja 944 luoteisraja-Limingantie-Sofianlehdonkadun jatke 22. ja 24. kaupunginosien rajalle, näiden kaupunginosien välinen raja-Kustaa Vaasan tie.
85. ä ä n e s t y s a l u e: Kumpulan kaupunginosaan korttelit n:o 948-949 ja Käpylän kaupunginosaan korttelit n:o 950-951 ja 953 sekä Sofianlehto, Itä-Pasilan asuntoalue, Kumpulan siirtolapuutarha, Vallilan ulkoilmanäyttämö, pyöräilystadion ja ravirata.
86. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 853, 855-858, 859a, 859b, 860-862, 865, 867-874 ja 876 sekä Keijontien parakit ja Käpylän asema.

87. ä ä n e s t y s a l u e: Käpylän kaupunginosan korttelit n:o 818-822, 823a, 823b, 824, 836-837, 839-840, 847-850 ja 952.
88. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 800-803, 806-817, 825-828, 830, 842 ja 878-880.
89. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 884-886, 888, 890-892, 893a, 893b, 894-899, 973-974 ja 979-993.
90. ä ä n e s t y s a l u e: Koskelan kaupunginosa lukuun ottamatta kortteleita 973-974 ja 979-993.
91. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 552-556, 583, Vallilan siirtolapuutarha sekä Hermanninkadun ja Kumpulankadun varrella olevat huvilat.
92. ä ä n e s t y s a l u e: Korttelit n:o 651-653, 656, 657, 660-662, 664, 665, 666, 675 ja 676.
93. ä ä n e s t y s a l u e: Koko 17. kaupunginosa, Pasilan asema mukaan luettuna ja Auran sairaala.
94. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lauttasaarentie sen itäpäästä alkaen - Otavantie - Pajalahdentie - Meripuistotie - Tallbergin puistotien itäinen jatke.
95. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Merikylpylän puisto-Heporaudan puisto-Lahnalahden puisto - Lauttasaarentie - Otavantie - Pajalahdentie - Meripuistotie - Heikkiläntie - Perttulantie.
96. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat kaupungin raja - Koivusaaren pohjoispuolitse Länsiväylälle - Isokaari - Heporaudan puisto - Merikylpylän puisto.
97. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lauttasaarentie - Lahnalahden puisto - Isokaari.

98. ä ä n e s t y s a l u e : Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lauttasaaren ja 20. kaupunginosien välinen raja - Lauttasaarentie - Gyldenintie - Maamonlahden puisto.
99. ä ä n e s t y s a l u e : Se osa Lauttasaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat kaupungin raja - Koivusaaren pohjoispuolitse Länsiväylälle - Lauttasaarentie - Gyldenintie - Maamonlahden puisto, lukuun ottamatta Hevossaarta, Mustasaarta ja Kaskisaarta, jotka kuuluvat 193. äänestysalueeseen.
100. ä ä n e s t y s a l u e , (Munkkiniemen eteläinen äänestysalue): Se osa Munkkiniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Saunalahti - Munkkiniemen puistotie - Kadetintie - Riihitie - Laajalahdentie - Laajalahti - Pikku Kuusisaaren ja Kuusisaaren välinen salmi.
101. ä ä n e s t y s a l u e , (Munkkiniemen itäinen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan korttelit n:o 30019, 30020, 30027 ja 30049-30052.
102. ä ä n e s t y s a l u e , (Munkkiniemen koillinen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan korttelit n:o 30053 -30056 ja 30058.
103. ä ä n e s t y s a l u e , (Munkkiniemen läntinen äänestysalue): Se osa Munkkiniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Läntinen moottoritie - Huopalahdentie - Lokkalantie - Solnantie - Perustie - Laajalahdentie - Munkkiniemen puistotie - korttelin n:o 30027 länsiraja - Munkinpolku - Laajalahdentie - Laajalahti sekä Helsingin kaupunkiin kuuluva osa Tarvon saaresta.
104. ä ä n e s t y s a l u e , (Niemenmäen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan Niemenmäen osa-alue ja kortteli n:o 30059.

105. ä ä n e s t y s a l u e, (Munkkivuoren eteläinen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan Munkkivuoren osa-alueen korttelit n:o 30101, 30102 ja 30106-30111.
106. ä ä n e s t y s a l u e, (Munkkivuoren läntinen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan Munkkivuoren osa-alueen korttelit n:o 30103-30105, 30114 ja 30115 sekä niiden länsipuolinen alue Talin puhdistamo mukaan luettuna.
107. ä ä n e s t y s a l u e, (Munkkivuoren pohjoinen äänestysalue): Munkkiniemen kaupunginosan Munkkivuoren osa-alueen korttelit n:o 30112, 30113, 30116 ja 30117 sekä niiden pohjoispuolinen alue kaupunginosan rajalle asti.
108. ä ä n e s t y s a l u e, (Pajamäen ja Talin äänestysalue): Pitäjänmäen kaupunginosan Pajamäen ja Talin osa-alueet.
109. ä ä n e s t y s a l u e, (Pitäjänmäen itäinen äänestysalue): Pitäjänmäen kaupunginosan Marttilan ja Pitäjänmäen teollisuusalueen osa-alueet sekä se osa Reimarlan osa-alueesta, joka on linjan Henrikin tie-Tanelintie-Konalantie-Kylväjätie itäpuolella.
110. ä ä n e s t y s a l u e, (Pitäjänmäen läntinen äänestysalue): Se osa Pitäjänmäen kaupunginosan Reimarlan osa-alueesta, joka on linjan Henrikin tie-Tanelintie-Konalantie-Kylväjätie länsipuolella.
111. ä ä n e s t y s a l u e, (Konalan itäinen äänestysalue): Se osa Konalan kaupunginosasta, joka on linjan Kylväjätie-Konalantie-Malminkartanontie itäpuolella.
112. ä ä n e s t y s a l u e, (Konalan läntinen äänestysalue): Se osa Konalan kaupunginosasta, joka on linjan Kylväjätie-Konalantie-Malminkartanontie länsipuolella.

113. ä ä n e s t y s a l u e, (Etelä-Haagan eteläinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, joka on Lapinmäentien eteläpuolella ja Vihdintien länsipuolella.
114. ä ä n e s t y s a l u e, (Etelä-Haagan läntinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Kylänevankujan läntinen jatke-Kylänevankuja-Robert Hermansonin tie-Haagan urheilutie-Palo-kaivon aukio-Steniuksentie-Ahjokuja-Lapinmäentie-Vihdintie.
115. ä ä n e s t y s a l u e, (Etelä-Haagan itäinen äänestysalue): Se osa Etelä-Haagan osa-alueesta, jonka rajat ovat Lapinmäentie-Ahjokuja-Steniuksentie-Kylänevantie-Matkamiehentie ja lisäksi Kivihaan osa-alue.
116. ä ä n e s t y s a l u e, (Etelä-Haagan luoteinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Vihdintie-rantarata-Tunnelitie-Palokaivon aukio-Haagan urheilutie-Robert Hermansonin tie-Kylänevankuja-Kylänevankujan läntinen jatke.
117. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Haagan äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Vihdintie-Etelä-Haagan ja Pohjois-Haagan osa-alueiden välinen raja-korttelien n:o 29042 ja 29043 välinen raja-Mäkipellontie-Oskelantie-rantarata.
118. ä ä n e s t y s a l u e, (Pohjois-Haagan eteläinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Pohjois-Haagan ja Etelä-Haagan osa-alueiden välinen raja-Aino Acktén tie - Eliel Saarisen tie-Haagan ja Oulunkylän kaupunginosien välinen raja.
119. ä ä n e s t y s a l u e, (Pohjois-Haagan läntinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat

Adolf Lindforsin tie-Näyttelijäntie-Aino Acktén tie-Pohjois-Haagan ja Etelä-Haagan osa-alueiden välinen raja-Vihdintie, sekä lisäksi Lassilan osa-alue.

120. ä ä n e s t y s a l u e, (Pohjois-Haagan itäinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Oulunkylän ja Haagan kaupunginosien välinen raja-Elieel Saarisen tie-Aino Acktén tie-Näyttelijäntie-Ida Aalbergin tie-korttelin n:o 29139 länsiraja ja sen pohjoinen jatke-Haagan ja Etelä-Kaarelan kaupunginosien välinen raja.
121. ä ä n e s t y s a l u e, (Pohjois-Haagan pohjoinen äänestysalue): Se osa Haagan kaupunginosasta, jonka rajat ovat Lassilan ja Pohjois-Haagan osa-alueiden välinen raja-Haagan ja Etelä-Kaarelan kaupunginosien välinen raja-korttelin n:o 29319 länsirajan pohjoinen jatke ja korttelin länsiraja-Ida Aalbergin tie-Adolf Lindforsin tie ja sen läntinen jatke.
122. ä ä n e s t y s a l u e, (Kannelmäen itäinen äänestysalue): Se osa Kannelmäen osa-alueesta, joka on linjan korttelin n:o 33128 itärajan pohjoinen jatke ja korttelin itäraja-Kaarelantie-Vanhaistentie-korttelin n:o 33120 itäraja ja sen eteläinen jatke itäpuolella.
123. ä ä n e s t y s a l u e, (Kannelmäen läntinen äänestysalue): Se osa Etelä-Kaarelan kaupunginosan Kannelmäen osa-alueesta, joka on etelä- ja länsipuolella linjaa korttelin n:o 33123 etelärajan läntinen jatke ja korttelin eteläraja-Kanneltie-korttelin n:o 33120 itäraja ja sen eteläinen jatke.
124. ä ä n e s t y s a l u e, (Kannelmäen pohjoinen äänestysalue): Se osa Kannelmäen osa-alueesta, joka on länsi- ja pohjoispuolella linjaa korttelin n:o 33128 itärajan pohjoinen

jatke ja korttelin itäraja-
Kaarelantie-Vanhaistentietä
etelään-Kanneltie-korttelin
n:o 33123 eteläraja ja sen
läntinen jatke.

125. ä ä n e s t y s a l u e, (Etelä-Kaarelan äänestysalue):
Koko 33.kaupunginosa (Etelä-
Kaarela) Kannelmäen osa-
aluetta lukuun ottamatta.
126. ä ä n e s t y s a l u e, (Maunulan kaakkoinen ja Metsä-
län äänestysalue): Se osa Ou-
lunkylän kaupunginosasta, jon-
ka rajat ovat Tuusulantie-Ou-
lunkylän ja Käpylän kaupungin-
osien välinen raja-Oulunkylän
ja Pasilan kaupunginosien vä-
linen raja-Oulunkylän ja Haa-
gan kaupunginosien välinen
raja-Metsälän ja Maunulan osa-
alueiden välinen raja-Männikkö-
tie-Koivikkotie-Rajametsäntie-
Pakilantie.
127. ä ä n e s t y s a l u e, (Maunulan läntinen äänestysalue)
Se osa Oulunkylän kaupungin-
osasta, jonka rajat ovat Maunu-
lantie-Kuusikkotietä kaakkoon
-Metsäpurontie-Männikkötie-
Töyrytie-Koivikkotie-Männikkö-
tie-Maunulan ja Metsälän osa-
alueiden välinen raja-Oulun-
kylän ja Haagan kaupunginosien
välinen raja-Pirkkolantie.
128. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Maunulan äänestysalue):
Se osa Oulunkylän kaupungin-
osasta, jonka rajat ovat Metsä-
purontie-Rajametsäntie-Koivik-
kotie-Töyrytie-Männikkötie.
129. ä ä n e s t y s a l u e, (Maunulan koillinen äänestys-
alue): Se osa Oulunkylän kau-
punginosasta, jonka rajat ovat
Oulunkylän ja Pakilan kaupun-
ginosien välinen raja-Pakilan-
tie-Käskynhaltijantie-Kivi-
padontie ja sen pohjoinen jat-
ke-Tuusulantie.
130. ä ä n e s t y s a l u e, (Maunulan pohjoinen ja Pirkko-
lan äänestysalue): Se osa Ou-
lunkylän kaupunginosasta, jon-
ka rajat ovat Muurimestarintie-

Oulunkylän ja Pakilan kaupunginosien välinen raja-Pakilantie-Metsäpurontie-Kuusikkotietä luoteeseen-Maunulantie-Pirkkolantie-Oulunkylän ja Haagan kaupunginosien välinen raja.

131. ä ä n e s t y s a l u e, (Patolan läntinen äänestysalue):
Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Käs-kynhaltijantie-Mestarintie-Mäkitorpantie-Kylävoudintie-Oulunkylän ja Käpylän kaupunginosien välinen raja-Tuusulantie.
132. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Oulunkylän äänestysalue):
Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, jonka rajat ovat Oulunkylän ja Pakilan kaupunginosien välinen raja-Yhdyskunnantie-Siltavoudintie-Oulunkyläntie-päärata-Kylävoudintie-Mäkitorpantie-Mestarintie-Käskynhaltijantie-Kivipadontie ja sen pohjoinen jatke-Tuusulantie.
133. ä ä n e s t y s a l u e, (Oulunkylän itäinen äänestysalue): Se osa Oulunkylän kaupunginosasta, joka on linjan Yhdyskunnantie-Siltavoudintie-Oulunkyläntie-päärata etelä- ja itäpuolella.
134. ä ä n e s t y s a l u e, (Länsi-Pakilan läntinen äänestysalue): Se osa Pakilan kaupunginosan Länsi-Pakilan osaluetta, joka on Pakilantien länsipuolella.
135. ä ä n e s t y s a l u e, (Länsi-Pakilan itäinen äänestysalue): Se osa Pakilan kaupunginosan Länsi-Pakilan osaluudesta, joka on Pakilantien itäpuolella.
136. ä ä n e s t y s a l u e, (Itä-Pakilan äänestysalue):
Pakilan kaupunginosan Itä-Pakilan osa-alue.
137. ä ä n e s t y s a l u e, (Paloheinän äänestysalue): Tuomarinkylän kaupunginosan Paloheinän osa-alue.

138. ä ä n e s t y s a l u e, (Tuomarinkylän äänestysalue):
Tuomarinkylän kaupunginosa
lukuun ottamatta Paloheinän
osa-alueetta.
139. ä ä n e s t y s a l u e: Viikin kaupunginosa ja se osa
Malmin kaupunginosan Pihlaja-
mäen osa-alueesta, joka on
Rapakiventien ja Pihlajamäen-
tien länsipuolella, lukuun
ottamatta kortteleita n:o 38001
- 38010 ja 38020 - 38022.
140. ä ä n e s t y s a l u e: Malmin kaupunginosan Pihlaja-
mäen osa-alueen korttelit
n:o 38011 - 38018 ja 38027.
141. ä ä n e s t y s a l u e: Malmin kaupunginosan Pihlaja-
mäen osa-alueen korttelit
n:o 38001 - 38010 ja 38020
- 38022 sekä se osa Pihlaja-
mäen osa-alueesta, joka on
Rapakiventien ja Pihlajamäen-
tien itäpuolella, lukuun otta-
matta kortteleita n:o 38011-
38018 ja 38027.
142. ä ä n e s t y s a l u e, (Ala-Malmin äänestysalue):
Rajoina Latokartanontie -
Pukinmäentie - rautatie-Ormus-
mäentie-Vasaratie ja sen itäi-
nen jatke-Malmin ja Suurmetsän
(Puistolän) kaupunginosien vä-
linen raja-Malmin ja Mellun-
kylän kaupunginosien välinen
raja-Malmin ja Vartiokylän
kaupunginosien välinen raja-
Malmin ja Viikin kaupunginosi-
en välinen raja.
143. ä ä n e s t y s a l u e, (Pukinmäen äänestysalue): Rajoi-
na Vantaanjoki-Malmin ja Pukin-
mäen kaupunginosien välinen
raja-Syystie-Suvitie-Ahomäen-
tie-Karhusuontie-Uimarannan-
tie-Vantaanjoki.
144. ä ä n e s t y s a l u e, (Ylä-Malmin äänestysalue): Ra-
joina rautatie-hiekkakuopan
raide-Vanha Tapanilantie-Not-
kotie-Vainiotie-Syystie-Malmin
ja Pukinmäen kaupunginosien
välinen raja.

145. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Tapaninkylän kaupungin-
osan Tapaninvainion osa-alue-
eesta, jonka rajat ovat Van-
taanjoki-Uimarannantie-Karhu-
suontie-Ahomäentie-Suvitie-
Syystie-Vainiontie-Notkotie-
Vanha Tapanilantie-Länsirinne-
tie-Kottaraistie-Leppälinnun-
tie-Hippiäistie-Leivosentie-
Leivosenkuja-Vallesmannintie.
146. ä ä n e s t y s a l u e, (Tapanilan äänestysalue): Ra-
joina hiekkakuopan raide-Vanha
Tapanilantie-Länsirinnentie-
Sidetie-Yrttimaantie-Tapanin-
kylän ja Suurmetsän (Puisto-
lan) kaupunginosien välinen
raja-Malmin ja Suurmetsän kau-
punginosien välinen raja-Vasa-
ratien itäinen jatke-Vasaratie
-Ormusmäentie-rautatie.
147. ä ä n e s t y s a l u e, (Tapanilan pohjoinen ja Puisto-
lan läntinen äänestysalue):
Rajoina Suutarilan ja Tapanin-
kylän kaupunginosien välinen
raja-Vallesmannintie-Leivosen-
kuja-Leivosentie-Hippiäistie-
Leppälinnuntie-Kottaraistie-
Länsirinnentie-Sidetie-Yrtti-
maantie-Malmin ja Suurmetsän
kaupunginosien välinen raja-
Suuntimotien lounainen jatke
Suuntimotielle-Suuntimotie-
Alankotie ja sen läntinen jat-
ke-rautatie.
148. ä ä n e s t y s a l u e, (Suurmetsän äänestysalue): Se
osa Suurmetsän (Puistolän)
kaupunginosasta, joka on linjan
Mustanniementie-Mustanniemen-
kuja-Sirkkalanmäki-Puistolän-
tie ja sen läntinen jatke -
rautatie-rautatiestä kohtisuo-
raan Raidepolun ja Alankotien
risteykseen-Alankotie-Suunti-
motie ja sen lounainen jatke
itäpuolella, lukuun ottamatta
Jakomäen osa-alueetta.
149. ä ä n e s t y s a l u e, (Suutarilan äänestysalue): Ra-
joina Suutarilan ja Tapanin-
kylän kaupunginosien välinen
raja - Siltamäen ja Ala-Tikku-
rilan osa-alueiden välinen ra-
ja-kaupungin raja-Mustanniemen-

tie-Mustanniemenkuja-Sirkka-lanmäki-Puistolantie ja sen läntinen jatke-rautatie.

150. ä ä n e s t y s a l u e, (Kulosaaren eteläinen äänestysalue): Se osa Kulosaaren kaupunginosasta, jonka rajat ovat Marsalkan tie-Kulosaa-rentie-Risto Rytin tie-Kyösti Kallion tie-Svinhufvudintie-Tupasaarentie-Itäinen moottoritie-Tullisaaren selkä-Hopeasalmi.
151. ä ä n e s t y s a l u e, (Kulosaaren pohjoinen äänestysalue): Se osa Kulosaaren kaupunginosasta, joka ei kuulu 150. äänestysalueeseen.
152. ä ä n e s t y s a l u e, (Herttoniemen lounainen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, joka on länsipuolella linjaa Itäinen moottoritie-Hiihtomäentie-Mäyrätie-Majavatatie ja sieltä hiihtomäen pohjoispuolitse Fastholman länsikärkeen.
153. ä ä n e s t y s a l u e, (Herttoniemen läntinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Kettutie-Eränkävijäntori-Susitie-Majavatatie-Hiihtomäentie-Mäyrätie-Majavatatie ja sieltä hiihtomäen pohjoispuolitse Fastholman länsikärkeen, josta korttelien n:o 43128 ja 43125 pohjoispuolitse Kettutielle.
154. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Herttoniemen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Herttoniementie-Hiihtomäentie-Majavatatie-Susitie-Eränkävijäntori-Kettutie-Siilitie-Herttoniementie.
155. ä ä n e s t y s a l u e, (Herttoniemen luoteinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Herttoniemen ja Viikin kaupunginosien välinen raja-Viikintie-Viikintien ja Kärppäkujan risteyskorttelin n:o

43153 luoteisraja-Siilitie-Kettutie ja sieltä korttelien n:o 43125 ja 43128 pohjoispuolitse Fastholman länsikärkeen.

156. ä ä n e s t y s a l u e, (Herttoniemen pohjoinen äänestysalue): Ne osat Herttoniemen ja Vartiokylän kaupunginosista, joiden rajat ovat Herttoniementie-Siilitie-korttelin n:o 43153 luoteisraja ja sen jatke-Viikintie-Herttoniemen rata.
157. ä ä n e s t y s a l u e, (Herttoniemen teollisuusalueen ja Länsi-Roihuvuoren äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosasta, jonka rajat ovat Roihuvuorentie sen pohjoispäästä alkaen-korttelin n:o 43215 pohjoisraja ja länsiraja-korttelin n:o 43214 länsiraja ja eteläraja-Roihuvuorentie-Abraham Wetterin tie-Johan Sederholmin tie-Väylänsuu-Loppilahti-Tullisaaren selkä-Itäinen moottoritie-Herttoniementie-Porvoontie.
158. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Roihuvuoren äänestysalue): Herttoniemen kaupunginosan Roihuvuoren osa-alueen korttelit n:o 43214 ja 43215.
159. ä ä n e s t y s a l u e, (Roihuvuoren pohjoinen äänestysalue): Herttoniemen kaupunginosan Roihuvuoren osa-alueen korttelit n:o 43217-43223.
160. ä ä n e s t y s a l u e, (Roihuvuoren itäinen äänestysalue): Se osa Herttoniemen kaupunginosan Roihuvuoren osa-alueesta, joka on linjan Roihuvuorentie-Abraham Wetterin tie-Johan Sederholmin tie-Väylänsuu itäpuolella, lukuun ottamatta kortteleita n:o 43217-43223.
161. ä ä n e s t y s a l u e, (Marjaniemen äänestysalue): Marjaniemen osa-alue siihen kuuluvine saarineen.

162. ä ä n e s t y s a l u e, (Puotilan eteläinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotilan osa-alueen korttelit n:o 45201, 45207-45209, 45215 ja 45216 sekä niiden länsipuolinen ja Itäisen moottoritien eteläpuolinen osa Puotilan osa-alueesta.
163. ä ä n e s t y s a l u e, (Puotilan itäinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotilan osa-alueen korttelit n:o 45202-45206, 45210-45214, 45217 ja 45218 sekä niiden pohjois- ja itäpuolinen osa Puotilan osa-alueesta.
164. ä ä n e s t y s a l u e, (Puotinharjun läntinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotinharjun osa-alueen se osa, joka on Olavinlinnantien länsipuolella, ja se osa Vartiokylän teollisuusalueen osa-alueesta, joka on Herttoniemen radan itäpuolella.
165. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Puotinharjun äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotinharjun osa-alueen se osa, joka on Olavinlinnantien ja Myllymestarintien välissä.
166. ä ä n e s t y s a l u e, (Puotinharjun itäinen äänestysalue): Vartiokylän kaupunginosan Puotinharjun osa-alueen se osa, joka on Myllymestarintien itäpuolella.
167. ä ä n e s t y s a l u e, (Vartioharjun kaakkoinen äänestysalue): Se osa Vartiokylän kaupunginosan Vartioharjun osa-alueesta, joka on Itäväylän kaakkoispuolella.
168. ä ä n e s t y s a l u e, (Vesalan äänestysalue): Mellunkylän kaupunginosan Vesalan osa-alue.
169. ä ä n e s t y s a l u e: Mellunkylän kaupunginosan Kontulan osa-alueen korttelit n:o 47018 ja 47019.
170. ä ä n e s t y s a l u e: Mellunkylän kaupunginosan Kontulan osa-alueen korttelit n:o 47015-47017 ja 47020.

171. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Mellunkylän kaupungin-
osan Kontulan osa-alueesta,
jonka rajat ovat Vartiokylän
ja Mellunkylän kaupunginosien
välinen raja-Karjatanhuanpol-
ku-Raussintie-Humikkalantie-
Porttitie-Naapurintie-Emännän-
polku-kortteleiden n:o 47009
ja 47010 eteläraja-Tanhuantie-
korttelien n:o 47010 ja 47013
välinen raja-Kontulankuja-
Kontulan ja Vesalan osa-aluei-
den välinen raja.
172. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Mellunkylän kaupungin-
osan Kontulan osa-alueesta,
jonka rajat ovat Kontulantie-
Emännänpolku-Naapurintie-Port-
titie-Humikkalantie-Raussintie
-Karjatanhuanpolku-Vartiokylän
ja Mellunkylän kaupunginosien
välinen raja.
173. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Mellunkylän kaupungin-
osan Kontulan osa-alueesta,
jonka rajoina ovat Kontulan-
kaari-Kontulantie-Emännänpol-
ku-kortteleiden n:o 47009 ja
47010 eteläraja-Tanhuantie-
kortteleiden n:o 47010 ja
47013 välinen raja-Kontulan-
kuja-Kontulan ja Vesalan osa-
alueiden välinen raja-Koti-
konnuntie-Lettopolku-Lampipol-
ku-Isännänpolku-kortteleiden
n:o 47021 ja 47022 välinen
raja.
174. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Mellunkylän kaupungin-
osan Kontulan osa-alueesta,
jonka rajat ovat Malmin ja
Mellunkylän kaupunginosien
välinen raja-Kontulankaari-
kortteleiden n:o 47021 ja
47022 välinen raja-Isännän-
polku-Lampipolku-korttelin
n:o 47034 länsiraja-Lampipol-
ku-Sakara.
175. ä ä n e s t y s a l u e, (Suomenlinnan äänestysalue):
Suomenlinnan kaupunginosa,
Särkkää ja Harakkaa lukuun
ottamatta, sekä lisäksi Iso-
saari ja Kuivasaari.

176. ä ä n e s t y s a l u e, (Santahaminan äänestysalue):
Santahaminan kaupunginosa,
Isosaarta ja Kuivasaarta lu-
kuun ottamatta, sekä lisäksi
Liivasaaret.
177. ä ä n e s t y s a l u e, Laajasalon kaupunginosa Tah-
vonlahden, Hevossalmen ja
Jollaksen osa-alueet, Villingin
kaupunginosa sekä Itäsaaret.
178. ä ä n e s t y s a l u e, Vartiosaaren kaupunginosa ja
Laajasalon kaupunginosa Ylis-
kylän osa-alueen se osa, joka
on Laajasalontien itäpuolella.
179. ä ä n e s t y s a l u e, Laajasalon kaupunginosa Tulli-
saaren osa-alue sekä Yliskylän
osa-alueesta se osa, joka on
Laajasalontien länsipuolella
ja Koirasaarentien pohjois-
puolella.
180. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Myllypuron luoteinen
äänestys-alue): Vartiokylän
kaupunginosa Myllypuron osa-
alueen korttelit n:o 45133-
45139.
181. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Myllypuron lounainen
äänestysalue): Vartiokylän
kaupunginosa Myllypuron osa-
alueen korttelit n:o 45140 ja
45141 sekä 45147-45154.
182. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Myllypuron kaakkoinen
äänestysalue): Vartiokylän
kaupunginosa Myllypuron osa-
alueen korttelit n:o 45143-
45146.
183. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Myllypuron koillinen
äänestysalue): Vartiokylän
kaupunginosa Myllypuron
osa-alueen korttelit n:o
45129-45132 sekä 45142.
184. ä ä n e s t y s a l u e, (Myllypuron äänestysalue):
Vartiokylän kaupunginosa Myl-
lypuron osa-alue, lukuun otta-
matta sen Herttoniemen radan
lounaispuolella olevaa osaa ja
kortteleita n:o 45129-45154.

185. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Vartiokylän kaupungin-
osan Vartioharjun osa-aluees-
ta, joka on Itäväylän luoteis-
puolella sekä Mellunkylän kau-
punginosa Mellunmäen osa-alu-
een se osa, joka on korttelei-
den n:o 47213 ja 47224 etelä-
puolella sekä Itäväylän luo-
teispuolella.
186. ä ä n e s t y s a l u e, (Etelä-Haagan koillinen äänes-
tysalue): Se osa Haagan kau-
punginosasta, jonka rajat ovat
Haagan ja Pasilan kaupungin-
osien välinen raja-rantarata-
Nuijamiestentie-Matkamiehen-
tie-Kylänevantie-Steniuksen-
tie-Palokaivon aukio-Tunneli-
tie-Oskelantie-Mäkipellontie-
korttelien n:o 29042 ja 29043
välinen raja-Etelä-Haagan ja
Pohjois-Haagan osa-alueiden
välinen raja.
187. ä ä n e s t y s a l u e: Alppiharjun kaupunginosa kort-
teli n:o 362.
188. ä ä n e s t y s a l u e, (Vuosaaren pohjoinen äänestys-
alue): Rajoina Vuosaaren ja
Mellunkylän kaupunginosien
välinen raja-Mustasaarentie-
Isonvillasaarentie-Porslahden-
tie ja sen jatke-kaupungin raja.
189. ä ä n e s t y s a l u e, (Vuosaaren äänestysalue): Rajoi-
na Vuosaaren ja Vartiokylän
kaupunginosien välinen raja-
Melatie-Merikorttatie-Kallvi-
kintie-Vuosaarentie-Porslah-
dentie ja sen jatke-kaupungin
raja-Vuosaaren ja Ulkosaarten
kaupunginosien välinen raja-
Vuosaaren ja Villingin kaupun-
ginosien välinen raja-Vuosaa-
ren ja Vartiosaaren kaupungin-
osien välinen raja.
190. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Vuosaaren läntinen äänes-
tysalue): Rajoina Vuosaaren ja
Mellunkylän kaupunginosien vä-
linen raja-Melatie-Merikorttti-
tie-Kallvikintie-Heteniityntie
ja sen jatke-rakennuskaavan
mukaisten kortteleiden n:o 60
ja 64 välinen puistoalue-Ison-
villasaarentie-Mustasaarentie.

191. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Vuosaaren itäinen äänestysalue): Rakennuskaavan mukaiset korttelit n:o 64, 65 ja 66.
192. ä ä n e s t y s a l u e, (Keski-Vuosaaren eteläinen äänestysalue): Rajoina Kallvikintie-Hetenliityntie ja sen jatkeurheilukentän ja korttelin n:o 65 välinen puistoalue -Lokki-saarentie-Tiirakiventie-Porslahdentie-Vuosaarentie.
193. ä ä n e s t y s a l u e, (Lehtisaaren ja Kuusisaaren äänestysalue): Lehtisaari, Kuusisaari, Kaskisaari, Mustasaari ja Hevossaari.
194. ä ä n e s t y s a l u e: Suurmetsän kaupunginosan Jakomäen osa-alueen korttelit n:o 41201-41205 ja 41208.
195. ä ä n e s t y s a l u e: Suurmetsän kaupunginosan Jakomäen osa-alueen korttelit n:o 41206-41207 ja 41209-41215.
196. ä ä n e s t y s a l u e: Suurmetsän kaupunginosan Jakomäen osa-alue lukuun ottamatta kortteleita n:o 41201-41215.
197. ä ä n e s t y s a l u e, (Tammisalons äänestysalue): Tammisalons kaupunginosa.
198. ä ä n e s t y s a l u e, (Mellunmäen äänestysalue): Mellunkylän kaupunginosan Mellunmäen osa-alue lukuun ottamatta kortteleiden n:o 47213 ja 47224 eteläpuolelle sekä Itäväylän luoteispuolelle jäävää osaa.
199. ä ä n e s t y s a l u e: Suutarilan kaupunginosan Siltämäen osa-alue.
200. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Mellunkylän kaupunginosan Kontulan osa-alueesta, jonka rajat ovat Malmin ja Mellunkylän kaupunginosien välinen raja-Kontulan ja Vesalan osa-alueiden välinen raja korttelin n:o 47032 itäpuolitse-Kotikonnuntie-Lettopolku-korttelin n:o 47034 länsiraja-Lampipolku-Sakara.

201. ä ä n e s t y s a l u e: Se osa Lauttasaaren kaupungin-
osasta, jonka rajat ovat kau-
punginosan eteläinen ja itäi-
nen raja-Tallbergin puisto-
tien itäinen jatke-Heikkilän-
tie-Perttulantie Hevosenkenkä-
lahteen ja siitä Tiiraluodon
länsipuolitse kaupunginosan
eteläiseen rajaan.
202. ä ä n e s t y s a l u e: Laajasalon kaupunginosan Ylis-
kylän osa-alueen se osa, joka
on Koirasaarentien eteläpuolel-
la ja Laajasalontien länsipuo-
lella.
203. ä ä n e s t y s a l u e: Toisilla paikkakunnilla, laitok-
sissa ym. oleskelevat Helsingin
kaupungissa henkikirjoitetut
ja kaupungissa henkikirjoite-
tut vakinaista asuinpaikkaa
vailla olevat henkilöt.

178. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJAIN
KOKOUSHALUKKIOSÄÄNNÖN KUMOAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 30
p:ltä 1974.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1962:144 ja 1972:148)

Kaupunginvaltuusto päätti kumota 19.12.1962 vahvista-
mansa ja viimeksi 13.12.1972 tarkistamansa Helsingin kau-
pungin viranhaltijain kokouspalkkiosäännön taannehtivasti
1.4.1974 alkaen.

179. HELSINGIN KAUPUNGIN VIRANHALTIJOILLE
SUORITETTAVAT KOKOUSHALVAT.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat lokakuun
30 p:nä 1974.

Kaupunginvaltuusto päätti vahvistaa kunnallisen yleisen virkaehtosopimuksen 47 §:n nojalla viranhaltijoille suoritettavat kokouspalkkiot 1.4.1974 lukien seuraaviksi:

	Puheen- johtaja	Jäsen	Muut saapuvilla olevat viranhaltijat
Kaupunginvaltuusto	-	-	70,00
Kaupunginhallitus	105,00	70,00	50,00
Kaupunginhallituksen jaosto	75,00	50,00	35,00
Muut ratkaisuvall- taa käyttävät hallintoelimet	75,00	50,00	35,00
Tilapäiset elimet, joilla ei ole rat- kaisuvalltaa	52,50	35,00	35,00

180. HELSINGIN KAUPUNGIN LUOTTAMUSMIESTEN
PALKKIOSÄÄNNÖN MUUTOS.

Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 30 p:ltä
1974.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:147)

Kaupunginvaltuusto päätti muuttaa Helsingin kaupungin
luottamusmiesten palkkiosäännön 2 §:n 1 momentin ja 3 §:n
1 momentin 1.4.1974 lukien kuulumaan seuraavasti:

2 §:n 1 momentin 3 kohta:

Kaupungin muut hallintoelimet sekä kaupunginhallituksen
toimesta pysyväisluonteista tehtävää varten asetettavat toi-
mikunnat ja niihin verrattavat, hallinnollista ratkaisuvalltaa
käyttävät elimet:

Puheenjohtaja 75 mk (65 mk)

Jäsen 50 mk (50 mk)

3 §:n 1 momentti:

Kaupungin hallintoelimen määrättyä asiaa selvittämään
asettaman, ilman hallinnollista ratkaisuvalltaa olevan komi-
tean, toimikunnan, neuvottelukunnan ja muun tilapäisen eli-
men kokouksista suoritetaan palkkiona puheenjohtajalle 52,50
mk (50 mk) ja jäsenelle 35 mk (35 mk).

Samalla kaupunginvaltuusto päätti, että edellä 2 koh-
dassa tarkoitettuja palkkioita koskevia määräyksiä kaupungin-
valtuuston kokouksessa läsnä olemaan velvollisten viranhalti-
jain osalta noudatetaan 1.10.1974 lukien.

181. LAKI KUNNALLISHALLITUKSESTA KAUPUNGISSA
ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 8 p:nä 1974.
(Suomen AsK 818/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:47 ja 154)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallis-
hallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 an-
netun asetuksen 55 §:n 2 c kohta, sellaisena kuin se on 30
päivänä joulukuuta 1965 annetussa laissa (723/65), ja 55
§:n 3 kohta, sellaisena kuin se on 4 päivänä kesäkuuta 1965
annetussa laissa (304/65), näin kuuluviksi:

55 §. Verotettavaa tuloa taksoitettaessa on, jollei elinkeino-
toiminnan tuloksen ja maatilatalouden tulon vahvistamisesta
muuta erikseen säädetä, noudatettava seuraavia säännöksiä:

2 c) Verovelvollisen tulosta on vähennettävä hänen suo-
rittamansa edellä 1 a kohdassa tarkoitettu avustus. Samoin on
verovelvollisen henkilön tulosta vähennettävä kansaneläkeva-
kutusmaksu, joka on verovuonna toimitetun kunnallisverotuk-
sen yhteydessä pantu hänen maksettavakseen; työttömyyskas-
soihin suoritettut maksut; vakuutusmaksu, jonka hän on suorit-
tanut luopumiseläkelain (16/74) 11 §:n tai 21 §:n mukaisesti;
maksut, jotka hän on suorittanut omasta taikka puolisonsa tai
lastensa henki- tai muusta henkilövakuutuksesta, paitsi edel-
lä tässä kohdassa tai 2 d kohdassa taikka sairausvakuutuslais-
sa tarkoitettusta, kuitenkin enintään 90 markkaa kutakin per-
heenjäsentä kohti; milloin hän on ennen verovuoden päättymis-
tä täyttänyt 65 vuotta, 1 000 markkaa; sekä milloin hänen
työ- ja toimintakykynsä on jonkin elimen puuttumisen tai toi-
mintavajavuuden vuoksi pysyvästi alentunut eikä jäljempänä
tässä kohdassa toisin säädetä, jos hänen työkyvyttömyys- tai
haitta-asteensa on esitetyn selvityksen mukaan katsottava
olevan sata prosenttia, 2 000 markkaa, tai jos sanottu pro-
senttimäärä on pienempi, prosenttimäärää vastaava osa 2 000
markasta, ja milloin verovelvollinen on sotapalveluksessa
tai sotatoimessa tai niihin liittyvissä erityisissä olosuh-
teissa saanut ruumiinvamman tai sairauden, niin ikään edellä
säädetty työkyvyttömyys- tai haitta-asteen perusteella myön-
nettävä vähennys vastaavasti tapaturmaviraston käyttämien
arvioimisperusteiden mukaan. Verovelvollisella, joka saa tu-
lostaan tehdä tässä kohdassa tarkoitettun vähennyksen iän pe-
rusteella, on oikeus työkyvyttömyys- tai haitta-asteen

perusteella vähentää vain viidenkymmenen prosentin työkyvyttömyys- tai haitta-asteen ylittävää prosenttimäärää vastaava osa 2 000 markasta. Jos verovelvollinen on verovuonna saanut kansaneläkelain mukaista työkyvyttömyyseläkettä, katsotaan hänen tässä kohdassa tarkoitettua työkyvyttömyys- tai haitta-asteensa olevan kahdeksankymmentä prosenttia, jollei verovelvollinen esitä selvitystä siitä, että työkyvyttömyys- tai haitta-aste on suurempi.

3) Verovelvollisen henkilön tulosta on vielä, sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto kutakin vuotta varten päättää, lapsivähennyksenä vähennettävä vähintään 400 ja enintään 650 markkaa jokaiselta lapselta tai ottolapselta, jota hän verovuonna on elättänyt ja joka ennen verovuoden alkua ei ole täyttänyt kuuttatoista vuotta. Milloin vaimoa on erikseen verotettava, tehtäköön vähennys vain sen puolison tulosta, joka lapsen joko yksin tai pääasiallisesti on elättänyt. Lapsen osalta, jolla itsellään on tuloa, saadaan vähennys tehdä ainoastaan sikäli, kuin sanottu tulo on valtuuston päättämää määrää pienempi. Mikäli edellä mainitun lapsen oma tulo on ansiotuloa tai perhe-eläkettä, saadaan vähennys kuitenkin tehdä täysimääräisenä.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1974 toimitettavassa kunnallisverotuksessa.

182. ASETUS KASVATUSNEUVOLA-ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 8 p:nä 1974.
(Suomen AsK 832/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:158)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 19 päivänä marraskuuta 1971 annetun kasvatusneuvola-asetuksen (778/71) 9 §:n 2 momentti seuraavasti:

9 §. - - - - -
Psykologilta ja sosiaalityöntekijältä vaaditaan 3 §:ssä tarkoitettu koulutusneuvolassa saatu koulutus vasta vuoden 1977 alusta lukien. Psykologilta ja sosiaalityöntekijältä, joka tätä ennen on toiminut kasvatusneuvolan psykologina tai sosiaalityöntekijänä yhden vuoden tai joka kasvatusneuvolain voimaan tullessa oli kasvatusneuvolan vakinainen psykologi tai sosiaalityöntekijä, ei vaadita koulutusneuvolassa saatua koulutusta.

183. SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN PÄÄTÖS TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSESSA JA LYHYTAIKAISSA TYÖSUHTEISSA OLEVIEN TYÖNTEKIJÄIN ELÄKEASETUKSESSA TARKOITETUN PALKKAINDEKSILUVUN VAHVISTAMISESTA.

Annettu marraskuun 13 p:nä 1974.
(Suomen AsK 831/74)

Sosiaali- ja terveysministeriö on 23 päivänä helmikuuta 1962 annetun työntekijäin eläkeasetuksen (183/62) 9 §:n ja samana päivänä annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkeasetuksen (184/62) 9 §:n nojalla päättänyt, että mainituissa pykälissä tarkoitettu palkkaindeksiluku vuonna 1975 on 383.

184. VALTIOVARAINMINISTERIÖN PÄÄTÖS TULO- JA
OMAISUUSVEROTUKSESSA ELANTOKUSTANNUSTEN KAL-
LEUDEN TÄHDEN TEHTÄVÄSTÄ TULON VÄHENNYKSESTÄ.

Annettu marraskuun 13 p:nä 1974.
(Suomen AsK 837/74)

Valtiovarainministeriö on 19 päivänä marraskuuta 1943 annetun tulo- ja omaisuusverolain (888/43) 29 §:n 1 momentin 5 kohdan nojalla, sellaisena kuin tämä kohta on 4 päivänä tammikuuta 1974 annetussa laissa (2/74), määrännyt, että sellaisen verovelvollisen henkilön tulosta, joka verovuonna on asunut Suomessa, niin kuin sanotun lain 7 §:n 2, 3, 4 ja 5 momentissa sanotaan, on vuodelta 1974 toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa elantokustannusten kalleuden tähden vähennettävä:

milloin kysymyksessä on naimaton henkilö, eronnut tai leski taikka puoliso, joita lain 11 §:n 1 momentin mukaan on verotettava erikseen niin kuin eri verovelvollisia, sellaisella jäljempänä mainitulla paikkakunnalla, joka kuuluu ensimmäiseen kalleusryhmään, 100 markkaa ja toiseen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 70 markkaa; sekä

milloin kysymyksessä ovat puoliset, joita on verotettava heidän yhteenlasketun tulonsa perusteella, ensimmäiseen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 170 markkaa ja toiseen kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 125 markkaa.

Ensimmäiseen kalleusryhmään kuuluvat:

Espoon, Helsingin, Joensuun, Jyväskylän, Kauniaisten, Kemin, Kemijärven, Oulun, Rovaniemen, Tampereen, Tornion ja Vantaan kaupungit sekä Enontekiön, Inarin, Kemin maalaiskunnan, Kittilän, Kolarin, Kuusamon, Muonion, Pelkosenniemen, Pellon, Posion, Ranuan, Rovaniemen maalaiskunnan, Sallan, Savukosken, Simon, Sodankylän, Tervolan, Utsjoen ja Ylitornion kunnat.

Toiseen kalleusryhmään kuuluvat:

Forssan, Haminan, Hangon, Heinolan, Hyvinkään, Hämeenlinnan, Iisalmen, Imatran, Järvenpään, Kajaanin, Kankaanpään, Keravan, Kokkolan, Kotkan, Kouvolan, Kuopion, Kuusankosken, Lahden, Lappeenrannan, Lieksan, Lohjan, Loimaan, Loviisan, Maarianhaminan, Mikkelin, Mäntän, Naantalın, Nurmeksen, Pieksämäen, Pietarsaaren, Porin, Porvoon, Raahen, Raision, Rautan, Riihimäen, Salon, Savonlinnan, Seinäjoen, Tammisaaren, Turun, Uudenkaupungin, Vaasan, Valkeakosken, Vammalan,

Varkauden, Ylivieskan ja Äänekosken kaupungit, Jämsän, Karhulan, Karjaan, Lapuan, Nokian, Oulaisten, Outokummun, Suolahden, Suonenjoen ja Toijalan kauppalat sekä Anttolan, Artjärven, Enon, Enonkosken, Hailuodon, Haukiputaan, Heinolan maalaiskunnan, Hirvensalmen, Hollolan, Hyrynsalmen, Iin, Ilomantsin, Joutsan, Joutsenon, Juankosken, Juukan, Juvan, Jyväskylän maalaiskunnan, Jämsänkosken, Kaarinan, Kaarlelan, Kaavin, Kajaanin maalaiskunnan, Kalannin, Kangasalan, Kannonkosken, Karstulan, Karttulan, Keiteleen, Kempeleen, Kerimäen, Kestilän, Kesälahden, Keuruun, Kiihtelysvaaran, Kiimingin, Kinnulan, Kirkkonummen, Kiteen, Kiuruveden, Kivijärven, Konginkankaan, Kontiolahden, Kuhmon, Kuivaniemen, Kymin, Kyyjärven, Kälviän, Kärkölän, Laitilan, Lapinlahden, Laukaan, Lempäälän, Leppävirran, Lestijärven, Limingan, Liperin, Lohjan maalaiskunnan, Lumijoen, Luopioisen, Maaningan, Mikkelin maalaiskunnan, Muhoksen, Mustasaaren, Muuramen, Mäntsälän, Nastolan, Nilsiän, Nuijamaan, Nummen, Nurmijärven, Närpiön, Orimattilan, Oulunsalon, Padasjoen, Paltamon, Parikkalan, Pielaveden, Pihtiputaan, Piippolan, Pirkkalan, Polvijärven, Pornaisen, Pudasjärven, Pukkilan, Punkaharjun, Puolangan, Pyhäjärven, Pyhännän, Pyhäselän, Pylkönmäen, Pälkäneen, Rautalammin, Rautavaaran, Rautjärven, Ristiinan, Ristijärven, Ruokolahden, Rääkkylän, Saaren, Saarijärven, Sahalahden, Siilinjärven, Sipoon, Sippolan, Siuntion, Sonkajärven, Sotkamon, Sumiaisen, Suomenniemen, Suomussalmen, Säynätsalon, Taivalkosken, Tammisaaren maalaiskunnan, Temmeksen, Tervon, Tohmajärven, Toivakan, Tuupovaaran, Tuusniemen, Tuusulan, Tyrnävän, Utajärven, Uukuniemen, Uuraisen, Vaalan, Valtimon, Varpaisjärven, Vehmersalmen, Vesannon, Vieremän, Viialan, Viitasaaren, Vihdin, Viljakkalan, Vuolijoen, Värtsilän, Yli-Iin, Ylikiimingin ja Ylöjärven kunnat.

185. LIIKENNEMERKEISTÄ ANNETUN KULKULAITOSTEN
JA YLEISTEN TÖIDEN MINISTERIÖN PÄÄTÖKSEN MUUT-
TAMINEN.

Liikenneministeriön päätös marraskuun 21 p:ltä 1974.
(Suomen AsK 850/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:123, 1968:115, 1971:85
ja 1972:9)

Liikenneministeriö on

m u u t t a n u t liikennemerkeistä 27 päivänä marras-
kuuta 1957 annetun kulkulaitosten ja yleisten töiden minis-
teriön päätöksen (384/57) 1 §:n, 2 §:n 1 ja 3 momentin, 4
§:n 2 momentin b, c ja g kohdan sekä 3 ja 4 momentin, 5 §:n
1 ja 3 momentin, 6 §:n 1 momentin, 2 momentin d, i ja j koh-
dan sekä 3 ja 4 momentin, 7 §:n, 8 §:n 2 momentin a, e, f,
g, h, i ja j kohdan sekä 3 momentin, 9 §:n 2 momentin d, g,
i ja l kohdan sekä 10 ja 11 §:n,
sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 2 momentin d, i ja j
kohta, 8 §:n 2 momentin f, g ja i kohta sekä 9 §:n 2 momentin
1 kohta 24 päivänä heinäkuuta 1968 annetussa päätöksessä
(458/68), 9 §:n 2 momentin i kohta 8 päivänä lokakuuta 1964
annetussa päätöksessä (506/64) ja 10 § osittain muutettuna
mainitulla 24 päivänä heinäkuuta 1968 annetulla päätöksellä
ja 4 päivänä kesäkuuta 1971 ja 17 päivänä tammikuuta 1972
annetuilla päätöksillä (458/71 ja 55/72), sekä

l i s ä n n y t 4 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin
se on osittain muutettuna mainitulla 24 päivänä heinäkuuta
1968 annetulla päätöksellä, uuden ca, p ja r kohdan, sekä
sanottuun pykälään uuden 5 ja 6 momentin, 5 §:ään uuden 4
momentin, 6 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osittain
muutettuna mainituilla 24 päivänä heinäkuuta 1968, 4 päivänä
kesäkuuta 1971 ja 17 päivänä tammikuuta 1972 annetuilla pää-
töksillä, uuden da, ka ja la kohdan, 8 §:n 2 momenttiin, sel-
laisena kuin se on osittain muutettuna mainituilla 8 päivänä
lokakuuta 1964, 24 päivänä heinäkuuta 1968 ja 17 päivänä tam-
mikuuta 1972 annetuilla päätöksillä, uuden p kohdan sekä 9
§:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osittain muutettuna
mainituilla 8 päivänä lokakuuta 1964 ja 24 päivänä heinäkuuta
1968 annetuilla päätöksillä, uuden m, n, o ja p kohdan seu-
raavasti:

1 §. Liikenteen ohjaamiseksi tieliikenneasetuksen (331/57)
2 §:ssä mainitulla tiellä on tarpeen vaatiessa käytettävä
tämän päätöksen mukaisia liikennemerkkejä, liikennevaloja
ja ajorataan tehtäviä merkintöjä sekä sulkulaitteita. Poliisi-
miehen liikenteen ohjaamiseksi antamista käsimerkeistä on
voimassa, mitä niistä on erikseen määrätty.

2 §. 1. Liikennemerkkit ja muut liikenteen ohjaamiseksi tarkoitettut laitteet asettaa tieliikenneasetuksen säännösten mukaisesti tienpitäjä. Niiden asettaminen kadulle, torille tai muulle vastaavanlaiselle liikennealueelle kuuluu kuitenkin asianomaiselle kaupungille tai kauppalalle. Rautatien taso-risteyksen merkit (IB f ja IB g) asettaa rautatien kunnossapitäjä.

3. Lukuun ottamatta maistraatin tai järjestysvoimien tieliikenneasetuksen 29 §:n nojalla tai liikenneministeriön sanotun asetuksen 24 §:n nojalla antamiin päätöksiin perustuvia merkkejä sekä opastusmerkkejä ja tien teknillisiin laitteisiin niiden rakenteesta johtuen tarvittavia rajoitusmerkkejä samoin kuin tien kunnosta tai tiellä suoritettavasta työstä johtuvia tilapäisiä merkkejä, ei kaupungissa ja kauppalassa saa liikennemerkkejä eikä liikennevaloja asettaa eikä ajoratamerkkintöjä tehdä ilman poliisipiirin päällikön suostumusta, jota ei kuitenkaan ilman pätevää syytä saa evätä. Maalaiskunnassa on muun tienpitäjän kuin tie- ja vesirakennushallintoviraomaisen pysyväksi tarkoitetun liikennemerkkin asettamiseen saatava asianomaisen poliisipiirin päällikön suostumus. Tie- ja vesirakennushallintoviranomaisen on asettamista tässä momentissa tarkoitetuista liikennemerkeistä ensi tilassa ilmoitettava poliisipiirin päällikölle. Etuajooikeutetun tien merkkiä (IIIA a) ei kuitenkaan saa maalaiskunnassa asettaa ilman liikenneministeriön suostumusta.

4 §.

2. Varsinaiset varoitusmerkit ovat:

b) T i e n m u t k a (kuvat IA b a, IA b b, IA b c ja IA b d). Merkkiä IA b a ja IA b b käytetään osoittamaan mutkaa, joka on vaarallinen pienen kaarresäteen tai rajoitetun näkemän johdosta tahi muusta vastaavasta syystä. Merkkiä käytetään vain, jos mutka on poikkeuksellinen tien yleiseen linjaukseen nähden. Merkkiä IA b c ja IA b d käytetään osoittamaan toisiaan seuraavia vaarallisia mutkia. Mikäli mutkia on enemmän kuin kaksi, osoitetaan mutkaisen tienosan pituus lisäkilvellä. Jos mutkien välillä on suora tienosa siten, että lisäystä ajonopeudesta voi aiheutua vaaraa, osoitetaan mutkaiset tienosat erikseen;

c) T i e n r i s t e y s (kuva IA c). Merkkiä voidaan käyttää varoittamaan risteyksestä, jossa risteysajoa koskevan yleisen säännöksen mukaisesti on väistettävä samanaikaisesti oikealta lähestyvää ajoneuvoa. Merkkiä käytetään erityisesti, kun risteys ei ole riittävän etäältä selvästi havaittavissa. Merkkiä ei käytetä varoittamaan liikenneympyrästä tai liikennevaloilla varustetusta risteyksestä;

c a) S i v u t i e n r i s t e y s (kuvat IA c a, IA c b ja IA c c). Merkkiä voidaan käyttää varoittamaan risteyksestä, jossa risteävää tietä kulkevalle on liikennemerkkein määrätty väistämismellollisuus. Merkkiä käytetään vain, milloin risteystä lähestyttäessä voi syntyä epäselvyyttä väistämismellollisuudesta tai milloin rajoitetun näkemän, risteuksen muodon tai muun syyn vuoksi risteys voi olla vaarallinen. Merkillä IIIA a etuajooikeutetuksi osoitetulla tiellä

käytetään sivutien risteyksen merkkiä vain poikkeuksellisesti. Merkissä käytettävä tunnus voi vaihdella risteävän tien suunnan mukaisesti;

g) L a p s i (kuva IA g). Merkkiä voidaan käyttää varoittamaan tienkohdasta, jolla koulun tai leikkipaikan läheisyyden vuoksi taikka muusta vastaavasta syystä liikkuu tavallista runsaammin lapsia;

p) L a u t t a, l a i t u r i t a i r a n t a (kuva IA p); sekä

r) P y ö r ä i l i j ä (kuva IA r). Merkillä varoitetaan tienkohdasta, jossa polkupyöräilijät tai moottoripolkupyöräilijät pyörätien päättymisen johdosta siirtyvät ajoradalle. Merkillä voidaan myös osoittaa risteävää pyörätietä tai tienkohtaa, jolla esiintyy tavallista runsaammin polkupyöräilijöitä tai moottoripolkupyöräilijöitä.

3. Varoitusmerkki sijoitetaan kulkusuunnassa ajoradan oikealle puolelle. Erityisistä syistä voidaan samanlainen merkki lisäksi sijoittaa ajoradalla olevalle korokkeelle, ajoradan vasemmalle puolelle tai ajoradan yläpuolelle.

4. Varoitusmerkki sijoitetaan 150-250 metriä, moottoritiellä kuitenkin 300-500 metriä ennen vaarapaikkaa. Asutustaajamassa saa varoitusmerkin olosuhteiden sitä edellyttäessä sijoittaa lähemmäksi vaarapaikkaa. Mikäli edellä mainituista matkoista joudutaan asutustaajaman ulkopuolella erityisistä syistä poikkeamaan, on etäisyys osoitettava lisäkilvellä.

5. Varoitusmerkki sijoitetaan siten, että sen lähin kohta on vähintään 0.5 metrin ja enintään 3.5 metrin etäisyydellä ajoradan ulkoreunasta tai jalkakäytävän ajoradan puoleisesta reunasta taikka, milloin tiessä on piennar, enintään 1.5 metrin etäisyydellä sen ulkoreunasta. Asutustaajamassa voidaan varoitusmerkki olosuhteiden sitä edellyttäessä sijoittaa edellä mainittua lähemmäksi ajoradan tai jalkakäytävän reunaa. Tällöinkin on noudatettava, mitä liikennemerkkien sijoittamisesta on 2 §:n 4 momentissa määrätty. Jollei muuta ole määrätty, tulee alimman merkin tai lisäkilven alareunan korkeuden ajoradan pinnasta olla 1.5-2.2 metriä, jalkakäytävällä tai pyörätiellä kuitenkin 2.0-3.0 metriä näiden pinnasta mitattuna. Samaan pylvääseen tai telineeseen saa kiinnittää enintään kaksi varoitusmerkkiä lisäkilpineen. Tämän momentin määräyksiä ei sovelleta sijoitettaessa merkki ajoradan yläpuolelle.

6. Varoitusmerkkiä ei saa käyttää, milloin olosuhteet muutoinkin määräysten mukaan edellyttävät erityistä varovaisuutta.

5 §. 1. a) R a u t a t i e n t a s o r i s t e y s i l m a n p u o m e j a (kuva IB a). Merkki, jota käytetään rautatien tasoristeysmerkin (IB f tai IB g) lisäksi, on 4 §:n 1 momentin mukainen veturia esittävällä kuviolla varustettu varoitusmerkki;

b) R a u t a t i e n t a s o r i s t e y s, j o s s a o n p u o m i t (kuva IB b). Merkki on 4 §:n 1 momentin mukainen veräjää esittävällä kuviolla varustettu varoitusmerkki.

Edellä a ja b kohdissa mainitut merkit sijoitetaan niin kuin varsinaiset varoitusmerkit. Niitä on käytettävä kaikissa tien ja rautatien tasoristeyksissä.

3. Edellä 1 momentin a kohdassa ja 2 momentissa mainittujen merkkien lisäksi varustetaan ilman puomeja oleva rautatien tasoristeys joko merkillä y k s i r a i t e i - s e n r a u t a t i e n t a s o r i s t e y s (kuva IB f) tai merkillä k a k s i - t a i u s e a m p i r a i t e i - s e n r a u t a t i e n t a s o r i s t e y s (kuva IB g). Merkki IB f tai IB g sijoitetaan noin 5 metrin etäisyydelle lähimmästä kiskosta siten, että sen alareunan korkeus ajoradan pinnasta on 2.4-2.8 metriä.

4. Tässä pykälässä mainitut varoitusmerkit on pimeän aikana valaistava tai varustettava heijastavalla pinnalla.

6 §. 1. Kieltoa tai rajoitusta osoittava liikennemerkki on tässä pykälässä mainituin poikkeuksin 640 mm:n läpimittainen ympyrä, jonka reuna on 75 mm:n leveydeltä punainen ja jonka keltaisessa keskustassa on kiellon tai rajoituksen sisältöä osoittava musta kuvio tai merkintä. Merkkiä voidaan, milloin erityisiä syitä on, käyttää myöskin 400 mm:n läpimittaiseksi pienennettynä.

2. Kieltoa tai rajoitusta koskevat merkit ovat:

d) O h i t u s k i e l t o (kuva IIA d). Merkki osoittaa, että muun liikkuvan moottorikäyttöisen ajoneuvon kuin kaksipyöräisen sivuvaunuttoman moottoripyörän tai moottoripolkupyörän ohittaminen on kielletty merkistä seuraavaan yleisen tien tai kadun risteykseen tahi ohituskiellon päättymistä osoittavaan merkkiin asti. Merkissä on kuvattuna kaksi vierekkäistä autoa, joista oikeanpuoleinen on musta ja vasemmanpuoleinen punainen. Merkki asetetaan tien tai ajoradan molemmille puolille;

d a) O h i t u s k i e l t o p ä ä t t y y (kuva IIA d a). Merkissä on keltaisella pohjalla kuvattuna kaksi harmaata autoa, joiden yli on 45° kulmassa vedetty neljä ohutta mustaa juovaa;

i) P y s ä k ö i n t i k i e l l e t t y (kuva IIA j). Merkki osoittaa, että ajoneuvon pysäköinti on kielletty ajoradan sillä puolella, jolle merkki on asetettu, merkistä seuraavaan yleisen tien tai kadun risteykseen, jollei lyhyempää vaikutusalueetta ole osoitettu. Merkin yhteydessä voidaan sallittu pysäköinti-aika ilmaista lisäksi kilvellä. Merkin keskusta on sininen ja varustettu 45° kulmassa vedetyllä 50 mm:n punaisella juovalla. Rakennuksen seinään, sisäänkäytävän kohdalle asetettuna merkki osoittaa, että käytävän eteen on jätettävä riittävä tila siinä pysäytettävien ajoneuvojen kulkua varten. Tällöin voidaan merkkiä käyttää myöskin 400 mm:n läpimittaiseksi pienennettynä. Merkkiä voidaan pienoiskoossa käyttää pysäköintimittareiden peitoksi asetetuissa suojuksissa, milloin mittarein varustetun pysäköintipaikan käyttöä on rajoitettu;

j) P y s ä h t y m i n e n k i e l l e t t y (kuva IIA j a). Merkki osoittaa, että ajoneuvon pysäyttäminen muusta

Tienmutka

IA b a

Tienmutka

IA b b

Tienmutka

IA b c

Tienmutka

IA b d

Tienristeys

IA c

Sivutien risteys

IA c a

Sivutien risteys

IA c b

Sivutien risteys

IA c c

Lapsi

IA g

Lautta, laituri tai ranta

IA p

Pyöräilijä

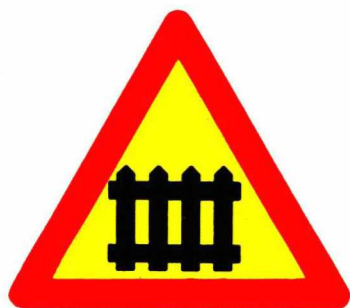
IA r

Rautatien tasoristeys ilman puomeja

IB a

Rautatien tasoristeys, jossa on puomit

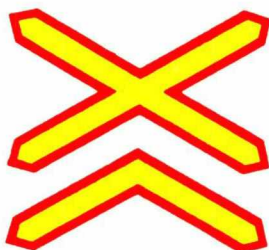
IB b

Yksiraiteisen rautatien tasoristeys

IB f

Kaksi- tai useampiraiteisen rautatien tasoristeys

IB g

Ohituskielto

IIA d

Ohituskielto päättyy

IIA d a

Pysäköinti kielletty

IIA j

Pysähtyminen kielletty

IIA j a

Ajoneuvoyhdistelmän suurin sallittu kokonaispaino

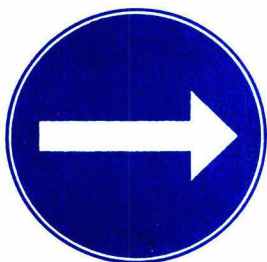
IIA k a

Suurin sallittu telipaino

IIA l a

Pakollinen ajosuunta

IIB a

Pakollinen kiertosuunta

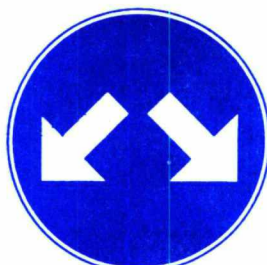
IIB b

Liikenteen jakaja

IIB c 1

Liikenteen jakaja

IIB c 2

Pyörätie

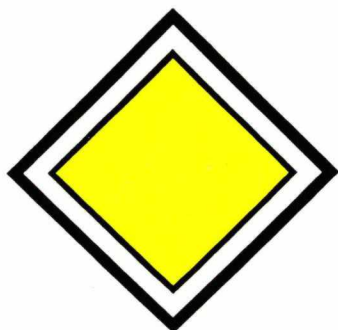
IIB d

Jalkakäytävä

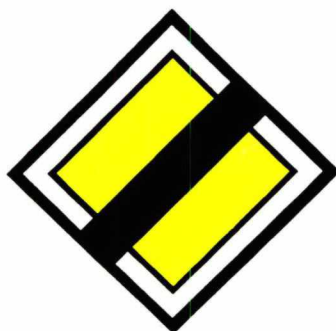
IIB e

Etuajo-oikeutettu tie

IIIA a

Etuajo-oikeuden päättyminen

IIIA b

Kohtaamispaikka

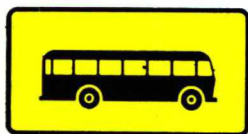
IIIA c

Pysäköintipaikka

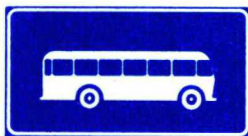
IIIA f

Linja-auton pysäkki

IIIA g 1

Linja-auton pysäkki

IIIA g 2

Raitiovaunun pysäkki

IIIA h

Taksiasema

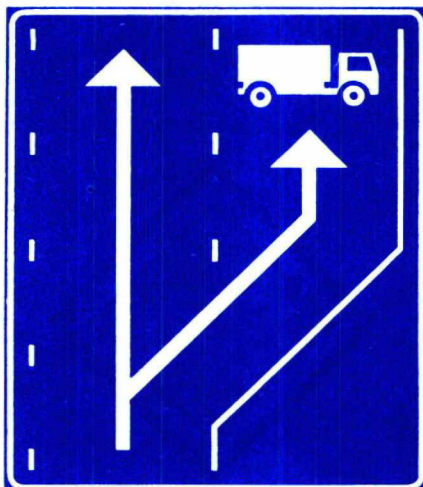
IIIA i

Suojatie

IIIA j

Ryömimiskaista

IIIA p

Paikannimi

IIIB d

Tien numero

IIIB g 1

IIIB g 2

IIIB g 3

Suunnistustaulussa ja tienviitassa
käytettävät tunnukset

Moottoritie

IIIB i 1

Autolautta

IIIB i 2

Lentoasema

IIIB i 3

Raskaille,
leveille,
korkeille tai
pitkille ajo-
neuvoille tahi
ajoneuvoyhdis-
telmille tarkoi-
tettu tie

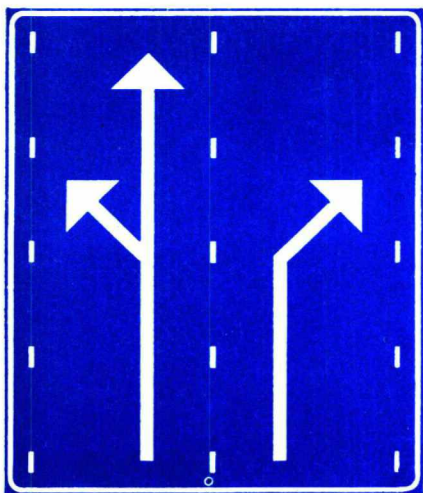
IIIB i 4

Invalidipalvelu

IIIB i 5

Ajokaistaopastus

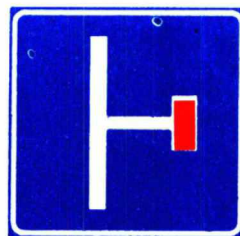
IIIB 1

Umpitie

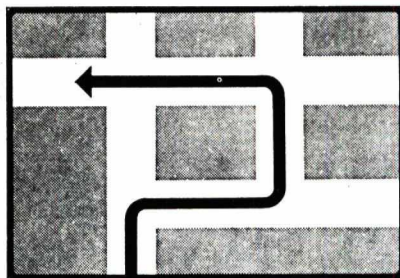
IIIB m 1

Umpitie

IIIB m 2

Ajoreittiopastus

IIIB n

Pyöräilijöiden opastusmerkki

IIIB o

Jalankulkijoiden opastusmerkki

IIIB p

Lisäkilvet
Kohteen sijainti

VA

VB

Etäisyys kohteeseen

VC

Vaikutusalueen pituus

VD

Vapaa leveys

VE

Ajoneuvoryhmä

VF

VG

VH

VI

Kellonaika

8 - 17

VJ

(8 - 13)

VK

8 - 14

VL

Lossi

VM

Tukkitien risteys

VO

VN

STOP
200 m

VP

VR

VS

syystä kuin pakollisen liikenne-esteen takia on kielletty ajoradan sillä puolella, jolle merkki on asetettu, merkistä seuraavaan yleisen tien tai kadun risteykseen, jollei lyhyempää vaikutusalueetta ole osoitettu. Merkin keskusta on sininen ja siinä on kaksi ristiin vedettyä 50 mm:n punaista juovaa. Merkkiä voidaan pienoisuudessa käyttää pysäköintimittareiden peitoksi asetetuissa suojuksissa, milloin mittarein varustetun pysäköintipaikan käyttöä on rajoitettu;

 k a) A j o n e u v o y h d i s t e l m ä n s u u -
 r i n s a l l i t t u k o k o n a i s p a i n o (kuva
 IIA k a);

 l a) S u u r i n s a l l i t t u t e l i p a i -
 n o (kuva IIA l a);

 3. Kieltoa tai rajoitusta osoittava merkki sijoitetaan yleensä välittömästi siihen kohtaan, josta merkin osoittama kielto tai rajoitus alkaa. Merkki IIA r, IIA s tai IIA t a sijoitetaan kuitenkin kohtaan, jota ennen ajoneuvo on olosuhteista riippuen pysäytettävä tai mahdollisimman lähelle tällaista kohtaa. Merkkiä IIA k, IIA k a, IIA l, IIA l a, IIA m tai IIA n voidaan etäisyyttä kohteeseen osoittavalla lisäkilvellä varustettuna tai suunnistustaulussa käyttää osoittamaan kiellon tai rajoituksen alaisen tienkohdan sijaintia opastettaessa raskaita, leveitä tai korkeita ajoneuvoja tai ajoneuvoyhdistelmiä sanotun tienkohdan ohi. Muutoin on noudatettava, mitä varoitusmerkkien sijoittamisesta on 4 §:n 3 ja 5 momentissa määrätty. Kielletyn kääntymissuunnan merkki (IIA c 2) voidaan kuitenkin sijoittaa myös yksinomaan ajoradan vasemmalle puolelle tai sen yläpuolelle.

4. Kieltoa tai rajoitusta osoittavaa merkkiä ei saa käyttää, milloin tieliikenneasetuksen säännökset muutoinkin ilmeisesti edellyttävät vastaavan kiellon tai rajoituksen noudattamista.

7 §. 1. Määräystä osoittava merkki on yleensä 640 mm:n tai, milloin olosuhteet sitä vaativat, 400 mm:n ympyrä, jossa on valkoinen reunus ja sinisellä pohjalla määräystä kuvaava valkoinen kuvio.

2. Määräystä osoittavat merkit ovat:

a) P a k o l l i n e n a j o s u u n t a (kuva IIB a). Merkki osoittaa ainoan ajoneuvoille sallitun kulkusuunnan, joka on osoitettu merkin keskustassa olevalla vaakasuoralla nuolella;

b) P a k o l l i n e n k i e r t o s u u n t a (kuva IIB b). Merkki on risteyksessä kierrettävä vastapäivään. Se on 1000 mm:n läpimittainen ja 350 mm:n korkea sininen lieriö, jonka ulkopinnassa on kahdeksan vaakasuoraa nuolta;

c) L i i k e n t e e n j a k a j a (kuva IIB c 1). Merkki osoittaa, miltä puolelta liikennekoroke tai pylväk on sivuutettava tai osoittaa, että se saadaan sivuuttaa kummalta puolelta (kuva IIB c 2). Merkissä on 45° kulmassa alaviistoon suunnattu nuoli tai kaksi tällaista nuolta;

d) P y ö r ä t i e (kuva IIB d). Merkki osoittaa

ajoradasta ajoratamerkinnöin erotettua tai erillistä pyörätietä, jota on asianomaiseen suuntaan kuljettaessa käytettävä. Merkissä on polkupyörää esittävä kuvio; sekä

e) J a l k a k ä y t ä v ä (kuva IIB e). Merkki osoittaa ajoradasta ajoratamerkinnöin erotettua tai erillistä jalkakäytävää, jota jalankulkijan on asianomaiseen suuntaan kulkiessaan käytettävä. Merkissä on kävelevää aikuista ja lasta esittävä kuvio.

3. Määräystä osoittavan merkin sijoittamisessa noudatetaan soveltuvin kohdin, mitä varoitusmerkin sijoittamisesta on 4 §:n 3 ja 5 momentissa määrätty. Liikenteen jakajan merkki (IIB c 1 tai IIB c 2) sijoitetaan kuitenkin liikennekorokkeelle tai muuhun esteeseen siten, että sen alareuna on vähintään 0.4 metrin korkeudella tien pinnasta. Merkit IIB d ja IIB e voidaan sijoittaa myös pyörätien tai jalkakäytävän yläpuolelle, jolloin niiden alareunan on oltava vähintään 2.2 metrin korkeudella pyörätien tai jalkakäytävän pinnasta.

4. Yhdistetyllä pyörätiellä ja jalkakäytävällä sijoitetaan merkin IIB d yläpuolelle merkki IIB e. Rinnakkaiset pyörätie ja jalkakäytävä osoitetaan vierekkäin sijoitetuilla merkeillä IIB d ja IIB e.

8 §. - - - - -

2. Ohjemerkkejä ovat:

a) E t u a j o - o i k e u t e t t u t i e (kuva IIIA a). Merkkiä käytetään osoittamaan sellaista yhtäjaksoisesti etuajo-oikeutettua tietä, johon liittyvät tiet ovat varustetut etuajo-oikeutetun risteuksen merkillä (IIA s) tai pakollista pysähtymistä etuajo-oikeutetussa risteyksessä osoittavalla merkillä (IIA t a). Merkki sijoitetaan tällaisen tien alkuun ja tarpeellisiin kohtiin sen varrelle. Merkki on kärkeen asetettu neliö 600 mm:n sivuin. Sen keltaista keskustaa ympäröi 10 mm:n levyinen musta, 50 mm:n levyinen valkea sekä uloimpana 25 mm:n levyinen musta reunus;

e) K o h t a a m i s p a i k k a (kuva IIIA e). Merkkiä käytetään yksiajojakaistaisella tai muutoin kapealla tiellä osoittamaan levennystä, joka on tarkoitettu ajoneuvojen kohtaan vastaavasti. Merkki sijoitetaan levennyksen kohdalle. Merkki on valkoreunainen, sininen 400 x 400 mm:n neliö, jossa on oikealla puolella ylöspäin ja vasemmalla puolella alaspäin suunnattu valkoinen nuoli;

f) P y s ä k ö i n t i p a i k k a (kuva IIIA f). Merkillä osoitetaan ajoradan ulkopuolella olevaa tai ajoradasta ajoratamerkinnöin erotettua ajoneuvojen pysäköintiin varattua aluetta. Merkki on valkoreunainen, sininen 600 x 600 mm:n neliö, jossa on keskellä valkoinen P-kirjain. Pysäköintiä koskevat rajoitukset on ilmaistava lisäkilvellä. Pysäköintimittarein varustettujen pysäköintipaikkojen yhteydessä merkkiä käytetään vain, jos se on alueen havaitsemisen kannalta tarpeen. Merkin tulee kuitenkin olla pienoiskoossa pysäköintimittarissa tai sitä kannattavassa pylväässä. Pysäköintiä koskevat ehdot tai rajoitukset ilmaistaan mittariin tai pylvääseen kiinnitetyssä merkissä;

g) L i n j a - a u t o n p y s ä k k i (kuvat IIIA g 1 ja IIIA g 2). Merkki on 440 x 240 mm:n suorakaide, jossa on linja-autoa esittävä kuvio. Paikallisiikenteen pysäkki-merkissä on keltaisella pohjalla musta kuvio ja reunus sekä kaukoliikenteen merkissä sinisellä pohjalla valkoinen kuvio ja reunus. Merkin tulee näkyä tien kumpaankin suuntaan. Merkin yhteyteen saa liittää kunnan vaakunan, pysäkin nimen, linjojen numerotunnukset, linjojen päätepuoleiden nimet sekä tariffiin liittyvän ja liikenteenharjoittajaryhmän tunnuksen. Merkki sijoitetaan pysäkin kohdalle korokkeelle tai tien reunan sopivalle etäisyydelle ajoradan reunasta. Muuta kuin ajoradan ulkopuolella olevaa pysäkkiä ei saa sijoittaa paikkaan, jossa pysähtyminen on tieliikenneasetuksen 18 §:n 3 momentin mukaan kielletty;

h) R a i t i o v a u n u n p y s ä k k i (kuva IIIA h). Merkki on 530 x 240 mm:n suorakaide, jossa on keltaisella pohjalla musta raitiovaunua esittävä kuvio ja musta reunus. Merkin yhteydessä sallituista lisämerkinnöistä ja merkin sijoittamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä linja-auton pysäkki-merkistä on määrätty;

i) T a k s i a s e m a (kuva IIIA i). Merkki on 440 x 240 mm:n suorakaide, jossa on keltaisella pohjalla mustin kirjaimin merkintä "TAKSI" sekä musta reunus. Merkki sijoitetaan taksiasema-alueen kummallekin rajalle. Merkin yhteydessä voidaan lisäksi ilmoittaa taksikeskuksen puhelinnumero. Taksiasemaa ei saa sijoittaa paikkaan, jossa pysähtyminen on tieliikenneasetuksen 18 §:n 3 momentin mukaan kielletty;

j) S u o j a t i e (kuva IIIA j). Merkki on valkoreunainen, sininen 600 x 600 mm:n neliö, jonka keskellä on mustalla jalankulkijaa ja suojatietä esittävällä kuviolla varustettu valkoinen tasasiivuinen kolmio. Merkkiä voidaan käyttää asutustaajamissa myös 400 x 400 mm:n kokoon pienennettynä. Merkki sijoitetaan ajoradan oikealle puolelle suojatien etureunan kohdalle. Samanlainen merkki voidaan lisäksi sijoittaa ajoradalla olevalle korokkeelle, ajoradan vasemmalle puolelle tai ajoradan yläpuolelle. Merkin tulee näkyä tien kumpaankin suuntaan;

p) R y ö m i m i s k a i s t a (kuva IIIA p). Merkkiä käytetään osoittamaan tien kohtaa, jossa hitaasti kulkevalle liikenteelle on varattu tien oikeassa reunassa erityinen ajokaista. Merkki on valkoreunainen, sininen 1200 mm:n korkeinen suorakaide, jossa on liikenteen suuntaa osoittavilla nuolilla ja kuorma-auton tunnuksella kuvattu ryörimiskaistan alkaminen. Merkki sijoitetaan tien oikealle puolelle kohtaan, jossa ryörimiskaista alkaa.

3. Ohjamerkki sijoitetaan niin kuin 4 §:n 3 ja 5 momentissa on varoitusmerkistä määrätty, jollei edellä ole toisin määrätty.

9 §. - - - - -
2. Opastusmerkkejä ovat:

d) P a i k a n n i m i (kuva IIIB d). Merkki on valkoreunainen, sininen suorakaide, johon on valkoisin 200 mm

korkein kirjaimin merkitty paikan nimi. Merkin pituus ja korkeus sovitetaan tekstin mukaan. Merkillä voidaan osoittaa aluetta, jonne tien viitoitus johtaa. Merkki sijoitetaan alueelle johtavan tien varteen kohtaan, jossa asutus alkaa. Merkillä voidaan osoittaa myös jokea, siltaa tai muuta paikkaa, jolla on merkitystä paikanmäärittämiselle;

g) T i e n n u m e r o (kuvat IIIB g 1, IIIB g 2 ja IIIB g 3). Merkki on yleensä 300 mm korkea suorakaide, jonka pituus sovitetaan numeroiden ja kirjaimien lukumäärän mukaan. Merkissä on valkoinen reunus ja valkoiset numero- ja kirjaintunnukset. Merkin pohjaväri on valtatieteellisesti punainen ja muulla yleisellä tiellä sininen. Merkkiä IIIB g 1 tai IIIB g 2 käytetään osoittamaan numeroitua tietä sekä merkkiä IIIB g 3 opastamaan liikennettä tällaiselle tielle;

i) S u u n n i s t u s t a u l u s s a j a t i e n v i i t a s s a k ä y t e t t ä v ä t t u n n u k s e t. Tunnukset, jotka osoittavat moottoritietä (kuva IIIB i 1), autolauttaa (kuva IIIB i 2), lentoasemaa (kuva IIIB i 3), raskaille, leveille, korkeille tai pitkille ajoneuvoille tahi ajoneuvoyhdistelmille tarkoitettua tietä (kuva IIIB i 4) tai invalidipalvelua (kuva IIIB i 5), ovat valkoreunaisia, sinisiä suorakaiteita, joissa on asianomainen valkoinen tunnus. Tien numerotunnus on kuvan IIIB g 1, IIIB g 2, IIIB g 3 tai IIIB g 4 mukainen. Tunnuksen korkeus suunnistustaulussa, yksinkertaistetussa suunnistustaulussa ja tienviitassa on käytetty kirjainkorkeus puolitoistakertaisena;

l) A j o k a i s t a o p a s t u s (kuva IIIB l). Merkki on valkoreunainen, sininen 1800 mm korkea suorakaide, jossa on valkoisin nuolin osoitettu ajokaistajärjestely merkkiä seuraavassa risteyksessä tai tienkohdassa, jonka ajokaistajärjestely poikkeaa tavanomaisesta. Merkin leveys määräytyy siinä kuvattavien ajokaistojen lukumäärän mukaan siten, että jokaista kaistaa kohden varataan vähintään 750 mm. Merkkiä voidaan asutuskeskuksissa käyttää vähintään 1 000 x 1 200 mm:n kokoisena;

m) U m p i t i e (kuva IIIB m 1 ja IIIB m 2). Merkki on valkoreunainen, sininen 600 x 600 mm:n neliö, jossa valkoisella ja punaisella kuviolla osoitetaan tien päättyminen. Merkkiä voidaan erityisistä syistä käyttää 900 x 900 mm:n suuruisena ja kuviota soveltaa tilanteen mukaan;

n) A j o r e i t t i o p a s t u s (kuva IIIB n). Merkillä osoitetaan ajoreitti siinä olevan nuolen suuntaan alueella, jolla on rajoitettu kääntymistä tai jolla muuten on poikkeuksellisia liikennejärjestelyjä. Merkki on mustareunainen, harmaa suorakaide, jonka sivu on vähintään 1 000 mm ja jossa ovat valkoisella kuvattuina tiet sekä mustalla nuolella käytettävissä oleva ajoreitti;

o) P y ö r ä i l i j ö i d e n o p a s t u s - m e r k k i (kuva IIIB o). Merkillä voidaan opastaa polkupyöräilijöitä ja moottoripolkupyöräilijöitä lähellä sijaitsevalle pyörätielle tai tälle liikenteelle muutoin paremmin sopivalle tielle. Merkki on valkoreunainen, sinipohjainen 500 x 500 mm:n neliö, jossa on valkoinen, polkupyörää esittävä kuvio sekä nuoli; ja

p) J a l a n k u l k i j o i d e n o p a s t u s - m e r k k i (kuva IIIB p). Merkillä voidaan opastaa jalankulkijoita lähellä sijaitsevalle jalkakäytävälle tai jalankulkutielle taikka jalankulkuliikenteelle muutoin paremmin sopivalle tielle. Merkki on valkoreunainen, sinipohjainen 500 x 500 mm:n neliö, jossa on valkoinen, jalankulkijoita esittävä kuvio sekä nuoli.

10 §. 1. Liikennemerkkin tarkoituksen tai kohteen selventämiseksi tahi sen vaikutusalueen tai voimassaoloajan määrittelymiseksi taikka sen vaikutuksen rajoittamiseksi voidaan liikennemerkki varustaa sen alapuolelle asetetulla, suorakaitteen muotoisella lisäkilvellä. Lisäkilven leveys ei saa olla oleellisesti suurempi kuin varsinaisen liikennemerkkin leveys. Lisäkilvessä käytettävän tekstin isojen kirjainten korkeuden tulee asutustaajamien ulkopuolella olla yleensä 100 tai 120 mm. Milloin tekstin pituus sitä edellyttää, voidaan käyttää pienempiäkin, kuitenkin vähintään 60 mm korkeita kirjaimia. Lisäkilven värit noudattavat yleensä liikennemerkkin värejä siten, että varoitusmerkkien, kieltoa tai rajoitusta osoittavien sekä muiden pohjaväritään keltaisten merkkien yhteydessä lisäkilven pohja on keltainen, reunus punainen ja tunnuskuviota tai teksti musta. Sinivalkoisen merkin yhteydessä käytettävän lisäkilven pohja on sininen, reunus ja tunnuskuviota tai teksti yleensä valkoiset. Jos liikennemerkki on heijastava, tulee lisäkilven vastaavien värien olla heijastavia. Tämä määräys ei kuitenkaan koske liikennemerkkien IIA j ja IIA j a yhteydessä asutustaajamissa käytettäviä lisäkilpiä.

2. Milloin liikennemerkkin kohde on risteävällä tiellä tai vaikutusalue ulottuu sille, voidaan kohteen sijainti osoittaa ennen risteystä lisäkilvellä VA tai risteyksessä lisäkilvellä VB.

3. Etäisyys kohteeseen osoitetaan kilvellä VC, vaikutusalueen pituus kilvellä VD ja käytettävissä oleva vapaa leveys kilvellä VE.

4. Ajoneuvon laatua koskevalla lisäkilvellä (kuvat VF, VG, VH ja VI) ilmoitetaan, mitä ajoneuvoja kielto, rajoitus, määräys tai ohje koskee, jollei tarkoitusta varten ole erityistä liikennemerkkiä.

5. Kellonaika merkitään lisäkilpeen mustin numeroin (kuva VJ), milloin se koskee arkipäivää maanantaista perjantaihin. Milloin kilpeen merkitty kellonaika koskee lauantaita, ilmaistaan se mustin numeroin sulkuihin merkittynä (kuva VK). Sunnuntaita ja muuta pyhäpäivää koskeva kellonaika merkitään punaisin numeroin (kuva VL). Sinipohjaisessa merkissä tai kilvessä käytetään mustan värin sijasta valkoista.

6. Varoitusmerkin yhteydessä voidaan käyttää lisäkilpeä, jossa vaaran laatu tai ulottuvuus on ilmaistu tekstillä tai kuviolla (kuvat VM ja VN).

7. Tukkitien risteyksestä varoitetaan merkillä IA c a, IA c b tai IA c c ja lisäkilvellä VO.

8. Kieltoa tai rajoitusta osoittavan liikennemerkkin yhteydessä ei lisäkilvellä saa määrätä laajempaa kieltoa tai ankarampaa rajoitusta kuin itse liikennemerkillä.

9. Milloin etuajo-oikeutetun tien risteuksen etuvaroituserkinä käytetään liikennemerkkiä IIA s tai etuajo-

oikeuden päättymistä osoittavan liikennemerkkin etumerkkinä samaa merkkiä IIIA b, varustetaan etumerkki etäisyyttä kohteeseen osoittavalla lisäkilvellä. Milloin liikennemerkkiä IIA s käytetään pakollisen pysähtymisen etuvaroituserkkinä, se on varustettava lisäkilvellä, johon on merkitty tunnus STOP ja etäisyyttä varoituksen kohteeseen osoittava luku metreissä (kuva VP). Liikennemerkkien IIA s, IIA t a sekä IIIA a yhteydessä voidaan kääntyvän etuajo-oikeutetun liikenteen suunnan selventämiseksi risteyksessä käyttää etuajo-oikeutetun liikenteen suuntaa osoittavaa lisäkilpeä VR. Milloin liikenneympyrään tuleville on määrätty väistämisvelvollisuus liikenneympyrässä ajaviin nähden, on väistämisvelvollisuutta osoittavat liikennemerkkit (IIA s tai IIA t a) varustettava liikenneympyrää kuvaavalla lisäkilvellä VS.

11 §. Lukuun ottamatta niitä merkkejä, joissa annetaan määräyksiä ja tiedotuksia tien kumpaankin suuntaan, liikennemerkkien takasivu on harmaa. Liikennemerkkien pylväävät ovat harmaat. Erityisistä syistä voidaan kuitenkin käyttää keltaisia pylvääitä.

1. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1974. Lisäkilvillä VJ, VK ja VL osoitetut kellonajat uudessa merkityksessä tulevat voimaan kuitenkin 1 päivänä kesäkuuta 1975.

2. Aikaisemman päätöksen mukaisia liikennemerkkejä saa käyttää enintään vuoden 1983 loppuun, kuitenkin seuraavin poikkeuksin:

- a) merkkiä IA c saa aikaisemman päätöksen mukaisessa merkityksessä käyttää enintään vuoden 1976 loppuun; ja
- b) merkkejä IA g, IIB d, IIB e ja IIIA j saa käyttää aikaisemman päätöksen mukaisina enintään vuoden 1978 loppuun.

3. Liikennemerkkien sijoitus on korjattava tämän päätöksen mukaiseksi vuoden 1983 loppuun mennessä.

4. Aikaisemman päätöksen mukaisia punaisia tienviittapylvääitä saa käyttää enintään vuoden 1988 loppuun.

186. VEROHALLITUKSEN PÄÄTÖS RAJOITETUSTI VEROVELVOLLISEN OPISKELIJAN TAI HARJOITTELIJAN LÄHDEVEROSTA VAPAAN PALKAN MÄÄRÄSTÄ.

Annettu marraskuun 21 p:nä 1974.
(Suomen AsK 907/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:131)

Verohallitus on rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta annetun lain 4 a §:n, sellaisena kuin se on 14 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (469/74), nojalla määrännyt palkasta, jonka opiskelunsa tai harjoittelunsa vuoksi Suomessa kalenterivuoden aikana enintään sadan päivän ajan oleskeleva rajoitetusti verovelvollinen saa valtion viranomaisen välittämässä työpaikassa tehdystä opiskelunsa tai harjoittelunsa välittömästi liittyvästä työstä, seuraavaa:

Rajoitetusti verovelvollisen opiskelijan tai harjoittelijan elatusta varten välttämättömän palkan määrä, josta lähdeveroa ei ole suoritettava, on vuoden 1975 aikana maksettavista palkoista tuhatkaksisataa markkaa kuukaudelta tai palkan maksun tapahtuessa kuukautta lyhyemmältä ajankaksolta neljäkymmentä markkaa päivältä.

187. LAKI HUONEENVUOKRALAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 22 p:nä 1974.
(Suomen AsK 855/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, lisätään 10 päivänä helmikuuta 1961 annettuun huoneenvuokralakiin (82/61) uusi näin kuuluva 49 c §:

49 c §. Milloin kiinteistökustannuksia on valtion toimenpitein alennettu tai ne ovat muutoin alentuneet niin, että on perusteltua aihetta huoneenvuokrien alentamiseen, valtioneuvosto voi vuokraneuvostoa kuultuaan päättää, että huoneenvuokrat alenevat valtioneuvoston päätöksessä mainitusta ajankohdasta siinä mainitulla määrällä.

Edellä 47 a §:ssä tarkoitetuissa yleisohjeissa mainitut korotusten enimmäismäärät ja vuokrien määrät alenevat vastavasti 1 momentissa tarkoitettussa päätöksessä ilmoitetulla määrällä siinä mainitusta ajankohdasta.

Valtioneuvoston on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettun päätöksen antamisesta viipymättä eduskunnan puhemiehelle. Hänen on saatettava se eduskunnan tietoon heti tai, jollei eduskunta ole koolla, niin pian kuin se on kokoontunut. Päätös on kumottava, jos eduskunta niin päättää.

Tämän pykälän säännöksiä ei sovelleta 49 b §:ssä tarkoitettuihin huoneenvuokrasuhteisiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1974. Sitä sovelletaan myös sanottuna päivänä voimassa oleviin huoneenvuokrasopimuksiin.

188. SOSIAALI- JA TERVEYSMINISTERIÖN PÄÄTÖS
ERÄIDEN ELATUSAPUJEN KOROTTAMISESTA ELINKUSTAN-
NUSINDEKSIIN NOUSUN JOHDOSTA.

Annettu marraskuun 25 p:nä 1974.

(Suomen AsK 866/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1966:161 ja 162)

Eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin 16 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (660/66) 1, 2 ja 4 §:n sekä 9 §:n 3 momentin ja samana päivänä annetun asetuksen (661/66) 1 §:n sekä sosiaali- ja terveysministeriön tehtävistä eräissä sosiaalihallinnon alaan kuuluvissa asioissa 31 päivänä toukokuuta 1968 annetun asetuksen (320/68) 2 §:n nojalla sosiaali- ja terveysministeriö on päättänyt:

1 §. Elinkustannusindeksiin (elokuu 1938 - heinäkuu 1939 = 100) lokakuun 1974 indeksiluku on noussut 20,7 prosenttia viimeksi tapahtunutta elatusapujen korottamista vastanneesta indeksiluvusta, minkä vuoksi elatusapuja on eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin annetun lain 2 §:n mukaan korotettava niin kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §. Korotuksen määrä on 20 prosenttia eräiden elatusapujen sitomisesta elinkustannuksiin annetun lain 9 §:n 3 momentissa säädetystä elatusavun määrästä.

3 §. Korotus koskee päätöksellä tai sopimuksella viimeksi ennen 1 päivää tammikuuta 1974 vahvistettua elatusapua, jota

1) joku on avioliittolain tai avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain mukaisesti velvoitettu tai sitoutunut suorittamaan määräajoin;

2) työntekijä tekemättä sitä vastaan työtä saa huoltoapulain 5 §:n nojalla; tai

3) joku on rikoslain 9 luvun säännösten nojalla velvoitettu määräajoin suorittamaan vahingonkorvauksena.

4 §. Tämä päätös ei koske sellaista elatusapua, jonka määrä on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu 1 päivänä tammikuuta 1974 tai sen jälkeen, vaan se on korotettava vasta seuraavana elatusapujen korottamisajankohtana.

5 §. Korotus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

189. ASETUS PERUSKOULUASETUksen MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 29 p:nä 1974.

(Suomen AsK 888/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:68)

Opetusministerin esittelystä m u u t e t a a n 26 päivänä kesäkuuta 1970 annetun peruskouluasetuksen (443/70) 176 § ja l i s ä t ä ä n asetukseen uusi 173 a § seuraavasti:

173 a §. Kunta voi hakemuksesta saada koulujärjestelmälain 25 §:n 1 ja 3 momentissa tarkoitettun valtionavun ja kuole-tuslainan ennakkona likimäärin 80 prosenttia arvioidusta hyväksyttävästä yksityisen oppikoulun vakautettujen velko-
jen määrästä. Tämän ennakon myöntää kouluhallitus ja mak-sattaa valtiokonttori.

176 §. Kulloinkin kulumassa olevan vuoden menoja varten suo-ritetaan jokaisen kuukauden lopussa koulujärjestelmälain 26 §:n nojalla opettajien ja asuntolanhoitajien palkkaukseen tulevasta avustuksesta ennakkona sanotun kuukauden lopussa ja seuraavan kuukauden alussa maksettavien palkkauksien ja niistä menevien työnantajan sosiaaliturvamaksujen osuutta likipitään vastaava määrä.

Hakemuksesta kunta voi saada kulumassa olevan vuoden muihin kuin 1 momentissa mainittuihin valtionapuun oikeut-taviin käyttömenoihin avustuksen ennakkona likimäärin 85 prosenttia siitä määrästä, minkä kouluhallitus arvioi kun-nan vastaavaksi valtionavuksi ennakon määräytymisvuodelta. Tämä ennako maksetaan kahtena pääsääntöisesti yhtä suurena eränä helmi- ja elokuussa sanottujen kuukausien 20 päivän jälkeen.

Milloin kunnalle edelliseltä kalenterivuodelta makset-tu ennako on oleellisesti pienempi kuin kouluhallitukselle saapuneen valtionaputilityksen perusteella arvioitu valtion-
apu, kouluhallitus voi suorittaa kohtuullisen määrän lisä-ennakkoa, ei kuitenkaan enempää kuin 5 prosenttia niihin menoihin, joihin ennakkoa 2 momentin mukaan suoritetaan 85 prosenttia.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

190. LAKI ERÄISTÄ VÄLIAIKAISISTA POIKKEUS-
SÄÄNNÖKSISTÄ VEROLAKEIHIN ANNETUN LAIN
MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 29 p:nä 1974.
(Suomen AsK 868/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin 21 päivänä joulukuuta 1973 annettuun lakiin (928/73) uusi näin kuuluva 2 a §:

2 a §. Verovelvollisella, joka on verovuonna vähintään seitsemän kuukauden ajan saanut säännöllistä ja täyttä opetusta kansa-, perus-, ammatti- tai oppikoulussa sekä iltaoppikoulussa, korkeakoulussa tai muussa näihin verrattavassa oppilaitoksessa, on oikeus kunnallisverotuksessa vähentää saamastaan ansiotulosta ennen muiden vähennysten tekemistä 2 000 markkaa.

191. ASETUS KANSAKOULUASETUKSEN 175 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 29 p:nä 1974.
(Suomen AsK 886/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:43)

Opetusministerin esittelystä muutetaan 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun kansakouluasetuksen (321/58) 175 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 26 päivänä tammikuuta 1962, 14 päivänä heinäkuuta 1967 ja 23 päivänä helmikuuta 1973 annetuilla asetuksilla (105/62, 342/67 ja 200/73), näin kuuluvaksi:

175 §. Kulloinkin kulumassa olevan vuoden menoja varten suoritetaan jokaisen kuukauden lopussa kansakoululain 79 §:n nojalla maalaiskunnalle ja kauppalalle tulevasta avustuksesta ennakkona sanotun kuukauden lopussa ja seuraavan kuukauden alussa maksettavien palkkauksien ja niistä menevien työnantajan sosiaaliturvamaksujen osuutta likipitäen vastaava määrä.

Hakemuksesta maalaiskunta ja kauppa voivat saada kulumassa olevan vuoden muihin kuin 1 momentissa mainittuihin ylläpitokustannuksiin avustuksen ennakkona likimäärin 85 prosenttia siitä määrästä, minkä kouluhallitus kansakoululain valtionapuperusteita soveltaen arvioi kunnan vastaavaksi valtionavuksi ennakon määräytymisvuodelta. Tässä tarkoitettu ennakko maksetaan kahtena pääsääntöisesti yhtä suurena eränä helmi- ja elokuussa sanottujen kuukausien 20 päivän jälkeen.

Kaupungille suoritetaan jokaisen kuukauden lopussa kansakoululain 81 §:n nojalla tulevasta avustuksesta ennakkona sanotun kuukauden lopussa ja seuraavan kuukauden alussa maksettavien palkkausten osuutta likipitäen vastaava määrä. Jos kaupungille on myönnetty oikeus saada valtionavustusta kauppalan valtionavustuksesta säädettyjen perusteiden mukaan, on myös ennakon maksamisessa noudatettava kauppala koskevia määräyksiä.

Milloin kunnalle edelliseltä kalenterivuodelta maksettu ennakko on oleellisesti pienempi kuin kouluhallitukselle saapuneen valtionaputilityksen perusteella arvioitu valtionapu, kouluhallitus voi suorittaa kohtuullisen määrän lisäennakkoa, ei kuitenkaan enempää kuin 5 prosenttia niihin menoihin, joihin ennakkoa 2 momentin mukaan suoritetaan 85 prosenttia.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

192. ASETUS KIRJASTOASETUksen
26 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 29 p:nä 1974.
(Suomen AsK 887/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1962:43 ja 1971:163)

Opetusministerin esittelystä muutetaan 30 päivänä maaliskuuta 1962 annetun kirjastoasetuksen (268/62) 26 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 3 päivänä joulukuuta 1971 annetulla asetuksella (834/71), näin kuuluvaksi:

26 §. Kunta voi hakemuksesta kulloinkin kulumassa olevan vuoden menojen perusteella suoritettavan avustuksen ennakkona saada likimäärin 85 prosenttia siitä, minkä kouluhallitus kirjastolain valtionapuperusteita soveltaen arvioi kunnan vastaavaksi valtionavuksi ennakon määräytymisvuodelta. Ennako maksetaan kahtena pääsääntöisesti yhtä suurena eränä maaliskuu- ja syyskuussa sanottujen kuukausien 20 päivän jälkeen.

Milloin kunnalle edelliseltä kalenterivuodelta maksettu ennako on oleellisesti pienempi kuin kouluhallitukselle saapuneen valtionaputilityksen perusteella arvioitu valtionapu, kouluhallitus voi hakemuksesta suorittaa kohtuullisen määrän lisäennakkoa, ei kuitenkaan enempää kuin 5 prosenttia niihin menoihin, joihin ennakkoa 1 momentin mukaan suoritetaan 85 prosenttia.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975, kuitenkin niin, että 26 §:n 2 momenttia sovelletaan ensimmäisen kerran jo vuoden 1973 menoja varten maksettavaan lisäennakkoon.

193. LAKI TERVEYDENHOITOLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 29 p:nä 1974.

(Suomen AsK 885/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1974: 243)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä elokuuta 1965 annetun terveydenhoitolain (469/65) 43 § seuraavasti:

43 §. Henkilöllä, joka erittäin vaarallisen, yleisvaarallisen tai valvottavan tartuntataudin leviämisen estämiseksi on määrätty 31 §:n nojalla olemaan poissa ansiotyöstään tai 39 §:n 2 momentin nojalla eristettäväksi, vaikka hän ei ole tautiin sairastunut tai on siitä jo parantunut, on oikeus saada hänelle aiheutuneesta ansion menetyksestä tai muusta taloudellisesta vahingosta, mitä hän ei ole kyennyt välttämään toimenpitein, joita häneltä kohtuudella on voitu edellyttää, päivärahaa siten kuin sairausvakuutuslaissa (364/63) päivärahasta säädetään. Henkilöllä on edellisen lisäksi erityisesti syystä oikeus saada valtion varoista korvausta hänelle aiheutuneesta ansion menetyksestä tai muusta taloudellisesta vahingosta, jolloin edellä tarkoitettu sairausvakuutuslain nojalla maksettu päiväraha otetaan vähennyksenä huomioon. Korvausta ei suoriteta, mikäli työstä poissaolo tai eristäminen on johtunut 39 §:n 3 momentissa mainitusta syystä.

Mikäli 1 momentissa tarkoitettu päiväraha on sairausvakuutuslain 28 §:n 1 tai 2 momentin säännösten nojalla suoritettu työnantajalle eikä päiväraha peitä työnantajan siltä ajalta, jonka poissaolo työstä tai eristäminen on kestänyt, suorittamaa palkkaa tai sitä vastaavaa korvausta, on työnantajalla oikeus saada tästä korvaus valtion varoista.

Edellä tarkoitettua valtion varoista suoritettavaa korvausta on haettava lääninhallitukselta kolmen kuukauden kuluessa sairausvakuutuslain 30 §:n 3 momentissa päivärahan hakemiselle säädetyn määräajan päättymisestä uhalla, että oikeus korvaukseen on muutoin menetetty.

Jos jonkun henkilön todetaan jääneen pitkäaikaiseksi tartunnankantajaksi eikä hänen voida sallia tämän vuoksi jatkavan entistä ammattiaan, tulee hänen saada uudelle elinkeinotoiminnalleen tai ammatin harjoittamiselleen terveyslautakunnan suostumus.

Tartunnankantajan on ilmoitettava terveyslautakunnalle asuin- ja työpaikkansa sekä osoitteensa muuttumisesta ja saavuttava lautakunnan määrääminä aikoina lääkärintarkastukseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1975.

194. LAKI SAIRAUSVAKUUTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu marraskuun 29 p:nä 1974.

(Suomen AsK 884/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:19)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 4 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 28 päivänä tammi-kuuta 1972 annetulla lailla (75/72), uusi 3 momentti seuraavasti:

4 §. - - - - -

Mitä tässä laissa on säädetty sairaudesta johtuvasta työkyvyttömyydestä suoritettavasta päivärahasta, on soveltuvin osin noudatettava myös terveydenhoitolain (469/65) 43 §:n 1 momentissa tarkoitetun päivärahan osalta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1975.

195. LAKI LAPSILISÄLAIN 1 JA 1 A §:N
MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1974.
(Suomen AsK 895/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:102 ja 167)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain 1 §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 6 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (447/74) ja 1 a § sellaisena kuin se on 11 päivänä lokakuuta 1974 annetussa laissa (782/74) näin kuuluviksi:

1 §. - - - - -
Lapsilisän määrä on 488 markkaa vuodessa. Jäljempänä 3 §:ssä mainitun, lapsilisän nostamiseen oikeutetun henkilön toisesta lapsesta on lapsilisän määrä kuitenkin 564 markkaa vuodessa, kolmannesta lapsesta 656 markkaa vuodessa sekä neljännestä ja kustakin seuraavasta lapsesta 836 markkaa vuodessa, paitsi milloin lapsi on 6 §:ssä tarkoitetulla tavalla hoidettavana laitoksessa.
- - - - -

1 a §. Lapsilisä suoritetaan 1 §:n mukaan lapsilisään oikeutetusta, kolmea vuotta nuoremasta lapsesta korotettuna 270 markalla vuodessa.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1975 lukien, kuitenkin niin että 1 §:ssä tarkoitettun lapsilisän määrä on 1 päivästä tammikuuta 1975 saman vuoden kesäkuun loppuun lapsilisän nostamiseen oikeutetun henkilön ensimmäisestä lapsesta 464 markkaa vuodessa, toisesta lapsesta 536 markkaa vuodessa, kolmannesta lapsesta 624 markkaa vuodessa sekä neljännestä ja kustakin seuraavasta lapsesta 796 markkaa vuodessa.

196. LAKI ELATUSAVUN ENNAKOSTA JA ELATUSTUESTA
ANNETUN LAIN 1 A JA 4 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 5 p:nä 1974.

(Suomen AsK 896/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:127)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 7 päivänä kesäkuuta 1963 elatusavun ennakosta ja elatustuesta annetun lain (281/63) 1 a §:n 2 momentti ja 4 §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (522/74) näin kuuluviksi:

1 a §. - - - - -
Elatustuen suuruus on 90 markkaa kuukaudessa.
- - - - -

4 §. - - - - -
Ennakon suuruus on 90 markkaa kuukaudessa elatusvelvolista ja lasta kohti. Ennakkona ei kuitenkaan suoriteta enempää kuin elatusvelvollisen on oikeuden päätöksen tai sopimuksen perusteella maksettava lapselle elatusapua.

Jos elatusapua on osittain maksettu ennakon suorituskuukautena tai niinä kuukausina, joilta ennako 1 momentin mukaan on myönnetty taannehtivasti, suoritetaan ennakkona elatusvelvollista ja asianomaista lasta kohti enintään määrää, joka yhdessä maksetun elatusavun kanssa kuukaudelta nousee 90 markkaan.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1975 lukien.

197. HELSINGIN KAUPUNGIN VAPAAVARASTON
TYÖMAKSUJEN MUUTOS.

Satamalautakunnan päätös joulukuun 9 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:79)

Satamalautakunta päätti kumoten 13.5.1974 vahvistamansa vapaavaraston ja yleisen talletusmakasiinin työmaksuja koskevat taksat tulevaksi voimaan 1.1.1975 lukien seuraavasti:

Uudet tonniperusteiset maksut ovat seuraavat:

säkitavara	13,40
astiatavara	14,80
ajoneuvon renkaat	17,20
metallit	14,10
raakatupakka	14,40
säilykkeet ja kuivatut hedelmät	13,20
muu tavara	18,00

Tuntiperusteisena tehdyn työn uusi maksu on 15,00 mk tunnilta. Vähin maksu on 7 markkaa.

198. HELSINGIN KAUPUNGIN YLEISEN TALLETUS-
MAKASIININ TYÖMAKSUJEN MUUTOS.

Satamalautakunnan päätös joulukuun 9 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:80)

Satamalautakunta päätti kumoten 13.5.1974 vahvistamansa vapaavaraston ja yleisen talletusmakasiinin työmaksuja koskevat taksat tulevaksi voimaan 1.1.1975 lukien seuraavasti:

Uudet tonniperusteiset maksut ovat seuraavat:

säkkitavara	13,40
astiatavara	14,80
ajoneuvon renkaat	17,20
metallit	14,10
raakatupakka	14,40
säilykkeet ja kuivatut hedelmät	13,20
muu tavara	18,00

Tuntiperusteisena tehdyn työn uusi maksu on 15,00 mk tunnilta. Vähin maksu on 7 markkaa.

199. HELSINGIN KAUPUNGIN MAATALOUS-
LAUTAKUNNAN JOHTOSÄÄNTÖ.

Kaupunginvaltuuston hyväksymä joulukuun 11 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1943:61 ja 1971:28)

1 §. Helsingin kaupungin maatalouslautakunta hoitaa paikallisena toimielimenä maataloushallintoa sen mukaan, kuin laissa ja asetuksessa on säädetty tai tässä johtosäännössä määrätty.

2 §. Lautakunnassa on puheenjohtaja ja neljä muuta jäsentä sekä jokaisella henkilökohtainen varajäsen.

Jos jäsen tai varajäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, kaupunginvaltuusto valitsee toisen henkilön eronneen tilalle toimikauden jäljellä olevaksi ajaksi.

3 §. Lautakunta kokoontuu tarvittaessa puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta.

Puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan ollessa estyneitä lautakunta valitsee jäsenistään tilapäisen puheenjohtajan kokousta johtamaan.

Lautakunnan kokouksessa toimii esittelijänä lautakunnan sihteeri, ellei lautakunta ole toisin määrännyt.

Tarvittaessa lautakunta voi kutsua kokoukseensa asian tuntijoita.

4 §. Lautakunnan kokouksissa on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen aika ja paikka, osanottajat, käsitellyt asiat, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja suoritettut äänestykset sekä tehdyt päätökset.

Lautakunnan pöytäkirjaa pitää lautakunnan sihteeri. Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla kunnallislain säännösten mukaisesti.

Lautakunnan kirjeet ja sen päätösten perusteella tehtävät sopimukset allekirjoittaa lautakunnan puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

Pöytäkirjat ja kirjeet asioissa, jotka puheenjohtaja ratkaisee yksinään sen mukaan, kuin erikseen on säädetty tai määrätty, allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteeri.

5 §. Niihin päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittaviksi, lautakunnan on noudatettava, mitä kunnallislaisissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty.

6 §. Lautakunnan tehtävänä on sen lisäksi, mitä erikseen on säädetty tai määrätty,

1) antaa järjestöille, rahalaitoksille ja muille yhteisöille pyydettäessä lausuntoja sekä pitää muutoinkin tarvittavassa laajuudessa niihin yhteyttä maataloushallintoa koskeissa asioissa,

2) hoitaa maanhankintalain 157 a §:n (506/49) mukaan perustettujen asunto-osakeyhtiöiden valvontaan kuuluvat tehtävät kaupunginhallituksen ohjeiden mukaisesti,

3) huolehtia kaupunginvaltuuston ja kaupunginhallituksen päätösten täytäntöönpanosta, kun se on annettu lautakunnan tehtäväksi,

4) hyväksyä ja määrääaikana lähettää kaupunginhallitukselle ehdotus lautakunnan vuotuiseksi talousarvioksi,

5) antaa vuosittain kertomus toiminnastaan kaupunginhallitukselle sen määräysten mukaisesti,

6) tehdä kaupunginhallitukselle esityksiä sekä antaa sille lausuntoja, selvityksiä ja tietoja toimialaansa kuuluvista asioista sekä

7) huolehtia toimialaansa liittyvistä sille erikseen määrätyistä muista tehtävistä.

7 §. Lautakunta ottaa itselleen sihteerin, jolla on tuomarin virkaa varten vaadittava tutkinto tai muu tehtävään soveltuva korkeakoulututkinto.

Sihteerin tehtävänä on sen lisäksi, mitä tässä johtosäännössä edellä määrätään,

1) valmistella lautakunnan kokouksissa käsiteltävät asiat,

2) valvoa lautakunnan toimistotehtävien hoitoa,

3) huolehtia lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta ja noudattamisen valvonnasta, ellei toisin ole säädetty tai määrätty,

4) ottaa vastaan lautakunnalle osoitettuja tiedoksiantoja,

5) hyväksyä laskut, maksuosoitukset ja lautakunnan tileihin kuuluvat muut asiakirjat, ellei toisin ole määrätty, sekä valvoa lautakunnan käytettäväksi myönnettyjen määrärahojen käyttöä,

6) huolehtia siitä, että lautakunnan toimialaan kuuluvissa asioissa annetaan neuvoja ja opastusta, sekä

7) suorittaa lautakunnan määräämät, toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

8 §. Kiinteistövirasto huolehtii lautakunnan toimistotehtävistä lautakunnan sihteerin ohjeiden mukaisesti.

Kiinteistöviraston tehtävänä on lisäksi avustaa lautakuntaa sen käsiteltävien asioiden valmistelussa.

9 §. Lautakunnan kassa- ja tilitehtävistä huolehtii rahatoimisto, ellei toisin ole säädetty tai määrätty.

Samalla kaupunginvaltuusto päätti kumota 28.8.1940 hyväksymänsä ja maatalousministeriön asutusasiainosaston 27.4.1943 vahvistaman Helsingin kaupungin asutuslautakunnan ja asutusneuvojan ohjesäännön.

200. MUUTOS KUORMA- JA PAKETTIAUTOJEN
 LIIKENNETAKSAAN HELSINGIN KAUPUNGISSA.

Maistraatin päätös joulukuun 12 p:ltä 1974.
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1968:132, 1972:118,
 1973:138 ja 1974:44)

Maistraatti päätti muuttaa 19.2.1974 vahvistamaansa kuorma- ja pakettiautojen liikennetaksaa Helsingin kaupungissa siten, että sen 1-9 §:t muutetaan näin kuuluviksi:

1 §. Kuljetusmaksun määräytymisperusteet

Maksu tavaran kuljetuksesta lasketaan joko tuntimaksuna, yhdistettynä maksuna tai erikseen sovittuja yksikkömaksuja käyttäen. Ennen kuljetustehtävän suorittamista on tilaajan kanssa sovittava, mitä edellä mainituista maksuperusteista käytetään. Mikäli maksuperusteista ei ole voitu sopia etukäteen, käytettäköön maksua määrättäessä jäljempänä mainittu ja tunti- tai yhdistetyn maksun määräytymisperusteita.

Jos sovittu kuljetustehtävän luonne oleellisesti muuttuu, eikä kuljettaja katso voivansa sovittu maksuperusteiden nojalla jatkaa kuljetusta, on hänen tästä viipymättä ilmoitettava tilaajalle ja saatava tilaajan varmennus uudelle maksuperusteelle, tai muutoin on alkuperäinen kuljetustehtävä katsottava päättyneeksi.

1) Tuntimaksun laskutusperustana on perusmaksu ja se kokonaisaika, jonka auto ja yksi kuljettaja on tilaajan käytettävissä, kuitenkin huomioon ottaen, mitä 2 §:n 9 kohdassa on sanottu. Tuntimaksua käytetään sellaisissa aikatyönä suoritettavissa kuljetustehtävissä, joissa ajomatka laskutustuntia kohti on enintään 12 kilometriä.

2) Yhdistetyn maksun laskutusperustana on perusmaksu ja kilometreissä määrätty yhteenlaskettu ajomatka sekä kuljetustehtävään käytetty kokonaisaika siten kuin lähemmin 4 §:ssä mainitaan. Yhdistettyä maksua käytetään sellaisissa aikatyönä suoritettavissa kuljetustehtävissä, joissa ajomatka laskutustuntia kohti on yli 12 kilometriä.

3) Yksikkömaksut (urakkamaksut) perustuvat kuljetettuun tavaramäärään ja/tai kuljetusmatkaan. Yksikkömaksuja käytetään sopimus- ja urakkaluonteisissa kuljetustehtävissä. Yksikkömaksut määrätään osapuolten välisellä sopimuksella riippumatta siitä, mitä tässä päätöksessä on mainittu.

2 §. Yleisiä määräyksiä

1) Kuljetustehtävä

Kuljetustehtävällä tarkoitetaan keskeytymätöntä toimintaa tilaajan osoittaman kuljetustyön suorittamiseksi. Kulje-

tustehtävän katsotaan jatkuvan yli ruokatunti-, vuorokausi- ja viikkolepokeskeytysten, mikäli auto on päivittäin tilaajan käytettävissä vähintään kahdeksan (8) tuntia.

2) Kuljetuksen suorittaja

Kuljetuksen suorittajalla tarkoitetaan sitä henkilöä tai yhteisöä, jonka määräysvallassa kuljettaja ja auto toimivat.

3) Kuljetuskalusto ja autohenkilöstön määrä

Kuljetuskalustoa tilattaessa on kuljetuksen suorittajan sovittava tilaajan kanssa kuljetustehtävän luonteeseen mahdollisimman tarkoituksenmukaisesti soveltuvasta kalustosta ja autohenkilöstön määrästä. Kaikki jäljempänä esitetyt maksut edellyttävät, että autoa seuraa yksi kuljettaja.

4) Kuljettaja

Kuljettajalla tarkoitetaan liikenneluvan haltijaa hänen itsensä toimiessa kuljettajana tai hänen palkkaamaansa henkilöä tämän toimiessa kuljettajana.

5) Kuljettajan velvollisuudet ja asema

Kuljettajan velvollisuutena on tarvittaessa osallistua kuormaukseen ja purkamiseen, mikäli esim. liikenneolosuhteet tai kuljettajan vastuu kuormasta eivät sitä estä, kuitenkin niin, että kuljettajan osuus pääasiassa rajoittuu tavarankuormatilaan, ottamiseen ja sieltä antamiseen. Kuljettajalla on oikeus periä jäljempänä mainitut maksut tilatun kuljetustehtävän tultua suoritetuksi, ellei ennen kuljetusta ole tilaajan kanssa sovittu maksun perimisestä myöhemmin. Suorituksesta kuljetustehtävästä sekä sen perusteella tapahtuneesta maksusuorituksesta on kuljettaja kuljetuksen suorittajan edustajan ominaisuudessa velvollinen antamaan kuitin. Siinä tapauksessa, että on sovittu maksun perimisestä myöhemmin, tilaajan on kuittauksellaan vahvistettava suoritettujen kuljetustehtävien laskutusperusteet.

6) Apumiehet

Milloin kuljetustehtävän suorittamiseksi on ollut tarpeen useampi henkilö kuin kuljettaja ja tällaiset apumiehet on palkannut kuljetuksen suorittaja, saadaan heistä veloittaa maksetut työpalkat lisättyinä 40 %.

7) Korvaus ylityöstä

Jos auto henkilöstöineen, joko tilaajan pyynnöstä tai milloin se muuten kuljetustehtävän suorittamiseksi on ollut tarpeen, on tilaajan käytettävissä ylityöaikana, on tilaaja velvollinen suorittamaan ylityökorvauksen. Korvauksen suuruus määrätään noudattamalla työaikalain ja kuljettajien työehtosopimuksen mukaisia ylityökorvauksen laskentaperusteita lisäämällä tuntipalkkaan 40 %. Ylityökorvauksen laskentatapa on riippumaton siitä, mitä maksuperustetta käytetään. Normaalityöaikana pidetään klo 7.00 ja 16.00 välistä aikaa, ja sen ulkopuolella oleva aika lasketaan ylityöajaksi. Ennalta sovituissa, yhtämittaisesti vähintään yhden (1) työviikon kestävässä kuljetustehtävissä pidetään normaalityöaikana sitä säännöllistä työaikaa, mitä tilaaja toiminnassaan noudattaa, ja sen ulkopuolella oleva aika lasketaan ylityöajaksi. Kummassakin tapauksessa katsotaan kahdeksan (8) tuntia ylittävää aika tavallisena arkipäivänä, sunnuntai- ja pyhäpäivät ynnä vapaalauantait sekä työaika ennen klo 6.00 ylityöksi.

8) Vuorotyö

Ennalta sovituissa, säännöllisiin vuoroihin järjestetyissä vähintään yhden (1) työviikon kestävässä kuljetustehtävissä on tilaaja velvollinen suorittamaan vuorotyölisän, joka määräytyy kuljettajien työehtosopimuksen perusteella, lisättynä 40 %.

9) Päiväraha

Milloin autonhenkilöstöllä on työehtosopimuksen mukaan oikeus ruoka-, päivä- tai majoitusrahaan, on kuljetuksen suorittaja oikeutettu veloittamaan nämä maksut tilaajalta.

10) Keskeytykset

Tilaaja ei ole velvollinen suorittamaan maksua sellaisista kuljetustehtävän keskeytyksistä, jotka kuljetuksen suorittaja tai hänen työväkensä on aiheuttanut taikka jotka ovat aiheutuneet ajoneuvossa sattuvista vioista, eikä 2 § 1 kohdassa mainituista keskeytyksistä. Muut ennalta arvaamattomat keskeytykset, joita ei ole voitu ottaa huomioon maksuperustetta sovittaessa ja joiden aikana sidonnaisuus työhön jatkuu, on tilaaja velvollinen korvaamaan. Maksun periminen suoritetulta osakuljetustehtävältä ei keskeytä alkuperäistä kuljetustehtävää.

11) Maksun jakaminen useamman tilaajan kesken

Useamman tilaajan tavaraa voidaan ottaa samanaikaisesti kuljetettavaksi, mikäli tästä on sovittu kuljetuksen suorittajan ja kaikkien tilaajien kesken. Tällaisessa tapauksessa jaetaan maksu työmäärän, tavaroiden painon, koon tai muun sopivan perusteen mukaan tilaajien kesken.

12) Maksun periminen ennakko- tai osasuorituksena

Kuljetuksen suorittajalla on oikeus, milloin varmuutta kuljetusmaksun suorittamisesta ei ole, kulloinkin kysymyksessä olevan kuljetustehtävän osalta saada tilaajalta vakuus sanotun maksun saamisesta. Mikäli ennakko- tai osasuoritusta käytetään, on kuljettaja velvollinen antamaan siitä kuitenkin heti maksun saatuaan.

3 §. Tuntimaksu

1) Tuntiajossa saadaan veloittaa kustakin kuljetustehtävästä jäljempänä mainitut auton kokonaispainoluokan mukaiset perusmaksut sekä siitä ajasta, minkä auto on tilaajan käytettävissä, seuraavat tuntimaksut.

Autotyyppi	Kokonaispainoluokka kg	Perusmaksu mk	Tuntimaksu mk/h
Pakettiautot	enintään 3500	11,10	22,20
Kevyt kuorma-auto	" 5999	12,50	24,90
" "	6000 - 7999	13,70	27,40
" "	8000 - 9999	14,50	29,00
Keskiraskas	10000 - 11999	15,40	30,70
" "	12000 - 13999	16,20	32,40
" "	14000 - 15999	17,10	34,10
Raskas	16000 - 18999	18,40	36,70
" "	19000 - 21999	20,20	40,30
Raskas kuorma-auto tai ajoneuvoyhdistelmä	22000 - 26999	21,90	43,80
"	27000 - 31999	24,10	48,10
"	32000 - ja yli	26,10	52,20

2) Ajan merkitseminen

Kuljetustehtävän alkamis- ja päättymisaika on merkittävä ajomääräykseen, joka on esitettävä tilaajalle tai hänen edustajalleen kuitattavaksi. Kuljetustehtävän alkaessa ja päättyessä enintään 6 kilometrin etäisyydellä auton asemapaikasta pidetään tehtävän alkamishetkenä sitä kelloaikaa, jolloin auto saapuu tilaajan määräämään paikkaan ja päätty-mishetkenä sitä kelloaikaa, jolloin tilattu kuljetustehtävä on suoritettu. Kuljetustehtävän alkaessa ja/tai päättyessä edellä mainittua kauempaa aika alkaa ja/tai päättyy ennalta sovitussa paikassa auton asemapaikalla.

3) Tuntimaksun määrääminen

Tuntimaksu määrätään kultakin alkaneelta puolelta (1/2) tunnilta ja vähimpänä maksuna saadaan periä yhtä (1) täyttä tuntia vastaava maksu.

4) Perävaunullinen kuorma-auto

Perävaunullisen kuorma-auton maksu määräytyy ajoneuvo-yhdistelmän kokonaispainon mukaan. Tämä koskee sekä tunti-että yhdistettyä maksua.

4 §. Yhdistetty maksu

1) Yhdistettynä maksuna saadaan veloittaa kustakin kuljetustehtävästä jäljempänä mainitut auton kokonaispainoluokan mukaiset perusmaksut, aikakorvaukset siitä ajasta, jonka auto on tilaajan käytettävissä sekä kilometrimaksut yhteenlasketusta ajomatkasta.

Autotyyppi	Kokonaispainoluokka kg	Perusmaksu mk	Yhdistetty maksu	
			Aika-korvaus mk/h	Kilometrimaksu mk/km
Pakettiautot	enintään 3500	11,10	14,60	0,69
Keyyt kuorma-auto	" 5999	12,50	16,70	0,77
" "	6000 - 7999	13,70	18,60	0,88
" "	8000 - 9999	14,50	19,90	0,95
Keskiraskas	10000 - 11999	15,40	21,30	1,01
" "	12000 - 13999	16,20	22,60	1,09
" "	14000 - 15999	17,10	23,90	1,16
Raskas	16000 - 18999	18,40	26,10	1,24
" "	19000 - 21999	20,20	28,80	1,38
Raskas kuorma-auto tai ajoneuvoyhdistelmä	22000 - 26999	21,90	31,60	1,52
" "	27000 - 31999	24,10	35,00	1,68
" "	32000 ja yli	26,10	38,40	1,84

2) Ajan ja matkan merkitseminen

Ajan ja matkan merkitsemisessä sekä aikakorvauksen määrittämisessä menetellään kuten 3 §:n 2 ja 3 kohdassa on sanottu.

3) Milloin yhdistetyn maksun mukainen kuljetusmaksu jää alle auton kokonaispainoluokan edellyttämän tuntimaksun, peritään korvaus tuntimaksun mukaan.

5 §. Kuormausnosturilla varustetut autot

1) Mikäli kuljetustehtävää varten on tilattu kuormausnosturilla varustettu auto tai kuormauksessa ja purkamisessa joudutaan kuormausnosturia käyttämään, saadaan auton kokonaispainoluokan edellyttämän kuljetusmaksun lisäksi veloittaa alla mainitut tuntimaksut siltä ajalta, jonka auto on tilaajan käytettävissä.

Kuormausnosturin nostokyky (kpm)	Tuntimaksu mk/h
enintään 3500	7,10
3501 - 6500	9,50
6501 - 10000	16,90

2) Kuljetustehtävästä, jossa tarvitaan vintturia, saadaan nosturiauton veloituksen lisäksi periä vintturillisänä 4,30 mk/h siltä ajalta, jonka auto on tilaajan käytettävissä.

6 §. Vaihtolava-autot

Kuljetustehtävästä, jossa tarvitaan vaihtolavalaitteilla varustettua autoa, saadaan kokonaispainoluokan edellyttämän kuljetusmaksun lisäksi veloittaa alla mainitut tuntimaksut siltä ajalta, jonka auto on tilaajan käytettävissä.

Vaihtolava-auto	Vetolaite kp		
	8000	12000	16000
1 vaihtolavalla	4,30 mk/h	5,50 mk/h	7,70 mk/h
1 lisälavalla	8,20 "	9,40 "	11,70 "
2 lisälavalla	11,00 "	12,20 "	14,50 "

Tilaajan käyttöön luovutetun lavan maksuna saadaan veloittaa 2,30 mk/h. Mikäli tilaaja omistaa ja ylläpitää vaihtolavat, vähennetään yllä mainittuja tuntimaksuja vastaavasti 2,30 mk/h.

7 §. Poikkeuksia maksuluokkiin

1) Korvaus takakaatolaitteen (kipin) ja suojapeitteen käytöstä sisältyy taksoihin. Mikäli kuljetustehtävä edellyttää erikoiskaatolaitteita kuten sivu- tai kolmikaatokippiä taikka muita lisälaitteita, on lisäkorvauksesta sovittava erikseen.

2) Katettu kuorma-auto, teräsrakenteisella maansiirtolavalla varustettu kuorma-auto, hinaustehtävää suorittava tavallinen kuorma-auto (4 x 2, 6 x 2), nelipyörävetoinen (4 x 4, 4 x 4 + 2) ja telivetoinen (6 x 4) auto luetaan kukin erikseen lähinnä korkeampaan painoluokkaan ja kuusipyörävetoinen (6 x 6) kahta luokkaa korkeampaan painoluokkaan, mihin se kokonaispainonsa perusteella kuuluisi.

8 §. Tässä päätöksessä mainitut kuljetusmaksut eivät koske seuraavia ajoneuvoja

1) Erikoisrakenteisia hinausautoja ja hinauksia erikoisluvin

2) Erikoisrakenteisia nosturiautoja

3) Koritilan jäähdytys- tai lämmityslaitteilla varustettuja autoja

4) Autoja, joita käytetään auraukseen, lanaukseen, kasteluun ja hiekoitukseen

5) Autoja, jotka ovat erikoisesti rakennetut raskaiden koneiden, jätteiden, konttien, betonimassan, irtosementin, nestemäisten aineiden tai elävien eläinten kuljetuksia varten taikka, jotka ovat varustetut kiinteillä erikoislaitteilla tämän tapaisten tavaroiden kuljettamiseksi.

9 §. Tämä taksan muutos tulee voimaan 15 päivänä joulukuuta 1974 ja samalla lakkaavat olemassa voimassa taksan 1-9 §:t sellaisina kuin ne olivat ennen nyt vahvistettua taksapäätöstä.

201. VALTIONEUVOSTON PÄÄTÖS YLIMÄÄRÄISEN
LAPSIIVUSTUKSEN SUORITTAMISESTA ERÄISTÄ
VIIME JA TÄMÄN VUODEN AIKANA SYNTYNEISTÄ
LAPSISTA.

Annettu joulukuun 12 p:nä 1974.
(Suomen AsK 923/74)

Eduskunnan myönnettyä tarkoitusta varten määrärahan
valtioneuvosto on sosiaali- ja terveysministeriön esitte-
lystä päättänyt:

Lapsiperheille myönnettävän taloudellisen tuen lisää-
miseksi suoritetaan jokaisesta lapsilisälain (541/48) mukaan
lapsilisään oikeuttavasta lapsesta, joka on syntynyt vuoden
1973 syyskuun viimeisen päivän jälkeen ja ennen vuoden 1974
lokakuun ensimmäistä päivää ylimääräistä lapsiavustusta 16
markkaa. Tämä ylimääräinen lapsiavustus maksetaan vuoden
1975 ensimmäiseltä neljännekseltä suoritettavan lapsilisan
yhteydessä.

202. LAKI KUNTIEN YHDISTYMISKORVAUKSISTA
JA -AVUSTUKSISTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 13 p:nä 1974.
(Suomen AsK 911/ 74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:96)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kuntien yhdistymiskorvauksista ja
-avustuksista 24 päivänä heinäkuuta 1972 annetun lain (572/
72) 5 §, 7 §:n 1 momentti, 9 §:n 1 momentti ja 12 §:n 2 mo-
mentti sekä

lisätään 3 §:ään uusi 3 momentti, 8 §:ään uusi
2 ja 3 momentti ja 11 §:ään uusi 2 momentti sekä lakiin uusi
12 a § seuraavasti:

3 §. - - - - -
Ensimmäiseltä vuodelta suoritettavan yhdistymiskor-
vauksen suuruus on 1 ja 2 momentissa mainituin tavoin lasket-
tu määrä korotettuna ensin 10 prosentilla ja sen jälkeen, mi-
käli se on enemmän kuin 10 000 markkaa, lähimpään täyteen
10 000 markkaan.

5 §. Milloin kuntien yhdistämisestä on muusta kuin 2 §:ssä
mainitusta syystä seurauksena sellaisia muutoksia kunnallis-
hallinnon taloudellisissa voimavaroissa ja kunnallisverorasi-
tuksessa sekä kunnallishallinnon palvelusten tarpeessa ja
tydyttämismahdollisuuksissa, että ne vaikeuttavat kunnal-
lishallinnon ja -talouden asianmukaista järjestämistä laa-
jennetun kunnan puitteissa, laajennetulle kunnalle suori-
taan siltä vuodelta, jona jaotuksen muutos tulee voimaan,
ja neljältä seuraavalta vuodelta valtion varoista
yhdistymisavustusta.

Yhdistymisavustusta voidaan suorittaa myös kunnalle,
joka saa yhdistymiskorvausta, tämän lisäksi.

7 §. Yhdistymisavustuksen suuruus on toiselta vuodelta 80
prosenttia, kolmannelta vuodelta 60 prosenttia, neljänneltä
vuodelta 40 prosenttia ja viidenneltä vuodelta 20 prosenttia
ensimmäiseltä vuodelta suoritettavasta määrästä.

8 §. - - - - -
Milloin jaotuksen muutos koskee kolmea tai useampaa
kuntaa, sovelletaan 1 momentin säännöstä siten, että yhdisty-
miskorvauksesta tai -avustuksesta suoritettava määrä ensiksi

luetaan siihen kuntaan kuuluneen alueen verovelvollisten hyväksi, minkä osalta veroäyriin hinta muodostuisi korkeimmaksi, sekä sen jälkeen tämän ja siihen kuntaan kuuluneen alueen verovelvollisten hyväksi, minkä osalta veroäyriin hinta olisi seuraavaksi korkein, ja vastaavasti edelleen.

Jollei yhdistymiskorvausta tai -avustusta ole myönnetty ennen kuin veroäyriin hinnat määrätään, mutta siitä on 11 §:n 2 momentin nojalla maksettu ennakkoa, sovelletaan ennakkoon, mitä edellä tässä pykälässä on sanottu yhdistymiskorvauksesta ja -avustuksesta.

9 §. Mitä edellä on säädetty kunnan yhdistämisestä toiseen kuntaan, sovelletaan sen estämättä, että ensiksi mainitusta kunnasta samalla jokin alue liitetään muuhun kuntaan. Siinä tapauksessa, että kunnasta toiseen siirrettävällä alueella asuvien osuus jommankumman kunnan asukasluvusta jaotuksen muutoksen voimaantuloa edeltäneenä vuotena toimitetun henkikirjoituksen mukaan on ollut vähintään viidennes, sovelletaan myös alueen liittämiseen toiseen kuntaan, mitä edellä kunnan yhdistämisestä toiseen on säädetty.

11 §. - - - - -
Ensimmäiseltä vuodelta suoritettavasta yhdistymiskorvauksesta ja -avustuksesta on maksettava ennakkoa, ei kuitenkaan ennen kuin 10 §:n 1 momentissa mainittu hakemus on tehty.

12 §. - - - - -
Ministeriön päätöksen yhdistymisavustuksen myöntämisestä ja sen suuruuden määrittämisestä ei saa hakea muutosta.

12 a §. Yhdistymiskorvaukseen ja -avustukseen ei sovelleta, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtiosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa (35/73) on säädetty, lukuun ottamatta lain 28-30 §:n säännöksiä.

Kunta, joka ei ole anonut yhdistymiskorvausta tai -avustusta sen vuoksi, että liitos koskee pienempää osaa kuin yhtä neljättä osaa asukasluvusta, on oikeutettu yhdistymiskorvauksen tai -avustuksen saamiseen, mikäli edellytykset muutoin ovat olemassa.

203. ASETUS KANSANELÄKEASETUksen
MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 13 p:nä 1974.
(Suomen AsK 915/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:150)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä k u m o t a a n 7 päivänä joulukuuta 1956 annetun kansaneläkeasetuksen (594/56) 35-38 §, m u u t e t a a n 33 ja 34 § sekä l i s ä t ä ä n asetukseen uusi 23 a § seuraa-

vasti:

23 a §. Kansaneläkelaitoksen hallitus voi siirtää kansaneläkelain mukaisten vanhuuseläkkeiden, työttömyyseläkkeiden, vanhuudentukien ja haudausavustusten sekä, milloin on ilmeistä, että työkyvyttömyys jatkuu vain lyhyen ajan välittömästi sairausvakuutuslain (364/63) mukaisen päivärahaoikeuden päätyttyä, enintään kolmeksi kuukaudeksi maksettavien työkyvyttömyyseläkkeiden samoin kuin perhe-eläkelain (38/69) mukaisen perhe-eläkkeiden sekä rintamasotilaseläkkeestä annetun lain (294/71) mukaisten rintamasotilaseläkkeiden myöntämistä koskevat asiat kansaneläkelain 66 §:ssä ja sairausvakuutuslain 43 §:ssä mainitun sosiaalivakuutustoimikunnan ratkaistaviksi. Mitä edellä on sanottu ei kuitenkaan koske apu- ja hoitolisien myöntämistä muun syyn kuin iän perusteella.

33 §. Kansaneläkelaitoksen hallitus määrää kansaneläkelain 65 §:n 1 momentissa ja sairausvakuutuslain 42 §:n 1 momentissa tarkoitetun jaon vakuutuspiireihin. Kansaneläkelaitoksen lisätty hallitus määrää kansaneläkelain 65 §:n 2 momentissa ja sairausvakuutuslain 42 §:n 2 momentissa tarkoitetun jaon vakuutusalueisiin ja määrää aluetoimistojen sijaintipaikkakunnat.

Kansaneläkelaitoksen lisätty hallitus nimittää toimeen ja siitä vapauttaa aluetoimiston johtajan sekä vahvistaa sosiaalivakuutuslautakunnan työjärjestyksen. Sosiaalivakuutuslautakunnan esittelijän kansaneläkelaitoksen hallitus ottaa toimeen lautakunnan ehdollepanon perusteella ja hänet voidaan vapauttaa toimestaan vasta sen jälkeen, kun lautakunta on antanut asiasta lausuntonsa.

34 §. Sosiaalivakuutustoimikunnan puheenjohtajalta vaaditaan, että hänellä on toimeen sopiva yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu loppututkinto tahi yliopistossa tai korkeakoulussa suoritettu toimeen soveltuva tutkinto ja riittävä

sosiaalivakuutuksen tuntemus.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, voidaan sosiaalivakuutustoimikunnan puheenjohtajaksi määrätä myös 1 päivänä joulukuuta 1974 kansaneläkelaitoksen päätoimimisessa palveluksessa ollut toimihenkilö, joka tällöin on pitkäaikaisella toiminnallaan kansaneläkelaitoksen palveluksessa osoittanut omaavansa riittävät edellytykset toimia sosiaalivakuutustoimikunnan puheenjohtajana.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1975, kuitenkin siten, että 34 §:ää sovelletaan myös kansaneläkelaitoksen ryhtyessä kansaneläkelain muuttamisesta 6 päivänä kesäkuuta 1974 annetun lain (451/74) voimaantulosäännöksessä tarkoitettuihin valmisteleviin toimenpiteisiin.

204. ASETUS SAIRAUSVAKUUTUSASETUKSEN
5-8 LUVUN OSITTAISESTA KUMOAMISESTA.

Annettu joulukuun 13 p:nä 1974.
(Suomen AsK 916/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:128)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

Täten kumotaan 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun sairausvakuutusasetuksen (473/63) 23, 24, 26, 30-33 ja 36 sekä 47 §.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1975.

205. ASETUS KANSANELÄKKEESEEN SUORITETTAVASTA
TUKILISÄSTÄ JA ASUMISTUESTA ANNETUN ASETUKSEN
1 §:N 1 MOMENTIN KUMOAMISESTA.

Annettu joulukuun 13 p:nä 1974.
(Suomen AsK 917/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:145)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

Täten kumotaan kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta 10 päivänä lokakuuta 1969 annetun asetuksen (631/69) 1 §:n 1 momentti.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1975.

206. ASETUS LAPSEN HOITOTUESTA ANNETUN
ASETUKSEN 1 §:N 1 MOMENTIN KUMOAMISESTA.

Annettu joulukuun 13 p:nä 1974.
(Suomen AsK 919/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:146)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

Täten kumotaan lapsen hoitotuesta 10 päivänä lokakuuta 1969 annetun asetuksen (632/69) 1 §:n 1 momentti.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1975.

207. ASETUS PERHE-ELÄKEASETUKSEN 1 §:N
1 MOMENTIN KUMOAMISESTA.

Annettu joulukuun 13 p:nä 1974.
(Suomen AsK 920/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:101)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään:

Täten kumotaan 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetun perhe-eläkeasetuksen (449/69) 1 §:n 1 momentti.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1975.

208. LAKI KUNTIEN KANTOKYKYLÜOKITUKSESTA
ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 13 p:nä 1974.
(Suomen AsK 934/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kuntien kantokykyluokituksesta 29 päivänä joulukuuta 1967 annetun lain 1 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 5 päivänä joulukuuta 1973 annetussa laissa (882/73), näin kuuluvaksi:

1 §. - - - - -
Kantokykyluokitus toimitetaan vuosiksi 1975-1977 siten kuin tässä laissa säädetään.

209. KATUMAA- JA KATUALUEKORVAUSTEN
PERIMISOHJEET.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun
16 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1964:128 ja 1969:122)

Kaupunginhallitus päätti, muuttaen 22.10.1964 ja
4.8.1969 tekemiään päätöksiä, vahvistaa katumaa- ja katu-
aluekorvauksille seuraavat perimisohjeet:

1) Asemakaavalain mukaiset katumaakorvaukset ja raken-
nuslain 75 §:n mukaiset katualuekorvaukset peritään kaupungin-
hallituksen päätöstä ensiksi seuraavana eräpäivänä, joka on
31.10., kuitenkin niin, että milloin päätöspäivästä on vähem-
män kuin kaksi kuukautta sen vuoden eräpäivään, eräpäivä
lykkääntyy seuraavaan vuoteen. Tällöin ei maksulle peritä
korkoa.

2) Milloin tontin omistajalla on maksuvaikkeitä, myön-
netään hänelle anomuksesta enintään yhden vuoden maksuaika
laskettuna 1-kohdan mukaisesta eräpäivästä. Tällöin korvaus-
määrälle peritään kaupunginhallituksen yleisten perimisohjei-
den mukainen viivästyskorko.

3) Ellei tontin omistaja kykene suorittamaan katumaa-
tai katualuekorvauksia 1-2 -kohdissa esitetyllä tavalla, hä-
net voidaan oikeuttaa anomuksesta maksamaan korvaukset enin-
tään viitenä yhtä suurena vuotuismaksueränä, jotka lankeavat
maksettaviksi kunkin vuoden lokakuun 31 päivänä, maksamatta
olevalle summalle kulloinkin laskettuine kaupunginhallituksen
yleisten perimisohjeiden mukaisine viivästyskorkoineen.

4) Kohdan 3 mukainen perimispäätös pannaan täytäntöön
sitä, että tontin omistajan ja kaupungin kesken tehdään
kiinteistöviraston toimesta sopimus.

5) Kiinteistölautakunnan tehtävänä on katumaa- ja katu-
aluekorvauksille tarvittavien vakuuksien ja niiden etuoikeus-
järjestyksen määrääminen, kuitenkin niin, että vakuutta ei
vaadita, mikäli korvausmäärä on vähemmän kuin 10.000 mk, el-
lei kiinteistölautakunta erityisestä syystä pidä vakuutta
tarpeellisenä.

210. HELSINGIN KAUPUNGIN VESILAITOKSEN
TAKSAN MUUTOS.

Elinkeinohallituksen vahvistama joulukuun
17 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1974:24)

4 §. Kuluttajan tulee neljännesvuosittain kohta laskun saatuaan suorittaa vesilaitokselle maksu kuluttamastaan vedestä. Veden hinta on 95 penniä kuutiometriltä ja myyntihintaa sovelletaan siihen vedenkulutukseen, joka alkaa 1975 tammikuun alusta ensiksi tapahtuvan mittarinluennan jälkeen.

211. KUNNALLISVEROTUKSESSA TEHTÄVÄT
LAPSI- JA PERUSVÄHENNYKSET.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun
18 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:4 ja 157)

Kaupunginvaltuusto päätti, että Helsingin kaupungissa vuoden 1974 tuloista toimitettavassa kunnallisverotuksessa lapsivähennyksen suuruus on 650 mk lasta kohden ja perusvähennyksen suurin määrä 2 000 mk.

212. KAUPUNGIN LESKIELÄKE- JA KASVATUS-
APUSÄÄNNÖN MUUTTAMINEN.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun
18 p:ltä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1954:83)

Kaupunginvaltuusto päätti kumota Helsingin kaupungin leskieläke- ja kasvatusapusäännön 3 §:n 1 momentin 4 kohdan.

213. HELSINGIN KAUPUNKIIN TYÖSUHTEESSA OLEVIEN,
OMAA AUTOAAN KULJETTAVIEN KUORMA-AUTONKULJETTA-
JIEN AJOTAKSAT JA SOPIMUSMÄÄRÄYKSET (NS. LISTA-
AUTOT).

Palkkalautakunnan hyväksymät joulukuun 18 p:nä 1974.

1) Kuorma-autojen tuntiajotaksa

Lista-auton kokonaispaino kg	Ilman kuormaus- nosturia mk/t	Ajotaksa mk/tunti		
		Kuormausnosturin nostoteho		
		enintään 3500 kpm mk/t	3501- 6500 kpm mk/t	6501- 10000 kpm mk/t
- 5 999	22,80	29,90	32,30	39,70
6 000 - 7 999	25,30	32,40	34,80	42,20
8 000 - 9 999	26,90	34,00	36,40	43,80
10 000 - 11 999	28,60	35,70	38,10	45,50
12 000 - 13 999	30,30	37,40	39,80	47,20
14 000 - 15 999	32,00	39,10	41,50	48,90
16 000 - 18 999	34,60	41,70	44,10	51,50
19 000 - 21 999	38,20	45,30	47,70	55,10

Kolmikaatolaitteella varustettuihin au-
toihin näiden sovelletaan lähinnä kor-
keamman maksuluokan tuntiajotaksaa.

Vaihtolavakuljetuksista suoritetaan
lisämaksu:

	vetolaite	
	8000 kp	12000 kp
yksi vaihtolava	mk 4,30/t	mk 5,50/t
kaksi vaihtolavaa	" 8,20/"	" 9,40/"
kolme	" 11,00/"	" 12,20/"

Vintturilla varustettu kuormausnosturi:

Vintturilisä mk 1,35 kaikilta työtunneik-
si laskettavilta tunneilta.

- 2) Urakkatyössä vähennetään urakkahinnoittelun mukaisesta ansiosta ns. sosiaalikustannusten korvauksena mk 2,10/työtunti.
- 3) Lista-autonkuljettajille lasketaan kuljettajan osuudeksi palkkausmuodosta riippumatta mk 10,20/työtunti.
- 4) Kaupungin palveluksessa aikaisemmin olleiden lista-autonkuljettajien leskien ja invalideiksi tulleiden lista-autonkuljettajien omistamiin kaupungin ajoja suorittaviin kuorma-autoihin nähden noudatetaan Helsingin kaupungin ja Kuorma-autojen tilauskeskusyhdistyksen kesken sovitua taksaa.
- 5) Lista-autoille järjestetään työtä myös kuljettajien vuosija sairauslomien aikana sikäli kuin työmailla on ajoja ja tällöin noudatetaan Kuorma-autojen tilauskeskusyhdistyksen taksaa.
- 6) Edellä olevaa taksaa noudatetaan siihen saakka, kunnes maistraatin 12.12.1974 tekemää päätöstä muutetaan ja muutosten aiheuttamista tarkistuksista lista-autotaksaan sovitaan.

214. ASETUS KUNTIEN KANTOKYKYLUOKITUKSESTA
ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 935/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:167)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan kuntien kantokykyluokituksesta 16 päivänä helmikuuta 1968 annetun asetuksen 2 §:n 3 momentin 5 kohta, sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1973 annetussa asetuksessa (943/73), näin kuuluvaksi:

2 §. - - - - -

5) Mitä 1-4 kohdassa on säädetty, ei sovelleta vieras-kuntalaisista aiheutuneiden käyttökustannusten valtionosuuteen tai -avustukseen, yliopistollisista keskussairaaloista annetun lain (392/56) 12 §:n 1 momentin mukaan yliopiston suorittamiin palkkaus- ja muihin kustannuksiin, 13 §:ssä, sellaisena kuin se on 19 päivänä marraskuuta 1971 annetussa laissa (771/71), tarkoitettuun valtion suorittamaan erityiskustannusten korvaukseen ja 14 §:n 1 momentissa tarkoitettuun valtion rahoitusosuuteen eikä sairausvakuutuslain (75/72) 4 §:n 2 momentin perusteella terveystieteiden tutkimuskeskuksen toimesta vakuutetulle annetun sairaanhoidon kustannuksista kunnan saamaan korvaukseen.

- - - - -

215. ASETUS AMMATTIOPPILAITOKSISTA ANNETUN
ASETUksen MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1974.

(Suomen AsK 939/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:6)

Opetusministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

k u m o t a a n ammattioppilaitoksista 16 päivänä tammikuuta 1959 annetun asetuksen (3/59) 22 §:n 3 momentti ja 26 §,

m u u t e t a a n 12 § ja

l i s ä t ä ä n asetukseen uusi 49 a § seuraavasti:

12 §. Opettajakunnan jäseniä ovat koulun rehtori, päätoimiset opettajat ja heidän sijaisensa. Opettajakunnan jäsen ei saa ilman laillista estettä jäädä kokouksesta pois eikä kieltäytyä osallistumasta päätöksentekoon. Pöytäkirjaa pitää rehtorin määräämä opettaja.

Opettajakunta, joka kokoontuu rehtorin kutsusta, päättää oppilaille annettavista arvosanoista, antaa pyydettyjä lausuntoja ja käsittelee muut asiat, jotka voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaan kuuluvat sille.

Opettajakunta on päätösvaltainen, kun rehtori tai hänen sijaisensa ja vähintään puolet muista jäsenistä on saapuvilla. Päätökseksi tulee enemmistön mielipide. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, henkilövaalin kuitenkin arpa, ja kurinpitoasiassa voittaa vapautusta tai lievempää rangaistusta kannattava mielipide.

49 a §. Tämän asetuksen 8 §:n 5 kohtaa ja 27 §:ää ei sovelleta yleisten ammattikoulujen oppilaitosneuvostosta annetussa laissa (520/74) tarkoitetuissa oppilaitoksissa.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

216. LAKI VELKOJEN KORKOJEN VÄHENNYS-
OIKEUDEN RAJOITTAMISESTA VEROTUKSESSA.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1974.

(Suomen AsK 953/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Siitä poiketen, mitä muualla verolainsäädännössä on säädetty, on velkojen korkojen sekä indeksi- ja kurssitappioiden vähentämisessä valtion- ja kunnallisverotuksessa noudatettava tämän lain säännöksiä.

2 §. Verovelvollisella on oikeus veronalaisista tuloistaan vähentää elinkeinotoimintaan, maatilatalouden harjoittamiseen ja muuhun ansiotoimintaan liittyvien velkojen korot sekä indeksi- ja kurssitappiot, kuitenkin niin, että kunnallisverotuksessa saadaan tietyn tulolähteen tuloihin kohdistuvien velkojen korot sekä indeksi- ja kurssitappiot vähentää vain sanotun tulolähteen tuloista sekä kiinnitettyjen velkojen korot ainoastaan 50 000 markkaan saakka kokonaan ja tämän määrän ylittävältä osalta 20 prosenttia. Verovelvollisella ja, milloin kysymyksessä ovat puoliset, joita valtionverotuksessa verotetaan heidän yhteenlasketun tulonsa perusteella, puolisoilla on lisäksi oikeus vähentää oman tai perheensä vakituisen asunnon hankkimisesta ja perusparannuksesta aiheutuneiden velkojen korkoja sekä indeksi- ja kurssitappioita yhteensä enintään 15 000 markkaa sekä muiden velkojen korkoja ja indeksi- ja kurssitappioita yhteensä enintään 5 000 markkaa kuitenkin niin, että erityislain nojalla verovapaan omaisuuden hankkimista varten otettujen velkojen korot ja indeksi- ja kurssitappiot eivät ole verotuksessa lainkaan vähennyskelpoisia.

Verovelvollisen tai hänen perheensä käytössä verovuonna vakituksena asuntona olleeseen kiinteistöön tai sen osaan kohdistuvat velkojen korot sekä indeksi- ja kurssitappiot vähennetään ensi sijassa verovelvollisen kotikunnassa verotettavien tulojen yhteismäärästä. Siltä osin kuin kotikunnassa verotettava tulo ei riitä näiden vähennysten tekemiseen, vähennetään muissa kunnissa verotettavista tuloista siten, että vähennys tehdään ensi sijassa siinä kunnassa verotettavista tuloista, jossa verotettavien tulojen yhteismäärä on suurin.

3 §. Mitä 2 §:ssä on säädetty puolisoista, koskee vastavasti avioliitonomaisissa olosuhteissa verovuonna yhteisessä

taloudessa avioliittoa solmimatta jatkuvasti eläneitä henkilöitä, jotka ovat aikaisemmin olleet keskenään avioliitossa tai joilla on ollut tai on yhteinen lapsi.

4 §. Sen estämättä, mitä tässä laissa säädetään, vähennetään asunto-osakeyhtiön, asunto-osuuskunnan ja asunto-osakeyhtiöistä annetun lain (30/26) 25 §:ssä tarkoitetun osakeyhtiön taikka muun niihin rinnastettavan osakeyhtiön tai osuuskunnan velkojen korot sekä indeksi- ja kurssitappiot niiden vähentämisestä muutoin voimassa olevien säännösten mukaan.

5 §. Verovelvollisen on verotusta varten selvitettävä, mihin tarkoitukseen velka on käytetty.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1975 toimitettavassa verotuksessa.

217. LAKI TYÖNANTAJAN TYÖTTÖMYYSVAKUUTUS- MAKSUN SUURUUDESTA VUONNA 1975.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 976/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:186)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Työnantajan työttömyysvakuutusmaksun suuruus on 0.3 prosenttia työnantajan suorittamien työpalkkojen määrästä vuonna 1975.

218. LAKI TYÖAIKALAIN 3 JA 19 A §:N
MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 971/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1955:22 ja
1970:122)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 2 päivänä elokuuta 1946 annetun työaikalain 3 §:n 3 momentti ja 19 a §, sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 3 momentti 11 päivänä helmikuuta 1955 annetussa laissa (89/55) ja 19a § 6 päivänä marraskuuta 1970 annetussa laissa (666/70), näin kuuluviksi:

3 §. - - - - -
Asetuksella säädetään keihin valtion, kunnan ja muun julkisen yhteisön viran ja toimen haltijoihin on sovellettava, mitä tässä laissa on työntekijästä säädetty ja miten sellaiselle viran ja toimen haltijalle, joka on verrattavissa 2 momentissa tarkoitettuun työntekijään, 17 ja 18 §:n mukaan tuleva kuukausikorvaus on määrättävä.

19 a §. Mitä tässä laissa on säädetty työnantajain ja työntekijäin yhdistysten, joiden toimintapiiri käsittää koko maan, oikeudesta työehtosopimuksessa sopia tästä laista poikkeavasti, sovelletaan vastaavasti valtion viranomaisen taikka kunnallisen sopimusvaltuuskunnan tahii sen antamaan valtuutukseen perustuen kunnan tai kuntainliiton taikka evankelis-luterilaisen kirkon sopimusvaltuuskunnan tai sen antamaan valtuutukseen perustuen sanotun kirkon, seurakunnan, seurakuntainliiton tai muun seurakuntain yhtymän ja asianomaisen yhdistyksen välillä tehtyyn työehto- ja virkaehtosopimukseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

219. LAKI VUOSILOMALAIN 16 §:N
MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 974/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:55)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 30 päivänä
maaliskuuta 1973 annetun vuosilomalain (272/73) 16 §:n 3
momentti näin kuuluvaksi:

16 §. - - - - -
Mitä 2 momentissa on säädetty, sovelletaan vastaavasti
valtion viranomaisen taikka kunnallisen sopimusvaltuuskunnan
tahi sen antamaan valtuutukseen perustuen kunnan tai kuntain-
liiton taikka evankelis-luterilaisen kirkon sopimusvaltuus-
kunnan tai sen antamaan valtuutukseen perustuen sanotun kir-
kon, seurakunnan, seurakuntainliiton tai muun seurakuntain
yhtymän ja asianomaisen yhdistyksen välillä tehtyyn työehto-
sopimukseen.
- - - - -

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

220. LAKI TALONMIESTEN TYÖAIKALAIN
19 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 972/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1971:168)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 24 päivänä huhtikuuta 1970 annetun talonmiesten työaikalain 19 §, sellaisena kuin se on 10 päivänä joulukuuta 1971 annetussa laissa (827/71), näin kuuluvaksi:

19 §. Mitä tässä laissa on säädetty työnantajain ja työntekijäin yhdistysten, joiden toimintapiiri käsittää koko maan, oikeudesta työehtosopimuksessa sopia tästä laista poikkeavasti, sovelletaan vastaavasti valtion viranomaisen taikka kunnallisen sopimusvaltuuskunnan tahin sen antamaan valtuutukseen perustuen kunnan tai kuntainliiton taikka evankelisluterilaisen kirkon sopimusvaltuuskunnan tai sen antamaan valtuutukseen perustuen sanotun kirkon, seurakunnan, seurakuntainliiton tai muun seurakuntain yhtymän ja asianomaisen yhdistyksen välillä tehtyyn työehto- ja virkaehtosopimukseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

221. ASETUS MAA-ALUEILLA TAPAHTUVIEN
ÖLJYVAHINKOJEN TORJUMISESTA.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 977/74)

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä säädetään maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta 24 päivänä toukokuuta 1974 annetun lain (378/74) 4 §:n 2 momentin ja 10 §:n nojalla:

1 §. Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) öljypitoisella seoksella jokaista seosta, joka sisältää öljyä niin paljon, että se maahan tai veteen joutuessaan aiheuttaa ilmeisen öljyvahingon vaaran;

2) öljyisellä jätteellä öljynsekaista maata, lietettä ja jätettä, joka sisältää 1 kohdassa tarkoitetun määrän öljyä; ja

3) jätteöljyllä käytössä ollut tai käyttökelvotonta öljyä.

Maa-alueilla tapahtuvien öljyvahinkojen torjumisesta annetusta laista (378/74) käytetään tässä asetuksessa nimitystä maa-alueiden öljyvahinkolaki.

2 §. Maa-alueiden öljyvahinkolain 4 §:n 2 momentissa tarkoitettu öljyn varastoija on velvollinen pitämään varastoalueella paikallisten olosuhteiden vaatiman määrän torjuntaan soveltuvaa imeytys- tai muuta vastaavaa ainetta sekä vahingon torjuntaan tarvittavia työkaluja ja varusteita. Jos varastoalue sijaitsee siten, että sieltä voi öljyvuodon yhteydessä joutua öljyä vesistöön, on varastoalueella oltava niin paljon öljypuomia, että sen avulla voidaan estää öljyn leviäminen vesistöissä.

Tässä pykälässä tarkoitettun varaston omistajan on huolehdittava siitä, että varaston henkilökunta on perehtynyt öljyvahinkojen hälytysjärjestelmään ja että henkilökunnan tiedossa ovat ne paikat, jotka kunnan viranomaisen on hyväksynyt öljypitoisen seoksen, jätteöljyn ja öljyisen jätteen keräys- ja hävityspaikoiksi.

3 §. Jos öljyn määrä on samalla varastoalueella 1 000 000 litraa tai sitä suurempi, varastoijalla tulee lisäksi olla omaa varastoaluettaan varten selvitys öljyvahinkojen torjunnan järjestämisestä. Selvityksestä tulee käydä ilmi torjuntatyöstä vastaava henkilö, henkilöstö, joka on perehtynyt öljy-

vahinkojen torjuntaan ja mistä tämä henkilöstö on saatavissa, torjuntakalusto ja -tarvikkeet sekä tarvittaessa paikka, johon vahinkotapauksessa kiireellisesti poistettavaa öljyä voidaan väliaikaisesti sijoittaa. Selvitys torjunnan järjestämisestä on viivytyksettä saatettava vesipiirin vesitoimiston ja kunnan tietoon.

4 §. Jos varaston sijainti, suuruus, toiminnan luonne tai säiliöiden sijoitus ja suojaus on sellainen, että varastoinnista aiheutuu huomattavan suuri öljyvahingon vaara, on varaston omistaja velvollinen vesipiirin vesitoimiston määrääksestä ylläpitämään 2 ja 3 §:ssä säädettyä tehokkaampaa öljyvahinkojen torjuntavalmiutta.

5 §. Maa-alueiden öljyvahinkolain 5 §:ssä tarkoitetun öljyvahinkojen torjuntasuunnitelman tulee sisältää:

1) tiedot viranomaisesta, joka on vastuussa öljyvahinkojen torjunnan järjestämisestä ja johtamisesta;

2) selvitys tärkeistä pohjavesialueista, vähintään 200 henkilön talousveden ottoon käytettävistä pintavesistä, luonnonsuojelualueista ja muista tärkeistä suojelukohteista, palavan nesteen varastoalueista, teollisuuslaitoksista, voimalaitoksista, jotka käyttävät runsaasti öljy-yhdisteitä sekä tärkeimmistä öljynkuljetusreiteistä kunnan alueella;

3) tiedot hälytysjärjestelmästä ja erityisesti siitä, kenelle vahinkoilmoitukset tehdään, mikä on torjuntayksiköiden toimintajärjestys ja mitkä ovat hälyttämistavat;

4) selvitys torjuntayksiköiden muodostamisesta, niiden henkilöstöstä sekä henkilöiden virka-asemasta ja sijaisuusjärjestelmästä, heidän perehtyneisyydestään öljyvahinkojen torjuntaan ja heille järjestettävästä koulutuksesta;

5) tiedot torjuntayksiköiden käyttöön tulevista öljyvahinkojen torjuntakalustosta ja -tarvikkeista, kuten öljyn, öljypitoisen seoksen, jäteöljyn ja öljyisen jätteen keruu-, kuljetus- ja varastointikalustosta, pumpuista ja letkuista, öljypuomeista, imeytys- ja vastaavista aineista, vesillä-liikkumiskalustosta ja maansiirtokalustosta sekä mahdollisesta muusta erityiskalustosta;

6) selvitys öljyvahingon jälkitorjunnan järjestämisestä, erityisesti jäteöljyn ja öljyisen jätteen vastaanotosta, varastoinnista ja jatkokäsittelystä;

7) tiedot paikallisesta ja seudullisesta yhteistoiminnasta erityisesti naapurikuntien ja alueella olevien öljyn varastojien kanssa sekä selvitys aluksista aiheutuvien öljyvahinkojen torjumisesta annetun lain (668/72) ja maa-alueiden öljyvahinkolain edellyttämien torjuntajärjestelmien yhteensovittamisesta; sekä

8) tiedot muista paikallisista ja seudullisista olosuhteista johtuvista, tarpeellisiksi katsottavista torjuntavalmiutta ja torjunnan suorittamista koskevista toimenpiteistä.

6 §. Torjuntayksiköiden käyttöön tulevat torjuntakalusto ja -tarvikkeet on torjuntasuunnitelmassa ryhmiteltävä sen mukaan, ovatko ne ainoastaan torjuntayksiköiden käytössä, yhteisesti torjuntayksiköiden ja kunnan muun viranomaisen tai laitoksen käytössä vai sopimusteitse taikka muulla tavoin saatavissa torjuntayksiköiden käyttöön. Yhteisesti torjuntayksiköiden ja kunnan muun viranomaisen tai laitoksen käytös-

sä olevista torjuntakalustosta ja -tarvikkeista on mainittava, missä määrin niitä on tarkoitus käyttää maa-alueiden öljyvahinkolain mukaisiin tarkoituksiin.

7 §. Naapurikuntien taikka öljyn varastoijien yhteistoiminnan sisältävässä torjuntasuunnitelmassa on otettava huomioon paikalliset ja seudulliset olosuhteet sekä kiinnitettävä erityistä huomiota saavutettavaan kustannusten säästöön ja siihen, ettei järjestelyllä heikennetä torjuntavalmiutta.

8 §. Kunnallisvaltuuston hyväksymä öljyvahinkojen torjuntasuunnitelma ja siihen tehdyt muutokset on lähetettävä tiedoksi lääninhallitukselle samalla kun ne alistetaan vesipiirin vesitoimiston vahvistettavaksi.

9 §. Tärkeillä pohjavesialueilla olevista alle 100 000 litran polttoöljysäiliöistä on kunnan pidettävä erillistä luetteloa. Luettelossa tapahtuneet muutokset on vuosittain ilmoitettava vesipiirin vesitoimistolle.

10 §. Vesipiirin vesitoimiston on pidettävä luetteloa sellaisista sen toimialueella öljyvahinkojen torjuntaan käytettävissä olevista valtion viranomaisten hallintaan tai käyttöön kuuluvista kalustosta ja tarvikkeista, jotka eivät sisälly kuntien torjuntasuunnitelmiin.

11 §. Tarkemmat määräykset tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa maa- ja metsätalousministeriö.

12 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

222. ASETUS KANSAKOULULAITOKSEN VIRANHALTIJAIN PALKKAUKSESTA JA ELÄKKEISTÄ ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 20 p:nä 1974.
(Suomen AsK 993/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:160)

Opetusministerin esittelystä muutetaan kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 23 päivänä heinäkuuta 1958 annetun asetuksen muuttamisesta 9 päivänä joulukuuta 1966 annetun asetuksen (616/66) voimaantulosäännös, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1973 annetussa asetuksessa (908/73), näin kuuluvaksi:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1967. Henkilö, joka haluaa säilyttää kansakoululaitoksen viranhaltijain palkkauksesta ja eläkkeistä 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun lain (248/57) mukaisen oikeutensa eläkkeeseen, sellaisena kuin se oli sanotun lain muuttamisesta 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun lain (290/66) voimaantullessa, tehköön siitä vuoden 1976 kesäkuun loppuun mennessä kirjallisen ilmoituksen asianomaiselle kunnallishallitukselle, jonka tulee viipymättä ilmoittaa siitä valtiokonttorille.

Sen estämättä, mitä edellä on säädetty, aikaisemmin voimassa olleita säännöksiä sovelletaan edellä mainitun ilmoituksen tehneeseen henkilöön ja, jollei valtion eläkelain voimaantulon 7 §:n 2 momentista muuta johdu, ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnettyyn eläkkeeseen.

223. LAKI LEIMAVEROLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1029/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:188)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 4 §:n kolmas viranomaisten ryhmä, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1973 annetussa laissa (998/73), sekä 92 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetussa laissa (271/59), näin kuuluviksi:

4 §. Viranomaiset, joiden toimituskirjoista leimaveroa on suoritettava, luetaan leiman määrän puolesta kuuteen ryhmään seuraavasti:

3 ryhmä:

Lääninhallitukset lääninoikeuksineen, väestörekisterikeskus, keskusrikospoliisi, suojelupoliisi, sota-arkisto, valtiokonttori, valtiontalouden tarkastusvirasto, verohallitus, tullihallitus, pankkitarkastusvirasto, rakennushallitus, tuomiokapitulit, ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallitus, kouluhallitus, ammattikasvatushallitus, valtion arkisto, maakunta-arkistot, maatilahallitus, vesihallitus, metsähallitus, maanmittaushallitus, metsäntutkimuslaitos, tie- ja vesirakennushallitus, autorekisterikeskus, ilmailuhallitus, ilmatieteen laitos, rautatiehallitus, posti- ja lennätinhallitus, merenkulkuhallitus, elinkeinohallitus, patentti- ja rekisterihallitus, paineastiain tarkastuslaitos, työsuojeluhallitus, tapaturmavirasto, sosiaalihallitus ja lääkintöhallitus.

92 §. Joka on tyytymätön viranomaisen, oikeuden tai virkamiehen toimenpiteeseen, sikäli kuin se koskee leimaveron suorittamisvelvollisuutta tai suoritettavan leimaveron määrää, saa siitä valittaa lääninoikeudelle, jollei valitusviranomaisesta jäljempänä tai muualla laissa ole toisin säädetty.

Joka ei tyydy päätökseen, jonka lääninoikeus on antanut 1 momentissa tarkoitetun valituksen johdosta taikka jolla lääninhallitus on leimaveron määrännyt, saa valittaa siitä korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona päätös on tiedoksi saatu, sitä päivää lukuun ottamatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

224. LAKI KUNNALLISLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1022/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:160, 1961:8 ja 50 sekä 1962:149)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti m u u t e t a a n 27 päivänä elokuuta 1948 annetun kunnallislain (642/48) 40 §:n 1 momentin 1 kohta, 73 §:n 3 momentti, 92 §:n 2 momentti, 134 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 19 päivänä toukokuuta 1961 annetussa laissa (257/61), 176 §, sellaisena kuin se on 12 päivänä joulukuuta 1958 annetussa laissa (485/58), 182 §, sellaisena kuin se on 20 päivänä tammikuuta 1961 annetussa laissa (20/61), ja 183 § sekä l i s ä t ä ä n lakiin uusi 98 a § ja lain 181 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 20 päivänä tammikuuta 1961 ja 21 päivänä joulukuuta 1962 annetuilla laeilla (20/61 ja 616/62), uusi 3 momentti seuraavasti:

40 §. Valtuustoon voidaan valita se, joka 16 §:n mukaan on vaalikelpoinen kunnalliseen luottamustoimeen. Älköön kuitenkaan valtuutetuksi valittako:

1. maaherraa, lääninneuvosta, lääninkamreeria, lääninsihteeriä, lääninoikeuden jäsentä eikä lääninoikeudensihteeriä, älköönkä

- - - - -

73 §. - - - - -

Jos kunnanhallitus havaitsee, että valtuuston päätös on syntynyt laista poikkeavassa järjestyksessä tai menee valtuuston toimivaltaa ulommaksi tai muutoin on lain tai asetuksen vastainen, kunnanhallitus on velvollinen jättämään päätöksen toimeenpanematta ja ilmoittamaan viipymättä valtuustolle, minkä vuoksi päätöstä ei voida täytäntöön. Jos valtuusto pysyy päätöksessään, valtuuston on pyydettävä lääninoikeuden toimenpidettä sen täytäntöön panemiseksi, ja on lääninoikeuden, jos se katsoo kunnanhallitukselta puuttuneen laillista aihetta kieltoonsa, määrättävä, että kunnanhallituksen on pantava päätös täytäntöön. Sellaista määräystä lääninoikeus ei saa antaa, ennen kuin aika valituksen tekemiseen valtuuston päätöksestä on kulunut umpeen.

92 §. - - - - -

Jos kaupunginhallitus havaitsee, että valtuuston päätös on syntynyt laista poikkeavassa järjestyksessä tai menee

valtuuston toimivaltaa ulommaksi, tai muutoin on lain tai asetuksen vastainen, kaupunginhallitus on velvollinen jättämään päätöksen toimeenpanematta ja ilmoittamaan viipymättä valtuustolle, minkä vuoksi päätöstä ei voida panna täytäntöön. Jos valtuusto pysyy päätöksessään, valtuuston on pyydettävä lääninoikeuden toimenpidettä sen täytäntöön panemiseksi, ja on lääninoikeuden, jos se katsoo kaupunginhallitukselta puuttuneen laillista aihetta kieltoonsa, määrättävä, että kaupunginhallituksen on pantava päätös täytäntöön. Sellaista määräystä lääninoikeus ei saa antaa, ennen kuin aika valituksen tekemiseen valtuuston päätöksestä on kulunut umpeen.

98 a §. Viranhaltijan tai 98 §:ssä tarkoitetun apulaisen vaatimuksen, että virkasuhteen perusteella tuleva häneltä evätty palkkaetu tai korvaus suoritettaisiin hänelle, käsittelee ja ratkaisee, mikäli laissa tai asetuksessa ei ole toisin säädetty, ensi asteena kunnallishallitus tai ohjesäännössä määrätty kunnallinen viranomainen.

134 §. - - - - -
Jollei tilejä ja hallintoa vastaan tehdyn muistutuksen johdosta ole 101 §:n nojalla nostettava tilintekijää vastaan syytetty yleisessä tuomioistuimessa tai sellaista muutoin päätetä nostettavaksi, muistutukseen perustuva korvausvaatimus on tehtävä lääninoikeudelle kahden vuoden kuluessa siitä, kun kertomus, jossa muistutus on tehty, on esitetty valtuustolle. Milloin kunnalle on virheellisellä menettelyllä aiheutettu vahinkoa ja vahinko on tilintekijän tuottama, lääninoikeus voi velvoittaa hänet korvaamaan sen. Jos korvausvaatimusta ei ole tehty lääninoikeudelle mainitussa ajassa, kunnan oikeus saada tilintekijältä korvausta on menetetty, mikäli korvausvelvollisuus ei aiheudu rikoksesta, joka ei ole vähäinen. Vaatimus on silloin esitettävä yleisessä tuomioistuimessa.

176 §. Muutosta 175 §:n nojalla haetaan lääninoikeudelta kirjallisella valituksella.

Valitusaika on valitettaessa kunnanvaltuuston päätöksestä 30 päivää ja valitettaessa kaupunginvaltuuston päätöksestä 14 päivää. Valitusaika luetaan, milloin päätös koskee jotakuta henkilöä yksityisesti tai toista kuntaa, tiedoksisaantipäivästä ja, milloin päätös on säädetyllä tavalla asetettu nähtäväksi, siitä päivästä, jona se on tapahtunut.

181 §. - - - - -
Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty lääninhallituksesta, koskee vastaavasti myös lääninoikeutta.

182 §. Lääninoikeuden tai lääninhallituksen ratkaistua valituksen päätös on toimitettava valittajalle ja kirjoitettava siitä päätökseen todistus. Jäljennös päätöksestä on toimitettava 181 §:ssä mainitulle viranomaiselle siten kuin 35 §:ssä on säädetty.

183 §. Lääninoikeuden tai lääninhallituksen päätökseen saa, mikäli erityisten asiain varalta ei ole toisin säädetty, hakea muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta siinä järjestyksessä kuin muutoksenhausta hallintoasioissa säädetään. Valituskirja saadaan antaa myös lääninhallitukselle sen toimittamiseksi korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.
Ennen lain voimaantuloa vireille pantuun asiaan ei ole sovellettava 98 a §:n säännöstä.

225. LAKI ENNAKKOPERINTÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1026/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:117 ja 1968:96)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakoperintälain (418/59) 51 §, 52 §:n 1 momentti, 53 §:n 1 momentti ja 54 §:n 4 momentti, näistä 53 §:n 1 momentti ja 54 §:n 4 momentti sellaisina kuin ne ovat 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa laissa (391/68), näin kuuluviksi:

51 §. Verojohtajan päätökseen, joka on annettu 12 §:n 3 momentin tai 43 §:n nojalla, alkoon haettako muutosta, ennenkuin päätöstä on pyydetty oikaistavaksi 12 §:n 4 momentissa tai 46 §:ssä edellytetyllä tavalla. Edellä 15 §:n 2 momentissa tarkoitettuun verojohtajan ratkaisuun ei saa hakea muutosta.

Milloin muutoksenhaku ei 1 momentin mukaan ole kielletty, saa se, joka on tyytymätön verolautakunnan tai verojohtajan tämän lain nojalla antamaan, häntä koskevaan päätökseen, valittaa siitä sen läänin lääninoikeuteen, johon hänen kotikuntansa kuuluu. Edellä 16 §:n 3 momentissa, 17 §:ssä ja 23 §:n 2 momentissa tarkoitetuista ratkaisuksista valitetaan kuitenkin sen läänin lääninoikeuteen, johon työnantajan kotikunta kuuluu. Jollei mikään lääninoikeus edellä tässä momentissa olevien säännösten mukaan ole toimivaltainen valitusta käsittelemään, tehdään valitus Uudenmaan lääninoikeuteen.

Verolautakunnassa olevalla valtionasiamiehellä ja kunnasiamiehellä on niin ikään oikeus hakea muutosta 16, 17, 22, 24, 25 ja 45 §:ssä tarkoitettuihin päätöksiin.

Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti. Valituskirja on toimitettava veropiirin verotoimistoon taikka lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa tiedoksi saamisesta. Valtionasiamiehen ja kunnasiamiehen valitusaika luetaan päätöksen teon päivästä.

Joka tahtoo valittaa verojohtajan tämän lain 22, 24 tai 25 §:n nojalla tahi 43 tai 45 §:n mukaan antamasta, häntä koskevasta päätöksestä sillä perusteella, että se on annettu lakia virheellisesti soveltaen tai että asiaa käsiteltäessä on tapahtunut erehdys tai menettelyvirhe, jonka voidaan otaksua vaikuttaneen asian ratkaisuun, saa, mikäli asia koskee sellaista maksuunpanon perustetta, hakea muutosta lääninoikeudelta sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, ja

4 momentissa säädetyn määräajan jälkeenkin. Tällaista valitusta alköön kuitenkin tehtäkö myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta lukien, jona päätös on annettu.

52 §. Valitus, joka koskee tämän lain nojalla annettua päätöstä, on lääninoikeudessa käsiteltävä kiireellisenä. Menettelystä valitusta käsiteltäessä on soveltuvin osin voimassa, mitä verotuslaissa on säädetty.

53 §. Tässä laissa tarkoitetun valituksen johdosta annetusta lääninoikeuden päätöksestä ei saa valittaa, paitsi milloin asianomaiselle myönnetään 54 §:ssä säädetty valituslupa.

54 §. -----
Lupahakemuskirja on toimitettava lääninoikeuteen tai korkeimpaan hallinto-oikeuteen viimeistään kuudentenakymmentenä päivänä siitä päivästä, jona päätöksen tiedoksisaanti on tapahtunut.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

226. LAKI VEROTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1023/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:158, 1967:118
ja 1968:95)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti k u m o t a a n 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 27 § sekä m u t e t a a n 31 §, 90 §:n 1 ja 4 momentti, 93 §:n 2-4 momentti, 94 §:n 1 momentti, 95 ja 96 §, 96 a §:n johdantolause, 96 b §:n 1 momentin johdantolause sekä 2 ja 3 momentti, 96 d §:n 1 momentti, 98 ja 102 §, 112 §:n 4 momentti, 130 § ja 132 §:n 1 momentti, niistä 90 §:n 1 ja 4 momentti sellaisina kuin ne ovat 15 päivänä joulukuuta 1967 annetussa laissa (547/67), 96 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetulla lailla (390/68) sekä 96 a §:n johdantolause, 96 b §:n 1 momentin johdantolause sekä 2 ja 3 momentti ja 96 d §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat viimeksi mainitussa laissa, seuraavasti:

31 §. Tarkastusasiamiehen läsnäolosta lääninoikeudessa toimitettavassa suullisessa käsittelyssä, todistajain tai asian-tuntijain kuulustelussa taikka lääninoikeuden toimesta suoritettavassa katselmuksessa on voimassa, mitä asianosaisen läsnäolosta sellaisessa käsittelyssä, kuulustelussa tai katselmuksessa on säädetty.

90 §. Omistamansa tai hallitsemansa maatilán veroluokitukseen tyytymätön voi hakea siihen muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jossa kiinteistö sijaitsee. Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti, ja valituskirja on toimitettava asianomaiseen verotoimistoon tai lääninoikeuteen sen ajan kuluessa, jona veroluokitus 67 §:n säännöksen mukaan pidetään kunnassa nähtävänä. Valtion puolesta on verotarkastajalla ja valtionasiamiehellä sekä kunnan puolesta kunnanasiamiehellä ja kunnallishallituksella oikeus hakea samassa ajassa muutosta veroluokitukseen jonkin tilan osalta tai vaatia veroluokituksen kokonaan kumoamista.

Lääninoikeuden tässä pykälässä tarkoitettussa asiassa antama päätös on lopullinen.

93 §. -----
Jos muutoksenhakukirjelmä on annettu verotoimistoon,

tulee verojohtajan, varattuaan valtion tai kunnan puolesta tehdyn valituksen johdosta verovelvolliselle sekä 91 §:n 1 momentissa tarkoitettun henkilön tekemän valituksen johdosta valtion- ja kunnanasiemiehelle tilaisuuden vastineen antamiseen, lähettää viipymättä lääninoikeudelle valituskirja vastineineen ja verotuksen perusteena olleet asiakirjat sekä otteet verolautakunnan pöytäkirjasta ja veroluettelosta ynnä tutkijalautakunnan pöytäkirjasta, jos asia on tutkijalautakunnassa käsitelty. Vielä on asiakirjoihin liitettävä selvitys valitusajan alkamisesta sekä verojohtajan lausunto valituksesta. Milloin valitus on toimitettu lääninoikeuteen, lääninoikeuden tulee, jollei asiaa jätetä tutkittavaksi ottamatta tai esitettyä vaatimusta heti hylätä, varata verojohtajan tai, jos valitus on tehty lääninverolautakunnan toimittamasta verotuksesta, lääninverotoimiston välityksellä asianosaisille tilaisuus vastineen antamiseen ja vaatia tarpeelliset selvitykset ja lausunnot.

Edellä 86 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa luetaan muutoksenhakuaika kuitenkin 91 §:n 1 momentin nojalla muutoksenhakuun oikeutettujen osalta 87 §:n mukaisesta tiedoksi antamisesta sekä 91 §:n 2 momentissa mainittujen viranomaisten osalta verolautakunnan päätöksen tekemisestä.

Milloin verovelvollista on verotettu useammassa kunnassa, hänellä on oikeus hakea muutosta kaikkiin verotuksiin yhdellä muutoksenhakukirjalla, joka on toimitettava joko 1 momentissa tarkoitettuun lääninoikeuteen tai johonkin asianomaisista verotoimistoista viimeksi päättyvän muutoksenhakuajan kuluessa.

94 §. Jos verovelvollinen tai muu 91 §:n 1 momentissa tarkoitettu henkilö tahtoo valittaa verotuksesta sillä perusteella, että verotus on toimitettu lakia virheellisesti soveltaen tai että asiaa verolautakunnassa käsiteltäessä on tapahtunut erehdys tai menettelyvirhe, jonka voidaan otaksua vaikuttaneen asian ratkaisuun, saa hän, mikäli asia koskee sellaista verotuksen perustetta, valittaa 93 §:ssä tarkoitettulle lääninoikeudelle samassa pykälässä mainittujen määräaikojen jälkeenkin (p e r u s t e v a l i t u s). Samalla tavoin haetaan muutosta 89 §:n 2 momentin nojalla annettuun verojohtajan päätökseen.

- - - - -

95 §. Milloin verovelvolliselle on määrätty valtionveroa tai samasta tulosta kunnallisveroa kahdessa tai useammassa kunnassa, asia voidaan saattaa lääninoikeuden käsiteltäväksi perustevalituksin myös siten, että sen veropiirin verojohtaja, jossa jokin verotuksista on toimitettu, taikka lääninhallituksen asianomainen virkamies tai ulosottomies verovelvollisen pyynnöstä ilmoittaa asian lääninoikeudelle. Verojohtajan tai ulosottomiehen on annettava pyynnöstä verovelvolliselle todistus asian vireillepanosta.

96 §. Lääninoikeuden päätöksestä muussa kuin 90, 96 a tai 96 b §:ssä tarkoitettussa asiassa on niillä, jotka 91 §:n mukaan voivat hakea muutosta verotukseen, oikeus valittaa korkeimpaan

hallinto-oikeuteen kuudenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta. Valtion puolesta on valitusoikeus kuitenkin tarkastusasiamiehellä ja kunnan puolesta kunnallishallituksella.

Valituskirja sekä lääninoikeuden päätös ja selvitys siitä, milloin valittaja on saanut päätöksen tiedokseen, on 1 momentissa mainitussa ajassa toimitettava korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu valituskirja voidaan toimittaa myös lääninoikeuteen, jonka on viipymättä lähetettävä se ynnä asiassa kertyneet asiakirjat korkeimpaan hallinto-oikeuteen.

96 a §. Valittaa ei saa, paitsi milloin asianomaiselle myönnetään 96 c §:ssä säädetty valituslupa, lääninoikeuden päätöksestä siltä osin kuin päätös koskee

96 b §. Valittaa ei myöskään saa ilman valituslupaa lääninoikeuden päätöksestä siltä osin kuin päätös koskee tulon veronalaisuutta tai verotettavan tulon määrää

Jos valittaminen lääninoikeuden päätöksestä sellaisessa tapauksessa, että valtion- ja kunnallisverotuksia on vaadittu muutettaviksi samalla perusteella, on sallittu jommankumman verotuksen osalta, mutta 1 momentin säännösten mukaan kielletty toisen verotuksen osalta, saa kuitenkin valittaa edellä tarkoitettulla perusteella myös viimeksi mainitun verotuksen osalta.

Omaisuuksien veronalaisuuden tai verotettavan omaisuuden määrän osalta ei lääninoikeuden päätöksestä saa valittaa ilman valituslupaa myöskään, jos se omaisuuden määrä, minkä osalta päätös on asianomaiselle vastainen, ottamatta huomioon 96 a §:n 5 kohdassa tarkoitettua rakennuksen ja rakennelman arvoa, ilmeisesti on pienempi kuin 50 000 markkaa.

96 d §. Lupahakemuskirja on toimitettava lääninoikeuteen tai korkeimpaan hallinto-oikeuteen viimeistään kuudentenäkymmenentenä päivänä siitä päivästä, jona päätöksen tiedoksisaanti on tapahtunut.

98 §. Jos lääninoikeus muutoksenhakemusta käsitellessään toteaa, että valitus kuuluu toisen läänin lääninoikeuden käsiteltäväksi, on asia siirrettävä viimeksi mainittuun lääninoikeuteen.

Milloin valituksen käsitteleminen olisi kuulunut toiselle lääninoikeudelle, kuin missä se on ratkaistu, siirtäköön korkein hallinto-oikeus, jollei se katso voivansa asiaa välittömästi ratkaista, asian ensiksi mainitulle lääninoikeudelle.

102 §. Asetuksella voidaan erityisten paikallisten tai muutoin poikkeuksellisten olojen johdosta pitentää muutoksenhakuaikaa verolautakunnan, tutkijalautakunnan tai lääninoikeuden päätöksestä.

112 §. - - - - -

Jos verovelvolliselle on määrätty valtionveroa tai samasta tulosta kunnallisveroa kahdessa tai useammassa kunnassa ja kysymys hänen oikeasta verotuspaikastaan on saatettu säännönmukaisin tai perustevalituksin lääninoikeuden ratkaistavaksi, verovelvollisella tai muulla verosta vastuussa olevalla henkilöllä on oikeus pyytää sellaisen veropiirin verojohtajaa, jossa jokin verotuksista on toimitettu, määräämään, mikä sanotuista veroista on maksettava muutoksenhausta riippumatta. Täten maksettavaksi on ensisijaisesti määrättävä se vero, joka on kokonaan tai osaksi maksettu tahi jonka suoritukseksi on käytetty ennakkoja. Verojohtajan on samalla määrättävä muussa kunnassa samasta tulosta tai omaisuudesta määrättyjen verojen pakkoperintä lykkääntymään, kunnes lääninoikeuden päätös verotuspaikasta tehtyyn valitukseen on annettu. Tarvittaessa on kirjoitettava uudet veroliput, erikseen sille verolle, joka on maksettava muutoksenhausta riippumatta ja erikseen muulle verolle. Tässä momentissa tarkoitettuun verojohtajan päätökseen ei saa hakea muutosta.

130 §. Edellä 91 §:n 1 momentissa tarkoitettulla asianosaisella on oikeus saada ote vero- ja tutkijalautakunnan pöytäkirjasta sekä jäljennös lääninoikeuden päätöksestä, niin myös jäljennös asiassa annetuista lausunnoista ja vastineista sekä 43 §:n mukaan toimitetussa tarkastuksessa laadituista kertomuksista. Sama oikeus on 69 §:ssä tarkoitettun ennakotiedon hakijalla.

132 §. Tietoja ja asiakirjoja, jotka ilmoittamisvelvollisuuden täyttämiseksi on esitetty, ei saa antaa vero- ja tutkijalautakunnassa, keskusverolautakunnassa, lääninhallituksessa, lääninoikeudessa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa muiden kuin lautakunnan, lääninoikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden puheenjohtajan ja muiden jäsenten, lääninhallituksen asianomaisten virkamiesten, valtion- ja kunnanasiamiehen, verotusasiamiehen, tarkastusasiamiehen, verotarkastajan taikka kunnallishallituksen ja kansaneläkelaitoksen edustajan sekä asianomaisten lautakuntien, lääninhallituksen ja oikeuksien toimihenkilöiden ja niiden kutsumien asiantuntijain nähtäviksi.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

227. LAKI VEROTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1024/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:158, 1964:74,
1965:37, 1967:118, 1970:21, 1972:153 ja
1974:226)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti k u m o t a a n
12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58)
35 a §, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1967
annetussa laissa (547/67), m u u t e t a a n 35 §:n 1
momentti, 37, 38, 39, 40, 42, 43, 43 a, 47, 82 §, 82 a §:n
1 momentti, 83, 93 §:n 1 momentti, 114 ja 130 §, näistä 37
§ sellaisena kuin se on osittain muutettuna 15 päivänä jou-
lukuuta 1967 annetulla lailla (547/67), 39 § sellaisena kuin
se on osittain muutettuna 7 päivänä toukokuuta 1965 ja 11
päivänä maaliskuuta 1970 annetuilla laeilla (260/65 ja 186/
70), 43 a § sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1967
annetussa laissa (547/67), 82 a §:n 1 momentti sellaisena
kuin se on 12 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa laissa (321/
64) ja 93 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 15 päivänä
joulukuuta 1972 annetussa laissa (800/72) ja 130 § sellaise-
na kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa
(1023/74), sekä l i s ä t ä ä n 72 §:ään uusi 4 momentti
ja 80 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

35 §. Veroilmoituksessa, joka on omakätisellä allekirjoituk-
sella kunnian ja omantunnon kautta vakuutettava oikeaksi, on
riittävästi eritellen ilmoitettava veronalainen tulo ja omai-
suus sekä niistä tehtävät vähennykset sen mukaan kuin asetuk-
sella säädetään.

- - - - -

37 §. Sen, joka on lain mukaan kirjanpitovelvollinen, sekä
yhteisön, yhtymän ja kuolinpesän muutoinkin samoin kuin maa-
taloutta harjoittavan verovelvollisen on veroilmoituksessaan
ilmoitettava ja siihen liitettävä sellaiset tiedot ja selvi-
tykset kuin asetuksella säädetään. Asetuksella voidaan myös
säättää, miten tilikautta ja muista kirjanpitoa koskevista
muutoksista on ilmoitettava.

Maataloutta harjoittavan verovelvollisen on pidettävä
tuloistaan ja menoistaan sellaista muistiinpanokirjaa kuin
asetuksella säädetään.

Asetuksella voidaan säätää, minkälaisia tositteita
kirjanpitovelvollisen ja maataloutta harjoittavan verovel-
vollisen on verotusta varten käytettävä ja minkälaisia

kuitteja hänen on saamistaan suorituksista annettava toisille verovelvollisille.

Asetuksella voidaan säätää, että verovelvollisen, joka saa tuloa kiinteistöistä tai kalastuksesta tahi muusta toiminnasta kuin liikkeen tai ammatin harjoittamisesta ja joka ei ole lain mukaan kirjanpitovelvollinen, on pidettävä sellaista kirjaa, josta aikajärjestyksessä ja riittävästi eriteltynä luotettavasti selviävät hänen tulonsa ja menonsa, sekä antaa tarkempia määräyksiä sanotusta kirjanpitotavasta ja käytettävistä tositteista kuin myös siitä, mitä tällaisen verovelvollisen verotustaan varten on muutoin otettava huomioon.

38 §. Veroilmoituksessa tehtäviä vähennyksiä koskevista selvityksistä säädetään asetuksella.

39 §. Veroilmoitus on kultakin verovuodelta annettava viimeistään seuraavan vuoden tammikuun 31 päivänä. Verovelvollinen, joka harjoittaa maatilataloutta tai joka on ammatinharjoittaja, saa kuitenkin antaa veroilmoituksensa viimeistään maaliskuun 1 päivänä. Muulla verovelvollisella, joka on lain mukaan kirjanpitovelvollinen ja jonka tilikausi on päättynyt lokaakuun 1 päivän jälkeen on oikeus antaa veroilmoituksensa viimeistään huhtikuun 1 päivänä. Viimeksi sanottu oikeus on myös valtiolla, kunnalla ja kuntainliitolla sekä evankelis-luterilaisen kirkon ja ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalla.

Tiedot ja selvitykset, joita ei voida liittää veroilmoitukseen sitä annettaessa, on toimitettava verotoimistolle viipymättä esteen lakattua.

Milloin puolisoita on valtionverotuksessa yhteisverotettava ja toisen heistä veroilmoituksen antamisaika on 1 momentin mukaan pitempi kuin toisen, saa jälkimmäinenkin antaa veroilmoituksensa ensiksi mainittua koskevan ajan kuluessa.

Postitse saapunut veroilmoitus katsotaan oikeaan aikaan annetuksi, jos veroilmoituksen sisältävä postilähetys on 1 momentissa säädetyssä ajassa jätetty postiin verotoimistolle osoitettuna.

40 §. Veroilmoituksen lisäksi verovelvollisen on, saatuaan verojohtajalta, verolautakunnan jaoston puheenjohtajalta, lääninverolautakunnan tai sen jaoston puheenjohtajalta taikka valtion- tai kunnanasiamieheltä, verotusasiamieheltä, tarkastusasiamieheltä, verotarkastajalta taikka verohallituksen, lääninverotoimiston tai verotoimiston asianomaiselta virkamieheltä tai toimihenkilöltä kehotuksen, annettava samoin velvoituksen kuin veroilmoitus ne täydentävät tiedot ja selvitykset, jotka saattavat olla tarpeen häntä verotettaessa, verotarkastusta toimitettaessa tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsiteltäessä.

42 §. Verojohtajalla tai hänen määräämällään verotoimiston virkamiehellä tai toimihenkilöllä on oikeus pyynnöstä pittää veroilmoituksen tai siihen liitettävien tietojen ja selvitysten antamisaikaa.

Sillä viranomaisella, jolle 40 §:ssä mainitut tiedot ja selvitykset on toimitettava, on myös oikeus pitentää asetta-
maansa määräaika.

Veroilmoituksen, tiedon ja selvityksen antamisesta on antajalla oikeus pyynnöstä saada maksutta todistus.

43 §. Verovelvollisen, joka on lain mukaan kirjanpitovelvol-
linen tai jonka on 37 §:n 4 momentissa tarkoitettu tavoin
pidettävä kirjaa tuloistaan ja menoistaan, on 40 §:ssä tar-
koitetun viranomaisen kehotuksesta esitettävä Suomessa sano-
tun viranomaisen tai tämän määräämän asiantuntevan ja esteet-
tömänä pidettävän henkilön tarkastettavaksi liike- ja tili-
kirjansa, inventaarinsa ja tase-erittelynsä liitteineen sa-
moin kuin tositaaineisto ja kaikki muu lasketatoimeen kuulu-
va aineisto, sopimus- ja velkakirjat, pöytäkirjat, kirjeen-
vaihto, koneellisen kirjanpidon menetelmäkuvaus sekä muut
asiakirjat, jotka saattavat olla tarpeen häntä verotettaessa,
verotarkastusta toimitettaessa tai hänen verotustaan koske-
vaa muutoksenhakua käsiteltäessä, sekä näytettävä elinkeino-
toimintaan kuuluvat varastot ja muu omaisuus. Tarkastus voi-
daan toimeenpanna jo verovuoden aikana.

Asiakirjain tarkastus on, mikäli mahdollista, toimitet-
tava verovelvollisen liikehuoneistossa tai hänen käyttämis-
sänsä tili- tai palvelutoimistossa. Mikäli tarkastus toimitet-
taan edellä mainitussa huoneistossa tai toimistossa, verovel-
vollisen on asetettava tarkastajan käytettäväksi tarkoituk-
senmukaiset tilat sekä tarpeelliset apuneuvot ja apulaiset.
Jos tarkastusta ei voida haitatta toimittaa edellä tarkoite-
tussa paikassa, tarkastus voidaan toimittaa lääniverotoimis-
tossa tai verotoimistossa. Verotoimiston toimesta tapahtuva
tarkastus voidaan kuitenkin aina toimittaa asianomaisessa
verotoimistossa. Asiakirjat on esitettävä tarkastettaviksi
siellä tai toimitettava sinne, missä tarkastus suoritetaan.
Valokuvaamalla tai muulla vastaavalla tavalla valmistettuina
jäljennöksinä säilytettävistä asiakirjoista on 40 §:ssä tar-
koitetun viranomaisen kehotuksesta valmistettava jäljennökset
tarkastusta suorittavan henkilön käyttöön, mikäli se on tarkas-
tuksen suorittamista varten välttämätöntä. Suoritetusta tar-
kastuksesta on laadittava kertomus.

43 a §. Maatilataloutta harjoittavan verovelvollisen on 40
§:ssä tarkoitettun viranomaisen tai tätä tarkoitusta varten
määrätyn tarkastajan kehotuksesta esitettävä tilalla tai
toimitettava verotoimistoon tarkastettavaksi muistiinpano-
kirjansa, tositteet maataloustuotteiden myynnistä ja maa-
taloustarvikkeiden ostoista sekä kaikki muutkin asiakirjat,
jotka saattavat olla tarpeen häntä verotettaessa, verotar-
kastusta toimitettaessa tai hänen verotustaan koskevaa muu-
toksenhakua käsiteltäessä, sekä sallittava tilalla tapahtuva
maatalouden varastojen ja muun maatalousomaisuuden tarkastus.
Suoritetusta tarkastuksesta on laadittava kertomus.

47 §. Jokaisen on edellä tässä luvussa tarkoitettujen tietojen
lisäksi annettava verohallituksen tai lääninverotoimiston
kehotuksesta sellaisia toisen verotusta, verotarkastusta tai

verotusta koskevaa muutoksenhakuasiaa varten välttämättömiä muita tietoja, jotka selviävät hänen hallussaan olevista asiakirjoista tai muutoin ovat hänen tiedossaan, mikäli hänellä ei lain mukaan ole oikeutta kieltäytyä todistamasta asiasta. Toisen verotukseen vaikuttavia, hänen taloudellista asemaansa koskevia tietoja ei kuitenkaan saa kieltäytyä antamasta.

72 §. - - - - -

Edellä 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu tilaisuuden varaaminen verovelvolliselle selvityksen esittämiseksi ei kuitenkaan ole tarpeen sille, joka on veroilmoituksessaan ilmoittanut, ettei häntä harkintaverotuksen toimittamisen johdosta tarvitse kuulla.

80 §. - - - - -

Verovelvolliselle voidaan lähettää verotustodistus selvityksenä toimitetusta verotuksesta. Verohallitus antaa tarkemmat määräykset verotustodistuksesta.

82 §. Jos verovelvolliselle laskuvirheen tai siihen verrattavan erehdyksen vuoksi tahi sen johdosta, että verolautakunta ei ole asiaa joltakin osalta tutkinut, on, hänen sitä aiheuttamattaan, jäänyt panematta säädetty vero tai osa siitä, tai jos verovelvolliselle on mainitusta syystä tai puuteellisesta tai virheellisestä selvityksestä johtuneen taikka muun ilmeisen virheen johdosta pantu liikaa veroa, on verotus oikaistava, jollei asiaa ole veromuistutuksen tai valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu (v e r o n o i k a i s u).

Veronoikaisu verovelvollisen vahingoksi on tehtävä viimeistään verotuksen toimittamisvuotta seuraavien kahden vuoden kuluessa ja veronoikaisu verovelvollisen hyväksi viimeistään verotuksen toimittamisvuotta seuraavien viiden vuoden kuluessa. Jos veronoikaisu tehdään verovelvollisen vahingoksi, hänelle on, mikäli mahdollista, ennen oikaisun suorittamista varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

Veronoikaisu pannaan vireille verovelvollisen tai muun 91 §:n 1 momentin mukaan muutoksenhakuun oikeutetun kirjallisesta vaatimuksesta tahi viranomaisen aloitteesta. Veronoikaisua koskeva asia on, mikäli mahdollista, käsiteltävä loppuun kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun oikaisuvaatimuskirjelmä on saapunut verotoimistoon.

82 a §. Milloin verojohtaja toteaa, että maksuunpanossa on sattunut laskuvirhe tai siihen verrattava erehdys, hänen on oikaistava maksuunpano. Maksuunpanon oikaisu verovelvollisen vahingoksi on tehtävä viimeistään kahden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona maksuunpano on tapahtunut, ja maksuunpanon oikaisu verovelvollisen hyväksi viimeistään viiden vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona maksuunpano on tapahtunut. Jos maksuunpanon oikaisu tehdään verovelvollisen vahingoksi, hänelle on, mikäli mahdollista, ennen oikaisun suorittamista varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi.

- - - - -

83 §. Jos verovelvollinen sen johdosta, että hän on jättänyt antamatta veroilmoituksen tahi antanut puutteellisen, erehdyttävän tai väärän veroilmoituksen tahi muun tiedon tai asiakirjan, on säännönmukaisessa verotuksessa jäänyt kokonaan tai osaksi verottamatta, on hänen suoritettavakseen jonakin säännönmukaisen verotuksen toimittamisvuotta seuraavista viidestä vuodesta määrättävä se vero, mikä mainitusta syystä on jäänyt hänelle panematta, veronmaksun laiminlyömisin johdosta suoritettavaksi säädettyä veronlisäystä vastaavine korkoineen sekä säädetty veronkorotus (j ä l k i v e r o t u s). Ennen jälkiverotuksen toimittamista verovelvolliselle on, mikäli mahdollista, varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluksi. Tilaisuuden varaaminen kuulemiseen ei kuitenkaan ole tarpeen, jos kuulemisella ei ilmeisesti ole merkitystä asian ratkaisemiselle.

93 §. Verovelvollinen tai muu 91 §:n mukaan muutoksenhakuun oikeutettu voi, olipa veromuistutus tehty tai ei, hakea muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on tai häntä on henkilökohtaisista tuloista verotettu, taikka ellei hänellä ole valtakunnassa kotikuntaa eikä häntä ole täällä verotettu henkilökohtaisista tuloista, Uudenmaan lääninoikeudelta. Milloin valtionverotuksessa yhteisverotettavilla puolisoilla on eri kotikunta, haetaan muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella miehen kotikunta on. Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti, ja valituskirja on toimitettava veropiiriin verotoimistoon taikka lääninoikeuteen viimeistään kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, jona tutkijalautakunnan ilmoitus valitusajan alkamisesta on julkipantu siten, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan (s ä ä n n ö n m u k a i n e n v a l i t u s). Milloin verovelvollinen tai muu 91 §:n 1 momentin mukaan muutoksenhakuun oikeutettu on valitusajan kuluessa tehnyt verolautakunnalle 82 §:n 3 momentissa tarkoitetun oikaisuvaatimuksen, luetaan kuitenkin hänen muutoksenhakuajansa verolautakunnan oikaisuvaatimuksen johdosta tekemän päätöksen 87 §:n mukaisesta tiedoksi antamisesta.

- - - - -

114 §. Milloin verovelvolliselle veronoikaisun tai maksuunpanon oikaisun perusteella palautetaan veroa, suoritetaan hänen liikaa maksamalleen määrälle 113 §:n 2 momentissa säädetyin tavoin laskettu korko.

Jos joku muutoin kuin 113 §:ssä tai edellä 1 momentissa mainitussa tapauksessa on maksanut veroa enemmän, kuin hänen maksettavakseen on määrätty, hänellä on oikeus veronkantoviranomaiselta saada liikaa maksamansa määrä takaisin 113 §:n 2 momentissa säädetyin tavoin laskettuine korkoineen.

130 §. Edellä 91 §:n 1 momentissa tarkoitetulla asianosaisella on oikeus saada ote vero- ja tutkijalautakunnan pöytäkirjasta sekä jäljennös lääninoikeuden päätöksestä, niin myös jäljennös asiassa annetuista lausunnoista ja vastineista sekä 43 §:n ja 43 a §:n mukaan toimitetussa tarkastuksessa laadituista kertomuksista. Sama oikeus on 69 §:ssä tarkoitetun ennakkotiedon hakijalla.

228. LAKI VEROTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1025/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:158, 1968:178,
1972:153, 1974:226 ja 227)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti m u u t e t a a n 12 päivänä joulukuuta 1958 annetun verotuslain (482/58) 3 §:n 1 momentti, 13 §:n 2 momentti, IV osan 1 luvun otsake, 34 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (800/72), 51 §:n 3 momentti, 64 §:n 1 momentti, 64 a §, sellaisena kuin se on 20 päivänä joulukuuta 1968 annetussa laissa (684/68), 72 §:n 1 momentin johdantolause, 75 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 4 päivänä tammikuuta 1974 annetussa laissa (4/74), 91 §, 93 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1974 annetussa laissa (1024/74), 94 §:n 2 momentti ja 126 §:n 1 momentti sekä l i s ä t ä ä n 33 §:ään uusi 4 momentti, 35 §:ään uusi 4 momentti, 45 §:n 1 momenttiin uusi 3 a kohta, 59 §:ään uusi 2 momentti, itse lakiin uusi 63 a §, 69 §:ään uusi 3 momentti ja itse lakiin uusi 100 a § seuraavasti:

3 §. Kuolinpesän tulosta ja omaisuudesta suoritettavasta verosta vastaavat pesän osakkaat niin kuin omasta verostaan. Kotona asuvan alaikäisen lapsen tulosta ja omaisuudesta, jos-ta verotetaan hänen vanhempiaan, on myös lapsi vastuussa.

13 §. - - - - -

Lautakunnan jäsen alkoon olko saapuvilla käsiteltäessä asiaa, joka koskee häntä itseään, hänen puolisoaan, lastaan, vanhempiaan tai puolisonsa vanhempia, sisaruksiaan tahi näiden puolisoita tai lapsia taikka sellaista yhteisöä, yhtymää, laitosta, säätiötä tai kuolinpesää, jonka hallitukseentai hallintoon hän kuuluu tai josta hänellä on tuntuva etua.

IV osa.

Ilmoittamisvelvollisuus.

1 luku.

V e r o v e l v o l l i s e n j a y h t y m ä n
i l m o i t u k s e t .

33 §. - - - - -

Mitä tässä osassa säädetään verovelvollisesta, on

soveltuvin osin voimassa yhtymästä.

34 §. - - - - -
Verovelvollisen henkilön k o t i k u n n a k s i kat-
sotaan se kunta, missä hänet verovuoden alussa on ollut hen-
kikirjoitettava. Verovelvollisen yhteisön kotikunta on se
kunta, missä yhteisön kotipaikka verovuoden alussa oli. Yhty-
män kotikunta on se kunta, missä sen kotipaikan on verovuoden
alussa katsottava olleen.

35 §. - - - - -
Yhtymän osakkaan on omassa veroilmoituksessaan ilmoi-
tettava yhtymän nimi ja osoite sekä osuutensa yhtymän tuloi-
hin ja omaisuuteen.

45 §. Verotusta varten tulee jäljempänä mainittavien viran-
omaisten, henkilöiden ja yhteisöjen toimittaa asianomaiselle
verotoimistolle tammikuun kuluessa edelliseltä kalenterivuoe-
delta seuraavat asiakirjat ja tiedot:

3 a) sen, joka on antanut stipendin, opintorahan tai
muun apurahan opintoja tai tieteellistä tutkimusta varten
ja sen joka on antanut palkinnon tieteellisen, taiteellisen
tai yleishyödyllisen toiminnan tunnustukseksi, kullekin an-
netun suorituksen määrästä, mikäli sitä on edellisena vuote-
na maksettu ainakin 5.000 markkaa;

51 §. - - - - -
Yhtymän ilmoittamisvelvollisuuden täyttäminen on yhty-
män osakkaan velvollisuutena. Yhteismetsän hoitokunta vastaa
yhteismetsän ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä.

59 §. - - - - -
Yhtymän osakkaan on suoritettava kunnallisveroa osuu-
destaan yhtymän tuloon sille kunnalle, jolle yhtymän olisi
ollut suoritettava sanottu vero, jos se olisi ollut eri vero-
velvollinen.

63 a §. Yhtymän kotikunnan verolautakunta vahvistaa yhtymän
verotettavan tulon ja omaisuuden sekä yhtymän tappion ja
velkojen jaon osakkaille ja ilmoittaa siitä niille verolau-
takunnille, jotka määräävät osakasten verot.

64 §. Milloin liikettä tai ammattia on harjoitettu siten, että
siitä on suoritettava veroa kahdelle tai useammalle kunnalle,
vahvistaa 63 ja 63 a §:n säännöksistä poiketen sen läänin lää-
ninverolautakunta, jossa verovelvollisen kotikunta on, tällai-
sen verovelvollisen verotettavan tulon ja sen jakamisen asian-
omaisten kuntien kesken sekä näille kunnille tulevien veroäy-
rien määrät ja myös yhtymän verotettavan tulon ja omaisuuden
sekä tappion ja velkojen jaon yhtymän osakkaille. Näiden kun-
tien verolautakuntien on tehtävä lääninverolautakunnalle

ehdotukset asianomaiselle kunnalle tulevien veroäyrien määrästä.

64 a §. Milloin yhtenä tulolähteenä pidettävää maatilataloutta on harjoitettu siten, että siitä on suoritettava veroa kahdelle tai useammalle kunnalle, on verovelvollisen tai mikäli kysymys on yhtymästä, yhtymän kotikunnan verolautakunnan verotusta toimittaessaan tehtävä ehdotus siitä, miten tulolähteen verotettava tulo on kunnallisverotuksessa jaettava eri kuntien kesken. Verolautakunnan on annettava ehdotuksensa viipymättä tiedoksi muiden asianomaisten kuntien verolautakunnille, joiden tulee, jos ne hyväksyvät ehdotuksen, toimittaa verotus omalta osaltaan sen mukaisesti. Mikäli joku näistä verolautakunnista ei hyväksy ehdotusta, vahvistaa 63 a §:n säännöksestä poiketen sen läänin lääninverolautakunta, jossa verovelvollisen tai yhtymän kotikunta on, kunnallisverotuksessa verotettavan tulon sekä tulon jakamisen asianomaisten kuntien kesken ja kullekin kunnalle tulevien veroäyrien määrät sekä valtionverotuksessa verotettavan tulon ja omaisuuden. Kuntien verolautakuntien on tällöin tehtävä lääninverolautakunnalle ehdotukset asianomaiselle kunnalle tulevien veroäyrien määrästä.

69 §. -----
Ennakkotietoa, joka koskee yhtymän osakkaille heidän osuudestaan yhtymän tulosta tai omaisuudesta määrättävää veroa, voi myös yhtymä hakea.

72 §. Verotusta toimittaessaan verolautakunnan on ennen muiden paitsi luonnollisten vähennysten ja velan korkojen sekä indeksi- ja kurssitappioiden vähentämistä kunkin tulolähteen ja omaisuusryhmän osalta;

75 §. Sen jälkeen kun verolautakunta on vahvistanut kunkin tulolähteen puhtaan tulon ja veronalaisten varojen kokonaismäärän sekä määrännyt verovelvollisen kokonaistuloista ja veronalaisista varoista tehtävät vähennykset, verolautakunnan on vahvistettava valtionverotuksessa verotettava tulo ja varallisuus sekä verovelvollisen tuloveroasteikko ynnä hänen verostaan säädettyjen perusteiden nojalla tehtävät vähennykset, samoin kuin kunnallisverotuksessa verotettava tulo ja siitä pantavien veroäyrien määrä.

91 §. Veron ja kansaneläkevakuutusmaksun määräämiseen ja maksuunpanoon voi hakea muutosta verovelvollinen itse sekä jokainen muu, jonka oman veron määrään verotus välittömästi saattaa vaikuttaa tai joka on veron suorittamisesta joko julkis- tai yksityisoikeudellisen oikeussuhteen perusteella vastuussa. Myös yhtymä voi hakea muutosta yhtymän verotettavan tulon ja omaisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon.

Valtion- ja kunnanasiamehellä, verotusasiamehellä, verotarkastajalla sekä kunnallishallituksella on niin ikään oikeus hakea muutosta verotukseen ja yhtymän verotettavan

tulon ja omaisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon. Seurakunnalla on oikeus hakea muutosta 79 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kirkollisveron maksuunpanoon sekä kunnanasiamehellä ja kansaneläkelaitoksella 79 §:n 3 momentissa mainittuun kansaneläkevakuutusmaksun määräämiseen ja maksuunpanoon.

93 §. Verovelvollinen tai muu 91 §:n mukaan muutoksen hakuun oikeutettu voi, olipa veromuistutus tehty tai ei, hakea muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella verovelvollisen kotikunta on tai häntä on henkilökohtaisista tuloista verotettu, taikka ellei hänellä ole valtakunnassa kotikuntaa eikä häntä ole täällä verotettu henkilökohtaisista tuloista, Uudenmaan lääninoikeudelta. Milloin valtionverotuksessa yhteisverotettavilla puolisoilla on eri kotikunta, haetaan muutosta sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella miehen kotikunta on. Muutosta yhtymän tulon ja omaisuuden vahvistamiseen sekä niiden jakoon haetaan kuitenkin sen läänin lääninoikeudelta, jonka alueella yhtymän kotikunta on, tai ellei yhtymällä ole valtakunnassa kotikuntaa, Uudenmaan lääninoikeudelta. Muutoksenhaku on tehtävä kirjallisesti ja valituskirja on toimitettava veropiirin vero toimistoon taikka lääninoikeuteen viimeistään kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, jona tutkijalautakunnan ilmoitus valitusajan alkamisesta on julkipantu siten, kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan (säännönmukainen valitus). Milloin verovelvollinen tai muu 91 §:n 1 momentin mukaan muutoksenhakuun oikeutettu on valitusajan kuluessa tehnyt verolautakunnalle 82 §:n 3 momentissa tarkoitettua oikaisuvaatimuksen, luetaan kuitenkin hänen muutoksenhakuajansa verolautakunnan oikaisuvaatimuksen johdosta tekemän päätöksen 87 §:n mukaisesta tiedoksiantamisesta.

94 §. Milloin verovelvolliselle on määrätty valtionveroa taikka omasta henkilökohtaisesta tulosta kunnallisveroa josakin muussa kuin siinä kunnassa, jonka verolautakunnalle hän on veroilmoituksensa antanut, voidaan, jos jokin muu kuin viimeksi mainittu kunta on verovelvollisen oikea verotuspaikka, perustevalituksin hakea muutosta myös veron määrään. Laki on sama, milloin tietystä liike-, ammatti- tai kiinteistötulosta taikka osuudesta yhtymän henkilökohtaiseen tuloon on määrätty kunnallisveroa muussa kunnassa, kuin mistä verovelvollinen on ilmoittanut sen saaneensa.

100 a §. Jos muutoksenhakuviranomainen on määrännyt, että kahta tai useampaa verovelvollista on tietystä tulosta tai omaisuudesta verotettava niin kuin yhtymää, taikka korottanut tai alentanut yhtymän verotettavaa tuloa tai omaisuutta taikka muuttanut niiden jakoa, on asianomaisen verolautakunnan tehtävä vastaava oikaisu yhtymän osakkaan verotukseen. Jäljennös lääninoikeuden tai korkeimman hallinto-oikeuden edellä tarkoitettusta päätöksestä on lähetettävä asianomaiselle

läänihallitukselle ja verolautakunnalle. Muuten noudatetaan asiassa soveltuvin osin, mitä 113 §:ssä on säädetty.

126 §. Jos valtakunnassa asunut henkilö, valtakunnassa asuneen henkilön kuolinpesä tai kotimainen yhteisö tai yhtymä on joutunut ulkomaalla suorittamaan veroa sellaisista ulkomaalla saaduista tuloista tai siellä olleesta omaisuudesta, joista on myös täällä verotettu, voi valtiovarainministeriö, milloin olosuhteet ovat sääältävät tai siihen muutoin on erityistä syytä, kaksinkertaisen verotuksen estämiseksi tai lieventämiseksi myöntää valtionverosta ja, asianomaista kuntaa ja seurakuntaa kuultuaan, myös kunnallis- ja kirkollisverosta, sikäli kuin ne kohdistuvat sanottuun tuloon tai omaisuuteen, osittaisen tai täydellisen vapautuksen. Tähän päätökseen alköö haettako muutosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975 ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran siltä verovuodelta toimitettavassa verotuksessa, joka tämän lain voimaantulon jälkeen ensinnä päättyy.

Tulo- ja varallisuusverolain 18 §:n 4 momentissa tarkoitetun erillisenä verovelvollisena verotettavan yhtymän verotukseen sovelletaan tämän lain säännöksiä ennen lain voimaantuloa olleessa muodossaan.

Kunnes Ahvenanmaan maakuntalainsäädännössä toisin säädetään, sovelletaan maakunnan kunnallisverotuksessa tällä lailla muutettuja 3, 13, 34, 51, 64, 64 a, 91, 93, 94 ja 126 §:ää ennen tämän lain voimaantuloa olleessa muodossaan. Niin ikään sovelletaan maakunnan kunnallisverotuksessa tähän lakiin lisättyä 33 §:n ja 35 §:n uutta 4 momenttia, 59 §:n uutta 2 momenttia, uutta 63 a §:ää, 69 §:n uutta 3 momenttia ja uutta 100 a §:ää sitten kun Ahvenanmaan maakuntalainsäädännössä on annettu tarvittavat säännökset.

229. LAKI TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA
ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen ASK 1027/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:97)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/63) 17 §:n 1-3 momentti ja 17 a §:n 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa laissa (392/68), näin kuuluviksi:

17 §. Jos asianomainen tai valtionasiamies on tyytymätön verojohtajan tämän lain nojalla antamaan päätökseen, saa hän hakea siihen kirjallisesti muutosta sen läänin lääninoikeudelta, johon maksuvelvollisen kotikunta kuuluu. Valitus on toimitettava veropiirin verotoimistoon tai lääninoikeuteen 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta. Valtionasiamiehen valitusaika alkaa siitä päivästä, jona päätös tehtiin. Merimiesverolautakunnan tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta Uudenmaan lääninoikeudelta sen mukaan kuin merimiesverolaissa säädetään.

Verojohtajan ja merimiesverolautakunnan päätöksestä saa asianomainen valittaa lääninoikeudelle 1 momentissa mainitun määräajan jälkeenkin sillä perusteella, että sosiaaliturvamaksu on määrätty lakia virheellisesti soveltaen taikka että asiaa käsiteltäessä on tapahtunut erehdys tai menettelyvirhe, jonka voidaan otaksua vaikuttaneen asian ratkaisuun. Tällaista valitusta ei kuitenkaan saa tehdä myöhemmin kuin kuudennen vuoden kuluessa sitä seuranneen kalenterivuoden alusta lukien, jona päätös on annettu.

Tässä laissa tarkoitetun valituksen johdosta annetusta lääninoikeuden päätöksestä ei saa valittaa, paitsi milloin asianomaiselle myönnetään 17 a §:ssä säädetty valituslupa.

17 a §. -----

Lupahakemuskirja on toimitettava lääninoikeuteen tai korkeimpaan hallinto-oikeuteen viimeistään kuudentenakymmentenä päivänä siitä päivästä, jona päätöksen tiedoksiaanti on tapahtunut.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

230. HELSINGIN KAUPUNGIN HENKILÖVUOKRA-AUTOTAKSAN MUUTOS.

Maistraatin vahvistama joulukuun 31 p:nä 1974.
(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:134, 1972:131,
1973:139 ja 1974:65)

Maistraatti päätti muuttaa 13.9.1968 vahvistamansa Helsingin kaupungin henkilövuoakra-autotaksan 3, 4 ja 6§:t seuraavasti:

3 §. "Taksaa I" sovellettaessa peritään perusmaksuna 3,90 mk, jolloin ajetaan 156,00 metriä ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta samanpituaiselta matkalta 20 penniä.

"Taksaa II" sovellettaessa peritään perusmaksuna 3,90 mk, jolloin ajetaan 130,00 metriä, ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta samanpituaiselta matkalta 20 penniä.

"Taksaa III" sovellettaessa peritään perusmaksuna 3,90 mk, jolloin ajetaan 118,18 metriä, ja sen jälkeen jokaiselta alkavalta samanpituaiselta matkalta 20 penniä.

4 §. Kaikista kello 23.00-06.00 välisenä aikana tapahtuvista ajoista saadaan periä 1,00 markan lisämaksu. Lisämaksu saadaan periä myös sunnuntaina, virallisenä juhlapäivänä taikka vapun- tai itsenäisyydenpäivänä kello 6.00-23.00 välisenä aikana suoritettavista kuljetuksista. Lisämaksu saadaan periä lisäksi lauantaisin, kirkollisten juhlapäivien, itsenäisyys- ja vapunpäivän aattoina alkaen kello 18.00.

6 §. Odotusajalta saadaan periä 23,00 markkaa tunnilta, eli 31,3 sekunnin pituiselta ajalta 20 penniä.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

Taksamittarit on muutettava tämän päätöksen edellyttämällä tavalla 31 päivään maaliskuuta 1975 mennessä. Ennenkuin taksamittari on ehditty muuttaa, saadaan kuljetusmaksujen määräämiseksi käyttää poliisilaitoksen ja katsastusmiesten antamien ohjeiden mukaan vahvistettua tämän päätöksen mukaista taksataulukkoa.

231. LAKI LEIMAVEROLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1029/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:188)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 6 päivänä elokuuta 1943 annetun leimaverolain (662/43) 4 §:n kolmas viranomaisten ryhmä, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1973 annetussa laissa (998/73), sekä 92 §:n 1 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat 26 päivänä kesäkuuta 1959 annetussa laissa (271/59), näin kuuluviksi:

4 §. Viranomaiset, joiden toimituskirjoista leimaveroa on suoritettava, luetaan leiman määrän puolesta kuuteen ryhmään seuraavasti:

3 ryhmä:

Lääninhallitukset lääninoikeuksineen, väestörekisterikeskus, keskusrikospoliisi, suojelupoliisi, sota-arkisto, valtiokonttori, valtiontalouden tarkastusvirasto, verohallitus, tullihallitus, pankkitarkastusvirasto, rakennushallitus, tuomiokapitulit, ortodoksisen kirkkokunnan kirkollishallitus, kouluhallitus, ammattikasvatushallitus, valtion arkisto, maakunta-arkistot, maatilahallitus, vesihallitus, metsähallitus, maanmittaushallitus, metsäntutkimuslaitos, tie- ja vesirakennushallitus, autorekisterikeskus, ilmailuhallitus, ilmatieteen laitos, rautatiehallitus, posti- ja lennätinhallitus, merenkulkuhallitus, elinkeinohallitus, patentti- ja rekisterihallitus, paineastiain tarkastuslaitos, työsuojeluhallitus, tapaturmavirasto, sosiaalihallitus ja lääkintöhallitus.

92 §. Joka on tyytymätön viranomaisen, oikeuden tai virkamiehen toimenpiteeseen, sikäli kuin se koskee leimaveron suorittamisvelvollisuutta tai suoritettavan leimaveron määrää, saa siitä valittaa lääninoikeudelle, jollei valitusviranomaisesta jäljempänä tai muualla laissa ole toisin säädetty.

Joka ei tyydy päätökseen, jonka lääninoikeus on antanut 1 momentissa tarkoitetun valituksen johdosta taikka jolla lääninhallitus on leimaveron määrännyt, saa valittaa siitä korkeimpaan hallinto-oikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona päätös on tiedoksi saatu, sitä päivää lukuun ottamatta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

232. LAKI PALOLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1042/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1960:111)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 2 päivänä joulukuuta 1960 annetun palolain (465/60) 43 §:n 2 momentti ja 47 § näin kuuluviksi:

43 §. - - - - -

Jos 1 momentissa tai 42 §:n 1 momentissa taikka 44 §:ssä tarkoitettusta korvauksesta ei sovita, määrää korvauksen sen läänin lääninoikeus, johon kustannukset suorittanut tai sammutusapua pyytänyt kunta kuuluu.

47 §. Joka ei ole saanut sellaista 39, 40 ja 41 §:ssä säädettyä palkkiota, korvausta tai vahingonkorvausta, johon hän voi tyytyä, esittääköön vaatimuksensa lääninoikeudelle, joka määrää maksettavan erän suuruuden.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

233. LAKI LAPSEN ELATUSAVUN TURVAAMISESTA
ERÄISSÄ TAPAUKSISSA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1032/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:76)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa 23 päivänä heinäkuuta 1965 annetun lain (432/65) 4 §, 6 §:n 2 momentti, 7 §:n 1 momentti, 10 ja 11 §, 12 §:n 2 momentti, 19 §:n 1 momentti, 22, 23, 24, 33 ja 35 § näin kuuluviksi:

4 §. Jos elatusvelvollinen on laiminlyönyt lapsen elatusavun suorittamisen niin, että maksamatta olevat erät yhteensä vastaavat vähintään kolmen kuukauden elatusapua, lääninoikeus voi sosiaalilautakunnan esityksestä määrätä hänet huoltoapulaisa tarkoitetuun työlaitokseen työllään suorittamaan sanotusta elatusavusta erääntyneet maksamatta olevat erät tai lääninoikeuden kohtuulliseksi harkitseman osan niistä, ei kuitenkaan elatusavun eriä, joiden erääntymisestä esitystä tehtäessä on kulunut enemmän kuin kolme vuotta tai jotka ovat erääntyneet elatusvelvollisen ollessa työlaitoksessa tämän lain tai huoltoapulain nojalla. Samalla lääninoikeus voi lautakunnan esityksestä määrätä elatusvelvollisen työllä työlaitoksessa suorittamaan myös esityksen tekemisen ja lääninoikeuden päätöksen antamisen välisenä aikana erääntyneet elatusavun erät tai osan niistä.

6 §. - - - - -
Jos lääninoikeuden päätöksen antamisen jälkeen käy selville, että työllä suoritettavaksi määrätystä elatusavusta olisi ollut tehtävä 1 momentissa tarkoitettu vähennys, päätäköön sama lääninoikeus työlaitoksen johtajan tai sosiaalilautakunnan esityksestä tahi elatusvelvollisen hakemuksesta vähennyksen huomioon ottamisesta.

7 §. Sosiaalilautakunta tekee esityksen työlaitokseen määrittämisestä sen läänin lääninoikeudelle, jonka alueella lautakunta on.

10 §. Sen jälkeen kun esitys työlaitokseen määrittämisestä on tehty, voi lääninoikeus, milloin on perusteltua syytä varoa, että elatusvelvollinen karkaa tai piileksii, sosiaalilautakunnan esityksestä elatusvelvollista kuulematta määrätä, että

hänet on pidätettävä ja että häntä on säilytettävä työlaitoksessa toistaiseksi ja enintään siihen saakka, kunnes asia on lopullisesti ratkaistu tai esityksessä mainittu elatusapu on sitä ennen suoritettu.

11 §. Työlaitokseen määräämistä koskevan esityksen tehneen sosiaalilautakunnan tehtävänä on huolehtia asiassa annetun päätöksen täytäntöönpanosta. Jos olosuhteet esityksen tekemisen jälkeen ovat siten muuttuneet, että esityksen tekeminen 7 §:n mukaan kuuluisi toiselle sosiaalilautakunnalle, voidaan tehtävä siirtää viimeksi mainitulle lautakunnalle. Jos tämä lautakunta, saatuaan esityksen tehneen lautakunnan kirjallisen pyynnön asiasta, kieltäytyy huolehtimasta päätöksen täytäntöönpanosta, esityksen tehnyt lautakunta voi pyytää päätöksen antanutta lääninoikeutta siirtämään tehtävän siitä kieltäytyneelle sosiaalilautakunnalle.

Jos lääninoikeuden päätöksen antamisen jälkeen käy selville, että olosuhteet ovat siten muuttuneet, ettei elatusvelvollista ilmeisesti enää voitaisi määrätä työlaitokseen tai että elatusapu voidaan muulla tavoin saada perityksi kohtuullisessa ajassa, sosiaalilautakunta voi päätöksellään lykätä lääninoikeuden päätöksen täytäntöönpanoa tai, jos se on jo aloitettu, laitoksen johtokuntaa tai laitoksen ohjesäännössä määrättyä toimikuntaa kuultuaan keskeyttää täytäntöönpanon.

12 §. - - - - -

Jos työlaitospäätöksen täytäntöönpano on estynyt vapausrangaistuksen tai pakkotyömääräyksen vuoksi taikka siitä syystä, että elatusvelvollista ei ole tavattu, lääninoikeus voi sosiaalilautakunnan 1 momentissa mainitussa ajassa tekemästä esityksestä päättää, että täytäntöönpano saa tapahtua määräajan päättymisestä huolimatta.

- - - - -

19 §. Milloin on syytä varoa, että elatusvelvollisen maasta poistuminen vaarantaa lapsen elatusavun suorittamisen, voi lääninoikeus sosiaalilautakunnan hakemuksesta kieltää elatusvelvollista poistumasta maasta, jollei tämä aseta lääninoikeuden hyväksymää vakuutta elatusavun suorittamisesta.

- - - - -

22 §. Harkintansa mukaan lääninoikeus voi elatusvelvollista ja tämän holhojaa kuulematta jo ennen lopullista päätöstä toistaiseksi antaa 19 §:ssä tarkoitettun kiellon.

23 §. Jos elatusvelvollinen on asettanut 19 §:ssä säädetyn vakuuden tai jos maastapoistumiskiellon edellytyksiä ei olosuhteiden muuttumisen johdosta enää ole olemassa, tulee lääninoikeuden viipymättä peruuttaa antamansa maastapoistumiskiello.

24 §. Lääninoikeuden tulee viipymättä saattaa maastapoistumiskiello tai sen peruuttaminen maan poliisiviranomaisten tietoon.

33 §. Lääninoikeuden 11 §:n 1 momentin tai 12 §:n 2 momentin nojalla antamaan päätökseen ei saa hakea muutosta.

Lääninoikeuden tai sosiaalilautakunnan tämän lain nojalla antamasta päätöksestä tehty valitus ei estä päätöksen täytäntöönpanoa, ellei lääninoikeus toisin määrää. Korkein hallinto-oikeus voi valitusviranomaisena niin ikään antaa määräyksen täytäntöönpanon kieltämisestä tai keskeyttämisestä.

35 §. Sosiaalihallituksen asiana on valvoa tämän lain täytäntöönpanoa.

Korkeimman hallinto-oikeuden, lääninoikeuden, lääninhallituksen, sosiaalilautakunnan ja työlaitoksen on annettava sosiaalihallitukselle ja sen alaisille tarkastusviranomaisille tämän lain täytäntöönpanossa ja soveltamisessa tarpeellisia tilasto- ja muita tietoja.

Sosiaalihallitus pitää tämän lain nojalla työlaitokseen määrättyistä henkilöistä sekä työlaitospäätösten täytäntöönpanosta keskusrekisteriä. Tarkemmat keskusrekisteriä koskevat säännökset annetaan asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

234. LAKI ELATUSAVUN ENNAKOSTA JA
ELATUSTUESTA ANNETUN LAIN MUUTTA-
MISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1031/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:94)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan elatusavun ennakosta ja elatustuesta 7 päivänä kesäkuuta 1963 annetun lain 24 §, sellaisena kuin se on 11 päivänä heinäkuuta 1972 annetussa laissa (559/72), näin kuuluvaksi:

24 §. Milloin sosiaalilautakunta katsoo ennakon saajan velvolliseksi 23 §:n nojalla suorittamaan lautakunnalle takaisin ennakon, lautakunnan on kehoitettava sen saajaa suorittamaan oikeudettomasti nostamansa määrä lautakunnalle takaisin määräajassa. Jollei sitä saada tällä tavalla perityksi eikä ennakon saaja panna tuomioistuimessa syytteeseen, lautakunnan on ajettava ennakon saajaa vastaan lääninoikeudessa vaatimusta hänen velvoittamisestaan maksamaan ennakon määrä lautakunnalle.

Lääninoikeus voi erityisestä syystä ennakon saajan tai sosiaalilautakunnan hakemuksesta taikka 1 momentissa tarkoitetun vaatimuksen käsittelyn yhteydessä päättää, että ennakon saajalta saadaan jättää kokonaan tai osaksi perimättä takaisin ennakko, jonka hän on 23 §:n nojalla velvollinen suorittamaan sosiaalilautakunnalle.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun lääninoikeuden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

235. LAKI HUOLTOAPULAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1033/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:29, 1968:98,
1970:36 ja 1972:139)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä helmikuuta 1956 annetun huoltoapulain (116/56) 7 §:n 4 momentti, 25 §:n 2 ja 4 momentti, 38 §:n 1 momentti, 40 §:n 3 momentti, 51 §, 56 §:n 2 momentti, 56 a §:n 1 momentti sekä 57 ja 58 §, sellaisina kuin niistä ovat 7 §:n 4 momentti, 25 §:n 2 ja 4 momentti, 38 §:n 1 momentti, 56 §:n 2 momentti, 56 a §:n 1 momentti ja 58 § 10 päivänä huhtikuuta 1970 annetussa laissa (275/70), 40 §:n 3 momentti 24 päivänä marraskuuta 1972 annetussa laissa (766/72), 51 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla sekä 57 § muutettuna 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetulla lailla (394/68) ja mainitulla 10 päivänä huhtikuuta 1970 annetulla lailla, näin kuuluviksi:

7 §. - - - - -

Jos syntyy erimielisyyttä siitä, mille kunnalle huoltoavun antaminen kuuluu, ratkaisee asian sosiaalilautakunnan tai huoltoa hakevan esityksestä sen läänin lääninoikeus, jonka alueella huollettavan oleskelukunta on. Asia on lääninoikeudessa käsiteltävä kiireellisenä.

25 §. - - - - -

Huollettavan sijoittamisesta työlaitokseen päättää sosiaalilautakunta, jos huollettava on kirjallisesti ilmoittanut siihen suostuvansa. Vastoin tahtoaankin voidaan huollettava sijoittaa työlaitokseen, jos se hänen terveydelleen vaarallisen kehityksen estämiseksi taikka hänen vaarallisuutensa ja muuhun laitoshoitoon sopeutumattomuutensa tähden on välttämätöntä. Työlaitokseen sijoittamisesta päättää tällöin lääninoikeus sosiaalilautakunnan esityksestä varattuaan asianomaiselle tilaisuuden tulla asiassa kuulluksi.

Lääninoikeuden päätöksellä työlaitokseen määrättyä voidaan pitää siellä yhdessä tai useammassa erässä yhteensä enintään kuusi kuukautta. Ennen sanotun ajan päättymistä päättää huollettavan työlaitoksesta päästämisestä työlaitoksen johtajan esityksestä laitoksen johtokunta sosiaalilautakuntaa kuultuaan. Huollettavan laitokseen palauttamisesta päättää sosiaalilautakunta.

38 §. Hakemus 29 ja 30 §:ssä tarkoitetun korvauksen saamisesta on tehtävä sen läänin lääninoikeudelle, jonka alueella hakijakunta on. Hakemukseen on liitettävä 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu selostus, ote 9 §:n 3 momentissa tarkoitettua pöytäkirjasta sekä selvitys huoltoavun laadusta, kustannuksista ja muista tarpeelliseksi katsotuista seikoista.

- - - - -

40 §. - - - - -
Edellä 1 momentissa tarkoitetut korvausasiat ratkaisee sen läänin lääninoikeus, jonka toimialueella huoltoapua antanut kunta on.

51 §. Jatkuvasti laitoshoidossa tai sen tarpeessa olevan henkilön, jolla ei ole kunnassa 7 §:n 2 momentissa tarkoitettua kotipaikkaa, voi lääninoikeus oikeuttaa sosiaalilautakunnan toimittamaan siihen kuntaan, jossa hänellä on mainittu kotipaikka.

Hakemus 1 momentissa tarkoitetusta siirrosta on tehtävä sen läänin lääninoikeudelle, johon siirtoa hakeva kunta kuuluu. Hakemuksen johdosta on kuultava paitsi avustettavaa itseään sen kunnan sosiaalilautakuntaa, jonne siirtoa anotaan, sekä, jos viimeksi mainittu kunta on toisessa läänissä, myös tämän läänin lääninhallitusta.

Tällaista siirtoa alköön määrättäväksi toimitettavaksi, milloin avunsaajan terveys siitä kärsisi taikka se läheisen perheyhteyden rikkoutumisen tai huollon tarkoituksenmukaisuuden kannalta muutoin olisi avunsaajaan nähden kohtuutonta.

56 §. - - - - -
Lääninoikeuden tai lääninhallituksen päätöksestä, joka koskee huoltoavun antamista, epäämistä, sen muotoa tai määrää, ei saa tehdä valitusta.

- - - - -

56 a §. Korkeimpaan hallinto-oikeuteen ei saa valittaa lääninoikeuden päätöksestä 40 §:ssä tarkoitettussa asiassa, paitsi milloin asianomaiselle myönnetään jäljempänä tässä pykälässä säädetty valituslupa.

- - - - -

57 §. Valitettaessa lääninoikeuden päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen valituskirja liitteineen voidaan antaa myös lääninoikeuteen korkeimmalle hallinto-oikeudelle toimitettavaksi.

Edellä 56 a §:ssä tarkoitetusta valitusluvasta on voimassa, mitä siitä on säädetty muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa. Haettaessa lupaa valituksen tekemiseen lääninoikeuden päätöksestä saa lupahakemuskirjan toimittaa myös lääninoikeuteen.

58 §. Valitus ei estä sosiaalilautakunnan päätöksen täytäntöönpanoa, ellei lääninoikeus toisin määrää.

236. LAKI SOSIAALIHUOLLON HALLINNOSTA
ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1034/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950:28 ja 1971:15)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan sosiaali-
huollon hallinnosta 20 päivänä tammikuuta 1950 annetun lain
7 ja 22 §, sellaisina kuin ne ovat 7 § 15 päivänä tammikuuta
1971 annetussa laissa (26/71) ja 22 § osittain muutettuna
viimeksi mainitulla lailla, näin kuuluviksi:

7 §. Sosiaalilautakunnan puheenjohtajan, varapuheenjohtajan,
jäsenen, lisäjäsenen ja varajäsenen vaalikelpoisuudesta sekä
valitun oikeudesta kieltäytyä tointa vastaanottamasta tai
erota siitä on vastaavasti voimassa, mitä kunnan luottamus-
toimesta yleensä on säädetty. Vaalikelpoisia lautakuntaan
eivät kuitenkaan ole maaherra, lääninneuvos, lääninkamreeri,
läninnoikeuden jäsen, sosiaalihuoltoa koskevia asioita esit-
televä lääninhallituksen, sosiaalihallituksen tai sosiaali-
ja terveysministeriön virkamies, poliisipäällikkö, virallinen
syyttäjä eikä lautakunnan alainen viranhaltija.

22 §. Sosiaalilautakunnan päätökseen saadaan hakea muutosta
valittamalla läninnoikeuteen kolmenkymmenen päivän kuluessa
tiedoksi saamisesta. Valitus voidaan antaa sanottuna aikana
myös lautakunnalle, jonka tulee oman lausuntonsa ohessa toi-
mittaa se läninnoikeudelle.

Mitä 1 momentissa on säädetty, älköön sovellettako,
milloin laissa tai asetuksessa on muutoksenhausta toisin
säädetty tai muutoksenhaku kielletty, eikä myöskään, mil-
loin sosiaalilautakunnan päätös on senlaatuinen, että se
kunnallislain (642/48) 95 §:n mukaan voidaan alistaa kunnal-
lishallituksen tutkittavaksi.

Muutoksenhausta läninnoikeuden ja sosiaalihallituksen
päätöksiin on säädetty erikseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

237. LAKI LASTENSUOJELULAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1035/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:191)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun lastensuojelulain 51 §, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (899/70), näin kuuluvaksi:

51 §. Sosiaalilautakunnan 23, 25 ja 28 §:n nojalla tekemästä päätöksestä on asianomistajalla oikeus kirjallisesti valittaa sosiaalihallitukseen kolmenkymmenen päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan. Muutoksenhausta lautakunnan 38 §:n, 40 §:n 3 momentin tai 41 §:n nojalla tekemään päätökseen on voimassa, mitä sosiaalihuollon hallinnosta annetun lain 22 §:ssä on säädetty.

Lääninoikeuden päätökseen 38 §:ssä tarkoitettussa asiassa ei saa hakea muutosta. Muutoksenhausta lääninoikeuden päätökseen asiassa, jossa kunta on vaatinut lastensuojelukustannusten korvausta toiselta kunnalta, on vastaavasti voimassa, mitä huoltoapulain 56 a §:ssä ja 57 §:n 2 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

238. LAKI VAJAAMIELISLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1036/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:101)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 7 päivänä maaliskuuta 1958 annetun vajaamielislain (107/58) 31 §:n 4 momentti, sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa laissa (397/68), näin kuuluvaksi:

31 §. - - - - -
Muutoksenhausta lääninoikeuden päätökseen asiassa, jossa kunta on vaatinut vajaamielishuollon kustannusten korvausta toiselta kunnalta, on vastaavasti voimassa, mitä huoltapulain 56 a §:ssä ja 57 §:n 2 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

239. LAKI LAPSilISÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
 (Suomen AsK 1040/74)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1955:51)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain (541/48) 11 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 29 päivänä huhtikuuta 1955 annetussa laissa (192/55), näin kuuluvaksi:

11 §. - - - - -
 Jollei liikaa suoritettua lapsilisää vaadittaessa makseta takaisin eikä sitä saada 2 momentissa mainitulla tavalla perityksi, voi lääninoikeus sosiaalilautakunnan esityksestä velvoittaa lapsilisän nostajan suorittamaan takaisinsaamatta jääneen lapsilisän sosiaalilautakunnalle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

240. LAKI INVALIDIIDIHUOLTOLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
 (Suomen AsK 1041/74)
 (Vrt. kunn. as.-kok. 1968:102)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1946 annetun invalidiidihuoltolain (907/46) 30 a §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa laissa (398/68), näin kuuluvaksi:

30 a §. - - - - -
 Muutoksenhausta lääninoikeuden päätökseen asiassa, jossa kunta on hakenut invalidiidihuoltokustannusten korvausta toiselta kunnalta, on vastaavasti voimassa, mitä huoltoapulain 56 a §:ssä ja 57 §:n 2 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

241. LAKI PÄIHDYTTÄVIEN AINEIDEN VÄÄRINKÄYTTÄJIEN HUOLLOSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1038/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:16, 1962:104 ja 1971:17)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun lain (96/61) 19, 20 ja 21 §, 22 §:n 1 momentti, 23 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 15 päivänä tammikuuta 1971 annetulla lailla (28/71), 27 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 25 päivänä elokuuta 1962 annetussa laissa (460/62), 30, 31 ja 32 § sekä 34 §:n 1 momentti näin kuuluviksi:

19 §. Huoltolaan määräämisestä sekä 20 §:n 2 momentissa tarkoitettua valvontaan määräämisestä päättää lääninoikeus.

Jos lääninoikeus 1 momentissa mainittua asiaa käsitellessään katsoo, että huollettavaan olisi sovellettava muita kuin esitettyjä toimenpiteitä, palauttakoon asian sosiaalilautakunnalle uudelleen käsiteltäväksi.

Huoltolaan määräämistä koskeva asia on lääninoikeudella kiireellisesti käsiteltävä.

20 §. Esityksen huoltolaan määräämisestä voi lääninoikeudelle tehdä sosiaalilautakunnan ohella myös poliisipäällikkö, jonka toimialueella huollettava asuu tai oleskelee tahi on esiintynyt päihtyneenä.

Jos poliisipäällikkö tai huollettavan holhooja, avio- puoliso, isä, äiti tai ottovanhempi, lapsi, ottolapsi, veli, sisar tahi näiden holhooja on pyytänyt sosiaalilautakuntaa määräämään kunnassa asuvan huollettavan valvontaan tai holhooja tahi mainittu omainen pyytänyt tekemään lääninoikeudelle esityksen sanotun huollettavan määräämisestä huoltolaan, mutta lautakunta on hylännyt pyynnön tai ei ole sen johdosta ryhtynyt pyydettyyn toimenpiteeseen, olkoon poliisipäälliköllä ja mainituilla muilla henkilöillä oikeus tehdä esitys lääninoikeudelle sanottuihin toimenpiteisiin ryhtymisestä. Esitys on lääninoikeudelle osoitettuna toimitettava edellä mainitulle sosiaalilautakunnalle, jonka on se viipymättä oman lausuntonsa ohella lähetettävä lääninoikeudelle.

Jos 2 momentissa tarkoitettua esityksen tehnyt holhooja

tai omainen ei kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hän sai asiakirjat 23 §:n 2 momentissa mainittua tarkoitusta varten, palauta niitä, raukeaa asia.

21 §. Jos 1 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettu huollettava on käynyt niin vaaralliseksi, että jo ennen toimenpidettä, joka tämän lain mukaan kuuluu lääninoikeudelle tai sosiaalihallitukselle, on välttämätöntä ryhtyä tarpeellisiin turvalisuuksitoimenpiteisiin hänen osaltaan, olkoon poliisiviranomaisella siihen oikeus. Jollei esitystä huoltolaan määräämisestä tai sinne palauttamisesta sitä ennen ole tehty, on poliisipäällikön se tällöin viipymättä tehtävä.

Jos laitoshoidon tarve muutoin on erittäin kiireellinen, voidaan huollettava, milloin sosiaalilautakunnan tai sen asianomaisen osaston puheenjohtaja sekä poliisipäällikkö ja lääkäri ovat siitä yksimielisiä, jo ennen lääninoikeuden tai sosiaalihallituksen päätöstä enintään kuukaudeksi toimittaa huoltolaan, sairaalaan tai muuhun vastaavaan huoltolaitokseen. Asian käsittelystä ja siinä tehdystä päätöksestä laadittu pöytäkirja on valitusosoituksineen viipymättä annettava huollettavalle tiedoksi sekä pöytäkirjan jäljennös toimitettava sosiaalilautakunnalle. Sosiaalilautakunnan on tällöin viipymättä otettava käsiteltäväksi kysymys esityksen tekemisestä huollettavan määräämiseksi huoltolaan tai sinne palauttamiseksi.

22 §. Esitys huollettavan määräämisestä huoltolaan tai 20 §:n 2 momentissa tarkoitettuun valvontaan määräämisestä on tehtävä sen läänin lääninoikeudelle, jonka alueella esityksen tekevä viranomainen tai 20 §:n 2 momentissa tarkoitettu sosiaalilautakunta on.

- - - - -

23 §. Lääninoikeuden on toimitettava esitys huoltolaan määräämisestä tai valvontaan määräämisestä 20 §:n 2 momentissa mainitussa tapauksessa poliisiviranomaisen tai sosiaalilautakunnan välityksellä viipymättä tiedoksi sille, jota asia koskee, ja, jos tämä on holhouksen alainen, myös hänen holhoojalleen määräyksin, että esityksen johdosta on määrääjässä tiedoksisaannista annettava kirjallinen selitys ja samalla kirjallisesti ilmoitettava, haluavatko he tulla vaatimuksen johdosta lääninoikeudessa suullisesti kuulluiksi. Lääninoikeus voi asettaa määrääjän, jonka kuluessa selitys ja ilmoitus on annettava uhalla, että niiden antamatta jättäminen ei estä asian käsittelyä ja ratkaisemista. Selitys voidaan tarvittaessa toimittaa tiedoksi esityksen tekijälle vastineen antamista varten.

Milloin esitys on puutteellinen, lääninoikeus voi ennen 1 momentissa säädettyyn toimenpiteeseen ryhtymistä palauttaa asiakirjat esityksen tekijälle täydennettäväksi. Jos esityksen on tehnyt 20 §:n 2 momentissa mainittu holhooja tai omainen, voidaan esitys palauttaa myös sosiaalilautakunnalle, jonka tulee hankkia puuttuva selvitys.

Lääninoikeus voi tarpeen mukaan hankkia esityksestä

lääkintöhallituksen, lääninhallituksen sosiaali- ja terveysosaston, poliisiviranomaisen, sosiaalilautakunnan tai muun viranomaisen lausunnon tai kutsua kuultavaksi huollettavan, asiantuntijoita tai todistajia tahi määrätä todistajain kuulustelun toimitettavaksi toisessa lääninoikeudessa taikka kihlakunnanoikeudessa tai raastuvanoikeudessa.

Jos laitoshoidon tarve huollettavan vaarallisuuden vuoksi on erittäin kiireellinen, voi lääninoikeus huollettavaa ja tämän holhoojaa kuulematta määrätä, että huollettava on, kunnes asia lopullisesti ratkaistaan, säilytettävä huoltolassa tai muussa lääninoikeuden määräämässä laitoksessa. Huollettavaa alkoon kuitenkin määrättäkö säilytettäväksi vankilassa.

Mitä 4 momentissa on sanottu, on sovellettava myös 21 §:n 2 momentissa tarkoitettuun kiireellisen laitoshoidon tarpeessa olevaan huollettavaan.

27 §. - - - - -

Huollettavan toimittamisesta huoltolahoidon asemesta 15 §:n 2 momentissa mainitussa tarkoituksessa sairaalaan tai muuhun vastaavaan hoitolaitokseen päättävät:

1) kun huoltolaan määräämisen syynä on ollut huollettavan vaarallisuus, lääninoikeus;

2) lain 21 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa sanotussa lainkohdassa mainitut henkilöt yhdessä; sekä

3) muissa tapauksissa sosiaalilautakunta. Huollettavan siirtämisestä toiseen huoltolaan taikka huoltolasta sairaalaan tai muuhun vastaavaan hoitolaitokseen päättää, kun huollettava suostuu siirtoon, huoltolan johtaja sosiaalihallituksen antamien yleisten ohjeiden mukaan, ja muulloin sosiaalihallitus huoltolan johtokunnan esityksestä. Huoltolan johtajan on päättämästään siirrosta heti ilmoitettava sosiaalihallitukselle. Hoitopaikan varaaminen sairaalasta tai muusta hoitolaitoksesta kuuluu sen kunnan sosiaalilautakunnalle, josta huollettava on toimitettu huoltolaan.

- - - - -

30 §. Sosiaalilautakunnan päätöksestä, joka koskee valvontaan määräämistä, valvonta-ajan pitentämistä tai 7 §:ssä tarkoitettujen ohjeiden tahi määräysten taikka 8 §:ssä tarkoitettujen määräysten antamista tai 39 §:n 4 momentissa mainittua matkakustannusten korvausta, samoin kuin 21 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksestä, jonka nojalla huollettava on väliaikaisesti toimitettu huoltolaan, voidaan valittaa lääninoikeuteen viimeistään neljäntenätoista päivänä siitä lukien, kun valittaja sai päätöksestä tiedon. Valituskirjelmä voidaan myös antaa sosiaalilautakunnalle tai 21 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa huoltolan johtajalle, jonka on viipymättä lähetettävä se lääninoikeudelle. Jos valituskirjelmä on annettu sosiaalilautakunnalle, lautakunnan on liitettävä siihen oma lausuntonsa sekä päätöksen perusteena olevat asiakirjat.

Muuhun tämän lain nojalla annettuun sosiaalilautakunnan päätökseen alkoon haettako muutosta.

31 §. Huoltolaan määräämistä koskevasta lääninoikeuden päätöksestä voidaan kirjallisesti valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valituskirja on annettava lääninoikeudelle viimeistään ennen kello kahtatoista kolmantenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, jolloin valittaja sai päätöksestä tiedon. Huollettava, jota säilytetään huoltolassa tai muussa sellaisessa laitoksessa, voi samassa ajassa antaa valituskirjansa laitoksen johtajalle, jonka on viipymättä lähetettävä se lääninoikeudelle.

Valituksesta vaatikoon lääninoikeus, milloin syytä siihen on, asianosaisten selitykset sekä lähettäköön asiakirjat viipymättä omine lausuntoineen korkeimmalle hallinto-oikeudelle.

Sosiaalilautakunnalla on oikeus valittaa lääninoikeuden päätöksestä silloinkin, kun päätös on annettu poliisipäällikön tai 20 §:n 2 momentissa tarkoitetun omaisen esityksestä.

Muuhun tämän lain nojalla annettuun lääninoikeuden päätökseen älköön haettako muutosta.

32 §. Sosiaalilautakunnan päätös sekä 21 §:n 2 momentissa tarkoitettu päätös, jonka nojalla huollettava on väliaikaisesti toimitettu huoltolaan, voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta, jollei lääninoikeus toisin määrää.

Lääninoikeuden päätös voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta, jos lääninoikeus niin määrää.

34 §. Lääninoikeudessa, kihlakunnanoikeudessa tai raastuvanoikeudessa toimitettuun asiantuntijain tai todistajain kuulusteluun viranomaisen pyynnöstä tai määräyksestä saapuneelle suoritetaan korvaus valtion varoista samalla tavoin, kuin on säädetty korvauksen myöntämisestä todistajille valtion varoista virallisen syytteen alaisissa rikosasioissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

242. LAKI IRTOLAISLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1037/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1968:100 ja 1971:107)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun irtolaislain (57/36) 24 §:n 1 momentin 4 kohta, 26 §, 29 §:n 3 momentti, 30 ja 32-35 §, 37 §:n 2 momentti, 38 §:n 1 momentti sekä 41 §:n 1 ja 7 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 24 §:n 1 momentin 4 kohta, 26 § ja 41 §:n 1 momentti 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa laissa (562/71), 32 §, osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla ja 41 §:n 7 momentti 28 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa laissa (396/68), näin kuuluviksi:

24 §. Sosiaalilautakunnan asiana on:

4) tehdä lääninoikeudelle esitys työlaitokseen määräämisestä.

26 §. Työlaitokseen määräämisestä päättää lääninoikeus.

Jos lääninoikeus hylkää esityksen työlaitokseen määräämisestä, sen on palautettava asia tarpeellisia toimenpiteitä varten sosiaalilautakunnalle.

29 §. - - - - -

Milloin poliisipäällikkö sen nojalla, mitä kuulustelussa on käynyt selville, katsoo, että 2 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä ei ole apua, tai jos pidätetty on kahden viimeisen vuoden kuluessa ollut työlaitoksessa tai pakkotyössä tai vapausrangaistusta kärsimässä taikka jos hän on tuntematon ja kieltäytyy ilmoittamasta nimeään tai kotipaikkaansa tahi perusteltua syytä on epäillä hänen näistä seikoista antamia tietoja vääriksi eikä niistä voida heti muulla tavoin saada selkoa, on poliisipäällikön vangittava pidätetty ja viipymättä toimitettava asia lääninoikeuden käsiteltäväksi.

30 §. Lääninoikeuden on ensi tilassa käsiteltävä irtolaista koskeva asia, sekä milloin siihen on aihetta, kuulusteltava irtolaista, joka on vangittu, ja hankittava lääkärin lausunto hänen terveydentilastaan ja työkyvystään, niin myös tarpeen mukaan lisäselvityksiä asiaan.

32 §. Jos lääninoikeudelle on tehty esitys irtolaisen määräämisestä työlaitokseen eikä irtolaista ole toimitettu läänin-

oikeudessa kuulusteltavaksi, on lääninoikeuden annettava esitys viipymättä tiedoksi sille, jota asia koskee, ja, jos tämä on holhottavana, myös hänen holhoojalleen, määräyksiin, että näiden on esityksen johdosta määräajassa tiedoksisaannista annettava kirjallinen selitys ja samalla kirjallisesti ilmoitettava, haluavatko he tulla vaatimuksen johdosta lääninoikeudessa suullisesti kuulluiksi. Lääninoikeus voi asettaa määräajan, jonka kuluessa selitys ja ilmoitus on annettava uhalla, että niiden antamatta jättäminen ei estä asian käsitteilyä ja ratkaisemista.

Ennenkuin 1 momentissa säädettyihin toimenpiteisiin ryhtytään, voi lääninoikeus, jos esitys tai siihen liittyvä selvitys jossakin osassa on vaillinainen, palauttaa asiakirjat esityksen tekijälle täydennettäväksi.

33 §. Sosiaalilautakunnan toimenpiteeseen, joka perustuu tämän lain 2 §:n 1 momenttiin, alkoon haettako muutosta. Lautakunnan 2 §:n 2 momentin, 3 §:n, 4 §:n 2 momentin tai 39 §:n 3 momentin nojalla antamaan päätökseen tyytymätön saa siitä valittaa lääninoikeudelle ja on valituskirjat viimeistään neljäntenätoista päivänä sen päivän jälkeen, jona valittaja sai päätöksestä tiedon, annettava lautakunnalle, liittämällä oheen valituksenalainen päätös sekä ne asiakirjat, joilla valittaja tahtoo valitustansa tukea, minkä jälkeen lautakunnan on viipymättä lääninoikeudelle lähetettävä valituskirjat omine lausuntoineen sekä lautakunnan päätöksen perusteena olevat asiakirjat.

34 §. Lääninoikeuden päätökseen valituksesta, joka on tehty sosiaalilautakunnan 2 §:n 2 momentin, 3 §:n, 4 §:n 2 momentin tai 39 §:n 3 momentin nojalla antamasta päätöksestä, ei saa hakea muutosta.

Muuhun lääninoikeuden päätökseen tyytymätön voi siitä valittaa korkeimmalle hallinto-oikeudelle. Muutoksenhakemus on annettava lääninoikeudelle viimeistään ennen kello kahtatoista kolmantenakymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona valittaja sai päätöksestä tiedon. Irtolaisen, jota säilytetään vankilassa, sallittakoon samassa ajassa antaa valituksensa vankilan johtajalle, jonka on viipymättä lähetettävä se lääninoikeudelle.

Valituksesta vaatikoon lääninoikeus, milloin syytä siihen on, asianosaisten selitykset ja lähettäköön sitten viipymättä valituskirjat omine lausuntoineen korkeimmalle hallinto-oikeudelle.

Edellä 2 momentissa mainittua valitusoikeutta ei kuitenkaan ole esityksen tehneellä poliisipäälliköllä.

35 §. Sosiaalilautakunnan 3 §:n nojalla antamaa päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, jollei lääninoikeus toisin määrää.

Lääninoikeuden päätöksestä tehty valitus ei estä päätöksen täytäntöönpanoa, jos lääninoikeus päätöksessään on niin määrännyt.

37 §. - - - - -

Milloin henkilö, jota 1 momentissa tarkoitetaan, asetetaan syytteeseen rikoksesta, jonka takia hänet on pidätettävä tutkimusvankina, tahi joutuu enintään kahdeksi vuodeksi kärsimään vapausrangaistusta, keskeytettäköön tämän lain mukaisten toimenpiteiden käsittely ja niiden täytäntöönpano tutkimusvankeus- ja rangaistusajaksi, ja toimitettakoon irtolainen tämän ajan kuluttua vangittuna lääninoikeuden edelleen käsiteltäväksi, ja harkitkoon lääninoikeus tällöin, mikä vaikutus tutkimusvankeudella tai rangaistuksella on oleva tämän lain mukaiseen seuraamukseen.

38 §. Irtolaisena vangitun voi lääninoikeus tai poliisipäällikkö tutkimuksen ajaksi määrätä säilytettäväksi työlaitoksessa tai muussa kunnallisessa laitoksessa, jos todennäköisillä perusteilla voidaan olettaa, ettei vangittu yritä välttää sitä seuraamusta, jonka alaiseksi hän tämän lain mukaan saattaa joutua.

- - - - -

41 §. Kustannukset irtolaisena vangitun henkilön kuljetuksesta, hänen säilyttämisestään tutkimuksen aikana vankilassa taikka työlaitoksessa tai muussa kunnallisessa laitoksessa ja lääninoikeuden päättämän 30 §:ssä tarkoitetun lääkärin lausunnon hankkimisesta sekä työlaitoksesta karanteenin irtolaisen palauttamisesta laitokseen samoin kuin 17 §:ssä tarkoitetuista matkoista on suoritettava valtion varoista.

- - - - -

Muutoksenhausta lääninoikeuden päätökseen asiassa, jossa kunta on vaatinut irtolaishuollon kustannusten korvausta toiselta kunnalta, on vastaavasti voimassa, mitä huoltoapulain 56 a §:ssä ja 57 §:n 2 momentissa on säädetty.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

243. LAKI TERVEYDENHOITOLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1039/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1965:79)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 27 päivänä elokuuta 1965 annetun terveydenhoitolain (469/65) 39 §:n 2 momentti näin kuuluvaksi:

39 §. - - - - -
 Milloin erittäin vaarallisen tai yleisvaarallisen tartuntataudin kysymyksessä ollessa 1 momentissa mainittuja toimenpiteitä ei voida pitää riittävinä tai annettuja määräyksiä ei noudateta, sairastuneeksi epäilty henkilö saadaan pitää ilman suostumustaan eristettynä enintään epäillyn taudin puhkeamiseen kuluva aika. Sellaisen taudin tartunnankantajaksi todettu henkilö voidaan sen jälkeenkin pitää ilman suostumustaan eristettynä enintään kaksi kuukautta ja, jos lääninoikeus terveydenhoitolautakunnan esityksestä määrää eristettynä pitämistä jatkettavaksi, lisäksi enintään kolme kuukautta.
 - - - - -

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1975.

244. ASETUS VEROTUSASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1058/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:144, 1960:62, 1963:130,
1964:75, 1966:139, 1967:124, 1968:84, 1969:32,
1970:8, 1972:133)

Valtiovarainministerin esittelystä k u m o t a a n 30 päivänä joulukuuta 1959 annettun verotusasetuksen (530/59) 23 a §, sellaisena kuin se on 10 päivänä marraskuuta 1972 annetussa asetuksessa (735/72), 26 §:n 1 momentin 3 kohta, sellaisena kuin se on 14 päivänä maaliskuuta 1969 annetussa asetuksessa (175/69) ja 30 a §, sellaisena kuin se on 24 päivänä kesäkuuta 1968 annetussa asetuksessa (353/68), m u u t e t a a n 1 §:n 1 momentti, 9 §:n 4 kohta, 22 §:n 2 momentti ja 4 momentti sellaisina kuin ne ovat 14 päivänä maaliskuuta 1969 annetussa asetuksessa (175/69), 23 §, 24 § ja 25 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat 14 päivänä maaliskuuta 1969 annetussa asetuksessa (175/69), jota on 25 §:n 1 momentin osalta osittain muutettu 10 päivänä marraskuuta 1972 annetulla asetuksella (735/72), 26 §:n 1 momentin johdantolause, 1 momentin 1 ja 2 kohta sekä 4 momentti, sellaisina kuin ne ovat 14 päivänä maaliskuuta 1969 annetussa asetuksessa (175/69), 27 §, 28 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 22 päivänä joulukuuta 1967 annetussa asetuksessa (583/67), 29 §, 30 §, sellaisena kuin se on 30 päivänä tammikuuta 1970 annetussa asetuksessa (64/70), 31 §, 32 §, sellaisena kuin se on 2 päivänä joulukuuta 1966 annetussa asetuksessa (584/66), 33 §, 34 §, 36 §, sellaisena kuin se on 14 päivänä maaliskuuta 1969 annetussa asetuksessa (175/69), 38 §, 54 §, sellaisena kuin se on 30 päivänä tammikuuta 1970 annetussa asetuksessa (64/70), 57 § 2 momentti ja 64 §, sellaisena kuin se on 9 päivänä kesäkuuta 1960 annetussa asetuksessa (274/60), sekä l i s ä t ä ä n 8 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 14 päivänä maaliskuuta 1969 annetussa asetuksessa (175/69), 1 päivänä marraskuuta 1963 annetussa asetuksessa (484/63) ja 12 päivänä kesäkuuta 1964 annetussa asetuksessa (322/64) uusi 11 a kohta, ja 25 §:ään, sellaisena kuin se on 14 päivänä maaliskuuta 1969 annetussa asetuksessa (175/69), jota on osittain muutettu 10 päivänä marraskuuta 1972 annetulla asetuksella (735/72) uusi 3 momentti ja 4 momentti seuraavasti:

1 §. Verotuslaissa tarkoitetaan tilikaudella kirjanpitolaissa

(655/73) säädettyä tilikautta.

8 §. Verotoimiston tulee sen lisäksi, mitä verotuslaissa on sen tehtäväksi määrätty:

11 a) suorittaa verotuslain 43 ja 43 a §:ssä tarkoitettuja tarkastuksia;

9 §.

4) pitää huolta, että veroluettelo pannaan nähtäväksi valtiovarainministeriön määräämänä aikana ja että verotuslain 86 §:n 1 momentissa mainituista verotuksista laaditut veroluettelon otteet ja verolautakunnan päätökset lähetetään verovelvollisille;

22 §.

Veroilmoituslomakkeen edellyttämien tietojen lisäksi verovelvollisen on annettava muutkin täydentävät tiedot ja selvitykset, jotka ovat tarpeen, jotta verotettava tulo ja omaisuus voidaan veroilmoituksen perusteella saada selville.

Mikäli tiedon tai selvityksen antamista varten on vahvistettu lomake, on sitä käytettävä. Verotoimistossa on pidettävä saatavana veroilmoitus- ja muita ilmoittamisvelvollisuuden täyttämistä varten vahvistettuja verolomakkeita.

23 §. Verovelvollisen on kotikunnan verotoimistolle annettavassa veroilmoituksessaan ilmoitettava kunnittain omistamansa kiinteistöt.

Henkilön, joka ei asu Suomessa, sekä ulkomaisen yhteisön veroilmoitukseen on merkittävä niiden täällä olevan edustajan nimi ja osoite.

Verotuslain 35 §:n 2 momentissa tarkoitetun verovelvollisen on veroilmoituksessa, jonka hän kunkin kunnan osalta erikseen tekee, mainittava, miten ja minkä perusteen mukaan tulo hänen mielestään on kunnallisverotuksessa jaettava eri kuntien kesken.

24 §. Sen, joka harjoittaa kirjanpitolain 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua ammattitoimintaa, on liitettävä veroilmoitukseen seuraavat tiedot ja selvitykset:

1) oikeaksi todistettu jäljennös verovuotta koskevasta tuloslaskelmasta;

2) selvitys verovuoden päättyessä olleista ammatin liittyvistä rahavaroista ja pankkisaamisista, eritelty luettelo ammatista johtuneista saamisista sekä sellainen veloista laadittu luettelo, jossa on mainittava velkojain nimet ja osoitteet, kunkin velkojan osalta selvitys velan määrästä ja velan vakuudesta sekä velasta verovuodelta suoritettava korko ja velasta johtuneet verovuodelta vähennettäväksi vaadittavat indeksijaksot ja kurssitappiot;

3) eritelty selvitys verovuoden päättyessä olleen ammattia varten hankitun vaihto-omaisuuden hankintamenosta ja verovuoden kuluessa vähennetystä hankintamenon osasta noudattaen soveltuvien osin, mitä 25 §:ssä on säädetty, selvitys vaihto-omaisuuden hankintamenojen luetuista kiinteistä menoista ja näiden menojen kuluksi kirjaamisesta sekä selvitys muista kirjanpidossa vaihto-omaisuudeksi luetuista hyödykkeistä kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 10 §:ssä tarkoitetusta vaihto-omaisuudesta;

4) eritelty luettelo verovuoden aikana ammattia varten hankitusta käyttöomaisuudesta, selvitys verovuoden päättyessä olleen käyttöomaisuuden hankintamenoista ja niistä verovuoden kuluna vähennetyistä poistoista noudattaen soveltuvien osin, mitä 25 §:ssä on säädetty, sekä selvitys käyttöomaisuuden hankintamenojen luetuista kiinteistä menoista ja niistä verovuonna tehdyistä poistoista, samoin kuin eritelty luettelo muista pitkävaikutteisista menoista ja niistä verovuonna tehdyistä poistoista;

5) luettelo verovuoden päättyessä olleista ammattia varten hankituista arvopapereista;

6) erittely ammattiin liittyvistä jäsenmaksuista sekä tehdyistä lahjoituksista;

7) luettelo verovelvollisen perheenjäsenille maksetuista palkoista ja muista etuuksista, kuukausikohtainen selvitys siitä ammatista rahana saadun tulon määrästä, jonka verovelvollinen on ottanut yksityistalouteensa verovuoden aikana, sekä kuukausikohtainen selvitys verovelvollisen ammatistaan ottamasta vaihto-, käyttö- ja muusta omaisuudesta, palveluksesta tai muusta etuudesta tahi oikeudesta ja niiden alkupe-
räisistä hankintamenoista tai niitä alhaisemmista todennäköisistä luovutushinnoista; sekä

8) eritelty luettelo verovelvollisen kulkuneuvoista ja selvitys niistä perusteista, joiden mukaan kulkuneuvoista johtuneet menot on jaettu ammatista johtuneiksi kuluiksi ja verovelvollisen yksityismenoiksi.

Milloin verovelvollisella on saaminen siltä, jolle hän itse on velkaa, on saaminen ja velka ilmoitettava erikseen.

Mikäli edellä 1 momentissa tarkoitettu verovelvollinen pitää kahdenkertaista kirjanpitoa, hänen on noudatettava, mitä 25 §:ssä on säädetty.

25 §. Sen, joka harjoittaa kirjanpitolain 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua liiketoimintaa, sekä kirjanpitolain 1 §:n 3 momentissa tarkoitettun muun kirjanpitovelvollisen verovelvollisen kuin aatteellisen yhteisön ja säätiön on liitettävä veroilmoitukseensa seuraavat tiedot ja selvitykset:

1) oikeaksi todistettu jäljennös verovuotta koskevasta tuloslaskelmasta ja taseesta sekä kirjanpitolain 21 §:n 3, 4, 5 ja 8 kohdan mukaiset tiedot, jolleivät ne sisälly tuloslaskelmaan tai taseeseen, samoin kuin oikeaksi todistettu jäljennös verovuotta edeltäneen tilikauden taseesta;

2) selvitys verovuoden tulokseen vaikuttavista rahoitusomaisuuden arvonalenemisista ja niiden perusteista;

3) riittävästi eritelty, taseeseen vertailukelpoinen selvitys, josta ilmenevät verovelvollisella verovuoden päättyessä olleen vaihto- ja sijoitusomaisuuden elinkeinotulon verottamisesta annetun lain mukaisesti määritetyt

hankintameno,

hankintamenosta kirjanpidossa verovuoden kuluksi luettu vastaavan omaisuuden hankintaan verovuoden päättyessä todennäköisesti tarvittavan hankintamenon tai siitä samana ajankohtana todennäköisesti saatavan luovutushinnan ylittävä osa,

hankintamenosta edellisen lisäksi kirjanpidossa verovuoden kuluksi luettu osa, sekä

hankintamenon laskentaperusteet, tarvittaessa omaisuusryhmittäin;

4) selvitys vaihto-omaisuuden hankintamenon lisäksi aktivoituista kiinteistä menoista ja niistä tehdyistä kulkukirjauksista sekä selvitys muista kirjanpidossa vaihto-omaisuudeksi luetuista hyödykkeistä kuin elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 10 §:ssä tarkoitetusta vaihto-omaisuudesta;

5) selvitys käyttöomaisuuden hankintamenojen ja sijoitusomaisuuteen kuuluvien rakennusten sekä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 45 §:ssä tarkoitettujen hankintamenojen poistoista;

6) selvitys käyttöomaisuuden hankintamenon lisäksi aktivoituista kiinteistä menoista ja niistä verovuonna tehdyistä poistoista;

7) taseen mukaisin omaisuusryhmin eritelty luettelo arvopapereiden hankintamenoista ja niistä tehdyistä poistoista;

8) eritelty luettelo laina- ja siirtosaamisista, ennakkomaksuista sekä niistä saaduista koroista;

9) velkojain luettelo, jossa on muiden kuin ostovelkojen osalta mainittava velkojen nimet ja osoitteet, selvitys kunkin velan määrästä, velan vakuudesta ja tulolähteestä, johon velka kohdistuu, sekä velasta verovuodelta suoritettava korko ja velasta johtuneet verovuodelta vähennettäväksi vaadittavat indeksii- ja kurssitappiot;

10) eritelty luettelo tehdyistä varauksista ja niiden muutoksista verovuoden aikana sekä selvitys niistä perusteista, joiden mukaan kunkin varauksen määrä on laskettu;

11) kirjanpitoasetuksen 1 §:n 2 momentin tarkoittamissa tapauksissa tuloslaskelman kaavan mukainen selvitys myyntituotoista ja myynnin oikaisueristä;

12) selvitys kirjanpitoasetuksen 1 §:n 1 momentin mukaisen tuloslaskelman kaavan edellyttämistä muista kiinteistä kuluista sekä muista tuotoista ja muista kuluista, samoin kuin kirjanpitoasetuksen 1 §:n 3 momentin tarkoittamissa tapauksissa, tuloslaskelman kaavan mukainen selvitys muuttuvista ja kiinteistä kuluista;

13) eritelty luettelo maksetuista ja varatuista välittömistä veroista sekä selvitys niiden kirjaamisesta kirjanpidossa;

14) selvitys elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 20 §:ssä tarkoitettun koron, vuokran tai muun tuloerän jaksottamisesta;

15) selvitys elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 23, 24 ja 25 §:ssä tarkoitetuista, useiden vuosien kuluiksi jaksotetuista menoista;

16) erittely jäsenmaksuista ja lahjoituksista sekä ryhmitelty selvitys edustuskuluista;

17) selvitys verovelvollisen tulolähteestä toiseen siirtämisestä vaihto-, sijoitus- ja käyttöomaisuudesta sekä sanotun vaihto- ja sijoitusomaisuuden alkuperäisistä ja käyttöomaisuuden verotuksessa vielä poistamatta olevasta hankintamenosta sekä verovelvollisen liiketoimintaansa maatilataloudesta siirtämistä tuotteista ja niiden siirtohetken todennäköisistä luovutushinnoista;

18) selvitys saman tulolähteen sisällä omaisuusryhmästä toiseen siirretyistä hyödykkeistä ja niiden alkuperäisistä hankintamenoista tai niitä alhaisemmista todennäköisistä luovutushinnoista tahi hankintamenojen poistamatta olevista määristä;

19) luettelo verovelvollisen perheenjäsenille maksetuista palkoista ja muista etuuksista sekä kuukausikohtainen selvitys verovelvollisen liikkeestään ottamasta rahoitus-, vaihto-, sijoitus-, käyttö- tai muusta omaisuudesta, palveluksesta ja muusta etuudesta tahi oikeudesta sekä niiden alkuperäisistä hankintamenoista tai niitä alhaisemmista todennäköisistä luovutushinnoista; sekä

20) eritelty luettelo verovelvollisen muista kulkuneuvoista kuin linja-autoista, kuorma-autoista ja omalta painoltaan yli 1 800 kilon pakettiautoista ja selvitys niistä perusteista, joiden mukaan niistä johtuneet menot on jaettu liikkeen kuluksi, palkanluontoisiksi etuuksiksi ja verovelvollisen yksityismenoiksi.

Kiinteistöyhteisön on lisäksi ilmoitettava tiedot kiinteistöistä ja annettava erittely niistä saaduista tuloista.

Kirjanpitolain 1 §:n 3 momentissa tarkoitetun aatteenlisen yhteisön ja säätiön on noudatettava soveltuvin osin, mitä edellä tässä pykälässä on säädetty.

26 §. Edellä 2 §:ssä tarkoitetun yhteisön on veroilmoituksessaan 25 §:ssä mainittujen tietojen ja selvitysten lisäksi annettava verotoimistolle seuraavat asiakirjat ja tiedot:

1) oikeaksi todistettu jäljennös tilintarkastuskertomuksesta;

2) oikeaksi todistettu pöytäkirjanote, josta käy ilmi, mitä yhteisön kokouksessa on päätetty tilinpäätöksen vahvistamisesta, voitonjaosta ja tarkastuskertomuksen johdosta sekä osakeyhtiön osalta, ketkä osakkeenomistajat ja kuinka suurin osakemäärin ovat olleet yhtiökokouksessa edustettuina ja, milloin kokouksessa on päätetty osakepääoman korotuksesta tai alentamisesta, osakkeen nimellisarvon muuttamisesta, yhtiön sulautumisesta toiseen yhtiöön tai yhtiön purkamisesta tai omien osakkeiden lunastamisesta, oikeaksi todistettu pöytäkirjanote myös tästä;

Jos yhteisö ei voi liittää tässä pykälässä mainittuja asiakirjoja ja tietoja veroilmoituksensa, sen on ilmoitettava, milloin ne ottaen huomioon verotuslain 39 §:n 2 momentin säännökset toimitetaan verotoimistolle.

27 §. Milloin verovelvollisen tilinpäätös on laadittu siten, että se perustuu sivuliikkeiden, osastojen tai eri tuotanto-

haarojen tilinpäätöksiin, on niistä liitettävä veroilmoitukseen oikeaksi todistetut jäljennökset.

28 §. Verovelvollisen, joka on lain mukaan kirjanpitovelvollinen ja joka muuttaa tilikautensa päättymisajankohtaa, on ilmoitettava verotoimistolle tilikauden muutoksesta ja ilmoitukseen on liitettävä selvitys muutoksen toteuttamista edellyttävistä toimenpiteistä, kuten sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen muutoksesta, viranomaisen hyväksymisestä sääntöjen tai yhtiöjärjestyksen muutokselle ja muutoksen merkitsemisestä rekisteriin.

Mikäli tilinpäätöksen ajankohta muutetaan myöhäisemmäksi, ilmoitus siitä on tehtävä verotoimistolle ennen sitä päivää, jona tilikausi muutosta edeltäneen tilinpäätösajankohdan mukaan olisi päättynyt. Mikäli tilinpäätöksen ajankohta muutetaan aikaisemmaksi, ilmoitus siitä on tehtävä verotoimistolle ennen sitä päivää, jona tilikausi muutetun tilinpäätösajankohdan mukaan päättyy.

29 §. Maataloutta harjoittavan verovelvollisen on maatalouden tulojen ja menojen osalta pidettävä sellaista muistiinpanokirjaa, josta ja johon liitettävistä tositteista riittävästi eriteltyinä käyvät selville hänen maataloudesta saamansa tulot ja siitä johtuvat menot. Tulo- ja menoeriä osoittavien merkintöjen, mikäli ne eivät ole itsestään selviä tai käsitä vähäisiä erinä, tulee perustua tositteisiin. Muistiinpanokirjat ja tositteet on säilytettävä kuusi vuotta verovuoden päättymisestä lukien.

Maataloutta harjoittavan verovelvollisen on liitettävä veroilmoitukseensa seuraavat tiedot ja selvitykset:

1) luettelo verovuoden aikana myytyjen maatalous- ja puutarhatuotteiden sekä kotieläinten ja tilalla olevan tuotantolaitoksen tuotteiden pääasiallisista ostajista;

2) eritelty luettelo maataloudesta johtuneista saamisista sekä maataloudesta johtuneista veloista laadittu luettelo, jossa on mainittava velkojain nimet ja osoitteet, kunakin velkojan osalta selvitys velan määrästä ja velan vakuudesta sekä velasta verovuodelta suoritettava korko ja velasta johtuneet indeksij- ja kurssitappiot;

3) luettelo verovuoden päättyessä tilalla olleista kotieläimistä;

4) selvitys rakennusten ja rakennelmien hankintamenoista tehdyistä poistoista;

5) selvitys koneiden, kaluston ja laitteiden menojäännöksestä sekä erikseen salaojien, siltojen, patojen ja muiden sellaisten hyödykkeiden menojäännöksestä sekä näistä menojäännöksistä tehdyistä poistoista;

6) luettelo maataloudessa työskennelleille henkilöille ennen verovuoden alkua 14 vuotta täyttäneet perheenjäsenet mukaan luettuina rahana maksetuista palkoista, niistä pidettävistä ennakosta ja suoritetuista sosiaaliturvamaksuista;

7) eritelty luettelo verovelvollisen ja hänen perheensä asuntona tai muutoin heidän yksityistaloudestaan käytetyistä tilalla olevista rakennuksista, rakennelmista tai niiden osista ja tilalla olevista muista asuinrakennuksista sekä

selvitys niistä perusteista, joiden mukaan verovelvollisen maatilalla olevista rakennuksista ja rakennelmista johtuneet menot on jaettu maatalouden kuluiksi ja verovelvollisen tai hänen perheensä asuntona tai muuten heidän yksityistaloudestaan käytetystä rakennuksesta, rakennelmasta tai sen osasta johtuneiksi yksityismenoiksi;

8) selvitys maataloutta varten palkattujen työntekijöiden sekä maatalouteen kuuluvien hevosten ja traktorien työpäivistä muussa työssä kuin maataloustyössä sekä selvitys niistä perusteista, joiden mukaan näitä työpäiviä vastaavat menot on erotettu maatalouden kuluista; sekä

9) eritelty luettelo verovelvollisen kulkuneuvoista ja selvitys niistä perusteista, joiden mukaan kulkuneuvoista johtuneet menot on jaettu maatalouden kuluiksi ja verovelvollisen yksityismenoiksi.

Metsätalouden harjoittajan tulee esittää selvitys verovuoden aikana hankintakaupan yhteydessä tai muutoin myyntiä varten suoritetusta puutavaran valmistuksesta ja kuljetuksesta. Metsätalouden harjoittajan on lisäksi esitettävä 2 momentin 2 kohdassa tarkoitetut tiedot.

Saadakseen verotuksessa lukea hyväkseen maatalatalouden tuloverolain 13 §:ssä säädetyn vähennyksen metsätien rakentamismenoista verovelvollisen on liitettävä veroilmoitukseensa, milloin tien rakentaminen on toteutettu osittain tai kokonaan metsänparannusvaroilla, keskusmetsälautakunnan antama todistus sekä milloin tie on rakennettu yhteishankkeena ilman metsänparannusvaroja, yksityistielaissa säädetyn hoitokunnan tai toimitsijamiehen antama todistus. Todistuksesta tulee käydä ilmi, minä kalenterivuonna tie on valmistunut, sekä sen rakentamisesta verovelvolliselle aiheutuneet menot. Milloin kysymyksessä on tie, jota vain asianomaisen kiinteistön omistajalla tai haltijalla on oikeus käyttää, verovelvollisen on muutoin luotettavasti selvitettävä vaatimansa vähennyksen peruste ja suuruus.

30 §. Verovelvollisen, joka saa tuloa kiinteistöstä tai kalastuksesta tahi muusta toiminnasta kuin liikkeen tai ammatin harjoittamisesta ja joka ei lain mukaan ole kirjanpitovelvollinen, on pidettävä sellaista kirjaa, josta aikajärjestyksessä ja riittävästi eriteltyinä luotettavasti selviävät hänen tulonsa ja menonsa, sekä luetteloa toiminnassa käytetyistä työvälineistä.

Tuloista ja menoista pidettävä kirja, jonka sivujen tulee olla juoksevasti numeroidut, on päätettävä kuukausittain ja kalenterivuositain. Jokaisen menoerää osoittavan merkinnän, mikäli se ei ole itsestään selvä tai käsitä vähäistä erää, tulee perustua tositteeseen. Myös tuloista pitää mikäli mahdollista olla tositteet. Tositteet samoin kuin kirjat ja luettelot on säilytettävä kuusi vuotta verovuoden päättymisestä lukien.

Edellä 1 momentissa tarkoitettusta toiminnasta saaduiksi tuloiksi katsotaan viran sivutulot ja palvelurahat sekä tulot tekijänoikeudesta, keksinnöstä, patentista ja tavaraleimasta,

katsastusten ja tarkastusten toimittamisesta, velaksiannosta, toimeksisaannista, vuokrauksesta, kurssien järjestämisestä ja yksityistuntien antamisesta sekä muusta sellaisesta toiminnasta. Edellä tässä pykälässä tarkoitettua kirjaa ei kuitenkaan tarvitse pitää, milloin tulo on saatu vain yhdestä vuokraukseen käytetystä asuinhuoneistosta tai tällaisen huoneiston alivuokralaisilta.

Vuokraustoiminnasta tuloa saavan verovelvollisen, joka ei ole lain mukaan kirjanpitovelvollinen, on annettava verotoimistolle tarvittavat vuokralaisia koskevat tiedot sekä eritelty selvitys näiltä verovuoden aikana perityistä vuokrista.

31 §. Lääkärin, hammaslääkärin ja eläinlääkärin tulee tointaan harjoittaessaan perimästään palkkiosta tai sen maksuerästä sekä erikoishammasteknikon suoraan käyttäjälle valmistamastaan irrallisesta kokoproteesista tai irtohampaiden korjauksesta perimästään maksusuorituksesta antaa palkkion tai maksun suorittajalle verohallituksen verotusta varten tahi, milloin on kysymyksessä sairausvakuutuslaissa tarkoitettu lääkäripalkkio, kansaneläkelaitoksen sairausvakuutusta varten vahvistamalle lomakkeelle kirjoitettu kuitti. Kuittiin on tehtävä merkintä palkkion suorittajan nimestä, mikäli tämä ei ole käyttänyt hyväkseen määräysten mukaista oikeuttaan pysyä tuntemattomana, sekä palkkion tai maksun määrästä ja suorituspäivästä. Vastaavat merkinnät on tehtävä myös siihen osaan kuittia, joka jää palkkion tai maksun saajalle tulotositteeksi.

32 §. Verovelvollisen on veroilmoitukseensa liitettävällä kuittilla tai todistuksella tahi niiden oikeaksi todistetulla jäljennöksellä taikka muulla luotettavalla tavalla selvitetävä verotuksessa huomioon otettavaksi tarkoitettun muun vähennyksen peruste ja suuruus.

33 §. Verovelvollisen, joka haluaa verotuksessa lukea hyväkseen velan tai siitä suoritettun koron tahi muut vakuutusmaksut kuin kansaneläkevakuutusmaksun, tulee ilmoittaa velkojan nimi ja osoite sekä liittää veroilmoitukseensa korosta tai vakuutusmaksusta annettu kuitti tai sen oikeaksi todistettu jäljennös tahi muutoin uskottavasti selvittää, että korko tai vakuutusmaksu on suoritettu.

Mitä 1 momentissa on säädetty velasta ja siitä suoritetusta korosta annettavasta selvityksestä ei kuitenkaan koske verovelvollista, joka on lain mukaan kirjanpitovelvollinen.

34 §. Omien tai perheenjäsentensä lääkärinkulujen vähentämistä varten verovelvollisen on liitettävä veroilmoitukseensa 31 §:ssä tarkoitettu tai, milloin lääkäripalkkion on perinyt sairaala, apteekki tai muu sellainen laitos, tältä saamansa kuitti tahi sairausvakuutustoimiston taikka työpaikkakassan antama tosite.

Omista tai perheenjäsenten lääkekuluista ja sairaalamaksuista sekä niihin verrattavista sairaudesta johtuneista kustannuksista on vähennystä vaadittaessa veroilmoitukseen

liitettävä kulujen laadun osoittavat kuitit tai niiden oikeaksi todistetut jäljennökset, sairausvakuutustoimiston tai työpaikkakassan antama tosite tai muu uskottava selvitys.

36 §. Veroilmoituksen tai siihen liitettävien asiakirjojen antamisajan pitennystä koskeva pyyntö, joka on perusteltava, on tehtävä verovelvollisen kotikunnan verojohtajalle ennen veroilmoituksen tai, jos kysymys on siihen liitettävistä asiakirjoista, niiden antamista varten säädetyn tai määrätyn määräajan päättymistä. Verotuslain 34 §:n 5 momentissa tarkoitettussa tapauksessa on veroilmoituksen antamisajan pitennystä pyydetty Helsingin veropiirin verojohtajalta.

38 §. Verotuslain 53 §:ssä tarkoitettu viranomaisen kehoitus veroilmoituksen tai muiden tietojen tahi asiakirjain antamiseen on toimitettava ilmoittamisvelvolliselle siten kuin tiedoksiannosta hallintoasioissa on säädetty.

54 §. Verojohtaja voi suurimmissa veropiireissä lääninverotoimiston luvalla antaa verotuslain 33 §:n 2 momentin, 89 §:n 2 momentin, 93 ja 95 §:n, 112 §:n 4 momentin, 113 ja 115 §:n sekä 154 §:n 1 momentin mukaan hänelle kuuluvia tehtäviä apulaisverojohtajan sekä osasto- ja toimistopäällikön tehtäväksi.

57 §. - - - - -
Lunastusta ei kuitenkaan kanneta verotuslain 87 §:ssä tarkoitettusta veroluettelon otteesta, verolautakunnan päätöksestä ja asianosaiselle muutoksenhakua varten annettavasta tutkijalautakunnan pöytäkirjanotteesta eikä todistuksista.
- - - - -

64 §. Verohallitus voi myöntää poikkeuksia 29 §:n 1 momentin, 30 §:n ja 31 §:n soveltamisesta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975, kuitenkin niin, että mikäli verovelvollisen on ollut laadittava tilinpäätöksensä 6 päivänä heinäkuuta 1945 annetun kirjanpitolain (701/45) ja 9 päivänä elokuuta 1945 annetun kirjanpitoasetuksen (781/45) mukaan, hän saa antaa veroilmoituksensa ennen tämän asetuksen voimaantuloa voimassa olleiden säännösten mukaan. Edellä 24 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettu kuukausikohtainen selvitys on liitettävä verovuodelta 1974 annettavaan veroilmoitukseen vain, mikäli siihen tarvittavat tiedot ilmenevät kirjanpidosta.

245. LAKI ENNAKKOPERINTÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1063/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:117)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakoperintälain (418/59) 57 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

57 §. Verokirjan ja pidätystodistusten jättämisestä verolautakunnalle on verovelvollisella oikeus pyynnöstä saada maksutta todistus.

246. ASETUS MOOTTORIAJONEUVOVEROSTA ANNETUN LAIN TÄYTÄNTÖÖNPANOSTA JA SOVELTAMISESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1068/74)

Valtiovarainministerin esittelystä lisätään moottoriajoneuvoverosta annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 30 päivänä joulukuuta 1966 annettuun asetukseen (724/66) näin kuuluva uusi 22 a §:

22 a §. Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 32 c §:n 1 momentin mukaan takaisin maksettavalle verolle suoritetaan vuotuista korkoa 6 prosenttia.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

247. LAKI PERHE-ELÄKELAIN 15 JA 18 §:N
MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1096/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:99)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 17 päivänä tammikuuta 1969 annetun perhe-eläkelain 15 §:n 2 momentti ja 18 §, sellaisina kuin ne ovat 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetussa laissa (447/69), näin kuuluviksi:

15 §. - - - - -

Leskeneläkkeen muodostavat perusosa, tukiosa, tukilisä ja asumistuki, jos leskellä on 9 §:n 1 tai 3 momentin mukainen oikeus eläkkeeseen. Muutoin muodostavat leskeneläkkeen tukiosa, tukilisä ja asumistuki. Perusosa on kansaneläkkeen perusosan, tukiosa yksinäiselle lapsettomalle henkilölle edunsaajan asuinkunnassa vanhuudentukena maksettavan tukiosan sekä tukilisä ja asumistuki yksinäiselle henkilölle kansaneläkkeeseen suoritettavan tukilisan ja asumistuen suuruinen. Tukiosa suoritetaan edunjättäjän kuoleman jälkeiseltä kuudelta ensimmäiseltä kuukaudelta kuitenkin aina täysimääräisenä.

- - - - -

18 §. Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvin osin lisäksi vastaavasti voimassa, mitä kansaneläkelain 25, 27, 30, 32, 35, 37-46, 67, 69 ja 71-75 §:ssä sekä 79-88a §:ssä ja kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta on säädetty, kuitenkin siten, että jos leski on välittömästi ennen perhe-eläkkeen myöntämistä saanut kansaneläkettä, jonka suuruutta määrittäessä on vuositulona joko kokonaan tai osittain otettu huomioon muun lain tai asetuksen tai julkisen eläkesäännön mukainen eläke taikka sitä vastaava jatkuvuus suoritus tai korvaus, arvioidaan sanottu etuus vuosituloa vahvistettaessa edellisen arvioimisajankohdan mukaisena, mikäli etuus jatkuu entisin perustein, kuitenkin ottaen huomioon, mitä johtuu kansaneläkkeiden indeksisidonnaisuudesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

Tämän lain 18 §:ää sovellettaessa katsotaan eläkkeen jatkuvan entisin perustein siitä riippumatta, että sen määrä on tarkistettu työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (749/74) voimaantulosäännöksen

3 momentin, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (750/74) voimaantulosäännöksen 3 momentin, maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (751/74) voimaantulosäännöksen 3 momentin tai yrittäjien eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (752/74) voimaantulosäännöksen 3 momentin mukaan tai että eläkkeen ollessa työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentin 3-9 kohdassa tarkoitettuun lakiin, eläkesääntöön tai eläkeohjesääntöön perustuva muu eläke, siihen on tehty vastaava tarkistus.

Jos tämän lain 18 §:ssä tarkoitettu etuuden edellinen arvioimisajankohta on aikaisempi kuin lain voimaantuloajan kohta, arvioidaan sanottu etuus kuitenkin sellaisena, kuin se olisi ollut tämän lain voimaantuloa edeltäneen kuukauden alussa.

248. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1094/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88, 1961:138,
1969:100 ja 112, 1971:66 ja 95, 1974:11)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 21 §:n 1 momentti, 29 §:n 3 momentti, 30 §:n 1 momentti, 2 momentin 10 ja 11 kohta sekä 3 ja 4 momentti, 30 a §:n 2 momentti ja 32 §:n 1 momentti, näistä 21 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 18 päivänä kesäkuuta 1971 annetussa laissa (499/71), 30 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1961 annetussa laissa (584/61), 30 §:n 2 momentin 10 ja 11 kohta sellaisina kuin ne ovat 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetussa laissa (472/69), 30 §:n 3 momentti sellaisena kuin se on 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetussa laissa (448/69), 30 §:n 4 momentti sellaisena kuin se on 20 päivänä syyskuuta 1974 annetussa laissa (753/74) ja 30 a §:n 2 momentti sellaisena kuin se on 23 päivänä huhtikuuta 1971 annetussa laissa (295/71), sekä lisätään 30 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 30 päivänä joulukuuta 1961, 4 ja 14 päivänä heinäkuuta 1969, 23 päivänä huhtikuuta 1971 ja 20 päivänä syyskuuta 1974 annetuilla laeilla sekä 20 päivänä toukokuuta 1966, 3 päivänä joulukuuta 1971 ja 4 päivänä tammikuuta 1974 annetuilla laeilla (295/66, 832/71 ja 20/74), uusi 5 ja 6 momentti sekä 32 §:ään uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

21 §. Vanhuus-, työkyvyttömyys- ja työttömyyseläkkeeseen kuuluu eläkkeen perusosa ja, sikäli kuin jäljempänä säädetään, eläkkeen tukiosa. Vanhuudentuen myöntämisen ehtona on, että vakuutetulla on oikeus tukiosaan. Vanhuudentukeen ei kuitenkaan sovelleta 30 §:n 2 momentin 10 ja 11 kohtaa.

29 §. - - - - -
Vanhuudentukea ei myönnetä 2 momentissa tarkoitettulle vakuutetulle.

30 §. Vuositulolla, jonka perusteella oikeus eläkkeen tukiosaan vahvistetaan, tarkoitetaan sitä tosiasiallista tuloa, jota asianomaisen henkilön voidaan kohtuullisen arvion mukaan

edellyttää jatkuvasti vuosittain saavan lisättynä kymmenen neljä osalla siitä määrästä, jolla hänen omaisuutensa arvo ylittää 25 000 markkaa tai, jos hän on naimisissa, jolla puolisoiden yhteisen omaisuuden arvo ylittää 37 000 markkaa. Jos joku on luovuttanut omaisuutta toiselle korvauksetta tai suhteettoman vähäistä korvausta vastaan ja saa elatuksensa tai osan siitä omaisuuden vastaanottajalta, voidaan luovutetun omaisuuden kohtuulliseksi arvioitu tuotto kokonaan tai osaksi lukea luovuttajan vuosituloksi. Jos vakuutettu on välittömästi ennen tukiosan myöntämistä saanut kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta annetun lain (446/69) mukaista tukilisää tai asumistukea tai perhe-eläkelain (38/69) mukaista perhe-eläkettä tai rintamasotilaseläkelain (294/71) mukaista rintamasotilaseläkettä taikka jos vakuutetun puoliso saa kansaneläkettä tai rintamasotilaseläkettä, jonka suuruutta määrättäessä on vuositulona joko kokonaan tai osittain otettu huomioon muun lain tai asetuksen tai julkisen eläkesäännön mukainen eläke taikka sitä vastaava jatkuva suoritus tai korvaus, arvioidaan sanottu etuus vuosituloa vahvistettaessa edellisen arvioimisajankohdan mukaisena, mikäli etuus jatkuu entisiin perustein, kuitenkin ottaen huomioon, mitä johtuu kansaneläkkeiden indeksisidonnaisuudesta. Etuuden perusteen ei katsota muuttuneen sen vuoksi, että työttömyyseläke on muuttunut työkyvyttömyyseläkkeeksi tai jompikumpi näistä eläkkeistä on muuttunut vanhuuseläkkeeksi, elleivät eläkkeen määrään vaikuttavat perusteet tämän johdosta ole muuttuneet.

Vuosituloksi ei lueta:

10) kiinteistön luovutuksen yhteydessä sovittua eläkettä (syytinkiä) tai kiinteistön saajan luovuttajalle tai hänen puolisolleen ilman sopimusta antamaa elatusta, kuitenkin siten, että jollei eläkkeensaajan tai hänen puolisonsa kansaneläke ole keskeytymättä jatkunut heinäkuun 1 päivää 1975 edeltäneestä ajankohdasta lukien, alussa mainittu eläke tai elatus jätetään ottamatta huomioon vain siltä osin kuin se yhdessä 4 kohdassa tarkoitettujen eläkkeiden kanssa, ilman 7 kohdassa tarkoitettua etuutta, kummankin puolison osalta erikseen laskettuna ei ylitä 3 000 markkaa;

11) työtuloa siltä osin kuin se kummankin puolison osalta erikseen laskettuna ei ylitä 3 000 markkaa;

Sen estämättä, mitä 2 momentissa on säädetty, vuositulona otetaan kuitenkin huomioon sanotussa momentissa tarkoitettut tulot, paitsi 2 momentin 1-3, 5-9 sekä 12 ja 13 kohdassa mainittuja tuloja ja, jos eläkkeensaajan tai hänen puolisonsa kansaneläke on keskeytymättä jatkunut heinäkuun 1 päivää 1975 edeltäneestä ajankohdasta lukien, myös 10 kohdassa mainittua tuloa lukuun ottamatta, siltä osin kuin ne yhdessä 2 momentin 3 kohdassa ja edellä tarkoitettujen 10 kohdassa mainittujen tulojen kanssa kummankin puolison osalta erikseen laskettuina ylittävät 4 980 markkaa.

Jos puolisoista vain toinen saa eläkettä, luetaan muissa kuin 28 §:n 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa vuosituloksi sekä 2 ja 3 momenttia sovellettaessa työtuloksi

eläkkeensaajan puolison työtulosta vain se osa, joka ylittää 27 §:n 3 momentissa tarkoitetun rajatulon.

Mitä työtulolla tässä pykälässä tarkoitetaan, säädetään asetuksella.

Sovellettaessa 2 momentin 3, 4, 10 ja 11 kohtaa rinnastetaan työttömyys- ja sukupolvenvaihdoseläke vanhuus- ja työkyvyttömyyseläkkeeseen.

30 a §. - - - - -

Jos eläkkeensaajan puoliso saa rintamasotilaseläkettä, ei 30 §:n 4 momenttia sovelleta.

32 §. Jos eläkkeensaajan taloudellisissa oloissa on tapahtunut sellainen perustavaa laatua oleva muutos, jolla on huomattava vaikutus tukiosan määrään, on tukiosan määrä vastaavasti oikaistava tai tukiosa lakkautettava. Asetuksella säädetään tarkemmin, mitä tarkoitetaan perustavaa laatua olevalla muutoksella sekä millaisin edellytyksin tätä momenttia sovellettaessa luetaan yhteen useat lyhyen ajan kuluessa syntyneet muutokset. Jos tukiosaa määrättäessä on vuositulona otettu huomioon muun lain tai asetuksen tai julkisen eläkesäännön mukainen eläke taikka sitä vastaava jatkuva suoritus tai korvaus, arvioidaan, mikäli sanottu etuus jatkuu entisin perustein, tämä etuus vuosituloa uudelleen vahvistettaessa kuitenkin edellisen arvioimisajankohdan mukaisena, muutoin paitsi, että siinä otetaan huomioon, mitä johtuu kansaneläkkeiden indeksisidonnaisuudesta. Eläkkeensaajan hakemuksesta oikaistaan tukiosan määrä, jos taloudellisissa oloissa on tapahtunut siihen korottavasti vaikuttava olennainen muutos. Siitä, millaisin edellytyksin eläkelaitos voi korottaa tukiosaa ilman hakemusta, säädetään asetuksella.

Jos eläkkeensaajan perhesuhteet muuttuvat, on tukiosan määrä vastaavasti oikaistava.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

Aikaisemmin myönnettyt kansaneläkkeen tukiosat tarkistetaan tämän lain säännösten voimaantulosta lukien uusien säännösten mukaisiksi. Jos tukiosan määrä näin pienenesi, maksetaan se kuitenkin entisen suuruisena. Jos eläkkeensaajan olosuhteissa myöhemmin tapahtuu 32 §:ssä tarkoitettu perustavaa laatua oleva muutos, määräytyy tukiosa sen estämättä, mitä edellä on säädetty, tämän lain mukaisesti.

Sovellettaessa 30 §:n 1 momenttia ja 32 §:n 1 momenttia katsotaan eläkkeen jatkuvan entisin perustein siitä riippumatta, että sen määrä on tarkistettu työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (749/74) voimaantulosäännöksen 3 momentin, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (750/74) voimaantulosäännöksen 3 momentin, maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (751/74) voimaantulosäännöksen 3 momentin tai yrittäjien eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (752/74) voimaantulo-

säännöksen 3 momentin mukaan tai että eläkkeen ollessa työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentin 3-9 kohdassa tarkoitettuun lakiin, eläkesääntöön tai eläkeohjesääntöön perustuva muu eläke, siihen on tehty vastaava tarkistus.

Jos 30 §:n 1 momentissa ja 32 §:n 1 momentissa tarkoitettu etuuden edellinen arvioimisajankohta on aikaisempi kuin lain voimaantuloajankohta, arvioidaan sanottu etuus kuitenkin sellaisena, kuin se olisi ollut tämän lain voimaantuloa edeltäneen kuukauden alussa.

Kansaneläkelaisissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin annetun lain (348/56) mukaista korotusta tai alennusta toimeenpantaessa katsotaan 30 §:n 2 momentin 10 ja 11 kohdassa sekä 3 momentissa säädettyjen markkamäärien vastaavan virallisen elinkustannusindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan 1 päivänä tammikuuta 1975 maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus on laskettu.

249. LAKI KANSANELÄKKEESEEN SUORITETTAVASTA
TUKILISÄSTÄ JA ASUMISTUESTA ANNETUN LAIN
MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1095/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1969:98, 1973:8)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti k u m o t a a n kansaneläkkeeseen suoritettavasta tukilisästä ja asumistuesta 4 päivänä heinäkuuta 1969 annetun lain (446/69) 4 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 12 päivänä tammikuuta 1973 annetussa laissa (9/73), m u u t e t a a n 3 §, 4 §:n 1 momentti, 5 a §, 7 §:n 1 ja 3 momentti sekä 9 ja 14 §, näistä 3 §, 4 §:n 1 momentti, 5 a §, 7 §:n 1 momentti sekä 9 ja 14 § sellaisina kuin ne ovat mainituissa 12 päivänä tammikuuta 1973 annetussa laissa, sekä l i s ä t ä ä n lakiin uusi 15 a § seuraavasti:

3 §. Asumistuki on täysimääräisenä 80 prosenttia siitä asumiskustannusten osasta, joka vuodessa ylittää ensimmäisessä kuntaryhmässä 805, toisessa kuntaryhmässä 658 ja kolmannessa kuntaryhmässä 512 markan suuruisen vähimmäismäärän. Jos korvaus lämmityksestä ei sisälly vuokraan tai vastikkeeseen, ovat vähimmäismäärät kuitenkin yksi kolmasosa edellä mainituista määristä pyöristettynä lähimpään markkaan. Eläkkeensaajan asuessa omassa tai puolisonsa omistamassa asunnossa, josta ei suoriteta vastiketta, on asumistuki 80 prosenttia koko asumiskustannusten määrästä.

Asumistukea ei myönnetä, jos sen vuotuinen määrä 1 momentin mukaan jää 60 markkaa pienemmäksi.

Asumistukea määrättäessä ei oteta huomioon asumiskustannusten sitä osaa, joka vuodessa ylittää 6 000 markan suuruisen enimmäismäärän. Jos asumistukea laskettaessa 4 §:n 2 momentin mukaan otetaan huomioon kahdesta huoneesta ja keittiöstä aiheutuvia kustannuksia vastaava osa, korotetaan edellä tarkoitettua enimmäismäärää 20 prosenttia, ja jos asumistukea laskettaessa otetaan huomioon kolmesta huoneesta ja keittiöstä aiheutuvia kustannuksia vastaava osa, korotetaan enimmäismäärää 40 prosenttia.

Jos molemmille puolisoille on myönnetty kansaneläke, myönnetään heille yhteinen asumistuki.

Mitä kuntien jaosta ryhmiin elinkustannusten kalleuden perusteella kansaneläkelaissa on säädetty, on voimassa myös tätä lakia sovellettaessa. Asumistuki määräytyy sen kunnan mukaan, jossa asunto sijaitsee.

4 §. Asumiskustannuksilla tarkoitetaan asunnosta suoritettavaa vuokraa tai muuta vastiketta sekä, jos asunnon omistaa eläkkeensaaja tai hänen puolisonsa, asunnon hankkimiseksi tai kunnostamiseksi otettujen lainojen koroista aiheutuvia kustannuksia, jotka eläkkeensaajan tai, jos puoliso asuu yhteisessä asunnossa tai saavat yhteistä asumistukea, heidän yhteisesti on arvioitava suorittavan. Jos vuokra ylittää paikkakunnalla vastaavanlaisesta asunnosta yleensä maksettavan vuokran, on kansaneläkelaitoksella oikeus vahvistaa huomioon otettava vuokra paikkakunnalla vallitsevan tason mukaisena.

- - - - -

5 a §. Jos puolisoista toiselle on myönnetty kansaneläke ja toiselle rintamasotilaseläkkeestä annetun lain 2 tai 3 §:n mukainen rintamasotilaseläke, on tukilisästä ja asumistuesta soveltuvin osin voimassa, mitä tämän lain 2 §:n 2 momentissa, 3 §:n 4 momentissa ja 5 §:n 3 momentissa on säädetty. Rintamasotilaseläkkeensaajalle ei kuitenkaan suoriteta 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua tukilisän puoliskoa.

7 §. Vuositulolla tarkoitetaan sitä tosiasiallista tuloa, jonka asianomaisen henkilön voidaan kohtuullisen arvion mukaan edellyttää jatkuvasti vuosittain saavan lisättynä kahdeksalla prosentilla siitä, millä hänen omaisuutensa arvo ylittää 3 750 markkaa, tahi puolisoilla heidän yhteisen omaisuutensa arvo ylittää 6 000 markkaa sekä vähennettynä sillä määrällä, jolla vuositulo mahdollisesti on alentanut tukiosaa, vanhuudentukea tai rintamasotilaseläkettä. Jos vakuutettu on välittömästi ennen tukilisän tai asumistuen myöntämistä saanut tukiosaa, perhe-eläkettä tai rintamasotilaseläkettä taikka jos vakuutetun puoliso saa kansaneläkettä tai rintamasotilaseläkettä, jonka suuruutta määrättäessä on vuositulona joko kokonaan tai osittain otettu huomioon muun lain tai asetuksen tai julkisen eläkesäännön mukainen eläke tai sitä vastaava jatkuva suoritus tai korvaus, arvioidaan sanottu etuus vuosituloa vahvistettaessa edellisen arvioimisajankohdan mukaisena, mikäli etuus jatkuu entisin perustein, kuitenkin ottaen huomioon, mitä johtuu kansaneläkkeiden indeksisidonnaisuudesta. Etuuden perusteen ei katsota muuttuneen sen vuoksi, että työttömyyseläke on muuttunut työkyvyttömyyseläkkeeksi tai jompikumpi näistä eläkkeistä on muuttunut vanhuuseläkkeeksi, elleivät eläkkeen määrään vaikuttavat perusteet tämän johdosta ole muuttuneet.

- - - - -

Milloin puolisoista vain toinen saa eläkettä, luetaan puolison työtulosta vuosituloksi vain se osa, joka ylittää kansaneläkelain 27 §:n 3 momentissa säädetyn rajatulon määrän. Työtulolla tarkoitetaan, mitä siitä on kansaneläkelain 30 §:n 5 momentin nojalla säädetty.

- - - - -

9 §. Jos eläkkeensaajan taloudellisissa oloissa tapahtuu sellainen perustavaa laatua oleva muutos, jolla on huomattava

vaikutus tämän lain mukaisten etuuksien määrään, on etuuksien määrää vastaavasti oikaistava tai etuudet lakkautettava. Asetuksella säädetään tarkemmin, mitä tarkoitetaan perustavaa laatua olevalla muutoksella sekä millaisin edellytyksin tätä momenttia sovellettaessa luetaan yhteen lyhyen ajan kuluessa syntyneet muutokset. Jos tukilisää tai asumistukea määrättäessä on vuositulona otettu huomioon muun lain tai asetuksen tai julkisen eläkesäännön mukainen eläke, taikka sitä vastaava jatkuva suoritus tai korvaus, arvioidaan, mikäli sanottu etuus jatkuu entisin perustein, tämä etuus vuositulona uudelleen vahvistettaessa kuitenkin edellisen arvioimisajankohdan mukaisena, muutoin paitsi, että siinä otetaan huomioon, mitä johtuu kansaneläkkeiden indeksisidonnaisuudesta. Eläkkeensaajan hakemuksesta oikaistaan tämän lain mukaisten etuuksien määrä, jos taloudellisissa oloissa on tapahtunut siihen korotavasti vaikuttava olennainen muutos.

Jos eläkkeensaajan perhesuhteet muuttuvat, on tämän lain mukaisten etuuksien määrä vastaavasti oikaistava.

Jos asumistuen saaja vaihtaa asuntoa tai asumiskustannuksissa tapahtuu olennainen muutos, on asumistuen määrä vastaavasti oikaistava tai asumistuki lakkautettava.

14 §. Tukilisa ja tässä laissa säädetty markkamäärät, lukuunottamatta 3 §:ssä säädettyjä määriä, sidotaan elinkustannuksiin siten, että tukilisää ja edellä sanottuja markkamääriä muutetaan samanaikaisesti ja samassa suhteessa kuin kansaneläkkeitä kansaneläkeläisissä säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin annetun lain (348/56) nojalla muutetaan.

Tässä laissa säädettyjen markkamäärien, lukuunottamatta 3 §:ssä säädettyjä määriä, katsotaan vastaavan kansaneläkkeiden määriä tammikuussa 1970.

Asumistukea määrättäessä otetaan 5 §:n 2 momentissa mainitut markkamäärät huomioon pyöristettynä ylöspäin kymmeneen markkaan.

15 a §. Kansaneläkelaitos voi hakemuksettakin korottaa asumistukea huoneenvuokralain 47 a §:n 1 momentin perusteella annetun valtioneuvoston yleisohjeen mukaista enimmäiskorotusta vastaavasti edellyttäen, että eläkelaitoksella yleisohjeen antamisajankohtana on sellaiset tiedot korotusten määräytymisperusteista, joita käyttäen asumistuen määrän tarkistaminen voidaan toteuttaa.

Jos myöhemmin kuitenkin ilmenee, että eläkkeensaajan todelliset asumiskustannukset olennaisesti poikkeavat 1 momentin nojalla määrätyistä asumiskustannuksista, oikaistaan asumistuki todellisia asumiskustannuksia vastaavaksi. Tällöin ei kuitenkaan peritä takaisin edellä mainitulla perusteella mahdollisesti liikaa maksettua määrää.

Tämän lain 15 a § tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1975. Muilta osin tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.

Aikaisemmin myönnettyt asumistuet tarkistetaan lain voimaantulosta lukien tämän lain mukaisiksi. Jos asumistuen määrä lain 3 ja 4 §:n muutoksen johdosta uudelleen laskettuna pienenisi, jätetään mainittuihin säännöksiin perustuva tarkistus kuitenkin suorittamatta. Jos eläkkeensaajan olosuhteissa myöhemmin tapahtuu 9 §:ssä tarkoitettu muutos, määräytyvät etuudet, sen estämättä, mitä edellä on säädetty, tämän lain mukaisesti.

Tämän lain 7 §:n 1 momenttia ja 9 §:n 1 momenttia sovellettaessa katsotaan eläkkeen jatkuvan entisin perustein siitä riippumatta, että sen määrä on tarkistettu työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (749/74) voimaantulosäännöksen 3 momentin, lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (750/74) voimaantulosäännöksen 3 momentin, maatalousyrittäjien eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (751/74) voimaantulosäännöksen 3 momentin tai yrittäjien eläkelain muuttamisesta 20 päivänä syyskuuta 1974 annetun lain (752/74) voimaantulosäännöksen 3 momentin mukaan tai että eläkkeen ollessa työntekijäin eläkelain 8 §:n 4 momentin 3-9 kohdassa tarkoitettuun lakiin, eläkesääntöön tai eläkeohjesääntöön perustuva muu eläke, siihen on tehty vastaava tarkistus.

Jos tämän lain 7 §:n 1 momentissa ja 9 §:n 1 momentissa tarkoitettu etuuden edellinen arvioimisajankohta on aikaisempi kuin lain voimaantuloajankohta, arvioidaan sanottu etuus kuitenkin sellaisena, kuin se olisi ollut tämän lain voimaantuloa edeltäneen kuukauden alussa.

250. LAKI VUODELTA 1975 SUORITETTAVAN VAKUUTETUN JA TYÖNANTAJAN KANSANELÄKEMAKSUN KOROTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1098/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:182)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Poiketen siitä, mitä vakuutetun vakuutusmaksusta on säädetty 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 5 §:n 1 momentissa ja mitä työnantajan kansaneläkemaksusta on säädetty saman lain 3 §:n 2 momentissa, sellaisina kuin nämä lainkohdat ovat 29 päivänä joulukuuta 1972 annetussa laissa (956/72), peritään vakuutetun vakuutusmaksua 0,25 pennillä korotettuna vakuutetulle vuodelta 1975 toimitettavassa kunnallisverotuksessa määrätystä veroäyriä, ja työnantajan kansaneläkemaksua 0,25 prosenttiyksiköllä korotettuna työntekijälle vuonna 1975 ennen heinäkuun 1 päivää suoritetun ennakoperinnän alaisen palkan määrästä ja 0,375 prosenttiyksiköllä korotettuna sanottuna päivänä tai sen jälkeen suoritetun ennakoperinnän alaisen palkan määrästä.

251. LAKI VAKUUTETUN KANSANELÄKEVAKUUTUS-
MAKSUN JA SAIRAUSVAKUUTUSMAKSUN HUOMIOON
OTTAMISESTA MERIMIESVEROTUKSESSA VUONNA
1975.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen Ask 1099/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Poiketen siitä, mitä 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain 6 §:n 3 momentissa ja 13 §:n 1 momentissa, sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä marraskuuta 1973 annetussa laissa (866/73), on säädetty vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksusta ja sairausvakuutusmaksusta, on nämä maksut otettava huomioon vuonna 1975 sovellettavissa merimiesverotaulukoissa laskettuna vakuutetun kansaneläkevakuutusmaksu 2,25 pennin ja vakuutetun sairausvakuutusmaksu 1,50 pennin mukaan veroäyryiltä. Vastaavasti on kansaneläkelaitokselle suoritettava vuodelta 1975 1,8 prosenttia merimiestulosta kansaneläkevakuutusmaksuna ja 1,2 prosenttia merimiestulosta vakuutetun sairausvakuutusmaksuna. Jos merimiesvero on pienempi kuin 11,8 prosenttia merimiestulosta, jaetaan vero edellä mainitulta ajalta kunnan, kansaneläkelaitoksen ja seurakunnan kesken siten, että siitä suoritetaan kunnalle 40 osaa, kansaneläkelaitokselle 15 osaa ja seurakunnalle 4 osaa. Mikäli merimiesveroon ei sisälly kirkollisveroa ja merimiesvero tällöin on pienempi kuin 11,0 prosenttia merimiestulosta, jaetaan vero kunnan ja kansaneläkelaitoksen kesken siten, että siitä suoritetaan kunnalle 40 osaa ja kansaneläkelaitokselle 15 osaa.

252. LAKI TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVAMAKSUSTA
ANNETUN LAIN 1 §:N MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1100/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:160)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 1 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 4 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (743/70), näin kuuluvaksi:

1 §. Työnantaja on velvollinen maksamiensa palkkojen perusteella suorittamaan valtiolle työnantajan lapsilisämaksua kaksi prosenttia sekä kansaneläkelaitokselle työnantajan sairausvakuutusmaksua puolitoista prosenttia työntekijälle suoritettun ennakkoperinnän alaisen palkan määrästä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1975.
Lain 1 §:n 1 momenttia sovelletaan niihin palkkoihin, jotka suoritetaan sanottuna päivänä tai sen jälkeen.

253. LAKI VUODELTA 1975 SUORITETTAVAN
VAKUUTETUN SAIRAUSVAKUUTUSMAKSUN JA
TYÖNANTAJAN SAIRAUSVAKUUTUSMAKSUN
MÄÄRÄSTÄ.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1101/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1970:159, 160
ja 1974:252)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Poiketen siitä, mitä vakuutetun sairausvakuutusmaksusta on säädetty 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain 33 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 4 päivänä joulukuuta 1970 annetussa laissa (742/70), ja mitä työnantajan sairausvakuutusmaksusta on säädetty 4 päivänä heinäkuuta 1963 työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetun lain 1 §:n 1 momentissa, sellaisena kuin se on 4 päivänä joulukuuta 1970 ja 31 päivänä joulukuuta 1974 annetuissa laeissa (743/70 ja 1100/74), vakuutetun sairausvakuutusmaksu on 1,50 penniä vakuutetulle vuodelta 1975 toimitettavassa kunnallisverotuksessa määrätyltä veroäyryltä ja työnantajan sairausvakuutusmaksu 2 prosenttia työntekijälle vuonna 1975 suoritettun ennakoperinnän alaisen palkan määrästä.

254. ASETUS TYÖNANTAJAN SOSIAALITURVA-
MAKSUSTA ANNETUN ASETUKSEN 1 §:N MUUT-
TAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1102/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:161)

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta 1 päivänä marraskuuta 1963 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 14 päivänä joulukuuta 1973 annetussa asetuksessa (911/73), näin kuuluvaksi:

1 §. Työnantajan sosiaaliturvamaksun suuruus vuonna 1975 on ennen heinäkuun 1 päivää suoritetusta palkasta 8,25 prosenttia ennakoperinnän alaisen palkan määrästä sekä sanottuna päivänä tai sen jälkeen suoritetusta palkasta 8,625 prosenttia ennakoperinnän alaisen palkan määrästä. Maksu on kuitenkin:

a) milloin liiketoimintaa harjoittavan valtionverotuksessa verovelvollisen työnantajan viimeksi toimitettua verotusta varten antamassa veroilmoituksessa ilmoittamien, kuluvan käyttöomaisuuden hankintamenoista tekemien säännönmukaisten poistojen määrä on ollut suurempi kuin 50 000 markkaa ja samalla vähintään 10 ja enintään 30 prosenttia hänen samana verovuotena maksamiensa palkkojen määrästä, ennen heinäkuun 1 päivää suoritetusta palkasta 8,75 prosenttia sekä sanottuna päivänä tai sen jälkeen suoritetusta palkasta 9,125 prosenttia ja,

b) milloin a kohdassa tarkoitettujen poistojen määrä on ollut suurempi kuin 50 000 markkaa ja samalla yli 30 prosenttia maksettujen palkkojen määrästä, ennen heinäkuun 1 päivää suoritetusta palkasta 9,25 prosenttia sekä sanottuna päivänä tai sen jälkeen suoritetusta palkasta 9,625 prosenttia.

255. LAKI KUNTIEN JA KUNTAINLIITTOJEN VALTION-
OSUUKSISTA JA -AVUSTUKSISTA ANNETUN LAIN MUUT-
TAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1104/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1973:13)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan kuntien ja kuntainliittojen valtion-
osuuksista ja -avustuksista 19 päivänä tammikuuta 1973 an-
netun lain (35/73) 5 §:n 7 ja 8 kohta, 10 §:n 2 momentti, 21
§:n 2 momentti, 22 §, 6 luvun otsake, 23 §:n 1 momentti, 24
§:n 1 ja 3 momentti, 29 §:n 1 momentti, 31 § ja 34 §:n 2 ja
3 momentti sekä

lisätään 8 §:ään uusi 2 momentti, jolloin ny-
kyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, 12 §:ään uusi 2 mo-
mentti, lakiin uusi 14 a §, 21 §:ään uusi 3 momentti, lakiin
uusi 21 a § sekä 34 §:ään uusi 3 ja 4 momentti, jolloin ny-
kyinen muutettu 3 momentti siirtyy 5 momentiksi, seuraavasti:

5 §. Käyttökustannuksissa pidetään kus-
tannuksia, jotka aiheutuvat:

7) tutkimus-, suunnittelu- ja kehittämis- sekä koulu-
tustoiminnasta;

8) laitoksen toiminnasta tai muun tehtävän hoidosta
muutoin, välittömät hallintokustannukset mukaan luettuina,
ei kuitenkaan lautakuntien, johtokuntien tai vastaavien hal-
lintoelinten jäsenille maksettavia palkkioita ja muita kor-
vauksia;

8 §.

Edellytyksenä valtionosuuden suorittamiselle hankin-
noista aiheutuviin kustannuksiin on, että mikäli ulkomaan-
kauppaa koskevista sopimuksista ei muuta johdu, on otettu
huomioon kotimaisen tuotannon edistämistä ja kotimaisen työ-
voiman käyttöä koskevat näkökohdat.

10 §.

Edellä 1 ja 2 kohdassa mainitut selvitykset saadaan
toimittaa erikseen ennen muita käsiteltäviksi. Valtion asian-
omaisen viranomaisen suostumuksella voidaan 4 kohdassa mai-
nitut selvitykset toimittaa erikseen myöhemmin käsiteltäviksi.

12 §. - - - - -

Mikäli 1 momentissa tarkoitetut perustamiskustannukset ylittävät asianomaisen ministeriön vuosittain vahvistaman enimmäismäärän, perustamissuunnitelma on kuitenkin toimitettava valtion asianomaiselle viranomaiselle.

14 a §. Sellaisen kiinteän tai irtaimen omaisuuden hankkimiseen, josta aiheutuvia kustannuksia 5 §:n 9 kohdan mukaan pidetään käyttökustannuksina, on saatava valtion asianomaisen viranomaisen hyväksyminen ennen kuin sitovat hankintasopimukset tai tilaukset tehdään, milloin hankintakustannukset ylittävät valtioneuvoston vahvistaman enimmäismäärän.

21 §. - - - - -

Valtion asianomaisen viranomaisen päätös kunnan tai kuntainliiton liikaa saaman ennakon palauttamisesta on tehtävä viimeistään viidentenä kalenterivuotena sen vuoden päättymisestä lukien, minä ennako on maksettu.

Mitä edellä tässä pykälässä on säädetty, koskee myös 17 §:n 3 momentissa ja, siihen verrattuna, 19 §:n 3 momentissa tarkoitettua valtionosuuden loppuerän osasuoritusta.

21 a §. Milloin toiminnassa ei noudateta voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä taikka jos siinä muutoin ilmenee epäkohtia eikä korjausta ole asetetussa määräajassa tapahtunut, valtion asianomainen viranomainen voi pidättää tai keskeyttää käyttökustannusten valtionosuuden ennakon tai loppuerän suorittamisen.

22 §. Mitä 17-21 a §:ssä on säädetty valtionosuuden loppuerästä, sovelletaan valtionosuuteen niissä tapauksissa, joissa valtionosuudesta ei ole suoritettava ennakkoa.

6 luku.

V a k u u t t a m i n e n, l a i t o k s e n
l u o v u t t a m i n e n t a i l o p e t t a -
m i n e n.

23 §. Sellaisen laitoksen rakennukset ja irtaimisto, jonka perustamiskustannuksiin on suoritettu tai voimassa olevien säännösten mukaan suoritetaan valtionosuutta, on pidettävä vahingon varalta asianmukaisesti vakuutettuna sen mukaan kuin asetuksella säädetään, jollei valtioneuvosto hakemuksesta ole myöntänyt kunnalle tai kuntainliitolle yleistä vapautusta tästä velvollisuudesta taikka jollei valtion asianomainen viranomainen hakemuksesta myönnä siitä laitoksen kohdalta vapautusta.

24 §. Milloin laitos, jonka perustamiskustannuksiin on suoritettu valtionosuutta, luovutetaan toisen omistukseen taikka sen toiminta lopetetaan tai sitä muutetaan niin, ettei laitosta enää voida hyväksyä tarkoitukseensa käytettäväksi, on valtionosuutta vastaava suhteellinen osa laitoksen arvosta palautettava valtiolle kuuden kuukauden kuluessa edellä tarkoitusta olosuhteiden muuttumisesta, mikäli valtioneuvosto ei

toisin päätä.

Mitä edellä tässä pykälässä on säädetty, sovelletaan myös muuhun omaisuuteen, jonka hankkimisesta aiheutuneisiin kustannuksiin on suoritettu valtionosuutta.

29 §. Edellä 28 §:ssä tarkoitettu päätös on tehtävä viimeistään viidentenä kalenterivuotena sen vuoden päättymisestä lukien, minä valtionosuus tai sen loppuerä on maksettu, uhalla että velvollisuus valtionosuuden tai sen osan palauttamiseen mainitun säännöksen perusteella on rauennut.

31 §. Mitä tässä laissa säädetään valtionosuudesta, koskee soveltuvin osin myös valtionavustusta, ei kuitenkaan 3 luvun, 14 §:n, 14 a §:n, 5 luvun eikä 27 §:n säännösten osalta.

34 §. Mitä 19 §:n 3 momentissa on säädetty käyttökustannuksiin suoritettavan valtionosuuden loppuerästä, sovelletaan ensimmäisen kerran asianomaisten lakien mukaan määräytyviin vuoden 1974 käyttökustannuksiin. Muutoin lakia ei sovelleta vuotta 1975 aikaisemmalta ajalta suoritettavaan valtionosuuteen eikä -avustukseen.

Mitä 18 ja 19 §:ssä on säädetty sovelletaan ensimmäisen kerran valtionosuuksiin ja niiden ennakkoihin vuonna 1975 suoritettavia käyttökustannuksia varten. Siitä poiketen mitä 18 §:n 1 momentissa on säädetty, valtion asianomainen viranomainen maksaa vuonna 1975 ennakkona maaliskuun, toukokuun, elokuun ja marraskuun 20 päivänä tai, milloin tämä on lauantai tai pyhäpäivä, ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen neljännen osan edelliseltä vuodelta lasketun tai arvioitavan valtionosuuden määrästä niihin käyttökustannuksiin, joihin ennakkoa ei ole aikaisemmin kuukausittain suoritettu. Vuosina 1975 ja 1976 käyttökustannusten valtionosuudesta suoritettava ennakko määrätään 5 momentissa kumottujen säännösten perusteella lasketussa valtionosuudessa.

Edellä 2 ja 3 momentissa säädettyin poikkeuksin lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuonna 1976 suoritettaviin perustamis- ja käyttökustannuksiin. Siihen saakka noudatetaan 5 momentissa kumottuja säännöksiä, ei kuitenkaan edellä mainittujen poikkeusten osalta.

Tämä laki kumoaa kunnallisen virka- ja työehtosopimuksen vaikutuksesta valtionavustukseen 6 päivänä marraskuuta 1970 annetun lain (672/70) ja muut tämän lain kanssa ristiriidassa olevat ennen 19 päivänä tammikuuta 1973 annetut säännökset, kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 1978 1 päivänä heinäkuuta 1957 annetun kansakoululain (247/57) ja koulujärjestelmän perusteista 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetun lain (467/68) mukaisen koulutoimen ja 3 päivänä toukokuuta 1961 annetun kirjastolain (235/61) mukaisen kirjastotoimen osalta, samoin niiden valtionosuuksien tai -avustusten osalta, joista on säädetty rakennuslain 136 a §:ssä niin kuin se on 2 päivänä heinäkuuta 1973 annetussa laissa (589/73), yleisistä teistä 21 päivänä toukokuuta 1954 annetussa laissa (243/54), 17 päivänä tammikuuta 1936 annetussa lastensuojelulaissa (52/36),

samana päivänä annetussa irtolaislaissa (57/36), sotasiirto-
laisten yhteiskunnallisesta huollosta 9 päivänä elokuuta 1940
annetussa laissa (423/40), 22 päivänä kesäkuuta 1945 annet-
sa pitalitautilaissa (638/45), 30 päivänä joulukuuta 1946
annetussa invalidihuoltolaissa (907/46), 25 päivänä tammi-
kuuta 1952 annetussa sukupuolitautilaissa (52/52), 17 päivä-
nä helmikuuta 1956 annetussa huoltoapulaissa (116/56), hen-
gityshalvauspotilaiden hoitokustannuksista 15 päivänä maal-
iskuuta 1957 annetussa laissa (129/57), yksityisoppikoulujen
valtionavusta 6 päivänä lokakuuta 1950 annetussa laissa
(493/50), kunnallisten ja yksityisten oppikoulujen valtion-
avusta 26 päivänä heinäkuuta 1968 annetussa laissa (468/68),
22 päivänä syyskuuta 1967 annetussa oppisopimuslaissa (422/
67), kansanopistojen valtionavusta 29 päivänä elokuuta 1969
annetussa laissa (556/69) ja kunnallisista kuulovammaisten
kouluista 22 päivänä kesäkuuta 1972 annetussa laissa (476/
72).

256. LAKI PÄIHDYTTÄVIEN AINEIDEN VÄÄRINKÄYTTÄJIEN HUOLLOSTA ANNETUN LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1108/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1961:16 ja 1962:104)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

m u u t e t a n päihdyttävien aineiden väärinkäyttäjien huollosta 10 päivänä helmikuuta 1961 annetun lain (96/61) 36 §, sellaisena kuin se on 25 päivänä elokuuta 1962 annetussa laissa (460/62), sekä

l i s ä t ä ä n lakiin uusi 11 a, 35 a, 35 b ja 37 a § seuraavasti:

11 a §. Edellä 11 §:ssä tarkoitettujen huoltoloiden lisäksi voidaan tässä laissa tarkoitettujen huollettavien huoltoa varten perustaa poliklinikoita, katkaisuhoidoasemia, hoitokoteja, huoltokoteja, ensisuoja ja muita tarpeellisia toimintayksiköitä.

P o l i k l i n i k a l l a tarkoitetaan toimintayksikköä, jossa keskustelu ja lääkinällisin ja muin menetelmin hoidetaan vapaaehtoisesti hoitoon hakeutuvia päihdeongelmaisia ja heidän perheitään.

K a t k a i s u h o i t o a s e m a l l a tarkoitetaan toimintayksikköä, jonka avulla on tarkoitus saada aikaan vapaaehtoinen päihteen väärinkäytön keskeyttäminen sekä siihen liittyvä huollettavien kuntoutus.

H o i t o k o d i l l a tarkoitetaan huollettavien tilapäisasumista varten perustettua hoitopaikkaa.

H u o l t o k o d i l l a tarkoitetaan lähinnä työkyvyttömiä huollettavien pysyvää hoidollista asumisyksikköä.

E n s i s u o j a l l a tarkoitetaan huollettavien väliaikaista majoituspaikkaa, jonka tarkoitus on huollettavien elättämättömien perustarpeiden tyydyttäminen sekä muuhun huoltoon ohjaaminen.

35 a §. Kuntien ja kuntainliittojen ylläpitämien 11 a §:ssä tarkoitettujen toimintayksiköiden käyttökustannuksiin suoritetaan valtionosuutta kuntakohtaisesti kuntien kantokykyluokituksen mukaan seuraavasti:

kantokykyluokka	valtionosuus prosentteina
1	70
2	66
3	62
4	58
5	54
6	51
7	48
8	45
9	42
10	39

Sen estämättä, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetun lain (35/73) 5 §:n 6 kohdassa on säädetty, valtionosuuteen oikeuttavina käyttökustannuksina ei pidetä vuokra-arvoista aiheutuvia kustannuksia.

Milloin kunnat yhdessä ylläpitävät 1 momentissa tarkoitettua toimintayksikköä tai ovat keskenään tehneet sopimuksen sen käyttämisestä, katsotaan valtionosuutta määrättäessä asianomaisen kunnan osuudeksi kunnassa asuvien asiakkaiden palvelujen käytön määrää vastaava suhteellinen osa valtionosuuteen oikeuttavista kustannuksista.

Sen lisäksi, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty, on valtionosuuden suorittamisen edellytyksenä:

1) että sosiaali- ja terveysministeriö on valtionosuuden suorittamista koskevan yleisen suunnitelman puitteissa myöntänyt toimintayksikölle perustamis- tai laajentamisluvan;

2) että toimintayksikön palveluksista peritään sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamien perusteiden mukainen maksu;

3) että toimintayksiköllä on sosiaalihallituksen vahvistama ohjesääntö;

4) että toimintayksiköllä on sosiaalihallituksen antamien ohjeiden mukainen henkilökunta, toimitilat, kalusto ja toimintavälineet; sekä

5) että toimintayksikkö muutoinkin täyttää tarkoitukseenmukaiselle toiminnalle asetettavat edellytykset.

35 b §. Jos 11 a §:ssä tarkoitetun toimintayksikön toiminnassa ei noudateta voimassa olevia säännöksiä tai määräyksiä, sosiaalihallitus voi keskeyttää valtionosuuden suorittamisen tai lopettaa sen ennakon maksamisen.

36 §. Edellä 11 §:n 2 momentissa tarkoitetun huoltolan ja 11 a §:ssä tarkoitettujen toimintayksiköiden käyttökustannuksiin voidaan suorittaa tulo- ja menoarvion rajoissa 35 ja 35 a §:ssä tarkoitetun valtionosuuden lisäksi ylimääräistä avustusta sekä avustusta perustamiskustannuksiin.

Yhdistyksen ja muun yhteisön sekä säätiön ylläpitämän 11 a §:ssä tarkoitetun toimintayksikön perustamis- ja käyttökustannuksiin voidaan suorittaa valtionavustusta tulo- ja menoarvion rajoissa.

37 a §. Siltä osin kuin tässä laissa ei ole toisin säädetty,

35 a ja 36 §:n nojalla kunnalle tai kuntainliitolle suoritettavasta valtionosuudesta ja -avustuksesta on voimassa, mitä kuntien ja kuntainliittojen valtionosuuksista ja -avustuksista annetussa laissa on säädetty.

Edellä 1 momentissa mainitun lain 32 §:ssä tarkoitettuna valtion asianomaisena viranomaisena toimii, siltä osin kuin sanottua lakia tässä laissa tarkoitettuihin toimintoihin sovelletaan, sosiaali- ja terveysministeriö.

Asetuksella voidaan kuitenkin sosiaali- ja terveysministeriön päätettäväksi 2 momentin mukaan kuuluvia asioita siirtää sosiaalihallitukselle tai lääninhallituksille, joiden tulee näitä asioita ratkaistessaan noudattaa sosiaali- ja terveysministeriön antamia yleisiä ohjeita.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin ja myöntää toimintayksikölle 35 a §:n 4 momentissa tarkoitettu perustamislupa. Perustamislupaa ei kuitenkaan vaadita toimintayksiköltä, jonka perustamis- tai käyttökustannuksiin on vuonna 1973 myönnetty valtionavustusta.

257. LAKI TUULAAKIMAKSUN PERUSTEESTA VUOSINA 1975 JA 1976.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1113/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:167)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Tuulaakimaksun perusteeksi on vuosiksi 1975 ja 1976 vahvistettava määräprosentti tuulaakimaksun alaiusten tavaroiden tullimaksusta siten, että tuulaakimaksun määrä tasoitetaan lähimpään täyteen markkaan.

Tarkemmat määräykset annetaan asetuksella.

258. ASETUS TUULAAKIMAKSUN LASKEMISEN
PERUSTEESTA VUOSINA 1975 JA 1976.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1114/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:168)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään tuulaakimaksun perusteesta vuosina 1975 ja 1976 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun lain (1113/74) nojalla:

1 §. Tuulaakimaksuna saadaan kantaa kaksi prosenttia tuulaakimaksun alaisen tavaran tullimaksusta, jollei valtioneuvosto jonkin kaupungin kohdalla sitä kuultuaan määrää mainittua prosenttilukua pienemmäksi. Tuulaakimaksun määrä tasoitetaan lähimpään täyteen markkaan.

2 §. Tuulaakimaksu suoritetaan saman prosenttiluvun mukaan tuotavien ja maasta vietävien tavaroiden tullimaksusta.

3 §. Tuulaakimaksua suorittavat saman perusteen mukaan sekä kaupungin asukkaat että kaikki muut, jotka meritse tai maitse tuovat kaupunkiin tai sieltä vievät tullin alaisia tavaroita.

259. ASETUS KUNNILLE ASUNTOALUEIDEN HANKKIMISEKSI MYÖNNETTÄVÄSTÄ KORKOTUESTA ANNETUN ASETUKSEN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1115/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:41)

Sisäasiainministerin esittelystä m u u t e t a a n kunnille asuntoalueiden hankkimiseksi myönnettävästä korkotuesta 24 päivänä maaliskuuta 1972 annetun asetuksen (235/72) 3 § seuraavasti:

3 §. Luotto saadaan hyväksyä asuntoaluehankinnan korkotukiluotoksi vain, jos hakemus on toimitettu asuntohallitukselle viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun kunnan asianomaisen viranomaisen alueen hankkimisesta tekemä päätös on saanut lainvoiman.

260. LAKI MERIMIESVEROLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1046/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1958:81, 1959:142,

1963:95, 1973:183, 1974:6)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 16 päivänä toukokuuta 1958 annetun merimiesverolain (208/58) 4 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1959 annetulla lailla (526/59), 6 §:n 1, 2 ja 4 momentti, näistä 1 ja 4 momentti sellaisina kuin ne ovat muutettuina 29 päivänä joulukuuta 1973 annetulla lailla (1012/73), 2 momentti, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 4 päivänä heinäkuuta 1963 ja 28 päivänä marraskuuta 1969 annetuilla laeilla (369/63 ja 716/69), sekä 15, 16 ja 17 §, näistä 15 ja 16 § sellaisina kuin ne ovat 4 päivänä tammikuuta 1974 annetussa laissa (3/74), sekä lisätä ään laikiin uusi 7 a § seuraavasti:

4 §. Merimiestuloa ei lueta tuloksi tulo- ja varallisuusverotuksessa. Määrättäessä tuloveroa maissa saadusta tulosta otetaan merimiestulo kuitenkin jäljempänä 15-18 §:ssä säädettyin tavoin huomioon.

Jos merimiehellä, joka tulo- ja varallisuusverolain mukaan on yleisesti verovelvollinen, on verovuonna ollut merimiestuloa neljää kuukautta lyhyemmältä ajalta, luetaan merimiestulo kuitenkin veronalaiseksi tuloksi tulo- ja varallisuusverotuksessa. Tällöin ei myöskään sovelleta, mitä 15-18 §:ssä on säädetty. Suoritettu merimiesvero katsotaan tällaisessa tapauksessa ennakoperintälain (418/59) mukaiseksi ennakoksi.

Jos merimies on ollut koko verovuoden tai osan siitä tulo- ja varallisuusverolain mukaan rajoitetusti verovelvollinen, verotetaan hänen sanottuna aikana saamastaan merimiestulosta yksinomaan merimiesverolain säännösten mukaan.

6 §. Taulukot, joiden mukaan merimiesvero suoritetaan vahvistaa verohallitus (merimiesverotaulukko). Merimiesverotaulukko on laadittava siten, että kuukaudelta maksettavasta rahapalkasta suoritettava merimiesvero mahdollisuuksien mukaan on kahdestoistaosa siitä valtion tuloveron, kunnallisveron, kirkollisveron, kansaneläkevakuutusmaksun ja vakuutetun sairausvakuutusmaksun yhteenlasketusta määrästä, mikä näitä veroja ja maksuja olisi voimassa olevan lainsäädännön mukaan suoritettava 2 momentin mukaan lasketusta tulosta. Tällöin

otetaan huomioon verovelvollisen aviosuhde ja elatusvelvollisuus, sekä kunnallisvero laskettuna kymmenen pennin ja kirkollisvero yhden pennin mukaan veroäyryltä. Sellaisia merimiehiä varten, jotka eivät ole evankelisluterilaisen kirkon tai ortodoksien kirkkokunnan seurakunnan jäseniä, on vahvistettava taulukko ottamatta huomioon kirkollisveroa.

Tuloveron alainen tulo lasketaan ottamalla verovuoden kokonaistuloksi rahassa maksettavan kuukausipalkan ynnä palkkaetuihin kuuluvien luontoisetujen arvon kaksitoistakertainen määrä sekä vähentämällä näin saadusta kokonaistulosta merimiesvähennyksenä 20 prosenttia, kuitenkin vähintään 300 ja enintään 1 200 markkaa, sekä seuraavat vähennykset sen mukaan kuin niitä vastaavat vähennykset saadaan tehdä tulo- ja varallisuusverotuksessa:

1) maksut, jotka merimiesten on verovuonna katsottava keskimäärin suorittavan omasta tai lastensa henki- tai muusta henkilövakuutuksesta taikka eläkevakuutuksesta,

2) sairaudesta johtuvat keskimääräisiksi arvioitavat sairauskulut,

3) ansiotulovähennys merimiesvähennyksen jälkeen jäljelle jäävästä osasta kokonaistuloa,

4) huoltajavähennys, siitä riippumatta, mikä on puolison tulojen määrä,

5) ylimääräinen ansiotulovähennys, siitä riippumatta, mikä on puolison ansiotulojen määrä, sekä

6) lapsivähennys, yksinhuoltajavähennys sekä perusvähennys.

Asetuksella säädetään, mihin määriin 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut maksut ja kulut on arvioitava.

7 a §. Merimiehelle, joka tulo- ja varallisuusverolain mukaan on rajoitetusti verovelvollinen, annetaan sellainen merimiesverokortti, jonka taulukko on laskettu tulo- ja varallisuusverolain 56 §:ssä tarkoitetun ylemmän veroasteikon (A) mukaan ja jossa ei ole otettu huomioon lapsen elättämisen perusteella myönnettäviä eikä aviosuhteeseen perustavia vähennyksiä.

15 §. Määrättäessä valtion tuloveroa merimiehen maissa saamasta tulosta lisätään tämän tulon ja siitä tehtävien vähennysten erotukseen seitsemänkymmentäviisi prosenttia hänen verovuonna saamastaan merimiestulosta. Verosta, mikä menisi näin saadusta venotettavasta tulosta, katsotaan maissa saadusta tulosta meneväksi tähän erotukseen kohdistuva suhteellinen osa. Jos merimies on koko verovuoden ollut merimiestoimessa, ei hänen maissa saamastaan tulosta tehdä 6 §:n 2 momentissa tarkoitettuja vähennyksiä. Jos merimies on ollut vain osan verovuodesta merimiestoimessa, kuitenkin vähintään 4 kuukautta, hänellä on oikeus saada hyväkseen niin suuri osa 6 §:n 2 momentin 1, 2, 4 ja 5 kohdan vähennyksistä kuin se aika, jona hän ei ole ollut merimiestoimessa, on verovuodesta.

Maissa saadusta tulosta tehtävästä ansiotulovähennyksestä on vähennettävä se määrä, joka on katsottava tulleen jo vähennetyksi merimiestulosta. Verohallitus antaa sanotun

määrän laskemista koskevat tarkemmat määräykset.

16 §. Jos puolisoilla, joita tulo- ja varallisuusverolain säännösten mukaan olisi verotettava heidän yhteenlasketun tulonsa perusteella, tai vain toisella heistä on verovuonna ollut merimiestuloa vähintään 4 kuukauden ajalta, verotetaan heitä valtion tuloveroa tulosta määrättäessä kuitenkin erikseen niin kuin eri verovelvollisia ja noudattaen muutoin seuraavia perusteita:

1) alaikäisen lapsen elättämisen vuoksi ei myönnetä huoltaja- eikä ylimääräistä ansiotulovähennystä sille, jonka puoliso on saanut tai olisi ollut oikeutettu saamaan sellaisen merimiesverokortin, minkä taulukkoa laskettaessa saman lapsen elättämisestä tehtävät vähennykset on otettu huomioon;

2) puolison tulosta menevä vero määrätään tulo- ja varallisuusverolain 56 §:ssä tarkoitetun alemman asteikon (B) mukaan.

17 §. Jos puolisoilla tai toisella heistä on verovuonna ollut merimiestuloa, tehdään puolisoiden maissa saamasta tulosta kunnallisverotusta toimitettaessa lapsivähennys vain siinä tapauksessa, että sen puolison merimiestoimessa oloaika, jolla on ollut tai joka olisi ollut oikeutettu saamaan sellaisen merimiesverokortin, minkä taulukkoa laskettaessa alaikäisen lapsen elättämisestä tehtävät vähennykset on otettu huomioon, ei ole kestänyt koko verovuotta. Yksinhuoltajavähennys tehdään maissa saadusta tulosta niin ikään vain, milloin vähennykseen oikeutetun merimiestoimessa oloaika ei ole kestänyt koko verovuotta. Lapsivähennyksestä ja yksinhuoltajavähennyksestä hyväksytään tällöin niin suuri osa, kuin se aika, jolloin merimies ei ole verovuonna ollut merimiestoimessa, on vuodesta.

Tätä lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 1975 toimitettavassa verotuksessa ja sanotulta vuodelta suoritettavaan merimiesveroon.

261. LAKI RAJOITETUSTI VEROVELVOLLISEN
VALTION- JA KUNNALLISVEROSTA ANNETUN
LAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1045/74)
(Vrt. kunn. as.-kok. 1972:169 ja 1974:110)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisverosta 29 päivänä joulukuuta 1972 annetun lain (917/72) 3 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä kesäkuuta 1974 annetussa laissa (469/74), näin kuuluvaksi:

3 §. Lähdevero on suoritettava voimassa olevan verolain-säädännön mukaan veronalaisesta osingosta, korosta ja rojal-tista sekä palkasta ja eläkkeestä, ei kuitenkaan merimies-verolaissa (208/58) tarkoitettusta merimiestulosta. Osuus-pääoman korosta on vastaavasti voimassa, mitä tässä laissa osingosta on säädetty.

- - - - -

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975 ja sitä sovelletaan tuloon, joka saadaan tämän lain voimaan-tulopäivänä tai sen jälkeen.

262. LAKI ENNAKKOPERINTÄLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1049/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1959:117)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 28 päivänä marraskuuta 1959 annetun ennakoperintälain (418/59) 5 ja 11 § näin kuuluviksi:

5 §. Ennakonpidätys on toimitettava myös eläkkeestä ja elinkorosta. Tällöin on vastaavasti noudatettava, mitä palkasta toimitettavasta ennakonpidätyksestä on voimassa.

11 §. Verohallitus vahvistaa säännöllisin väliajoin suoritettavasta palkasta toimitettavaa ennakonpidätystä varten tarvittavat taulukot. Pidätystaulukko on vahvistettava ainakin päivän, viikon, kaksi viikkoa ja kuukauden kestäviä palkanmaksukausia varten.

Pidätystaulukot on laadittava siten, että eri ajanjaksoin maksettavista palkkaeristä pidätettävät määrät mahdollisimman tarkoin vastaavat palkansaajan verovuoden koko palkasta suoritettavan valtionveron, 3 §:n mukaisesti lasketun kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläke- ja sairausvakuutusmaksun yhteenlaskettua määrää. Yhteisverotettavien puolisoiden pidätystaulukoita laadittaessa voidaan lisäksi joko kokonaan tai osaksi ottaa huomioon toisen puolison verotettavan tulon vaikutus valtionveron määrään.

263. LAKI LEIMAVEROLAIN VÄLIAIKAISESTA
MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.
(Suomen AsK 1050/74)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 6 päivänä elokuuta 1943 annettuun leimaverolakiin (662/43) väliaikaisesti näin kuuluva 30 b §:

30 b §. Luovutuskirja sekä arvopaperien myynti on leimaverosta vapaa, kun avoimen yhtiön, kommandiitti- tai laivanisännistöyhtiön tahi niihin verrattavan yhtymän omaisuutta vuosina 1974-1977 luovutetaan yhtiön tai yhtymän toimintaa jatkaamaan perustetulle osakeyhtiölle edellyttäen, että osakeyhtiö on perustettu jatkamaan sitä toimintaa, mihin luovutettua omaisuutta on pääasiallisesti käytetty, ja että yhtiön tai yhtymän osakkaina ennen vuotta 1974 olleet henkilöt tai henkilöt, jotka ovat näiltä saaneet yhtiön tai yhtymän osuudet perintönä tai testamentilla taikka naimaosana tai avio-oikeuden nojalla, omistavat osakeyhtiön osakkeista vähintään kaksi kolmannesta.

Milloin luovutuksesta, joka tämän lain mukaan olisi leimaverosta vapaa, on vero suoritettu, maksaa lääninhallitus hakemuksesta veron takaisin.

264. LAKI KANSANELÄKELAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1054/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1956:88 ja 1957:76)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain 5 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on 12 päivänä elokuuta 1957 annetussa laissa (288/57), näin kuuluvaksi:

5 §. - - - - -
 Erillisenä verovelvollisena verotettavan kuolinpesän veroäyreistä otetaan pesänosakkaalle määrättävän vakuutusmaksun perusteeksi se veroäyrimäärä, joka perustuu hänen pesän hyväksi suorittamansa työn arvoon. Erillisenä verovelvollisena verotettavalle yhtymälle määrätyistä veroäyreistä luetaan osakkaan vakuutusmaksun perusteeksi se osa yhtymän veroäyreistä, joka vastaa hänen osuuttaan yhtymässä.
 - - - - -

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975 ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran siltä verovuodelta toimitettavassa verotuksessa, joka tämän lain voimaantulon jälkeen ensinnä päättyy.

Kunnes kunnallisverotusta koskevassa Ahvenanmaan maakuntalainsäädännössä toisin säädetään, sovelletaan Ahvenanmaan maakunnassa tällä lailla muutettua 5 §:n 2 momenttia sen tähänastisessa muodossa.

265. LAKI SAIRAUSVAKUUTUSLAIN MUUTTAMISESTA.

Annettu joulukuun 31 p:nä 1974.

(Suomen AsK 1053/74)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1963:90)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 34 § näin kuuluvaksi:

34 §. Erillisenä verovelvollisena verotettavan kuolinpesän veroäyreistä otetaan pesän osakkaalle määrättävän vakuutusmaksun perusteeksi se veroäyrimäärä, joka perustuu hänen pesän hyväksi suorittamansa työn arvoon. Erillisenä verovelvollisena verotettavalle yhtymälle määrätyistä veroäyreistä luetaan osakkaan vakuutusmaksun perusteeksi se osa yhtymän veroäyreistä, joka vastaa hänen osuuttaan yhtymässä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1975 ja sitä sovelletaan ensimmäisen kerran siltä verovuodelta toimitettavassa verotuksessa, joka tämän lain voimaantulon jälkeen ensinnä päättyy.

Kunnes kunnallisverotusta koskevassa Ahvenanmaan maakuntalainsäädännössä toisin säädetään, sovelletaan Ahvenanmaan maakunnassa tällä lailla muutettua 34 §:ää sen tähänastisessa muodossa.

266. ASEMAKAAVAN MUUTOKSET VUONNA 1974.

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min. vahvis- tus	Asema- kaavapii- rustuksen numero
2 2,4, 13	38 b tontit 1 ja 7 Kluuvi, rautatie ja katualue, sekä Etu- Töölön korttelit 401, 402, 403a, 403b ja 465 sekä näihin kuuluvat katualueet	19.6.74 "	23.7 24.9	7173 7139
4	73 tontti 15	3.10.73	11.4	7035
4	154 tontti 28	3.4.74	5.9	7127
4	192 tontit 1 ja 2 sekä katualue	19.6.74	25.10	7112
9	199 tontit 2 ^a , 2 ^b , 23a ja 23b	3.10.73	28.10	6982
11	297	19.6.74	4.10	7198
12	397 sekä puisto-, hu- vipuisto-, katu- ja liikennealueet	19.6.74	24.9	6999
14	Töölöntori sekä katu- alue	9.1.74	13.9	7077
14	468, 469 sekä katualue	25.6.69	12.6	6215
17	17004 - 17005 sekä katualue	17.10.73	21.2	7042
17	17012 tontit 2 ja 3	14.11.73	"	7043
17	17022	5.6.74	9.7	7171
17	17023 sekä katualue	14.11.73	11.7	7044
17	17027	17.10.73	"	7045
17	17029 sekä katualue	14.11.73	21.2	7052
17	17030 sekä katualue	17.10.73	"	7046
17	17034 tontti 2	"	13.9	7047
17	17035	"	11.4	7048
20	782, 791, 793 ja 794; 781 alla taso- jen -26.00 - ja -3,20 välinen tila; 786 ja katualueen alla tasojen -26,00 ja -18.00 välinen tila sekä katu- ja liikennealueet	3.4.74	9.9	7092

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min. vahvis- tus	Asema- kaavapii- rustuksen numero
22	532 tontti 5	23.1.74	9.10	7054
22	586 tontti 1	3.10.73	6.3	7025
23	914 tontti 17 ja osa korttelista 914 sekä katualue	28.11.73	8.4	7062
26	973 tontti 1, sekä urheilu-, katu- ja liikennealueet	"	"	7064
26	983 tontti 10	5.6.74	9.7	7169
28	28030 tontti 9	24.4.74	13.9	7138
28	28038	8.5.74	9.9	7150
28	28074 tontti 2	27.11.74	27.12	7269
28	28091 tontti 1	5.6.74	29.10	7142
28	28163 tontit 2, 3 ja 4	"	9.7	7154
29	Huopalahden asema, osa rautatiealueetta	19.6.74	17.9	7155
29	29110 tontti 9	18.9.74	22.10	7228
31	Urheilu- ja puisto- alueet (Pajalahden venesatama)	4.4.73	20.11	6954
31	Urheilualue sekä osia vesi-, katu- ja puistoalueista	3.10.73	18.1	7029
31	31014 tontti 1	24.4.74	28.10	7136
31	31056 tontti 4	3.4.74	6.11	7115
31	31060 tontti 5	9.1.74	13.8	7078
31	31135; 31136 tontit 1, 2 ja 4; 31138 tontit 3 ja 4	22.5.74	12.12	7167
32	32004	19.6.74	28.10	7197
32	32042 tontti 2	14.11.73	6.3	7058
33	33128 tontit 1-4, 9 ja 10	13.11.74	17.12	7243
33	33156-33163 sekä ka- tu- ja puistoalue	14.11.73	20.3	7007
33	33179 sekä katu-, puisto- ja rauta- tiealueet	20.6.73	20.3	6958
34	34155	5.9.73	21.2	7019
36	36003 tontti 12	28.11.73	11.4	7069
36	36200-36201 sekä ka- tu- ja puistoalue	23.1.74	20.3	7067
37	Kadunnimen muutos	5.9.74	14.10	7245
38	38033-38038 sekä katu-, pysäköimis- ja puistoalueet	1.11.72	14.8	6709
38	38166	19.12.73	2.5	7076
39	39011 tontit 1-5 ja 8-13	23.1.74	8.5	7085
39	39022, 39023	24.4.74	13.9	7134

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min. vahvis- tus	Asema- kaavapii- rustuksen numero
39	39045	5.9.73	6.3	7014
40	40100 tontti 3 ja 40104 tontti 1	18.8.74	22.10	7235
40	40122 - 40127	3.4.74	24.9	7073
40	41115 tontit 5 ja 7	5.9.73	25.1	7022
41	41123 tontit 2 - 5; 41124 tontit 1, 8 ja 9 sekä katu- alueet	6.3.74	13.9	7051
42	42003 tontit 6 ja 7 sekä katualue; 42007 tontit 3 ja 4	3.10.73	18.7	7026
43	43011 tontit 4, 5 ja 6 sekä 43012 tontti 12 ja katualue	"	8.4	7027
43,	43216 tontit 5 ja 6)	7.3.73	6.3	6943
45	45002 tontti 3)	5.6.74	12.12	7121
44	44004 tontti 3	"	29.10	7161
44	44009 tontti 5	18.9.74	12.12	7224
44	44014 tontit 8-10	5.6.74	24.9	7168
44	44026 tontit 1 - 4	"	29.10	7162
44	44029 tontti 2	14.11.73	8.4	7056
44	44040 tontti 3	12.12.73	21.5	7075
45	45001			
45	45145 sekä osa ka- tu-, liikenne- ja puistoalueista	24.4.74	2.8	7087
46	46107, 46109, 46110, 46118, 46120-46124, 46129, 46132, 46133, 46135-46136 ja 46139; osa kortte- leista 46117, 46128 ja 46138; Reimarlan ryhmäpuutarha-alue, puisto- ja katu- alueet, rautatie- alue, Vihdintie sekä osa Konalan puistoalueesta	18.4.73	10.9	6911
47	Urheilu- ja puisto- alueet	20.3.74	24.9	7119
47	47021 tontti 5	27.6.74	18.9	7221
47	47100-47121, 47123- 47126	21.3.73	12.7	6746
49	Puisto-, urheilu- ja liikennealueet	18.9.74	12.12	7223
49	49001; osa kortteleis- ta 49002 ja 49003- 49010 sekä katu- alueet	6.6.73	18.6	6858

Kaup. osa	Kortteli, alue ym.	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min. vahvis- tus	Asema- kaavapii- rustuksen numero
49	49016 sekä puistoalue	5.6.74	5.9	7163
49	49027 tontti 2; 49028 tontti 1	14.11.73	25.10	7009
49	49059-49072; 49056 tontti 1 sekä puisto- ja katualueet	5.6.74	12.12	7090
49	49081 tontti 1	"	9.7	7124
54	54037 - 54043 sekä katu-, puisto- ja vesialueita	14.11.73	28.3	7050
54	54056 tontti 1	9.1.74	13.9	7079
54	54084 tontti 2	20.9.72	18.1	6861

Katujen nimien muutokset.

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min. vah- vistus
2,4, 13	Puhemiehenkatu- Talmansgatan	Eduskunta- puisto- Riksdags- parken	19.6.74	24.9.74
"		Poistettu	"	"
12		Alppipuisto- Alpparken	"	"
"		Lenininpuisto- Leninparken	"	"
"		Tivolikuja- Tivoli- gränden	"	"
"	Tivolintie- Tivolivägen	Tivolitie- Tivolivägen	"	"
17		Asemamestarin- katu-Station- mästare- gatan	14.1.73	11.7.74
26	Herttuankuja- Hertigs- gränden	Poistettu	28.11.73	8.4.74
33		Evijärven- polku-Evi- järvistigen	14.11.73	20.3.74
"		Halsuanpol- ku-Hal- so- stigen	"	"
"		Halsuantie- Halsovägen	"	"
"		Vetelinpol- ku-Vetil- stigen	"	"
"		Vetelintie- Vetilvägen	"	"
"		Vimpelin- polku- Vindala- stigen	"	"
36		Talonpojan- tie-Bonde- vägen	23.1.74	"

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min. vah- vistus
37	Madetojanpölkku- Madetoja- stigen	Säveltäjänpölkku-Tonsättar- stigen	5.9.74	14.10.74
38		Ketokivenpölkku- Fältstens- stigen	1.11.72	14.8.74
"		Kivipyykin- pölkku-Sten- rörsstigen	"	"
40		Hattupölkku- Hattstigen	3.4.74	24.9.74
"		Hatuntekijän- kuja-Hatt- makar- gränden	"	"
"		Palovartiijan- pölkku-Brand- vaktstigen	"	"
"		Palovartiijan- tie-Brand- vaktsvägen	"	"
"		Ruiskupölkku- Sprutstigen	"	"
43		Tulisuonkuja- Kaskärrens- gränden	7.3.73	6.3.74
46		Ansapolku- Gillerstigen	18.4.73	10.9.74
"		Kinnarinkuja- Skinnar- gränden	"	"
"		Kokkopölkku- Kokkostigen	"	"
"		Kolkkapölkku- Klubbstigen	"	"
"	Konalanpuisto- Kånalaparken	Poistettu	"	"
"		Korsupölkku- Korsustigen	"	"
"		Palomesta- rintie- Brandmästar- vägen	"	"
"		Partiopölkku- Patrull- stigen	"	"
"		Paulapolku- Snarstigen	"	"
"		Turkismiehen- kuja-Skinn- handlar- gränden	"	"
"			"	"

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min. vah- vistus
46		Turkismiehen- polku-Skinn- handlar- stigen	18.4.73	10.9.74
"		Viinenkuja- Kogergränden	"	"
47		Hinnerjoen- kuja-Hinner- jokigränden	21.3.73	12.7.74
"		Hinnerjoen- tie-Hinner- jokivägen	"	"
"		Honkilahden- tie-Honki- laxvägen	"	"
"		Jäkäränkuja- Jäkärä- gränden	"	"
"		Jäkäränpol- ku-Jäkärä- stigen	"	"
"		Jäkäräntie- Jäkärävägen	"	"
"		Kekomäentie- Kekomäki- vägen	"	"
"		Kiukaisten- tie-Kiukas- vägen	"	"
"		Köyliönkuja- Kjulogränden	"	"
"		Köyliönpolku- Kjulostigen	"	"
"		Köyliöntie- Kjulovägen	"	"
"		Leväluhdan- tie-Flyängs- vägen	"	"
"		Rapolanpolku- Rapolastigen	"	"
"		Ristimäenkuja- Ristimäki- gränden	"	"
"		Ristimäentie- Ristimäki- vägen	"	"
"		Säkylänkuja- Säkylä- gränden	"	"
"		Säkylän- polku- Säkylästigen	"	"

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min. vah- vistus
47		Säkyläntie-		
"		Säkylävägen	21.3.73	12.7.74
"		Tuukkalan- polku-Tuuk- kalastigen	"	"
"		Uittamontie- Uittamo- vägen	"	"
"		Vesalanpol- ku-Ärving- stigen	"	"
49		Haravakuja-		
"		Harvgränden	6.6.73	18.6.74
"		Itäniitynpol- ku-Österängs- stigen	"	"
"		Yliskylän- kaari-Upp- bysvägen	"	"
"		Yliskylän- polku-Upp- bystigen	"	"
"		Aukustinkuja- August- gränden	5.6.74	12.12.74
"		Laurinpojan- kuja-Lars- sonsgränden	"	"
"		Mikonpojan- polku- Mickelssons- stigen	"	"
"		Reiherinpolku- Reiherstigen	"	"
"		Renvallinkuja- Renvalls- gränden	"	"
"		Rudolfinkuja- Rudolfsgränden	"	"
"		Rudolfinpolku- Rudolfsstigen	"	"
"		Svanströmin- polku-Svan- strömsstigen	"	"
"		Svansströmin- rinne-Svan- strömsbrinken	"	"
"		Willebrandin- kuja-Wille- brandsgränden	"	"
"		Willebrandin- tie-Wille- brandsvägen	"	"

Kaup. osa	Entinen nimi	Uusi nimi tai muutos	Kaup. valt. päättös	Sisäas. min. vah- vistus
54		Kurkimoisio- Trankyan	14.11.73	28.3.74
"		Kurkimoision- kuja-Tran- kyagränden	"	"
"		Melakuja- Paddel- gränden	"	"
"		Melatie- Paddel- vägen	"	"

267. TONTTIJAON MUUTOKSET VUONNA 1974.

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup.hall. päätös
4	192, osa	Tonttijako muutettu ja hyväk- sytty	16.12.74
9	199, osa	" muutettu	30.12.74
11	297, osa	" "	28.10.74
11	318, osa	" "	25.11.74
12	455	" hyväksytty	"
13	400, osa	" muutettu ja hyväk- sytty	14.10.74
14	468	" " " "	26.8.74
17	17012	" muutettu	18.3.74
20	20796	" muutettu ja hyväk- sytty	30.9.74
22	586	" " " "	25.3.74
23	914, osa	" " " "	29.4.74
25	823 ^a	" hyväksytty	25.11.74
25	865	" "	4.3.74
26	973, osa	" muutettu ja hyväk- sytty	29.4.74
28	28030, osa	" muutettu	30.9.74
28	28038, osa	" "	"
29	29060, osa	" hyväksytty	21.10.74
29	29159	" "	7.1.74
30	30076, osa	" muutettu	17.6.74
31	31056, osa	" hyväksytty	9.12.74
31	31058	" "	2.12.74
31	31060, osa	" muutettu ja hyväk- sytty	4.11.74
31	31114, osa	" muutettu	30.12.74
31	31125	" muutettu ja hyväk- sytty	14.10.74
31	31202	" hyväksytty	27.5.74
32	32038, osa	" muutettu	17.6.74
33	33156	" hyväksytty	16.4.74
33	33157	" "	26.8.74
33	33159	" "	16.4.74
33	33160-33162	" "	"
33	33163	" "	10.6.74
33	33179	" "	16.4.74
34	34155, osa	" muutettu	18.3.74
35	35004	" hyväksytty	1.4.74
35	35005	" "	18.2.74

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup.hall. päättös
35	35006	Tonttijako hyväksytty	23.9.74
35	35009	" "	"
35	35010	" "	28.1.74
35	35012	" "	7.1.74
35	35013	" "	18.2.74
35	35014, osa	" "	6.5.74
35	35014, osa	" "	2.9.74
35	35015	" "	7.1.74
35	35016	" "	14.1.74
35	35020	" "	18.11.74
35	35022	" "	9.9.74
35	35026	" "	24.6.74
35	35027	" "	1.4.74
35	35028	" "	9.9.74
35	35029	" "	21.1.74
35	35033	" "	20.5.74
35	35037	" "	5.8.74
35	35040	" "	18.2.74
35	35043	" "	4.2.74
35	35044	" "	28.1.74
35	35045	" "	14.1.74
35	35046	" "	5.8.74
35	35048	" "	8.4.74
35	35051	" "	23.9.74
35	35054	" "	20.5.74
35	35054, osa	" muutettu	16.9.74
35	35055	" hyväksytty	7.10.74
35	35056	" "	18.3.74
35	35059	" "	7.1.74
35	35060	" "	8.4.74
35	35066	" "	11.3.74
37	37013, osa	" "	"
37	37015	" "	18.2.74
37	37021, osa	" "	16.4.74
37	37023	" muutettu	24.6.74
37	37050	" muutettu ja hyväk- sytty	"
37	37052	" hyväksytty	5.8.74
38	38034, osa	" "	30.9.74
38	38037	" muutettu	14.10.74
38	38119, osa	" muutettu ja hyväk- sytty	4.11.74
38	38166, osa	" muutettu	27.5.74
38	38173, osa	" hyväksytty	11.11.74
39	39016, osa	" muutettu	9.12.74
40	40125	" hyväksytty	30.12.74
41	41052	" "	4.3.74
41	41062, osa	" muutettu	16.9.74
41	41066, osa	" hyväksytty	14.1.74
41	41067	" "	2.9.74
41	41073	" "	23.9.74
41	41074	" "	4.11.74
41	41085	" "	7.1.74

Kaup. osa	Kortteli	Muutos	Kaup.hall. päättös
41	41091	Tonttijako hyväksytty	4.3.74
41	41110	" "	14.10.74
41	41115	" muutettu	25.2.74
41	41122	" hyväksytty	16.12.74
41	41123, osa	" muutettu ja hyväk- sytty	25.11.74
41	41124, osa	" " "	11.11.74
41	41136, osa	" muutettu	20.5.74
41	41154	" hyväksytty	2.9.74
41	41160	" "	27.5.74
41	41166, osa	" muutettu	9.12.74
41	41170	" hyväksytty	14.10.74
41	41223	" "	16.4.74
42	42001	" "	14.1.74
42	42005	" "	26.8.74
42	42008	" "	11.11.74
42	42019	" "	16.12.74
42	42026, osa	" "	14.10.74
42	42028, osa	" "	9.12.74
42	42032, osa	" "	28.1.74
42	42036, osa	" "	11.3.74
42	42037	" "	11.2.74
43	43011, osa	" muutettu	29.4.74
43	43014	" "	18.3.74
43	43057, osa	" "	14.1.74
43	43071, osa	" "	29.4.74
45	45002, osa	" muutettu ja hyväk- sytty	5.8.74
45	45145	" hyväksytty	19.8.74
45	45190	" "	2.12.74
45	45191, osa	" muutettu	16.12.74
46	46021, osa	" "	18.2.74
46	46117, osa	" muutettu ja hyväk- sytty	23.9.74
46	46132	" hyväksytty	30.12.74
46	46138, osa	" "	23.9.74
46	46162	" muutettu ja hyväk- sytty	"
46	46165, osa	" muutettu	21.10.74
47	47021, osa	" "	28.10.74
47	47100	" hyväksytty	5.8.74
49	49002, osa	" "	24.6.74
49	49003	" "	25.11.74
49	49006, osa	" "	30.12.74
49	49027, osa	" muutettu ja hyväk- sytty	18.11.74
54	54040	" hyväksytty	26.8.74
54	54041	" "	16.9.74
54	54045	" "	17.6.74
54	54047	" "	25.2.74
54	54070	" "	11.11.74
54	54151	" "	12.8.74

268. MUUTOKSET VAKINAISTEN VIRKOJEN LUOKITTELUUN
VUONNA 1974.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup.valt. päättös	
						tehty	astui voimaan
1	Rakennusviras- to, katura- kennusosasto	Laboratoriopääl- likkö	1	33		6.3	1.4.74
2	Huoltovirasto	Ohjaaja	1	13		"	"
3	"	Kanslisti	1	13		"	"
4	Koskelan sai- raskoti	Välinehuoltoapu- lainen	11	7		"	1.5.74
5	Auroran sai- raala	Osastonhoitaja	1	18		3.4	
6	"	Apulaisosaston- hoitaja	1	16		"	
7	"	Erikoislääkin- tävoimisteliija	1	16		"	
8	Kivelän sai- raala	Osastonhoitaja	1	18		"	
9	"	Apulaisosaston- hoitaja	1	16		"	
10	"	Erikoislääkintä- voimisteliija	2	16		"	
11	Malmin	Osastonhoitaja	1	18		"	
12	Marian	"	1	18		"	
13	"	Apulaisosaston- hoitaja	1	16		"	
14	"	Erikoislääkintä- voimisteliija	1	16		"	
15	Hesperian	Osastonhoitaja	1	18		"	
16	"	Apulaisosaston- hoitaja	1	16		"	
17	"	Erikoislääkintä- voimisteliija	1	16		"	
18	Laakson	Osastonhoitaja	1	18		"	
19	"	Apulaisosaston- hoitaja	1	16		"	

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astul volmaan
20	Laakson sairaa-	Erikoislääkintä-	1	16		3.4	
21	Koskelan sair-	voimisteliija					
22	raskoti	Osastonhoitaja	1	18		"	
	"	Apulaisosaston-	1	16		"	
	"	hoitaja					
23	"	Erikoislääkintä-	4	16		"	
		voimisteliija					
24	Kustaankarta-						
	non vanhain-	Osastonhoitaja	1	18		"	
25	koti						
25	Lastensuoje-	"	1	18		"	
26	luvirasto	Erikoislääkintä-	3	16		"	
	"	voimisteliija					
27	Kaupunkisuun-						
	nitteluvii-	Liikenneteknikko	1	27		24.4	
	rasto, lii-	Apulais-					
28	kennesuun-	kaupungin-					
	nitteluos.	sihteeri					
28	Kaupungin-		1	36		22.5	1.1.75
	kanslia,		2	30		"	"
	hallinnol-	Kansliasihteeri	7	17		"	"
29	linen os.	Toimistosihteeri	1	14		"	"
30	"	Kirjanpitäjä					
31	"						
32	" talous- ja	Talousarvio-	1	36		"	"
	suunnitte-	päällikkö					
33	luos.	Suunnittelu-	1	35		"	"
	"	päällikkö					
34	"	Organisaatio-	1	35		"	"
	"	päällikkö					
35	"	Kanslianotaari	1	18		"	"
36	"	Toimistosihteeri	1	17		"	"
37	" lainopilli-	Apulauskunnan-	1	30		"	"
	nen os.	asiamies					
38	"	Apulaiskirjaaja	1	12		"	"
39	" yleinen os.	Toimistosihteeri	1	17		"	"
40	Rakennustar-	Tarkastus-					
	kastusvirasto	insinööri	1	33		"	"
41	Palolaitos	Palomestari	1	24		"	"
42	"	Palomies	12	13		"	"
43	"	Toimistoapulainen	1	8		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup.valt.päät.	
						tehty	astui voimaan
44	Holhouslautakunnan toimisto	Kanslisti	1	12		22.5	1.1.75
45	Terveydenhoitovirasto, terveysolojen valvonta	Terveysinsinööri Työsuojelutarkastaja	1	29		"	"
46	"		1	27		"	"
47	"	Terveysteknikko	1	23		"	"
48	"	Toimistoapulainen	3	9		"	"
49	" elintarvikkeiden valvonta	Terveystarkastaja	1	16		"	"
50	" terveydellisten tutkimusten laboratorio						
51	"	Kemisti	1	30		"	"
52	"	Laborantti	3	14		"	"
53	"	Laboratorioapulainen	1	11		"	"
54	"	Lasinpesijä	1	6		"	"
55	Terveyskeskus terveysneuvonta	Terveyskeskuslääkäri	6	32		"	"
56	" avosairaanhoido	"	15	32		"	"
57	"	Apulaisylihoitaja	1	20		"	"
58	"	Terveydenhoitaja	20	18		"	"
59	"	Lääkintävoimistelija	6	15		"	"
60	"	Laboratoriohoitaja	15	15		"	"
61	"	Toimistoapulainen	14	9		"	"
62	"	Terveyskeskusavustaja	28	8		"	"
63	" hammashuolto-os.	Terveyskeskushammaslääkäri	14	31		"	"
64	"	Hammashoitaja	16	11		"	"
65	" kouluterveydenhuolto	Toimistoapulainen	1	8		"	"
66	Lasten päivähoitotoimisto	Puheterapeutti	3	22		"	"
		Toimistoapulainen	1	10		"	"

N:o	Virasto tai laltos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kiellaitoluokka	Kaup. valt. päät.	
						tehty	astul volmaan
67	Lasten päi- vähoito- toimisto	Toimistoapulainen	1	9		22.5	1.1.75
68	"	"	2	8		"	"
69	" lasten päiväkodit	Erityislastentar- hanopettaja	1	C25		"	"
70	"	Lastentarhan- opettaja	2	C21		"	"
71	"	Lastentarha- apulainen	7	5		"	"
72	Lastensuo- jeluvirasto	Lääkäri	1	28		"	"
73	"	Toimistoesimies	1	20		"	"
74	"	Toimistosihteeri	1	17		"	"
75	"	Kanslisti	1	13		"	"
76	"	"	1	11		"	"
77	"	Toimistoapulainen	1	10		"	"
78	" lasten avohuolto	Tarkastaja	1	28		"	"
79	"	Johtava huolto- tarkastaja	1	22		"	"
80	"	" päivähoidon- tarkastaja	1	22		"	"
81	"	Päivähoidon- tarkastaja	2	18		"	"
82	"	Huoltotarkastaja	11	18		"	"
83	"	Toimistoapulainen	1	10		"	"
84	"	"	1	8		"	"
85	" Kaarelan nuorisokoti	Ohjaaja	1	13		"	"
86	" Naulakalli- on vastaan- ottokoti	Psykologi	1	27		"	"
87	"	Hoitaja	1	11		"	"
88	perhekoti	Johtaja	1	19		"	"
89	" Riihenkulman lastenkoti	Apulaisjohtaja- sosiaalitark- kaaja	1	18		"	"
90	"	Sairaanhoitaja, puolipv.	1	15		"	"
91	"	Vastaava hoitaja	2	12		"	"
92	" Taivallahden nuorisokoti	Ohjaaja	1	13		"	"
93	" Oppilaskoti Toivola	Psykologi	1	27		"	"
94	"	Sosiaalitarkkaa- ja	1	18		"	"
95	"	Ohjaaja	1	13		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kiellaitoluokka	Kaup.valt.päät.	
						tehty	astui voimaan
96	Lastensuojeluvirasto, Jakomäen nuorisokoti	Johtaja	1	21		22.5	1.1.75
97	"	Ohjaaja	1	13		"	"
98	"	Hoitaja	1	11		"	"
99	" Vastaanottokoti Lemmilä						
100	" Naulakallion vastaanottokoti	Toimistoapulainen	1	10		"	"
101	"	Psykologi	1	26		"	"
102	"	Vastaava ohjaaja	1	16		"	"
103	"	Ohjaaja	1	14		"	"
104	" Nuorten työkot	Hoitaja	2	11		"	"
105	"	Johtaja	1	23		"	"
106	"	Työkuraattori	1	19		"	"
107	"	Isäntä	1	16		"	"
108	" Outamon vastaanottokoti	Ohjaaja	4	14		"	"
109	"	Psykologi	1	27		"	"
110	"	Apulaisjohtaja	1	23		"	"
111	"	Vastaava ohjaaja	1	16		"	"
112	"	Ohjaaja	2	13		"	"
113	" Laajasalon nuorisokoti	Johtaja	1	21		"	"
114	"	Ohjaaja	3	13		"	"
115	" Solakallion erityiskoulu	Käsityönopettaja	1	17		"	"
116	" Taivallahden nuorisokoti	Ohjaaja	1	13		"	"
117	" Vaihetyökeskus	Apulaisjohtaja	1	20		"	"
118	"	Työnjohtaja	1	15		"	"
119	"	Työmestari	1	15		"	"
120	"	"	2	13		"	"
121	"	Hoitaja	1	13		"	"
122	" Kasvatusneuvola	Lastenpsykiatri	1	28		"	"
123	"	Psykiatri	1	28		"	"
124	"	Psykologi	1	27		"	"
		"	2	26		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup.valt. päätt.	
						tehty	astul volmaan
125	Huoltovirasto	Apulaistoimisto- esimies	2	21		22.5	1.1.75
126	"	Järjestysmies	1	13		"	"
127	"	Toimistoapulainen	1	9		"	"
128	Kodinhoitoapu	Johtava kodin- hoitaja	2	13		"	"
129	"	Kodinhoitaja	12	11		"	"
130	"	Toimistoapulainen	1	9		"	"
131	Kaupungin- kirjasto	Sivukirjaston- johtaja	1	27		"	"
132	"	Osastonhoitaja	3	23		"	"
133	"	Vanhempi kirjas- toamanuenssi	2	20		"	"
134	"	Kirjastoamanuens- si	1	18		"	"
135	"	Kirjastoauton- kuljettaja	1	15		"	"
136	"	Vahtimestari	1	11		"	"
137	"	Talonmies-vah- timestari	1	11		"	"
138	"	Vahtimestari	1	10		"	"
139	"	Kirjastoapulainen	7	8		"	"
140	"	Vaatevartija	2	3		"	"
141	Urheilu- ja ulkoiluvi- rasto	Osastosihteeri	1	26		"	"
142	Rakennusvi- rasto, kanslia	Arkisto- järjestäjä	1	15		"	"
143	"	Vahtimestari	1	10		"	"
144	"	Apulaisvahti- mestari	1	8		"	"
145	" henkilö- asiain- toimisto	Toimistoapulainen	1	9		"	"
146	"	"	1	8		"	"
147	" palkan- laskenta- toimisto	Palkanlas- kenta- päälikkö	1	25		"	"
148	"	Toimistoapulainen	1	10		"	"
149	" talous- osasto	"	1	9		"	"
150	" kassa- ja tilitoimisto	Apulaiskirjan- pitäjä	1	12		"	"
151	"	Kassanhoitaja	1	12		"	"
152	"	Toimistoapulainen	1	10		"	"

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitol	Kaup.valt.päät	
						tehty	astui voimaan
153	Rakennus- virasto, konevarikko	Toimistoapulainen	1	9		22.5	1.1.75
154	" konevarasto	Varikkomestari	1	27		"	"
155	" puhtaana- pito-os.	Konemestari	4	23		"	"
156	"	Toimistoapulainen	1	8		"	"
157	" järjestely- toimisto	Työntutkija	1	21		"	"
158	Kiinteistö- virasto, talo-os.	Vahtimestari	2	12		"	"
159	Vesilaitos	Laboratorio- teknikko	1	19		"	"
160	Liikenne- laitos	Apulaisasiamies	1	31		"	"
161	Yleinen kasvatus- neuvola	Sosiaalihoi- taja (puoli- pv)	2	18		18.9	"
162	Väliaikai- nen vajaa- mielisten keskuslaitos	Ylihoitaja	1	23		2.10	"
163	"	Hoitaja	34	13		"	"
164	"	Varastonhoitaja	1	12		"	"
165	"	Keittiöapulainen	2	6		"	"
166	Terveyskes- kus, avo- sairaan- hoito	Terveystenhoitaja	1	19		13.11	1.11.74
167	"	Autonkuljettaja	1	14		"	"
168	"	Apulaiskanslisti	1	10		"	"
169	"	Kylvettävä	7	8		"	"
170	Kiinteistö- virasto, kaupunki- mittaus- os.	Kanslisti	1	14		27.11	

B. L a k k a u t e t u t v i r a t .

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup.valt. päättös	
					tehty	astui voimaan
1	Rakennusvirasto, katurakennusos.	Kemisti	1	33	6.3	1.4.74
2	Huoltovirasto	Huoltosisar	2	13	"	"
3	Koskelan sairaskoti	Hoitoapulainen	11	5	"	1.5.74
4	Auroran sairaala	Vastaava lääkintävoimisteliija	1	17	3.4	
5	" "	Lääkintävoimisteliija	2	15	"	
6	Kivelän "	Vastaava "	1	17	"	
7	" "	Lääkintävoimisteliija	3	15	"	
8	Malmin "	Vastaava "	1	16	"	
9	Marian "	" "	1	17	"	
10	" "	Lääkintävoimisteliija	2	15	"	
11	Hesperian "	Vastaava "	1	17	"	
12	" "	Lääkintävoimisteliija	2	15	"	
13	Laakson "	Vastaava "	1	17	"	
14	" "	Lääkintävoimisteliija	2	15	"	
15	Koskelan sairaskoti	Vastaava "	1	17	"	
16	" "	Lääkintävoimisteliija	5	15	"	
17	Kustaankartanon vanhainkoti	Vastaava "	1	16	"	
18	Lastensuojeluvirasto	" "	1	15	"	
19	" "	Lääkintävoimisteliija	3	15	"	
20	Kaupunkisuunnitteluvirasto, liikennesuunnitteluos.	Insinööri	1	27	24.4	
21	Rakennusvirasto, puisto-os.	Piirtäjä-kartoittaja	1	18	4.9	1.10.74
22	Yleinen kasvatustusneuvola	Sosiaalihoitaja	1	18	18.9	1.1.75

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päät.	
					tehty	astui voimaan
23	Lastensuojeluvirasto, Nukarin lastenkoti	Lastenhoitaja	5	13	2.10	1.1.75
24	Sofianlehdon vastaanottokoti	Johtava hoitaja	1	23	"	"
25	"	Lastenhoitaja	25	13	"	"
26	"	Liinavaatevaraston hoitaja	1	10	"	"
27	"	Laitosapulainen	2	6	"	"
28	Desinfioimislaitos	Terveystenhoitaja	1	19	13.11	1.11.74
29	"	Autonkuljettaja	1	14	"	"
30	"	Apulaiskanslisti	1	10	"	"
31	"	Desinfioimisapulainen	6	8	"	"
32	"	Vaatevarastonhoitaja	1	8	"	"
33	Kiinteistövirasto, kaupunkimittausos.	Haastemies	1	15	27.11	

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

Palkat on tarkistettu yleisen kunnallisen virkaehtosopimuksen mukaan 1.4.1974.

D. Muutetut ja uuden nimen
saaneet virat.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Palk- ka- luok- ka			Kaup.valt. päättös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi	Lukumäärä	entinen	uusi	tehty	astui voimaan
1	Kaupungin- kanslia	Kanslisti	Kanslisti- sihteeri	1	14	15	9.1	1.10.73
2	Rahatoimisto	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	2	16	17	"	"
3	"	Apulais- kirjan- pitäjä	Kirjan- pitäjä	1	13	14	"	"
4	Palkkalau- takunta	Kanslisti	Kanslisti- sihteeri	1	13	14	"	"
5	Maistraatti	Arkisto- apulainen	Arkisto- järjestäjä	1	10	11	"	"
6	Rakennus- tarkastus- virasto	Toimiston- hoi- taja	Toimisto- esi- mies	1	16	17	"	"
7	Terveyden- hoito- virasto	Kassan- hoita- ja	Kanslisti	1	12	13	"	"
8	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	9	10	"	"
9	Sairaala- virasto	Kanslian- hoitaja	Toimisto- esimies	1	16	17	"	"
10	"	Työntut- kija	Sairaala- tutkija	2	22	23	"	"
11	Kivelän sairaala	Naisvah- timestari	Vahti- mestari	1	8	9	"	"
12	Hesperian sairaala	Toimisto- apulainen	Arkisto- järjestäjä	1	10	11	"	"
13	Röykän "	"	Kanslisti	1	10	11	"	"
14	Lastensuo- jeluvi- ras- to	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	17	18	"	"
15	" lasten avohuolto	"	"	1	17	18	"	"
16	Huolto- virasto	Toimisto- esi- mies	Toimisto- päällikkö (muut paitsi ei keskus- tsto)	10	22	23	"	"
17	Lastensuo- jeluvi- ras- to, lasten avohuolto	Toimisto- esimies	Toimisto- päällikkö (muut paitsi ei keskus- tsto)	1	22	23	9.1	1.10.73

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palkka- luok- ka		Kaup.valt. päätös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
18	Urheilu- ja ulkoiluvi- rasto	Kenttä- mestari	Piiri- kenttä- mestari	3	17	18	"	"
19	"	Kentän- esimies	Urheilu- hallin esimies	1	14	15	"	"
20	"	Kaitsija	Ulkoilu- alueen isäntä	4	11	12	"	"
21	Kiinteistö- virasto, kaupunki- mittausos.	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	16	17	"	"
22	" tonttios.	Lainoppi- nut avustaja	Sihteeri	1	29	30	"	"
23	Sähkölaitos	Mittarin- lukija	Toimen- taja	1	10	11	"	"
24	"	Toimentaja	Toimiston- hoitaja	1	12	13	"	"
25	"	Toimisto- apulainen	Kanslisti	1	10	11	"	"
26	Kaasulaitos	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	17	18	"	"
27	"	Laskuttaja	Kanslisti	1	10	11	"	"
28	Teurasta- molaitos	Halli- esimies	Esimies	1	16	17	"	"
29	"	"	"	1	14	15	"	"
30	"	Halli- apulai- nen	Lihantar- kastamon- hoitaja	1	12	13	"	"
31	Elintarvi- kekeskus	Kirjan- pitäjä	Toimisto- esimies	1	19	20	"	"
32	Tilasto- toimisto	Aktuaari	Tutkija	1	27	28	"	"
33	Hankinta- keskus	Toimisto- päälikkö	Hankinta- johtaja	1	36	36	23.1	
34	"	Hankinta- asiamies	Hankinta- päälikkö	1	30	30	"	
35	"	Painatus- asiamies	Painatus- päälikkö	1	30	30	"	
36	Sairaala- virasto	Toimisto- apulainen	Apulaiskir- janpitäjä	1	10	11	20.2	1.10.73
37	Auroran sai- raala	Työ- ja autoesi- mies	Työjohtaja	1	18	19	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palk- ka- luok- ka		Kaup.valt. päättös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
38	" "	Huoltomies	Vahtimesta- ri	3	10	10	"	"
39	" "	"	"	1	9	10	"	"
40	Malmin	Toimisto- apulainen	Apulaiskir- janpitäjä	1	10	11	"	"
41	Marian	"	Kanslisti	1	10	11	"	"
42	Nikkilän	Pesuapu- lainen	Kone- pesijä	1	6	7	"	"
43	Laakson	Toimisto- apulainen	Kanslisti	1	10	11	"	"
44	Lasten päi- vähoito- toimisto	"	"	1	10	11	"	"
45	Kasvatus- neuvolat	Sosiaali- tark- kaaja	Johtava sosiaali- hoitaja	1	18	19	"	"
46	Huolto- virasto	Emännän- apulainen	Keittäjä	2	7	8	"	"
47	Suomenkie- liset kan- sakoulut	Toimisto- apulai- nen	Kanslisti	1	10	11	"	"
48	"	Vahtimes- tari-ta- lonmies	Vahti- mestari	1	12	13	"	"
49	Kaupungin- kirjasto	Apulaishuolto- vahti- mestari	"	1	9	10	"	"
50	Yleisten töiden lau- takunta, hallinnol- linen os.	Toimisto- apulai- nen	Kanslisti	1	10	11	"	"
51	Satama- laitos	Toimentaja	Apulaishuolto- kirjan- pitäjä	1	11	12	"	"
52	Elintarvi- kekeskus	Apulaishuolto- keittäjä	Keittäjä	2	7	8	"	"
53	Palolaitos	Palo- kersantti	Paloesi- mies				19.6	
54	"	Palo- korporaali	Ylipalo- mies				"	
55	Satamalai- tos, varas- toimis- ja laituri- huolto-os.	Laskuttaja	Lastin- selvittäjä	14	12	12	4.9	

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palk- ka- luok- ka		Kaup.valt. päättös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
56	Revisio- virasto	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	17	18	18.9	1.12.
57	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	74
58	Kaupungin- kanslia, hallinnol- linen os.	"	"					
59	" lainopil- linen os.	Kirjaaja	Toimisto- esimies	2	10	11	"	"
60	" "	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	16	17	"	"
61	Rahatoimisto	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	10	11	"	"
62	"	Apulais- kirjan- pitäjä	Kirjan- pitäjä	1	16	17	"	"
63	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	6	13	14	"	"
64	Henkilö- asiain- keskus	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	7	10	11	"	"
65	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	16	17	"	"
66	Palkkalau- takunta	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	10	11	"	"
67	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	16	17	"	"
68	Raastuvan- oikeus	"	"	1	10	11	"	"
69	Kaupungin- viskaalin- virasto	"	"	1	10	11	"	"
70	Maistraatti	"	"	2	10	11	"	"
71	Rakennus- tarkastus- virasto	"	"	2	10	11	"	"
72	Ulosotto- virasto	"	"	2	10	11	"	"
73	Terveysten- hoito- virasto	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	8	10	11	"	"
74	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	16	17	"	"
				1	9	10	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palk- ka- luok- ka		Kaup.valt. päättös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
75	Terveysten- hoito- virasto, desinfioi- mislaitos	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	9	10	18.9	1.12.74
76	" terveydel- listen tut- kimusten laboratorio	"	"	1	10	11	"	"
77	"	Lasinpe- sijä	Välinehuol- toapulai- nen	1	6	8	"	"
78	" maidontar- kastamo	Toimisto- apulainen	Kanslisti	3	10	11	"	"
79	"	"	Apulais- kanslisti	1	9	10	"	"
80	Terveyskes- kus, avo- sairaanh- oito	"	"	11	9	10	"	"
81	Sairaala- virasto, kansliaos.	"	"	2	10	11	"	"
82	Auroran sai- raala	"	"	6	10	11	"	"
83	Kivelän "	"	"	5	10	11	"	"
84	Kivelä-Hes- perian sai- raaloiden yht.virat	"	"	4	10	11	"	"
85	"	Emäntä	Vliemäntä	1	20	22	"	"
86	Malmin sai- raala	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	3	10	11	"	"
87	Marian "	"	"	5	10	11	"	"
88	Hesperian "	"	"	7	10	11	"	"
89	Nikkilän "	"	"	2	10	11	"	"
90	Laakson ja Marian sairaalo- iden yht. virat	"	"	3	10	11	"	"
91	Tuberkuloo- sitoimisto	"	"	2	10	11	"	"
92	Lasten päivä- hoitotoi- misto	"	Kirjaaja	1	10	12	"	"
93	"	"	Apulais- kanslisti	2	10	11	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palk- ka- luok- ka		Kaup.valt. päättös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
94	Lastensuo- jeluvi- rasto	Terveys- sisar	Terveysten- hoitaja	2	18	19	18.9	1.12.74
95	"	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	18	19	"	"
96	"	Käsittelijä	Kanslisti	1	12	13	"	"
97	"	Toimentaja	"	2	12	13	"	"
98	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	7	10	11	"	"
99	" lasten avohuolto	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	18	19	"	"
100	" "	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	2	10	11	"	"
101	Naulakallion vastaan- ottokoti	"	"	1	10	11	"	"
102	Oppilaskoti Toivola	"	"	1	10	11	"	"
103	Outamon vastaan- ottokoti	"	"	1	10	11	"	"
104	Helsingin ruotsin- kiel. kas- vatusneu- vola	"	"	1	10	11	"	"
105	Oikeusapu- toimisto	"	"	1	10	11	"	"
106	Huolto- virasto	Osasto- sihteeri	Sihteeri	3	28	29	"	"
107	"	Toimentaja	Kanslisti	19	12	13	"	"
108	"	Kassan- hoitaja	"	1	12	13	"	"
109	"	Toimentaja	"	14	11	12	"	"
110	"	"	Apulais- kanslisti	2	11	12	"	"
111	"	Toimisto- apulainen	Kirjaaja	1	10	12	"	"
112	"	"	Apulais- kanslisti	10	10	11	"	"
113	Kodinhoi- toapu	"	"	1	10	11	"	"
114	Työtuvat	"	"	1	10	11	"	"
115	Koskelan sairaskoti	Kirjan- pitäjä	Pääkirjan- pitäjä	1	16	18	"	"
116	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	5	10	11	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palk- ka- luok- ka		Kaup.valt. päättös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
117	Kustaankar- tanon van- hainkoti	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	18.9	1.12.
118	Roihuvuoren vanhainkoti	"	"	1	10	11	"	74
119	Riistavuoren vanhainkoti	"	"	1	10	11	"	"
120	Suursuon "	"	"	1	10	11	"	"
121	Myllypuron sairaskoti	"	"	1	10	11	"	"
122	Suomenkieli- set kansa- koulut	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	16	17	"	"
123	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	2	10	11	"	"
124	"	Talonmies- lämmittä- jä-vahti- mestari	Vahtimes- tari- talon- mies	4	11	12	"	"
125	"	Talonmies- vahtimes- tari	"	10	11	12	"	"
126	Ammattioppi- laitosten toimisto	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	16	17	"	"
127	Vallilan am- mattikoulu	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"
128	Haagan "	"	"	1	10	11	"	"
129	Käpylän "	"	"	1	10	11	"	"
130	"	Vahtimes- tari	Puhelun- välittäjä	1	6	7	"	"
131	Kaupungin- kirjasto	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	16	17	"	"
132	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	4	10	11	"	"
133	"	Sanomaleh- tisalin- valvoja	Vahti- mestari	8	8	10	"	"
134	Kaupungin- museum	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"
135	Kaupungin- orkesteri	"	"	1	10	11	"	"
136	Nuorisoi- toimisto	"	Kirjaaja	1	10	12	"	"
137	"	"	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palk- ka- luok- ka		Kaup.valt. päättös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
138	Raittius- lautakunta ja sen toimisto	Toimisto- sihteeri	Toimisto- päälikkö	1	23	24	18.9	1.12.
139	Rakennus- virasto, kanslia	Osasto- sihteeri	Sihteeri	2	28	29	"	74
140	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"
141	" henkilö- asiain- toimisto	"	"	2	10	11	"	"
142	" palkan- laskenta- toimisto	"	"	3	10	11	"	"
143	" hankinta- toimisto	Toimentaja	Kanslisti	1	12	13	"	"
144	" "	Hinnoit- telija	"	1	11	12	"	"
145	" "	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"
146	"konevarikko	"	"	1	10	11	"	"
147	"talosuun- nitteluos.	"	"	1	10	11	"	"
148	"taloraken- nusus.	"	"	1	10	11	"	"
149	"katuraken- nusus.	"	"	1	10	11	"	"
150	"puhtaana- pito-os.	"	"	1	10	11	"	"
151	Kiinteistö- virasto	Osasto- sihteeri	Sihteeri	1	28	29	"	"
152	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"
153	" tonttios.	"	"	1	10	11	"	"
154	" talo-os.	Osasto- sihteeri	Sihteeri	1	28	29	"	"
155	" "	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	16	17	"	"
156	" "	Toimisto- apulainen	Apulais- kirjanpitäjä	1	10	11	"	"
157	" "	"	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"
158	" metsäos.	"	"	1	10	11	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Palk- ka- luok- ka			Kaup.valt. päättös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi	Lukumäärä	entinen	uusi	tehty	astui voimaan
159	Teollisuus- laitosten lautakunta	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	18.9	1.12.
160	Sähkölaitos, talouso.s.	"	"	3	10	11	"	74
161	" käyttöos.	"	"	1	10	11	"	"
162	" jakeluos.	"	"	3	10	11	"	"
163	Vesilaitos, yleinen os.	"	"	1	10	11	"	"
164	" käyttöos.	Alikone- mestari	Käyttö- päivystäjä	2	19	20	"	"
165	" jakeluos.	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"
166	" kassa- ja tilitoim.	Kassan- hoitaja	Pääkassan- hoitaja	1	14	16	"	"
167	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"
168	Kaasulaitos	Toimentaja	Kanslisti	1	12	13	"	"
169	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"
170	Satamalaitos	"	"	1	10	11	"	"
171	" kassa- ja tilios.	Kirjan- pitäjä	Kanslisti	1	13	14	"	"
172	"	Apulais- kassan- hoitaja	Apulais- kanslisti	1	11	12	"	"
173	"	Toimisto- apulainen	"	1	10	11	"	"
174	" satamalii- kenneos.	"	"	1	10	11	"	"
175	" satamara- kennusos.	"	"	2	10	11	"	"
176	Teurastamo- laitos	Esimies	Työn- johtaja	1	17	19	"	"
177	"	Toimiston- hoitaja	Toimisto- esimies	1	16	17	"	"
178	Elintarvi- kekeskus	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	1	10	11	"	"
179	"	Pää- keittäjä	Keittäjä	3	8	9	"	"
180	"	Koulu- keittäjä	"	3	8	9	"	"
181	"	"	"	1	8	9	"	"
182	"	Puhelun- välittäjä	Toimisto- apulainen	1	7	8	"	"

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä	Palk- ka- luok- ka		Kaup.valt. päättös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi		entinen	uusi	tehty	astui voimaan
183	Tilasto- toimisto	Operatööri	Toimiston- hoitaja	1	13	14	18.9	1.12.
184	"	Apulais- operatööri	Kanslisti	1	11	12	"	"
185	"	Toimisto- apulainen	Apulais- kanslisti	6	10	11	"	"
186	Kaupungin- kirjasto	Apulais- vahti- mestari	Vahti- mestari	3	9	10	"	1.10. 73

E. Toiseen laitokseen tai
virastoon siirretyt virat.

N:o	Laitos tai virasto		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup.valt. päättös	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
1	Sofianleh- don vas- taanotto- koti	Oulunkylän erityis- lasten- koti	Sosiaali- tarkkaa- ja	1	18	2.10	1.1
2	"	"	Johtava hoi- taja	1	17	"	75
3	"	"	Vastaava "	2	16	"	"
4	"	"	Ohjaaja	1	14	"	"
5	"	"	Hoitaja	5	15	"	"
6	"	"	Laitosapu- lainen	1	7	"	"
7	Malmin las- tenkoti	"	Keittäjä	1	9	"	"
8	"	"	Ompelija	1	7	"	"
9	"	Koskelan nuoriso- koti	Johtaja	1	20	"	"
10	"	Sofianleh- don vas- taanotto- koti, va- jaamie- lisos.	Ohjaaja	1	16	"	"
11	"	"	Vastaava hoi- taja	2	15	"	"
12	"	"	Lastenhoitaja	4	13	"	"
13	"	"	Laitosapu- lainen	3	7	"	"
14	Sosiaali- lääkärin toimisto	Väliaikai- nen vajaa- mielisten keskus- laitos	Psykologi	1	27	"	"
15	Sofianleh- don vas- taanotto- koti	"	Sosiaali- tarkkaaja	1	18	"	"
16	"	"	Erikoislääkin- tävoimiste- lija	1	17	"	"
17	"	"	Kanslisti	1	12	"	"

N:o	Laitos tai virasto		Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kaup. valt. päätös	
	josta virka siirrettiin	johon virka siirrettiin				tehty	astui voimaan
18	Sofianlehdon vastaanotto-koti	Välialaikainen vajaa-mielisten keskus-laitos	Toimisto-apulainen	1	10	2.10	1.1.75
19	" kehitysvammaos.	Sofianlehdon vastaanotto-koti, lastenhuoltolaitokset					
20	"	"	Apulaisjohtaja	1	22	"	"
21	"	"	Erikoissairaanhoitaja	1	17	"	"
22	"	"	Apuemäntä	1	14	"	"
23	"	"	Keittäjä	1	9	"	"
24	"	"	Laitosapulainen	2	7	"	"
25	"	"	Keittiöapulainen	3	7	"	"
26	"	" vajaanmielisin.	Pesupulainen	1	7	"	"
27	"	"	Johtava hoitaja	1	23	"	"
28	"	"	Erikoissairaanhoitaja	1	17	"	"
29	"	"	Emäntä	1	16	"	"
30	"	"	Lämmittäjämekaanikko	1	14	"	"
31	"	"	Liinavaatevarastonhoitaja	1	10	"	"
32	"	"	Keittäjä	1	9	"	"
33	"	"	Ompelija	1	7	"	"
34	"	"	Keittiöapulainen	4	7	"	"
35	"	"	Laitosapulainen	2	7	"	"
36	" lastenhuoltolaitos	"	Pesupulainen	3	7	"	"
			Lastenhoitaja	3	13	"	"

MUUTOKSIA KANSAKOULUJEN OPETTAJANVIRKOKSIIN.

Kaupunginvaltuusto päätti 4.9.1974 perustaa 1.8.1975 lukien suomenkielisiin kansakouluihin kolme uutta apukoulunopettajan ja kymmenen uutta tarkkailuluokan opettajan virkaa.

Kaupunginvaltuusto päätti 11.12.1974 muuttaa 1.8.1975 lukien suomenkielisten kansakoulujen varsinaisen kansakoulun kaksi avoinna olevaa tyttöjen laulunopettajan virkaa samaan palkkaluokkaan kuuluviksi laulunopettajan viroiksi ja kansalaiskoulun yhden avoinna olevan kaupallisten aineiden opettajan viran, johon on liitetty velvollisuus opettaa yleisaineita, samaan palkkaluokkaan kuuluvaksi kaupallisten aineiden opettajan viraksi.